

MİR'ÂT'ÜL HAKÂİK

Hakikâtlerin Aynası

Esseyid
Mehmed Faik ERBİL

2. BASKI

MİR'ÂT'ÜL HAKÂİK

(Hakikâtlerin Aynası)

“(Üç şey) yalan ve iftiranın en büyüklerindedir. Kişinin kendi babasından başkasına nisbet iddiası; görmediği birşeyi kendisine rüya da gösterildiğini iddia etmesi, Resulullahın söylemediği bir şeyi söyledi demesi”

(Hadis-i Şerif)

Esseyid
Mehmed Faik ERBİL

2. BASKI

İstanbul
2006

İrfan Yayımcılık No: 110

ISBBN 975-371-107-7

Yayın Hakkı (Copyright):

İrfan Yayımcılık ve Tanıtım Limited Şirketi

Bu mübârek kitap serisinden çıkan eserler:

1. Dinî Hasbihâl
2. İki Gavs-ı Enâm
3. Gavs-ı Âzam Hazret-i Pîr Seyyid Abdüsselâm
4. Gerçek Tanrı Erlen
1. Baskı: 1500 adet (Mevcudu kalmadı)
2. Baskı: 300 adet ilâve
5. Mir'ât'ül Hakâik
1. Baskı: 1075 adet (Mevcudu kalmadı)
2. Baskı: 1000 adet ilâve

Baskı ve Cilt:

Kilim Matbaası

İrfan Yayımcılık ve Tanıtım Limited Şirketi

Klodfarer Cad. Sümer Ap. No: 40/7

34400 Divanyolu İSTANBUL

Tel: (212) 518 38 66

Bismillahirrahmanirrahim

MUKADDİME

Hürmet, muhabbet, tazim ve tekrimât Eşsiz ve Benzersiz olan Allah'a ve onun Habibi Muhammed Mustafa Aleyhisselâm'a aittir. Aynı zamanda Allah'ın selâmı, sevgi ve hürmetimiz Ehl-i Beyt-i Resulûllah ile birlikte Üveys el-Karani Efendilerimiz Hazerâtı'nın üzerlerine olsun.

Mevzuumuza "Evrâd-ı Şerife" mizi kaydederek başlamış bulunuyoruz:

47-19... "Lâ ilâhe illâllah el'mevcudu fi-küllü mekân"... 10-22 - 14-17-16-112

37-35... "Lâ ilâhe illâllah el'mesküru fi-küllü lisân..." 14-4 - 44-58.

47-19... "Lâ ilâhe illâllah el'maruf'u bil'ihşân..." 4-25 - 16-90 - 3-134

37-35... "Lâ ilâhe illâllah küllü yevm'in hüve fi şe'in"... 4-126 - 55-29.

İZAHİ:

1 - Kendinden başka ilâh olmayan o Allah'dır ki; bilcümle mekânlardan zuhur eden bizzat kendisidir. Hususiyle Enbiyâullah ve Evliyâullah makamlarından.

2 - Kendinden başka ilâh olmayan o Allah'dır ki; bilcümle dillerde konuşan bizzat kendisidir. Şu halde ibâdet dışında Kur'ân-ı Kerim beşeriyetin müstefit olması için her dile tercüme edilir. Zirâ her dil Allahı zikreder=konuşur.

3 - Kendinden başka ilâh olmayan o Allah'dır ki; bilcümle yarattığı mahlûkatına ve hususiyle insana ihşânları yâni iyilikleri ile bilinir.

4 - Kendinden başka ilâh olmayan o Allah'dır ki; her gün ayrı bir şan'da, ayrı bir zuhurda ve ayrı bir tecellidedir.

Lutf-u ihsân sahibi Hak Tealâ Hazretleri'nin izni Şerifiyle ilmi esaslar çerçevesinde doğruluk dürüstlük ve ciddiyet ölçüleri içerisinde irfanla yoğrulmuş bir halde yazılarak beşeriyetin istifadesine takdim olunan bu eserin temel bilgisi ise Büyük Evliyâ'dan Pîr makamındaki Esseyid Ömer Fevzi Mardin Hazretleri'nin Kur'ân-ı Kerîm ve Hadis-i Şerif isimli mübârek kitaplarından alınmıştır. Allah sırrını takdis buyursun.

Ayrıca lüzumuna binaen başka kaynaklardan da cüz'en faydalanılmıştır. Bu hususu peşin olarak ifade etmeyi kendimize borç biliriz.

Güzel Ahlâk

İllâ ve lâkin güzel ahlâk;
Allah rızası için halka hizmet.
Rabbinin dostluğu için el-hâk
Ne makbul bir ibâdettir hizmet...

*

Namus ortadan kaybolunca;
İmân gider, küfür gelir!..
Erişir gazab-ı ilâhi...
İzzet gider, zillet gelir...

*

Serptiğin tohum ki yeşerir;
Felâket içre sefâlet gelir...
Dünyâ, âhirete misâldir,
Ne ekersen onu biçersin.

*

Dünyâ bir oyuncaktır, dedi, Rabbim:

Lâyenfeu'da sorulmaz âlim-ilim!

İllâ ve lâkin isterler kalbi selim.

Gerisi lâf-ı güzâftır a mîrim...

Mehmed Faik Erbil

İSLÂM DİNİ

İç-içe: Kur'ân-ı Kerîm.

Cenâb-ı Allah "Akdes"tir ve kelâm-ı şerifi mukaddestir. Akdes, mukaddesler'in cemî'dir. Vahiy de Hak Teâlâ Hazretleri'nin "Zâtî Dili"dir. Bu husus 16. Nahil Sûre-i Şerifesi'nin 102. Âyet-i Kerîmesi'nde insanoğluna gayet vazih olarak şöyle bildirilmektedir: "Kur'ân-ı, Rabbimden Hak olarak (Rûh-ül Kudüs) indirdi." Rûh-ül Kudüs Allah'ın "Zât Nûru"dur. Yaratılmış bilcümle varlıkların hayatiyetini idamesi bu kudsî rûh'a bağlıdır. Bütün ilimlerin sultanı "İlm-i Ledün" dahi ol Yüce nûr'dan halkedilmiştir. Yine aynı mevzuda olmak üzere, 69. Hâka Sûre-i Şerifesi'nin 51. Âyet-i Celîlesi'nde apaşıkâr buyurulmaktadır ki: "(Kur'ân-ı Kerîm) Hakkel'yakîn Allah'ın kelâmıdır." Ayrıca, fevkalâde hassasiyeti noktai nazardan âlemlerin tamamını sarıp kuşatan bu (Zâtî Kelâm)'ın 85. Burûc Sûre-i Şerifesi'nin 21. ve 22. Âyet-i Kerîmeleri'ndeki rabitalı âli emri de şöyledir: "Evet, o tekzîp (inkâr) ettikleri (Kur'ân-ı Kerîm), levh-i mahfûz'da yazılı Azîm-üş-şân, şerîf bir kitabdır."

Levh-i Mahfuz; kader ve alın yazısı olarak ifade ettiğimiz muayyen hayat safhalarını hâmil bulunan (A'yân-ı Sâbite) demektir. Bu konu ile ilgili Sûre-i Şerifeler ve Âyet-i Celîleler şunlardır: 57-22 - 22-70.

Bilgi: Mükvvenât'ın mukaddes mührü ve beşeriyetin-insanlık âleminin bir tek "Kanûn-i Umûmisi" vardır ve o da Kur'ân-ı Kerîm'dir. Libâsı=örtüsü de yüce İslâm Dini'dir. Bilinmelidir ki, Cenâb-ı Allahın dünyâ-ukbâ hiç değişmez hükmü budur!..

Kadercilik Safsatası

Levh-i Mahfuz; İsm-i Â'zam'da toplanan ve mahiyeti yalnız Allah tarafından bilinen bilcümle sırları hâvî olup, her türlü tesirden korunmuş mukaddes bir levha'dır. Orada yok diye birşey yok. Cenâb-ı Hakk'ın ezelî bilgisinde takdir edip yazdığı o talih, kısmet, baht, güç, kuvvet, kudret ve takat dediğimiz KADER işte burada tahrîr edilerek sırlanmıştır.

Şimdi soruyoruz: Allahtan kaçıp kurtulmak mümkün müdür? Bilmez misin ki, Hak Tealâ Hazretleri iyi kullanmamız için biz âciz kullarına akıllı bir büyük hazine olarak vermiştir.

Duy ki, benim bunda ne suçum var. Kaderim böyle yazılmış! Benim bu işde ne günahım var ki .. kaderim böyleymiş ve ilâ ...

Maalesef bu düşünce ve ifâde tarzları eşhasın mes'uliyetten kaçıp kurtulmaya çalışması gayretidir ki, aslında neticeye hiçbir şekilde tesiri yoktur. Zaten olması da muhâldir.

Bak ki, İslâmiyet'in tefekkür hayatı içerisinde yer bulan ve aynı zamanda kaderiye de denilen sapık düşünceli bir ekol olan "Mu'tezile" hem kader bahsinde, hem de cüz'î irâde hususunda doğru düşünce yolundan saparak insanı yaptığı o işin, şu işin, bu işin yaradanı olarak kabul ediyor ve böylece Hâlık-ı Yektâ'ya yâni Cenâb-ı Allah'a ait = mahsus (OL!) yaratma sıfatını beşer'e de münasip görmek ve vermek suretiyle yarattığı kullunu yaradan Allah'ın karşısına çıkarıp O'na ortak kılmış olmakla şirk'e kapı açmış bulunuyor. Tam bir sapıklık, zındıklık ve kâfirlik ... Maatteesüf işte vaziyet budur ve böyledir.

Şimdi; üç günlük bu mülevves dünyânın bir başka zevki uğruna kısacık ömrümüzü heder etmemek ve selâmete ermek için önümüze konan şu manzarayı ibretle seyreyleyip iyice düşünelim:

Görmez misin ki Vâcib-ül-Vücûd Hak Tealâ Hazretleri; akıllıyı - deliyi, soyluyu - soysuzu, falcıyı - büyücüyü, cinciyi - üfürükçüyü, fâhişeyi - lûtiyi, güzeli - çirkini, iyiyi - kötüyü, doğruyu - eğriyi, müsbeti - menfiyi, hırsızı - uğursuzu, yalancıyı - dessası, münkiri - münafığı, muhbiri - müfteriyi, haramı - helâli, âlimi - zâlimi, katîli - maktûlü, hâini - hıyâneti, ölüyü - diriye, dinsizi - süflîyi, cömerdi - cimriyi, merdi - namerdi, ahlâklığı - ahlâksızı, imânı - küfrü, Hak ile bâtılı ve ilâ ... cümlesini gözlerimizin önüne sermiş ve bütün bunları iyice tefrik edip kurtuluşa kavuşmamız ve saadete nail olmamız için biz âciz kullarına fârûkiyet bahşeylemiştir.

Bu çiçekler biçilecek, iyi olanlar seçilecek.

Azâmet-i Kibriyâ sahibi olan Allah konu ile ilgili bahiste biz kullarına şöyle hitap ediyor ve buyuruyor ki: (Levh-i Mahfûz.)

Kur'ân-ı Kerîm: "Arza veya nefsinize hiçbir musîbet isâbet etmez ki, illâ o; arzı ve sizi halk etmezden evvel yazılıdır (Allah indinde taayyün etmiştir. Yâni zamanında vukuuna Hakkın irâdesi taallûk etmiştir.)"

Hadîd: 57-22

"Bilmezmissin ki, Allah; gökde ve yerde olanı bilir. Bütün bunlar levh-i mahfûzda yazılıdır. (yâni hilkattan evvel A'yan-ı Sâbite ile tertiplenmiş ve ta'yîn ve takdir edilmiştir.)" Hac: 22-70

İlk sadâkat ahdi ve rûhların şahâdete dâveti:

"Vakta ki Rabbin Benî Âdemin arkalarından zürriyetlerini aldı, ve onları (Ben, sizin Rabbiniz değil miyim?) diye nefisleri üzerine şahâdete dâvet etti. Onlar da (Evet yâ Rabbî Rabbinizsin, ve biz buna şahâdet ederiz) dediler. Bu işhad; kıyamet gününde biz bundan gâfil idik, haberimiz yoktu dememeleri içindi." A'râf: 7-172

Bir diğeri: "Fücûrunu da takvâsını da ilhâm etti." Şems: 91-8

Öbürü: "Helâk mı olacak? Beyyine ile helâk olsun. Hayat mı bulacak? Beyyine ile hayat bulsun." Enfâl: 8-42

(Beyyine) aklî delil demektir.

Bir öbürü: "Bütün izzet (yâni büyüklük ve itibar Allah'a mahsustur, bütün azâmet ve kibriyâ ve bütün kıymet ve şeref Allahındır. Mahlûkda izzet ve itibar; Allahdan cüz'en tecelli eden ilâhi bir lûtuftur.)" Fatır: 35-10

Dahası: "Ve âyetlerimizde mücadele edenler bilsinler ki onlar için firar ve halâsa (kaçıp kurtulmağa) çare yoktur." Şurâ: 42-35

Ve: "Bütün mahlûkatın ondan başka bir Velisi yoktur. Ve O; hükmüne kimseyi teşrik etmez, (yâni işinde ortak veya ortaklık kabul etmez.)" Kehf: 18-26

Nihâyet: "Bütün bunlarda kâmil akıl sahiplerine mev'ize ve ibret vardır." Zümer: 39-21

Ey insan!

İslâmiyet'ten uzaklaştığın kadar batarsın. Din-i İslâm'a yaklaştığın kadar da çıkarsın. Yâni, selâmet bulur ve kurtuluşa erersin.

Takvâ

Kur'ân-ı Kerîm'in 15. Hicir Sûre-i Şerifesi'nin 9. Âyet-i Kerîmesi'nde de sarîh bir dil ile haber veriliyor ki: "Biz Kur'ân'ı indirdik ve onu hıfz ediciyiz (koruyucuyuz.)"

Bununla beraber akl-ı Selîm sahibi kullarının ibretle okuyup düşünmeleri için Cenâb-ı Rabbilâlemin Kur'ân-ı Kerîm'in 59. Haşir Sûre-i Şerifesi'nin 21. Âyet-i Kerîmesi'nde bakınız ne buyuruyor: "Biz bu Kur'ân'ı bir dağa indirmiş, ona da idrâk vermiş olsaydık onu Allah korkusundan yıkılıp parça parça olarak dağılmış bir halde görecektin. Biz bu misalleri düşünsünler diye halk için getiriyoruz."

Ey insan! Hakikatin ta kendisi olarak öz bir ifade ile sana deriz ki; Kur'ân-ı Kerîm ve İslâm Dini sûreti kat'iyede münakaşa ve münazara mevzu yapılamaz. Bunun vebali çok büyük olduğu gibi hesabı da o derece ağır görülür. Zaten âkil ve cibilletli bir kimse yegâne yaratıcı olan Rab-bı'nı kendine düşman hedef seçerek bu mekr'e yâni hiyleye düşer mi? Asla düşmez ve bilir ki, Aziz-ün Müntakim olan Allah'ın intikamı çok şiddetlidir...

Ey güzel insan, Ulu Tanrı'nın yarattığı kullarının şu veya bu hususta herhangi bir şeyi kabul ya da ret etmesine, ikrar veyahut inkâr eylemesine zerre misali dahi olsa ihtiyacı yoktur. Hak Tealâ Hazretleri herşeyi bizlerin hayrımıza olarak tâyin ve tanzim kılmıştır. Şimdi sen önüne konan (İlâhi Sofra)'dan istidadın kadar nasibini almaya bak. Zira, hakiki hayatta bu kazanca çok ihtiyaç duyulacaktır. Unutma ki, kişinin kendisine yaptığı iyiliği o kişiye hiçbir kimse yapamayacağı gibi yine o kimsenin bizzat kendine yapacağı kötülüğü de o kimseye başka kimsecikler yapamaz. Şayet sen kendinden kendine dost değilsen bir başkasından dostluk bekleme.

Eğer sen kendin ile kendi dostluğunu kurabildiysen gayrıdan düşmanlık gelmez. Çünkü bu bilgi "Sıfat-ı Zâtiye" dili ile verilmiştir. Malûm olduğu üzere sıfat zât'ın emrinde olup daimi surette zât'a secde halindedir. Şu halde red ve inkâr küfürdür ki, kişiyi helâk'e götürür... Kabul ve ikrar ise sürûrdür.. İnsana saadet kapısını açar. Şimdi sen bu dediğimizi iyi değerlendir.

Hadis-i Şerif: "Müslümanlar kardeşirler, hiçbirisinin diğerine takvâdan gayri bir fazîletle üstünlük hakkı yoktur."

Hülâsa bir ifade ile takvâ şudur: Allah'tan sakınmak, kötülüklerden kaçınmak ve iyiliklere koşmaktır.

Eşsiz ve benzersiz olan Allah tarafından Kur'ân-ı Kerîm'in 22. Hac Sûre-i Şerifesi'nin 37. Âyet-i Celîlesi'nde kullarına lütfedilen bilgi şöyledir: "Kurban'ın fukaraya verilen eti ve akıtılan kan Allah'ın rızâsını temin etmez. Ancak sizden takvânızdır ki Allah'ın rızâsına isabet eder."

Bilgi: Bu husus doğrudan doğruya takvâ ile alakâlıdır ki haram ve helâli hesaba katmaksızın yapılan ibadetle övünmeyi ve böbürlenmeyi reddeder. Esasında Kurban bahsi bunun dışında olup kendi mevzuu içerisinde anlatılmıştır.

Bir tek yaratıcı vardır ve o da Allah'tır. Bizi bizden çok daha iyi bildiğini 53. Necim Sûre-i Şerifesi'nin 32. Âyet-i Kerîmesi'nde bize şöyle bildirmektedir: "O; sizi topraktan yarattığı vakitten ve analarınızın karnında cenîn halinde olduğunuzdan beri hal ve şânınızı pek iyi bilir. Kendi nefsinizi tezkiye etmeyin, ittika edeni (Allah'tan sakınanı) Allah daha iyi bilir."

Ayrıca, 39. Zümer Sûre-i Şerifesi'nin 6. Âyet-i Kerîmesi'nde de buyrulmaktadır ki: "Ve sizi vâlidelerinizin karnında üç kat zulûmâtta halktan halka (hâlden hâle) tahvil ile yaşattı. Nutfe kan pıhtısı, et parçası kemik ve nihayet tam vücûd." Böylece insan kendi hüviyetinde varlığını bulmuş oldu.

Devamen, 31. Lokman Sûre-i Şerifesi'nin 14. Âyet-i Kerîmesi'nde ise buyrulur ki: "Ve biz insana baba ve anası ile vasiyyet ettik (haklarında tavsiyede bulunduk.) Anası onu zaaf üzerine zaafa sabrederek karnında taşıdı ve iki sene emzirdikten sonra süttten kesti ve ona: Bana ve babanla anan'a şükret ve geleceğiniz yer benim yanımdır, dedik."

Berdevamem 46. Ahkâf Sûre-i Şerifesi'nin 15. Âyet-i Celîlesi emri de şöyledir: "Biz insana, baba ve anasına ihsan ile (iyilik etmekle) vasiyyet ettik (emrettik.) Vâlidesi onu meşakkatle karnında taşır ve meşakkatle doğurur. Gebeliği ve süt emme müddedi otuz aydır."

Demek ki; çocuğun sağlıklı, sıhhatli ve kemal-i âfiyet üzere büyüebilmesi için yirmibir ile yirmidört ay arasında yâni iki sene müddetle bebeğin anasütü alması veya emzirilmesi elzemdir. Burada beşer hayatının sağlam temellere oturtulmasına işâret edilmektedir. Doğruyu ise Allah bilir ve Allah söyler. Er ve geç her iş Cenâb-ı Hak'kın gösterdiği istikâmette gelişir.. mânâda olduğu gibi madde'de de mecrâ değişmez.

ANA

Ana, hakkın çoktur bende,
Sırtımda taşısam seni ömrümce
Ödeyemem hakkını, beni affeyle.
Üveys el Karani hürmetine.

*

Bir bez kundağa sararak,
Nice meşakkat ile,
Taşırsın sırtında, kucağında
Elleri öpülesi şirin Ana.

*

Resûl-u Ekrem vasfeyledi:
Ey güzel anam seni
"Cennet anaların ayağı altındadır."
Diye cihana ilân eyledi.

*

Îlâhi emirdir, malûm ki:
Ebeveyne saygı ile sevgi.
Anayı babayı sevmeyene
Allah dü cihanda lânet eyledi.

Mevzu ile alâkalı olarak Hazreti Ömer'in, anaya iki sene müddetle devlet hazinesi'nden süt emzirme maaşı tahsis etmiş olduğunu burada kaydetmiş bulunuyoruz. Allah, ondan razı olsun.

Yeri gelmişken burada alâkalı bir diğer Ayet-i Kerîme'yi de kaydediyoruz: 6. En'âm Sûre-i Şerifesi'nin 151. Ayet-i Celîlesi emridir: "Baba ve ananıza iyilik edin. Fakirlikten korkarak evlâtlarınızı öldürmeyin."

Buna dair, Hadis-i Şerif şöyledir: "Cennet anaların ayağı altındadır."

Bu vesile ile Kur'ân-ı Kerîm'in 24. Nûr Sûre-i Şerifesi'nin 23. Âyet-i Kerîmesi üzerinde hassasiyetle durmamız zarureti vardır. Zirâ, hiçbir ferd-i vâhid'in oyuncağı olmayan namus Hak Tealâ Hazretleri'nin hesabını ağır göreceğı belli mevzuların başında gelenlerdendir. Okuyalım:

"Hiçbir şeyden haberi olmayan müslüman ve iffet sahibi kadınlara zinâ isnad edenler dünyâ ve âhirette lânet olundular. Onlara büyük azâb vardır."

İlgisi bakımından sunuyorum: Aşağıdaki şiir çerçeve içerisinde evlere asılacak kadar değerlidir.:

Macar Edebiyatı'ndan

(Saklambaç)

Su, rüzgâr ve namus;

Saklambaç oynamaya çıkmışlar...

Su bulunmuş derin vâdiler'de,

Rüzgâr bulunmuş yüksek tepeler'de,

Namus demiş;

Ben kaybolursam bulunmam hiçbir yer'de...

İnan-Kazan

Balâda muharrer Âyet-i Celîleler'i, Hadis-i Şerif ve şiir'i ehemmiyeti-ne binaen tıp dünyâsına = tıp hekimlerine ithaf ediyoruz. Aslında Hekim-i Merd'i İlâhi Allah'dır. Diğer ilimler'de olduğu gibi tıp ilmi de Cenâb-ı Hak'kın kullarına bir lütfü ihsânıdır. Bunu müdrîk olan hâzık hekim ise Mevlâsı'nı gönlüne alarak icra'i faaliyet edendir. Formül gayet kısadır: "İnan - kazan."

Hadis-i Şerif: "Bir saat tefekkür yetmiş yıl ibâdetten hayırlıdır."

Ya ey düşünen insan!

Bu ilerlemiş yaşımda hayatı nice sayısız tecrübelerle dolu Allah'ın bir fakir kulu sıfatı ile sana muhtasaren tavsiyemiz şudur: Eğer Hak'ka makbul olmak istiyorsan şân, şeref, şöret, servet, makam ve mevki farkı gözetmeksizin yalancılardan yâni kâziplerden, dessaslardan, hasutlardan, fasıklardan = fitne ehlinden, müfterilerden, hırsızlardan, muhtelislerden = muhterislerden, rüşvet erbabından, emânete ihânet edenlerden, mütegalib ve mütegalibe tâifesinden, siyasetten, mürâiden, sui-zân sahiplerinden, ırkçılardan, harici zihniyetlilerden, ahmaklardan, namertlerden, nankörlerden, vefâsızlardan, falcılardan, büyücülerden, üfürükçülerden, efsunculardan, cincilerden, kumarbazlardan, esrarkeşlerden, işret sofrasından, çok kötü bir şey olan fuhuş ve livâtadan, nefsinin kendine put edinip hakikatten bihaber olduğu halde efsâneler satan âlim kisveli câhil deccâllerden, müşrik ile zâlimlerden, şâki zümresinden ve içi kâfir - dışı müslüman görüntüsü veren cibilletsizlerden, katillerden uzak dur!... Kin güdenlerle de dostluk kurma.

Şâyet, tavrın bu olursa sen kazanırsın. Aksi halde ziyân edicilerden olursun. Malûm a, kazanmak zor ve kaybetmek ise kolaydır.

En büyük zenginlik; ahlâk güzelliği, imân yüceliği, sağlık - sıhhat - afiyet ve kanaâttir.

Şöyle düşün ve de ki: "...Sana helâl olan bana haramdır. Bana helâl olan da sana haramdır."

Daima ahlâkı güzel, merhametli ve iyilik sever kimseler ile dostluk kur.. Mazbut aileler zümresinden ol.. Kendini bilmez yobazlar gürûhundan da uzak kal.

Onların beğenmediği kimseleri sen seçerek beğen ve Hakk'a makbûldur diye düşünüp kendilerine yakın hâl üzere bulun. İndallah'da muhakkak sevindirilen sen olursun.

Hadis-i Şerif: "Cenâb-ı Hak'kın sakındırdığı şeylerden sakınmak gibi iyilik olamaz."

Âkil insan olarak bir husus çok iyi bilinmelidir ki, kendisine karşı dürüst olmayan bir başkasına da âdil davranamayacağı gibi yine bizzat kendine merhametli olmayandan gayriye merhamet beklemek de gaflet ve ahmaklıktır. Bunun da insana vereceği elem ve ıstırap büyük olur.

Hadis-i Şerif: "Ahmak'ı bırak."

Ey can!

Sana bir ikinci pendimiz şöyledir: Ten kafesinin gizlediği ruhun seni ulvîyete götürmek ve yükseltmek istediği halde nefsin de zilleti talep eder ki rezil-i rüsva olasın diye. İşte, dünyâ dediğin böylesine envai çeşit tuzaklarla dolu muvakkat bir misafirhânedir. Eğer bu fena âlemde Hak'ka makbul olmaksızın muradın, hayatın binbir renk sergileyen aldatici câzibesine iltifat etme ve bâtıldan daima sakın. Mümkün olduğu kadar gönlü, gözü, karnı tok, kanaat ehli zevât ile birarada bulunmakla beraber muamelede de herkese karşı doğru-dürüst davrandığın gibi ölümü aklından hiç çıkarmayarak tatlı dil'li - güler yüzlü olmayı da ihmal etme. Çalış; meşrû yollardan kazan ve kazandır.. fakat altun-gümüş stoku yapanlardan olma. Çalışıp kazanmakta kadın - erkek diye bir ayırım yoktur. Kişinin kazandığı kendine aittir. İlâhi emre göre; erkek gibi kadın da iş kurar ve ticaret ile

iştigâl eder. Ayrıca haksızlığa uğradığı zaman yahut herhangi bir mevzuda meşrû olarak hak talebinde bulunabilmek için kanuni yollara başvurma hakkını haizdir.

Buna dair Kur'ân-ı Kerîm'in 4. Nisâ Sûre-i Şerifesi'nin 32. Âyet-i Kerîmesi'ndeki emir şudur: "Gerek erkek ve gerek kadın kendi kazancından hisseyâb olur. (Kazancını kendine alır.) Allah'ın inâyet ve kereminden isteyiniz. (yâni kendiniz çalışınız ve Allah'ın inâyet ve kereminden kazanç dileyiniz.)" Ayrıca bir diğer 6. En'âm Sûre-i Şerifesi'nin 164. Âyet-i Celîlesi'nde ise: "Her nefsin kazandığı kendinedir." Diye buyurulmaktadır.

Dünyâ hayatı ile alâkası cihetinden Kur'ân-ı Kerîm'in 29. Ankebût Sûre-i Şerifesi'nin 64. Âyet-i Kerîmesi'ne hassaten dikkatinizi çekeriz. Okuyalım: "Bu dünya hayatı ancak oyuncak ve boş şeylerdir. Asıl hayat dâr-ı âhîret'tedir, eğer bunu bilselerdi."

Âhiretin Tarlası

Alâkalı Hadis-i Şerif: "Dünya, âhiretin tarlasıdır." yâni (Dünyâ; âhiretin tarlasıdır, ne ekersen onu biçersin.) Demek ki iyilik eken iyilik biçiyor, kötülük eden de kötülük biçiyor... Kişinin yaptığı iyilikler dünyâ'da meyvâsını verdikçe onun gerçek hayat'ta yâni ukbâ âlemi'ndeki derecesini yükseltip saadetini arttırıyor ve bahtiyarlar zümresine dahil olmasının vesile-i rahmeti oluyor. Allah'ın Selâmı ol mutlu kullarının üzerlerine olsun.

Kötülükle iştigâl edenlerin dünyâ hayatında ettikleri yalan-dolan, fitne-fesat ve zulûm tohumları o tarlalarda yeşerip başak vererek biçildikçe kendileri devamlı olarak hesaba çekilir... Zirâ, orası hakikat âlemi olup orada fidye ve bedel kabûl görmez. Şöyle ki zerre kadar iyilik eden mü-kâfatını alacak, zerrecik kötülük eden de mücâzâtını görecektir... Bu kategoriye dahil olanlar Hak Tealâ Hazretleri'ne yalvararak şöyle diyeceklerdir: (Ey merhameti yüce Rabbimiz! Câhildik, bilmiyorduk, aldatıldık ve şimdi içine girerek hakikati gördük. Bizi iğfâl eyleyip bu feci hallere düşmemize sebep olan şu kâziplerin = yalancıların azabını misliyle artır ve bizlere de acı.. merhamet eyle.)

Hadis-i Şerif: "Cennet'e muttali' oldum. Ehlinin ekserisini dünyâ'da fakir olan kimselerden buldum."

Bir diğer Hadis-i Şerife de dikkatlerinizi çekeriz: "Her kim ben cennetliğim derse o cehennemliktir."

Burada Hazreti Ali Efendimiz'in bir Kibar-ı Kelâmı'nı da kayda almış bulunuyoruz: "Eğri cetvelden doğru çizgi çıkmaz."

İmdi, bu mübârek kelâm'a bağlı olarak biz de deriz ki: Doğru oturalım, doğru konuşalım. Zira, eğri oturandan doğru söz çıkmaz.

Mevzu ile alâkası bakımından ve önemine binâen bazı lüzumlu Âyet-i Celîleleri burada dercetmiş bulunuyoruz. Kur'ân-ı Kerîm'in 38. Saât Sûre-i Şerifesi'nin 61. Âyet-i Kerîmesi'nde Cenâb-ı Hak'kın ne buyurduğunu birlikte okuyalım: "Yine küffâr cemaati: (Yâ Rabbi bizi aldatıp cehenneme girmemize sebep olanlara cehennem'de azâbı iki kat ziyâde et.) Derler."

37. Sâffât Sûre-i Şerifesi'nin 26-27 ve 28. Âyet-i Kerîmeleri'nde ibretli itiraf ise şöyledir: "Evet o gün onlar zelîl ve muti' olarak Allah'ın emrine teslimiyet arz etmişlerdir. Birbirlerine bakarak sorarlar. Avam; rüseâ'ya: (Bizi dünyâda yemin ederek aldattınız. (Hayır diye kandırarak şerde kullandınız) ve bu belâyâ düşürdünüz), derler."

Devâmen 87. A'lâ Sûre-i Şerifesi'nin 13. Âyet-i Celîlesi'nde aşîkâr olarak bildirilmektedir ki: "(Cehennemlikler cehennem'de) ne ölürler, ne yaşarlar. (Çünkü rûh olarak bulunurlar. Rûh yanmaz ve ölmez. Fakat mukadder eziyet, azâb çekilir."

74. Müddesir Sûre-i Şerifesi'nin 43-47. Âyet Kerîmeleri'nde haber veriliyor ki: "Mücrimler cevap vererek, (derler) biz dünyâ'da namaz kılmazdık; fukarayı it'âm etmezdik (doyurmazdık); bâtıla girenlerle (haksızlık ve kötülük edenlerle) beraber olurduk; kıyâmet gününü (mahşer'de hesap vereceğimizi) tekzib (inkâr) ederdik."

Bir de 107. Mâûn Sûre-i Şerifesi'nin 4-7. Âyet-i Celîleleri'nde ibret-âmiz bilgi şudur: "Vay... (başlarına) o namaz kılanlara ki, namazlarından gâfillerdir. Onlardır ki riyâ ederler ve zekâtı vermezler." Aynı Âyet-i Kerîme'den: "Vay... (şiddetli azap) o namaz kılanlara ki namazlarından gâfillerdir. Onlardır ki riyâ ederler ve içtimâi yardımı men ederler." Yine mezkûr Sûre-i Şerife'nin 1-3. Âyet'i Kerîmeleri'ni ehli imânın dikkat nazarına ızdırapla takdim ediyoruz: "Yâ Muhammed, kıyamet gününü tekzib eden (inkâr eden) şu kimseyi gördün mü o; yetimi kovar, fakirleri yedirmeğe ne kendi rağbet eder, ne de halkı rağbet ettirir (teşvik eder)."

35. Fatır Sûre-i Şerifesi'nin 45. Âyet-i Kerîmesi'nde biz âciz kullar intibâha davet ediyoruz. Bakınız nasıl: "Eğer Allah insanları kazandıkları günahların, derecesine göre muâheze etse idi, yeryüzünde bir yürüyen bırakmazdı. Ve lâkin onların cezâlarını muayyen bir vakte bırakıp geciktirir."

Mânâ-i Şerifi şu: Günah işlemekten vazgeç ve doğru yola gir! Yok-

sa...?! Ey ademoğlu! Bu sana bir ikaz ve ihtardır. Mâhiyeti hakkında hiçbir bilgi sahibi olmadığın o meçhuller âlemine gidiyorsun... Orada nasıl bir muameleye tabi tutulacağını ve seni nelerin beklediğini, ne şekilde karşılanacağını dahi hiç mi hiç bilmiyorsun. Şâyet cüz'en dahi bilmiş olsaydın buna cür'et edemezdin. Sana salık veririz ki, ömrün iki şahâdet parmağı arasında olan Ulu Tanrı'nın merhametine sığın. Zirâ her mahlûkun yegâne melce'i ve mercîinin Allah olduğunu asla unutma. Bu değişmez bir hükümdür ki. Çeşitli şaklabanlıklar düşünceleriyle kendini mazur göstermeğe ve aldatmaya kalkışma. Zirâ, son nedâmet fayda getirmez. Nitekim, Kur'ân-ı Kerîmin 64'üncü Tegâbün Sûre-i Şerifesi'nin 3'üncü Âyet'i Kerîmesi'nde şöyle buyurulmaktadır: "Cümlenin mercîi onadır." (Allah'adır.)

9. Tevbe Sûre-i Şerifesi'nin 80. Âyet-i Celîlesi aklı başında herkesi tezekkür ve tefekküre dâvet eder: "Onlar için istiğfar etsen ve istiğfar etmesen birdir. Eğer onlar için yetmiş kere istiğfar etsen Allah onlara mağfîret etmez. Sebebi de Allah'a ve Resûlüne küfr ettikleridir. Allah fâsık olan kavmi hidâyet etmez."

Yine aynı 9. Tevbe Sûre-i Şerifesi'nin 84. Âyet-i Kerîmesi de bizlere düşünmeyi işâret buyurmaktadır: "Onlardan ölen biri üzerine ebeden namaz kılma. Ve kabrinin üzerinde durma. Çünkü onlar Allah ve Resûlüne küfr ettiler ve fâsık oldukları halde öldüler."

Çok acı olan altlı-üstlü bu iki Âyet-i Celîlenin mânâsı şudur: Bu zümreye dahil olanlara Allah'ın merhamet, Peygâmbere'nin şefaati ve Evliyâ'nın himmeti kapısı kapalıdır. Hakikat hayatında yaşayacakları yer "Adem"dir. Adem'e nazaran cehennem'in üst tabakaları bir nevi cennet gibidir. Burada iskân'a mecbur edilenler ebedi cehennemlik olanlardır. Zaten cennet ve cehennem de birer mahlûktur. Cennet; cemâli temsil eder, cehennem ise celâl'e misaldir. Hesap ruhtan sorulur.. Çünkü canlı olan ruhtur. Ceset'in hiçbir varlığı yoktur. Şu fenâ âlemin zerrecik zevki için ukbâ hayatını yakmağa değer mi?... Heyhat!...

Hadis-i Şerif: "Her kim Müslümanlar'ın yolları üzerinde onlara eziyet verecek şey meydana getirirse, o kimse üzerine müslümanların lâneti vâcib olur."

35. Fatır Sûre-i Şerifesi'nin 44. Âyet-i Kerîmesi'ndeki şedit emre dik-

kat edelim: "Onlar yeryüzünde seyr ve seyahat edip kendilerinden evvelkilerin âkibetinin nasıl olduğuna nazar etmezler mi? Onlar kuvvette bunlardan daha şiddetli (güçlü) idiler."

Devâmen: 3. Âl-i İmran Sûre-i Şerifesi'nin 137. Âyet-i Celîlesi de ibret yüklüdür: "Yeryüzünde seyahat ederek, Resûller'ini tekzib (inkâr) ile kâfir olanların âkibeti nasıl olduğuna bakınız ve görünüz."

6. En'âm Sûre-i Şerifesi'nin 11. Âyet-i Kerîmesi'ni birlikte okuyalım: "Onlara de ki, yeryüzünde seyr ve seyahat edin. Ve sonra âyetlerimizi tekzib (inkâr) edenlerin âkibetleri nasıl olduğuna (ibretle) nazar eyleyin. (Bakıp düşünün.)"

Kıbar-ı Kelâm: "Allah yaptığını yıkmaz." Yâni şu demektir: Cenâb-ı Allah işlediğinden mes'ûl değildir. Ne yaparsa o yaptığı muhakkak güzeldir. "Lâ fâile illâ hu." Dilersen, "Lâ fâile illâllah" de.

18. Kehf Sûre-i Şerifesi'nin 27. Âyet-i Kerîmesi'nde buyrulur ki: "Allah'ın kelimâtını tebdil ve tağyir edecek yoktur. Ve sen ondan başka ilticagâh bulamazsın."

Yüce İslâm Dini'nin zuhurundan bugüne kadar nice Nemrut, nice Fir'avn, nice Yezid, nice Şeddat gelip geçti de ol "Mübârek kere mübârek Kitâb"ın bir tek noktasını dahi değiştirmeye muktedir olmadılar. O kâfirler şimdi ne hal üzere ve nerededir?! Adem'de. Öyle ise sen nesin ve ne haldesin?!..

Kur'ân-ı Kerîm: 3. Âl-i İmran Sûre-i Şerifesi'nin 175. Âyet-i Celîlesi'ne dikkat edelim: "Onlardan korkmayıp benden korkunuz."

42. Şurâ Sûre-i Şerifesi'nin 35. Âyet-i Kerîmesi ile insanlara şiddetli ikaz vardır: "Ve âyetlerimizle mücadele edenler bilsinler ki onlar için firar ve halâsa (kaçıp kurtulmağa) çâre yoktur."

Ey insan! Bilesin ki yedi kat yer ve gökler, hâtta nice âlemler Allah'ın mülküdür. Sen, buradan nereye kaçıp da kurtulacaksın!

Kur'ân-ı Kerîm: 3. Âl-i İmran Sûre-i Şerifesi'nin 109. Âyet-i Celîlesi'dir: "Gökler'de ve yer'de olan herşey; Allah'ın malı, mülkü ve mahlûkudur. Umûrun kâffesi ona irca' olunur."

Ayrıca: 33. Ahzâb Sûre-i Şerifesi'nin 57. Âyet-i Kerîmesi'nde bakınız Hak Tealâ Hazretleri ne buyuruyor: "Onlar ki Allah'a ve Resûlüne ezâ

ederler. Onlara Allah; dünyâ ve âhîret'de lânet etmiştir. Ve onlara hakîr ve zelîl edici azâbı hazırlamıştır."

Yine, Kur'ân-ı Kerîm: 8. Enfâl Sûre-i Şerîfesi'nin 42. Âyeti Kerîmesi de rûşd sahiplerine şöyle hitabeder: "Helâk mı olacak; beyyine ile helâk olsun. Hayat mı bulacak; beyyine ile hayat bulsun. (Beyyine; aklî delil, aklî bürhan, aklî hüccet mânâsındır.)"

48. Fetih Sûre-i Şerîfesi'nin 6. Âyet-i Celîlesi'ndeki emr-i kudsîyi görelim: "Ve Allah'a fena zan ile zanda (yorumda) bulunan erkek ve kadın münâfıkları ve erkek-kadın müşrikleri (Allah) ta'zib eder. Onların su-i zanları kendi üzerlerine döner. Allah, onlara lânet etti. Ve onlara cehennem hazırladı ki ne fena bir gidilecek yerdir."

Hadis-i Şerîf: "İnsan sevdiği ile haşrolur."

Dâlâlet Ehli

31. Lokman Sûre-i Şerifesi'nin 6. Âyet-i Kerîmesi'ni ibretle okuyalım ve deccâleri seyredelim: "İnsanlardan bazıları vardır ki; insanları, bilgisi olmaksızın Allah'ın yolundan şaşkırtmak için ve âyetlerimizi istihza etmek için bir takım efsaneler satarlar (yayarlar.) İşte onlara zelîl edici azâb vardır."

Hadis-i Şerif: "Ümmetim için asıl deccâl'den ziyâde; ümmeti idlâl eden (bozan, doğru yolundan saptıran) reisler yerinde deccâller'den korkarım."

Devamen; 31. Lokman Sûre-i Şerifesi'nin 20. Âyet-i Kerîmesi'nde de şöyle buyrulmaktadır. İbret nazarlarınıza sunuyoruz: "Ve insanlardan bazıları vardır ki, bilmeksizin ve yolsuz ve kitab-ı münîr'siz (Allah kitabının aydınlığı dışında) Allah-ı taâlâ'nın zât ve sıfâtı'nda mücadele ve mübaha-se ederler."

22. Hac Sûre-i Şerifesi'nin 3. Âyet-i Celîlesi'ni ise ehemmiyetle okuyoruz: "İnsanlardan öyleleri vardır ki, ilim ve vukufu olmadan Allah hakkında münakaşa ederler ve her azgın şeytan'a tabî olurlar."

Hadis-i Şerif: "Hakikatini bilmediği bir şey üzerine mücâdele eden; o hal müddetince Allah'ın gazabındadır."

Bir diğer Hadis-i Şerif: "Kıyâmet günü Allah'ın en şedîd azâbı; ilmi ile Allah'a bir faydası olmayan (halka fayda yerine zararı dokunan) âlim'dir."

İbretle okuyup çok ders almamız lâzım gelen Hadis-i Şerif: "Ümmetim için asıl deccâlden ziyâde, ümmeti idlâl eden (dalâlete saptıran) deccal imamlardan (önder âlimlerden) korkarım."

2. Bakara Sûre-i Şerifesi'nin 48. Âyet-i Kerîmesi'nin dehşet veren hükmünü okuyalım ve hizaya gelelim: "Öyle bir günden (mahşerden) sakınıp korkunuz ki, onda bir nefis diğer bir nefis'den bir şey ödeyemez. Bir kimse için şefaath kabul olunmaz. Âsîlikler etmiş olanlardan fidye ve bedel alınmaz ve onlara yardım dahi olunmaz."

Mezkûr Sûre-i Şerifenin 123. Âyet-i Kerîmesi de teyiden şöyledir: "Ve bir nefis'in diğer bir nefis için hiçbirşey ödemeyeceği, ondan bedel ve fidye kabul olunmayacağı ve ona bir şefaatin faidesi olmayacağı ve onlara yardım edilmeyeceği günden korkup sakınıınız."

Hadis-i Şerif: "Bir adam hangi kavmi severse Cenâb-ı Hak onu sevdiği kavmin zümresinde haşreder."

10. Yûnus Sûre-i Şerifesi'nin 45. Âyet-i Kerîmesi ile bildirilir: "(İnsanlar mahşerde) birbirlerini tanırlar."

Hazret-i İmâm İbrahim Halil Rahman Aleyhisselâm'ın duayı Şerifleri: 26. Şuarâ Sûre-i Şerifesi'nin 87 - 88 ve 89. Âyet-i Celîleleri'nde haber verilmektedir: "Beni, halkın ba's olundukları (mahşer'e toplandıkları) günde zelif etme. O gün ki ne mal ne evlât faide verir. Ancak Allah'a selim kalp ile gelen fayda bulur."

Acizâne arzederim ki:

Ya Allahım, O gün beni çıplak olarak hasretme. Zirâ; "LÂYEN-FEU'DA NE İLİM İSTERLER, NE DE ÂLİM, VE LÂKİN İSTERLER İLLÂ KALBİ SELİM."

Yine 2. Bakara Sûre-i Şerifesi'nin 11 ve 12. Âyet-i Kerîmeleri'nde şöyle buyrulmaktadır: "Onlara (dalâlet ehline) yeryüzünde fesat yapmayınız denilince, onlar; biz islâh edicileriz derler. Şüphesiz ve muhakkak biliniz ki, müfsid olanlar onlardır."

Hadis-i Şerif: "Bana ne oldu ki, sizi fırka fırka (tefrikaya düşmüş) görüyorum."

45. Câsiye Sûre-i Şerifesi'nin 23. Âyet-i Kerîmesi de şöyledir: "Hevâsını kendine ilâh ittihaz edeni görmez misin?"

19. Meryem Sûre-i Şerifesi'nin 75. Âyet-i Celîlesi'ne dikkatinizi çekeviz: "Dalâlette olan kimseye Allah, uzun ömür ile mühlet verir."

Ayrıca , Kur'ân-ı Kerîm'in 29. Ankebût Sûre-i Şerifesi'nin 1 ve 2.

Âyet-i Kerîmelerini okuyalım ve düşünelim: "İnsanlar, mücerred (imân ettik) demekle belâ ve musibetlerle imtihan edilmeksizin terk olunurlar mı zan ederler."

Hadis-i Şerif: "Ne fena kuldur o kul ki, hevâ ve hevesi peşinde dalâle- te sapar."

Sırası ile:

2. Bakara Sûre-i Şerifesi'nin 206. Âyet-i Kerîmesi'ndeki ibretli emri okuyalım: "Ve ona (dalâlet ehline) Allah'dan kork denilirse, izzet-i nefsi kabarrı."

5. Mâide Sûre-i Şerifesi'nin 41. Âyet-i Kerîmesi emridir: "Onlar (kâ- firler) yalan uydurmak ve iftira etmek için kelâmını dinlerler. Rüşvet ve haram yerler."

Hadis-i Şerif: "Haram lokma ile beslenen insan vücûduna cehennem ateşi evlâdır."

7. A' râf Sûre-i Şerifesi'nin 179. Âyet-i Kerîmesi'ndeki ağır hükmü mü- kerreren okumakta bizler için sayısız fayda mevcuttur: "Onlar (dalâlet eh- li) dört ayaklı hayvanlar gibidir. Hattâ onlardan ziyâde dalâlettedirler. İş- te onlar gâfillerdir. (Kalpleri duymıyanlar, gözleri görmiyenler, kulakları işitmiyenlerdir.)"

2. Bakara Sûre-i Şerifesi'nin 13. Âyet-i Kerîmesi'ni de görelim: "On- lara (dalâlet ehline) insanların imân ettikleri gibi siz de imân ediniz denil- dikte; bir takım sefîh'lerin ve akılsızların, câhillerin imân ettikleri gibi biz- ler de mi imân edelim? derler. Muhakkak bilin ki, asıl sefîh olanlar onlar- dır."

İşte, altlı-üstlü bu iki (Bakara ve A'râf Sûre-i Şerifeleri) hükmünce İb- rahim Hakkı Erzurumî Hazretleri Marifetnâmesi'nde bunlar hakkında; "Kurt ve köpek sureti üzre elîm azâblı..." ifâdesini kullanır. Heyhat!...

Yine 2. Bakara Sûre-i Şerifesi'nin 39. Âyet-i Celîlesi'nde ise şöyle buyrulur: "Onlar kâfir oldular. Ve âyetlerimizi tekzip (inkâr) ettiler. Onlar ehl-i nâr (cehennemlik) olup orada dâim, ebedi olarak kalırlar."

7. A'râf Sûre-i Şerifesi'nin 100. Âyet-i Celîlesi'ne hassaten dikkatinizi celbederiz: "Biz onların kalpleri üzerine mühür vurduk. Onlar doğru söz işitmezler."

Necat Yolu

Ya ey kendini beğenmiş bîcâre!...

Eğer nedâmet getirip kötü fiillerinden nâşi içine düştüğün ol çirkef halden mümkün olduğu kadar necat yolu ararsan sana tavsiyemiz şudur: Her nerede bulunursan bulun daima seni yaratan Hak Tealâ Hazretleri'ne sığımp af dile... Ne var ki geçmişini tekrarlama. Biraz da ağlamasını bil. Zirâ ağlamak rahmettir. Şâyet imkânın olursa şunun-bunun endişesini bırak ve geçmişini red eden bir broşür = itirafnâme yayınla. Ayrıca, kötü arkadaşlarından ve dostlarından uzaklaşmağa bak. Bir de kendine merhametin ziyâde ise, hergün istiğfar et ve vaziyetinin müsaitliği nisbetinde öksüz ile yetim karnı doyur. Onların hayır duası indallah'da pek makbûl olup Rabbi'nin katına şerâre gibi ulaşır. Bazı tasaddukunu gizli = hafi yap ve mütevâzi olmayı da asla unutma!

Konumuzla alâkalı "Hak Kelâmlar"ı dercediyorum. Dikkatle okumanızı tavsiye ederiz.

Kur'ân-ı Kerîm:

35. Fatır Sûre-i Şerifesi'nin 5. Âyet-i Kerîmesi'nde bildiriliyor: "Ey insanlar, muhakkak Allah'ın va'di haktır. Sizi dünya hayatı mağrur etmesin. Sizi aldatıcı (şeytan) Allah ile aldatmasın (Allah af eder, sen keyfine bak, ne istersen yap diye iğfal etmesin.)"

93. Duha Sûre-i Şerifesi'nin 9. Âyet-i Celîlesi'nde buyrulur ki: "Yetimi kahretme."

5. Mâide Sûre-i Şerifesi'nin 35. Âyet-i Kerîmesi'ni ehemmiyetle okuyalım: "Ve ona (Allah'a) yakınlaşmak için vesile arayın."

Hadis-i Şerif: "Kur'ân-ı Kerîm'e kendi reyi ile mânâ veren (yâni kendi işine nasıl gelirse ona göre mânâ verip hakikatten ayıran) kimse cehen-nemden kendisine yer hazırlasın."

Bir diğer Hadis-i Şerif: "Cebrâil Kur'ân'ı bana bir (türlü) okunuş üzere okuttu, ben de durmadan bunun çoğalmasını (tenevvü'ünü) isterdim. Tâ yedi türlü okunuşa erişinceye kadar bu dileğimde ısrar ettim."

Bir başka Hadis-i Şeriflerinde Cenâb-ı Peygamber Efendimiz şöyle buyuruyorlar: "Hayırlılarınız Kur'ân'ı öğrenen ve öğretenlerdir."

25. Furkan Sûre-i Şerifesi'nin 44. Âyet-i Kerîmesi'ndeki ulu emre dik-katimizi verelim: "Ya zanneder misin ki, o müşriklerin ekserisi senin ke-lâmını işitir veya onu anlar. Ne işitir, ne fehmederler (anlarlar.) Onlar hay-vanlar gibidir. Hattâ, onlardan ziyâde yollarını şaşırılmışlardır."

Kur'ân-ı Kerîm: 47. Muhammed Sûre-i Şerifesi'nin 12. Âyet-i Celîle-si'ni şöyle bir düşünelim: "Kâfirler de hayat-ı dünyâ'dan temettü' edip hayvanların yedikleri gibi yerler."

Bu hüküm ahlâkı güzel ve akıllı olanların tekâmül etmelerine ne güzel bir vesile-i rahmettir. Zirâ her müsbet menfisi ile mütenâsıptır. Yâni, müsbetin büyüklüğü ve faikiyeti onun karşısındaki menfinin gücüyle öl-cülür.

Güzel ahlâk sahibi insan daimî surette huzur içerisinde. Çünkü üze-rinde devamlı olarak Allah'ın muhabbeti mevcuttur. Hak Tealâ Hazretleri böyle bir kulunun hizmetlerini verimli kılar ve teyit eder.

2. Bakara Sûre-i Şerifesi'nin 212. Âyet-i Kerîmesi'ni de ibretle okuya-lım: "Kâfirlere dünyâ hayatı ziynetlendirildi. Ve imân edenleri maskaraya alırlar. İttika edenler, kıyamet gününde onların üzerindedirler. Cenâb-ı Hak dilediği kimseye hesapsız rızık verir."

Kur'ân-ı Kerîm: 10. Yûnus Sûre-i Şerifesi'nin 36. Âyet-i Kerîmesi'nde buyrulmaktadır: "Onların (kâfirlerin) ekserisi ancak zanna tâbi' olurlar. Zan; haktan (hakikatten) bir şey ifâde etmez."

34. Seba' Sûre-i Şerifesi'nin 33. Âyet-i Kerîmesi tezekkür ve tefekkür noktasından ölümü tadacak her nefis için büyük mânâ taşımaktadır: "(Kâ-firlerin) zayıfları; büyüklük taslayanlara: Evet sizin gece ve gündüz me-kir ve hiylenizin kurbanı olduk. Allah'a küfr etmeği ve ona şerik kılmayı

bize siz emrediyordunuz, derler (huzur-u Rabbil'âlemîn'de; maşherde.)"

40. Mü'min Sûre-i Şerifesi'nin 75 ilâ 76. Âyet-i Celîlesi emrini büyük bir ibretle kazıye-i muhkeme diye okuyalım: "Bu azab size; dünyâ'da haksız olarak şirk ve isyan ile ferahlanır (övünür olduğunuzdan) ve kibirle iki tarafınıza sallanarak (pervasız bir tavırla) yürür olduğunuzdandır. Orada ebedî kalmak üzere cehennemın kapılarından giriniz. Kibirli için (cehennem) ne fena yerdir denilir."

Meşhur halk sözü: "Mağrûr olma padişahım senden büyük Allah var." Bu bir îkaz sözüdür ki, ne kadar güzeldir.

Kur'ân-ı Kerîm: 20. Tâhâ Sûre-i Şerifesi'nin 114. Âyet-i Kerîmesi ile bildirilir: "Hak Padişah, Allah'tır."

Cenâb-ı Hak, harc-ı âlem olarak câhilâne bir şekilde kullarının diline doladıkları (yarattım, gurur, irâde) gibi kelimelerden ve illâ ben de ben sözlerinden hiç hoşlanmaz. Fi'l-hakîka bunları kullananlar o söylediklerinin gerçek mânâsını bilmiş olsalardı Allah'tan hicâb ederlerdi. Şöyle ki:

Kur'ân-ı Kerîm: 23. Mü'minûn Sûre-i Şerifesi'nin 116. Âyet-i Kerîmesi emr-i âlisidir: "İmdi hak Melik (padişah) olan Allah; Âli oldu, (yâni büyüklük Allah'a mahsustur.)"

Bu Âyet-i Celîleyi bir misâl olarak gösterdik.

Ayrıca, (Esmâ-i Hüsnâ)'dan:

1 - El Hâlik: Yoktan var eden, yaratan. (O'dur.)

2 - El Bârî: Örneksiz yaratan. (O'dur.)

3 - El Musavvir: Her yarattığına şekil ve sûret veren. (O'dur.)

Tek yaratıcı olan Allah-ü Tealâ Hazretleri yarattıkları ile övünür. Yedi kat gökleri ve yeryüzü ile arasındaki âlemleri direksiz olarak halkeyleyip gergef gibi işleyen ve kullarının emrine veren O'dur. Anatomi dediğimiz beden yapısına bak ve yarattığı bilcümle mahlûkatını nasıl rızıklandırdığını gör.. bir de biz âciz kullarına ikrâm eylediği sayısız nimetlerini düşünüp yegâne mağrûr ve irâde-i küllî sahibi O'nun olduğunu bil!

Kur'ân-ı Kerîm: 4. Nisâ Sûre-i Şerifesi'nin 36. Âyet-i Celîlesi şöyledir: "Allah mağrur ve kibirli olanları ve ibâdullaha böbürleneni sevmez."

35. Fatır Sûre-i Şerifesi'nin 10. Âyet-i Celîlesi'ndeki Cenâb-ı Hakk'ın biz âciz kullarına olan ilâhi ihsânını birlikte okuyalım: "Bütün izzet (yâni büyüklük ve itibar Allah'a mahsustur, bütün azamet ve kibriyâ ve bütün kıymet ve şeref Allah'ındır. Mahlûkda izzet ve itibar; Allah'dan cüz'en tecelli eden ilâhî bir lûtuftur.)"

Kur'ân-ı Kerîm: 10. Yûnus Sûre-i Şerifesi'nin 65. Âyet-i Kerîmesi bu hususta gayet açıktır: "İzzetin tamamı Allah'ın elindedir."

Ey evlâd!

İyi bilmelisin ki, Allah-ü Tealâ Hazretleri "Ahsen-i Takvim" tavsifi ile insanı kendi sureti üzere en güzel, en biçimli bir halde tanzim ve tertip ederek yaratmıştır. Şimdi, sen bu bahsi iyi fehmeyle. Zirâ, sana ilâhi sofradan bir ikramda bulunulmuştur.

Kur'ân-ı Kerîm: 64. Tegâbün Sûre-i Şerifesi'nin 3. Âyet-i Kerîmesi'nde bildirilmiştir: "O, gökleri ve yeri yerli yerinde yarattı, size hayvanat arasında güzel bir surette kılık, kıyafet verdi, dönüş yine O'nadır."Ve sizi en güzel sûrette tasvîr etti."

Yine, 38. Saât Sûre-i Şerifesi'nin 29. Âyet-i Kerîmesi'nde de intibaha davet ediyoruz. "Âyetlerini düşünüp mülâhaza etmeleri ve onun muhtevî olduğu mev'izeler ve nasihatler ile kâmil akıl sahiplerinin mütenebbih olmaları için sana mübârek bir kitap indirdik."

Allah'ın Ailesi

Ey oğul!

Bir cevher-i ilâhi olarak ebediyen ışıltılı ortada duran ve duracak olan bu mübârek kere mübarek Kur'ân-ı Kerîm'den her nasibli kendi kabiliyeti nisbetinde nasibini alacak; aldığı kadar ile de ukbâ âlemi'nde ferahlayacak ve yine o cevher-i aslî hiç eksilmeksizin öylece yerli yerinde durarak aynı hal üzere öbür nasiblilerini bekleyecektir. Bundan daha büyük mucize olur mu? İç-içe olan yüce İslâm Dini de işte aynen böyledir.

Kur'ân-ı Kerîm: 55. Rahmân Sûre-i Şerifesi'nin 26 ilâ 27'inci Âyet-i Celîleleri'ndeki azametli emri görelim: "Yeryüzünde her ne varsa fânidir. Celâl ve azamet ve lûtuf ve kerem sahibi olan Rabbin'in veçhi (yüzü) bâkîdir."

Burada bildirilen ilm-i essahdır. "Ana İlim" cümlesinden olup vahdet-i vücûd ile tevhiden veçhi bâkî'de suretlerin devamı bilgisi... Bir de şöyle düşün; bu, "Zât"ın sıfat'a zuhur halidir. Çünkü, sıfat zât'ın emrinde olup ona tabidir. Hal böyle olunca, sen Allah'ın vahdâniyetinde Allah Ailesi'nden oluyorsun. Bunu bildiren Hadis-i Şerif şöyledir: "Halk; Allah'ın ailesidir ve halkdan Allah'a en sevgili olan Allah Ailesi'ni en çok severdir." Evet, sen Allah değilsin ve fakat Allah'dan da ayrı değilsin. Bunu iyi anla: Ben, Hak'kim diyen ol zât-ı şerif ben, "Allah'ım" demiş olmadı.. ancak tecelli kab'ı yâni fânus olması hasebiyle "Hak, ben'de" dedi. Şüphesiz hakikat da buydu ve o da bu doğruyu söyledi. Allah kelâmı bir kudsî hadis bunu bize ne güzel açıklar: "(Allah buyuruyor:) Kul; nevâfil-i ibâdât ile bana yaklaşmakta devam üzere olur. Ta ben onu sevinceye kadar (o

ben'de fâni oluncaya kadar), ben onu sevince ise artık onun şol kulağı olurum ki O; benimle iştirir ve onun ol gözü olurum ki O; benimle görür. Onun ol lisanı olurum ki O; benimle nutkeder (söyler), onun ol eli olurum ki O; benimle tutar, Onun ol ayağı ile olurum ki O; benimle yürür. (Hülâsa öyle ki:) O benimle iştirir, benimle görür ve benimle işler."

Ey insan!

Eşref-i mahlûk olmanın = olabilmenin yüceliğini anlayabildiğin kadar insansın. Bu dediğimizi iyi anla ve sun'î aydın olma heves ve hüviyetinden uzak dur! Unutma ki, burada Rabbim biz aciz kullarına küllî irâdesinden ikrâmında bulunmuş olmaktadır. Bunu bize anlatan Âyet-i Kerîme aşâğıdadır: "Hiç bir hayvan yoktur ki Allah; Onun nasıyesinden (başından) tutmuş olmasın." Hûd 11-56.

Bak ve gör ki; o kalp Kâbe olmuş, Cenâb-ı Hak o gönülde karar kılarak mekân tutmuştur. Hak Tealâ Hazretleri bu hale yükselttiği kulunu bir hadis-i kudsî'de şöyle anlatmaktadır: "Beni ne yer, ne gök kendine sığdıramadı; ancak beni muttakî ve nakî (pâk) ve vera' ehli (fena şeylere perhizli) kulumun gönlü sığdırdı."

Hakikat bu iken o mübârek zât her halde "Ben bâtılm, bâtil ben'de" diyecek değildi. O gün söylenen ondan önce de söylendi, ondan sonra da söylendi ve bugün de söylendiği gibi yarın da söylenecek. Velhasıl bu hal kıyâmet gününe dek sürecektir... Zira, konuşan = söyleyen o değil ki.

Nitekim asrımızda ve şu an'da dahi söyleniyor.. ama sağır kulaklar duymuyor, kör gözler görmüyor ve pertev'i gitmiş hasta kalpler bilmiyor.

Allah ondan razı olsun ki, (Enel-Hak) diyerek şehâdet şerbetini içen Hüseyin Hallac-ı Mansur Hazretlerine hürmet etmek gerekir.

Ey can!

Cenâb-ı Hak'tan bu dünyâ'da iken hesabı görülmüşler zümresinden olmayı ve hesabı öbür âlem'e bırakılmışlardan olmamayı dile. İş musallaya ve toprak altına kalmasın. İyi bilesin ki ukbâ hayatı dünyâ hayatına benze-miyor. Burası gibi değil. Hülâsa; onun-şunun-bunun orada, şurada, burada hikâye nevinden anlatmaları ile yakından uzaktan alâkası yok. Zevkler ve renkler de öyle. Herşey ulvî âlem'in şânına lâyıq. Meselâ; nûr'un rengi üçtür. En küçüğü sarı, onun üzerindeki turuncu ve en büyüğü ise ye-

şil'dir. İklim devamlı surette mutedil olup fevkalâde güzel ve lâtiftir. Do-yumsuz bir saadet hayatı... Nâ-mütenâhî...

Âhiret hayatı rûhanî ve ebedidir. Orada madde diye bir şey yoktur. Me-selâ; yemek yiyeceksin. O anda gönlün ne çekiyorsa onu yersin. Yediğin yemeğin tadını damağında en leziz bir şekilde alırsın. Yemek çeşidi veya çeşitleri ne kadar olursa olsun hiç mi hiç posası olmadığı için hafifçe bir terleme ile vücut onu derhal alır ve hemen akabinde gelen nur o teri zâil eder.

Bir ikinci misâl: Dünya hayatından herhangi bir akraban veya yakının ya da sevdiğin bir kimse ukbâ âlemine göç edince sende hafifçe bir sar-sıntı olur. O sarsıntının geldiği cihete bakarsın ve şöyle dersin. Bizden bir ... dünyadan ayrıldı ve şimdi bu âleme geliyor. Yani âhiret hayatı dediği-miz aslı vatanına döndü mânâsında söylenir.

Bu haberi alan eğer Allah katında makbul bir zât ise himmet ile o göç eden kimsenin yahut kimselerin hâline bakarak günâhı veya günâhları yar-dım ile kurtulacak vaziyette bulunuyorsa, icabâtı yapılıır ve kurtarılır.

Ancak, gerçeği görenler ve bilenler geçmişinin hicâb perdesi içerisinde yaradan'ın affına ilticâ etmiş oldu.

Hadis-i Şerif: "Ölüm gelmeden evvel ölüme hazırlanınız."

Bu sebeple birer ibret vesikası olarak birkaç hadis-i Şerifi burada der-cetmiş bulunuyoruz:

- 1 - "Ölümü dilemeyiniz."
- 2 - "Ölülere sövmek; insanın kendi kendine helâke meyletmesi gibidir."
- 3 - "Bir kimse her ne fikirde ölmüş ise Cenâb-ı Hak onu o yolda haş-reder."
- 4 - "Ölülerinizin iyiliklerini anınız."
- 5 - "Ölülerinizi hayır ile yâd ediniz."
- 6 - "Ne fena kuldur şu kimse ki, nefsinin ihtiraslarına uyar da kabre gi-receğini ve sonra neler olacağını düşünmez."

Ehemmiyetine bineaen ölüm hakkında insanların bilgi sahibi olmaları ve ölümün (soğuk yüzü) dedikleri bu korkudan kurtulmaları için Allah kelâmı bir Hadis-i Kudsi'yi burada kaydediyoruz: "Ben işlediğim işlerin hiç birinde; ölümü kerih gören mü'min kululumun ruhunu kabz ederken duyduğum tereddüdü duymadım. O; ölümü kerih görüyor, ben onun bu görüşünü kerih görüyorum (o, ölümün onu ne güzel bir hayata kavuşturacağını bilmediği için kerih görüyor.) Halbuki o, benim cemâlime kavuşacağını (ona cemâlî tecellîlerimle neler hazırladığımı) bilse (ölüme koşar atılırdı.)"

Ölüm; mü'minler için dünyânın darlığından kurtulmak ve ukbânın genişliğine dahil olmaktır. Bir mü'min için ölüm şudur: Kirlenmiş gömleğini sırtından çıkartıp yerine yepyeni ve tertemiz bir gömlek giymek gibidir. O esnada yâni ruhun cesedi terk edişi anında duyulan acı bir karıncanın ısırması cümlesindedir. Zirâ, mü'min'e eza Allah'ın şânından değildir.

Ey mü'min!

Hal bu iken ölümden korkmak sana yakışır mı?!

Kur'ân-ı Kerîm:

63. Münâfikûn Sûre-i Şerifesi'nin 8. Âyeti Kerîmesi'nde Cenâb-ı Hak'kın mü'min kullarına büyük iltifatı şöyledir: "İzzet; Allah ve Resûlüne ve mü'minlere aittir."

57. Hadîd Sûre-i Şerifesi'nin 19. Âyet-i Celîlesi'nde buyrulur ki: "(Mü'minlerin) ecr-ü mükâfatı ve nûru vardır."

5. Mâide Sûre-i Şerifesi'nin 105. Âyet-i Kerîmesi'ndeki âli emri okuyalım: "Ey mü'minler, size lâzım olan kendinizdir. Siz hidâyete ererseniz; dalâlete düşenler size zarar vermez. Cümlelizin mercii Allah'dır. İşlediğiniz şeylerden size haber verir."

Yine, 33. Ahzâb Sûre-i Şerifesi'nin 58. Âyet-i Kerîmesi hükmüne hususi olarak dikkat çekeriz: "Mü'min ve mü'mineleri, işlemedikleri bir şeyle ezâ edenler (haklarında isnad ve iftirada bulunanlar) muhakak âşikâr bir iftirayı ve büyük bir günahı yüklendiler."

Kezâ, 30. Rûm Sûre-i Şerifesi'nin 47. Âyet-i Kerîmesi'nde bu hususta ne güzel buyrulmaktadır: "Bizim üzerimize mü'minlere nusret ve yardım hak idi."

76. İnsan Sûre-i Şerifesi'nin 7-10. Âyet-i Celîleleri'ne önemi sebebiyle dikkat çekeriz: "(Allah'a sadık ve hakkın emrine itaatli mü'minler olarak cennet nimetlerine nâil olan Ebrâr) dünyâ'da iken nezîr'lerine vefâ ederlerdi. Şerri (azâbı) âşikâr ve uzun olan günden korkarlardı. Ve fakirleri, yetimleri ve esirleri severek it'âm ederler (yedirip bakarlar) ve onlara sizi Allah rızası için it'âm ediyoruz (yediriyoruz), buna karşı sizden ne ücret ne de teşekkür isteriz (derlerdi.)"

2. Bakara Sûre-i Şerifesi'nin 208. Âyet-i Kerîmesi'ni de beraberce okuyalım: "Ey mü'minler cümleniz birden selâmete giriniz ve şeytan'ın adımlarına tâbi' olmayınız."

4. Nisâ Sûre-i Şerifesi'nin 93. Âyet-i Kerîmesi'nde konu ile ilgili olarak Hak Tealâ Hazretleri bakınız nasıl ağır bir hitapta bulunmaktadır: "Bir mü'mini amden ve kasden katledenin cezası dâim kalmak üzere cehennemdir. Allah o kaatile gazab ve lânet eder ve büyük azab hazır ve amâdedir."

Bu konuyu 9. Tevbe Sûre-i Şerifesi'nin 111. Âyet-i Celîlesi ile bağlıyoruz. Şöyle ki: "Allah, onlara cennete bedel olmak üzere, mü'minleri) nefislerini ve mallarını satın aldı."

İrfan Sahipleri

Ya ey güzel insan,

Ulu Tanrı'dan kendin için irfan dile. Tarifi itibariyle (hislerin en inceliğimiş şekline irfan denir.) İrfan iki cihânda lâzımdır. Sâlihler zümresi nice meseleleri dünyâ ve ukbâ hayatında daima irfan yolu ile çözerler. Elan da öyledir. İrfan'a bir misal; İrfansız ilim yakıcı ve irfansız insan hamdır. Her ikisi birden ise alîl'dir.

İrfan; Vehbî'dir ve Cenâb-ı Allah'ın nadirattan olarak bazı kullarına ih-sânıdır. Hasbî ve kesbî değildir. İrfan sahibi bir kimsenin hikmete bağlı hizmeti her iki âlem üzre indallah'da çok makbul olup derecesi de vâlâ-dır.

Malûmdur ki, en yüce irfan sahipleri büyük Enbiyâ ve büyük Evliyâ Hazerâtı'dır. Zaten asıl sâlihler de yine Peygâmbler ile Velîler'dir.

Kur'ân-ı Kerîm:

7. A'râf Sûre-i Şerifesi'nin 196. Âyet-i Kerîmesi'nde bu hususta yara-dan bize hitâben şöyle buyuruyor: "Benim Velîm ve dostum; kitabı indiren Allah'dır. O; sâlihlerin dostu ve velîsidir."

Bir diğeri: 29. Ankebût Sûre-i Şerifesi'nin 9. Âyet-i Kerîmesi'ndeki müjdeyi beraberce okuyalım: "İmân eden ve sâlih ameller (iyilik) işleyenleri sâlihler zümresine geçiririz."

Öbürü: 98. Beyyine Sûre-i Şerifesi'nin 7. Âyet-i Celîlesi'ndeki iltifat-ı Süphâni bakınız ne güzeldir: "İman edip sâlih amel işleyenler mevcutların en hayırlılarıdır."

Şimdi, şu Âyet-i Celîleyi iyi değerlendirelim: 73. Müzemmil Sûre-i

Şerifesi'nin 19. Âyet-i Kerîmesi'dir: "Bu âyetler: Mev'ize ve ibrettir. İsteyen onunla mütenebbih olarak takvâyâ sülûk ile Rabbı'na yaklaşır."

Devamen; 64. Tegâbün Sûre-i Şerifesi'nin 16. Âyet-i Celîlesi'ndeki ilâhi emri okuyup da şöyle bir düşünelim: "Kudretiniz olduğu kadar Allahdan sakınıınız."

Ey kişi; Allah'a karşı kendinde bir güç olduğunu farzedip, şirke düşerek, helâkine bizzat kendin yardımcı olma. Bu Âyet-i Celîlenin mânâsını çok iyi kavramalısın.

Cenâb-ı Hak tarihten üçbin sene önce; 21. Enbiyâ Sûre-i Şerifesi'nin 105. Âyet-i Kerîmesi'nde İslâmiyet'in yüceliğini ve eşsizliğini Dâvud Aleyhisselâm'a hitaben Zebûr-u Şerif'de bakınız nasıl bildiriyor: "Biz Zebûr'da; zikirden sonra yeryüzüne sâlih kullarım vâris olacaklar diye yazdık." Bu mübârek âyet; tefsîren gerçeği âşikâr bir dil ile bize ne güzel olarak bildirmektedir. Şöyle ki: Hak Tealâ Hazretleri rûy-ı zemin üzere İslâm'ın hüsnî ahlâkına sahip olanlardan (şî'a) diye tavsif edilen bir kavim halkedecek ve dünyânın idaresini işte bu sâlih kullarının eline geçirecektir. Böylece dünyâyâ adâlet gelecek ve iyilik duygusu süratle çoğalıp hizmet en ücrâ köşelere kadar yayılacaktır.

Bu mühim mevzuu teyiden ve bir senet olarak bizlere yâni beşeriyete anlatan Allah Kelâmı Kur'ân-ı Kerîm hükmü şudur: "Arz (yeryüzü), Allahın mülkü olup kullarından dilediğine onu miras eder, âkibet muttakîlerindir." A'râf: 7-128

İşte bunun özünü Müslüman Türk milleti teşkil edecektir. Zaten Âdem Aleyhisselâm cennette Türkçe karışımı ifadesi ile bunun işâretini vermiştir.

Hâşiye: Burada ifâde edilen (şî'a)'nın halk dilinde yalan-yanlış tarzda söylenenlerle her hangi bir alâkası olmadığı gibi, Şâfîlik ya da şîi ile mukayyet değildir. Hakikî ifade-i tarifi öz olarak şudur: "Şî'a = Sâlihler Zümresi." Bu bahsin mânâ-i ifadesi şöyledir: Cenâb-ı Allah, yeryüzünde her milletten, İslâm ahlâklı, yani Allah'a teslim olmuş, güzel huylu ve adaletle hükmedecek kullarından bir zümre meydana getirecek ve bu dünyanın idaresini o zümrenin eline verecektir. İşte bizim şîa diye ifade ettiğimiz gerçek budur. Sâir ifade tarzları ile yakından - uzaktan alâkası yoktur. İşte bu İslâmiyetin yüceliğidir.

Konumuzu bir âyet hükmü ile bu noktada bağlayalım. Kur'ân-ı Kerîm'in 17. Esrâ Sûre-i Şerifesi'nin 36. Âyet-i Celîlesi'nde şöyle buyruluyor: "Bilmediğin şeyi biliyorum deme."

Artık biz seninle dost olduk. Ey dost!

Seninle konuşmamız burada hitâm buluyor. Vesile teşkil etmişken sana bir tavsiyemiz olacaktır. O da şudur: Cenâb-ı Allah'ı ziyâde zikret. Çünkü zikir en üstün ibâdetler cümlesindedir. Unutma ki içerisinde bulunduğun asr nadir kesâfet ve dalâlet asırlarından biridir. Böylesi asırlarda (Dâll Esmâsı) fevkalâde faaldir. Öneme binaen, intibah için, mükerreren yazıyoruz: İçerisinde bulunduğumuz asır, şaşırmanın, yanılmanın ve sapıklığın en nâdir asırlarından birisidir. Buna çok dikkat etmek gerek. Aksi halde son nefesteki pişmanlık fayda getirmez. Ey nâs, o sebeple câzibe kanunlarının sunduğu aldatıcı çeşitli renklere ve hallere meyletmeden sırat-ı müstakim üzre kesrette vahdet sahibi ol! Bilhassa sapıklardan uzak kalmaya bak. Zirâ bu gibi devirlerin menfi fiil sahipleri ne derece aşağı çekilerek zillete düşürülecekse müsbetler de çok daha ziyâdesi ile yükseltip izzete kavuşturulacaktır.

Adı güzel - kendi güzel olan Allah gizli = hafî hazinelerinden seni müstefit kılarak tâclandırсын. Ricâlullah ve Ricâl-i Gayb Hazerâtı'nın himmetleri ile seni ihyâ eylesin. Ya da şöyle diyelim: Seni yeniden var etsin.

Kur'ân-ı Kerîm:

62. Cum'a Sûre-i Şerifesi'nin 10. Âyet-i Kerîmesi'nde Allah zikri ile alâkalı olarak şöyle buyrulmaktadır: "Ve Allah'ı çok zikrediniz, tâ ki felâha eresiniz."

2. Bakara Sûre-i Şerifesi'nin 52. Âyet-i Celîlesi'nde de bildirilir ki: "Beni zikrediniz ki, ben de sizi zikredeyim."

3. Âl-i İmran Sûre-i Şerifesi'nin 191. Âyet-i Kerîmesi ile Cenâb-ı Hak bizi Zikrullah'a bakınız nasıl dâvet ediyor: "Öyle kâmil akıl sahipleri ki; Allah'ı ayakta, oturarak, yattıkları halde zikrederler. Göklerin ve yerin yaratılışını tefekkür ederler."

63. Münâfıkûn Sûre-i Şerifesi'nin 9. Âyet-i Kerîmesi emrine dikkat çekeriz: "Ey mü'minler, emvâliniz ve evlâdınız sizi Allah'ın zikrinden alıkoymasın."

Yine, 39. Zümer Sûre-i Şerifesi'nin 22. Âyet-i Kerîmesi'ndeki şiddetli emri âliyi okuyalım: "Kalpleri Allah'ın zikrinden yüz çevirenlere ve katı olanlara şiddetli azâb vardır."

Ve 43. Zuhraf Sûre-i Şerifesi'nin 36 ilâ 39. Âyet-i Celîleleri'nde ise görelim ne buyuruluyor: "Rahmân olan Allah'ın zikrinden göz yuman kimseye dünyâda iken bir şeytan musallat kılarız ki ona karîn olur."

İbretle ve dikkatle okuyalım: 24. Nûr Sûre-i Şerifesi'nin 41. Âyet-i Celîlesi'dir: "Görmez misin ki göklerde ve yerde olanların kâffesi ve saf saf kuşlar; Allah'ı tesbih ederler. Cümlesi kendisinin ibâdetini ve tesbihini bilir:"

Bilgi: Ey insan! Görmez misin ki, o kuşlar sabah ezanı ile uyanırlar ve rızklarının peşine koşarlar. Akşam ezanı ile de yuvalarına çekilirler. Bir diğ er ifâde ile sabah namazını müteakip uyanır ve rızklarının peşine düşerler. Akşam namazını takiben de yuvalarına dönerler.

Ey insanlar!

Hiç dikkat ettiniz mi, güvercin hangi cihette bulunursa bulunsun, ölü mü anında derhal kibleye dönmüş bir vaziyette ruhunu teslim eder. Üveyk ve kumruyu görmez misin? Şimdi sen bunu iyi düşün.

Devamen 22. Hac Sûre-i Şerifesi'nin 18. Âyet-i Kerîmesi üzerinde hassasiyetle duralım ve tefekküre varalım. "Yâ Muhammed bilmez misin ki göklerde ve yerde melekler ve insanlar ve güneş ve ay ve yıldız ve dağlar ve hayvanlar ve nâsdan bir çoğu Allah-ü Tealâ'ya secde ederler."

Hadis-i Şerif: "Zikir, oruçdan hayırlıdır."

Hadis-i Şerif: "Ve Allah'ı çok zikrediniz, münafıklar size (deli) deseler bile."

Hadis-i Şerif: "Allah indinde dereceleri en büyük olanlar zikredenlerdir."

Cenâb-ı Hak biz âciz kullarını zikrinden cüdâ eylesin. Âmin.

İslâm Olanlar

İç-içe: İslâm Dini.

Ya ey Rahmân ve Rahîm olan Allahım;

Ezelden ebet'e olmak üzere yarattığın bilcümle varlıklara, hassaten biz âciz kullarına ikrâm buyurduğun en büyük nimetin olan "Kutsal Kelâm'ın Kur'ân-ı Kerîm ile Mukaddes İslâm Dini" için sana nâ-mütenâhî hamde-deriz, şükrederiz. Meth-ü senâ senidir, hamd-ü senâ sanadır.

Bi iznillâh Allah Kelâm'ı Kur'ân-ı Kerîm'i kendisine indirdiğin ve yüce İslâm Dini'ni de yine kendisine kurdurduğun o Peygâmbler Sultani Fahr-i âlem Ahmed Muhammed Mustafa Sallâllahu Aleyhi Vesellem Efendimiz'in huzur-u şeriflerinde en derin hürmetlerimle eğilirim. Yine tevhiden Nâtık-ı ve nâhık-ı Kur'ân ile mübârek İslâm Dini önünde de ta'zîm ve tekrîmimiz son nefesimiz dahil ebediyen berdevamdır.

Şu ilerlemiş yaşımda bir hakikati şöyle ifâde edeyim: Elhamdülillâh müslüman olduğum için demokratım.

Hak Tealâ Hazretleri Âlemler'e hitaben İslâm Dini hakkında Kur'ân-ı Kerîm'in 3. Âl-i İmran Sûre-i Şerifesi'nin 19. Âyet-i Celîlesi'nde kat'i olarak buyurur: "Şüphe yok ki, Allah yanında bir Din vardır, O da İslâm Dini'dir. Kitaba nâil olanlar bunda ihtilâf etmediler. Yalnız hakikati bildikten sonra aralarında hasetten nâşi ihtilâf eden oldu."

Bundan çıkan suâl şudur: Hakikati yaradan mı bilir ve söyler, yoksa yaratılmış şu biçâre gafil mi?! Ey ademoğlu bir de bunun görülecek olan hesabını bizzat kendi hayrına olarak düşünmeni sana salık veririz.

Kur'ân-ı Kerîm: 3. Âl-i İmrân Sûre-i Şerifesi'nin 85. Âyet-i Kerîmesi'nin değişmez hükmünü hürmetle okuyalım ve sağlıklı olarak düşünelim: "İslâm'dan gayrini Din olarak isteyen kimseden dini ve âmeli kabul olunmaz. Âhiret'te zarar ve ziyân edicilerdendir."

Dünyâ bir imtihan sahnesi olan bir muvakkathânedir. Asıl ise ebedî ukbâ hayatıdır. İnkâr ve şımarıklık neticeye zerre miktarı tesir etmez. İşte müeyyidesi:

3. Âl-i İmran Sûre-i Şerifesi'nin 83. Âyet-i Celîlesi'nde eşsiz ve benzersiz olan Allah bakınız biz âciz kullarını yüce merhametiyle nasıl uyardırmaktadır: "Onlar Allah'ın dini olan (İslâm)'dan gayri bir din mi isterler? Halbuki göklerde ve yerde olanlar; ister istemez Allah-ü Tealâ'ya teslim ve inkîyat eder oldular (Allah'ın irâdesine hepsi uydular, teslim oldular.)"

2. Bakara Sûre-i Şerifesi'nin 140. Âyet-i Kerîmesi üzerinde; herhangi bir din iddiasında bulunanların çok iyi düşünerek fikir serdetmeleri ve terk-i dünyâ halinde açılıp önlerine konacak sabıka defterlerinin fevkalâde utancı içerisinde hesaba çekilmeleri zilletine duçar olmamaları hususunda intibaha dâvet eden mübârek âyet hükmünü ihtiyaç duyanlar zümresine sunuyoruz: "İbrahim ve İsmail ve İshak ve Yakub ve Yakub'un evlâdı, Yahûdi veya Nâsrani (Hıristiyan) mı idiler dersiniz? (Onlar İslâm'dılar.)" (yâni, Müslüman idiler.)

Yine 2. Bakara Sûre-i Şerifesi'nin 132. Âyet-i Kerîmesi'ne özellikle dikkat çekiyoruz: "İbrahim evlâtlarına ve Yakub da evlâdına İslâm ile vasiyyet edip: (Ey oğlum, Allah sizin için bir Din ayırdı. İmdi ancak İslâm olduğunuz halde ölünüz) dediler."

Devamen, tekrar 2. Bakara Sûre-i Şerifesi'nin 133. Âyet-i Celîlesi'nin bizlere verdiği bilgi üzerinde düşünelim: "Yakub; evlâtlarına benden sonra kime ibâdet edersiniz? diye sordukta; onlar, senin ve babaların İbrahim, İsmail ve İshak'ın ilâhı olan İlâh-ı Vâhid'e ibâdet ederiz ve biz ona müslimleriz dediler." (yani, Müslüman'larız dediler.)

5. Mâide Sûre-i Şerifesi'nin 111. Âyet-i Kerîmesi'ndeki Havârîler bahsine bilhassa dikkat çekeriz. Tarihten ikibin sene önce ve İslâmiyet'in zuhurundan da altıyüzon yıl kadar evvel olmak üzere, o gün için olduğu gibi bugünkü aklî ve fikrî sefiller ile sefihlere bir ibret vesikasıdır diye bu

mübârek âyet'i kaydediyoruz: "Havâfîler'e, bana ve Resûlüm'e imân edin diye vahiy eylediğimde, onlar imân eyledi. Ya İsa! bizim müslümanlardan olduğumuza şâhit ol dediler."

Onlar gerçeği biliyorlardı. Zirâ, İslâm Dini'nin ve yüce İslâm Peygamberi'nin geleceği çok daha önceden (Mukaddes Kitaplar)'da haber verilmiş idi. Hususi ile Tevrât-ı Şerif, Zebûr-u Şerif ve İncil-i Şerif'de. Esasen bu kitabın içerisinde kendi bölümlerine ait mevzularda hususatla alâkalı gerekli sağlam bilgiler mevcuttur.

Okuyalım ve düşünelim: 7. A'râf Sûre-i Şerifesi'nin 4. Âyet-i Kerîmesi âli tebliğidir: "Her ümmet için muayyen bir vakit vardır. O vakit geldikte bir dakika bile geciktirilmezler. Ve takdim de edilmezler (ve vakitleri kısaltılmazlar.)"

Yeri gelmişken bir hususu kat'iyetle bilmeliyiz ki; hangi milletten ve ırktan olursa olsun Enbiyâ ile Evliyâ'nın cümlesi müslümandır. Bunda istisna yoktur.

Aslında her doğan çok açık ifâdesi ile İslâm üzere doğar.

Hadis-i Şerif: "Her doğan ancak fitrat-ı İslâm ile doğar."

Din değiştirme haline gelince; o sonradandır ki hangi saik ve sebep ile ri sürülürse sürülsün mazareti yoktur. Bu fiilin sahibi hesabı mutlak görülecek eşhastandır. Din değiştirmeyi teşvik edenler gibi ettirenler de bu suçun ortağı olup, aynı şekilde hesaba çekileceklerdir. Hey gidi vefâsı olmayan yalancı ve hiylebazlar dünyası!...

Cenâb-ı Hak'kın bu husustaki şiddetli emrini okuyup derin derin düşünelim: Kur'ân-ı Kerîm'in 2. Bakara Sûre-i Şerifesi'nin 130. Âyet-i Kerîmesi'dir: "İbrahim'in milletinden ve dininden kim döner, ancak nefsi sefih olanlar döner. Biz onu (İbrahim'i) halk arasından seçip mümtaz kıldık ve yine o sâlihlerdendir."

İslâmiyet Allaha teslimiyet dinidir. Teslimiyet ise; selâmet, saadet, refah, huzur, emniyet, merhamet, muhabbet, kanaat, iffet-ismet, edep-hâya, feragat, sadakat, himâye ve adâlet üzere hüküm vererek haklara rıza göstermek ve herkesin birbirini kardeş bilmesi olgunluğuna erişip tevhidî = birliği temin ile onu muhafaza etmek demektir.

22. Hac Sûre-i Şerifesi'nin 77. ve 78. Âyet'i Celîlelerinin İslâm Di-

ni'ne ait yüce ifâdesini beraberce okuyup tefekkür edelim: "O (İslâmiyet) babanız İbrahim'in Dini'dir. Bundan evvel ve bu Din'de sizi müslüman diye isimlendiren O'dur."

Çok iyi bilmemiz gerekir ki, her insan fitrî kabiliyetine göre şu geçici dünyâ sahnesinde kendine verilen rolü iyi ya da kötü bir halde ifâ ederek bu sahneden çekilip göçer gider... Ama, nereye gider?!

Bu hususta tefekkürü gerektiren iki Âyet-i Celîleyi burada kaydetmiş oluyoruz.

Kur'ân-ı Kerîm: 2. Bakara Sûre-i Şerifesi'nin 195. Âyet-i Kerîmesi'dir: "Ve elinizle kendinizi tehlikeye atmayınız."

Diğeri: 12. Yûsuf Sûre-i Şerifesi'nin 103. Âyet-i Kerîmesi açık beyâmdir: "Ne kadar haris olsan da yine nâs'ın pek çoğu mü'min değillerdir."

Okuduğumuz bu ilâhi kelâm gayet sarihtir ve hiçbir tevile de yol vermez. Ofarizma dediğimiz az kelimeli ve öz sözlü îzahı ise şudur: Hâricin müslüman kisvesine bürünmüş olup, (içi kâfir-dışı müslüman) çoktur.

Hikmet sahibi Hak Tealâ Hazretleri 2. Bakara Sûre-i Şerifesi'nin 106. Âyet-i Kerîmesi'nde buyurur ki: "Biz bir âyet'i; ondan daha hayırlısını ve yahut onun benzerini göndermedikçe nesh etmeyiz (kaldırmayız) veya unutturmayız."

Bunun mânâsı şudur: İlâhi tekâmül kanunlarına bağlı bir halde tabiat tekâmül kanunları çerçevesinde insanların yaşadıkları zaman şartlarına uygun bir tarzda ve devamlılığını teminen aklen-fikren yükselmesidir. Bu da ancak mânên ve maddeten dünyâ nizamı içerisinde olduğu gibi, hâricindeki rûhâni hayatta da tekâmülü en yüksek seviyede tanzim edenin İslâmiyet'in olduğu şems kadar aşikârdır. Ne var ki, bölünmez ve ayrılmaz bir bütün olan Kur'ân-ı Kerîm ile İslâm Dini'nin hakiki mânâda mahiyeti anlaşıldığı nisbette beşeriyete adalet ölçüleri içerisinde huzur, refah, saadet ve selâmet gelmiş olacaktır. Yâni, Cenâb-ı Hak'ın Cemâl tecellisi zuhur edecektir. Bu cümleden olarak haber verilir ki; bir nesil gelecek ve geçmişine lânet edecektir. Aslında bu nesil de irâde-i külli ile gelmiş olacaktır. İşte o nesli Allah sevecek ve onlar da Allah'ı çok sevecektir. Mevzu ile bağlantılı olarak buna açık delil şudur:

Kur'ân-ı Kerîm'in 5. Mâide Sûre-i Şerifesi'nin 54. Âyet-i Celîlesi'dir

ki, ibretle ve dikkatle okuyoruz: "Ey mü'minler, sizden dininden dönüp irtidâd edenlerin yerine Allah-ü Tealâ yakında bir kavim getirir ki onları Allah sever, onlar da Allah'ı severler. Mü'minlere karşı mütevazı' ve küffâra (karşı) şedîd ve kavîdirler. Allah yolunda (kurtuluş ve kurtarış için) cihâd ederler. Ve levm edenlerin levm'inden korkmazlar. Bu; Allah'ın bir inâyetidir ki, dilediğine verir, fazl-u keremi geniş olan Allah; her şeyi bilir."

İnşallah-ı Rahmân biz de bu güzellikleri gerçek hayattan yâni hakikat âlemi'nden zevkle temâşa etmiş olacağız.

Konu itibariyle bir Hadis-i Şerifi burada kaydetmiş bulunuyoruz. "İki gününü müsâvi kılanın bir günü zâyî'dir."

Görülüyor ki, İslâm Dini tembelliği ve miskinliği şiddetle reddediyor.. tekâmül'ü yâni olgunlaşmayı, ilerlemeyi, yükselmeyi, çalışıp kazanarak halka hizmeti sür'âtle teşvik ve emrediyor.

12. Yûsuf Sûre-i Şerifesi'nin 105. Âyet-i Kerîmesi üzerine dikkatinizi çekmek istiyoruz. "Gökler'de ve yer'de ne kadar mûcizeler vardır ki, onların yanından geçerler ve onlara yüz çevirirler."

Evet aynen öyle. İnsanların ekserisi devamlı olarak bu mûcizelere bakarlar da lâkin görmezler, söylenenleri işitmezler ve ellerine geleni tutmadıkları gibi önlerine konulanları ise yiyemezler. Çünkü nefis atına binmiş nefisleri ile oynaştıkları için üzerlerine atılan gaflet örtüsünü parçalayıp içerisine düştükleri o gaflet ağından kurtulamazlar. İşte bunlar tam gâfiller olup zararlı kimselerdir.

Kendini Tanımak

Behey gâfil!.

Görmez misin ki güneş hergün şarktan doğar ve garba batar. Ay ise garbdan doğar ve nereye batar?!

Hurşîd; Nübüvvet'i yâni Peygâamberliği remzeder. Çoban yıldızı da ir-şâd'ı işâret eder. Zirâ, Enbiyâallah Hazerâtı çobandır... Venüs denilen yıldız aslında (Çoban yıldızı)'dır.

Kamer ise; Velâyet'e yâni Evliyâallah Hazerâtı'na rumuzdur. Kutb (Kutub yıldızı)da yön gösterir. Remzettiği Kutbü'l-ârifin yâni zamanın en büyük Velîsi'dir. Bir diğer ifâde ile Ebû'l-vakt = Vaktin Babası.

Târik yıldızı; Parlak bir yıldızdır. Nefisler üzerinde koruyuculuğa şîâr-dır. Bu yıldıza aynı zamanda (Sabah ve Zühre) yıldızı da deniyor.

Kur'ân-ı Kerîm: 46. Ahkâf Sûre-i Şerifesi'nin 3. Âyet-i Kerîmesi âli emrini hürmet ve dikkatle okuyalım: "Biz gökleri ve yeri ve ikisinin arasında bulunanları ancak hak ile ve bir muayyen vakte kadar kalmak üzere yarattık."

86. Târik Sûre-i Şerifesi'nin 1 ilâ 4. Âyet-i Kerîmesi malûmatı Şerife-leridir: "Gök ve Târik hakkı için, Târik nedir bilir misin? O; parlak bir yıldızdır. Muhakkak her nefis üzerinde bir koruyucu (hıfz edici) melek vardır."

Hadis-i Şerif: "Güneş ile ay kıyâmet gününde durulurlar."

22. Hac Sûre-i Şerifesi'nin 47. Âyet-i Celîlesi'ni ehemmiyetle okuya-lım: "Rab'bın indinde bir gün; sizin saydığınız bin sene kadardır."

Nefsini kendisine put yaparak arkasına gizlenip insanların sicillerini tutan şol kişiyi gördün mü? İşte dünyâ'ya nizâmât vermeğe kalkışan onlar var ya keşke başkaları yerine ömürleri boyunca bir nebzecek dahi olsa kendilerini tanıma gayreti içerisinde olabilselerdi. Esas ziyanda olan onlardır. Çok yazık!..

Kur'ân-ı Kerîm'in 10. Yûnus Sûre-i Şerifesi'nin 44. Âyet-i Celîlesi'nde şöyle buyrulmaktadır: "Allah, insanlara hiçbir şeyde zulmetmez. Lâkin insanlar kendi nefislerine zulmederler."

Cenâb-ı Hakk'ın izni Şerifi ve hakikat dili ile söylüyoruz ki; Allah'ı ilk önce tanıyan, ona boyun büken ehl-i irfandır. Bu halen böyledir ve böyle kalacaktır.

İrfan sahibi zevâtın esasa müteâllik parmak bastıkları mevzulardan birisi şudur: İnsanın doğumu, büyümesi, yaşaması, konuşması, düşünmesi ve çeşitli hayat safhası neticesinde îrci = ircâ emrine muhatap olarak ölüm diye ifâde ettiğimiz aslına dönme hâdisesi başlıbaşına ilâhi bir mûcize değil midir, derler. Elhak.

Bu hususu tefekkür edebilen insan irfanı sâyesinde dünyâ'ya gelmediğini ve ancak Allah'ın hîlkattaki muradı veçhile Hak'ka ibâdet ve halka hizmet için getirildiğini bildiğinden aslına temiz bir halde dönmek üzere şu geçici fânî hayatını makbul olarak tamamlamayı murat eder. Çünkü bu zümreye dahil olan o güzel huylu insanlar hayatları boyunca Yaradan'a yalvarıp yakarırlar ve daima beşer'e duâ üzere olurlar... Ulu Tanrı da bu kullarının duâsından memnun kaldığı içindir ki, onları kendine yalvartmaktan hoşnut olur yâni zevk duyar. İşte iki cihân'da bahtiyâr olan zevât bunlardır. Allah'ın selâmı üzerlerine olsun.

Hadis-i Şerif: "Duâ ve niyaz zamanında ziyâde ilhak ve ısrar edenleri (Allah'a güvenerek ısrarla yalvaranları) Cenâb-ı Hak sever."

Diğer Hadis-i Şerif: "Bir babanın evlâdına duâsı da Nebî'nin ümmetine duâsı gibidir."

Bir diğer Hadis-i Şerif: "İyilik görenlerin iyilik edenler hakkındaki duâsı red olunmaz (Allah indinde makbul olur.)"

Kur'ân-ı Kerîm : 51. Zariyât Sûre-i Şerifesi'nin 56. Âyet-i Kerîmesi ulu emridir: "Ben Cin ve İns'i ancak bana kulluk (yâni ibâdet ve hizmet) etsinler için yarattım."

Dikkatle okuyup gerekli dersi almamız için Kur'ân-ı Kerîm'in 38. Saât Sûre-i Şerifesi'nin 27. Âyet-i Celîlesi'ne kulak verelim: "Biz semâyı ve yeri ve aralarında olanları bâtil ve abes olarak yaratmadık. Kâfirler böyle zannederler."

Hak Tealâ Hazretleri gergef gibi işlediği âlemleri kendi düzeni içerisinde "kün = ol!" emrini vererek bir lahza'da yaratıp biz âciz kullarına ye-gâne kudret-i ilâhi sahibi olduğunu ve her şeyin (irâde-i küllî)'nin tasarrufunda bulunduğunu apaşikâr göstermiştir. Bunu gıl-ü gışsız olarak tefekkür ettikten sonra şunu iyice bilelim ki, üzerinde yaşadığımız dünyamızın altında ve her tabakasında çeşitli mahlûkatın idame-i hayat eylediği daha altı (6) kat fâni âlemin yâni dünyânın mevcudiyetini de bu vesile ile ifâde etmiş olalım.

İşte emri müeyyid: 65. Talâk Sûre-i Şerifesi'nin 12. Âyet-i Kerîmesi'ni birlikte okuyalım. "O Allah ki yedi semâyı ve onun misli arzı halk etti. Allah'ın emir ve kazası onlar arasında cârî ve nâfiz olur. Ta ki Allah'ın her şey üzerine kaadir olduğunu ve her şeyi muhit olduğunu bilesiniz."

Alâkalı olarak 20. Tâhâ Sûre-i Şerifesi'nin 5. ve 6. Âyet-i Celîleleri'nde Cenâb-ı Hak buyuruyor: "O Rahmân'dır ki arş üzerine istivâ etti. Göklerde ve yerde ve aralarında ve toprağın altında her ne varsa onundur."

Gayet sarîh bir şekilde ifâde ederiz ki; câhillerin kulaktan dolma ve mesnetsiz sathî bilgilerle hakikatten ne derece uzak olduklarını ve bir diğer zavallılık hallerini de aşağıda kaydettiğimiz "Hak Kelâm" çok güzel olarak mühürlemektedir. Buna dair Kur'ân-ı Kerîm'in 53. Necim Sûre-i Şerifesi'nin 27 - 28. Âyet-i Kerîmeleri'nde verilen âli bilgi şöyledir: "Âhirete imân etmeyenler meleklere kadındır derler. Bu hususta kendilerinin hakikî bilgisi yoktur, ancak, zanna tâbî olurlar. Zan ise Haktan (hakikatten) bir şey ifâde etmez."

Behey câhil!..

Hûrî'den, gılmân'dan sana ne? Cenâb-ı Allah'ın himâyesinde olarak üzerinde yaşadığımız dünyâmızı çepeçevre ve hesapsız bir şekilde sarıp kuşattığı halde ne dünyânın yaratılışından, ne de insanoğlunun mevcudiyetinden zerre kadar haberdar bulunmayan (Müheymin Melâike)' den yâni Allah'ın himâyesindeki bu meleklerden senin hardal tanesi misâli malûmatın var mı?! Öyle ki bu melâike madde kokusu almaz.

Her akıllı insanın ibretle okuyup tefekkür ederek selâmet yolunu bulması ve gerçek hayatta hürriyetine kavuşması için Kur'ân-ı Kerîm'in 8. Enfâl Sûre-i Şerifesi'nin 28. Âyet-i Kerîmesi'nde merhameti yüce Allah biz fakir ve muhtaç kullarını şöyle uyandırmaktadır: "Biliniz ki emvâliniz ve evlâdınız sizi günaha sevk eden fitnedir. (Sizi gurura, küstahça muvazenesiz hareketlere sevk eden tehlikeli bir imtihandır.) Allah'ın yanında ise (Allah'ın rızasında ise) büyük ecir ve mükâfat vardır."

Kullarına şah damarından daha yakın olan Allah hiçbir ayırım yapmaksızın hangi ırktan, renkten, inançtan ve itikattan olurlarsa olsunlar ferd-beferd bilcümle kavim ve ümmetleri doğumlarından ölümlerine kadar her türlü niyet ve fiilleriyle birlikte gece-gündüz, akşam-sabah her an ve her dem hesapları badehu görülmek üzere (Şâhid-i Adlî)yi beraberlerinde kılarak murâkabesi altında bulundurur. Hal böyle iken, insanlar da büyük bir pervasızlık içerisinde kendilerini başına buyruk sanırlar. Vah vah...

Buna dair işte Allah Kelâmı: 50. Kaf Sûre-i Şerifesi'nin 18. Âyet-i Kerîmesi'nde bildirilmiştir ki: "İnsan hiçbir söz söylemez ki yanında hazır bulunup kayıt için gözeten bulunmasın."

Konu ile ilgisi bakımından 23. Mü'minûn Sûre-i Şerifesi'nin 115. Âyet-i Celîlesi'ndeki mübârek hükmü okuyup da iyice düşünelim: "Biz sizi abes ve beyhûde olarak mı yarattık zan ediyorsunuz. Ve sizin bize rü-cû etmiyeceğinizi mi zan ediyorsunuz."

Şimdi, sana bir misâl getirelim ve diyelim ki; taş yürekli-mermer kalpli nefsi emmâre sahipleri, hakikat âleminde kendilerini neyin ve nasıl bir hayatın beklediğini câhilliği sebebiyle hiç mi hiç bilmeksizin cüretkârane bir davranış içerisine girerek akıl almaz hal üzere Hak Tealâ Hazretlerini olduğu gibi onun aziz ve sevgili Peygâmberi yanısıra mukaddes Kur'ân-ı Kerîm ile yüce İslâm Dini ve sair bilcümle Enbiyâallah ve Evliyâallah Hazerâtını kendilerine sapık fikirleri sebebiyle düşman hedef seçerler!...

İstikâmet Almak

Ey Allah'ın âciz kulu!

Eşsiz ve benzersiz Allah mukaddes kitabı Kur'ân Kerîm'in 10. Yûnus Sûre-i Şerifesi'nin 89. Âyet-i Kerîmesi'nde biz âciz kullarına şöyle hitab ediyor: "Hak Din'de müstakîm olunuz. Câhillerin yoluna tâbi olmayınız."

Kezâlik 11. Hûd Sûre-i Şerifesi'nin 112. Âyet-i Kerîmesi'nde ise buyruluyor ki: "Sana emrolunduğu veçhile Din'de istikâmet üzere olunuz ve hududu tecavüz etmeyiniz."

Hadis-i Şerif: "Sûre-i Hûd ile emsali beni ihtiyarlattı (yâni) (festakim kemâ ümirte: sana emrettiğim gibi istikâmet al) (emrinin mukteziyati çok itinâlı, ihtimamlı bir hayat beni yorgunluktan ihtiyarlattı.)"

Hâkezâ 41. Fussilet Sûre-i Şerifesi'nin 6. Âyet-i Celîlesi'nde ise: "Ona (Allah'a) karşı istikâmet alınız (doğrulunuz.)" emri verilmektedir. (İşte bu dosdoğru olmak demektir.)

Kezâ 43. Zuhraf Sûre-i Şerifesi'nin 64. Âyet-i Kerîmesi'nde de İsâ Aleyhisselâm'a hitaben kat'i surette buyrulmaktadır ki: "(Hazreti İsâ) Allah'tan ittika edip sakının ve bana itaat edin. Muhakkak Allah Rabbim ve Rabbiniz'dir. Ona ibâdet edin. İşte sırât-ı müstakîm (doğru yol) budur, dedi."

Yine 10. Yûnus Sûre-i Şerifesi'nin 84. Âyet-i Kerîmesi'nde Musâ Aleyhisselâm'a da şöyle hitabedilmektedir: "Musâ; kavmine: Ey kavmim imân ettiniz ve Allah'a teslim oldunuz ise O'na tevekkül ediniz, dedi."

İbâdet teslimiyet üzere ihlâs ile yapılır. Meyvası da ancak böyle olgunlaşır ve toplanır. Zaten onun lezzetine de doyum olmaz... Bu maddi ve mânevi olarak da böyledir ve değişmez.

Bununla alâkalı iki emri Şerifi dercediyoruz.

Kur'ân-ı Kerîm'in 2. Bakara Sûre-i Şerifesi'nin 139. Âyet-i Celîlesi'ndeki emir şudur: "Ve biz, Allah'a hâlis ve muhlis müslimleriz (teslim olmuşlarız) deyiniz."

Diğeri 40. Mül'min Sûre-i Şerifesi'nin 14. Âyet-i Kerîmesi'nde buyruyor ki: "Allah'a Din'de ihlâs ile ibâdet edin."

Ümmet-i İbrâhim: Hazreti Peygâmbere Efendimiz'in 29'uncu göbekten neseb-i Şerifleri yâni Büyük Dedesi olan bu Aziz Peygâmbere İbrahim Halil Rahmân Aleyhisselâm bilcümle kavimlerin = ümmetlerin merkez noktasıdır. Bütün milletlerin kendisinde toplanacağını ve buna da (Ümmet-i İbrahim) tesmiye edileceğini, bugünkü Birleşmiş Milletler'in bunun bir misâli olduğunu Büyük Velîler'den Esseyyid Ömer Fevzi Mardin Hazretleri tarihten elli sene önce mufassal malûmat ile bildirmişlerdir. Biz buraya kibar-ı kelâm'ı remiz olarak aldık.

Bu vesile ile Sofra duâsı'nın doğrusu nedir onu da söyleyelim: Halil İbrahim bereketi değil, (İbrahim Halil Rahmân bereketi)'dir. Şöyle de denilir: İbrahim Halil bereketi.

Bilelim ki; İbrahim "İsmi Has"tır. Halil ise; (dost) demek, (yâr) demek ve hattâ sevgili mânâsında dahi ifâde edilir.

İbrahim Aleyhisselâm'ın na'sı şerifleri Kudüs'tedir. Makam-ı İbrahim ise hâdisenin cereyan ettiği Şânlı Urfa'dadır. Bu noktaya özellikle dikkat çekeriz. Şimdi, Birleşmiş Milletler Teşkilâtı nerededir?! Cebi dolu olanın sesi gür ve dili güçlüdür. Devr-i daim üzere her saltanat muayyen bir müddet içindir. Fertler ve aileler gibi zümreler ile milletler de böyledir. Görmez misin ki hâdisenin fâili Zâlim Nemrut'a da bir total sinek yetip arttı bile. Bu, Cenâb-ı Allah'ın istihzâsıdır. Unutma ki; servete bir kıvılcım, güzelliğe bir sivilce kâfi gelir...

Yegâne güç, kuvvet ve kudretin kaynağı, menbağı ve sahibi adâletle hükmeden El Âdil olan Allah'dır.

Kemalât devrinde gelen, olgunluk ve tevhid ile hürriyetlerin menbâı =

kaynağı olduğu gibi içtimâi hayatın da rehberi o aziz İslâm Dini'dir ki, insanlara herşeyden önce güzel ahlâk yanında âdil olmayı ve adâletle hükmetmeyi emretmekle beraber dostluğu-kardeşliği, muhabbeti, sevgi-saygı ile merhamet ve feragâtin yanısıra hiçbir şekilde tefrik etmeksizin muhtaç vaziyette kalanlara yardım etmeyi ve bütün insanların vekar ve haysiyetlerini, iffet ve namusları yanında haklarını korumayı sık sık öğütler.

Mukaddes İslâm Dini'nin şiddetle red ve nefret ettiklerinden bazılarını burada kaydetmek lüzumuna işâret ediyoruz. Şöyle ki: Zulûm, kıtâl = katliâm, terörizm, vatana ihânet, bölücülük - yıkıcılık, ırkçılık, kin, iftira; beytül mâl'e tasallut, soygun-vurgun, hiyle-hud'a-desise ile bâtil = bid'at ve fal, büyü-sihir-efsun-etki; cincilik = üfürükçülük...

Ezcümle; bütün kötülüklerin başı yalan ve kardeşi de hased olup, onların da çocukları fitnedir. Çünkü, fitne katilden daha eşheddir yâni dehşetlidir... Baba çok kötü, ana çok fenâ, çocuk tam şakî - şerir.

Buna dair, 2. Bakara Sûre-i Şerifesi'nin 217. Âyet-i Kerîmesi'nin son kısmını ibretle okuyalım ve derin derin düşünelim: "... Fitne katilden ekberdir (büyüktür)."

Müeddep ve âkil olan kimselerin gerçek hayat için akibetleri noktai nazarından iyice düşünmelerini teminen iç-içe olarak bazı Âyet-i Celîleleri burada dercetmiş oluyoruz.

İçtimâi adâlet ve içtimâi nizam'a göre tavır alınmasına dair 4. Nisâ Sûre-i Şerifesi'nin 135. Âyet-i Celîlesi'nde şöyle buyruluyor: "Ey imân edenler, velev kendi nefsiniz, ana ve babanız ve akrabanız aleyhinde bile olsa, zengin veya fakir bulunsa, Allah için şahadette adâletle kaim olunuz (adâlet üzerinde ısrarla durunuz, ondan ayrılmayınız) doğruyu söyleyiniz, onlara Allah sizden evlâ'dır."

Yine 16. Nahil Sûre-i Şerifesi'nin 90. Âyet-i Kerîmesi'nde bildirilir: "Allah-ü Tealâ adâlet ve iyilik icrasını ve akrabaya itâ ile (muhtaç oldukları şeyleri kendilerine vermekle) emir; ve fâhiş (ağır) günahlardan, münkerden (kötülüklerden) ve zulümden nehiy eder (men eder.)"

Ey insan!

Yüce İslâm Dini'nden uzaklaştığın kadar batarsın ve ona yaklaştığın kadar da kurtuluşa, selâmete erersin. Her kim, ne derse desin; ve hatta

kendisinin allâme-i cihan olduğunu dahi söylese ona aldanma; bu dediğimizden de zinhâr sapma. Bilesin ki onlar yalancılardır ve fikren sapıktırlar. Kendisini kurtaramayanın sana kurtuluş reçetesi yazması mümkün değildir. Bu sözümüzü iyi belle.

Bu bâpta 3. Âl-i İmran Sûre-i Şerifesi'nin 188. Âyet-i Kerîmesi ile beyân buyrulur ki: "Hakkı ketmetmek ve ahde vefâ etmemek hususunda yaptıkları şeyle ferahlanan (iftihar eden) ve işlemedikleri şeyle medh ve senâ olunmalarını sevenleri, azâbdan kurtulup emin olacaklar zannetme."

Öbürü 3. Âl-i İmran Sûre-i Şerifesi'nin 103. Âyet-i Kerîmesi âli emridir: "Cümleniz Allah'ın ipine (Dini'ne) sımsıkı sanlıınız. Birbirinizden ayrılmayınız. Allah'ın üzerinize olan nimetini zikrediniz."

Bir diğeri ise: 2. Bakara Sûre-i Şerifesi'nin 208. Âyet-i Celîlesi'dir; "Ey mü'minler, cümleniz birden selâmete giriniz ve şeytanın adımlarına tâbi olmayınız."

Şimdi; ibretle okuyalım ve iyice düşündükten sonra konuşalım: 5. Mâide Sûre-i Şerifesi'nin 32. Âyet-i Kerîmesi'nde bildirilir: "Bir nefsi katleden sanki bütün insanları katletmiştir. (Kıyas veya yeryüzünde fesat çıkarıcılar tenkil sebepleri müstesna.) Bir insanı ihyâ eden (kurtaran) da sanki bütün insanları ihyâ etmiştir (kurtarmıştır)."

Buyrun-okuyun!..

4. Nisâ Sûre-i Şerifesi'nin 93. Âyet-i Kerîmesi'nde Cenâb-ı Hak şöyle emrediyor: "Bir mü'mini amden ve kasden katledenin cezası dâim kalmak üzere cehennemdir. Allah o katil'e gazab ve lânet eder ve büyük azâb hazır ve amâdedir."

Vay o zulûm, katliâm ve fitne yanısıra ayrıca beytü'l mâl'i soymağa azmedenlerin ve azmettirenlerin hallerine... başına gelecek olanlara... Eyvahlar olsun!...

Okuyalım: 11. Hûd Sûre-i Şerifesi'nin 106. Âyet-i Kerîmesi Kat'i hükmüdür: "Şakî olanlar cehennem'de olurlar."

Kısâs hükmü: 2. Bakara Sûre-i Şerifesi'nin 179. Âyet-i Kerîmesi'dir: "Ey akıl ve idrâk sahipleri sizin için kıyasda hayat vardır. Bu suretle katleden sakınasınız."

Benî İsrâil yani Mûsevî Kavmi'ne ait kısastır. Bu husus Kur'ân-ı Ke-

rîm'in 5. Mâide Sûre-i Şerifesi'nin 45. Âyet-i Kerîmesi ile bizlere şöyle bildirilmektedir: "Ve onda (Tevrât'ta) Benî İsrâil üzerine nefse nefis, göze göz, buruna burun, kulağa kulak, dişe diş ve cerihalara kısas (aynen karşılığı yapılmasını) farz ettik. Bunda tasadduk ve affeyleyene o sadaka ve affi; kefârettir. Allah'ın indirdiği şeyle kim ki hükmetmez onlar zâlimdir."

Görülüyor ki, göze göz, dişe diş ve diğer hususattaki kısas, Müslümanlar üzerine değil, Yahudi kavmine aittir.

İki Nokta

İsrâil, Yâkub Peygâmbere izâfe edilmiştir. Benî İsrâil ise İsrâiloğulları demektir. Bu da Yâkub Aleyhisselâm'ın oniki evlâdından biri olan Yehüda'dan ileri gelmektedir. İbrânice'de İsrâil'in mânâsı (Abdullah)'dır. Malûmdur ki, Abdullah da Allah kulu demektir. Buna hususi bir misâlimiz şöyledir: Hac mevsimi'nde Yemen'den gelenler arasında Ulu Zât Üveys'el Karani Efendimiz Hazretleri de bulunmaktadırlar. Resûlullah Cenâbları'nın çok önceden verdikleri işâret veçhile kendilerine ismi Şeriflerinin ne olduğu sorulduktaki; cevapları (Abdullah) demek olur.

Şimdi; İsrâiloğulları'nın konuşma dili de zaten Arabî lisanın ilk devirlerindeki kaba şivesidir. Zirâ, Araplar ve Yahudiler kardeş çocuklarıdır. İbrahim Halil Rahmân Aleyhisselâm'ın baba bir, anne ayrı iki özkardeş olan İsmail ve İshak mübârek oğullarıdır. İsmail Aleyhisselâm'dan Müslüman Ümmeti, İshak Aleyhisselâm'dan da Mûsevi cemaati meydana gelmiştir. Anneleri ise Hacer ile Sârâ Vâlidelerimiz'dir.

(Not: İnsanlar gerçeği yanlış biliyor: Baba bir, anne ayrı olursa, öz kardeşdir. Eğer anne bir baba ayrı olursa üvey kardeşdir. Asıl olan tarla değil, tohumdur.)

Bu mevzuda ayrı ayrı iki noktaya hassaten dikkatinizi çekmiş olacağız.

Birincisi: Mûseviler'in bir kolu doğrudan doğruya 7. İmam Esseyyid Musâ Kâzım Efendimiz'e dayanır. Bu Yüce Soy'a nisbeti olanlara da "Mûsevi Seyyidler" denir.

İkincisi: İseviler'in yâni Hıristiyanlar'ın bir kolu da Kâdirî Tarîkatı Pîri Gavs-ı Âzam Esseyyid Ahmed Abdülkadir Geylânî Efendimiz Hazret-

leri'ne bağlıdır. Böylece mezkûr Tarîkat-ı Şerif'in bir de "İsevî Kolu" mevcuttur. Burada câlib-i dikkat nokta şudur: Abdülkadir Geylânî Hazretleri de Cenâb-ı İmam Musâ Kâzım Efendimizin torunudur. Açıkça görülüyor ki, Cenâb-ı Allah birer vesile ile Müseviler ve İsevîleri İslâmiyet'le irtibatlandırmıştır.

Bunlar hikmet tahtında olan şeylerdir ki, İslâm Dini'nin yüceliğini işâret ederler. Bu hususu kâmil akıl sahipleri iyice düşünmelidirler.

Kur'ân-ı Kerîm: 2. Bakara Sûre-i Şerifesi'nin 120. Âyet-i Celîlesi'ne dikkat edelim ve iyi düşünelim: "Yâ Muhammed, Yahûdiler ve Hıristiyanlar onların Dinine ve milletine tâbi olmadıkça senden razı olmazlar."

Yine 2. Bakara Sûre-i Şerifesi'nin 145. Âyet-i Kerîmesi'nde Cenâb-ı Hak bakınız ne buyuruyor: "Kendilerine kitap verilenlere kâffe-i âyât ve mucizâtı getirsen; senin kıblene tâbi' olmazlar. Ve sen de onların kıblesine tabi' olurlardan değilsin. Onların bazıları (bile) bazılarının kıblesine tabi' değillerdir. (Allah'ın istediğinden başka bir şey olmaz)."

Ayrıca 5. Mâide Sûre-i Şerifesi'nin 18. Âyet-i Kerîmesi hükmüne bil-hassa dikkat çeker ve binyediyüz yılına varan şu kilise saltanatının ne menem entrikalar üzerine oluştuğunu ve HAVRA ile birleşerek aslında rûhâniyetten ne derecede uzak bulduklarını acı bir ibret vesikası olarak daima gözönünde tutmak gerekir: "Yahûdiler ve Hıristiyanlar; biz, Allah'ın evlâtları ve dostlarıyız dediler. Yâ Muhammed, onlara söyle ki; eğer dediğiniz gibi ise, size ne için günahlarınız sebebiyle (Allah) azâb eder. Siz de ancak onun halk ettiklerinden ve beşersiniz."

Yahûdiler ve Hıristiyanlar bu ızdırablı zillet haline iki sebepten düştüler... Gerçek anlamda itibarlarını kaybetmişler ve hakiki inâncıtan yoksun olup büyük bir boşluk içerisindedirler.

Birincisi: Ekânîm-i selâse yâni Hıristiyanlar'ın kabul ettikleri üç tanrılı inanç. Tam bir sapıklık olan bu teslis inancına göre, "Baba, Oğul ve Rûh-ül-Kudüs" (Mukaddes Rûh) üçlü tanrı'dır. Hâşâ sümme hâşâ...

2. Bakara Sûre-i Şerifesi'nin 116. Âyet-i Kerîmesi'nde Hak Tealâ Hazretleri bu mevzuda bakınız ne buyuruyor: "Allah-ü-tealâ bir evlâd ittihaz eyledi dediler. O, bundan münezzehtir."

Bir de 19. Meryem Sûre-i Şerifesi'nin 90 - 92. Âyet-i Kerîmeleri'nde-

ki yüce Allah'ın şiddet ve gazab ifâde eden kudretli emrini ibretle okuyalım da hissemize düşen dersi alalım: "Allah-ü Tealâ evlâd edindi dediler, ne fena şey getirdiniz söyle, Allah-ü-tealâ'ya evlâd isnad ettikleri sebebiyle az kaldı ki gökler parçalana, yerler yarıla, dağlar yıkıla. Allah-ü-tealâ'ya evlâd ittihazı lâîk olmaz."

İkincisi: Cenâb-ı Allah'a kader sırları hususunda dilekte bulunması sebebi ile yüz sene uyku hali yaşayıp bunu müteakiben dünyâ hayatına dönüşünü şaşkınlıkla karşılayarak kendisine "Allah'ın oğlu" deme çılgınlığını gösteren Yahûdiler'e Ulu Tanrı'nın mukaddes kelâmını sunuyoruz. 9. Tevbe Sûre-i Şerifesi'nin 30. Âyet-i Kerîmesi'nde bildiriliyor: "Yahûdiler: "Üzeyr, Allah'ın oğludur" dediler. Hıristiyanlar da: "Mesih (İsâ), Allah'ın oğludur" dediler. "Bu onların ağızlarıyla geveledikleri sözleridir ki, bununla daha evvel küfredenlerin sözlerini taklit ediyorlar. Allah onları kahretsin! Nasıl da (haktan) bâtıla çevriliyorlar."

Hıristiyanlar'da nefis terbiyesi olmadığı için dünyevî istekleri ziyâdedir. Hal böyle olunca, servet-i kanaat da ortadan kaybolmuş oluyor. Bu ise adâlet, müsâvât ve hakkâniyet ölçülerini zevâhiri kurtarmak için sunî olarak kabûllenip tatbik eder görünmekten ibâret kalıyor. Bu noktada herşey menfaate bağlıdır. Zirâ, nefis-i emmâre sahibi olanların dostluğu yoktur ve onların mideleri toprağa hortum ile bağlıdır. Prensipleri şudur: "...karşılığında benim menfaatim nedir? Ben bundan ne kazanırım?" Bu öyle bir sömürü düzenidir ki, zincirleme maddî menfaate dayanır ve fitnesi savaşlara yol açtığı gibi işi zulüm, katliâm = kıtâl ve soykırım'a kadar götürür. Medeniyet maskesi altındaki ağır harp sanâyii ile mazlum milletler üzerinde oynadıkları o binbir hiyleli savaş oyunlarının teksif olduğu nokta işte bu gayrimeşrû saltanatlarını idame ve kazançlarını arttırarak temin etmek ve korumak içindir. Sömürü düzeninin idamesi için vasıtalarından birisi de Dünya Bankası ve İMF teşkilâtlarıdır. Aslında bu iki müessesе ağır ifadesi ile tefeciliğin tâ kendisidir. Tefecilik de sömürü düzeninin ihyasıdır. Öyleyse; çeşitli sebepler icat eyleyip birçok vasıtalar ile kurdukları baskı unsurları neticesinde şu veya bu devletin iktisâdiyatı = ekonomisi çökmüş ve halk fakru' zarûrete düşmüş onlar için ne gam. Ya sonrası?!.. İşte o âkibet halleri mukaddes kitaplarda yazılı.

Hani "İncil-i Şerif sevgi ve muhabbet kitabı idi?

Hani İsâ Aleyhisselâm'ın mübârek yanağına atılan bir tokat üzerine

öbür tarafını da çevirerek buraya da vurun menkabesi = menkıbesi... Şâ-yet bu menkabe öbür âlem'e kaldı ise, o zaman da Ulu Peygâmbere İsâ Rû-hullah İbni Meryem Hazretleri'nin orada zaten sizlerle hiçbir alâkası yoktur. Kaldı ki, bu dünyada iken de o aslında bir Mûsevî Peygâmbere idi. Bu söz aslına uygundur.

Yahûdiler mi? Evet, onların içerisinde misyonunu hakkıyla yerine getirmeye çalışan tevhid ehli bir avuç değerli bir kol = zümre vardır. Onların nisbeti yukarıda bahsedildiği veçhile Cenâb-ı İmam Musâ Kâzım Efendimiz'e varır ki, kendilerine (Mûsevî Seyyidler) denir. Allah'ın selâmı üzerlerine olsun. Bir bakıma burada ifade ettiğimiz "seyyidler", "efendi" (ağabey ve reis) mânâsındadır.

Museviler'e tavsiyemiz şudur: Beni ancak 500 sene sonra gelecek nesil anlayacaktır Kelâm-ı Şerifinin sahibi Büyük Evliyâ'dan Pîr Makamında bulunan Esseyyid Ömer Fevzi Mardin Hazretleri'nin "Musevilere Çıkar Yol" isimli onuncu sıra numaralı kitabını okumalarıdır. Bir noktada ifade ederiz ki Musevilerin devlet hayatı Amerika Birleşik Devletleri'nin gücüne bağlıdır. Bu devlet malî - iktisadî - ticarî ve siyasî bakımdan zayıfladıkça Yahudilerin de durumu iyiye gitmez. Onun içindir ki, salık verdiğimiz bu kitabı mutlak okuyup, ona göre davranmaları gelecekleri bakımından kendilerinin hayrınadır. Aksi halde ağlama duvarında katmerli ağlamak zorunda kalırlar. Gün gelir Yeni Dünyâ'dan horlanabilirler.

Baş İngiliz fitnesi, elleri de Yahudi kirlî - lekeli ellerine bağlı oldukça düşünceden yoksun ve gövdeden ibaret kalan ABD'nin milletlere adalet götürmesi mümkün olmayacağından ve adaletsizliğin getireceği zulüm - katliam ve sömürü düzeni ile bir müddet sonra malî - iktisadî - ticarî ve siyasi bakımdan yeryüzünde yalnızlığa itilmekte olan bu devlet çökmeye mahkûmdur. Aslında ABD'ye gerçek manada en yakın dost çirkin menfaat gözetmeyen Türkiye Cumhuriyeti Devletidir. Çeşitli tesirlerle bu derece yakın dostuna Kıbrıs - Irak ambargoları yanı sıra birçok platformlarda ikili oynayarak Türkiye'ye büyük zararlar verilmesine yol açmıştır. Eğer ABD tavrını böyle sürdürecektse en zararlı kendisi çıkacaktır. Hiç arzu etmediğimiz gerçek budur. Bu vesile ile bir hususu daha açıkça ifade etmiş olalım ki, Türkiye'den, TC Devleti'nden düşüncesizce bir davranışla gidip, ABD'de doğum yapanların ve bunu teşvik edenlerin gün gelecek itibar kaybedip, çok büyük pişmanlık duyacakları muhakkaktır.

Osmanlı Devleti'nin devamı olan Türkiye Cumhuriyeti Devleti Cenâb-ı Allah katında daima mazlum muamelesi görür. Bu sebeple istemeyiz ki ABD çok ağır ilâhi bir silleye duçar olarak çöküş hâline girsin.

Dünyada hiç bir devletin envai çeşit silah gücü Allah'ın galibiyetine zerre kadar mani teşkil etmez.

Milletine adaletle muamele eden Cihan Devleti Osmanlı'ya tasallutları sonunda İngiltere, Fransa ve Rusya'nın bugün ne hâle düştükleri ve ihanet üze ihanette bulunan Arap devletlerinin bugünkü perişan hallerini görüp de bunlardan ders almamak mümkün müdür?

Şimdi, Şerif Hüseyin bir sözünde der ki: "Başımıza gelenler, Osmanlı'ya ihanetimizin ilâhi cezasıdır."

Ehemiyyetine binaen tekraren kayda alıyoruz:

ABD'nin akli başında ince düşünen, zeki ve adalet duygusunu benimsemiş bir başkana şiddetle ihtiyacı vardır. Silah sanayiini geliştirerek milletleri tehdit ile dünyanın çeşitli yerlerinde kargaşalık ve savaşlar çıkartarak iktisadî - malî ve ticarî durumunu düzeltmek kısa vadeli bir kazanç temin edebilir. Fakat, akıbet hüsrân olur. Adil olmayan ve merhamet duygusu bulunmayan hiç bir millet zulümle payidâr olamamıştır. Böyle devam ederse, bir zaman sonra Cenâb-ı Allah, ABD'yi kaplumbağayı kabuğuna büzdüğü gibi kıtasına hapsedecektir.

Türk Devleti, hudutları ve Türkiye aleyhinde zamanlı zamansız, vakitli - vakitsiz üzerine ait olmadığı halde çeşitli entrika, danışıklı dövüş ve faaliyetlerde bulunması ve bu asil millete zarar vermesi ABD için hiç mi hiç hayra âlamet değildir. Zirâ, bu âsil ve mazlum Türk milleti dünya tarihinde sırasıyla her kıta zuhura geldikçe o kıtanın çeşitli bölgelerinde Türk olarak iz bırakan, yazı - motif vs. gibi eserleri olan tarihin en eski nâdir milletlerinden biridir.

Bir defa daha kaydetmekte fayda vardır ki, bir zamanlar topraklarında güneşin batmadığı İngiltere, gün gelecek balıkçılıkla geçinmek zorunda kalacaktır.

103. Asır Sûre-i Şerifesi'nin 1-2. Âyet-i Kerîmeleri hükmünü birlikte okuyalım: "Asır, dehr veya zaman ile kasem ederim ki insan (tabiî temâ - yılleri cihetiyle) hüsrân ve ziyândadır."

Yine 5. Mâide Sûre-i Şerifesi'nin 15. Âyet-i Kerîmesi'nde Cenâb-ı Allah Ehl-i Kitap'a bakınız nasıl hitab ediyor: "Ey ehli kitap (Müseviler ve Hıristiyanlar) size kitaptan (ellerinizdeki kitaptan), gizlediğiniz şeylerin birçoğunu beyân eden ve birçoğunu da beyândan sarfinazar eden Resûlümüz ve Allah tarafından nûr ve hakkı âşikâr surette gösterici kitap (Kur'ân-ı Kerîm) geldi."

Cenâb-ı Hak bu mübârek Âyet-i Celîlesi'nde; Müseviler'in gerçek "Tevrât'ı ve Hıristiyanlar'ın da hakîki "İncil"'i tahrif ederek nasıl değiştirdiklerini, içerisine soktukları düzmece âyetlerle aslından uzaklaşarak Allah ile Peygâmbere ve mukaddes kitaplara affedilmez bir ihânette bulduklarını, ellerindeki İncil ve Tevrât'ın hakîkileri olmadığı için onlarla amel edilemeyeceğini, bu suretle gerçekleri gizlemeye çalışmakla itibarlarını kaybettiklerini, er ve geç yalanlarının -sahtekârlıklarının ortaya çıkarılacağını nice nice hiyleye başvurmakla sureti katiyede Kur'ân-ı Azîmüş-şân'a ve İslâm Dini'ne zerrecik dahi olsa zarar verilemeyeceğini gayet sarîh olarak beyan buyurmaktadır.

Kur'ân-ı Kerîm:

8. Enfâl Sûre-i Şerifesi'nin 46. Âyet-i Kerîmesi'nde Allah buyuruyor: "Allah ve Resûlüne itaat edin ve aranızda münazaa etmeyin ki münhezim ve mağlûp olursunuz ve sizden fer ve revnakınız gider."

Yine 5. Mâide Sûre-i Şerifesi'nin 57. Âyet-i Kerîmesi emrini de dikkatle okuyalım ve düşünelim: "Ey mü'minler; kitap ehlinde ve kâfirlerden (putperestlerden) Dininizi istihza vesilesi ve oyuncak edinen kimseleleri dost edinmeyin."

"Müceddid" yâni "tecdid eden" ve müceddet sırr-ı şerifinden ifade ederiz ki; mukaddes İslâm Dini'ni anlama ve anlatma hususunda her asırda bir zâtın geleceği bildirilir. İşte, o Zât-ı Şerif İmam-ı Zaman'dır.

Allah Kelâmı emsâlsiz bir mucize kitabı olan Kur'an-ı Kerim hakkında Büyük Evliyâ'dan Ömer Fevzi Mardin Hazretleri "Kur'an-ı Kerim'in Mevzulara Göre Tasnifli-Şerhli Türkçesi"nde bu hususa dikkat çektikten sonra, ayrıca şöyle buyurmaktadır:

"İmdi, Kur'an-ı Kerim'i tefsir için bir tek adam değil, her ilim ve fen şubesinde tam ihtisas sahibi kimselerden teşekkül etmiş bir heyete ihtiyaç vardır."

Adam Olmak

Şol kişi!

Kendinde bir güç olduğu zehâbına kapılarak etrafını küçük görüp öyle sallana sallana kibirli tavırlarla mağrurâne bir halde oturup-kalkma ve yürüme. Zirâ, indallahtaki varlığın şu samanın tek çöpü kadar değer taşımayabilir.. bunu asla unutma!

Kur'ân-ı Kerîm:

17. Esrâ Sûre-i Şerifesi'nin 37. ve 38. Âyet-i Kerîmeleri'nde Cenâb-ı Allah buyurur ki: "Yeryüzünde mağrurâne yürüme, ayağınla yeri delemesin ve başınla dağlara kadar yükselemezsin. Bütün bu fena şeyler Rabbin'in indinde mekruhtur."

Adam olmak var. Bir de toprağa gübre olmak var... Hangini istersin?

Öyleyse şu "Hak Kelâm"a iyi kulak ver:

35. Fatır Sûre-i Şerifesi'nin 45. Âyet-i Kerîmesi'ndeki ilâhi merhamet bakınız bizlere nasıl bildiriliyor: "Eğer Allah insanları kazandıkları günahların derecesine göre muâheze etse idi yeryüzünde bir yürüyen bırakmazdı ve lâkin onların cezalarını muayyen bir vakte bırakıp geciktirir."

Buradaki "...muayyen bir vakte bırakıp geciktirir." İfâde-i Şerifi ile, Ulu Tanrı kulunu intibâha dâvet ediyor ve bir dakika dahi olsa geciktirilmesi mümkün olmayan şu kayıtlı ömrün içerisinde kötü fiillerini terket de kendine faydalı olacak ve seni selâmete çıkaracak hayırlı işler gör demiş oluyor.

Bu îkaz da O'nun eşsiz ve benzersiz yüce saltanatının ve merhametinin gereğidir.

Ne kadar yaşarsın? Hal o ki; aynı gün içerisinde doğar, aynı gün içerisinde yaşar ve aynı gün içerisinde ölürsün. Nuh Aleyhisselâm'ın ömrü sadetine sahip değilsin ki.

29. Ankebût Sûre-i Şerifesi'nin 14. Âyet-i Celîlesi'nde bildirilir: "Biz Nûh'u kavmine gönderdik. Onlar arasında dokuzyüzelli (950) sene ikâmet etti."

Nuh Peygâmbere ismi Şerifini taşıyan "Nuh Tufanı"nda acizanemin irfânına göre (900) yaşında idi. Geri kalan 50 senelik ömrü halkının istikâmeti, talim terbiye ibadât ve türeyecek nesillerin geleceği için olması iktizâ eder.

Tufan'da gemi bahsedildiği Ağrı (Ararat) Dağı'na değil, Cûdî Dağı'na inmiştir. Bunun dışında sunî keşif oyunlarıyla aksini iddia ederek Ağrı Dağı'nda gemi aramak çok açık bir ifade ile TC Devleti aleyhine planlı, programlı bir melânet için tezgâhtır. Bu hususta tarihi gerçek zaten Kur'ân-ı Kerîm'in 11. Hûd Sûre-i Şerifesi'nin 45. Âyet-i Kerîmesi'nde gayet sarîh olarak şöyle bildirilmektedir: "Ey arz, suyunu yut, ey semâ; suyunu tut denildi, ve sular kesildi. Allahın hükmü ve kazası cârî olduğundan (yerine geldiğinden) gemi, (Cûdî) dağı üzerinde durdu. Zâlim olan kavim helâk olsun denildi." Ve devâmen 29. Ankebût Sûre-i Şerifesi'nin 15. Âyet-i Celîlesi'nde teyiden şöyle buyrulmaktadır: "Nuh'u ve gemide bulunanları kurtardık, ve onu âlemlere kudretimize delâlet eder bir âyet kıldık."

Allah'ın her işi başlıbaşına azametlidir. O'nun ilmi ve kanunları da muazzamdır. İnsanların ve bilhassa kâmil akıl sahiplerinin hayati önemi bakımından inceden inceye tefekkür etmelerini teminen bu Âyet-i Celîleyi buna bir misâl olarak veriyoruz. Kur'ân-ı Kerîm'in 42. Şurâ Sûre-i Şerifesi'nin 29. Âyet-i Kerîmesi'dir: "Göklerin ve yerin yaratılması ve göklerde ve yerde dağıttığı (canlı) ruh taşıyan (bütün mahlûkların yâni melekler, insanlar, hayvanlar, nebatlar, cemâdlar ve havada, üstünde ve altında yaratılmış ne varsa hepsinin ruh taşınması) Allah'ın kudretine delâlet eden âyetlerden (mucizelerden)dir."

Bu ilâhi kudret Allah'ın "Zât Nûru"nda tecelli eden sıfat ruhu'dur ki, zerrenin zerresini dahi kaplamış, kuşatmış ve tamamen sarmıştır.

Kur'ân-ı Kerîm'in 48. Fetih Sûre-i Şerifesi'nin 6. ve 7. Âyet-i Kerîmeleri üzerinde duralım ve kötü niyetlilerin silâhlarının geri teperek yine

kendilerini vuracağı gerçeğini hiçbir zaman hatırımızdan çıkarmayalım ki halis niyet ile insanlara elverdiğince hizmet etmeğe çalışalım: "Ve Allah'ı fena zan ile zanda (yorumda) bulunan erkek ve kadın münafıkları ve erkek-kadın müşrikleri (Allah) ta'zib eder. Onların su-i zanları kendi üzerlerine döner, Allah onlara lânet etti. Ve onlara cehennemi hazırladı ki ne fena bir gidilecek yerdir."

Cenâb-ı Allah'ın iftihar edilen makbul kulları hakkında olup, onlar için fazla söze gerek de yok. İşte hak söz:

19. Meryem Sûre-i Şerifesi'nin 93 ve 94. Âyet-i Kerîmeleridir: "Çünkü göklerde ve yerde olanların cümlesi; ancak Allah'ın kulu olmakla iftihar ederler. Onların sayısını ve miktarını birer birer (Allah) bilir."

Yine 25. Furkan Sûre-i Şerifesi'nin 63 ve 64. Âyet-i Celîleleridir: "Allah'ın makbul kulları onlardır ki, yeryüzünde yürüdükleri zaman sükûn ve vakar ile yürürler ve câhillere onlara hitâb eyledikte cevaben (selâm!) derler ve Rablarına secde ve kıyam ile gecelerini geçirirler."

Bu vesile ile birer ibret vesikası olarak dalâlet ve hiyânet ehli hakkındaki birkaç Âyet-i Kerîme'yi de bu bahse almış oluyoruz.

Kur'ân-ı Kerîm:

50. Kaf Sûre-i Şerifesi'nin 24 - 26. Âyet-i Kerîmeleridir: "Hayırdan men'eden ve başkasına taaddî (tecavüz ve tasallut) ve zulm eyliyen ve vahdâniyetimize şekde (şüphede) bulunanı cehenneme koyunuz."

Diğeri 14. İbrahim Sûre-i Şerifesi'nin 3. Âyet-i Kerîmesi'dir: "Dünya hayatını âhirete tercih edip sevenler ve Allah'ın yolunu bağlayıp (kapayıp) insanları men'edenler ve halkı eğri yola çevirmek isteyenler; Hak'dan uzak ve dalâlettedirler."

Öbürü 7. A'râf Sûre-i Şerifesi'nin 45. Âyet-i Kerîmesi'dir: "Şunlar ki insanları Allah yolundan çevirerek eğri yola meylettirmek isterler, onlar âhireti inkâr ile (âhiretteki âkibete karşı pervasızlıkla) küfredenlerdir."

Bir diğeri 31. Lokman Sûre-i Şerifesi'nin 6. Âyet-i Kerîmesidir: "İnsanlardan bazıları vardır ki, insanları bilgisiz (bir hakikate dayanmayan fikirlerle) Allah'ın yolundan şaşırtmak ve âyetlerimizi istihza etmek için bir takım efsâneler satarlar (yayarlar), işte onlara zelîl edici azâb vardır."

Şu hükmü âliyi iyi değerlendirelim:

66. Tahrîm Sûre-i Şerifesi'nin 10. Âyet-i Kerîmesi'dir: "Onlara hıyânet eylediklerinden, Resûl zevcesi olmaları onları Allah'ın azabından kurtarmadı ve onlara (cehenneme girenlerle beraber girin) denildi."

Nefsin İblisindir

Ey kişi!

Nefsin senin iblisindir. Onu terbiye et ve şeytan'ı kendine dost edinme ki zarar görmeyesin. Aksi halde hüsrana uğrar ve bedbahtlardan olursun.

Kur'ân-ı Kerîm:

22. Hac Sûre-i Şerifesi'nin 3. Âyet-i Kerîmesi'nde buyrulur ki: "İnsanlardan öyleleri vardır ki ilim ve vukûfu olmadan Allah hakkında mücâdele (mübâhase) ederler. Ve azgın şeytan'a tâbi olurlar."

Ehemmiyetine binaen dikkatle okuyalım: 4. Nisâ Sûre-i Şerifesi'nin 118. Âyet-i Kerîmesi'nde şöyle haber verilir: "Allah; o şeytana lânet etmiştir. Şeytan da kovulduğu esnada yârabbi senin kullarından mukarrer miktarda" (izin verdiğin kadar) nasib alacağım." Demiştir.

Düşünelim: 7. A'râf Sûre-i Şerifesi'nin 16. Âyet-i Kerîmesi'nde bildirilir: "İblis (şeytan); çünkü beni onlar için rahmetinden tard eyledin. Ben de onları aldatmak için senin doğru yolun üzerinde oturacağım."

Aynı Sûre-i Şerife'nin 17. Âyet-i Celîlesi'nde de şöyle buyruluyor: "Sonra onların önlerinden, arkalarından, sağlarından, sollarından gelip aldatırım. Sen insanların ekserisini sana şükür edenlerden bulmazsın, dedi."

Tefekküre vesile olması cihetiyle dikkatle okuyup dünyada olup bitenleri düşünelim.

4. Nisâ Sûre-i Şerifesi'nin 118 ve 119. Âyet-i Kerîmeleridir: "Onları hak yolundan idlâl ederim (dalâlete düşürür, saptırırım.) ve onlara hayvanlarının kulaklarını yarmayı ve Allah'ın hilkatini tebdil etmeği de emrede-

rim, dedi. İmdi Allah'dan gayri şeytanı kendisine dost itti haz eden âşikâr zarar ve ziyan ile mütezarrır oldu."

7. A'râf Sûre-i Şerifesi'nin 27. Âyet-i Kerîmesi'nde insanoğluna verilen bilgi ışığında her insan hayatı müddetince yıkım ve felâketin marazî kökünün nerede olduğunu düşünmeli, ruhi sıkıntılar ile psikolojik bozuklukların neticesindeki uğursuzlukların meydana geliş sebebini iyi tahlil etmekle beraber Rabbilâlemin'e iltica üzere, şeytanın şerrinden korunarak emniyet ve selâmet içerisinde idame-i ömür eylemelidir. Bu da insanın huzurlu bir halde oturup-kalkmasının, çalışıp-kazanmasının miftahıdır yâni anahtarıdır. Anahtar olmadan kilit açılmaz. İşte şifası: "O şeytan ile kabilesi sizi görürler. Ve siz onları görmezsiniz. Biz şeytanları imân etmiyenlere dost kıldık." (7. A'râf -27).

Bilelim ki, vesvesenin ve huzursuzluğun başlıca âmili şeytandır. Tasallutundan Allah'a sığınmalıdır.

72. Cin Sûre-i Şerifesi'nin 6. ve 7. Âyet-i Kerîmeleri hükümlerini okuyup iyi anlamalıyız: "İnsanlardan ba'zı kimselerin cinlerden ba'zı kimselerle istiâze'leri (onlara ilticaları, sığınmaları) onların kibir ve gururunu arttırdı, (ey müşrikler) onlar da sizin zanneylediğiniz gibi Allah-ü-Tealâ'nın kimseyi öldükten sonra ba's etmiyeceğini (Mahşer'e toplamıyacağını) zanneylediler."

Allah buyuruyor:

"Biz cinleri de daha evvel zehirli ateşten halk ettik." Hacer: 15-27

"Ve Cann'ı (Cin'i) ateşin dumansız alevinden yarattı." Rahmân: 55-15

Konu ile ilgisi bakımından muhtasar bir tahlilde bulunmak istiyoruz. Şöyle ki: Hilkat olarak kesâfeti ziyâde bir rûh yapısı taşıyan cin tayfası şeytan, ifrit ve peri gibi birkaç kola ayrılıyor. Ateşten yaratılmış olmaları sebebiyle yakıcı, yıkıcı, bölücü, mahvedici ve öldürücü vasıf taşıyorlar. Aslında melekler zümresinden iken Âdem Salâvâtullah'a secde etmediği için (usûli dairesinde kalarak fitneye yol vermeksizin bir ifâde tarzı ile deriz ki) semâ âleminden kovulup arza (nefis dünyâsına) insanlar arasına indirilen şeytan Azâzil = İblis isimlerini taşır. İster Azâzil de veya dilersen İblis de hiç farketmez.

Çok zekî ve kurnaz olan şeytan ahâlisi içerisinde Müslüman (Sünnî)

olanları da vardır. Onlar da ibâdet üzere abdest alır, namaz kılar, oruç tutar ve duâ ederler. Diğer mahlûkat gibi cinler de Allah'ın kuludurlar. Ne var ki, eşref-i mahlûk olarak yaratılan tek varlık insandır. Tabii burada bahsettiğimiz âdem değil, adamdır.

Kur'ân-ı Kerîm:

72. Cin Sûre-i Şerifesi'nin 11. Âyet-i Kerîmesi'nde bildiriliyor: "Ve bizden (cinlerden) sâlih bir cemaat olduğu gibi onun gayri olanlar da vardır. Biz müteferrik tariklere ayrıldık."

Fakirhânede öğle namazını müteakip oturduğum sandalyede zikrullah üzere iken aniden içeriye elele vermiş biri erkek, biri kadın on kişi kadar girdiler ve karşıma geçip salonda zikre başladılar. O esnada salon duvarları ile birlikte genişledi. Erkeklerin sırtında temiz görünen kolları bileğe kadar kapalı beyaz gömlek ve onun üzerinde haydariye taklidi kolsuz, kırmızı yelek olup, kadınların sırtında da yine temiz görüntülü, kolları bileğe kadar kapalı beyaz gömlek ve üzerinde griye yakın kül renginde hırka vardı. Acizanem hiç ses çıkarmadan zikirlerini bir müddet seyrettim. Sonra onlara hitap ederek "Sizin reisiniz kimdir?" diye sordum. Bana cevaben bizim reisimiz yoktur, dediler. Gönlüme geldiği üzere içlerinden birine "Reis sen misin?" dedim. Ve yüzüme bakarak, evet, benim dedi. Bunun üzerine kendisine ismini sordum. İsmi "Kuddüs Yemen" olduğunu söyledi. Bu bir taklit isimdi ki aslında Kuddusî Yemenî Hazretleri zehabını vermeye çalışıyordu.

Allaha sığındım. Netice olarak gönlüme geldiği üzere bir Fatiha-ı Şerife okudum ve yok oldular. Ayaklarını kesmek için kendilerini gözümün önüne getirerek birkaç gün o niyetle günde bir defa olmak üzere Fatiha-ı Şerife okudum ve böylece rabîta tamamen koptu ve uzaklaşmış oldular. Bilelim ki, Cinlerin varlığı bir gerçektir.

Bu hal 1977 senesinde meydana gelmiştir.

Bir ikinci misâl: İki bin yılı itibariyle tarihten otuz sene önce devlet daîresinde bir memure olan rahmetli Hesnâ hanımın cenâzesinde bulunuyordum. Merhumenin defni esnasında hocaefendi dua ediyordu. Defnedilirken baktım ki, etrafında sekiz - on yerden topraktan ateş halinde varlıkların çıktığını müşâhede ettim. Durum hoş değildi. Görüldüğü kadarıyla etrafta ve orada bir hayli irili - ufaklı çeşitli boylarda suflî ruhlar mevcuttu.

Otuz seneden beri bu bahsi burada ilk defa anlatmış bulunuyorum.

Bu mevzuda son olarak bir üçüncü gerçeği de ifade etmiş olalım: Peri Kızları bu dünya hayatındaki bazı erkeklerle evlilik hayatı yaşarlar.

Hadis-i Şerif: "Şeytana sövmeyiniz, yalnız şerrinden Allah'a sığınınız."

Ey ademoğlu! Biz bu gerçekleri sizlere düşünüp, istikâmetinizi doğru tutmanız için birer misal olarak vermiş bulunuyoruz. Zinhâr iblis nefsinize uyup, Allah'a, Resûlüne, Kur'ân'a ve Din-i İslâm'a asla sırt dönmeyesiniz!.. Aksi halde, Hak Tealâ Hazretleri'nin sırt dönmesine maruz kalınır ki, böylece ademoğluna zillet libası giydirilmiş olur. Bu hâlden bilhassa sakınılmalıdır.

Aynı 72. Cin Sûre-i Şerife'sinin 14. Âyet-i Kerîmesi'nde verilen bilgiye dikkat edelim: "Bizden Müslümanlar olduğu gibi tevhidden sapanlar da vardır. İslâm olanlar muhakkak rûşd'ü ve doğru yolu arayıp bulmuşlardır, (dediler)."

Ey insanlar!

Kur'ân-ı Kerîm'in şiddetle yasaklayıp menettiği ve İslâm Dini'nin iğrenerek reddettiği büyü, sihir, efsun, etki, fal ve cincilik gibi çok kötü işlerden daima uzak durunuz. Hoca kisvesi altında cinlerle haşır-neşir olan ve şeytan'a iltica ederek onlardan edindikleri yalan-yanlış bilgilerle büyü ve sihir yolu ile insanları soyup hem küfre sokan, hem de suç işlemeye iten bu günahkârlarla ömrünüz müddetince zinhar temasta bulunmayın. Öylelerine cânî ve katil gözüyle bakın.

Cinlere iltica etmek ve şeytan ile düşüp kalkmak aslında Allah'a şirk koşmaktır. Şirk ise, hesabı en ağır görülecek olan günahların başında gelir. Vay o kâfirlerin âkıbetine!...

Cinciler derler ki; biz kötü bir şey yapmıyoruz ve insanlara iyilik ediyoruz. Bu sözlere asla inanmayın. Hâcet sahibi hâcetini doğrudan doğruya Cenâb-ı Hakk'a arz etmelidir. Aksi halde kişi çeşitli belâlara uğrar. Buna bir misâl verelim: Büyü ve sihir netice olarak yaptırana döner.. nihâyet ervâh-ı süflî kendisine musallat olur ve (uğrama-karışma) diye bilinen bir belâ üzerine çullanır.. böylece de psikolojik = rûhi bozuklukların pençesinde hayatı ol kişiye zehir olur. Bu öyle bir musibettir ki, uğrayanın akli dengesini sarsmakla kalmaz hem aile yapısına tesir edip tatsızlıklar meydana getirir ve hem de işgücünü yıpratır. Yazık, çok yazık!...

Büyü, sihir, efsun, etki ve fal gibi insanlık düşmanı bu mânevi zulüm ve işkence ile uğraşan katil cincilere Allah lûnet etsin.

Evliyâallah Hazerâtı'ndan Büyük Velî Esseyyid Ömer Fevzi Mardin Hazretleri 28 Haziran 1950 tarihini taşıyan Kur'ân-ı Kerîm'inde bu hususa dair lütfettikleri geniş malûmat içerisinde bizlere şu bilgiyi de vermektedirler. Ehemmiyetine binaen okuyalım: "Mûsevi şeriatinde cincilik ve bakıcılık edenlerin cezası idamdır."

İnsanlar'da bir yanlış bilgi var ki, o da şudur: şeytan Allah'a âsi oldu yâni isyan etti diye. Bu doğru değildir ve zaten mümkünü de yoktur. Şeytan'ın baş kaldırması, itaatsizlik etmesi (hâşâ) Allah'a değil, O'nun Rahmân esmâsıdır. Doksandokuz (99) Esmâ-i Hüsnâ gibi bilcümle sıfatları da kendinde cem eden Allah-ü-Tealâ Hazretleri'nin yarattığı her insan ve sair her mahlûk nasıl ki şartsız ve kayıtsız emrinde ise, işte şeytan da aynen öyle emrinde ve hizmetindedir. Zirâ, irâde-i külli sahibi yalnız Allah'dır.

Bu vesile ile yeri gelmişken misafir ruh dediğimiz Ruh'ül Kudüs'ü hâmil Esseyyid Ömer Fevzi Mardin Hazretleri'nin "Esmâ-i Hüsnâ" kitabından Cenâb-ı Allah'ın 99 güzel ismini müstefid olmaları için kullarının bilgisine takdim ediyoruz.

Esmâ-i Hüsnâ

(Allahın 99 Güzel İsimleri)

İsim ve Sıfatların Arabcaları ve Türkçeleri:

1.Hüvallahüllezî lâ ilâhe illâ Hüve: O; O Allahdır ki Ondan gayrı İlâh yoktur.

2.el-Rahmân: Her yarattığını bakıp gözetken koruyan yetiştiren

3.el-Rahîm: Her iyiliği mükâfatlıyan

4.el-Melik: Bütün kâinat ve mahlûkatın padişahı

5.el-Kuddûs: Kusursuz, kudsiyyetin hakikati

6.el-Selâm: Selâmetin kaynağı ve yayanı

7.el-Mü'mîn: Kullarını zulümden ve dostlarını azabdan emîn kılan

- 8.el-Müheymin:** Yaratdıklarını korkudan emîn kılan
- 9.el-Azîz:** İzzetin kaynağı ve yegâne sahibi, kavî ve galip olan
- 10.el-Cebbâr:** İstedğini mutlak yaptırıcı olan
- 11.el-Mütekebbir:** Mahlûkların mahiyyetinden yüksek, yüce olan
- 12.el-Hâlik:** Yokdan vâir eden, yaradan
- 13.el-Bârî:** Örneksiz yaradan
- 14.el-Musavvir:** Her yarattığına şekil ve sûret veren
- 15.el-Gaffâr:** Kullarının mükerrer günahlarını af eden
- 16.el-Kahhar:** Mutlak galip olan, yok etmek istediği şeyi yok eden
- 17.el-Vehhâb:** Çok mevhabeler ihsân eden
- 18.el-Rezzak:** Yaratdıklarını rızıklandıran, her ihtiyacını te'min eden, yaşatan, yetiştiren
- 19.el-Fettâh:** Bir çok mûrad kapıları açan, teşebbüsleri semereliyen
- 20.el-Alim:** Her bilginin kaynağı ve sahibi olan
- 21.el-Kabîz:** Hikmet tahtında daraltan, sıkı olan
- 22.el-Bâsîr:** Hikmetle rızık ve hayatı genişleten, yayan
- 23.el-Hâfid:** Alçaltan
- 24.el-Râfi':** Yükselten
- 25.el-Muiz:** Kuvvetlendiren, itibarlı kılan
- 26.el-Müzil:** Zelfî ve hakîr kılan
- 27.el-Semi':** Her şeyi işiden
- 28.el-Basîr:** Her şeyi gören
- 29.el-Hakem:** Hükmeden
- 30.el-Âdil:** Âdil olan
- 31.el-Lâtîf:** Yaratdıklarına lutuflar, iyilikler eden
- 32.el-Habîr:** Olmuş ve olacakları bilen
- 33.el-Halîm:** Hilim ile muamele eden, halîm olan
- 34.el-Azîm:** Ulûluk ve büyüklüğün sahibi olan

- 35.el-Gafûr:** Her ölçüden aşırı mağfîret edici olan
- 36.el-Şekkûr:** Şükürlere muhatab ve şükürleri kabul edici olan
- 37.el-Âli:** Emsalsiz yüce ve yüksek olan
- 38.el-Kebîr:** Şanı büyük olan
- 39.el-Hafız:** Koruyan, hıfz ve sıyanet eden
- 40.el-Mukit:** Gücü yeten
- 41.el-Hâsib:** Kullarının her ihtiyacına yeten, kifayet eden
- 42.el-Celîl:** Kadr-ü şanı tasavvurun dışında büyük olan
- 43.el-Kerîm:** Bağış, cömertliği, ikrâm ve ihsânı hudutsuz olan
- 44.el-Rakib:** Hiç bir şeyi ziyan ettirmiyen, her şeyi ziyan olmaktan koruyan
- 45.el-Mûcib:** Kullarının dualarına icâbet eden
- 46.el-Vasi':** İlmi, alâkası, şefkati, rahmeti imdadı her şeye şâmil olan, yetişen
- 47.el-Hakîm:** Eşyayı ve icadını bütün teferrüatı ile bilen
- 48.el-Vedûd:** Mahlukatını seven
- 49.el-Mecîd:** Şan ve şerefde kemal sahibi olan
- 50.el-Bâis:** İnsanları öldükten sonra mahşere toplıyan
- 51.el-Şehîd:** Bütün mevcut şeyleri eksiksiz gören
- 52.el-Hak:** Varlığı hakikat ve muhakkak olan
- 53.el-Vekîl:** Mahlukatının hukûkunu gözeden ve korumayı üzerine alan
- 54.el-Kavî:** Tam ve bütün gücün ve kuvvetin sahibi kaynağı olan
- 55.el-Metîn:** Metin, şaşmaz, şaşırılmaz şaşalamaz caymaz, âdetini değiştirmeyen olan
- 56.el-Velî:** Velâyet eden mahlukatını benimseyen, sevk ve idare ve himâye eden
- 57.el-Hâmid:** Hamd-ü senânın yegâne muhatabı, her medh-ü sitayişin lâyığı

- 58.el-Muhsî:** Bütün mahluklarını tek tek bilen ve onlara velâyet eden
- 59.el-Mübdi':** Her şeyi İbda', icad ve halketmiş olan
- 60.el-Muîd:** Mahluklarını hayatdan memata ve ölümden hayata götüren
- 61.el-Muhyî:** Dirilten
- 62.el-Mümît:** Öldüren
- 63.el-Hay:** Başlangıçsız evvelden beri ve sonsuz ebede kadar kendinden diri ve hayatın kaynağı olan
- 64.el-Kayyûm:** Her şeyi ayakta, hayatda ve hâreketde ve hareketli tutan
- 65.el-Vacid:** Külfet ve ihtiyaçtan ârî ve uzak bulunan
- 66.el-Macid:** Şan ve şerefın yegane sahibi ve kaynağı olan
- 67.el-Vahid-Ehad:** Bir - tek olan
- 68.el-Samed:** Kimseye muhtac değil, her mahluk Ona muhtac
- 69.el-Kadir:** Kudretli
- 70.el-Muktedir:** Pek kuvvetli ve kudretli, her dilediğini yapmağa kaadir
- 71.el-Mukaddim:** İlerlemeğe mustahak olanları ileri geçiren
- 72.el-Muahhir:** Geri kalmağa lâıyk olanları geri bırakan
- 73.el-Evvel:** Her şeyin evveli, her şeyden evvel, ibtidasız bir evvele bizâtihi sahib olan
- 74.el-Âhir:** Her şeyin sonunda bakî ve nihayetsiz bir bekâyaya sahib olan
- 75.el-Zâhir:** Varlığı her şeyde zâhir bulunan
- 76.el-Bâtın:** Her şeyde bâtın ve öz olan
- 77.el-Vâli:** Her şeye velâyeti hâkim ve her şeyin sahib ve mutasarrıfı olan
- 78.el-Müteâli:** Her şeyin ölçüsüz üstünde, yüksekliğinde ve hükümran olan
- 79.el-Ber:** Fazilet ve inâyetin kaynağı olan
- 80.el-Tevvâb:** Hudutsuz ve son derece tövbe kabul edici olan
- 81.el-Müntakim:** Suçu münebbih ceza ile karşılayıcı olan
- 82.el-Afüv:** Son derece af edici, günahları bağışlayıcı olan

- 83.el-Raûf:** Seven, son derece benimseyen
- 84.el-Mâlik-el mülk:** Mülkün hakikî sahibi, yaradılan her şeyin sahibi olan
- 85.el-Zül celâl-i vel-ikrâm:** Bütün Celâlî tecellîlerin ve her türlü inâyet ve ikramın sahibi olan
- 86.el-Muksit:** Hükmünde adâlet edici olan
- 87.el-Cami':** Hesap günü bütün insanları mahşere toplayacak olan
- 88.el-Ganî:** Zengin, tükenmez, ezeli ebedî bir zenginliğin bizzat sahibi olan ve her şeyi kendinde ve kendinden olan ve hiç bir şeye muhtac olmıyan
- 89.el-Mugni:** Zengin kılan
- 90.el-Mani':** Mânîi yaradan, koruyan, men' eden
- 91.el-Dâr:** Hikmet tahtında zarar veren
- 92.el-Nafi':** Menfaatlerin kaynağı olan ve fayda veren
- 93.el-Nûr:** Bütün kudretin (enerjinin) ve türlü imkânın kaynağı ve bütün Esmâ-i Hüsnâ'yı şâmil kâmil aydınlık
- 94.el-Hâdi:** Doğruyu öğreten, hakikate irşâd eden, hayatda doğru yolu ve hak mahiyetde imân ve ameli müyesser ve nasib eden
- 95.el-Bedi':** Eşsiz, emsalsiz güzel ve öyle bir güzelliğin kaynağı olan
- 96.el-Baakî:** Varlığı sonsuz, ebedî olan
- 97.el-Vâris:** Varlığı kendinden zuhûr ve ibtidar etmiş olan, her şeyin sonu da kendisine varacak ve kendinde bitecek olan
- 98.el-Reşîd:** Hak ve hakikate insanı uyandıran, imân ve amelde kalkındıran ve doğru yola istikâmet ve hareket veren
- 99.el-Sabûr:** Acele etmiyen, vakitsiz, hikmetsiz harekete geçmiyen, müdahaleyi icab ettiren her şeyin en hayırlı zamanını bekliyen

"Essabûr etti müznibi te'cîl"

"Ki ukûbette eylemez ta'cîl"

Şakir Paşa

Allah'ın güzel isimlerini zikirle dua etmemize dair 7. A'râf Sûre-i Şerifesi'nin 180. Âyet-i Kerîmesi'nde şöyle bildirilmektedir: "Allah-ü-tealâ'nın güzel isimleri vardır. Ona o isimlerle dua ediniz."

Şimdi, sebep doğmuşken bir diğer gerçeği de ifâde ile Allah kullarının bilgisine sunalım: Şeytan'ın yâni cinlerin korktukları - ürkükleri ve uzak durdukları:

- 1 - Kur'ân-ı Kerîm.
- 2 - (İslâm Dini.)
- 3 - Salâvat-ı Şerife.
- 4 - İstiğfar-ı Şerife.
- 5 - (Eûzü Besmele.)
- 6 - Alla-hülâ (Âyet'el Kürsî.)
- 7 - Namaz-ı Şerif. (İhlâs ile kılınan namaz ve ihlâs ile yapılan duâ.)
- 8 - Allah Zikri. (Zikirde çok korkarlar.)

Bilgi: Allah'ı tesbih, tenzih ve zikreden mü'minleri hiç sevmezler. Hâlis niyet ile namaz kılandan daima uzak dururlar.

Şeytanın en çok sevdikleri ve kendisine dost edindikleri ise: Yalancılar = Kâzipler, fâsıklar = fitne, gâsıplar, şeytana tapanlar, cinciler, falcılar, büyüçüler, üfürükçüler, zâlimler, katiller, hırsızlar, muhtelisler, vatana ihânet edenler (hâinler), mağrurlar, sapıklar, cünüpler, livâta = fuhşiyât yapanlar, muhtekirler, mürtekipler ile putperestler ve işret âlemindekilerdir...

Cincilik...Satanizm

Ey uyanık insan!

Cenazelerinizi bulunduğunuz yörelerde eğer bir Allah dostu mübârek zat var ise onun yakınlarına gömünüz. Buna dair gerçek Hadis-i Şerif şudur: "Mevtâlarınızı sâlihlerin civarında defnediniz, zirâ diriler fenâ komşulardan muazzep olduğu gibi, ölüler de fenâların komşuluğundan rahatsız olur."

Kabristan ziyâretlerini akşam namazı vaktine bırakma ve en geç yarım saat evvel orayı terket. Çünkü mezarlıkların bazı kısımlarında kesif = süflî ruhların bulunduğunu bil ve unutma ki, tasalluta uğrayıp akli olduğu gibi bedeni belâlara da dûcâr olmasın.

Gece vakti ve bilhassa saat onikiden sonra yalnız başına iken dere kenarlarında ve su başlarında eğlenme.

Ayrıca, küllük denilen o kül birikintisi yerler ile kabristanlarda zinhar abdest bozmayasın.

Halk tarafından uzun tecrübelerden sonra uğursuzluğu kabul edilmiş ve ürküntülü manzara arzeden herhangi bir yerdeki mekanda cür'et gösterip oturma.

Rûhî ifâdesiyle ruhçulardan yâni rûh çağırıp görüştiklerini söyleyenlerin seanslarından kendini daima uzak tut. Rûhîlik ile rûhaniyeti birbirine karıştıran ve (Ruh)'un mâhiyeti hakkında zerre kadar bilgisi olmayanların hakikat ilminde kendisine bir katre dahi olsa faydası yokken sana yararlı olması mümkün müdür? Elbette değildir.

Kur'ân-ı Kerîm'in 17. Esrâ Sûre-i Şerifesi'nin 85. Âyet-i Kerîmesi'nde buyrulduğu veçhile okuyup ince ince düşünelim: "Senden ruh hakkında sorarlar. De ki ruh; Rabbim'in emridir (yâni mâhiyeti Allah'ca malûm bir iştir.)"

Yine 72. Cin Sûre-i Şerifesi'nin 26-27. Âyet-i Kerîmeleri hükmünü derin derin tefekkür edelim: "Gaybı bilen O'dur (Allah'tır.) Ve gaybı kimseye açıklamaz. Ancak Resûlleri'nden ihtiyar edip razı olduğuna onun bazısını bildirir."

Allah kelâmı ile bildirilen gerçek apaçık ortada dururken, psişik = rûhî yâni hakikate nüfuz etmesi muhal olan davranışlar içerisine girerek güyâ gâibden haber vermek gibi Hakk'ın hukukuna, hududuna tecâvüz etmek cür'etini gösterenleri ukba âlemi'nde bir pula, tek pula satarlar da dönüp bakan ve alan bulunmaz. Hani o dünyevî şöhretler, şanlar, şerefler nerede şimdi? Evet, saf yürekli Allah kullarını çeşitli seanslar ile falan... ruhu = filân... ruhu çağırdım geldi-gelmedi diye süfliyet içerisine düşürmek kolay ama, ba'dehû o zilletin hesabını vermek zor.

Yahû "Ulvî Ervâh" her iki âlem'de = hayat'ta hürdür. Dü cihân'da Cenâb-ı Allah'ın âli hizmeti üzere faaldirler. Hal bu iken, hayâsızca süflî dâvetten bahsetmek ve icâbet etmeleri iddiasında bulunmak koskoca bir yalandan başka nedir ki?!

Buna dair çok mühim bir Hadis-i Şerif: "Yalan söyleyen ekîden melundur." Yâni, kuvvetli ve sağlam olarak melundur. Açık ve kesin olarak melundur.

Azaplı ruhlar'a gelince; onlar dünyâdaki kötü fiilleri sebebiyle dereceli olarak hüküm giymiş mahkûmlardır. Böylece yalancı dâvet'e icâbetleri zaten muhaldir.

O halde gelen kim veya gelenler kimlerdir? Tabiidir ki süflî ruhlar... Cinler.

Kur'ân-ı Kerîm: "Şeytan'ın vaadeylediği şeyler; ancak yalan, bâtil ve aldattıcı şeylerdir." Esrâ: 17-64

Diğeri: "Benim has kullarım üzerine senin tasalluta haddin yoktur. Onlara Rabbin vekil olarak kâfidir, dedi." Esrâ: 17-65

Ey Allah'ın düşünen kulu!

Kendin ile başbaşa kal ve de ki: Bütün bunların benim üzerimde nice yıkıcı tesirleri vardır ve benden neler alıp götürür? Bu menfi haller beni tami çok zor ve hattâ imkânsız girdaplara düşürürse o zaman ne yaparım? Sonra bana kim yardım eder?

Bu sualleri kendine sorduktan sonra dur ve şöyle bir etrafına bakıp da düşün!.. Gerçek nerede.. Sun'îlik ve menfaat hangi tarafta.. işte onu gör.

Kur'ân-ı Kerîm: "Ayetlerini düşünüp mülâhaza etmeleri ve onun muhtevî olduğu vaazlar ve nasihatler ile kâmil akıl sahiplerinin mütenebbih olmaları için sana mübârek bir kitap inzâl eyledik." Saât: 38-29

Bakara Sûre-i Şerifesi'nin 255. Âyet-i Kerîmesi olan (Âyet-el Kürsî) yerin-göğün ve arasındakilerin sırrını taşıdığı gibi çok büyük ilmi de hâmilidir. Usûlü dairesinde ve 7 adet okunur da salon içerisinde rûh çağıranlara 3 defâ bakılıp o niyet ile nazar edilir ve üzerlerine üç defa çevirilerek üflenirse ne gelen, ne giden olur. Ancak, 7. Âyet-el Kürsî okunduktan sonra, sonu olan "hıfzihumâ ve huvel'aliyyül'aziyim" üç defa tekrar edilmelidir. Bu kadarı dahi neticeyi temin eder. Tam bir hicâb ve zillet hâli meydana gelir. Bu hususta daha fazla bilgi vermemiz doğru olmaz. Zirâ cinci hocalara, üfürükçülere, büyücü ve sihir yapan mânevi katillere düğün bayram yapacakları ikramda bulunamayız. Aslında neticenin tam hasıl olabilmesi için zikredilmesi lâzım gelen (üç ism-i Şerif) vardır ki, onları burada kaydedemeyiz. Burada Allah'ın hudûdu ve hukûku çizgisi önünde dururuz ki, onu tecâvüz edemeyiz.

(Cinler hakkında) Diğeri: "Cenâb-ı Hak buyurdu; mezmûm ve medhûr, rahmetten dûr olarak cennetten def ol, insanlardan sana tâbi' olanlarla ve seninle cehennemî dolduracağım." A'râf: 7-18.

Bir diğeri: "Ey benî Âdem; şeytana ibâdet etmeyiniz. O size aşikâr düşmandır, bana ibâdet ediniz. Doğru yol budur." Yâsin: 36-60 ve 61

Vesile teşkil etmişken insanlığın = beşeriyetin başına püsküllü bir belâ olarak sarılan şeytana tapma yâni satanizm, mevzu'u hakkında kısaca açıklamada bulunmak istiyoruz. "Onlara de ki: Burdan daha şerli ve bedter ve Allah indinde cezaya müstahak olanı haber vereyim mi? O şerli ve bedterler; Allah'ın lânet ettiği, üzerlerine gazap eylediği, kendilerinden mesh ile maymunlar ve domuzlar yaptığı şeytana tapanlardır. Onların me-

kânları, şerli olan yer (Cehennem)dir. Ve doğru yoldan tamamiyle azmışlardır." Mâide: 5-60.

Bu çok mühim konu ben insanım diyen her kişi tarafından enine-boyuna düşünülmeli ve iyice tahlil edilmelidir. Dilersen sentez de.

Gerçek şudur: Tarihten bindörtüüz (1400) sene önce, Katolik Roma Kilisesi hakikati bildiği halde kendi içlerinden çıkmaması ve yine kendilerinden olmaması sebebiyle Peygamber Efendimiz (Muhammed Mustafa) Aleyhisselâm'ı çok kıskandıkları için kabullenmek istemediklerinden İsâ Peygâmbere'den sonra, Cenâb-ı Allah'ın yeryüzünde kulları üzerine hükümdar olarak şeytan'ı dünyânın reisi tâyin ettiği büyük, en büyük yalanını söyleyebilmişlerdir. Bu iş tamamen ilmî, aklî, mantıkî ve hikmet sırrına zıt = aykırı olup hiçbir değer hükmü taşımayan kastî bir sapık fikirliktir. Bu aynı zamanda Allah'a ve Resülû İsâ Aleyhisselâm'a tam bir iftiradır. Bir kere dünyânın reisi olmaz. Reis ancak bir toplum içindir. Yerin göğün ve arasındakilerin tek sahibi vardır, o da Allah'dır. Kaldı ki, şeytanın cismanî olarak hüviyeti de yoktur. Bu boş ve bomboş iddianın yanısıra tamamen saçma-sapan fikirlerinin iflâsı Katolik Kilisesi 'nin itibar ve haysiyetini çok zedelemiş olmakla kalmamış hattâ yıkmıştır. Şimdi yâni bugün ise, zamanın şartlarına bakarak pek ustaca gizlemeye çalıştıkları o bozuk hisleri ve fikirleri yine aynen yerli-yerinde durmaktadır. Bu yüzden ki, Katolikler ile Protestanlar arasında meydana gelen zâlimâne mezhep kavgaları ve savaşlar nihâyet otuz (30) milyon insanın canına mal oldu.

Katolik Hıristiyanlarca, Birinci Papa rûhânî başkan olarak kabul edilmiş ve kendisine Hazreti İsâ Aleyhisselâm'ın vekili gözü ile bakılmakla bu azim hata âdeta müteselsil bir hüviyete büründürülmüştür. Bundan da insanlık âlemi çok fazla zarar görmüştür ve elan görmektedir. Çünkü, Katolik Mezhebi tarihi sayısız cinâyetlerle doludur. Engizisyon devirleri ve haçlı seferleri ile pek çok imhâ hareketlerinin yanısıra insafsızca = merhametsizce yakıp yıkmalar.. öldürmeler = katliamlar...

Katolikler kendilerinden olmayan herkese ve her cemiyete düşmandırlar.

Kur'ân-ı Kerîm: "Ey ehli kitap (Müseviler ve Hıristiyanlar!) size kitaptan (ellerinizdeki kitaptan), gizlediğiniz şeylerin birçoğunu beyan eden

ve birçoğunu da beyandan sarfınazar eden Resûlümüz ve Allah tarafından nûr ve hakkı âşikar surette gösterici kitap (Kur'ân-ı Kerîm) geldi." "Allah, o nûr ve kitap ile rıza-i İlâhisine ittiba' edenleri selâmet yollarına götürür ve onları izni ile karanlıklardan nûra çıkarır ve doğru yola hidâyet eder." Mâide: 5-15 ve 16.

Diğeri: "Şüphe yok ki, Allah yanında, bir Din vardır. O da İslâm Dini'dir. Kitaba nâil olanlar bunda ihtilâf etmediler. Yalnız hakikati bildikten sonra aralarında hasetten nâşi ihtilâf eden oldu." Âl-i İmran: 3-19.

Öbürü: "Onlar; Allah'ın dini olan (İslâm)'dan gayri bir din mi isterler? Halbuki göklerde ve yerde olanlar; ister istemez Allah-ü Tealâ'ya teslim ve inkıyâd eder oldular (Allah'ın irâdesine hepsi uydular, teslim oldular." Âl-i İmran: 3-83.

Bir diğeri: "İslâmdan gayrini Din olarak isteyen kimseden dini ve âmeli kabul olunmaz. Âhirette zarar ve ziyân edicilerdendir."

Âl-i İmran: 3-85.

Ne yazık ki, ademoğulları bu ilâhi hükümlere nefis-i emmâresi yüzünden sırt dönerek, ırkçılığa kapı açmak gibi bir felâketin = tehlikenin girdabına düşmüştür. Habil ve Kabil misâlini müteâkip serî halde zulümler, cinâyatlar devam etmiş; her devirde olduğu gibi bugüne değin beşeriyet ızdırırdan ızdıraba, sefâletten sefâlete, zilletten zillete uğratılmıştır.

Katolikler'de, Ortadokslar'da, Gregoryanlar'da ve sâniyen Protestanlar'da nefis terbiyesi yoktur.

Kezâ pek mahdut bir zümre dışında kalan kavmi-i yahud - Mûsevî kavmi de böyledir.

Bunların nefisleri semizdir ve cilâlıdır. Haram-helâl bilmezler. Kalpleri aç, gözleri doymaz ve mideleri toprağa hortum ile bağlıdır...

Elbette uyandırılacaklar. Ama, kime ve neye yarar ki?!..

Aslında nefis terbiyesi hakiki mânâda İslâmiyet'te zaten vardır. Beşeriyet = nâs ve hatta Müslüman hüviyeti taşıdığını söyleyenler de dahil Kur'ân-ı Kerîm hükümlerine ve İslâm Dini terbiyesine dönülmedikçe bu belâlardan sureti kat'iyede kurtulamaz.

Cenâb-ı Hak ırkçılığın makbul olmadığını, doğru olanın ise tevâzu ve edep ölçüleri içerisinde kalarak kötülüklerden sakınmak = iyiliklerde ya-

rış etmek olduğunu biz âciz kullarına şöyle bildirmektedir: "Ey insanlar! Biz sizi bir erkek ve dişiden halkettik. Birbirinizi bilip tanıyasınız ve tanınasınız için sizi taifeler ve kabileler kıldık. Muhakkak Allah indinde ekreminiz (en makbul amelli olanınız) en ziyâde takvâ sahibi olanınızdır. (Allah'dan sakınıp fenalıklardan çekinen ve elden gelen iyiliği esirgemiyeninizdir.)" Hücerât: 49-13.

Ulu Rabbimiz; "Ben" demiyorda, neden "...Biz - siz..." diyor? İşte tevâzudan bizlere verilen en güzel bir örnek. Eşsiz ve benzersiz olan Allah niçin doğrudan doğruya "Ben yarattım" demedi de, "Biz halkettik" dedi? Hazreti Allah bu benzeri birçok mevzûda "Ben" yerine, "Biz" hitabını kullanıyor. Burada Hak Tealâ'nın madde ile mânânın birleştiği değil, birleştirildiği "Sıfat-ı Zâtiye Dili"ne çok dikkat edilmelidir. Ulu yaradan bazı hallerde "Zâti Varlığı"ndan emsalsiz iltifatları ile, "Sırr'ül-sır içre" Enbiyâ ve Evliyâ'sı beraberinde olarak (...Biz yaptık, biz ettik, biz yarattık.) Diye buyuruyor. Demek ki, ezel-ebet yaratılmışlar içerisinde Allah-ü Tealâ'ya en yakîn olan Peygâmbler'i ve Velîler'idir. Husûsiyle Büyük Enbiyâ ve Büyük Evliyâ. Burada fâil Allah, fiil hak'tır.

Verilen gerçek bilgiler ışığında her varlık kendi istidadı üzere kıymet hükmü taşır.

Hazreti Allah'ın kullarından istediklerinin en başta gelenleri güzel ah-lâk; imân - inanç, edep - hayâ, tevâzu = mahfiyet ve hayır hizmette yarışır. Birlikte okuyalım: "Ey insanlar! Sizden herbiriniz için bir şeriat ve mahsus bir meslek kıldık. Eğer Allah murad etse sizi bir tek millet kılar. Lâkin sizi imtihan için muhtelif ümmetler kıldı. Hayırlarda yarış ediniz. Cümlelerin mercii Allah-ü Tealâ'dır" Mâide: 5-48

Yukarıdaki bu iki Ayet-i Celîleyi birbirine bağılı olarak düşünelim ve yarınımızı da buna göre hesap edelim.

Allah'a iftirâ ile; yalan-dolan, fitne-fesat, haset, kin-düşmanlık ve entrika olmak üzere hepsi bir arada... İbretle okuyalım: "Kitap ehli (Müseviler ve Hıristiyanlar) ancak Yahûdî ve Nasrânî (Hıristiyan) olanlar; cennete girer dediler. Bu; onların hülyâlarıdır." Bakara: 2-111

Cenâb-ı Hak buyuruyor: "De ki; ey ehli kitap, Tevrât'ı (ve) İncil'i, Rabbiniz tarafından size inzâl olunanı yerine getirmedikçe siz, (dince) bir şey üzerine değilsiniz." Mâide: 5-68

İşte Hak Kelâm: "Yahudiler (derler ki) Hıristiyanlar esaslı bir din üzerine değillerdir. Ve Hıristiyanlar da (derler ki) Yahudiler; Din hususunda esaslı bir şey üzerine değillerdir, dediler. Halbuki onlar kitabı okurlar." Bakara: 2-113

Hal böyle iken ve bunca gerçek apaşıkâr ortada dururken şu milenyum denilen safsata şeytanca bir kurnazlıktan başka nedir ya?!

Allah'ın İstihzâsı

Milenyum; Hıristiyanlığın Katolik koluna mensup bir tarikat adıdır. Vatikan Papalığı'nın bir hurafesi olarak İsâ ibni Meryem Hazretleri'nin (2000.) ikibininci dünyâyı teşrif (doğum) yılında gûyâ gökten bir grup katolik yere inecek ve bin sene daha cihan'a hâkim olacak. Bu hususta Roma Gladyatörleri'nin zulüm ve katliamları dünyaca malûmdur. Hele zâlim = sadist imparatorları azgın nefislerini (nefs-i emmârelerini) tatmin etmek için zavallı insanları kesici aletlerle çok gaddarca bir halde mezbaha manzarası tarzında kestirtmişler ve öldürtmüşlerdir. Bu da ayyûka çıkmıştır.

Görülmektedir ki, değişen hiçbir şey yoktur ve aynı zulüm bugün dahi bütün şiddeti ile dünyanın çeşitli yerlerinde ve hassaten İslâm Coğrafyası'nda = Müslüman Türk Mülkü'nde makyavelist oyunlarla mazlum Müslümanlar üzerinde global yâni yer yer sömürü düzeni için tatbik edilmektedir. Bu zulmü yapanlar kadar yaptırınlar da, eşed derecede zâlimin zulmüne kendi milleti içinde ortak olanlar da gerçek hayatta en ağır muameleye mâruz kalacak ve cezalarını ise adem'de çekeceklerdir. Adem; yokluktur ve cehennem en şerîr yeridir...

Kur'ân-ı Kerîm: "Zararı yalnız nefislerine zulüm (fenalık) etmiş olanlara isabet etmekle kalmayacak (başkalarına da dokunacak) olan fitneden sakınınız. Bilin ki Allah'ın ukûbeti (te'dib muamelesi) şiddetlidir."

Enfâl: 8-25

Öbürü: "Ve şunlar ki misâktan sonra Allah'ın ahdini bozdular. Allah'ın isâlini (yetiştirilmesini) emrettiği şeyi kestiler. Yeryüzünde fesat ederler. İşte onlara lânet ve en fena bir yer vardır." Raat: 13-25

Diğeri: "Muhakkak Allah zâlimleri sevmez." Şurâ: 42-40

Bir diğeri: "Allah zâlim olan kavmi hidâyet etmez." Kasas: 28-50

Şimdi kayda alacağımız bu Âyet-i Kerîme'de büyük bir ibret vardır ki, bunu iyi düşünelim. Okuyoruz: "Allah onlarla istihzâ eder (alay eder, eğlenir) ve onları azgınlıklarında şaşkın ve perişan olarak bırakır."

Bakara: 2-15

Yüce Allah'ın zâlimler ile kâfirlere hitabı cümlesindedir: "Ne kadar karyeler (köyler, yerler) vardır ki, ahalisi zâlim ve kâfir olduğu halde ben onu imhâl eyledim (Müsâde ettim, geciktirdim.) Ve sonra ahz-ü helâk ettim. Nihâyet gidilecek yer ben'im. (Nihâyet bana dönüp gelecekler.)" Hac: 22-48

Devam ediyoruz: "De ki, Kur'ân eğer Allah tarafından ise ve siz de ona küfür etmiş iseniz ve Benî İsrâil'den bir şâhid onun misli üzerine şahâdet edip imân ettiği halde siz, imândan sâika-i kibir ve gurur ile çekmiyorsanız o zaman ne olursunuz? Bana söyleyin. Allah zâlim kavme hidâyet etmez." Âhkaf: 46-10

Zâlim kisve değiştirdi, asrın asrî zâlimi oldu.

Katil hüviyet değiştirdi, asrın asrî katili oldu.

Kâfir renk değiştirdi, asrın asrî kâfiri oldu.

Zâlim'e yardım eden zulmün ortağı bir zâlimdir.

Katil'e arka çıkan ve yataklık eden katliamın ortağı bir katildir.

Kâfir'e destek olan ve teşvik eden küfrün şerîki bir kâfirdir.

Şimdi soruyoruz: İrcî = ircâ emri kapını çalınca ne yapacaksın?!

Evet, ölümün soğuk yüzü herşeyin bir serap olduğunu sana gösterecektir. Ceset, kendi vatanı olan toprağa gidecek ve rûh da vatan-ı aslîsi ci-hetine yol alacaktır. Zira ölen cesettir. Rûh ölmez. Hesap da rûhtan sorulur.. cesetten değil.

"İnnâ l'illâh ve innâ ileyh-i râciûn." Bakara: 2-156

İşte hepsi bu kadar.

Doğarken bir nefes alıyorsun ve ölürlen bir nefes veriyorsun. Kendisi de muvakkat = geçici olan şu dünyâ için değer mi bunca ihtiras'a?

Böylece dünyâdaki kötü = çirkin fiillerinin meyvası olan zulüm, katliam ve küfrün hesabı da hemen başlamış oluyor.

"Dünyâ, âhiretin tarlasıdır ne ekersen onu biçersin."

Kur'ân-ı Kerîm: "Orada (cehennem'de) onlardan, Rabbının dilediğinden başkası, gökler ve yer dâim oldukça dâima kalırlar. Muhakkak Rabbin dilediğini işleyicidir." Hûd: 11-107

Kıyâmet gününe kadar... Heyhat!...

İşte müeyyidelerinden birisi:

"(Cehennemlikler cehennem'de) ne ölürler ne yaşarlar. (Çünkü rûh olarak bulunurlar. Rûh yanmaz ve ölmez. Fakat mukadder eziyet, azâb çekilir.)" A'lâ: 87-13

Ey kişi!

Çok iyi bilinmelidir ki, küfrün girdabına düşenler zilletten zillete uğrayarak cehennem halkından oldular. Ancak cehilden = nâdanlıktan kurtulanlar doğru yolu buldu ve selâmete erdi. Görülüyor ki, hakikat nâsın = halkın bildiği gibi değildir. Ruh cesedi terkettiği andan itibaren hesap başlamış oluyor. Öyle ebedî istirahatgâhına tevdi edildi, nûr içinde yatsın, kurtuldu, mekânı cennet olsun gibi hoş sözler sadece birer güzel temenniden ibaret olup enfûsîdir. Gerçek ile yüzyüze kalmak ise apayrı bir şeydir. Çok iyi bilelim ve belleyelim ki teselli kabilinden kendini aldatmakta çeşitli mazeretler sergileyen insan; hayal ile hakikatin bir arada olamayacağı fikrine daima uzak durmayı yeğlediği için ziyân üzere ömrünü tamamlamakla meşgûl olup, dünyâ hayatında iken hâli-efâli kötü = çirkin olanların "Gerçek Hayat"ta nedâmet getirmeleri kendilerine hiçbir fayda sağlamış olmayacaktır. Çok yazık!...

Asla unutmayalım ve daima gözönünde bulunduralım ki, orada ne fide ne de bedel diye bir şey yoktur. Herkes kendi hesabının derdine düşmüştür... Kimseden kimseye fayda da mümkün değildir. Bu hususu iyi değerlendirelim ve bir büyük hazîne olan aklımızı kullanırken ölçülü hareket etmeyi de unutmayalım.

Kur'ânı Kerîm: "Birbirlerini görürler. O günde mücrim olan kimse o azâba evlâdını, zevcesini, kardeşlerini, sevdiği ve dayandığı akraba ve aşîretini feda edip kendini kurtarmayı ister." Maâric 70-11 ve 14

Öbürü: "Küfür edip âyâtımızı tekzîb eyleyenler cehennem halkıdır." Mâide: 5-86

Berdevam: "İsâ; (beşikte çocuk iken böyle söyledi:) Ben, Allah'ın kuluyum; bana kitap ve Nübüvvet verdi. Nerede olursam olayım mübârek kıldı ve hayatda oldukça bana namaz ve zekât ile emretti."

Meryem: 19-30 ve 33.

Ehemmiyetine binâen tekrar tekrar okuyalım ve Hıristiyanlar'ın kendi din adamları yâni papaları, patrikleri, papazları, rahipleri tarafından nasıl iğfâl edilerek merhametsizce batağa düşürülmüş olduklarını ızdırıp içerisinde düşünelim. Hep beraber okuyoruz:

"Allah; Mesih ibn-i Meryem'dir, diyenler muhakkak kâfir oldular. Onlara söyle ki: Eğer Allah; Mesih ibn-i Meryem'i (Hazreti İsâ) ve vâlidesini ve yeryüzünde olanların cümlesini helâk murad etse, onun irâdesini men'e kaadir kim vardır?" Mâide: 5-17

"Mesih ibn-i Meryem; ancak bir Resûl'dür. Ondan evvel Resûller gelip geçti. Vâlidesi de siddikadır. Her ikisi de yemek yerlerdi." Mâide: 5-75

"Allah; Mesih İbn-i Meryem'dir, diyenler kâfir oldular. Mesih; Rab bım ve Rabbiniz olan Allah-ü-Tealâ'ya ibâdet ediniz. Allah'a şirk eden (şerik koşan) üzerine Cenâb-ı Hak cenneti haram kılmıştır (onları cennetten mahrum kılmıştır.) Onların meskeni, kalacakları yer cehennemdir. Zâlimlere yardımcı yoktur, dedi." Mâide: 5-72

"Allah; üç Allah'tan biridir, diyenler de muhakkak kâfir oldular. Bir tek Allah'dan başka ilâh yoktur. Bu sözlerinden dönüp rücû etmezlerse kâfir olurlar ve kâfirlere ise muhakkak elemli azâb erişecektir."

Mâide: 5-73

Kur'ân-ı Kerîm: "Allah'ın Resûlü İsâ İbn-i Meryem'i katlettik demeleri de (Benî İsrâîl'in) itablarını bâdî oldu. Onu, ne katlettiler ve ne de astılar. Lâkin birini ona benzettiler. İsâ meselesinde ihtilâf edenler onda şek ve şüphededirler. Bilmedikleri halde zanna tâbi olurlar. İsâ'yı katletmedikleri muhakkaktır." Nisâ: 4-157

"Allah'ın indinde İsâ'nın babasız yaratılması topraktan yarattığı Âdem gibidir. Ona (ol!) dedi ve o da oldu." Âl-i İmran: 3-59

"Biz İsâ'yı ve vâlidesini kudretimize delâlet eder bir âyet (mûcize) kıldık." Mü'minûn: 23-50

Kur'ân-ı Kerîm: "Vaktâ ki İsâ ibn-i Meryem ey İsrâiloğulları, ben size; benden evvel olan Tevrat'ı tasdik eder ve benden sonra gelecek Resûl ile (ki ismi Ahmed'dir) müjdeci olarak gelmiş Allah'ın Resûliyim, dedi. Ve onlara mûcizelerle geldi. Onlar; bu âşikâr sihirdir dediler." Saf: 61-6

Yine Kur'ân-ı Kerîm'in 5. Mâide Sûre-i Şerifesi'nin 65. Âyet-i Celîlesi'ndeki ilâhi emri kitap ehlinin iyice okuyup tefekkür etmelerinde kendileri için büyük hayır ve ziyâde rahmet vardır. Okuyoruz: "Eğer Ehl-i Kitap, Muhammed'e ve Kur'ân'a imân etseler ve âsiliklerden sakınsalardı, elbette onların günahlarını bağışlar ve kendilerini cennet-i naîme koyardık."

Burada kayda aldığımız bir diğer mukaddes emir üzerinde hem Müslümanların ve hem de Mûsevîler ile Hıristiyanlar'ın çok çok düşünmeleri ve kendilerini iyice tartmaları yanı-sıra amellerinin muhasebesini yapmaları zarûreti âşikârdır.

Kur'ân-ı Kerîm: "Ehl-i Kitap'dan şunlar ki, Tevrat ve İncil'de na't ve vasfını yazılı buldukları okumak ve yazmak bilmeyen Nebî Resûl'e tâbi olurlar. O Nebî-i Ümmî: Onlara iyilik etmekle emir ve kötü işlerden nehy'eder. İyi şeyleri onlara helâl, fena ve müstekreh şeyleri haram kılar. Omuzlarındaki ağır yükü kaldırır. Üzerlerinde bulunan zincirleri ve büküklerini çıkarır." A'râf: 7-157

Kitap ehlinin Allah'ın birliği etrafında toplanması beşeriyetin selâmeti, saâdeti, huzur ve refahı ile dünyânın mâmur olması bakımından er ya da geç kaçınılmaz bir zarûret olacaktır. Tabî nice zarar ve ziyandan sonra...

Cenâb-ı Allah buyuruyor: "Yâ Muhammed; ey kitap ehli, (Mûsevîler ve Hıristiyanlar) sizinle aramızda müsâvi olan bir kelimeye (Allah'ın birliğine) geliniz, Allah'tan gayrisine ibâdet etmiyelim ve ona bir şerik kılmıyalım. Bazımız bazımızı Allah'tan gayri mâbud edinmiyelim söyle, eğer onlar bunu kabulden yüz çevirirlerse siz şâhit olunuz ki, biz Müslümanlarız (biz Allah'a teslim olmuşlarız,) de." Âl-i İmran: 3-64

Ulu Dâvet

Ey insan!.

Âkil ona derler ki, bu "Ulu Dâvet" karşısında Hakk'a inkıyâd etmekte zerre misâli mütereddît olmaz ve muhayyelesinde Allah'dan başka tapacak rab ve tanrılar îcadı gibi zillet haline asla düşmez.

Eğer insanoğlu bir büyük hazîne olarak kendisine lütfedilen akli kullanmasını bilemez ise, bir sebepten bir başka sebebi ve her sebepten başka sebepleri halk eden Hâk Tealâ Hazretleri müddetini tamamlatarak üzerinde yaşadıkları dünyâyı kullarına bizzat tahrip ettirecektir.

Bu söylediklerimize bir misâl şudur: Ahlâksızlık, imânsızlık -inançsızlık, mukaddesata hürmetsizlik, adaletsizlik, zulüm, edep = hayâ = ar duygusu yoksunluğu, aile = çocuk yetiştirme fukaralığı, fuhuş, livata, ihtiras = ihtikâr, beyt'ül-mâl'e tasallut, hırsızlık = rüşvet, soysuz sanayileşme ve radyasyonu hâvi sanayi atıkları, insanlığı imha silâhları, muhabbetsizlik = sun'îlik yanı-sıra kıtâl = katliam, putperestlik ve nihâyet vatana = millete ihânet...

Emr-i Mukaddes'de bildirilmektedir ki: "Allah'a tapın. Ona hiçbir şeyi şerik koşmayın." Nisâ: 4-36

"Putlara tapmak murdarlığından ve yalan sözden ictinâb ediniz."

Hac: 22-30

"Biz; Allah'a ibâdet edin ve putlardan içtinap eyleyin diye her ümmette bir Resûl ba's eyledik (gönderdik). o ümmetlerde Allah'ın hidâyet eyledikleri olduğu gibi, üzerlerine dalâlet hak olanlar da vardır."

Nahil: 16-36

"Şunlar ki: Bütün putların ibâdetinden vazgeçerek, Allah-ü-Tealâ'nın ibâdetine yönelip yüz doğrulttular, onlara (putperestlerden hidâyete dönenlere) müjde vardır. Yâ Muhammed kelâmını işitip onun iyisine tâbi' olan kullarımı tebşir et (müjdele) Allah'ın hidâyet ettikleri onlardır. Ve kâmil akıl sahipleri de onlardır." Zümer: 39-17 ve 18

"Müşriklerin Allah'dan gayri taptıkları putlarına sövmeyiniz, onlar da zulüm ve cehâletlerinden ve bilmediklerinden Allah-ü-Tealâ'ya söverler. Böylece her ümmete kendi amellerini müzeyyen kıldık. Sonra onların rü-cû' edecekleri Allah-ü-Tealâ'dır." En'âm: 6-108

Şimdi bir de Allah'a itaatkâr, mukaddesata hürmetkâr, tevhîd esasına sâdık, güzel tabiatlı, vicdanlı = inançlı ve düşünen insan hüviyetine sahip gayrimüslim kardeşlerimizin gerçekler karşısındaki tavırlarını görelim:

Kur'ân-ı Azîm-üş-şan: "Resûle (Hazreti Muhammed'e) nâzil olan Kur'ân'ı işittiklerinde: Biz Nasârâyız (Hıristiyanlarız) diyenlerin Hak'tan bildikleri cihetiyle gözlerinden yaşlar aktığını görürsün. Onlar da: (yâ Rabbî biz imân eyledik ve bizi şahitlerden yaz, derler.)" Mâide: 5-83

Devamen: "Biz ne için Allah'a ve onun tarafından bize gelen peygamber ve Kur'ân'a inanmıyalım ve ne için Rabbımız'ın bizi sâlihlerle beraber cennete idhal buyurmasını ümit etmiyelim, derler." Mâide: 5-84

Berdevam: "Cenâb-ı Hak bu kelâmları sebebiyle onları, ağaçları altından nehirler akan cennetlerle müsâb kıldı (mükâfatladı) orada daim olarak kalırlar. Ve bu; iyilik edenlerin mükâfatıdır." Mâide: 5-85

Öbürü: "Kur'ân'dan evvel kendilerine kitap verdiklerimiz, (Ehl-i Kitab'ın mü'minleri) ona imân ederler. Onlara Kur'ân tilâvet olundukta: Biz ona imân ettik, o; Rabbımız tarafından haktır. Muhakkak biz evvelden müslümanlar idik, dediler." Kasas: 28-52 ve 53

Kur'ân-ı Kerîm ile İslâm Dini'nin bilcümle âlemleri sarıp kuşatan bütünlüğünü müstesnâ yaradılış hüviyetinde cem'eden Aziz Peygâmberimiz Cenâb-ı Muhammed Mustafa Aleyhisselâm'ın (maddî ve mânevî) olarak huzur-u Şerifleri'nde bi iznillâh kendilerine nasıl ta'zîm edilmesi hususu her vesile ile görülmektedir.

Kur'ân-ı Kerîm: "İmdi bu şek ve şüphelerini izâle için onları (tevhidde tefrikaya düşen sâir dinler erbabını) dine dâvet et ve sana emrolundu-

ğu veçhile istikâmet göster. Onların hevâlarına tâbi' olma ve (Allah'ın indirdiği kitaplara imân ettim, aramızda adâlet etmekle (adâleti gözetmekle) emrolundum. Rabbımız; Rabbınız'dır. Bizim amellerimiz bize ve sizin amelleriniz sizedir. Aramızda hüccet getirmeğe ve mücedeleye lüzum yoktur. Allah aramızı cem'eder ve rücû' onadır,) söyle. (yâni Allah'ın birliği cümlemizi birleştirir, tek merci' O'dur, de.)" Şurâ: 42-15

Bir fark-ı temyîz olarak gerçek mânâda Müslümanlar ile diğer ümmetler arasındaki vaziyeti şöylece bir görelim ve düşündükten sonra da şükür secdesine varalım: "Ehl-i kitabın cümlesi müsâvi değillerdir. Onlardan bir tâife vardır ki, Allah'ın ibâdet ve tâ'atında kaim olup gece saatlerinde secde eder oldukları halde Hakk'ın âyâtını tilâvet ederler." Âl-i İmrân: 3-113

"Vakta ki İsâ onlardan küfr'ü his etti; Allah yolunda bana yardımcı olacak kimlerdir? Diye sordu. O zaman Havârililer biz Allah'ın yardımcılarımız, Allah'a imân eyledik sen şahid ol ki biz müslimleriz, (dediler.)"

Âl-i İmran: 3-52

Bugünkü tarihten 2000 sene önce işte o mübârek Havariyûn gerçeği bildikleri için Müslüman olarak Hak'ka yürümeyi yegâne ve en büyük şeref addettiklerini alenen beyân etmişlerdir. Şol kişi! şimdi sen ne halde-sin?!..

"Havârîler'e, bana ve Resûlüm'e imân edin diye vahiy eylediğimde, onlar imân eyledi. Yâ İsâ! Bizim Müslümanlar'dan olduğumuza şahid ol, dediler." Mâide: 5-111

"Şunlar ki imân eylediler ve onlar ki Müsevî, İsevî ve Sâbiî oldular, onlardan Allah-ü-Teâlâ'ya ve âhiret gününe imân edenler ve iyi amel işleyenler için Rabları indinde sevâp ve mükâfat vardır." Bakara: 2-62

"Şunlar ki imân ettiler ve şunlar ki Yahûdî, Nasrânî ve Sâbiî oldular, onlardan Allah-ü Teâlâ'ya imân ve sâlih amel işleyen kimselerin üzerine azâb korkusu yoktur ve mahzun dahi olmazlar." Mâide: 5-72

Bilgi: Sâbiîler; Müsevîler ile Hıristiyanlar arasında gelmiş bir kavimdir. Aynı soydan olup, aynı dili konuşan insanlar topluluğundan bir zümredir. Vaftize tâbidirler ve vaftiz usulleri ise suya dalıp çıkmaktır. Zaten, Sâbiî mânâsı itibariyle (suya dalan) demektir. Sâbiî'ler iki kısma ayrılıyorlar. Bu söylediklerimizin hâricinde kalan diğerleri putperest olup vaftiz bilmiyorlar. Her ne ise...

Sâbiî'ler; tapınağı gezegenler = yıldızlar ile eşhas yâni heykeller olmak üzere yine ikiye bölünüyorlar. Boy abdestleri de acâyibdir. Şöyle ki, ölmüş bir kadınla temas ettikten sonra yıkanır. Onlar da domuz eti, köpek eti, pençeli kuş eti ve güvercin eti yemiyorlar. Sünnet olmuyorlar ve fakat bir kadın dışında evlilik kabul etmiyorlar. Yasak.

Bu din mensupları başlıca Irak = Kerbelâ ve Hille ile Sûriye = Şâm ve Cezîre'den başka esas olarak merkezleri Şanlıurfa = Harran'da imiş. Değişik isimde olsa dahi bugün elan Kars Vilâyetimiz civarında aynı yoldan olmak üzere, Dâvud Aleyhisselâm'a bağlı ve Zebûr-u Şerife tâbi bir cemaat mevcuttur.

Şimdi; Mûsevîler ile ve yine aslında Yahudi Peygâmberi olan İsâ Aleyhisselâm'a çok şenîce yapılan bühtân = iftirâ ve ihânet neticesinde bu mübârek zât-ı şerifi Hıristiyanlar'ın benimsemiş olmaları sebebiyledir ki, Mûsevî - Hıristiyan arasında ifâdesi ile bu Sâbiîler, yuvarlak bir söz olarak Hazreti İsâ'dan bin (1000) ve bugünkü tarihten de iki bin (2000) sene önce olmak üzere, cem'an üçbin yıl evvel gelen bir din'in mensupları olmaktadır. Zirâ, Kur'ân-ı Kerîm'de kitap sahibi bir ümmet oldukları bildiriliyor. Şöyle ki: "Ve Dâvûd'a Zebûr'u verdik." Esrâ: 17-55

Peygâmberler'i, hâmil-i Rûh-ül Kudüs Dâvud Aleyhisselâm olup kitapları da Zebûr-u Şerîf tir.

Selâm ve hürmet sanadır yâ ey Aziz Peygâmber.

Ey insan!

Bir hususu kat'iyetle bilmelisin ki, Mukaddes İslâm Dini'nin bâtından zâhirde zuhûra geldiği andan itibaren diğer din diye ne varsa hepsi müddetini tamamlamıştır. Dü cihanda bâkî olan ve hüküm süren yalnız Din-i İslâm'dır.

Kur'ân-ı Kerîm: "Şüphe yok ki, Allah yanında, bir Din vardır. O da İslâm Dini'dir. Kitaba nâil olanlar bunda ihtilâf etmediler. Yalnız hakikati bildikten sonra aralarında hasetten nâşi ihtilâf eden oldu."

Âl-i İmran: 3-19

Öbürü: "Onlar; Allah'ın dini olan (İslâm)'dan gayri bir din mi isterler? Halbuki göklerde ve yerde olanlar; ister istemez Allah-ü Tealâ'ya teslim ve inkıyâd eder oldular. (Allah'ın irâdesine hepsi uydular, teslim oldular.)"

Âl-i İmran: 3-83

Diğeri: "İslâm'dan gayrisini Din olarak isteyen kimseden dini ve âmeli kabul olunmaz. Âhirette zarar ve ziyan edicilerdendir."

Âl-i İmran: 3-85

Tevhîd üzere; dört mukaddes kitap bahsine gelince o da şöyledir: Bir tek harfine ve noktasına dokunulamayan, dokunulmaya cür'et edildiği zaman da derhal mânâyı Şerifi değişen Kur'ân-ı Azîm-üş-şan başta olmak üzere hiçbir şekilde tahrif edilmemiş hakiki Tevrât-ı Şerîf ile yine herhangi bir surette muharref yâni değiştirilmemiş gerçek Zebûr-u Şerîf ve yüz kişi tarafından çalakalem = gelişigüzel yazılmış değil de Yuhanna, Matta, Luka ve Markos olarak dört nüsha halindeki muteber kabul edilen İncil-i Şerîf'tir ki, işte o dört kitabı teşkil eder. Bu da şöyle ifade edilir:

Dört kitabın mânâsı (Lâ ilâhe illâllah) Âyet-i Celîlesini terennüm eder. Yâni; dört kitap da Allah'dan başka ilâh yoktur, gerçeğini bildirmiş olmaktadır.

Her Peygâmbere hakır fakat Muhammed Mustafa Aleyhisselâm'ın mertebesinde değildir. Resûller içerisinde ferdî makam'ın tek sahibi O'dur. Zirâ, en çok hamd'a müstehak olan "Mâkam-ı Mahmûd" Rabbi tarafından ona lütfedilmiştir.

Kur'ân-ı Kerîm: "Senin için nâfile olarak geceden bir kısmını teheccüd et. Me'muldür ki Rabbin seni Makam-ı Mahmûd'a erîştire." Esrâ: 17-79

Makam-ı Mahmud en yüce hamd ve şükür makamıdır.

Bu ulu makam Allah tarafından ferdî hüviyetin sahibi olan Peygamber Efendimize tahsis edilmiştir. Şimdi sen var git Muhammed Aleyhisselâm'ın nasıl bir Allah sevgilisi olduğunu düşün ve manevî huzurunda derin saygıyla eğil.

"Ey müminler sesinizi Nebînin sesinden yüksek kaldırmayın."

Hücerât: 49-2

Bilelim ki; kendisine kitap gönderilmeyen Nebî, Resûl değildir. Resûl mürseldir ve Nebîlik de Resûllüğe dahildir.

Ulûl-azm Peygamber yani en büyük peygamberler adedi ise dört olarak Kur'ân-ı Kerîm'de şöyle bildiriliyor: Nuh Aleyhisselâm, İbrahim Aleyhisselâm (İbrahim Halil), Musâ Aleyhisselâm ve en sonuncusu, en

büyüğü olan Peygâamber Efendimiz Fahr-î Kâinat Muhammed Mustafa Aleyhisselâm'dır.

Bu vesile ile gönlüme İsâ Aleyhisselâm'ı da alarak bu Ulu Peygamberler'in huzur-u Şeriflerinde ta'zîm eylerim.

Rabbimize İlticâ

Ey insan!

Mûsâ ve İsâ Aleyhisselâm Hazerâtı Peygamber olarak münhasıran Benî İsrâil'e gelmişlerdir. Hazreti Muhammed Aleyhisselâm ise, kainâta = kâffe-i nâs'a yâni bilcümle insanlara gönderilmiştir. Aynı Sûre-i Şerifeyi alâkası sebebiyle tekrar kayda almış bulunuyoruz:

Kur'ân-ı Kerîm: "Vaktâ ki İsâ ibn-i Meryem, Ey Benî İsrâil; ben size benden evvel olan Tevrât'ı tasdik eder ve benden sonra gelecek bir Resûl ile (ki) ismi Ahmed'dir, müjdeci olarak gelmiş Allah'ın Resûliyim, dedi." Saf: 61-6

Cenâb-ı Allah'ın hususî bir lütf-ü ihsânı olarak Hazreti Peygamber Efendimiz'in ilk ismi Şerifleri (Ahmed) diye tesmiye edilmiştir.

Hak Tealâ Hazretleri o güne kadar kendilerine hiçbir Peygamber göndermediği putperest zevk-i safâ ehli Hicazlı azgın bir kavme kötülüklerden uzaklaşmaları ve ıslah-ı nefis etmeleri için ilk defa Resûl olarak Ahmed Muhammed Mustafa Aleyhisselâm'ı göndermiştir. Buradaki hikmeti ve taşıdığı sırrı iyi anlamalıyız. Böylece Rahmet Peygamberi Resûl-ü Kibriyâ Efendimiz bilcümle âlemlere = insanlara = beşeriyete vesile-i rahmet kılınmıştır.

Kur'ân-ı Kerîm: "Senden evvel kendilerine Resûl gelmemiş olan bir kavmi Allah'ın azâbından korkutmak için seni Rabbin'dan rahmet olarak irsâl eyledik. Ta ki onlar tezekkür edip düşüneler." Kasas: 28-46

Rabilâlemin'in mevzû ile ilgili buyruklarını aşağıda kaydediyoruz. Tezekkür ve tefekkürünüze takdim ederiz.

Mushaf-ı şerîf: "Yâ Muhammed biz seni: Ancak Kâffe-i nâsa (bütün insanlara) müjdeci ve sakındırıcı olarak gönderdik ve lâkin insanların ekserisi bunu bilmezler." Seba': 34-28. Diğeri: "Biz seni ancak âlemlere rahmet için gönderdik." Enbiyâ: 21-107.

Bir diğeri: "Yâ Muhammed de ki: Ey insanlar, ben sizin cümlenize Allah'ın Resûliyim." A'râf: 7-158

Öbürü: "De ki, hak ve doğru (olan bu din) Rabbiniz'dandır. İstiyen imân etsin ve istiyen küfretsinsin, biz zâlimler için cehennemi hazırladık (diye Allah buyuruyor de.)" Kehf: 18-29.

Acınacak halde olanlar için buyrulmuştur. Okuyoruz ve düşünüyoruz: "Ve Resûl; yâ Rabbi, benim kavmim bu Kur'ân-ı mehcûr ve metruk itti-haz ettiler. (yâni Kur'ân'dan uzak ve alâkasız durdular.)" Furkan: 25-30.

O Kur'ân-ı Kerîm ki, meşrû olmayan ve gayrı-meşrû olan herşeyin önüne set çekmiş olup daima doğruyu=doğru yolu göstermiştir. Zirâ, haramı kazanmak çok kolay ve fakat hesabını vermek pek zor. Günahı almak kolay, fakat satmak ise çok zor. Çünkü haram lokma ateşten bir kordur... Vay onu yiyenin haline!...

Şimdi burada kaydettiğimiz Âyet-i Celîleleri de iyice düşünüp kendi selâmetimiz için Rabbiniz'e ilticâ etmemiz ve kurtuluş yolunu dünyâda iken bulmamız gerektiği apaşıkâr ortadadır. Câhillerin ve mağrurların sözlerine aldanıp iki günlük dünyâ için âhiret hayatımızı perişan etmeyelim. İbretle okuyoruz: "Biz bu suretle her Nebî'ye mücrimlerden düşman kıldık, sana yol gösterici ve yardımcı olarak Rabbin kâfidir." Furkan: 25-31

Ve: "Yâ Muhammed, Yahûdiler ve Hıristiyanlar onların Dinine ve milletine tabi' olmadıkça senden razı olmazlar." Bakara: 2-120

Allah buyuruyor: "Kendilerine kitap verilenlere kâffe-i âyât ve mu'ci-zatı getirsen; senin kıblene tâbi' olmazlar. Ve sen de onların kıblesine tabi' olurlardan değilsin. Onların bazıları (bile) bazılarının kıblesine tâbi' değildirler. (Allah'ın istediğinden başka bir şey olmaz.)" Bakara: 2-145

"Yahûdiler ve Hıristiyanlar; biz Allah'ın evlâtları ve dostlarıyız dediler. Yâ Muhammed, onlara söyle ki; eğer dediğiniz gibi ise, size ne için günahlarınız sebebiyle (Allah azâb eder. Siz de ancak onun halk ettiklerinden ve beşersiniz." Mâide: 5-18

"Eğer ehl-i kitap, Muhammed'e ve Kur'ân'a imân etseler ve âsîliklerden sakınsalardı, elbette onların günahlarını bağışlar ve kendilerini cennet-i naîme koyardık." Mâide: 5-65

"Siz, evvelce kendilerine kitap verilenler gibi olmayınız. Onların Enbi-yâları ile aralarındaki zaman uzadığı için kalpleri kasvet peyda etti, bir çokları (bu yüzden) fasıklardır." Hadîd: 57-16

Cenâb-ı Hak'kın Peygâmbere Efendimiz'e emridir: "Yüzünü bâtıldan uzak ve Hak'ka uygun dine çevir ve müşriklerden olma, diye emrolundum." Yûnus: 10-105

"Muhakkak bu dininiz ihtilâf olmayan bir dindir. Ve ben Rabbinizim, bana ibâdet ediniz." Enbiyâ: 21-92

Yine Kur'ân-ı Kerîm'in 6. En'âm Sûre-i Şerifesi'nin 52. Âyet-i Celîlesi üzerinde insanların hususi surette durmalarını tavsiye ederiz. Zirâ, içtimâî mevkîi zayıf = basit = küçük = düşük olan müslümanlar = İslâm fakirleri ile alâkası cihetiyle Allah-ü Tealâ Hazretleri'nin Habîbullah Efendimiz'i îkaz edici yüce kelâmları; şeksiz ve şüphesiz Kur'ân-ı Kerîm'in Allah kelâmı olduğunun kesin delillerinden biridir. Zaten aksi vârid değildir. Önemle okuyoruz: "Allah'ın rızasını isteyerek sabah ve akşam Rablarına dua edenleri meclisinden tard etme. Onların hesaplarından sana bir şey olmadığı gibi senin hesabından da onlara bir şey yoktur. Eğer onları kovarsan sen zâlimlerden olursun." (6-52)

Kur'ân-ı Kerîm'in Allah kelâmı olduğuna dair bir diğer katî delili ehemmiyetle okuyoruz: "Ben size Allah'ın hazineleri yanımdadır, demem; gaybı da bilirim demem. Ben bir meleğim de demem. Gözlerinize hakîr görünen mü'minlere Allah-ü-Tealâ hayr vermez dahi demem. Onların nefislerinde (kendi içlerinde) olanı ancak Allah-ü Tealâ bilir, eğer böyle şeyler söylemiş olsam zâlimlerden olurum, dedi." Hûd: 11-31

Bir başka delil ki, Cenâb-ı Hak cümlemizi yanıltıcı ve şaşırtıcı sebeplerden korusun. Birlikte okuyoruz: "De ki, ben size bir zarar irâsına veya hut sizi irşâda kaadir değilim. De ki beni Allah'ın azabından kurtaracak kimse yoktur. Ve ondan gayri sığınacak bir yer de bulmam."

Cin: 72-20 ve 22

Hak yolunda gidenler derlermiş ki: Nasıl olsa şeyhimiz bizi kurtarır.

Ey Sâlik!

Sen şeyhin ile övüneceğine Allah'a makbul has bir kul ol da, Allah seni meleklerine gösterip zikrettirsin.

Sana öğüdümüz şudur:

Bu türlü konuşmalar zararlıdır. Bundan sakın. Adam ol ki, kimseye muhtaç olmayasın. Bilmez misin ki, Allah izin vermezse Hazret-i Peygamber dahi şefa'at edemez. Ama ne var ki, Hak Tealâ Hazretleri Ulu Peygamberine şefa'at hakkını ezel hükmünde vermiştir. Tabii, derece derece diğer enbiyası ile evliyâsına ve sâlihlere. Şühedâyâ da.

Delil: "Onlar düşünmezler mi ki, hâmilinde (Hazreti Muhammed Efendimiz'de) cennet yoktur (yâni bir kimseyi cennete koymak onun elinde değildir), ancak o âşikâr olan azâb ile (günahkârları) korkutucudur." A'râf: 7-184

Yegâne bâkî olan mâlik-el mülk sahibi Allah'tır. O'nun dışında herşey fânî ve ölümlüdür. Bu ifâde tarzı maddîdir.

Kur'ân-ı Kerîm: "Muhammed; ancak Allah'ın Resûlü'dür. Ondan evvel birçok Resûller gelip geçti. Eğer o vefât eder veya katl olunursa siz (Din'den) yüzünüzü mü dönersiniz? (Allah mevcut, bâkî ve kâfi değil mi?) Geri dönenler Allah-ü-Tealâ'ya hiç bir zarar irâs etmezler."

Âl-i İmran: 3-144

Bilgi: Hazreti Peygâmbere Efendimiz'in Uhud Gazası'nda şehit düştüğü söylentisi üzerine, Hazreti Ömer-ül Faruk'un gösterdiği tehevür sebebi neticesi olarak bu Âyet-i Celîle nâzil olmuştur. Aslında bu bir şâyia idi ve doğru değildi. Bir başka ifâde ile Cenâb-ı Allah'ın kullarını imtihanıydı.

Hazreti Hakk'ın kullarını imtihanı sürekli'dir. Her zaman uyanık olmakta nice fayda vardır.

Allah'ın adâleti tamdır.

Bazı âyetleri, önemine binaen, beşerin istifadesi için mükerreren kaydetmiş bulunuyoruz.

Bu cihetle yine birlikte okuyalım: "Allah, Nûh ve Lût'un zevcelerini kâfirlere mesel darbetti. Bunların ikisi de sâlih kullarımızdan iki kulun ni-

kâhında idiler. Onlara hiyânet ettiklerinden; Resûl zevcesi olmaları onları Allah'ın azâbından kurtarmadı. Ve onlara cehenneme girenlerle beraber girin, denildi." Tahrîm: 66-10

Şimdi; âlimler âlimi, hâkimler hâkimi ve yegâne hüküm sahibi Hak Pâdişâh olan Vâcibül-vücûd Hazretleri'nin Resûl-ü Ekrem Efendimiz hakkındaki emsalsiz takdirini okuyoruz:

Kur'ân-ı Kerîm: "Ve sen en büyük ve güzel ahlâk üzerindesin."

Kalem: 68-4

Diğeri: "O; kâmil akıl sahibi ve müstakîmdir." Necim: 53-2

Mevzû ile alâkalı Hadis-i Şerifler:

"Ben ancak ahlâk-ı sâlihayı itmam (tamamlamak) için memur olundum."

"Baş akıllılık; imândan sonra hayâ ile güzel ahlâktır."

"İnsanın dini aklı iledir, akli olmıyanın Dini de yoktur."

"Akıl; kalbde öyle bir nûrdur ki hak ile bâtil arasını tefrik eder."

"Güzel ahlâk; kendi sahibini cennete koydurur."

"Cenâb-ı Hak beni kemâl-i edeble perverde (terbiye) etti."

"Tevâzû ediniz diye Cenâb-ı Allah bana emir buyurdu."

"Allah'ın cemâlini sevenin (sevip görmek isteyen) yüzünü Allah sever (görmek ister)."

"Vallah ben, cümleden ziyâde Allah'ı bilirim ve cümleden ziyâde ondan haşyet (korku) duyarım."

"Cenâb-ı Hak'ın Vefîleri onlardır ki, görüldükte Allah hatıra gelir; illâ meğer ki gören kimsenin dünyadan başka bir arzusu olmasın."

"Mürşid; kendi şâkirdlerine karşı ümmetin Peygâmbri gibidir."

"Ümmetimin ulemâsı, Benî İsrâîl Enbiyâsı gibidir."

"Rabbınız birdir, pederiniz birdir, ne arabın aceme, ne acemin araba, ne kırmızının siyahıye ne siyahinin kırmızıya üstünlük hakkı yoktur, takvâdan gayrı (yâni fenalıklardan sakınır ve iyiliğe çalışır olmaktan gayrı).!"

"Büyüklerinize tazîmen kıyam ediniz (ayağa kalkınız)."

"Bir babanın evlâdına duâsı da Nebînin ümmetine duâsı gibidir."

"Hadîsimi rivâyet ederken mânâ bozulmamak şartıyla kelimelerin takdim ve tehirinde muhakkak beis yoktur."

"Kelâmda îcâz ve ihtirâsı ihtiyar etmekle emrolundum (yâni mümkün merteye vecîz ve muhtasar olarak söz söylemekliğimi Allah emretti.) Zirâ sözlerin hayırlısı muhtasar ve müfîd olandır."

"Her kim benden naklettiği bir Hadîs'e kasden yalan katarsa cehennemde kendisine yer hazırlasın."

"Söylemediğim hadîs'i bana isnad eden cehennem ateşindedir."

Ve dikkat: "Vahiy nâzil olmıyan mes'elelerde muhakkak ben de sizler gibiyim."

Konumuz ile ilgili Hadîs-i Şerifler burada hitâm buluyor.

Bu vesile ile âşıklar Pîri Hazreti Yûnus Emre'den bir güzel ve mânâlı ilmi kelâm:

"Ete-kemiğe hüründüm, Yûnus diye göründüm."

Hulâsa edelim: Cenâb-ı Allah buyuruyor ki: Allah birdir ve o da benim. Benden başka ilâh yoktur. Benim kelâmım olan Kur'ân-ı Kerîm Şerif bir kitaptır ve emsalsizdir. Herşey Kur'ân'da cemî'dir. Benim biricik Dinim vardır ve o da İslâm Dini'dir. Başka din arayanın dini kabul edilmez, o zarar ve ziyâdadır. Peygâmbler'e ser-tâc kıldığı hazreti Peygâmb Efendimiz'i sırât-ı müstakîm üzere; en büyük, en güzel ahlâk ve en akıllı olarak yaratıp âlemlere rahmet için gönderdiğini bildiren işte o Allah'dır. Her Peygâmb'î aynı = tek kavme irsâl eylemiş olduğu halde, Habîbullah Efendimiz Ahmed Muhammed Mustafa Aleyhisselâm'ı bütün insanlara = beşeriyete müjdecî ve kurtarıcı olarak gönderen yine o Allah'dan başkası değildir. Zirâ, Cenâb-ı Hak kullarına gazabı ile değil rahmeti ile tecelli eder. Onun içindir ki Rahmân ve Rahîm olan Allah Hazret-i Muhammed Efendimiz'i "Hulâsa-i mevcûdat ve vesile-i ka'b-ı rahmet" kılmıştır.

Allah kelâmı Hadis-i Kudsî bizlere bunu gayet güzel anlatır: "Cenâb-ı Hak rahmetim gazabımı ileri geçti buyurdu."

Dinler Arası Diyalog

İmdi, hal bu iken ve vaziyet apaşıkâr ortada dururken dinler arası diyalog = görüşme diye bir mânâsızlığı mesnet gibi göstermenin âlemi var mı?!. Şâyet bu gaflet değil de bir cehâletin neticesi midir ki durumu idâre ya da iknâ etme gibi bir düşünce perişanlığı mı olmuş oluyor? Eğer böyle ise makbul değil ve çok zararlıdır...

Kat'î olarak bilinmelidir ki, İnd'allah'da bunun hesabı ağır görülür. Çünkü, din tekdir ve o da İslâm Dini'dir. Başka bir Din yok ki, diyalog diye bir mevzudan bahsedilebilsin. O halde bunu talep edenler hangi duygu ve düşüncenin peşindedirler?!.. Tekrar ediyoruz:

Böylesi örtülü faaliyetlerle eğer maksat devletimiz hudutlarını Protestan mezhebine açarak Müslüman Türk milletinin inanç - itikat ve imanı üzerinde oynayıp ileri yönelik art düşünceli hesaplarla kalabalık siyasi parti gurupları misâli bir kaç parçaya bölmekse Rabbimin inâyetiyle bunda muvaffak olmaları mümkün değildir. Ne var ki, çok acı olan neticesi şu olur: Müslüman hüviyeti taşıyarak kurnazca veya ahmakça bu çirkin oyuna vasıta olanlar akıbet olarak büyük hüsrana uğrayacaklardır. İşte elîm azap bu gibiler içindir.

Bedbahtlara cevap: "Onlar ağızlarıyla Allahın nûrunu söndürmek isterler. Müşrikler ikrah etseler bile Allah; nûrunu tamamlayıcıdır."

Saf: 61 - 7-8

Türkiye Cumhuriyeti Devletini Hıristiyan Protestan mezhebine pazar olarak açmak ve buna yardımcı olmak vebali en ağır suçlardan birini teşkil eder ki, bunda dahli olanlar hiç şüphesiz elim azap diyarı cehennemde

kendilerine bu dünyada iken yer ayırırlar. Aslında bu mekrûh zillet hâlinde netice elde etmeleri de zaten mümkün değildir. Akıbet hiç şüphesiz büyük hüsrarla neticelenir. Zaten dünya hayatında iken cehennemleri sırtlarına vurulmuş oluyor.

Dünya sömürü düzeni çerçevesinde esas maksadını gizleyerek, güyâ bir zâlimi ıslah etmek gayesi ile okyanuslar ötesinden gelerek Irak - Bağdat'ı bombalamak her ne kadar gizli bir maksadı taşıyor ise de asla akılcı bir iş değildir. Zirâ gazab-ı ilâhiyi davet eder. Çünkü, dünya hayatında iken Rabbını görmüş en seçkin Allah nazhılarından bazı ulu hazerâtın türbe-i Şerifleri Eşref'ül Necef, Kerbelâ, Bağdat ve Basra şehrinde. 1991 senesinde Kuveyt'e saldırması teşvik edilen Irak diktatörü acımasız zalimin ahmakça bu oyuna gelmesi neticesinde maksada ulaşmak için Bağdat şehrinin bombalanması Cenab-ı Allah tarafından ABD'ne bir hayli ağır ödetilir. Aynı maksatla ikinci bir saldırı hâlinde Allah'a en karib (yakın) durumda olan ulu zâtların türbelerinden bir kiremit dahi düşse, ABD bunu çok ağır bedelle ödemekle kalmaz, yiyeceği çok ağır gazab-ı ilâhi şamarı bu devletin feci akıbetini hazırlamış olur. Biz ABD Cumhurbaşkanı rahmetli Roosevelt'e sevgimiz sebebiyle Amerika'nın âzim bir hataya düşüp, perişan olmasını istemediğimiz için bu ikâzı yapmış oluyoruz. ABD'nin Roosevelt gibi devlet adamlarına ihtiyacı vardır. Tekrar ediyoruz: Akıbet ABD'nin çöküşünü hazırlar. Bunu bizlere anlatan Allah kelâmını kaydediyoruz: "Her ümmet için bir muayyen vakit vardır. O vakit hülûl eyledikte bir dakika bile tehir olunmazlar ve takdim de edilmezler." 7. A'râf -34. Eğer ABD bunda ısrar ederse ortakları da bundan büyük zarar görür. Meşhur atasözümüzdür ki, "Sap döner, keser döner, gün gelir hesap döner."

Ey Müslümanlar, görmezmissiniz ki, sömürü düzeninin hedefi zengin hammaddeye sahip hep Müslüman ülkeleridir ve hususiyle Müslüman Türk ülkeleridir. Bir husus asla unutulmamalıdır ki, Allah Aziz'ün Müntakim'dir, yani intikam alması çok şiddetlidir.

Bağdat'ın bombalanmasına her hangi bir Müslüman devlet yardımcı olmadan önce Hazret-i Peygamber'in şu mübârek hadis-i Şerifini tekrar tekrar okuyup, iyi anlamalıdır: "İki Müslüman kılıçlarıyla karşılaştıkları vakit (vuran da vurulan da) kaatil de maktul de cehennemdedir." Ayrıca, mevzu ile ilgili Allah Kelâmı Âyet-i Kerîmeye de dikkatinizi çekeriz: "Bir

mümini amden ve kasden katledenin cezası dâim kalmak üzere cehen-nemdir. Allah o kaatile gazab ve lânet eder ve büyük azab hazır ve amadedir." Nisâ 4 - 93.

Irak'ın kuzeyinde zahirde kurulmak istenen her ne kadar bir Kürt Devleti hüviyeti taşıyor gibi ise de aslında ABD ve İngiltere'nin niyeti İsrail'i genişletmek ve büyük bir Ermeni Devleti kurabilmektir. Kürtler burada kullanılmaktadır. Ayrıca, bir diğer gizli maksatları gerçekte olmayan arz-ı mevud hileleridir. Burada Güneydoğu bölgemiz çok önemli bir hâl almaktadır.

Irak'ın kuzeyinde; dili, tarihi, ilmi, medeniyeti ve devleti olmayan Türk asıllı Kürtler okyanus ötesi ile Atlantik ve AB'nin ileri gelen güyâ dostumuz devletler tarafından envai çeşit entrika ve zorlamalarla uyduruk Kürt enstitüsü gayretleriyle göstermelik bir Kürt Devleti kurularak bize karşı çibanbaşı yapılmak istenmektedir. Fitneleri için kullanılmak istenen Kürt kardeşlerimiz bilsinler ki ileride bu teşebbüs hüsrarla sonuçlanır. Çünkü, gayretullah'a dokunduğu anda helâk olurlar ki yeryüzünde hiç bir güç de onları kurtarmaya yetmez. Zirâ Cenab-ı Allah her türlü fitneye karşı bizi korur.

Askeri ve sivili ile ey vatanperver Türk milleti! emniyetin bakımından bu hususa ziyâdesiyle hassasiyet göster ve hudutlarını koru. Bu senin vatan namusu borcundur.

Ya Allahım! Müslüman Türk milletini ve ordumuzu bu azim belâdan koru ve muhafaza buyur.

Dinler arası diyalog bahsine tekrar dönersek, temâs ancak şöyle olur: İnsanlık âleminin selâmeti, huzuru, saâdeti, refahı ve kurtuluşa ermesi ile dünyâ nizamının sağlanması, harplerin = savaşların son bulması ve hakkâniyet esasına dayalı olarak hiçbir ayırım yapmaksızın adâlet ölçüleri içerisinde fakir milletlere = aç insanlara yardım faaliyetlerinde bulunmak diğerkâmlığını göstermek ve bilhassa bunların temininde temel yapı olan dostluk = kardeşlik, sevgi = muhabbet ve merhamet duygusunu işleyerek güçlendirmek için her türlü art niyetten arınmış olmak dileği ile toplumlar arası = cemiyetler arası, zümreler arası yahut da dostlar arası görüşmeler - konuşmalar ve mutabakatların sağlanması hâlinde mümkündür. Bu da Allah'ın rızâsını kazanmaktır ki, ne büyük nîmet ve insanlık hizmetidir...

Bu dileğin tahakkuk etmesi demek yeryüzüne cemâli tecellinin gelmesi demektir.

Böylece gerçeğe baktığımız zaman karşımıza çıkan tablo şudur: Yeryüzündeki milletlerin cümlesinin yüce İslâm Dini'nde birleşmeleri, birlik ve beraberlik esası etrafında toplanmaları zarûretinin kendileri için sayamayacakları kadar faydalar temin edeceği âşikârdır. Ne var ki, Din'de tazyik yoktur ve olması da bahis mevzûu değildir. Zirâ, İslâm Dini baskı ve şiddeti asla kabul etmediği gibi bunu şiddetle reddeder. Bizimki sadece bir temennidir. Kur'ân-ı Kerîm: "Âyetlerimizi düşünüp mülâhaza etmeleri ve onun muhtevî olduğu mev'izeler ve nasihatler ile kâmil akıl sahiplerinin mütenebbih olmaları için sana mübârek bir kitap indirdik." Saât: 38-29. Diğer: "Biz o kitabı, mânâsını anlayıp düşünmeniz için Arap lisânı ile gönderdik." Zuhraf: 43 - 2 ve 3

Bilcümle ümmetlerin kendisinde cem olunduğu İbrahim Halil Rahmân Aleyhisselâm Kur'ân-ı Kerîm'in 14. İbrahim Sûre-i Şerifesi'nin 40. Âyet-i Celîlesi'nde Cenâb-ı Rabbü'l-âlemin'e şöyle yalvarmaktadır; "(Hazreti İbrahim): Yâ Rabbî beni ve zürriyetimden bir kısmını namaz ikâme edenler kıl, yâ Rabbî duâmızı kabul buyur, dedi."

Vesile teşkil etmişken ve ziyâde ehemmiyetine binaen her sınıftan nâsın(=insanların) okuyup, çok iyi düşünmeleri ve ilâhi gazabın ne olduğunu, nasıl geldiğini anlamaları için Kur'an-ı Kerim'in beş ayetlik 105. Fil Sûre-i Şerifesi'ni burada dikkatlerinize takdim ediyoruz:

"(Ey Muhammedi) Kâbe'yi yıkmak isteyen Fil Sahipleri'ne (fillerle techiz edilmiş Necaşi ordusuna) Rabbinin ne ettiğini görmedin mi? Onların kötü planlarını boşa çıkarmadı mı? Onların üzerlerine sürüler halinde ebâbil kuşları gönderdi. Onlara Siccil'den (pişmiş çamurdan) taşlar atıyorlardı. Sonunda Rabbin, onları (kurtlar tarafından kemirilip doğranan) yenilmiş ekin yaprakları haline getirdi."

Bu hadise yani Habeşistan Kralı Necaşi'nin kumandanı Ebrehe'nin Yemen'i istila ettikten sonra sakladığı zalim hüviyeti ile Kâbe'yi yıkmaya kalkışması peygamberlerin en sonuncusu olan İslam peygamberinin dünyayı teşriflerinden elli gün ve İslamiyetin zuhurundan da kırk sene evvel vuku bulmuştur.

Bu husustaki mühim âyet-i kerimleri kaydedelim:

" Muhakkak Allah zâlimleri sevmez." Şura: 42-41

" Allah zâlim olan kavmi hidâyet etmez." Kasas: 28-50

Zâlimlerin ve zâlim kavimlerin akıbetleri muhakkak ki hüsrândır.

İBÂDET

Ey güzel insan!

Sana bir güzel misâlimiz şöyledir: Yolsuz insan olur mu? Yarattığı mahlûkatının adedince Allah'a giden yol vardır... Buna kuş, karınca ve balık gibi diğer her canlı dahil olduğu halde deniz, kara ve hava deyimi ile her mahlûk kendi sırâtı üzre Hak'ka gider. Yâni cümlesi kendi yolunda yürür. Bu gerçeği değerlendirerek şimdi sen Din'i dünyevî ve uhrevî bakımlardan iki yol olarak düşün. Bu yolun mânevî olanı seni adı güzel, kendi güzel Allah'a götürür. Maddî olanı da yine seni evi'nden işine, şuraya buraya; işinden evine, oraya buraya götürüp getirir. Şimdi senin bulunduğu mekân bir nokta ya da diyelim ki merkezdir. Eğer yol olmasaydı o durduğun yerden herhangi bir cihete gidip gelmek imkânın olur muydu?

Bunu sağlam düşün... kazan ve izzet bul.

Kur'ân-ı Kerîm: "Mahlûkatımızdan insanlara hak yolunu gösterir ve hak ile adâlet icra eder bir ümmet vardır." A'râf: 7-181

Yarattığı bilcümle mahlûkatını insicamlı olarak yerden ve gökten rızklandırın Hak Tealâ Hazretleri şöyle buyuruyor: "De ki, gökten ve yerden sizi rızklandırın kimdir. Kulaklara ve gözlere mâlik olan kimdir. Diriden ölüyü ve ölüden diriyi çıkaran kimdir. Onlar; Allah diyeceklerdir. O zaman de ki: Sizin aklınız yok mu, putların böyle şeylere kaadir olmadıklarını taakkul etmez misiniz?" Yûnus: 10-31

Buyrun birlikte okuyalım: "Onlar yaradansız, kendi kendine mi halk olundular. Yoksa kendi kendilerini mi halkettiler. Gökleri ve yeri onlar mı yarattılar? Evet onlar tefekkür edip düşünmezler mi ki anlayalar."

Tûr: 52 - 35 ve 36

İbâdet yalnız Allah'a yapılır ve tapılacak yegâne Ulu Varlık Hak Tealâ Hazretleri'dir.

Kur'ân-ı Kerîm: "Yâ Muhammed, de ki: Bana Rabbim tarafından âyetler ve mûcizeler geldiği zaman; size Allah'tan gayri ibâdet eylediğiniz şeylere ibâdetten nehiy ve âlemlerin Rabbına teslim-i mevcudiyet etmekle emrolundum." Mü'min: 40-66

Evet: "Kur'ân'dan ancak kâmil akıl sahipleri nasihat alırlar."

Âl-i İmran: 3-7

İç-içe: İbâdet.

İbâdet bilcümle safhalarıyla birlikte Allah ile başlar, Allah ile devam eder ve kulun fâni varlığının noktalanmasında Allah ile hitâma erer, yani Allah'ta sona erer. Bâkî olan yalnız Allah'dır.

Kat'î olarak bilelim ki; Allah'ın başı rahmet, ortası merhamet ve sonu yine rahmettir. O halde bizim velîmiz = dostumuz Allah'dır. Allah'tan daha güzel velî mi = dost mu olur.

Kur'ân-ı Kerîm: "Benim Velîm ve dostum; kitabı indiren Allah'tır. O; sâlihlerin dostu ve velîsidir." A'râf: 7-196

Diğeri: 'Allah'tan gayri dost aramayın." A'raf: 7-3

Öbürü: "Biliniz ki Allah; sizin dostunuz ve mevlânız'dır. O ne güzel dost ve ne güzel yardımcıdır. Ve her şeye kaadirdir." Enfâl: 8-40

Namaz

Mukaddime'de kaydettiğimiz Evrâd-ı Şerife'de de görüldüğü veçhile yegane tasarruf-u külli ve hüküm sahibi olan ve her dilde konuşan El Hakem Allah yalnız ibadet dilini sabit kılmıştır. İbadetin özü namaz ve zikir dir. Hakikatte namaz dinin direğidir. Bu vesile ile insanların selâmeti, sadeti ve kurtuluşu için namazın ne kadar mühim olduğunu Kur'ân-ı Kerîm'in 29. Ankebut Sûre-i Şerifesi'nin 45. Âyet-i Celîlesi'nde Cenâb-ı Allah şöyle bildirmektedir: "Ya Muhammed sana kitaptan vahy olunanı tilâvet et (oku) ve namazı kıl. Muhakkak namaz; fahiş ve münker olan şeylerden (günah, fenâ, memnu şeylerden) nehiy eder (sakındırır, alıkoyar) ve Allah'ın zikri ekberdir."

Cenâb-ı Allah'ın Hazret-i Peygamber Efendimize emrettiği şekilde ve aynı zamanda Fahri Âlem Efendimizin bizlere tâlim buyurduğu üzere namaz, suret-i katiyede herhangi bir değişiklik olmaksızın aynen tatbik edilir, yâni sûre ve âyetler Arapça okunur. Bu şart kere şart ilâhi bir emirdir. Aksini dillendiren olursa biliniz ki, o bir fâsıktır ve fitnesinde boğularak helâkini hazırlamış olur... Buna kendi silâhı ile kendisini vurmaktır. Bu hususu bize güzelce anlatan Allah emri ve Peygamber Kelâmı şöyledir:

"Ve elinizle kendinizi tehlikeye atmayınız." Bakara 2-195.

Ve Hadis-i Şerif: "İnsan, dili belâsını çeker."

Dua kısmına gelince; duâyı kendi dilinde istediğin gibi yapabilirsin. Buna dair Kur'ân-ı Kerîm'in 43. Zuhraf Sûre-i Şerifesi'nin 2-3. Âyet-i Kerîmelerinde şöyle buyurulmaktadır: "Biz o kitabı, mânâsını anlayıp düşünmeniz için Arap lisânı ile gönderdik." Ve yine Kur'ân-ı Kerîm'in 14. İbrahim Sûre-i Şerifesi'nin 4. Âyet-i Celîlesi'nde "Biz gönderdiğimiz Resulleri kendi kavimlerinin lisânıyla gönderdik ki, onlara hakkı beyan ve izhar edeler."

Bununla beraber, 12. Yusuf Sûre-i Şerifesi'nin 2. Âyet-i Celîlesi'ne göre "Biz onu mânâsını anlayıp taakkul etmeniz için, Arabi Kur'ân olarak inzal eyledik" diye buyurulmaktadır. Bu mübârek âyetlerin, aynı mevzuda mütemmim cüzü olarak da 44. Duhan Sûre-i Şerifesi'nin 58. Âyet-i Celîlesi'nde şöyle buyuruluyor: "Biz danışıp ve düşünüp mütenebbih olsunlar için sana Kur'ân-ı kendi lisanında ve anlaşılması kolay olarak gönderdik."

Bunu gayet açık tarzda ifade eden 10. Yunus Sûre-i Şerifesi'nin 89. Âyet-i Celîlesi'nde şöyle bildirilmektedir: "Hak Dinde müstakim olunuz. Câhillerin yoluna tâbi olmayınız."

Bir diğer 11. Hûd Sûresi'nin 112. Âyet-i Kerîmesi de şöyledir: "Sana emrolunduğu veçhile Din'de istikâmet üzere olunuz ve hududu tecavüz etmeyiniz."

Mevzuumuzla alâkalı olarak bir Hadis-i Şerifi burada kaydediyoruz: "Fitne hadd-ı zatında uykudadır. Cenâb-ı Hak onu uyandıranlara lânet etsin." Ayrıca Hazret-i Ali Efendimiz de bir Kibar-ı Kelâmlarında şöyle buyurlar: "İbadet ve ihlâs gibi mühim işler akıllı kimselerin vazifesidir."

Cenâb-ı Allah'ın yarattığı mahlûkatının cümlesi Din'e tabidir. Yaradılmışların içerisinde dinsiz bir tek canlı yoktur. Yolu olmayan varlık idâme-i hayat edebilir mi? İnkâr ise zâtî değil, şeklidir. Hakikat hayatında inkârın yeri yoktur. Öyle ise münkir başkasının kendisine yapamadığı kötülüğü kendisine bizzat kendisi yapmaktadır. Ey akıllı geçinen kişi, bu duruma bakarak şöyle düşün: Kendisini kurtaramayan başkasını nasıl kurtarır? Kendisine faydası olmayanın başkasına faydalı olması mümkün müdür? Kişi bilmediği ilmin düşmanıdır düstûrunca sen, senden sana giden yolu tefekkür eyle... Yani ara, bul.

İnanan izzet buldu, inanmayan da zillete düştü...

Ey akıllı olduğunu söyleyen insan, namazı beş vakit kılıyorsan, ona devam etmelisin. Eğer namazı sabah, öğle ve akşam üç vakit olarak kılıyorsan, ona berdevam ol. Eğer hiç namaz kılmıyorsan, gayret göstererek, sabah ve akşamı eda etmeye çalış. Bunda da tembellik yapıyorsan, hiç değilse günde bir vakit namaz kıl. Bununla alâkalı olan Hadis-i Şerifi kaydediyoruz: "Ey insanlar sizde tenfir (bıktırmak, usandırmak, kaçırmak) tabiatı vardır. Halka namaz kıldırın olursa hafif tutsun, çünkü (cemaatin) içerisinde hastası var, zayıfı var, iş güç sahibi olanı var. " Bir diğer Hadis-i Şerif de

şöyledir: "Kolaylaştırınız, güçleştirmeyiniz; müjdeleyiniz, nefret ettirmeyiniz."

Hadis-i Şerifler:

"Hasta veya seferde bulunup yapamadığı amel ve ibâdetin sevâbını, sıhhat ve ikametde iken yapmış gibi Cenâb-ı Hak öylesine (özürsüne) ih-sân eder."

"Sıhhi ma'zeret halinde namazın ayakta veya oturarak veya yan yatarak kılınabileceği hakkında."

"Sizin biriniz (ma'zereti zâil olup) sıhhate ve kendine gelince namaz kılsın. (Ayakta) yorulunca da hemen otursun buyurmuşlardır."

"Hayız halinde iken geçen namazların kazâsı lâzım gelmiyeceği hakkında."

"Hayızlı kadın duâ edilen bir yere girip hazır olabilir. Yalnız namaz kılınan yerden uzakça durmaları lâzımdır."

Ey oğul!

Şayet namaz kılmak istediğin halde bir sûre veya âyet okumayı bilmiyorsan, besmele-i şerife çekip Kur'ân-ı Kerîm'in 1. Fatiha Sûre-i Şerifesi'nin ilk Âyet-i Kerîmesi olan "Elhamdülillâhir-Rabbilâlemin" diyerek yalnız bununla namazını edâ edebilirsin. Akıllı geçinen ve kendini akıllı kabul eden güzel insan sana deriz ki: Eğer fevkalade meşru mazeretin yoksa suret-i katiyede Cuma Namazı'nı ihmal etme. O mübarek namaza koş. Zira iki rekât olan Cuma namaz-ı şerifi her şeyden, her işten ve her kazanç ve eğlenceden hayırlıdır. Bu ibadetin içtimai münasebetler dışında gizlediği sırrın yanısıra büyük fevz-ü felâh vardır. Eğer bu vaktin değerini bir bilsen Cuma Namazı şerifini dört gözle beklersin. Çünkü, bu mübârek iki rekat Cuma namazı İmam Ali Keremallahu Veçhe Efendimizin kıldıkları iki rekat Namaz-ı şerif ile de alâkalıdır. Hususata mütedair Hazret-i Peygamber Efendimiz bir Hadis-i Şeriflerinde şöyle buyururlar: "Ali'yi anmak ibadettir." Bununla beraber bir diğer Hadis-i Şerifte de buyurulmaktadır ki: "İmam-ı Ali'nin yüzüne bakmak ibadet makamına kaimdir."

Akıllı insan için fazla söze lüzum yok. Kur'ân-ı Kerîm'in 62. Cuma Sûre-i Şerifesi'nin 9 ilâ 10. Âyet-i Kerîmeleri'nde Cuma namazı için Allah buyurmaktadır ki: "Ey mü'minler, Cuma günü namaz için davet olun-

dukta Allah'ın zikrine koşunuz. Ve alım satımı terk ediniz. Eğer bilseniz bu; sizin için hayırlıdır. Namaz kıldıktan sonra yer yüzüne dağılınız ve Allah'ın inayetinden talep ediniz. (Tuttuğunuz işlerde muvaffakiyet ve kazanç dileyiniz) ve Allah'ı çok çok zikrediniz. (Eliniz işte, yüreğiniz Allah'ta olsun; dilinizden Allah adı eksilmesin) ta ki felâha (selâmete) eresiniz."

Bu mübârek Âyet-i Celile gayet açık olarak göstermektedir ki, İslâmiyette atalet yok. Ayrıca konuyla alâkalı şu Hadis-i Şerife de ehemmiyetine binaen dikkatinizi çekeriz: "İki gününü müsavi geçirenin, bir günü zâyidir."

Eğer kişi her geçen gününü bir gün öncesi gibi geçirmekte ise o kişi ömrüne yazık etmektedir. Sen bunu iyi düşün.

Yani Müslüman miskin ve tembel halde bulunamaz. Öyle ise, İslâmiyet, çalışmayı, yükselmeyi ve meşru şartlar içerisinde kazanıp ilerlemeyi ve yardımı emretmektedir. Zira, İslâm Dini keşif dahil bütün ilimleri sine-sinde toplamıştır. Şu halde caiz midir, değil midir budalalığı ile meşgul olmanın mânâsı yoktur. Adâlet, hakkaniyet ve müsavat üzere gelen İslâm Dini saadet, mutluluk, refah ve huzuru emreder. Çünkü, İslâm Dini tam kemâlî ile tekâmül dinidir. Cehlin serâpâ bilgisizliği içerisinde İslâm Dini hakkında ileri geri konuşanların vay başına geleceklere!

Ey kişi, şunu iyi bil ki, hesap ruhtan sorulur, cesetten değil. Ceset ölür, ruh ise ölmez. Buna dair, mevzu ile alâkası bakımından ikinci defa dercediyoruz. Cenâb-ı Allah aklı başında hiç bir kimseyi İslâm Dini ve Kur'ân-ı Kerîm'e düşmanlığı sebebiyle sigaya çekmesin. Bu husus facialar silsilesi demektir!.. Devamen, 62. Cuma Sûre-i Şerifesi'nin 11. Âyet'i Celi-lesi'nde de şöyle buyuruluyor:

"Eğer bir ticaret ve eğlence görseler seni namazda ayakta bırakarak ona koşar ve dağılırlar. De ki, Allah'ın yanında olan (ni'met) eğlenceden ve ticaretten hayırlıdır. Allah rızık verenlerin hayırlısıdır."

Mevzu ile bağlantılı olarak bir Hadis-i Şerifleri'nde de Hazret-i Peygamber Efendimiz şöyle buyuruyorlar: "Bir özre müstenid olmayarak bir Cuma Namazı'nı terk eden kimse bir altın sadaka versin, bir altın bulamazsa yarım altın versin." Böylece mevzuun ehemmiyeti kendiliğinden anlaşılmiş olmuyor mu?

İbadet faslına devamem, deriz ki; yukarıda anlatıldığı üzere yok eğer buna da gücün yoksa seni Hakikate ulaştıracak 1-2 ya da birkaç gerçek tasavvuf eseri oku. Diyelim ki, bundan da âcizsin. Öyle ise şöyle yap: Günde bir kaç defa ve muhtelif saatlerde iki kere "Allah, Allah" diyerek etrafına belli etmeden secde et. Hiç değilse bunu tatbik ederek Hak Tealâ Hazretleri ile zamanı arana mesafe olarak koyma ve alâkanı zinhar koparma. Konu ile irtibatı bakımından 5. Mâide Sûre-i Şerifesi'nin 35. Âyet-i Celîlesi'nde "Ve Ona (Allah'a) takarrüp için (ruhen yükselip yakınlaşmak için) vesile arayın (irşad yolu arayın)" diye buyurulmaktadır.

Öyle ki, Kur'ân-ı Kerîm'in 6. En'âm Sûre-i Şerifesi'nin 52. Âyet-i Celîlesi'nde Cenâb-ı Hak, Peygamber Efendimize hitaben şöyle buyurmaktadır: "Allah'ın rızasını isteyerek sabah ve akşam Rablarına dua edenleri meclisinden tard etme, onların hesaplarından sana bir şey olmadığı gibi senin hesabından da onlara bir şey yoktur. Eğer onları kovarsan sen zalimlerden olursun." Aynı minvalde Hazret-i Peygamber Efendimizin de şu Hadis-i Şerifi vardır: "Ya Ali, tek bir kişinin senin irşadıyla Müslüman olması; iyi bil ki sana kızıl develer bağışlanmasından hayırlıdır."

Ey yüreği saf evlat! Allah kullarını dâlalete düşürmek isteyen şerir zümresi kimselerden şiddetle sakın. Zira, bunlar insanlar arasında şeytani hizmet gören nûrsuz, pirsiz ve hakikat ilminden bihaber, fakat laf cambazı, ilim sahibiymiş gibi davranan bedbahtlardır. Buna dair, Kur'ân-ı Kerîm'in 8. Enfâl Sûre-i Şerifesi'nin 22. Âyet-i Kerîmesi'nde "Allah indinde canavarların en aşağısı ve şerlisi hakkı akıl etmeyen sağırlar ve dilsizlerdir" diye buyurulmaktadır.

Burada biz sana en kolay olanı söyledik. Kur'ân-ı Kerîm'in 2. Bakara Sûre-i Şerifesi'nin 256. Âyet-i Celîlesi'nde buyurulduğu gibi: "Dinde bir zorlama yoktur. Hak bâtıldan, imân küfürden ayrılıp tebeyyün etti (fark ve aşikar oldu) şeytan ve putları inkar (red) ile Allah-ü Tealâ'ya iman eden kimse; hiç eksigi ve kırığı olmayan bir ipe yapıştı." Yine: 3. Âl-i İmran Sûre-i Şerifesi'nin 103. Âyet-i Celîlesi'nde ise "Cümleniz Allahın ipine sımsıkı sarılınız, birbirinizden ayrılmayınız. Allahın üzerinize olan nimetini zikrediniz. Siz; birbirinizin düşmanı iken kalplerinizi barıştırdı ve onun nimeti sayesinde birbirinizin kardeşi oldunuz." diye buyurulmaktadır.

Cenâb-ı Allah tarafından beş vakit namaz Mekke-i Mükerrerme'de

Fahr-i Âlem Efendimize Nübüvvetin 2. yılında ve Hicret tarihinden 1,5 sene önce Mi'râc'da müjdelendiğine dair iki Hadis-i Şerif gösterilmektedir. Maalesef bugün dahi nice hacı - hoca, müftü ve âlim geçinenin hiç tefekkür etmeden aslını bilmedikleri halde hikmetten bahsedip inandıkları 50 vakit uydurma namaz hususâtı meyânında yarattığı kulu Musa Aleyhisselâm Cenâb-ı Allah'a akıl hocalığına kalkıştırılır ve Hazret-i Peygamber Muhammed Mustafa'ya "...Musırran Rabbine dön. Ve tekraren Rabbine dön. Bu da yetmedi. Tekrar Rabbine dön" ikazlarında bulunma üstünlüğü payesine kavuşturulur ise biz bu düzmece mevzuun getirdiği hangi söze inanacağız?!. Âdetullah yâni Cenâb-ı Allah'ın ezel hükmü ne ise herşey ona bağlı olarak cereyan eder. Hakikat âleminde cezai müeyyidesi ağır olan bu duygu ve düşünceden şiddetle içtinap etmek lazım. Âdetinde değişiklik olmayan Allah yarattığı kuluna muhtaç duruma düşürülüyor. Peygamberler Peygamberi, Sevgililer Sevgilisi Muhammed ül Emin Aleyhisselâm da dün hale getirilerek Musa Peygamber'in sanki emirleri muamelesine tâbi tutuluyor. Allah'tan korkalım ve Peygamber Aleyhisselâm'dan utanalım yahu! Bu hususta geniş bilgi isteyen, Ulu Zât Ömer Fevzi Mardin Hazretleri'nin Hadis-i Şerifler kitabına başvursun.

Asıl olan, Kur'ân-ı Kerîm'dir. Mevzua dair, 73. Müzemmil Sûre-i Şerife'sinin 20. Âyet-i Celîlesi'nde buyrulur ki: "Namazda size Kur'ân'dan kolay olanı okuyun." Aynı Âyet-i Kerîme'nin devamı da şöyledir: "Allah-ı Tealâ sizden hastalar olduğunu, Allah'ın inâyetinden kâr ve temettü isteyerek yeryüzünde seyahat eden diğerleri bulunduğunu, ve Allah yolunda cihad ve kıtal ile meşgul bir cemaatin de vücudunu bilir. İmdi, gece namazından size kolay olduğu kadarını kılın ve üzerinize farz olanı edâ edin."

Bu sebeple yukarıdaki iki Hadis-i Şerifi kaydetmekten sarf-ı nazar ettik. Asıl olan Mushaf-ı Şeriftir. Hakk Tealâ Hazretleri Kur'ân-ı Kerîm'i Hazret-i Peygamber Efendimize parayla satmadı ve İslâm Dini de para karşılığında kurulmadı. Eyvahlar olsun, Kur'ân-ı Kerîm' i menfaat vasıtası yapanların haline!... Bu hususta bir Hadis-i Şerifte şöyle buyrulmaktadır: "Ne fena kuldur o kul ki, Dini dünya hırslarında kullanır." Güzel ah-lâkın paraya tahvil edildiği asırlarda Allah'ın emirleri dahi yaz-boz tahtası gibi görülür oldu. Cenâb-ı Hak bugün evet dediğine yarın hayır demez ki! Nitekim, âlim geçinen bazı câhil ve cühelanın bilmeden İslâm'ı zorlaş-

tırmakla kalmayıp, halkı da iğfal ederek asıl olan sabah - öğle - akşam namazlarına, ikindi namazını da ekleyerek 4 vakit diye ifade ediyorlar. Halbuki, ikindinin namaz değil zikir-i tesbih vakti olduğunu bildiren Cenâb-ı Allah'ın büyük Evliyâsı'ndan Mürşid-i Kâmil Esseyyid Ömer Fevzi Mardin Hazretleri bu mevzuu ele alarak Kur'ân-ı Kerîm'in 30. Rûm Sûre-i Şerifesi'nin 17. Âyet-i Kerîmesi ile 4. Nisâ Sûre-i Şerifesi'nin 103. Âyet-i Celîlesi'ne dair lütfettikleri izah-ı şerifi burada dercediyoruz:

"Akşam ve sabah vakitlerinde Allah-ü Tealâyı tesbih ve tenzih edin. Göklerde ve yerde hamd yalnız ona mahsustur. İkinci ve öğle vakitlerinde de ona hamd eyleyin." Rûm: 30 - 16 ve 17

Dikkat:

Bir çok kimseler bu Âyet-i Kerîmeyi beş vakit namazın dört vaktinin esası zan ederler. Vakitlere bakarak bu zehaba düşerler. Halbuki namazla alâkası yoktur. Bu vakitler; zikir ve tesbih vakitleridir, ve neticesi şunu emretmektedir:

Akşam ve sabah vakitlerinde: (subhanallah) tesbihi çekilecek.

İkinci ve öğle vakitlerinde de: (Elhamd-ü-lillâh) tesbihi çekilecek.

Netekim namaz tesbihleri denilen ve (subhanallah) (elhamd-ü lillâh),(Allah-ü ekber) tesbihlerini otuz üçer defa çekmekten ibâret olan her kesin bildiği tesbihin iki esası olan (tenzih) ve (hamd) tesbihlerinin bu Âyet-i Kerîme ile alâkalı olduğu görülmektedir.

Şimdi görülmek üzere olan Âyet-i Kerîmenin dahi namaz tesbihleri ile alâkalı olduğu anlaşılır:

"Namazı ikmal ettiğinizde Allah'ı ayakta, oturarak ve yattığımız halde zikredin." Nisâ: 4-103

Bu can alıcı mevzuda bizim için asıl olan Kur'ân-ı Kerîm'de beş vakit namaza ait herhangi bir Âyet-i Kerîme mevcut bulunmayışıdır. Aşağıda görüleceği gibi mükevvenât'ın yaratılışını nizamlayan ve yaratılmış bilcümle mahlûkatın iâşe ve ibadını temin eden "Kitab-ı Mübin" dediğimiz Kur'ân-ı Azimüşşan'ın 17. Esrâ Sûre-i Şerifesi'nin 78. Âyet-i Celîlesi'nde "Güneşin zevalinden gecenin karanlığına kadar (olan müddete mahsus) namazı, (gündüz namazını) ve sabah namazını kıl" diye buyurularak akşam, sabah ve öğle namazlarını bildirmekle beraber ve yine 2. Ba-

kara Sûre-i Şerifesi'nin 238. Âyet-i Celîlesi'nde "Namazları ve salat-i vusta'yı (gün ortası namazını) muhafaza ediniz ve Allah-ü Tealâ'ya muti ve ümidvar olduğunuz halde namaza durunuz" diye doğrudan doğruya gündüz namazı olarak öğle namazı vakti bildirildiği gibi, 11. Hud Sûre-i Şerifesi'nin 114. Âyet-i Celîlesi "Günün iki tarafında (iki ucunda), gece-nin gündüze yakın bir kaç saatinde namazı kılın. Muhakkak hasenat; seyyiatı izale eder" diye birbirini teyiden sabah ve gece, yani akşam namazlarını bildirmektedir. Böylece; namaz vakitlerinin sabah, öğle ve akşam 3 vakitten ibaret olduğu aşikar olarak görülmektedir. Şimdi, 5 vakit namaz Kur'ân-ı Kerîm'de farz olunmuştur diyen herhangi bir kimse ister cehli, ister gafleti veya isterse ortalığı karıştırmak ve kendine şöhret sağlamak için safsata bir fikirle mesnetsiz olarak iddiasında ısrar etmiş olmakla hem Allah'a, hem Peygamber'e, hem de Din-i İslâm'a olduğu gibi Kur'ân-ı Azim-üş-şan'a da bühtanda bulunmuş olmuyor mu? Hesabı çok ağır görülecek olan bu vebâlin altından kalkılır mı? Behey gafil! Seni yaradan Allah'a Allahlık mı taslayacaksın?

Şimdi, kullarının en ince teferruatına kadar herşeyini inceden inceye düşünen Rabbilâlemin ibadet ehli bahtiyar kullarının namaz vakitlerini ne güzel ayarladığını şöylece görmüş olalım: Sabah namazını evinde kılıyorsun. Öğle namazını resmi veya hususi işyerinde tatil saatinde eda ediyorsun. Akşam namazını ise yine evinde ifa ediyorsun. Ey Allah'ın güzel kulu, ne sana, ne işyerine bir ağırlık olmadığı gibi üstelik de o işyerine ibadet ehli olarak vesile-i rahmet olmuyor musun?

Ya ey Allah kulu, gusül abdestsiz dolaşma. Buna dair 4. Nisâ Sûre-i Şerifesi'nin 43. Âyet-i Kerîmesi şöyledir: "Ey müminler, sarhoş olduğunuz halde söylediğinizi bilmedikçe ve yolcu olmayarak cünib olduğunuz zaman gusl etmedikçe (niyyetle ve emrolunduğu veçhile bütün vücutla yıkanmadıkça) namaza yaklaşmayınız." Nisâ: 4-43.

Bil ki, Kur'ân-ı Kerîm'e namaz abdestsiz el sürülemeyeceği gibi, okunamaz da. Buna dair Âyet-i Kerîme şudur: 5. Maide Sûre-i Şerifesi'nin 6. Âyet-i Celîlesi: "Ey mü'minler, namaza kalktığınız zaman yüzünüzü ve dirseklere kadar ellerinizi yıkayınız ve başınızı ve topuklarına kadar ayaklarınızı mesh ediniz (siliniz)"

Elhamdülillah Resulullah Efendimizin gösterdiği veçh ile memleketi-

mizde yeteri kadar suyumuz mevcut olduğundan namaz abdestini herkesin bildiği gibi su ile alıyoruz.

Bu cümleden olarak sabah namazı tam abdestle kılınır ve büyük tesbih de yine aynı şekilde tam abdestle çekilir.

Abdest bahsinde abdestini sık sık tazelemek zorunda kalan yaşlısı olduğu gibi kadını var, erkeği var. Aynen mevsimlere göre yazı - kışı, tozu - toprağı olduğu gibi.

Yukarıda kaydettiğimiz tam namaz abdesti aldıktan sonra lüzumuna binaen tekrar abdest almak zarureti hasıl olunca günün diğer vakitleri içerisinde namaz başta olmak üzere yapılacak ibadetlerin, zikirlerin ve duaların tamamının aşağıda kaydedilen abdestle ifa edilmesinde hiç bir mahsur yoktur. Bir farkla ki, özel olarak eğer herhangi bir türbe-i şerif ziyaret etmek istenirse o zaman namaz abdestinin tam alınması lâzımdır. Yok eğer gezdiğin yerlerde, geçtiğin yollarda herhangi bir türbe-i şerif var da onu duyup gördüysen muhtasar abdestle ziyaret etmende hiç bir mahsur yoktur. Bu abdest günün bütünlüğü içerisinde kişinin abdestli olmasını temin eder ki, bu da Allah'ın muhabbetini kazandırmış olur.

Bizlere bu kolaylığı gösteren Büyük Evliyâ'dan Pîr makamındaki Esseyid Ömer Fevzi Mardin Hazretleri'nin bu abdest hakkındaki şerh-i Şeriflerini kaydediyoruz:

"Şimdi burada çıkacak bir netice var: O da şudur:

Sade olan esasa; zaman ve mekânın müsaadesi nisbetinde, maksada uygun, güzel teferruat ilâve olunacağı gibi; eğer bir gün herhangi bir sahada bir müslümana bu teferruatlı abdesti almak müşkülât gösterir ve netice abdesti terk ettirecek olursa o vakit derhal asla ve aslın sadeliğine dönmekten doğru bir şey olamaz. Netekim Peygamber Efendimiz dahi yerine göre kısa abdest almıştır. İşte Buhârî-i Şerîfdeki esas:

Son senelerde Türkçe tab' ve neşredilen (tecrit tercümesi) adlı Buhârî-i Şerif kitabının vuzu' bahsinde mukayyet 114 üncü sıra numaralı hadîs-i şerîfde; râvîsi şöyle buyuruyor:

(Resûlullah; Sallallâh-u aleyhi ve sellem, Arfe'den döndü. Caddeye girince inip su döktü, ondan sonra abdest aldı.. Şu kadar ki bu abdesti hafif aldı.)

Diğeri:

131 nci sıra numarasında:

(Resûlullah sallallah-u aleyhi ve sellem; üzeri kılız [deriden yapılmış] na'leyn [ayakkabı] giyip [ayağı] içinde [iken] abdest aldığımı [yani ayağımı çıkarıp yıkamadığımı] gördüm.)"

Allah ondan razı olsun.

Bahsettiğimiz bu muhtasar abdest üç şekilde ifade edilir ki bunlardan hangisi üzerine niyet edersen et, aynı şeydir.

1 - Muhtasar abdest.

2 - Kısa abdest.

3 - Perçin abdesti (Yama abdesti).

Meselâ bir örnek olarak verelim:

Ayakkabımı çıkarmadan, elbisenin (veya gömleğinin) kollarını sıvama-dan onları hafifçe bilek kemiklerinin gerisine çekmen kâfidir.

Gelelim şimdi abdest almağa.

"Ya Allahım.! İzni şerifinle niyet ettim namaz kısa abdesti almağa."

Denir ve üç defa bilek kemiklerine kadar eller yıkanır.

Üç defa ağzına su vererek ağzını yıkamış oluyorsun.

Üç defa burnuna su çekersin.

Üç defa yüzünü yıkarsın.

Sonra başını mesh edersin.

- Ve kulaklarını yıkayıp, enseni sıvazlarsın.

İşte, abdest alınmış oldu.

Not: Bir Fatiha-ı şerife oku. Eğer bildiğin başka bir dua varsa, onu oku.

Musevi Abdesti:

Günlük üç vakit namaz kılan Museviler'in aldıkları abdest şöyledir: Elini, yüzünü, ayağını yıkar. Bu abdest o güne temeldir. Sonra aynı günde abdesti bozuldukça tazelerken mecburi olarak yalnız elini yıkar ve ihtiyâri olarak da (lüzum görürse) yüzünü de yıkar.

Cenaze namazı bahsine bir açıklık getirelim:

Cenaze namazına gelenlerin cenaze için kılınacak namaza iştirak etmeleri elzemdir. Bir kenarda durup manzarayı temaşa etmek makbul değildir. Çünkü cenazeye azap verir. Bunu sen görmez ve bilmezsin ama cenazenin ruhu sana lânet eder. Cenaze seyretmek ve bu arada şu veya bu hususta dünya işi görüşmek için gelenler hiç gelmesinler daha iyi. Zira bu halden yüce Allah ikrah eder. Vesile teşkil' etmişken hata işlenmemesi ve yapılmış hata varsa vazgeçilmesi için şu Hadis-i Şerif'e hassaten dikkatini çekeriz: Muhammed Aleyhisselâm mevzuun ehemmiyetine binaen buyururlar ki: "Kadınların cenazelere iştirak hissesi yoktur."

Bilgi: Kadınlar cami hocalığı da yapamaz. Yani imamet makamında bulunamaz. Müftü de olamaz. Eğer bu mümkün olsaydı dört büyük hatun başta Fatma tüzzehra Vâlidemiz olmak üzere mübarek vâlidesi Hatice tül Kübra Validemiz ve Meryem Validemiz ile Asiye Vâlidelerimiz Hazeratına bu hak verilirdi.

Ey hanımlar! Sizlerin selameti için tekrar ifade ediyoruz ki, bu hususta çok dikkat etmelisiniz.

Emr-i Şerif bu kadar açık iken, kadınların cenaze namazına iştirak ettirilmesi veya etmeleri başlı başına Allah'ın gazabını üzerlerine celbedecek fitne halinden başka nedir ki?!.. Ey akıllı hanımlar ve beyler, kendi selamet ve saadetiniz için indallahda hesaba çekilip azaba düşmek istemiyorsanız bu hususta fitne ehline itibar etmeyiniz ve onlardan uzak durunuz.

Ey hanımlar! Ehemmiyetine binaen, bir daha kaydediyorum:

Hadis-i Şerif: "Kadınların cenazelere iştirak hissesi yoktur."

Daha açık ifadeyle doğrusu şudur: Asla cenâze namazı kılmayınız. Fitneye düşerek sizi iğfâl edenler veya yanılmaya çalışanlar hiç şüphesiz melanetlerinin hesabını vereceklerdir. Siz bu hesapta yer almayın.

Bunun yanısıra şu Hadis-i Şerife de dikkat ediniz: "Kabir ziyaretini itiyad etmiş kadınlara ve kabrin üzerini Mescid ittihaz edenlere ve kabre kandil yakanlara lânet olsun."

Nasıl ki namaz kılanın önünden geçmek günah ise, türbe ziyaretlerinde dua edenlerin önünden geçilmesi de aynı şekilde makbul değildir.

Namaz; mükevvenâtın yaratıcısı olan Allah ism-i Şerifi ile başlar. Yâni "Ezan-ı Muhammedi" ile... Dilersen Allah ismi "İsm-i Â'zam" ile başlar de.

Söz gelişi; Besmele-i şerife çekmeden ve Fâtiha-i Şerife okumadan namaz kılınır mı? Demek ki namaz-ı şerifin mebbeini Mushaf-ı şerif = Kur'ân-ı Kerîm teşkil ediyor. Öyle ise okuyalım:

Hadis-i Şerif: "Bilcümle semâvî kitapların anahtarı besmele-i şerife'dir."

Diğeri: "Fâtiha-tül kitabı (namazda) okumayanın hiç namazı yok buyurdıkları hakkında."

Allah kelâmı: "Kullarımdan gazabıma en çok uğrayan şu kimselerdir ki, cehennemden korktuğu ve cenneti umduğu için bana ibâdet eder." (Hadis-i Kudsi)

Mushaf-ı şerif yâni Kur'ân-ı Kerîm: "(Kur'ân Masûn ve mahfuz kitaptır ki ona temizlenmiş olanlardan başkası mes etmez (el sürmez)."

Vâkıa: 56 -78 ve 79

Allah kelâmı bu kadar sarîh olarak ortada dururken, be hey gâfil veya ahmak; Kur'ân-ı azîmü's-şân üzerinde ileri-geri neyin konuşmasını yapacaksın?!. İyi bilesin ki, echeliyetin = nâdânlığın sırtına vurulmuş bir semerdir ve eğer bu sebeple münkirler kervanına katılmış oluyorsan bunun sana hiçbir faydası olmaz.. Yarın seni yerden yere vururlar ki, bir pula satarlar fakat alan bulunmaz... Var git dünyâ hayatında iken aklını başına devşir ve bu azîm belâdan kendini kurtar. Aksi halde o saat... geldikte çok ağlarsın...

Hadis-i Şerif: "Hayırlılarınız Kur'ân'ı öğrenen ve öğretenlerdir."

Namaz; kulun Rabbî ile konuşmasıdır. Bir başka deyişle mektup teâtîsidir. O halde ibâdet-i namaz Cenâb-ı Hakk'ın sıfât-ı zâtiye dilidir. Diğer emirler gibi namaz emri şerifini de Allah'tan alıp kullarına tebliğ eden Resûl-ü Ekrem Efendimiz'in zâtî Hak ve Hakk'ın da sıfâtı halktır. Sen şunu şu hususu çok iyi bilesin ki, Allah'ın Allahlığı kendisine aittir. Nasıl ki birer mahlûk olan cennet ile cehennem de haktır ve fakat bilcümle yaratılmışları sarıp kuşatan yaratıcı ve o tek varlık sahibi yine yalnız Cenâb-ı Allah'dır.

Kur'ân-ı Kerîm: "Ve biliniz ki Allah, insan ile kalbi arasına girer."

Enfâl: 8-24

Diğeri: "Ve biz ona (halet-i nez'ide bulunana) sizden daha yakınız. Ve lâkin siz görmezsiniz." Vâkıa: 56-85

Görülüyor ki; Hak Tealâ Hazretleri maddesiyle, mânasıyla içerden ve dışardan insanı tamamen sarmıştır. Bu hal Allah'ın Allahlık saltanatının bir iktizâsı olarak irâde-i küllî tecellisidir ve en küçük zerresine kadar her şeyi kuşatmıştır.

Kur'ân-ı Kerîm: "Yâ Muhammed, senin tuttuğun hiçbir iş, Kur'ân'dan tilâvet ettiğin bir şey, amelden işlediğin hiçbir âmel veya azm ettiğin hiçbir teşebbüs yoktur ki, onun üzerinde biz şahit ve görücü olmayalım. Yerde ve gökte bir zerre kadar, ondan daha küçük veya daha büyük hiçbir şey Rabbin'dan gizli kalmaz; cümlesi (levh-i mahfûz)'da kitâb-ı mübîn'de yazılıdır. (Cümlesi irâdem ile taayyün etmiş ve vakti geldikçe zuhûra gelmiştir.)" Yûnus: 10-61

Hayır için yapılan her güzel hizmet = iyilik eksiksiz bir halde ibâdet yerine kâim olur. Zirâ başta namaz olmak üzere, ibadetin şekli ve sahası alabildiğince geniştir. De ki âlemleri şâmidir.

Bir başka ifâde ile diyelim ki, namaz remz-i mi'râc'dır. Dahası iblisini = nefisini terbiye etmiş güzel ahlâk sahibi bir Allah kulunun yâni takvâ ehlinin kıldığı namaz ise onun mi'râc hâlidir. Allah'ın selâmı o bahtiyâr kullar üzerinedir. Çünkü onlar dünyâ hayatında iken gerçeğe ulaşmış büyük fevzûfelâh sahipleri saâdetli zevâttır.

Hadis-i Şerif: "Namaz, müminin miracıdır."

Allah'ın ahlâkı ile ahlâklanan ve Allah'ın boyasına boyananların hâli işte böyledir. Hak Tealâ Hazretleri beşeriyete hizmet için seçip ayırdığı bu şerefli kullarını yüksek derecelerle taltif etmiştir.

Evet; sen onları gördüğünü sanırsın, görmezsin; bildiğini sanırsın, bilmezsin... anladığını sanırsın, anlamazsın. Ne var ki, onlar seni senden daha iyi bilirler.

Kur'ân-ı Kerîm: "Bu imân ve Din Allah'ın boyasıdır. Allah'tan daha iyi boyası olan kimdir? Biz o Allah'a ibâdet edenlerdeniz." Bakara: 2-138

Bittabi Câmi-i Şerifler = mescid-i şerifler başta olmak üzere, temiz olan her yerde namaz kılınır ve ibâdet yapılır.

Buyurunuz ibretle ve hayretle birlikte okuyalım ve derin, derin düşünelim:

Kur'ân-ı Kerîm : "Allah'ın mescidlerini , onlar da ism-i şerifinin zikir

olunmasından men'eden ve harap olmalarına çalışan kimseden daha zâlim kim vardır?" "Onlara dünyada zillet ve hakaret ve âhirette büyük azâb vardır." Bakara: 2-114

Ve diğeri: "Eğer insanların bazısını bazısı ile Allah defetmemiş olsaydı savmaalar, kiliseler, havralar ve onlarda Allahın ismi çok zikrolunan câmiler yıkılırdı." Hac: 22-40

Hadis-i Şerifler:

"Cennet bahçeleri mescidlerdir."

"Allah rızâsı için bir mescid bina edene, Allah cennette bir ev yapar."

"Mescide ülfet eden Allah'a ülfet etmiştir."

"İbâdetlerden gücünüz yetişebilecek ibâdeti ihtiyar ediniz."

"Cenâb-ı Hak'dan ma'dâsına güvenen güvendiğine terk olunur."

"İnsanların seçkini, âlemi Allah'a dâvet ve kullarını Allah'a sevdirendir."

Allah kelâmı Kudsî Hadîs: "Cenâb-ı Hak buyurdu ki: Ben kulumun zannına göreyim, istediği gibi bana zan eder."

Ulu yaratıcı olan Hak Tealâ Hazretleri'nin gizli hazîneleri cümlesinden deyimi ile zâti hizmetine memur ettiği ve üzerlerine titrediği sevgili kulları hakkındaki üç Hadis-i Şerifi burada kayda alıyoruz. Dikkatle okuyup tefekkür etmenizi tavsiye eder ve ayan olarak ifâde ederiz ki, yeryüzünde bu mübârek kadrodan bir tek eksik olsa hiç şüphesiz Cenâb-ı Hak arzdan rahmetini keser ve dünyâyı kuraklığa = kıtlığa terkeder... O zaman da cihan çöplüğe döner. Kokuşur...

Yâ ey dünyâlık şanı, şöhreti, serveti, rütbesi, makam ve mevkii yanısıra evlâdı ile öğünen biçâre mağrur!.. Ölüm yakana yapışınca bunların hiçbirisi sana yâr olmaz. Orası "Er Meydanı"dır. Kimin (Tanrı Eri) olduğu orada görülecektir.

1 - "Allah; sevgili kulları için hiçbir gözün görmediğini, hiçbir kulağın işitmediğini, hiçbir kalbin tasavvur edemediğini (böyle bir nîmeti) hazırlamıştır."

2 - "Rabbınızı gördüğünüz zaman onu ay'ı gördüğünüz gibi (âşikâr tecelli ettiğini) görürsünüz."

Ancak yüreği temiz ve âkil olanlardır ki, "Hû Baba"nın gönlüne girdi. Burada ifade edilen Mürşid-i Kâmil'dir.

3 - "Allah nezdinde en mutlunuz onlardır ki sabah ve akşam Allah cemâlini görürler, bu öyle bir zevktir ki, bütün bedenî zevklere nisbeti bahri muhitin (büyük dış denizin), bir damlaya nisbeti gibidir."

Delil: "Allah; onların kalplerine imânı yazmış (imânda kemâle erdirmiş) ve onları (kâmil seçkinleri) tarafından bir rûh ile (Allah; Rûh-ül-Kudüs'ü ile) te'yid etmiştir." Mücadele: 58-22

Diğer delil: "Allah; kullarından dilediğine (yüksek) hayata sebep olan Vahy'ile melekleri indirir. Tâ ki, benden başka ilâh yoktur benden sakınız (diye) emrini halka bildireler." Nahil: 16-2

Alâkalı Hadis-i Şerifi konunun önemine binâen bilgilerinize takdim ediyoruz: "Allah bir kuluna hayrı murad buyurursa kalbinin kilidini açar. Onda ilm-i yakîn ve sıdk hasıl olur. Ve onun kalbini sülûk ettiği şeyin mahfaza kabı yapar. Kalbini selîm ve lisanını sâdık ve ahlâkını müstakîm kılar ve kulağını işidir ve gözünü basîretli yapar."

Kur'ân-ı Kerîm: "Âgâh olun ki Allah'ın Evliyâsı için korku yoktur. Ve bir şeye de (kendi hesaplarına mahzun olmazlar.)" Yûnus: 10-62

Diğeri: "Onlar için dünyâ hayatında ve âhirette her türlü beşâret ve müjde vardır. Allah'ın kelâmında (emrinde ve vaadinde) değişme yoktur. Bu; büyük fevz-ü necattır (kurtuluş ve selâmete çıkıştır.)" Yûnus: 10-64

İslâm Dini tek dindir. Din'de zorlama ve güçlük yoktur. Namaz bahsine gelince o da aynen öyledir.

Kur'ân-ı Kerîm: "Namazda size Kur'ân'dan kolay olanı okuyun."

Müzemmil 73-20

2. Bakara Sûre-i Şerifesi'nin 256. Âyet-i Kerîmesi'nde buyrulur ki: "Din'de zorlama yoktur. Hak bâtıldan, imân küfürden ayrılıp tebeyyün etti (fark ve âşikâr oldu), şeytan ve putları inkâr (red) ile Allah-ü Tealâ'ya iman eden kimse; hiç eksiği ve kırığı olmayan sağlam bir ipe yapıştı."

Cenâb-ı Allah'ın kuluna en yakın olduğu an secde anıdır. Eğer âbid gaflet içerisinde değil de ibâdetini ihlâs ile yapabiliyorsa kendisine saâdet kapısı aralanmakla kalmaz ve ardına kadar açılır... Kul burada Allah'ın boyasına boyanır, yâni Yaradan'ın rengine bürünür ve Rabbî'nin ahlâkı ile ah-

lâklanır. Böyle bir yüksek dereceye getirilen o bahtiyar insan hâmil olduğu ilâhi sırlar ve kendisine lütfedilen irfan ile yaradılışın hüviyeti içerisinde üzerinde yaşadığı dünyânın aslını hakikat pertevinden görüp seyrettiği içindir ki, fâni nîmetlerin her türlüüne sırt döner. Onun tek isteği Allah kullarının hayrı, selâmeti ve saâdetidir. Asıl hizmetleri ise Hakk'ın emrine tâbi olarak Kur'ân-ı Kerîm'e ve İslâm Dini'ne ta'zîmen çok geniş sahada veya diyelim ki cihân-şümûl olarak derecelerine göre nâs'a, beşeriyete faydalı olmaktır. Zirâ, onlar Allah Velîleri'dir.

Buna dair gerekli malûmat bâlâda verilmiştir.

Bir de namaz kıldıkları, oruç tuttıkları ve zikir yaptıkları halde halka hizmeti önleyen yâni fakir-fukarayı düşünmeyen şu müslüman geçinen gâfillerin, cimrilerin, nekeslerin ve ibâdetleri ile övünen kendini beğenmiş bencil eşhâsın yanısıra hacı olmak için Hacc'a = Kâbe'ye varıp acı olarak avdet edenlerin ve ayrıca yalancı = fâsık şeyhler'in (şeyh'ül şeytân yani şeytanların şeyhi)'nin halini görelim.

Kur'ân-ı Kerîm'in 96. Alâk Sûre-i Şerifesi'nin 6-7 ve 8. Âyet-i Kerîmeleri'nde şöyle buyrulmaktadır: "Muhakkak insan kendini ganî (varlıklı) gördükte Rabbine tuğyan eder (baş kaldırır.) Halbuki rücuû Rabbınıza dır (dönüp geleceği Rabbıdır.)"

Kur'ân-ı Kerîm: 107. Mâûn Sûre-i Şerifesi'nin tamamı olan (7) yedi Âyet-i Celîle'yi olduğu gibi kaydediyoruz. Dileyenler ibretle okuyup kendileri hesabına ders çıkarırlar ve en büyük ibâdetlerden birinin halka hizmet olduğu gerçeğini gözönünde tutarak fakir-fukaraya hor gözle bakmayıp Allah rızası için onları gözetip kollarlar. Yine kazanacak olan kendileridir...

Âyet-i Celîle: 1-3 "Yâ Muhammed, kıyâmet gününü tekzîb eden (inkâr eden) şu kimseyi gördün mü, o; yetimi kovar, fakirleri yedirmeğe ne kendi rağbet eder ne de halka rağbet ettirir (teşvik eder)."

4-7: "Vay... (şiddetli azab) o namaz kılanlara ki namazlarından gâfillerdir. Onlardır ki riyâ ederler ve zekâtı vermezler."

1-3: "Yâ Muhammed, kıyâmet gününü yalanlayan şu kimseyi gördün mü, o; yetimi kovar, fukarayı yedirmeğe ne kendi rağbet eder ve ne de halkı rağbetlendirip teşvik eder."

4-7: "Vay (şiddetli azab) o (gafletle) namaz kılanlara ki namazlarının

(mânâsından) gâfillerdir. Onlardır ki riyâ ederler ve içtimaî yardımı men ederler."

Ve sonuncusu: 107. Mâûn Sûre-i Şerifesi'nin 4-7 Âyet-i Kerîmele-ri'dir: "Vay... (başlarına) o namaz kılanlara ki namazlarından gâfillerdir. Onlardır ki riyâ ederler ve zekâtı vermezler."

Namaz mevzuunun hülâsası:

Sekiz saat uyku ve iki saat yemek vakti olmak üzere, cem'an on saat hariç tutulursa geri kalan ondört saatlik zaman insana kaç dakikada bir namaz kılmak için vakit getirirdi.. İşte hesabı: Bir saat altmış dakika olduğuna göre bunu ondört saat ile çarp ve toplam olarak çıkacak sekizyüzkırk rakamıdır. Bunu ise elli vakit namaz'a bölünce genel yekûn içerisinde çok önemsiz on dakikalık minnacık bir fark görülecekti ki, insan her onyedi dakikada bir namaza durmuş olacaktı. Rakam ile: $(60 \times 14 = 840 / 50.)$

Bu vaziyette nasıl zaman bulur da çalışdınız? Geçinmek ve aileye bakmak için günlük haftalık - aylık - yıllık kazanç temini ne surette elde edilmiş olacaktı? Kaldı ki, tarlayı kim sürecekti, ekini kim ekecekti, harmanı kim kaldıracaktı, bağ - bahçeye kim bakacaktı ve karın nasıl doyacaktı da sıra üst-başa gelecekti? Velhasıl işe gidecekti ve iş'de kim çalışacaktı? En önemlisi Allahın mülkü nasıl ma'mûr olacaktı?!...

Bak ki, bu elli vakit namaz hikâyesi, Hak Tealâ Hazretlerinin kemal sıfatlarıyla asla bağdaşmadığı gibi, tekâmül kanunları ile de taban tabana ters düşüyor ve üstelik hikmet'e de aykırı olmakla beraber kat'i surette tekâmülü emreden hem İslâm Dinine, hem de Kur'ân-ı Kerîm hükümlerine hiç mi hiç uygun bulunmuyor.

Madde ve mânası ile Mi'râc-ı Nebî Aleyhisselâm'ın esasına olduğu gibi yüce tecelli seyrine de hiçbir yakınlığı ve uygunluğu bulunmayan böylesi hadiseler bu hakikat muvâçehesinde hadis demek aslında "Hadis-i Şerife hürmetsizlik değil midir?

Acaba halen daha hikmetten dem vurarak buna inanan gâfil, nâdân ya da ahmak var mı? Şâyet varsa yuh olsun!...

Hadis-i Şerifler:

1 - "Ahmak'ı bırak."

2 - "Hikmetin başı rıfk'dır."

3 - "Bir saat tefekkür yetmiş yıl ibâdetten hayırlıdır."

4 - "Sonunda özür dilemeğe mecbur olacağın her işden sakın."

5 - "Bir kavme benzemek isteyen o kavimendir."

Ve: "...Etme nâdânla sohbet

Hem darılır, hem küser.

Oturma sofrasına

Gider kırk yerde söyler..."

Cenâb-ı Allahın izni şerifi ile, âcizaneme bu mübârek malûmatı lütfetmiş olan Hazret-i Pîr Esseyyid Ömer Fevzi Mardin Sultan'a minnet hislerimi takdim etmekle şeref duyuyorum. (Allah sırrını takdis buyursun.)

Elli vakit namaz ve buna ait olan mevzu serapa yalandır. Çünkü, ilâhi terbiyeye ve edep ölçülerine tamamiyle aykırı olduğu gibi hikmete zıt olması sebebiyle de gerçeğe tamamen uzak düşmektedir.

Bu bahsi ortaya atanlar cehlin, sapıklığın ve ihanetin hesabını Cenâb-ı Allah'a vermeden önce bizzat kendilerini hesaba çekmiş olsalardı, çok daha hayırlı davranmış olurlardı.

Ayrıca Ulu Velî Ömer Fevzi Mardin Hazretlerinin tavsiyeleri cümlesindedir:

"... o vaktin namazı bittikten sonra, seccadeden kalkmadan önce:

Ya Rabbi'l Cemil, Ya Settâr'ül Uyûb, Ya Gaffar'üz Zünûb "

diye (9) defa tekrar etmemizin bizler için hayırlı olacağını buyurmuşlardır.

Zekât ve Kul Hakkı

Burada gördüğümüz en mühim husus şudur: Namaz ve zekât. Ne var ki, namaz kılacaksın diye insanları icbâr edemezsin. Zirâ, namaz Allah ile kulu arasındadır ve iş Allah'ın şânına aittir. Zekât ise, doğrudan doğruya fakir-fukara ile alâkalıdır. Şöyle düşün: Su, elektrik, yakıt parasını vermekte zorlanan bir kimse... ayrıca oturduğu evde kiracı ise ve birkaç kişilik aile hayatı, bir de okuyan çocukları varsa nicedir onların vaziyeti acaba?!.. Bunun dışında bir de aç, çıplak ve hasta olup bakıma muhtaç olanları hesap et. Bilelim ki, zekât fukara insanların hakkıdır; hissiz duygusuz varlıklı kimselerden muhakkak surette alınmalıdır. Adâlet bunu gerektirir. Cemiyette = toplumda muvâzenenin teessüs etmesi ve emniyetin yerleşmesi ancak böyle olur. Aksi halde manzara hiç de hoş olmaz. Tekrar ediyoruz ki zekât fukaranın hakkıdır. Toplumda kardeşlik duygusunun meydana gelmesinde ve huzurun sağlanmasında zekâtın rolü çok büyüktür. Allah nezdinde zekât da namaz gibi pek makbuldür. Çünkü zekât üstün bir ibâdet hâlidir.

Mevzû ile ilgili olarak Rabü'l-âlemin şöyle buyuruyor: "Sadakalar (zekât olarak verilen şeyler); fukaraya ve zavallılara ve (tahsil) memurlarına ve kalpleri birleştirecek olanlara, esirlikten kurtulacaklara, borcunu ödeyemeyecek hâle düşenlere, Allah yolunda çalışanlara, garib yolcularıdır. Allah böyle farz etmiştir. Cenâb-ı Hak her şeyi bilir ve hikmetinin muktezâsını icrâ eyler." Tevbe: 9-60

Rızıkları, el-Rezzak olan Allah dağıtır. Zirâ, tek yaratıcı O'dur.

Allah buyuruyor ki:

"Zekâtı verin." Bakara: 2-43

Diğeri: "Ve zekâtı verin. Nefsiniz için hayırdan ve hasenattan gönderdiğiniz her şeyi Allah'ın yanında bulursunuz. Allah-ü Tealâ her işlediğini görücüdür." Bakara: 2-110

Öbürü: "İnsanların mallarında ziyâde olması için verdiğiniz fazla bedel veya atıyye gibi şeyler Allah yanında (sevap) kazanmaz ve (ancak) Allah'ın rızâsını murad ederek verdiğiniz zekâttır ki kat kat artar."

Rûm: 30 - 39

İzahat: Muhtaç olmayan her hangi bir insana veya insanlara cemîle kabilinden verilen şeyler ikram ve hediye nev'inden olması hasebiyle zekât faslına girmediği için verene sevap kazandırmaz. Çünkü böylesi davranışlar husûsi maksat taşır ve sırf o kimsenin muhabbetini = teveccühünü kazanmayı amaçlar ki Allah'ın rızâsına uzaktır. Ancak Allah rızâsı için umumî gâye ile verilen şeyler veren şahsa ya da şahıslara yine Cenâb-ı Allah tarafından karşılığı kat kat ziyâde edilerek verilmiş olur.

Zekât; içtimaî = sosyal dayanışma gibi insan haklarının temelini teşkil ettiği içindir ki son derece mühimdir. Görüldüğü veçhile namaz farızası çok mühimdir ve fakat zekâtın verilmesi ondan da elzemdir. Zirâ, namaz kılmayan insana namazını kıl diye herhangi bir şekilde cebir kullanılmaz ama zekât vermiyenlere zor kullanılır. Çünkü zekât fakir - fıkaranın hakkıdır. Bu hak; vermiyenlerden ve vermek istemiyenlerden zorla alınır ve alınmalıdır. Toplum = cemiyet içerisinde sefil olarak aç - susuz, yersiz - yurtsuz, mekânsız, hasta ve ilâcsız bir halde insanlar var oldukça o toplumda muvâzenenin teessüs etmesi mümkün değildir. Adâletin cârî olmadığı yerde emniyette sağlanamayacağı için huzurdan bahsetmek imkânı haliyle olamayacağından o cemiyette içtimâî mânâ da kalmaz. Kardeşlik alâkasının zayıflaması ise insanlık hissini köreltir ve toplumun birbirlerine karşı olan güvenini iyice sarsar. Bu da ancak âkibeti hüsrana varan diktatörlüklere yol açar.

Adaletin olmadığı ve ayaklar altına alındığı bir yerde hak - hukuk ve hukukun üstünlüğünden bahsedilmez. Öldürülmesinde beis olmayan kargalar dahi buna güler.

Zekâtın önemini böylece belirttikten sonra şu ifâde ile konuyu bağlamış olalım: Allah'ın birliği etrafında toplanalım ve O'nu gayrete getirelim ki kardeşlik duygularımız güçlenmiş olsun. Bunun da fiilî nişânesi tek kelimeyle yardımdır.

Hepimiz yarattığı mükevvenâtı gergef gibi işleyen ve her santimini santimince düzenleyip cümlemizi yediren - içiren, gözeten - koruyan âlemlerin Rabbına muhtaçlarız.

Kur'ân-ı Kerîm: "Ve Allahınız ilâh-ı vâhiddir. Birdir, ondan gayri ilâh yoktur. Dünyâ'da kâffe-i mahlûkata nimetler ihsân ve iyilikler edici ve âhirette rahmet eyleyicidir." Bakara: 2-163

Diğeri: "Ey insan, sen Rabbına mülâki oluncaya kadar dünyâda çalışır ve sa'y ve gayret edersin. Ve her halde Rabbına mülâki olursun."

Nisâ: 84-6.

Öbürü: "Rücû'u Rabbınadır." Alâk: 96-8

Ey insan!

Yukarıda yazılı olan üç Âyet-i Celîleyi okuduktan sonra iyi düşün! Zîrâ bunlar senin aslını sana bildirmekte ve seni intibâha dâvet etmektedir. Dünyâda çalış, kazan ve kazandır; meşrûluktan ayrılmıyarak ye - iç, yedir - içir fakat ircî = ircâ' yâni aslına dönüş olan rücû emrini asla unutma!. Çünkü anahtarı beraberinde bulunan gerçek hayatın kilidi odur.

(Not: Kâbe, kurban, hac, oruç, zekât ve namaz'a dair geniş malûmat almak isteyenler büyük Velî Esseyyid Ömer Fevzi Mardin Hazretleri'nin Kur'ân-ı Kerîm ve Hadis-i Şerif kitaplarına mürâcaat etmelidirler. Allah ondan razı olsun ve sırrını takdis buyursun.)

Yine konumuzla alâkalı birkaç Hadis-i Şerifi de burada kaydetmiş bulunuyoruz.

1 - "Vay şu kimseye ki libâs-ı sofîyyeyi giyer de sözü ve fiili birbirine muhalif (uymaz) olur."

2 - "Vay şu kimseye ki lisan ile Cenâb-ı Hak'la çok zikreder de, fiile (işe) gelince şer'in hilâfına irtikâp ederek Allah'a âsi olur."

3 - "Ne fenâ kuldur o kul ki, Dini dünyâ ihtiraslarında kullanır."

4 - "Ne fenâ kuldur şu kimse ki, kendini büyük görür; başkalarına kibirlenerek Allah'ın büyüklüğünü unuttur."

5 - "Ne fenâ kuldur şol kimse ki, zorbalığa ve tecâvüze kalkarak Cebbâr-ı âlâyı (Allah'ı) unuttur."

6 - "Ne fenâ kuldur şu kimse ki, nefsinin ihtiraslarına uyar da kabre gireceğini ve sonra neler olacağını düşünmez."

7 - "Ne fenâ kuldur o kul ki, kibir ve taşkınlığa kalkıp da nereden geldiğini ve nereye gideceğini unuttur."

8 - "Ne fenâ kuldur o kul ki, tamah ettiği şeylerin esiri olur."

9 - "Ne fenâ kuldur o kul ki, şahsî endişeleri onu haktan ayırıp zillete düşürür."

10 - "Cenâb-ı Hak âhiret umuruna câhil kalan dünya âlimlerine gazab eder."

11 - "İnsanların eşirrâsı; ulemâsının şerîr olanlarıdır."

12 - "Kıyâmet günü Allah'ın en şedîd azâbı; ilmi ile Allah'a bir faydası olmayan (halka fayda yerine zararı dokunan) âlimlerdir."

İbâdet = zekât faslı içerisinde aldığımız bu mübârek Hadis-i Şerifleri okuyan Allah kullarının kendi hayat muhasebelerini yapmalarında nice faydalar vardır... Bunlar kilidi açan anahtarlardır.

Bu vesile ile şu iki Hadis-i Şerife dikkat çekeriz:

1 - "Ümmetim için asıl deccalden ziyâde, ümmeti idlâl eden (dalâlete saptıran) deccal imamlardan (önder âlimlerden) korkarım."

2 - "Dine musallat olacak âfet üçtür: Birincisi fîsk ve fücûr ile me'lûf fakih'ler (şerîat bilgini geçinenler), ikincisi zulmeden hâkimler (şerîatı doğru hüküm ve tatbik etmeyen kadılar), üçüncüsü yanlış içtihad ile (yanlış yol gösteren câhil müçtehitlerdir.)

Şeriat-ı Şerîf; bir (İlâhi Kânun)'dur. Nizam-ı âlem'i tanzim eder. Bir başka ifade ile Tarîk-ı Müstakîm. Burada asıl belirtmek istediğimiz şeriat'ın mânâsının Allah hakkı, İslâm hukuku olması yanında ve ayrıca cihan-şümûl olarak tefrik yapmaksızın her insanın adâlet üzere insanlık haklarına sahip haysiyetli bir şekilde huzur içerisinde sağlıklı bir hayat yaşama biçimidir.

Tarifi veçhile; Tarîk-ı Müstakîm üzere kavim ve ümmet idaresinde İlâhi Emir ile Nehiyler'in mesnedi olan "Yüce Kânun" dediğimiz Şeriat-ı Şerif'in yobazlıkla, gericilikle yakından-uzaktan her hangi bir tarzda dahi olsa sureti kat'iyede alâkası yoktur. Zaten yukarıdaki emirlerde de bu husus gayet açık olarak görülüyor.

Hal bu iken behey câhil!.. kendine düşman diye hedef olarak Allah'ı mı

sececeksin?!... Eğer vaziyet böyle ise, sen yalnız câhil değil aynı zamanda bir sapıksın.

Kur'ân-ı Kerîm: "Ey insanlar, sizden herbiriniz için bir şeriat ve mahsus bir meslek kıldık. Eğer Allah murad etse; sizi bir tek millet kıldı. Lâkin sizi imtihan için muhtelif ümmetler kıldı. Hayırlarda yarış ediniz. Cümlenizin mercii Allah-ü Tealâdır." Mâide: 5-48

Bilgi: Vesile teşkil etmişken burada belirtmeyi uygun bulduk. Irkçılığı hoş görmeyen ve birlik-beraberlik esasını tâlim eden Cenâb-ı Allah; kullarının birbirleriyle dalaşmalarını değil sevgi bağları kurarak hizmette yarışmalarını emrediyor. Zirâ ırkçılık yıkıcılık olup, tevhîd ise yapıcılıktır. Hayrı içinde olan birlikten güç = kuvvet doğar ve sağlamlık meydana gelir ki, bu da selâmettir, saâdettir, huzurdur, mansuriyet - muzafferiyet ve gâlibiyettir.

Kur'ân-ı Kerîm: 49. Hücerât Sûre-i Şerifesi'nin 13. Âyet-i Kerîmesi'dir: "Ey insanlar, biz sizi bir erkek ve dişiden halkettik. Birbirinizi bilip tanıyasınız ve tanınasınız için sizi taifeler ve kabileler kıldık. Muhakkak Allah indinde ekreminiz (en makbul amelli olanınız) en ziyâde takvâ sahibi olanınızdır. (Allah'tan sakınıp fenalıklardan çekinen ve elden gelen iyiliği esirgemeyeninizdir.)"

Rahmân ve Râhîm olan Hak Tealâ Hazretleri'nin izni şerifi ile tekâmülü = yükselmeyi en ileri safhada emreden yüce İslâm Dini'nin içerisinde uğrulmuş Şeriat'ı yukarıda muhtasar olarak izah ettik. Şimdi; onun müslümanlara, beşeriyete ve insanlık âlemine ikram ettiği şu güzel nimetlerinden bir demet sunalım. Olur ya, bazı basîretsiz hodbinlerin nedâmetlerine ve tevbe etmelerine hattâ istiğfar çekmelerine istidatları nisbetinde âmil olur.

Vukufiyetle okuyalım: Aile Hukuku (Miras) Zevce Vasiyye

4. Nisâ Sûre-i Şerifesi'nin 12. Âyet-i Kerîmesi hükmüdür. "Zevcelerinizin terk eylediklerinin; vasiyyeti icrâ ve borcu ifâ olunduktan sonra evlâdı yoksa yarısı, evlâdı varsa dörtte biri sizindir. (Zevcindir.) Eğer evlâdınız yoksa, terk eylediğinizde vasiyyet ve borç ifâ olunduktan sonra dörtte biri, evlâdınız varsa sekizde biri zevcenindir. Gerek erkek ve gerek kadın miras sahibinin ebeveyn'i ve evlâdı olmayıp bir erkek veya bir kız kardeşi olsa; vasiyyetin icra ve borcunun edâsından sonra mirastan altıda biri

onadır. Eğer kardeşleri bundan fazla ise cümlesi mirastan üçte birine şerik olurlar (ortaklaşa hisse alırlar), vârislere (vasiyyet ve borç ikrarında yanlış söyleyerek) zarar vermeyin. Allah-ü Teâla'nın emri budur. Allah zarar ve fâideyi bilici ve ikabda (ceza vermekte) teennî edicidir."

Kur'ân-ı Kerîm: Vasiyyet (Vasiyyet edenler).

2. Bakara Sûre-i Şerifesi'nin 182. Âyet-i Kerîmesi'dir: "Vasiyyet edenin haktan inhirafından (ayrılmasından) yahut günaha düşmesinden korkup vasiyyet eden ile vasiyyet olunan arasını islâh eden kimseye günah yoktur."

Diğeri: 2. Bakara Sûre-i Şerifesi'nin 180. Âyet-i Kerîmesi'nde vasiyyetin adâlet dairesinde yapılması emrolunuyor: "Sizden birinize mevt hazır oldukça (ölüm hâli geldikte) eğer mal bırakıyorsa, peder ve vâlidesi ve akrabası için adâlet dairesinde vasiyyet; müminler üzerine hak olarak farz kılındı."

Öbürü: "O vasiyyeti işittikten sonra değiştiren olursa günahı o değiştirenedir." Bakara: 2-181

Kur'ân-ı Kerîm: Cenab-ı Allah'ın şer'î hududunu 4. Nisâ Sûre-i Şerifesi'nin 12. Âyet-i Kerîmesi'ndeki taksimatı cümlesinden olarak aşağıda kaydedilmiştir.

Okuyoruz: "Bunlar Allah-ü Tealâ'nın hudûdudurlar. Allah ve Resûlüne itaat edeni Hak Tealâ ağaçları altından nehirler akan cennetlere idhal eder: Orada ebedi olarak kalırlar. Bu da büyük bir fevz-ü felâh'dır (Büyük bir saâdet ve selâmete ermektir.)" Nisâ: 4-13

Devamen; Allah'ın hudûdunu tecâvüz edenler hakkındaki emr-i Şeriftir: "Allah ve Resûlüne âsi olup Allah hudûdunu (şer'î haddi) tecâvüz ve taaddî (zulm ve haksızlık) eden kimseyi Cenâb-ı Hak ebedî kalmak üzere cehenneme koyar. Ona zelîl ve rüsvâ edici azâb vardır." Nisâ: 4-14

Kur'ân-ı Kerîm: Kadın hukuku: Kadın'ı zorla almanın ve cebren tutmanın haram olduğu hakkındaki emirdir.

"Ey mü'minler, kadınları cebren tevarüs etmeyiniz, (rızası olmayarak nikâhlaymayınız). Size helâl olmaz ve onları verdiğiniz mehr'den bir kısmını (geri) almak için tazyik etmeyiniz (zorlamayınız.)" Ve aynı Âyet-i Kerîmenin nihayeti şöyledir: "Eğer zevcelerinizden ikrah eder olsanız bile

onlara ma'ruf dairesinde (güzellikle) hüsn-ü muâşeret ediniz, (iyi muâmele ediniz ve hoş tutunuz, iyi geçininiz) olabilir ki siz bir şeyden ikrah edersiniz. Halbuki Allah-ü Tealâ o şeyde sizin için bir çok hayır kılar (o şeyi hayırlara vesile kılar)." Nisâ: 4-19

Dürüst hareket edilmesi hususunda:

"Eğer zevcenizi (boşayıp) diğer bir zevce ile tebdili (yerine başka birisini almayı) murad ederseniz ona (vaktiyle bir kantar mal vermiş olsanız bile ondan bir şey (geri) almayınız. (Tazyik vesilesi yaparak) onu (kadına) iftirâ ve sabit olmuş günah isnâdı ile alır mısınız? (Ne haddinize!)"

Nisâ: 4-20

Kur'ân-ı Kerîm: "Ve o mehr'i nasıl alırsınız ki siz birbirinizle halvet oldunuz ve onlar sizden büyük mîsâk (taahhüt) aldılar." Nisâ: 4-21

4. Nisâ Sûre-i Şerifesi'nin 32. Âyet-i Celîlesi'nde buyrulur ki: "Gerek erkek ve gerek kadın kendi kazancından hisseyâb olur. (Kazancını kendine alır.) Allah'ın inâyet ve kereminden isteyiniz (yâni kendiniz çalışınız ve Allah'ın inâyet ve kereminden kazanç dileyiniz.)"

Diğeri: "Her nefsin kazandığı kendinedir." En'âm: 6-164

Bir diğeri: "Sâlih amel (iyilik) işliyen; onu kendi nefesine işler ve fenalık eden de kendi nefesine fenalık eder." Câsiye: 45-15

Erkek hakları ve mes'uliyetlerine dair:

Kur'ân-ı Kerîm: "Babalarınızın nikâhlandığı kadını nikâh etmeyiniz."

Nisâ: 4-22

Öbürü: "Size vâlideniz, kızlarınız, kız kardeşleriniz, halalarınız, teyzeleriniz, birader ve hemşire kızları, sizi emziren süt analarınız, süt kız kardeşleriniz, zevcenizin anaları üvey kızlarınız haram kılındı.

Nikâh akd olup da zifaf olmayan zevcenin kızı ile izdivacda günah yoktur. Ve sulbî oğullarınızın zevceleri ile iki kız kardeşin arasına cem dahi (ikisini birden almak) haram kılındı." Nisâ: 4-23

Ve: "Malmız olan câriyenizden gayrı zevc sahibi (kocalı) kadınlar ile de nikâh size haram kılındı. Bunlar; (bu hükümler) üzerinize yazılmış Allah'ın farzlarıdır." Nisâ: 4-24

Kur'ân-ı Kerîm: "Sizden vefât edip zevce terk edenler; onların bir se-

neye kadar hânelerinden çıkarılmayarak yedirip giydirilmelerini vasiyyet etsinler." Bakara: 2-240

"Mutallakaları ma'rûf dâiresinde (iyi şartlar içinde) istifade ettirmek muttakîler için haktır." Bakara: 2-24

Mirasta adâlet ediniz:

"Mefrûz miraslarını vermediğiniz ve mallarını yemek için nikâhlarına rağbet eylediğiniz kadınlar ile mirastan haklarını tesviye etmediğiniz za'îf (himâyesiz) çocuklar hakkında kitapta tilâvet olunan hüküm; fetvâ verir. O yetim kadınların mihir'lerini ve miraslarını ödemekte adâlet ediniz (hakkı ödeyiniz)" Nisâ: 4-24

Ana-Baba Hukuku:

"Vâlideyn'e (ana'ya-baba'ya) ihsanı (iyiliği) Rabbın kat'iyyen emreyledi." Esrâ: 17-24

"Baba ve ananıza iyilik edin." (Bu mübârek Âyet-i Kerîme'nin devamı şöyledir:)

"Fakirlikten korkarak evlâtlarınızı öldürmeyin." En'âm: 6-151

"Anaya, babaya iyilik edin." Nisâ: 4-36

Diğeri: "Biz insana baba ve anasına hüsnü muamele (hürmet) ve iyilik ile vesâyada bulunduk, eğer sana bilmediğin şeyle bana şirk etmen (şirk koşman) için uğraşırlarsa onlara itaat etme." Ankebût: 29-8

Dünya'ya gelmene sebep olan ana ve babana of dahi deme.

Kur'ân-ı Kerîm: "(Ana ve baba'dan) biri veya ikisi de yanınızda ihtiyarlarsa onlara (of!) deme (usanç gösterme, azarlama, iyi sözler söyle, merhamet ve şefkat ile tevâzu (saygı) göster. Yâ Rabbi beni küçük iken besledikleri (bakıp gözettikleri) gibi onlara merhamet buyur de."

Esrâ: 17- 23 ve 24

Mirasta evlâd hukuku: Miras.

"Babanın ve ananın, akrabanın terk ettiği şeylerden azından ve çoğundan farz olduğu veçhile erkeklere nasib vardır ve kadınlara da baba ve ana ve akrabanın metrukâtından nasib vardır." Nisâ: 4-7

Ve tereke taksimi:

"Terekenin taksimi vaktinde akrabalığı olan yetimler ve fakirler bulurlarsa onlara terekeden bir şey veriniz, iyi sözler söyleyiniz." Nisâ: 4-8

Kur'ân-ı Kerîm: "Allah-ü Tealâ size (mirasta) evlâdınızdan erkekler için iki, kadının (kız evlâdın) hissesi kadarı ile vasiyyet eder (emreder), eğer vefât edenin evlâdı ikiden fazla ve kadın (kız evlâd) iseler, onlara terekenin üçde ikisi vardır. Eğer evlâdı bir tek kız ise mirasın yarısı onundur. Evlâdı olarak vefât edenin peder ve vâlidesinden her birine terekenin altıda biri verilir. Eğer evlâdı olmayıp vâris (mirasçı) yalnız baba ve anası ise üçte biri vâlidesinedir. (Mütebâki pedere aittir.) Eğer vefât edenin kardeşleri var ise vâlidesi mirasın altıda birini alır, bu (taksimat) vasiyyetin icrasından (yâni vasiyyet hükmü evvelâ icrâ edildikten) ve (vefât edenin borcu varsa) borcun tesviyesinden sonradır. Baba ve ananızdan, evlâdlarınızdan hangisinin fâide cihetinden size daha yakın olduğunu bilmezsiniz. Bunu Allah böyle farz etmiştir. Allah kullarının masâlih'ini (maslahatlarının iktizasını) bilir ve hikmetin muktezasını icrâ eder." Nisâ: 4-11

Vasiyyet vesikası:

"Ey mü'minler, sizden kendine mevt hazır olan (vefât etmek üzere olan) birinin vasiyyeti esnasında lâzım olan şahâdet (şâhitlik) sizden iki adâlet sahibinin ve eğer seferde bulunduğunuz sırada mevt musibeti size isâbet ederse (eceliniz gelirse) sizden gayrilerden iki kimsenin şahâdetidir." Mâide: 5-106

Borç senedi: (Vesika)

"Ey mü'minler, malûm (muayyen) bir vâde ile borç ederseniz onu yazınız." Bakara: 2-282

Yemin:

Kur'ân-ı Kerîm: "(Yemininizi bozarak) sağlam olarak eğirdiği ipliği tekrar bozan kadın gibi olmayın. Yeminlerinizi aranızda birbirinizi aldatmağa vesile etmeyin." Nahil: 16-92

Borçluya yardım:

"Eğer borçlu darlıkta ise eli genişlemesine intizar olunur. Eğer bunu tasadduk ederseniz (bağışlarsanız) sizin için daha hayırlıdır. Eğer bunu bilseniz, (bunun Allah'a ne kadar makbul ve sizin hakkınızda ne kadar hayırlı olduğunu bilseniz)." Bakara: 2-280

Hırsızlar hakkındaki ağır hüküm:

Kur'ân-ı Kerîm: 5. Mâide Sûre-i Şerifesi'nin 38. Âyet-i Celîlesi'nde Cenâb-ı Hak şöyle buyuruyor: "Erkek ve kadın hırsızların irtikâb eyledikleri şeyin cezası ve Allah tarafından ukûbet olarak ellerini kesiniz, Allah hükmünde gâlip ve âdil ve hükmünde isabetlidir."

Mülâhazamız şudur: Evvel emirde Hak Tealâ Hazretleri nâ-mütenâhi merhamet sahibi olması sebebiyledir ki aslında hiçbir kulunun herhangi bir uzvunun kesilip kopararak vücûdundan alınıp atılmasını murad etmez. Bunu bilhassa iki bakımdan istemez. Birincisi; toplum içerisinde kulunun yüz kızartıcı bir suçtan dolayı damgalanmış olarak gezmesi ve başı eğik halde bulunmasıdır. İkincisi; bünyesinin çok lüzumlu bir yerinden mahrum olmasından dolayı o kişinin çalışma gücünden kayba uğraması yanı sıra cemiyete = ailesine bâr hale gelmesi ve insanlara karşı kin beslemesi ile aşâğılık duygusuna sapanmasıdır.

Hiç şüphesiz Ulu Tanrı her hükmünde âdildir ve her işinde hikmet vardır. Bu da insanların kötüyü örnek almaları ve çirkin olanı misâl edinmemeleri; daima iyiyi, güzeli ve faydalıyı benimsemeleri için verilmiş ağır bir cezadır.

Şimdi, bunu bir de irfan gözü ile bakarak değerlendirelim: Terbiye ediniz. Ahlâkını düzelterek kötü huyundan vazgeçmesi için yardımcı olunuz. Horlayıp cibilletsiz duruma düşürmeyiniz. Size fazla bir yük olmayacak şekilde ufak-tefek şeylerde itimat eder gibi davranınız ki, o... kişiye kendinden kendine güven gelsin ve geçmiş hayat safhasının muhasebesini yapabilme imkânına kavuşsun. Ola ki, büyük nedâmet duyar ve ömrünün geri kalan kısmında nice doğruluk = dürüstlük nutukları atan birçok eşhas-tan daha güzel ahlâka sahip olarak insanlara faydalı hizmetlerde bulunur ve böylece de içerisinde yaşadığı topluma hayırlı bir unsur hüviyetinde ve müeddep hal üzere karışmış olmanın mutluluğunu yaşar. Artık kötülükten el-etek çekmiş ve iyiliklere koşar olmuş bir insanın bu şerefli hali size sadet vermez mi?! Nitekim, bu terbiye sistemi ile onun eli kesilmekten kurtulmuş olmuyor mu?

Kur'ân-ı Kerîm: "Ve bir insanı (kurtarıp) ihyâ eden de sanki, bütün insanları ihyâ etmiştir. (Bir insan kurtarmanın ehemmiyeti bu kadar büyüktür.)" Mâide: 5-32

Ey insan!

Bir hususu kat'iyetle farz olarak bilmelisin ki, altı üstü ve ortası ile bilcümle âlemleri halkeden Allah fâil-i mutlak olup hiçbir icrâatından yâni yaptığından mesul değildir. O halde akıllı bir insan olarak sen kullukta tahakkuk edebilmenin yollarını ara... Dilerim bulursun.

Kur'ân-ı Kerîm: "Allah işlediğinden mes'ul değildir." Enbiyâ 21-23

Hukukçulara ithaf olunur!

Adalet

4. Nisâ Sûre-i Şerifesi'nin 135. Âyet-i Kerîmesi hükmüne önemle dikkat çekeriz: "Ey iman edenler, vevle kendi nefsiniz, ana ve babanız ve akrabanız aleyhinde bile olsa, zengin veya fakir bulunsa, Allah için şahâdetle adâletle kaim olunuz (adâlet üzerinde ısrarla durunuz, ondan ayrılmayınız) doğruyu söyleyiniz, onlara Allah sizden evlâ'dır."

Kur'ân-ı Kerîm'in tek kelime ile tarifi: "Adâlet"tir. Sevgi ve muhabette ise hatâ - kusur vardır; zirâ insan sevdiğinin ayıbını ve noksanını göremez. Bu zaaf nice yıkımları da beraberinde taşır...

Adâlette hatâ ve kusur'a yer yoktur. Adâletin olduğu yerde huzur, selâmet, saadet, refah ve emniyet vardır. Bu da inanç birliği ile gelen güç ve kuvvet demektir. Hal böyle olunca o toplumu içlerinden ve dışardan zaafa uğratmak mümkün müdür? Asla.

Hadis-i Şerif: "El adl'ü esâs'ül mülk."

(Adâlet mülkün temelidir.)

Diğer Türkçeleri:

1 - "Memleketin (cemiyyetin) temeli adâlettir."

2 - "Bir memleketin temeli adâlettir."

Hazreti Ali Efendimiz de bir kelâm-ı kibar'ında şöyle buyuruyorlar: "El adl'ü esâs'ül mülk, ve'zzulm'ü fesâd'ül mülk."

Türkçesi: "Adâlet mülkün temeli, zulüm mülk'ün fesadıdır."

Hadis-i Şerif: "Her kim ümmetin işlerinden bir iş üzerine memûr olur da adâlet etmezse Cenâb-ı Hak onu tepesi aşığı cehenneme koyar."

Yeri gelmişken Allah Velîsi Ömer Fevzi Mardin Hazretleri'nin bir kibar-ı kelâmını burada dercediyoruz:

"Müslüman zâlim ve zâlim müslüman olamaz."

Hadis-i Şerif: "Zulüm etmeyin, zulüm etmeyin, zulüm etmeyin."

Diğeri: "Bir memleket küfür ile kaim olur (yaşar) zulüm ile kaim olmaz (yaşamaz)."

Bir diğeri: "Merhamet etmiyen merhamet görmez."

Öbürü: "Kadınları dövmeyiniz."

Ve: "Kocana ettiğin hizmet sadakadır." (Hazret-i Peygamber'in hanımlara verdiği önemi bugüne kadar kavrayamayanlar, bundan böyle iyi anlasınlar.)

Hazreti Peygamber Efendimiz bir başka Hadis-i Şerifleri'nde şöyle buyururlar: "Cenâb-ı Hakk'ın en ziyâde gazab ettiği helâl şey; telâktır (boşanmadır)."

Hadis-i Şerif: "Cennet; anaların ayağı altındadır."

Öbürü: "Ahmak kadınların sütünü çocuklarınıza vermeyiniz, zirâ tesir eder."

Peygamber Aleyhisselâm buyururlar ki: "Her kim bir müslüman'a eziyet ederse bana eziyet etmiş olur. Bana eziyet eden de Allah'a eziyet eder."

Bu Hadis-i Şerife dikkat kesilelim: "Aziz ve celîl olan Allah: Üç (sınıf) insan vardır ki, kıyâmet gününde ben bunların hasmıyım:

1-0 kimse ki bana yemin eder de sonra ahdini bozar.

2 - Yine bir kimse ki hür (insanı) köle diye satar da onu bedelini yer (yemekten çekinmez.)

3 - O bir kimsedir ki bir işçi tutar, onu çalıştırır da ücretini vermez" buyrulmuştur. Evet: "Ekmeği aziz tutunuz." Hadis-i Şerif.

Ehemmiyetine binaen aşağıdaki iki âyet-i kerimeyi okuyup, düşünelim:

"Muhakkak Allah zâlimleri sevmez." Şurâ: 42-41.

Diğeri: "Allah zâlim olan kavmi hidâyet etmez." Kasas: 28-50

Öbürü: "O gün'de (azâb gününde) fâsık olan kavimden gayrisi helâk olmaz." Ahkâf: 46-35

Ve: "Allah; gözlerin hiyânetini ve sînelerdeki gizli şeyleri bilir." Mü'min: 40-19

Dahası: "Bir yaprak düşmez ki onu bilmesin." En'âm: 6-5

Okuyalım: "Başkasının günahı ile biri günahkâr olmaz." Fatır: 35-18

Adâlet üzere okuyoruz: "Allah, hâkimlerin hâkimi değil midir?"

Tin: 95-8

Devamen: "Allah adâlet edenleri sever." Hucerât 49-9

57. Hadîd Sûre-i Şerifesi'nin 25. Âyet-i Kerîme âli hükmünü dikkat ile okuyup tefekkür eylemenizi öğütleriz.

Okuyoruz: "Biz Resûllerimizi vâzıh âyetler ve mucizelerle gönderdik ve onlarla beraber kitap ve mizân (hak ölçüler) indirdik ki, insanlar adâlette kaim olalar. (yâni insanlar hak ve adâletin iktiza ettirdiklerini yapsınlar ve onlara muhalif olan hal ve hareketten sakınsınlar.)"

Bu Âyet-i Kerîme, insanlar arasında hakda eşitliği nîmette ve külfette hakkaniyeti, haklara hürmeti ve böylece insanlık haklarının temin ve mahfuziyetini emretmektedir. İdârede tahakkümden, muamelede haksızlıktan tevakkıyı talep etmektedir. Sınıfsız, farksız ve ferdleri; hukukuna mutasarrıf ve hürriyetine sahip ve kendini idâre edenlerin işlerini murakabe hakkına mâlik bir insan cemiyeti istemektedir.

Adâlet, hakkâniyet ve müsâvât üzere, dünyâ hukuk âlimlerine = hukukçulara bir kere daha ithaf ederiz.

İllâ ve lâkin güzel ahlâk ve

Allah rızası için halka hizmet.

Zikir

Kur'ân-ı Kerîm:

"Ve ben Rabbınızım, bana ibâdet ediniz." Enbiyâ: 21-92

Diğeri: "Beni zikrediniz ki ben de sizi zikredeyim." Bakara: 2-152

Bir diğeri: "Öyle kâmil akıl sahipleri ki Allah'ı ayakta, oturarak, yattıkları halde zikrederler. Göklerin ve yerin yaradılışını tefekkür ederler."

Âl-i İmran: 3-191

Hadis-i Şerif: "Ve Allah'ı çok zikrediniz, münafıklar size (deli) deseler bile."

Allah Kelâmı Kudsî Hadis: "Beni zikredende celâsim (otururum-bulunurum)."

Kur'ân-ı Kerîm: "Kalpleri Alah'ın zikrinden yüz çevirenlere ve katı olanlara şiddetli azâb vardır." Zümer: 39-22

2. Bakara Sûre-i Şerifesi ve 114. Âyet-i Celîlesi ile bildirilmiştir. İbretle ve ızdırâbla okuyoruz: "Allah'ın mescidlerini, onlarda ism-i şerîfinin zikir olunmasından men'eden ve harap olmalarına çalışan kimseden daha zâlim kim vardır? Onlara dünyâda zillet ve hakaret ve âhirette büyük azâb vardır."

Hadis-i Şerif: "İnsanların seçkini, âlemi Allah'a dâvet ve kullarını Allah'a sevdirendir."

Kur'ân-ı Kerîm: "Allah-ü Tealâ'ya dâvet eden ve sâlih amel işleyip ben de müslümanlardanım diyen kimseden daha güzel sözlü kim vardır." Fussilet: 41-33

Burada; Allah'a dâvet Kelâm-ı şerifi hak ve hakikate dâvet suretiyle ilâhi rızayı kazanmak gayretidir. Büyük iş. Şâyân-ı takdir doğru, dosdoğru ne güzel bir hareket...

Acizânem derim ki: Müslüman olduğum için demokratım, elhamdülillah.

Şol kişi!

Mevhum olarak mü'minler arasına fesad sokup ortalığı karıştırma. İf-sad ettiğin o şey neticede sana döner ve seni dünya hayatında zelif kıldığı gibi ukbâda büyük azâba düşürür. İyi bilesin ki, Cenâb-ı Allah müfsidleri sevmez. Takvimden ömür yaprakları tek-çift düşmekte ve ircî = ircâ emri geldikte mâhiyeti hakkında hiçbir bilgiye sahip olmadığın bir âlem'e gideceksin ki, orada kimler tarafından nasıl karşılanacağını ve neler olacağını biliyor musun?! Orası anacık-babacık günüdür ve kimseden kimseye fâide yoktur... herkes kendi derdine düşmüştür. Burada ne ektin ise, orada onu biçeceksin. Zirâ, dünyâ âhiretin tarlasıdır.

Kur'ân-ı Kerîm: "Yeryüzünde fesad isteme. Muhakkak Allah müfsidleri sevmez." Kasas: 28-77

Diğeri: "Ve şunlar ki misâktan (sözleşme'den) sonra Allahın ahidini bozdular. Allah'ın isâlini (yetiştirilmesini) emrettiği şeyi kestiler. Yeryüzünde fesad ederler. İşte onlara lânet ve en fenâ bir yer vardır."

Raad: 13-25

Öbürü: "Her nefis (herkes) ölümü tadacaktır." Âl-i İmran: 3-185

Hadis-i Şerif: "Ölüm gelmeden evvel ölüme hazırlanınız."

Ölüm ile alâkalı olarak bir misâldir: Enfarktüs neticesinde kişinin kalpten vefât halinin meydana gelmesi o şahsın dünyâ hayatını nasıl tamamlayıp âhirete göç ettiğini bize en mânâlı bir şekilde bildiren Peygamber kelâmı şu Hadis-i Şerife önemle dikkat kesilmeliyiz: "Füc'eten (ansızın) ölüm; mü'min için rahatlığı ve kolaylığı mûcib, fâcir için de teessüfü mûcibdir."

Kim olursa olsun ölümden kaçış-kurtuluş mümkün olmadığına ve herkes yaptığının hesabını vereceğine göre, insanlara faydalı olan birkaç Hadis-i Şerifi burada kayda alıyoruz:

1 - "Günahkârların kıyamete intizaren, dünyâda işledikleri fenalıkların cezasını, ölümleriyle çekmeğe başlayacakları hakkında"

İşte dillere destan olan kabir azâbı budur ve hesap da kişinin ölümüyle hemen başlamış oluyor. Cenâb-ı Allah bu azîm belâdan Ümmet-i Muhammed'i yâni cümlemizi korusun. Âmin.

Demek ki, gerçeklerin halkın bildiği ve insanların söylediği gibi olmadığı burada apaşık görülmektedir.

2 - "Kim ki (ölüler için yâs, mâtem tutmak kastiyle) avuç içi ile yanaklarına vurur ve yakalarını yırtar ve câhiliyyet (putperestlik) âdeti üzere fer-yad ve figan eylerse bu kimse bizden değildir." Buyuruldu.

3 - "(Ölüler) için mersiye okumak nehiy buyuruldu."

4 - "Hayz halindeki kadın, mevtâyı yıkayabilir. (Zirâ hayız hali insanın elinde değildir.)"

5 - "Mevtâlarınızı sâlihlerin civarında defnediniz, zirâ diriler fena komşulardan muazzeb olduğu gibi, ölümler de fenaların komşuluğundan rahatsız olur."

Şimdi burada ezel-ebed ifâdesi ile yedi kat gökleri - yeri ve onların arasındaki canlı-cansız bilcümle varlıkları gülyüzü hürmetine halkettiğini bildiren eşsiz ve benzersiz olan Hak Tealâ Hazretlerine nâ-mütenâhî ta'zîm-ül tekrîmimi arz-ı takdim eder, Habîbullah Efendimiz'in huzur-u âlîleri'nde en derin hürmetlerimle eğildiğimi beyan ederek, çok büyük te-fekkürü gerektiren Peygamber Aleyhisselâm hakkında ol Allah Kelâmı Hadis-i Kudsî'yi dercediyoruz Okuyalım: "Levlâke levlâk, lemâ halâktül eflâk."

Tercemesi şudur: "Eğer sen olmasaydın kâinatı yaratmazdım."

Mânâyı şerifi ise: "Yâ Habîbim, eğer sen olmasaydın ben bu âlemleri yaratmazdım."

Görülüyor ki, El Hâlik olan Allah kendinden kendine tecelli halindeki azametli varlığından ilk önce Ahmed Muhammed Mustafa Aleyhisselâm'ı yaratarak evvel-âhir ile zâhir ve bâtın'ın birleştiği çizgide = noktada zu-hûra gelmiş oldu. Böylece varlıkların yaradılışının mebdeini = başlangıcını "ilk üç ulu zât" teşkil etmiştir.

Hal böyle olunca; Hazreti Peygamber'e, Kur'ân-ı azîmü'-ş-şân'a ve Dini İslâm'a gizli-âşikar herhangi bir tasallut = itâle-i lisan doğrudan doğruya Hallâk-ı âlem olan Allah-ü Tealâ'ya yapılmış oluyor.

Ey kişi veya kişiler!..

Hiçbir sûrette tevil kabul etmeyen bu çirkin, şerefsiz ve menfur halden şiddetle hazer edilmelidir... Zirâ bu fi'il-i şer'in ebediyyen affi yoktur. Böylesi kişi ya da kişileri himâye eden olursa o da suç ortağı = suça şerîk olarak aynı muameleye tâbi tutulacaktır. Çünkü bu Allah'ın hukûkudur. Bu âli hukûka tecâvüz eden bedbahtlar en elîm azâba dûçâr olacaklardır... Yâni kurtuluşa eremeyecek ve helâk olacaklar. Meğer ki, ölümlerinden önce akıllarını başlarına devşirip affedilmeleri için istiğfar etmiş olalar. Böylesi küfr-ü âzim tasallutlar, o devletin - milletin başına büyük uğursuzluklar getirir!.. Kişinin veya kişilerin, hattâ zümrelerin bundan şiddetle sakınması büyük hayırlara vesile-i rahmet teşkil etmiş olur.

Cenâb-ı Allah'ın mukaddes hukûkunu Kur'ân-ı Kerîm bizlere şöyle haber veriyor: "Allah'ın hudûdunu (yâni hukûkunu) tecâvüz edip (yâni aşır) ve gerek kendi nefesine, gerek başkasına zulüm suretiyle bu nehy'olunan şeyleri işleyen kimseyi yakında cehennem ateşine erıştıririz." Nisâ: 4-30

Âyet-i Celîlenin burada işâret eylediği "adem"dir. Adem, en kesif ruhların konulduğu cehennemdeki yokluk mıntakasıdır. Burası azâba dûçâr olanların ebediyyen yaşamaya mahkûm edildikleri mahrûmiyet bölgesidir ki, maalesef her asır'da namzedi vardır. Bunu okuyanın hafazanallah = Allah muhâfaza, demesi gerekir.

Şimdi, burada fikir cimnastiğine bir bâb = kapı aralayalım ve diyelim ki: Mülkün sahibi el Mâlik-el mülk olan Allah'dır. Diğer halk ettiği bütün varlıklar = mahlûkat gibi birer mahlûk olan cennet ve cehennem de bu mülkün içerisinde. Her an her yerde hâzır ve nâzır O'dur. Öyle ise inkıtâsız olarak mülkünü gezer-dolaşır. Cenette-cehennemde O'nun mülküdür.

Kur'ân-ı Ker'îm: "Göklerde ve yerde olan her şey; Allah'ın malı, mülkü ve mahlûkudur. Umûrun kâffesi ona irca' olunur." Âl-i İmran: 3-109

Diğeri: "Dünyâ ve âhirette mülk (mülkiyet) ve tasarruf O'nundur. Sizi halk eden odur." Tegâbün: 64-1

Öbürü: "Allah her şeye hâzır ve nâzırdır." Mücadele: 58-5

Ve: "Allah her şeye hâzır ve nazırdır." Burûc: 85-9

Şimdi, de ki: Allah'ın olduğu yerde cehennem olur mu? Elbette olmaz. Gökler, yer ve arası dahi Allah-ü Tealâ'nın varlığı ile doludur. Âhîret hayatında cehenneme bir küçük misal teşkil eden şu vefâsız dünyânın bağrından fişkırان lâvlar volkanlar ve buzullar ile gölge yapacak bir tek nesne bulunmadığı gibi kızgın güneşin altında uçsuz bucaksız uzayıp giden o kurak susuz çöllerde ve bunun yanısıra bu iklimlerde yaşayan yırtıcı, zehirli nice mikrop taşıyan canlıları = hayvanatı hesap etmelisin... Ayrı bahis olan Cennet ise ebedî saadet ve safâ hayatıdır.

Ya ey getirildiği dünyâdan tekrar aslına döndürölmek üzere âhîret hayatına namzet yolcu!.. Âhirete ait aızığını dünyada iken hazırladın mı, yanında mı?

Şu elle tuttuğun ve gözle gördüğün varlığın kadar gerçek olan bir hususu çok iyi bilmelisin ki; yeryüzünde yaşayan her mahlûk insan karakterini = huyunu taşır ve aksettirir = yansıtır. Aradaki fark şudur: İnsan düşünür - fikreder ve konuşur. Hayvan da akıllıdır fakat fikir sahibi değildir. Aksi olsa, insan emrine girip başına, yular taktırır, sırtına semer vurdurur ve kendisini kestirip parçalatırır da sana ziyâfet çektirir mi hiç. Elbette ki hayır.

İşte Cenâb-ı Allah'ın yarattığı insan'a verdiği değer. Çünkü Hak Tealâ Hazretleri herşeyi yarattı ve insanın emrine verdi. Öyle ki, insanlar birbirlerini kesip yemesinler diye şartlarını dahi bildirerek semâ'dan koç'u kurban olarak indirdi. Ama "insan"a.

Hadis-i Şerif: "Hayvanlardan beş hayvanın cümlesi fâsıktır, muzırdır; öldürölmelerinde beis yoktur: Akreb, karga, çaylak, fâre ve kudurmuş köpek."

1 - Akreb; cibilletsizliği (cibilliyetsizliği), vicdansızlığı, merhametsizliği, gaddarlığı, hissizliği, soğukluğu, çirkinliği, ızdırabı, uğursuzluğu, kindarlığı, kıtâli = katliamı ve ölümlü temsil eden fâsık bir hayvandır ki, bu vâsıflar insan'da mevcuttur.

2 - Karga; nankörlüğü, mezarı, hasedi, zarar-ziyân, hainliği ve pisliği tavsif eden fâsık bir hayvandır ki bu vâsıflar insan'da mevcuttur.(Kılavuzu karga olanın... burnu ... kalkmaz)

3 - Çaylak; soysuzluğu, vurgunculuğu, utanmazlığı, yırtıcılığı, fırsatçılığı ve aç gözlülüğü ifade eden fâsık bir hayvandır ki bu vâsıflar insan'da mevcuttur.

4 - Fâre; vebâ mikrobu taşıyan bu hayvan yalancılığı, fitne-fesâdı, vefâsızlığı, korkaklığı, hırsızlığı, güvensizliği, pislik ve hastalık ile dağınıklığı misallendirir ki bu vâsıflar insan'da mevcuttur.

5 - Kudurmuş köpek; saldırganlığı, ısrırganlığı, parçalamayı, perişanlığı, gözü dönmüştük ile korku ve azgın kudurmuşluğun vâsıflarını bir arada toplar ki bu sıfatların cümlesi insan'da mevcuttur.

Not: Yıl oniki ay gece ve gündüz her nerede görülürse derhal öldürülmesi gereken bu fâsık beş muzır hayvanatın arasında yılan yoktur. Dikkat çekmiyor mu?!

Bu vesile ile iki Hadis-i Şerife dikkatinizi toplar ve kendi hayrınıza olarak tatbik etmenizi salık veririz.

Hadis-i Şerif: "Çoban, zirâat (ve) av köpeğinden ma'dâ yanında lüzumsuz köpek tutmanın memnû'iyyeti hakkında."

Hadis-i Şerif: "İçinde köpek ve sûret bulunan eve melekler girmez."

Şol kişi, çok iyi düşünüp bilmelisin ki; ev = oda köpeği olarak beslediğin o süs yavrusuna hergün süt içirsen bonfile yedirsen ve bunun dışın-da özel hazırlanmış envâ' çeşit gıdalarla da beslesen tıbben de teşhis edilmiş olduğu üzere bünyesi = yapısı, derisi, kılları ve nefesi itibariyle köpek bazı mühim hastalıkları beraberinde taşımaktadır. Günbegün şampuanlı banyosunu almış olsa dahi vaziyet aynıdır ve süs köpeğinden insana önemli hastalıklar geçmektedir. Hayvanın nefesi başta gelir ve sonra tüyleri... Ekseriyet itibariyle ifade ettiğimiz zaman göreceğimiz hal şudur: Ev köpeği besleyenlerin bir takım psikolojik sıkıntılar ve rûhî muvâzenesizlikler içerisinde oldukları müşâhede edildiği gibi yalnızlık çektikleri de görülür. Zirâ köpek sevgisi arkadaşlık = kardeşlik hislerini bir hayli zayıflatır. Bu da içtimâi münâsebetler bakımından şurada burada köpek ile do-laşmak hoş karşılanmıyor. Bu bir gelenek değil görenektir ki, yazık, çok yazık!..

Bunun bir de rûhî ciheti = yönü vardır. Ne var ki, rûh ile rûhânî hali birbirine karıştırmayalım. Çünkü rûhâniyet, ulviyyet yâni yücelik, ileri mer-

tebe ve fikir yüksekliği sâir âli hallerle alâkalıdır. Hal böyle olunca köpek ve sûret bulunan herhangi bir ev'e lâtif rûhların teveccüh etmeyecekleri gibi ayak basmayacakları da Peygamber Aleyhisselâm Cenapları'nın kelâmı şeriflerinde gâyet açık olarak buyrulmaktadır ki, böylece letâfetin zıddı kesâfet ve süfliyyet'tir. Süfliğin bulunduğu yerde = evde ağırlık, sıkıntı, kalp darlığı ve uğursuzluk ile çeşitli tersliklerin beraberinde getirdiği samimiyetten uzak dostluk kuramama halleri ve sadistlik vardır... Soğukluk mevcuttur. Ayrıca, sözde = sazda ve arzûda olmak üzere kişinin kontrolü dışında marazî vaziyetler = durumlar zuhûr eder. Bu da şahsın insanlık vakar ve haysiyetine halel getiriyor... üstelik fitnesi ayrı bir üzüntüdür. Heyhât!..

Ey insan, sana beslediğin o mahlûk'u itlâf et yâni zehirle veya öldür diyen yok. İâde eyler ve bir daha edinmezsin. Vaziyetin elverdiği ölçüde herhangi bir hayır cemiyetine dahil olur fakir - fukara insanlara güler yüzle hizmet etmek imkânına kavuşmanın mutluluğunu = saâdetini yaşarsın. Görüyorsunuz ki, yardıma muhtaç insan sayısı yürekleri sızlatacak kadar ziyâdedir. Hizmet yolu çok ... Eğer mahallende = muhitinde yoksa hastahaneleri = sağlık ocaklarını okullardaki fakir talebeleri ve huzurevlerini ziyâret eyle. Bak ne manzaralar ile karşılaşacak ve ızdırap duyacaksın. İşte bu misillü gayretlerin sana iki şey kazandıracak: Dünyâ'da îtibar, ukbâ'da şeref. Bu meyânda duygu ve düşüncende değişiklik olacağı için âlem'e bakış açındaki tekamül sana büyük huzur vereceği gibi ayrıca nam kazandıracaktır. Hulâsa olarak "Mevlâ"nı bulacaksın. Az nîmet mi?!

Bu da ancak Allah'ın rızâsını kazanmakla mümkündür ki, mevzû ile alâkalı eşhasın fikrî olarak tekâmül eyleyip tasalluttan arınması ve rûhunun güzelleşmesi neticesinde elde edilmiş olur. En mükemmel ibâdetler cümlesinden sayılan hizmet bunu temin eder.

Kur'ân-ı Kerîm: "Sâil'i (arz-ı ihtiyaç edeni) red etme, (arka çevirme.)" Duha: 93-10

Bu içtimâî = sosyal yardım emridir ki, muhtaçlara gerekli ilgiyi göstereni Allah unutmaz.

Diğeri: "Maldan infak eylediğiniz her şey; nefsiniz içindir. Ancak Allah rızası için veriniz. Hayırdan her ne verirseniz karşılığı Allah tarafından size verilir." Bakara: 2-272

İmdi; sebep doğduğu için insan sağlığı bakımından mahlûkat = hayvanat ile ilgili olarak çok mühim bir hususa burada temas etmek - parmak basmak zarureti hasıl oldu. O da şudur: Temiz kesim ve muzır gıda!

Kur'ân-ı azîmü's-şân: "Allah'ın ismi zikrolunmıyarak (yâni Bi'ismil-lâh demiyerek) kesilen şeyleri yemeyiniz. Bunların yenmesi muhakkak fisk'dır." En'âm: 6-121

Diğeri: "(Kurbanlık) o; deve veya öküzü ayak üzeri iken kestiğinizde Allah'ın ismini zikredin. Yan üstü düşüp can verdiği vakit onun etinden yiyin. Dilenen ve dilenmeyen fıkara dağıtıp yedin. O hayvanları size şükredesiniz için musahhar kıldık (edindirdik.)" Hac: 22-36

Kur'ân-ı Kerîm: En'âm 6-151: "Onlara de ki: Gelin size Allah'ın haram eylediği şeyleri ben söyleyeyim; ona hiçbir şey şerîk etmeyin (Allah'a şerîk koşmayın.)

Baba ve ananıza iyilik edin.

Fukaralıktan korkarak evlâdlannızı öldürmeyin. Onları ve sizi biz besleriz.

Âşikâr ve gizli fuhşiyata (kötülöklere, günah işlere) ve fenalıklara yaklaşmayın.

Allah'ın haram kıldığı katl-i nefsi (bir insanı veya kendini öldürmek cinâyetini) irtikâb etmeyin. Meğr ki hak ile (şer'î hüküm ile) ola.

İşte bunlarıdır ki Allah size emir ve tavsiye ediyor. Tâ ki taakkul edesiniz." (En'âm: 6-151)

Ve: "Biliniz ki Allah, haramı irtikâb edenlere ukubeti (muamelesi, cezası) şiddetli ve ondan sakınanlara mağfîret ve merhamet edicidir."

Mâide: 5-98

Ayrıca, konu ile bağlantılı olarak üç Âyet-i Kerîmeyi de bilgilerinize sunuyoruz. Okuyalım ve düşünelim: "Ey mü'minler, hamr (tahammür etmiş, sarhoşluk veren içkiler), kumar (tâlih oyunları) ve putlar ve fal oyunları şeytanın amellerinden murdar şeylerdir. Ondandır sakının. Tâ ki felâha nâil olasınız." Mâide: 5-90

"Muhakkak şeytan; şarap ve kumar ile aranıza buğz ve adâvet koymağı ve sizi Allah'ı zikirten ve namaz kılmaktan men'i murad eder, artık bunları sona erdirmez misiniz? (Bunlara bir nihayet vermez misiniz?)" Mâide: 5-91

Bir diğeri: "Senden şarap ve kumar hakkında sorarlar, de ki: Bunlarda büyük günah ve insanlara menfaat vardır. Ve lâkin günahları (mazarratları) faidelerinden büyüktür." Bakara: 2-219

Hak Tealâ Hazretleri buyuruyor: "Yâ Muhammed de ki; her nekadar sizi taaccübe düşürecek derecede fena şeyler çok ise de, fena ile iyi müsavi olmaz. Ey akıllılar, Allah'tan korkun (fenalıktan sakının) tâ ki felâha (kurtuluşa) nâil olasınız." Mâide: 5-100

Kâbe ve Hac

Kâbe: "Halkın ziyareti için en evvel tesis olunan Beyt; Mekke'deki Beyt'dir. Mübârek ve âlemler için mahz-ı hidâyettir." Âl-i İmran: 3-96

Diğeri: "İbrâhim ve İsmâil, Beyt'in (Kâbe'nin) temel duvarlarını yükseltip ikmâl eylediklerinde dediler ki: Yâ Rabbi binamızı bizden kabul buyur. Sen duâmızı işitici ve niyâzımızı bilicisin." Bakara: 2-127

Hadis-i Şerif: "Hazreti İsmâil'in taş taşıyarak ve Hazreti İbrâhimin duvar öreerek Kâbeyi inşâ ettikleri hakkında."

Mühim not: Kâbe'nin harcını da Cebrâil Aleyhisselâm'ın kardığı ve üçünün bir arada çalıştığı söylenir. Allah-u âlem biz sevab. (Doğrusunu Allah bilir.)

Bir diğeri Hadis-i Şerif: "Bugün Kâbe'de mevcut olan Hacı-ı Esved'in vaktiyle Kâbenin inşâsı sırasında iskele taşı olarak kullanılmak üzere Hazreti İsmâil'in getirdiği taş olduğu hakkında."

22. Hac Sûre-i Şerifesi'nin 25. Âyet-i Celîlesi'dir: "Mescid-i Harâm'dan (Kâbe'den) insanları men' edenlere (azâb vardır.)"

Öbürü: "Yâ Rabbi bizi, sana mevcûdiyetini teslim etmiş kıl ve zürriyetimizden sana İslâm ve ihlâs ile muttasıf bir ümmet çıkar ve bize haccımızın âdab ve erkânını göster ve tövbemizi kabul buyur. Zirâ sen tövbeyi kabul edici ve kullarına rahmet eyleyicisin." Bakara: 2-128

Dikkat: Bu mübârek âyet, tertemiz yüce İslâm Dini'nin zuhûrundan, yuvarlak söz olarak kırk seneyi hariç tutarsak ikibin altıyüz altmış yıl kadar önce müjdesi verilmiş olmaktadır.

Bu cümleden olarak ifâde ederiz ki, Cenâb-ı Hakk Kâbetullah'ın inşâsını niçin İbrâhim ve İsmâil Aleyhisselâm Efendilerimiz Hazerâtına emretmiştir? Çünkü İbrâhim Halil Rahmân Aleyhisselâm yirmidokuzuncu ve oğlu İsmâil Aleyhisselâm da yirmisekizinci göbekten Cenâb-ı Peygâmbere Efendimiz Ahmed Muhammed Mustafa Aleyhisselâm'ın neseb-i şerifleri = silsile-i şerifleri olarak mübârek büyük dedeleri olacaklardı da işte onun için. Bunu çok iyi anlamağa çalış. Zirâ bu "Levh-i Mahfûz" bilgisidir.

Bir diğeri: "Yâ Rabbi, zürriyetimizden sana muhlis ve müslim ümmette kendilerinden bir Resûl ba's buyur (gönder) ki, onlara senin âyetlerini okusun ve kitabı ve hikmeti öğretsin ve onları şirk ve gûnahtan temizlesin." Bakara: 2-129

Dikkat: Bu mübârek Âyet-i Kerîme ile verilen müjde Resûl-ü Kibriyâ Efendimiz Ahmed-i Mahmud-u Muhammed-i Mustafa Aleyhisselâm'dır. Bu müjde Hazreti Peygâmbere'nin dünyâyı teşriflerinden (2650-2660) yıl kadar önce verilmiştir. Bu husustaki lüzumlu malûmat 2. Bakara Sûre-i Şerifesi'nin 128. Âyet-i Kerîmesi'nin izahatında verilmiş bulunmaktadır. Bu bilgi doğrudan doğruya "Levh-i Mahfûz"a girer. Herşey Cenâb-ı Allah'ın ezeli ilmine göre ta'ayyün eder. Bu kader'dir ve kendinde güç var vehmîne = zehâbına kapılan zavallıların "Kader-i İlâhi" üzerinde zerre misali tesiri yoktur ve zaten olamaz. Ayrıca bu muhâl'e = imkânsızlığa ister istemez kendisi de tabidir. Gerisi lâf-u güzâftır.

Şol kişi!..

Hazreti Peygâmbere, Kur'ân-ı Kerîm ve İslâm Dini hakkında bin düşün ve bir konuş. O da hayırlı söz olsun. Aksi halde helâkini bizzat hazırlamış olursun.

Devamen: "Onda âyat, beyyinât vardır ki bunlardan biri (Makam-ı İbrâhim)'dir. O beyt'e dâhil olan emîn olur. (Emniyyet bulur.)"

Âl-i İmran: 3-97

Diğeri: "Ey mü'minler, (Kâbe'de) Makam-ı İbrâhim'i namazgâh ittihaz ediniz." Bakara: 2-125

Kâbetullah olarak ifade ettiğimiz Mekke-i Mükerrreme ve Medine-i Münevvere aslında ruy-i zemin üzerinde yaşayan bilcümle milletlerin saf = temiz yürek taşıyan ve arzulu Allah kullarının cümlesine ebedi rahmet

kapısı olarak ziyaret için açık tutulmalıdır. Zirâ ümmet-i İbrahim'deki sır ve âlemlere rahmet olarak gelen Muhammed Aleyhisselâm'ın bu âyet hükmünce makam-ı şeriflerini ziyaret etmek, hangi milletten olursa olsun temiz yürekli ve güzel duygu ve düşünceye sahip olan herkese bu cihan-şümûl rahmet kapıları açık tutulmalıdır ki hak yerini bulmuş olsun. Bugüne kadar olagelen tatbik şekli yanlıştır. Çünkü, bu hesabı Allah sorar.

Öbürü: "Biz Âl-i İbrâhim'e kitap ve hikmet ve azîm mülk ve devlet verdik." Nisâ: 4-54

Ve: "Ve kitapta İsmâil'in kıssasını zikret. O; doğru ve adâletli Nebî-i mürsel idi, ehline namaz ve zekât ile emrederdi." Meryem: 49-54

"Hac; malûm olan aylardır. O aylarda kendine haccı farz eden için hac günlerinde cimâ, fena söz, günah işlemek, kavga etmek yoktur."

Bakara: 2-197

Öbürü: "Hac'da Rabbiniz'dan fâzıl ve ihsân istemenizde (ticaret etmenizde) günah yoktur. Arafât dönüşü Meş'ar'il Haram'da Allah'ı zikrediniz. Sizi hidâyete mazhar eylediğinden dolayı onu zikrediniz."

Bakara: 2-198

Diğeri: "Sonra insanların dönüp dağıldığı yerden dönüp dağılınız. Ve Allah-ü Tealâ'ya istiğfar ediniz. Allah mağfiret, merhamet edicidir."

Bakara: 2-199.

Yine: "Senden haram ayında (hac ayında) kıtâl var mıdır (muharebe edilebilir mi) diye sorarlar. De ki onda kıtâl büyük günahdır. (O ay emniyet ayıdır. Her mahlûkun emniyette bulunması matlûptur, av bile yapılmaz.) Halbuki Allah'ın yolunu kapamak O'na küfretmek, Mescid-i Harâm'ı (Kâbe'yi) (ziyâretten) men ile ehlini oradan çıkarmak, Allah indinde daha büyüktür. Fitne katilden ekberdir (büyüktür.)" Bakara: 2-217

Tevhiden, mezkûr Âyet-i Celfilenin bir diğer ifâdesi şöyledir. "Senden haram ayında (Hac ayında) kıtâl var mıdır, diye sorarlar. De ki onda (o ayda) kıtâl; büyük günahdır. Halbuki Allah'ın yolunu kapamak (Hac yolunu kapamak), ona küfretmek, Mescid-i Harâmı (Kâbe'yi) men' ile ehlini oradan çıkarmak; Allah'ın indinde daha büyüktür. Fitne, katilden ekberdir (daha tehlikelidir.)" 2-217

Ehemmiyetine binâen aynı Âyet-i Kerîmeyi iki ayrı şekilde ve az bir fark ifâdesiyle kaydetmiş bulunuyoruz. Ganî olan yalnız Allah'tır. Hepimiz Yaradan'a muhtaç fakirleriz. Er - geç O'na dönüp gidicileriz. Ama nasıl?! Bunu çok iyi düşünmek lâzım.

Ey insan, aşağıdaki üç maddeye çok dikkat et!

1 - Hac yolu Allah yolu'dur. Bu yolu kapamağa = engellemeye çalışan ve bunu teşvik eden günah-ı kebâir işlemiş olur ki, sûret-i kat'iyede bunun affi yoktur. Dinli - dinsiz, inançlı - inançsız, imânlı - imansız, renkli - renksiz hiç fark etmez. Ayrıca, câhildim, bilmiyordum, öğretmemişlerdi nev'inden herhangi bir mâzeret dahi hiçbir suretle kabul görmez. Orası öyle bir âlem ki bir pula satarlar da alan bulunmaz. Mü'min için ihyâ, münkir için ifnâ .. bir başka deyimle felâket yeri.

"... Cevap şudur: Okusaydın - öğrenseydin. Çeşitli dünyâ işlerine akıldırıyordun, her türlü hîle yollarını biliyordun; biraz da ukbâ hayatında sana faydalı olacak bilgiye sahip olsaydın. Emir: Götürün ..."

2 - Hac, hiç şüphe götürmez helâl para ile yapılır. Hacca hacı olmak için gidilir, acı olarak dönmek için gidilmez. Onlarca defa hacca gitmek gideni hacı yapmaz. Keşke bir kere gidiş ile Hak'ka makbul "hac" olabilse. Hacı olma hali her türlü gösterişten = reklâmdan uzak durmayı emreder. Bununla beraber teeddüp, tevâzu ve şâyet mümkün olursa mahviyyet ister.

3 - Hacca mükerreren gitmek yerine her gidişin parasını ayırır ve varsa komşuların arasındaki fakir kimselere, eğer yoksa sağdan - soldan, Ahmed'den - Mehmed'den, muhtardan öğrenip doğruluk derecesine göre ihtiyaç içerisinde kıvranan fikiraya yiyecek - yakacak vesâir masraflarını görmek üzere ihsânda bulunursun. Böylece hem Allah'ı memnun eder ve rızasını kazanırsın ve hem de birçok gönül yapmanın sûrurunu = sevincini yaşamış olursun. Başkalarını mutlu etmek = saâdetli kılmak sana kıvanç vermez mi?

Hal böyle olunca, bulunduğun yerdeki bir dağ veya tepe üzerindeki yatır = türbeye çıkar ve oradan Cenâb-ı Allah'a el uzatıp - avuç açarak şöyle bir niyâzda bulunursun: "Allahım, ... hakkımı buradan kabul buyur."

Halka hizmet, Hak'ka hizmettir noktasından olmak üzere al sana bir hacılık ünvanı. Evet, aynen böyle.

Son olarak tavsiyemiz şöyledir: Şeyh olduğunu söyleyenlere, ben derişim diyenlere ve hacı - hoca ünvanlı olanlara deriz ki; yalan söylemeyin, fitneden uzak durun, haset etmeyin, kindar olmayın, gözünüzü hırs bürümesin, şöhretten tiksinin, asla siyâsete bulaşmayın ve devlet = hükümet işlerine kat'iyen karışmayın. Devlet adamı dahil herhangi bir kimse lüzum duyar da size gelip birşey sorarsa ona veya onlara doğru bildiğinizi söyleyin ve muğlak söz etmeyin. Devlet adamlarını ziyâret eyleyip onlardan bir talepte bulunmayın. Bilmediğiniz bir şeyi biliyorum demeyin. Görmediğiniz birşeyi de görüyormuş havasında anlatmayın. Eğer bir kimseye şu ya da bu hususta vaadde bulduysanız o sözünüzü tutun ve yerine getirin. Yapamayacağınızı vaad etmeyin ki yalancı durumuna düşüp insana = insanlara zaman kaybettirmeyin ...

Şimdi, burada istisna teşkil eden husus rûhâniyettir ve zaten o halden hale geçiştir, zuhurdur,.. tecellidir. Onun dili, ilmi, irfan vâdisindeki seyri Cenâb-ı Allah'ın "Şe'n" yâni fiil haline = tecelli durumuna bağlıdır. Biz bu hali fiili olarak yaşadık.

Kur'ân-ı Kerîm: "Mekirlerin cümlesi Allahın'dır." Raad: 13-42

"Fena muameleye güzel muamele ile mukabele et." Fussilet: 41-34

Kişi haddini bilmeli - insanları sevmeli...

Kurban

"Allah; Beyt-i Harâm olan Kâbe'yi ve Hac ayını ve hacda kesilen kurbanları insanlar için maîşete (geçime) medâr kıldı (geçim vesilesi, geçim sebebi kıldı.)" Mâide: 5-97

Daha önce kaydettiğimiz bu bahsi rabitalı olarak burada tekrar dikkatlerinize sunarız. Çünkü her bahis kendi hükmü içerisinde değerlendirileceği cihetle bu açıklamayı yapmak zarureti hasıl olmuştur.: "Kurbanın fıkara verilen eti ve akıtılan kanı Allahın rızâsını temin etmez. Ancak sizden takvânızdır ki Allah'ın rızâsına isâbet eder." Hac: 22-37

Mülâhazât: Kurban helâl kazançla alınır ve Allah rızâsı için kesilip fakir-fıkara dağıtılır. Hac farîzasında kesilen kurbanlar, Hicaz halkının fakirlerinin maîşetini temin etmek içindir. Bunun da sebebi şudur: Başlangıçta yeşillik olan Hicaz toprakları daha sonra bugünkü çöl haline bürünmüş ve böylece ziraate elverişli olmak vasfını tamamen kaybetmiştir. Bu sebeple halk sadece hayvancılık yaparak geçimini temin etmek mecburiyetindedir. Bir diğer husus ise, hacca gidenler çeşitli yollarla orada alışveriş yapıyor ve fakir halka bir miktar para bırakıyor. Bu da fakirin yüzünü güldürüyor. Asıl olan kurbanı dışarıdan getirmek değil, orada yâni mahallinde alıp kesmektir. Aksi davranış gayeyi temin etmez ve makbuliyet kazanmaz.

Cenâb-ı Hak, kan akıtılmasmdan hiç hoşlanmaz. Yaptığı her iş hikmete dayanır. Çünkü Allah (El Bâsıt)'dır. Şu halde rahmeti ve merhameti ile cümle âlemleri saran Hak Tealâ Hazretlerine kan akıtılmasından hoşlanır yakıştırılmasının yapılması küfürdür. "Hâşâ" bundan sakıncalıdır. Zâten

Âyet-i Kerîme'de "... verilen eti ve akıtılan kanı ... (değil), ... takvânızdır ki Allah'ın rızâsına isâbet eder." Buyuruluyor. Takvâ; kötülüklerden şiddetle sakınmak ve iyiliklere süratle koşmaktır.

Öyle takvâsızlar vardır ki, devamlı günah işleyip kazandıkları haram para ile kurban keserler ve dağıtarak yaptıkları haksızlıklardan = kötülüklerden kurtulacaklarını umarlar. Midelerine indirdikleri haramın ateş korularının kendilerini nasıl yakacağını hesap etmekten dahi mahrum haldedirler. Âkıbetleri için çok acı değil mi?!..

Arabistan tekrar yeşermedikçe ... sonun başla birleşmesi mümkün değildir.

Ey insanlar, bu hususun tefekkür edilmesinde irfan yoluyla alınacak büyük ders vardır.

Oruç

"Ey imân edenler, sizden evvelki ümmetlere olduğu gibi size de oruç farz kılındı. Ta ki o sebeple âsîliklerden (fenâlıklardan) ittikâ edesiniz (sakınasınız.)" Bakara: 2-183

Yukarıda oruçla ilgili olarak işaret edilen Âyet-i Kerîmenin devamı şöyledir: "Eğer her halde oruç tutar iseniz sizin için daha hayırlıdır. Eğer bundaki fazileti bilerseniz." 2-184

Anlaşıldığı kadarı ile oruç bir ibâdet mevzuu dışında ittikâ işi olarak takvâya giriyor ve böylece haramdan = yasak edilen şeylerden sakınıp Allah-ü Tealâ'dan korkulması gerçeğini bildiriyor. Bu da ancak nefis terbiyesiyle mümkündür. Öyle ise gözümüzü gizli zinâdan; dilimizi yalandan = küfürden, inkârdan; kulağımızı fitnedan; elimizi hırsızlıktan - kıtâlden; ayağımızı kötü yolda olmaktan; belimizi fuhşîyyâtan ve varlığımızı insanoğlunun ezeli düşmanı olan kinden - iftirâdan korumamız elzemdir.

Diğeri: "Bu farz olan oruç sayılı günlerdir. Sizden hasta olan veyahut sefer üzerinde bulunan; orucu yediği günler adedince oruç tutmak takati olanlara, bir fakiri it'amdandan ibaret olan fidye vermek icabeder. Buna kendiliğinden bir hayır zam ve ilâve eden fazla sevaba ve hayra nâil olur."

Bakara: 2-184

Hadis-i Şerif: "Oruç tutun, sıhhat bulursunuz."

Hasta olmadığı ve seferde bulunmadığı halde oruç tutamayan kulları için Cenâb-ı Allah merhameti gereği hazırladığı çıkar yolu şöyle gösteriyor: Kişi kendini besler gibi bir ay oruç müddetince bir fakiri beslemek cömertliğini göstermelidir. Eğer durumu daha fazlaya müsait bulunuyor-

sa söz gelimi iki, üç, beş ve sair fakir - fıkaranın karnını otuz gün bir güzelce doyurmalıdır. Zaten böylece oruçtan beklenen de hasıl olmuş oluyor. Şâyet cömert mü'min hem kendisi oruç tutar ve hem de bu yardımı bir fidye olarak şahsı hesabına yapmış olursa hizmetinin değeri indallahda kat kat artarak yükselir. Böyle hayır hizmetleri çeşitli vesilelerle oruç ayı dışında da yapan kimseler vardır ve bunlar matlûbu yükselen, zimmeti küçülen vasıflı insanlardır.

İşte Kur'ân-ı Kerîm'in içtimâi = sosyal dayanışma ve yardımlaşma hakkında bizlere gösterdiği sayısız güzel örneklerden biri de budur. Buna en güzel misâllerden birisi de şudur: Cenâb-ı Hakkın rızâsını gâye edinmiş olan ecdadımız fakir - fıkaraı yedirip - içirip doyurmak için nice mühim vakıflar kurmuş ve nicesini de desteklemek suretiyle açtıkları imâretlerdir ki asırlarca yaşamıştır. Giyim - kuşanı da içerisine alarak aynı ihtiyaç bugün dahi mevcuttur .. Yarın da olacaktır.

Bu vesile ile imkânları nisbetinde ve edep ölçülerine riâyet ederek evliyâ türbesi yaptırmak müstakil eve = daireye sahip kıldığı kimseler dahil, çeşitli şekillerde bir çok Allah kuluna maddeten yardımda bulunup, maaş bağlatan; mazlumen katledilen, mekânı cennet olsun Gün Sazak beyin refikâsı olup birkaç asırdan beri İstanbul'un hakiki yerlisi Nilgün Sazak hanımefendiyi buna güzel bir misâl diye göstermek yerinde olur. Bu mevzu ile alâkalı Âyet-i Kerîmelerden birisi şöyledir:

"Biz iyilik edenlere ihsânımızı (iyiliğimizi) arttırırız." 'A'râf: 7-161.

Mevzumuzla alâkalı iki Hadis-i Şerifi de burada kaydetmiş bulunuyoruz: "Mazlûmen maktûl olanların bütün günahları af olur." Bu da aşikâr gösteriyor ki, rahmetli Gün Sazak doğrudan doğruya cennetlidir.

Bir diğer Hadis-i Şerif: "Cennet ehlinin hastalık görmeyecekleri hakkında."

Takdir Allah'ındır. Şânına lâyıık ne ise onu yapar.

Kur'ân-ı Kerîm: "Oruç gecelerinde kadınlarınızla mücamaat; size helâl kılındı. Onlar sizin için ve siz de onlar için libas'sınız. Allah-ü Tealâ sizin nefsinize aldandığınızı bildi. Tövbenizi kabul ve günahlarınızı af etti. Bundan sonra zevcelerinize yaklaşınız ve Allah'ın sizin için yazdığı şeyi isteyip arayınız. (yâni Allahın oruçtan murad ve maksudu olan şeyin ne olduğunu düşünüp anlayınız ve ona göre hareket ediniz.)" Bakara: 2-187

Bu Âyet-i Kerîmenin nihayeti şöyledir: "Fecrin siyah hattından, beyaz hat fark edilinceye (yâni edilecek derecede ortalık ağarınca) kadar yiyip içiniz ve sonra orucu geceye kadar (tutup) tamamlayınız." 2-187

Diğeri: Dikkatle okuyoruz: "Senden hayz hakkında sorarlar. Onlara de ki: Bu bir ezâdır, hayz halinde bulunan kadınlardan ayrı kalınız. Temizlenmedikçe onlara takarrub etmeyiniz, temizlendikleri zaman Allahın emrettiği yerden mukaremet ediniz." Bakara: 2-222

İnsan sağlığı ve sıhhati için orucun ne kadar lüzumlu = faydalı olduğunu dünyâ tıp âlimleri = hekimler dahi oruç reçeteleri yazarak bildirmektedirler.

Cenâb-ı Allah, daima galib olan yüce merhameti gereği biz âciz kullarına bir çıkış yolu, yani kolayı, hasta ve seferi olmadığı halde oruç tutmayanlar kendisini besler gibi bir fakiri Ramazan ayı müddetince beslesin ve takati yerinde ise daha fazlasını versin veya durumuna göre asgari olarak orucun 1. Gününden 30. Gününe kadar fakir birinin karnını doyursun. Eğer hanesinde mükellef olduğu halde oruç tutmayan daha başkası veya başkaları varsa, her şahıs için aynı muamele caridir. Zenginler için söylüyoruz; en faziletlisi ise hem kendisi oruç tutar, hem de 30 gün devamınca fakir veya fakirlerin karnını doyurmaktır. Bundan maksat, hayır işlerinde daha ziyâde teşvikkâr olunmasının buyurulduğudur. Beden sağlığı, sıhhati ve güzel ahlâk kazandırma faydası yanısıra Oruç insanı daha vicdanlı yapar. Âyet emirlerinden de anlıyoruz ki, halka hizmet Hakk'a hizmet ibadetlerin en büyüklerindedir.

- 1 - Fenalıklardan, kötülüklerden sakınmak için nefse hakim olmak.
- 2 - Oruç tutmak, tutan için çok hayırlıdır.
- 3 - Hasta ve ihtiyarlar mazereti olan kimselerdir. Yüce merhamet sahibi Allah kullarına güçlük çıkarılmasını istemez.
- 4 - Kendini hasta olarak kabul eden bir kimse oruç tutup tutmamak hususunda doktora gitmesinde fayda vardır.
- 5 - Bugün tıp dünyasında akıllı doktorlar 1 Gün, 3 gün, 5 gün, 7 gün veya bir - iki - üç hafta, hatta tamamı olarak bir ay oruç tutması için reçete yazarlar. Zira, oruç insan hayatiyeti ve sağlığı ile yakından alâkalıdır.
- 6 - En faziletli olanı ise oruç tutmaktır.

7 - Aslında bizim bilmediğimiz, orucun nice faydalı yönleri vardır.

Şimdi, bu vesile ile altmış gün oruç meselesine temas edelim:

Karı - koca arasında geçen herhangi bir tatsızlık, kavga veya münakaşa sebebiyle kocasının karısına öfkelenmesini müteakip, "Sen bana anam gibi haram ol." sözü üzerinedir ki, aşağıda kaydettiğimiz Âyet-i Celileler nazil olmuştur. Böylece, bir anın tehevürü sonucu olarak 60 günlük oruç tutulmasına sebebiyet vermiştir. Gerçi, koca bu sözünden pişmanlık duymuş olsa dahi emr-i ilâhi katidir ve yerine getirilmesi elzendir. Öyle ya, bu mânâsız söz anası durumuna getirdiği eşi ile aile hayatı yaşamasını imkansız kılmıştır. Kocanın bu hâlden kurtulması ise bir daha böyle çirkin münasebetsizliklerin yapılmaması ve önünü ardını düşünmeden fenâ söz söylenmemesi için bahsi geçen oruç hükmü bağlanmıştır. Âlim geçinen câhillerin bilgisizlikleri sebebiyle hiç tefekkür dahi etmeden meskür Âyet-i Kerîmelerde okudukları oruç kelimesini görünce hemen getirip Ramazan Ayı orucuna bağlamışlar ve böylece yüce İslâm Dini'ni zorlaştırmaya kalkışmışlardır.

Behey gafil! Bir sene 365 gündür. Bunun bir ayı yani 30 günü Ramazan orucu olarak emredilmiştir. Her günün karşılığında 60 gün oruç tutmak söyleniyor. Eğer bu insan 30 gün oruç tutmazsa, her gün için 60 gün hesap edildiğine göre, 60 gün 30 gün ile çarpıldığında yekün 1800 gün çıkmaktadır ki, senenin zaten kendisi 365 gündür. El insaf yahu! Yuvarlak hesap ile bir seneye beş seneyi sığdırmak! Görüldüğü veçhile bu orucun Ramazan orucu ile hiç bir şekilde alâkası yoktur. Alâka kurulmasının sebebi âyette oruç kelimesi geçtiği içindir. Bir gün oruç tutmayan, karşılığında tutmadığı gün kadar oruç tutar. Bunun dışında fetva verenin, fetva verenlerin hakikat âleminde vay hallerine!..

Mübarek oruçla alâkalı olan açık deliller aşağıda kaydedilmiştir:

58.Mücâdele Sûre-i Şerifesi'nin 3 ila 4. Âyet-i Celileleri: "Zevcelerinden (zihar) edip (yani sen bana validem gibi haram ol deyip) dönenlere (sonra da söylediklerinden peşiman olanlara) zevceleriyle temas etmezden evvel bir esir azad etmek icab eder. Azad edecek esir bulamayan ve alamayan için zevcelerine temastan evvel bilâ inkita (arasız) iki ay oruç tutmak vardır."

Ey Allah'ın kulu Âyet-i Celîle gayet açıktır. Bunun Ramazan orucu ile ne alâkası var?

2. Bakara Sûre-i Şerifesi'nin 184. Âyet-i Celîlesi:

"Bu farz olan oruç sayılı günlerdir. Sizden hasta olan veya sefer üzerinde bulunan; orucu yediği günler adedince oruç tutmak; takatı olanlara, bir fakiri it'amdan ibaret olan fidye vermek icap eder. Buna kendiliğinden bir hayır zam ve ilâve eden fazla sevaba ve hayra nail olur."

İllâ ve lâkin güzel ahlâk ve

Allah rızası için halka hizmet.

İbadete Saygı

İbadete hürmet, bir nevi ibadet olduğu gibi asıl olan kişinin kendine hizmetidir. Ne var ki, gaflet ve dâlalet içerisinde yüzen Allah'ın o kadar çok câhil kulları vardır ki yalnız hocayı ve camii değil, camiin duvarlarını dahi görmeye tahammülleri yoktur. Mevzu ile alâkalı olarak Kur'ân-ı Kerîm'in 6. En'âm Sûre-i Şerifesi'nin 111. Âyet-i Celîlesi'nde "Eğer biz onlara (muhalefet ve inad eden müşriklere) melâike göndersek, ölümler onlarla konuşsa (hak ve hakikati telkin etse), her istedikleri şeyi (iman etmemek için bahane ettikleri şeylerin karşılığını) önlerine toplasak Allah dilemedikçe onlar (müşrikler) imana gelmezler. Lâkin ekserisi câhillerdir bunu bilmezler" diye buyurulduktan mâda 14. İbrahim Sûre-i Şerifesi'nin 3. Âyet-i Celîlesi'nde "Dünya hayatını âhirete tercih edip sevenler, ve Allahın yolunu bağlayıp (kapayıp) insanları menedenler, ve halkı eğri yola çevirmek isteyenler; Haktan uzak ve dâlalettedirler." şeklinde hükmedilmektedir. Ayrıca 25. Furkan Sûre-i Şerifesi'nin 44. Âyet-i Kerîmesi gaflet ve dalalette olan o kişileri nasıl tanıtır, ibret için burada dercedelim: "Ya zanneder misin ki, o müşriklerin ekserisi senin kelâmını işitir, veya onu anlar. Ne işitir, ne fehmeder (anlarlar). Onlar hayvanlar gibidir. Hatta, onlardan ziyade yollarını şaşırılmışlardır." âli emrini bildirdikten sonra devamı 10. Yunus Sûre-i Şerifesi'nin 89. Âyet-i Kerîmesi'nde buyrulur ki: "Hak Dinde müstakim olunuz. Câhillerin yoluna tâbi olmayınız."

Kur'ân-ı Kerîm'e göre mevzua bir misal daha getirelim: 39. Zümer Sûre-i Şerifesi'nin 29. Âyet-i Kerîmesi'nin buna dair âmir hükmü şudur: "Allah-ü Tealâ bir mesel darbeder (yani bir misal getirir) fena huylu bir kaç sahibi (efendisi) olan bir köle ile bir tek sahibi olup yalnız onun emrine tabi bulunan köle müsâvi olur mu? Elhamdülillah, evet insanların ek-

serisi bir tek Rabba ibadet ve hizmetin bir çok putlara ibadetten hayırlı olduğunu bilmezler." Mevzuu zenginleştirmek bakımından Kur'ân-ı Kerîm'in 16. Nahil Sûre-i Şerifesi'nin 76. Âyet-i Kerîmesi'ni buraya dercetmiş oluyoruz: "Allah iki adam ile mesel irad eder; biri dilsiz olup elinden bir şey gelmez. Efendisine ağırlıktır. Nereye gönderse hayırla dönmez. (Halbuki) adâlet ile emreden ve doğru yol üzerinde bulunan (diğer) kimse bununla müsavi olur mu?"

Ve yine Kur'ân-ı Kerîm'in 8. Enfâl Sûre-i Şerifesi'nin 24. Âyet-i Celîlesi'nde "Ve biliniz ki Allah; insanla kalbi arasına girer" diye buyurulmaktadır. Bu, Cenâb-ı Allah'ın Zât nûru ile kulunun içini, Sıfat nûru ile de dışını ihata ettiğinin bir ifadesidir. Demek oluyor ki, Hak Tealâ Hazretleri maddesi ve mânâsı ile yarattığı kulunu kendinden ayrı görmüyor. Bu hâl, ibadetin aslını teşkil eden namaz ve zikirde de ifadesini bulur. Yeter ki kul irfan sahibi olsun. Bu Âyet-i Celîlenin çok daha geniş mânâsı mevcuttur. En veciz şekliyle şöyle ifade edebiliriz: Bu hususta "Benim Allahım" daki sırrı iyi fehmeylememiz gerekir. Demek ki kul, Rabbından ayrı değildir ve Rabbi da kulunu tamamen sarıp kuşatmıştır. Görülüyor ki, Cenâb-ı Allah zâtı ve sıfatı ile kulunda yer almaktadır. Bu sırrı elde eden velâyet makamına nail olur. Allanın Evliyâsı için Hakikât hayatına ait büyük fevzû felâh müjdesi dünyasında iken kendisine bildirilmiştir. Allah cümlemizi salih kullarından eylesin.

Şiir

Şeyhin dostu Allahtır

Rahmânı hatırlatır

O şeyh böyle değilse

Zünnâr taksın beline

*

Derviş güzel ahlâktır

Nâsa temiz örnektir

Dünyâ dileyen derviş

Hak yolundan uzaktır

*

Hacım, hocam dediğın
Kalbi nûrlu insandır
Yüreğİ çürük softa
Şeytanla dost olandır

Mehmed Faik Erbil

İllâ ve lâkin güzel ahlâk ve
Allah rızası için halka hizmet.

ALLAH MEFHUMU

Cenâb-ı Allah Zâtı ile akdes, icraatı yönünden mukaddes ve saltanatı ci-
hetinden ise Ulu'dur. Zira, tasarrufu külli sahibi olduğu içindir ki, her
işinde fail-i muhtardır. Mükâfat ve mücâzat gününün mâlikidir. Her yarat-
tığı hikmetlidir. Ezelden ebede olmak üzere hiçbir akıllı Hak Tealâ Hazret-
leri'nin taht-ı muhafazasında olan Kur'ân-ı Kerîm'e ve yüce İslâm Di-
ni'ne saygısızlıkta bulunmamıştır ve bulunmazda. Kaldı ki, İslâm Dini rüş-
tinidir. Akıl ve mantığa hitap eder. Gözle görülmez ve elle tutulmaz gibi
bilinen ilâhi tecelliler ayrı çerçevede bir hususiyet arzettiği veçhile bu da
akıl yolu - fikir vasıtası ile temiz duyguların derinliğinde ancak hissedile-
bilir. Bunu ayan - beyan görme ve tutma hali ise yalnızca takvâ sahipleri-
ne bahşedilmiş bir lütfü Rabbani'dir. Ey akıllı kimse! Sen madde hayatı-
nın geçici ve vatan-ı asli olan ukbâ âleminin de ebediliğine göre, dünyaa-
dan da hak ölçüler çerçevesinde nasibini alacak şekilde kendini ayarla.
Zaten mevzu ile alâkalı olarak Cenâb-ı Hak, Kur'ân-ı Kerîm'in 31. Lok-
man Sûre-i Şerifesi'nin 20. Âyet-i Celîlesi'nde şöyle buyurmaktadır:
"Görmez misin ki Allah göklerde ve yerde olan şeyleri size musahhar kıl-
dı. Ve üzerinize zâhir ve bâtın nimetlerini yaydı." Bu hususu iyi değerlen-
dirip kazanasın. Unutmayasın ki, Kur'ân-ı Kerîm'in 3. Âl-i İmran Sûre-i
Şerifesi'nin 30. Âyet-i Celîlesi'nde buyurulduğu gibi: "Ve Allah; kulları-
nı sevendir."

Sevgi takdir ve o da Allah'a aittir. Hiç bir varlık Allah sevgisinin üye-
rine çıkamaz. Hak Tealâ sevgisinin dışındaki ise rumuzdur. Zira, Cenâb-ı
Allah her insanda sağlı sollu iki kalp halletmedi ki sevgi ortak olsun. Bu-
na dair, Kur'ân-ı Kerîm'in 33. Ahzab Sûre-i Şerifesi'nin 4. Âyet-i Kerî-
mesi'nde şöyle buyuruluyor: "Allah bir kimsenin içinde iki kalp kılmadı."

Şimdi bu bilgiyi delillendirmek üzere şu misali verelim: Belh padişahı meşhur İbrahim Bin Ethem Hazretleri gerçek mânâda bir dervişlik için tacını tahtını terk ettiği zaman iffet sahibi hanımı hamileydi. Aradan zaman geçti, doğan oğul büyüdü, serpildi ve 25 yaşına geldi. İçine düşen bir aşk ile babasını aramaya koyuldu ve buldu. Bir anda karşı karşıya geldikleri zaman Allah'ın kudret nazarı ile karşısındaki delikanlıya baktı ve kalp gözü ile oğlu olduğunu hemen bildi. Bu iştiyâk ile sevgili evlâdına tam meyil etmek üzere idi ki re'sen şu hitab-ı izzetle uyarılarak Cenâb-ı Hak kendisine şöyle buyurdu: "Ya İbrahim! Sevgi ve muhabbetin Bana mıdır, yoksa oğluna mı?!" ...Sual ve ihtarını müteakip Hazret-i Pîr İbrahim Ethem oğluna Hak nazarla bakması ile beraber oğlunun irtihal etmesi bir oldu. İşte böyle bir misalle dünyada iken ukbâ işini halletmek isteyen gerçek hak yolcusu ve yolcularına ne güzel tefekkür imkanı verilmiş olmaktadır.

Ey Allah'ı bulmak isteyen Hak yolunun yolcusu! Dünyada iken Hakk'ı bulmak istersen sana ne güzel nimet yüklü imkan sunulmuştur.

Bir bütün olarak dış görünüşüyle insan diye tavsif ettiğimiz varlığın kalp içindedir. Bu hâle göre insanın içi Hak, dışı Halk'tır. Şu halde Cenâb-ı Allah, içten ve dıştan insanı sarıp kuşatmıştır. Eğer biliyorsan, bundan daha büyük lütuf, ikrâm ve saadet olur mu?

Hak Tealâ Hazretleri'nin izn-i Şerifiyle Gökova Körfezi'nde Ya Selâm Uluçınar'da zikr-i ibadetle meşgul olurken 11 Ekim 1997 Cumartesi günü saat 14.00'te mazhar olduğumuz ilham-ı Rabbaniyi burada kayda değer bulduk. Şöyle ki:

"Dostun, dosta dostluğu ziyade muhabbetindedir.

Dostun, agyâra merhameti rahmetinin tezahürüdür.

Dost Allah'tır.

Her söz buna bağlıdır.

Her yazıda bu vardır.

Her şiir bunu terennüm eder.

Her fiilde görünen O'dur.."

Allah selâmet versin, kendine göre ilim sahibi İsmail Altılı Bey bunu duyunca şöyle dedi: "Kur'ân-ı Kerîm'le tetabuk eden bu kelâm hiç şüp-

hesiz Hak kelâmıdır." Buna dair Kur'ân-ı Kerîm'in A'râf Sûre-i Şerife-si'nin 196. Âyet-i Kerîmesi'nde şöyle buyurulmaktadır: "Benim velim, ve dostum; kitabı indiren Allah'tır. O; salihlerin dostu ve velîsidir."

Mevzu ile bağlantısı bakımından hatırlatmak istiyoruz: Nasıl ki sîreti suretten ayıramazsan, Allah'ı da kulundan ayıramazsın. Öyle ise Allah'a hudut koyamayacağın gibi Allah'ı kayıt altına da alamazsın. O halde Allah nâ-mütenâhîdir. Şirke düşmemek için Allah'ın tek olduğunu ise asla unutma.

Fakirhâne: 5-6.2.1988

Cumâ'yı Cumâertesi'ye bağlayan gece

Saat: 12.40

Dost Allah'tır

"Benim Velîm, ve dostum; kitabı indiren Allaktır. O; sâlihlerin dostu ve velîsidir." A'râf: 7-196

Allah Bes ve Der Hema an Zül - Cemâl Bes

Bismillahirrahmanirrahim.

Üveysel Karani Hazretleri diliyle onlara de ki: "...Allah'ı dost edinen bu dünya'da yalnızdır. Ben, Allah'ı dost edindim, bu dünya'da yalnızım."

Ya ey Allah Yolu'nun gerçek yolcusu!.. Bir lütf-ü Rabbanî olarak âcizaneme ilhâm edilen yukarıdaki bu mübârek kelâmı iyi fehmeyle. Hak Yolu'nda aradığın büyük fevz-ü felâh burada meknuzdur.

İmdi; halvet halinde, uzlete çekilmenin haricinde olarak nâ's arasında dolaş farketmez, illâ velâkin kesrette vahdeti ara - bul. İhlâsın, sadakatin ve vefân ile gayretin seni Hak Kapısı'ndan nasipsiz çevirmez. İstidadın nispetinde muhakkak nasibin verilir. Bu, ezelden ebet'e böyledir. Hak Teâlâ takdir ettiği kadar kuluna nimetlerini tamamlayıcıdır.

Ârif ona derler ki, Elde ettiği ilâhi nimetleri iyi muhafaza etmesini ve gizlemesini bilir. Zira, gönül penceresini sıkı - sıkıya kapar ve hiç renk vermez. Bilâkis renk alır ve aldığı o rengi de yine aldığıın üzerinde bırakır. Lâfız ve tahrik gerçek ârif olan zât üzerinde sırrı fahşeylemek için hiçbir surette tesirli olamaz. Unutma ki, Enbiyâ masum, Evliyâ mahfuzdur. Her ikisi de Allah'ın dostudur. Öyle ise dost Allah'tır.

Ey Hak yolu'nun gerçek yolcusu! Eğer Allah'ı dost edindiysen kendine, bilesin ki insanoğlu çığ süt emmiştir, her sırrını ona açıp fazla güvenme. Allah'a karip ol ki kazanasın. Ancak, bu takdirde Allah'ı kendine dost edinebilirsin. O zaman dü cihanda aziz olur ve izzet bulursun. Bu da takvâ ile mümkündür. Meâlen ifade ile deriz ki; "...kimsenin kimseye üstünlüğü yoktur, ancak takvâdan gayri" emri şerifi işte budur. Bu zevât, cenetin yüksek derecedeki ehлиндendir.

Cenâb-ı Allah 50. Kaaf Sûre-i Şerifesi'nin 16. Âyet-i Celîlesi'nde şöyle buyuruyor: "Biz ona (insana) şah damarından daha yakınız." Demek ki Allah senin dostun. Ne var ki, ef'âlin seni Allah'a dost olmaktan uzak tutmuş. Buna azgın nefis denir. Ulu Tanrı cümlemizi iblis nefislilerden korusun ve nefsi emmâreye hüsnü - zan etmekten muhafaza buyursun. Âmin.

İmdi, şu Hadis-i Şerifi iyi tefekkür eyle: "Men arefe Nefse Hu fakat arefe Rabbe hu." Umumun bilmediği bir diğer Hadis-i Şerif ise şöyledir: "Men arefe Rabbe hu fakat arefe Nefse hu." Bu da Kemâlatın miftah'el kulûbu'dür.

İşte, Kur'ân-ı Kerîm'in 33. Ahzâb Sûre-i şerifesi'nin 72. Âyet-i Celîlesinde "Biz emaneti (Ruh-ül Kudüs'ü hâmil olmayı) göklere ve yere ve dağlara arz ettik. Onu yüklenmekten kaçındılar. Ve biz de onlara acıdık. Emâneti insan yükledi. Muhakkak insan, nefesine zulüm edici ve işin sonundan câhil idi. (yani bu mükellefiyetin ehemmiyetini takdirden âcizdi)." Diye buyurulmaktadır.

Emri Mukaddes böyle olunca, Cenâb-ı Hakk'ın Enbiyâ ve Evliyâsı için muamelesinin cereyan tarzı da budur. Bu babda dikkat edilmesi en mühim bir husus şudur: İçtihad Kapısı kıyamete kadar açıktır. Öyle ise, misafir ruh dediğimiz Ruh-ül Kudüs ile Cenâb-ı Allah'ın şerefleştirdiği Velî-yi Mürşid-i Zât-ı Billâh, Peygamberimiz Muhammed Aleyhisselâm ile İmam Ali Keremallahuveçhe Efendilerimiz Hazerâtının sırrı şerifi olarak irşad'a memur kılınmıştır. Zira Ârif-i Billâh vâris-i hakikidir.

Burada hitap kâmil zevâtadır ve ahed-i na's bu sözümden bir şey anlamaz. Malûmdur ki, Allah Allahlığını kimseye vermez. Doksandokuz Esmâ-i Hüsnâ'da El Nebî ve El Mürşid değil de yalnız "El Velî" vardır. Peygamber'i inkâr küfrü azimdir. Çünkü nübüvvet alenidir. Velâyet ise sırdır. Nasıl ki, Cenâb-ı Allah "Zât-ı Mukaddesi"nde sır ise bu noktayı nazardan

Veli'yi inkâr mümkün olabiliyor... Bunu dillendiren bir Hadis-i Kudsi gerçeği bize ne güzel anlatmaktadır.: "(Ben) gizli bir hazine idim, bilinmek istedim, halkı da bilinmem için yarattım."

Âşık ile Mâşuk bahsine dikkat et! yer değiştirirse âşık mâşuk, mâşuk ise âşık olur. Bu da kul'un Rabbine ihtiras derecesindeki iştiyâkı neticesi tam teslimiyet ile mümkündür. Bunun eşkâl âleminde nice misali vardır. Eğer bir tane misal vermek icabederse deriz ki: İbrahim Halil Rahman (A.S.) ile oğlu İshak Aleyhisselâm'ın gökten koç inmesine sebep olan teslimiyeti hadisesini iyi düşün! Burada şeyh ve Derviş'in ahde vefâsı yüceldikçe yüceliyor. İnsanın kurban edilemeyeceği bahsi içerisinde bize tam olarak ifade ettiğimiz kâmil teslimiyeti gösteren bir diğer husus ise mürşid ile dervişin sırrıdır. Büyük tefekkür isteyen bu mühim hususa özellikle dikkatinizi çekeriz. Bil ki, Rabbe verilen söz ancak güzel ahlâk ile tahakkuk eder. Zira dosta verilen sözden cayılmaz. En güzel dost ise Allah'tır.

Ulu Tanrı bizleri şaşırmasın, yanıltmasın, sapıttırmasın ve hak yolunda sırat-ı müstakim üzere kıldırdığı HAS KULLARI'ndan eylesin inşallah. Âmin.

Kabûlu münacaat, aşkı niyaz ve dua Allah rızası için El Fatiha.

Bu vesile ile Kelime-i Tevhid hakkında bir ilâhi ikramı naklediyorum. Cenâb-ı Allah, kuluna bizzat kendisini tanıtmak için şöyle buyurmuştur: Ey kulum! (Lâ) ilâhe de ve orada dur. Bu benim sana çizdiğim kulluk hudududur. Şimdi ben Sana "İllâllah" diyerek Benden başka ilâh olmadığını ve Rabbınızın Ben olduğumu ispat etmiş bulunuyorum. Çünkü, Elestü bi Rabbiküm'de senden bunun ikrârını almıştım. Buna dair 7. Âraf Sûre-i Şerifesi'nin 172. Âyet-i Kerîmesi'nde "Vakta ki Rabbin Beni Âdem'in arkalarından zürriyetini aldı. Ve onları: (Ben sizin Rabbiniz değil miyim?) diye nefisleri üzerine şahâdete davet etti. Onlar da: (Evet ya Rabbi, Rabbımızsın. Ve biz buna şahadet ederiz) dediler. Bu işhad, kıyamet gününde: (Biz bundan gâfil idik, haberimiz yoktu) diyememeleri içindir." Kitabın başındaki Evrâd-ı Şerife'de de görüldüğü gibi "Lâ ilâhe İllâllah" Kelime-i Tevhidi zikr-i kebirdir.

İşbu anlattığımız bahis ledün ilmine girdiğinden Cenâb-ı Allah bir Hadis-i Kudsisinde şöyle buyurmaktadır: "Bâtın ilmi benim sırrımdan bir sır-

dır ki onu kulumun kalbinde hasıl ederim ve ona benden ma'da kimse vakıf olamaz."

Kur'ân-ı Kerîm başta olmak üzere, hiç bir tahrifata maruz kalmamış İncil, Tevrat ve Zebûr-ı Şerifle birlikte Musevi mukaddes kitapları Allah'ın Tek olduğunu ve eşinin, benzerinin bulunmadığını açık olarak beyan ederler. Bunu en güzel ve en mükemmel şekilde birinci Fatiha Sûre-i Şerifesi'yle 112. İhlâs Sûre-i Şerifesi bize ispat etmektedir.

Not: Bu kitab'ın çeşitli mevzularında ism-i Şerifleri sık sık geçen ulu Veli Esseyyid Ömer Fevzi Mardin Hazretleri Musevi mukaddes kitaplarının 39 olduğunu bildirmektedir.

Yeri gelmişken bir hakikati burada kaydetmiş bulunuyoruz. O da şudur: Hiç şüphesiz ki Allah Kelâmı olan Kur'ân-ı Kerîm ism-i azâmdır. Kitab-ı Mukaddes'in kilit sûreleri Fatiha-ı Şerife ile İhlâs-ı Şerife'dir. Besmele-i Şerife de miftah el kulûb'tür yani kalpleri açan anahtardır. Bununla beraber sır olan İsm-i Âzam duası Âyet-i Kerîmeleri Bakara, Al-i İmrân ve Taha sûrelerinde gizlidir.. Kur'ân-ı Kerîm'in yüreği de Sûre-i Yâsin'dir.

Yine, Hak Tealâ Hazretleri Kur'ân-ı Kerîm'in 24. Nûr Sûre-i Şerifesi'nin 35. Âyet-i Kerîmesi'nde "Allah, göklerin ve yerin nûrudur" diye buyurmakla kendi varlığından başka herhangi bir varlığın mevcut olmadığını ve irade-i külli sahibi bizzat kendisinin olduğunu beyan eylemektedir. Zaten, 99 Esmâ-i Hüsnâ'nın birincisi "Huvallahüllezi lâ ilûhe illâ hüve" âli ismi gibi "El Vahid-Ehad" ism-i Şerifi de Hak Tealâ'nın birliğini ve tek olduğunu beyan eder. Kur'ân-ı Kerîm'in 2. Bakara Sûre-i Şerifesi'nin 163. Âyet-i Celîlesi'nde şöyle buyrulur: "Ve ilâhınız; İlâh-ı Vahid'dir (Allah'ınız bir tek Allah'tır). Ondan gayrı ilâh yoktur. Dünyada kâffe-i mahlûkâta nimetler ihsân ve iyilikler edici ve âhirette rahmetini yayıcıdır. (Âhiret nimetlerine erdiricidir.)" Bunu teyiden Kur'ân-ı Kerîm'in 59. Haşir Sûre-i Şerifesinin 22 - 24. Âyet-i Kerîmeleri'nde buyrulmaktadır: "O Allah'tır ki, ondan başka bir ilâh yoktur. Görüneni ve görünmeyeni bilen odur. Rahman ve Rahim odur. O Allah'tır ki, ondan başka bir ilâh yoktur. Hükümandır. Münezzehtir. Müsâlemetin (sulh ve salâhın) yaratamıdır. Emniyet ve selâmeti verip yaşatandır. Her şeyin bakıp gözetenicidir. Kudretlidir. Her ziyanı cebir ve telâfi edicidir. Her azametinin sa-

hibidir. Allah kendisine katılan ortakların kâffesinden uzak ve üstündür. (yani hiç ortağı, benzeri yoktur. Kimseyi işine de karıştırmaz) Her şeyi yaratan odur.

(Âdem) in vücudunu yoktan var eden odur. Her şeye suret veren odur. En güzel, en yüksek sıfatlar onundur. Yerde, gökte ne varsa onun azamet ve kemâlini ikrar eder. Ve onu noksandan, kusurlardan tenzih edip uzak tutar. Ve takdis eyler. Aziz ve hakim odur."

Yine mevzu ile ilgili olarak Kur'ân-ı Kerîm'in 59. Haşır Sûre-i Şerifesi'nin 23. Âyet-i Celîlesi kısaca şöyle buyurur: "Mülkü ebedi (hakimiyet ve tasarruf-u ebedi) hükümdardır." Eğer Allah, Allahlığını verecek olsa idi, sırası ile evvel emirde Muhammed Aleyhiselâm'a, saniyen İmam Ali Keremallahu Veçhe'ye ve bu meyanda 85 yaşında Sıffin Savaşında şehit olan Üveys-el Karani Hazerâtı Efendilerimize verirdi. Bu ulu zâtlara vermediği Allahlığını hiç kimseye vermediği gibi tekiden ilâhi saltanatına şerik kabul etmediğini de okuduğumuz Âyet-i Celîlelerde aşikâr olarak görmekteyiz.

Cenâb-ı Hak, Kur'ân-ı Kerîm'in 35. Fatır Sûre-i Şerifesi'nin 10. Âyet-i Celîlesi'nde şöyle buyuruyor: "Bütün izzet (yani büyüklük ve itibar) Allah'a mahsustur, bütün azamet ve kibriya ve bütün kıymet ve şeref Allah'ındır. Mahlûkta izzet ve itibar; Allah'dan cüz'en tecelli eden ilâhi bir lütüftür."

Bize göre irade-i cüz-i küfürdür. O nedenle bizzat Kur'ân-ı Kerîm'in 18. Kehf Sûre-i Şerifesi'nin 23. Âyet-i Kerîmesi'nde buyurulduğu gibi "Ve bir şey için bunu yaparım deme, Allah isterse yaparım söyle." Asıl olan Külli iradedir. Sana göre diyelim ki, teselli nevinden azıcık irade-i cüz-i var gibidir. Bu hususta Cenâb-ı Hak; Kur'ân-ı Kerîm'in 19. Meryem Sûre-i Şerifesi'nin 61. Âyet-i Kerîmesi'nde "Muhakkak Allah'ın vaadi hasıl olacaktır. (Allahın dediği olur)" diye buyurmaktadır. Bu da Allah'ın varlığından başka bir varlığın mevcut olmadığıнын beyanıdır ki, konunun iç - içe olması hasebiyle veçh-î bâkide suretlerin devamı ilminin ifadesidir. Zira Allah'ın veçhinden başka vecih yoktur. Cenâb-ı Hak, 2. Bakara Sûre-i Şerifesi'nin 115. Âyet-i Celîlesi'nde bu mevzuda bildirir ki: "Meşrik ve mağrip Allah'ındır (güneşin doğduğu yerden, güneşin battığı yere kadar her yer, yani bütün âlemler, bütün mevcudat Allah'ındır) yüzünüzü ne

tarafa çevirirseniz Allah'ın vechi (yüzü) oradadır. (yani zerre zerre bütün mükevvenâtı Allah, nûru ve ruhu ile kaplamıştır.) Allahsız bir yer, bir zerre yoktur. Her zerrenin vücudu ve hayatı Allah'la kaimdir." İşte Vahdet-i Vücut budur.

Şu halde vücut sahibi yalnız Allah'tır ve tek külli iradenin mâliki de yine bizzat kendisi'dir. Buna dair 55. Rahman Sûre-i Şerifesi'nin 26 - 27 Âyet-i Celîlelerinde "Yeryüzünde her ne varsa fanidir. Celâl ve azamet ve lütuf ve kerem sahibi olan Rabbi'nin Veçhi (yüzü) bâkidir." emr-i mutlakını teyiden 28. Kasas Sûre-i Şerifesi'nin 88. Âyet-i Kerîmesi'nde ise: "O'nun veçhinden (yüzünden) gayrı her şey fanidir." diye buyurulmaktadır. Burada bir hususu açık olarak ifade ederiz ki, Cenâb-ı Aliyül Murtaza Efendimize "Keremallahu Veçhe" denmesindeki sırrı açıklamış bulunacağız. Mânâsı itibariyle şudur: Şah-ı Velâyet Efendimiz her bakışında Hak Tealâ Hazretlerinin mukaddes veçhini devamlı olarak müşâhade ederlerdi.. İşte bu yüce Velâyet saltanatıdır. Bu hususta Hazret-i Peygamber Efendimiz şöyle buyururlar: "Allah nezdinde en mutlunuz onlardır ki sabah ve akşam Allah Cemâlini görürler, bu öyle bir zevktir ki, bütün bedeni zevklere nisbeti, bahr-i muhitin (büyük dış denizin) bir damlaya nispeti gibidir."

Ayrıca bir kazıye-i muhkeme olarak şu husus çok iyi bilinmelidir. Cenâb-ı Hakk'ın hiç bir icraatından nâşi sorumluluğu yoktur. Çünkü, Allah fail-i mutlaktır. Bu hususta denmesi gereken şudur: "Lâ ilâhe illâ hu." de veya istersen "Lâ faile illallah" de. Bu hususa mütedair 21. Enbiyâ Sûre-i Şerifesi'nin 23. Âyet-i Kerîmesi'nde "Allah işlediğinden mesul değildir." diye bildirilmektedir.

Cenâb-ı Allah'ın Zât-ı Akdesine mahsus herhangi beşeri sıfatlarla olmak üzere ya da noksan şekilde Hak Tealâ hazretlerini sıfatlandırmak O'nun varlığına zerre miktar hâlel getirmez. "O Allah'dır ki O'ndan gayrı ilâh yoktur." ifadesi ile birinci "Hüvallahüllezi lâ ilâhe illâ hüve" Esmâ-i Hüsnâsı'nın gayet lâtif havası içerisinde; her yarattığını bakıp gözeten, koruyan, yetiştiren ve ayrıca her iyiliği mükafatlandıran Rahman ve Rahim olan Allah'ın ismi şeriflerini zikrederek şöyle bir sohbet girsek de izzet sahibi, kavi ve galip olan Allah'a "Aziz" desek; kullarına ve nice murad kapısı açan ve güzel teşebbüsleri verimli kılan Allah'a "Fettah" desek; Bircümle mahlûkatına karşı adil olan ve adâletle hükmeden Allaha "Adil"

desek; kullarına karşı namütenahi bağış sahibi olup, cömert davranan, ikram ve ihsânda bulunan Allah'a "Kerîm" desek; kimseye muhtaç olmayan ve her mahlûkun kendisine ihtiyaç arzettiği Allah'a "Samed" desek; yegane kudret sahibi olan Allah'a "Kaadir" desek; şan - şerefın yegane sahibi ve kaynağı olan Allah'a "Macid" desek; bütün kudretin kaynağı ve bilcümle Esmâ-i Hüsnâ'yı mânâda şâmil olduğu gibi aydınlığın - ışığın yegâne sahibi olan Allah'a "Nûr" desek; bilcümle yarattıklarına lütuf ve ihsanda bulunan Allah'a "Latif" desek; kullarının her ihtiyacını karşılayan, yeten ve kifayet eden Allah'a "Hasib" desek; yarattığı mahlûkatını çok seven Allah'a "Vedud" desek; Ezeli - ebedi tükenmez zenginliğin bizzat sahibi, herşey kendinde ve kendinden olan, hiçbir şeye muhtaç bulunmayan Allah'a "Gani" desek, bilcümle yarattığı mahlukatının üzerine selâmetin kaynağı ve yayanı olarak, "Selâm" desek, O ne ise O'dur. Zirâ doğmadığı, doğurulmadığı, doğurmadığı; uyumadığı, acıkıp muhtaç olmadığı ve tam aksine her şeyden müstağni bulunması ve bilcümle yaratılmışların kendisine ihtiyaç arz etmesi sebebiyle ona muhayyilende verdiği şöyle veya böyle "işte benim Tanrım budur!" fikri ancak sana ait bir zandır. Sen kendi düşüncende intibaha yol açar nokta-i nazarından haklısındır demekle sana burada El Hadi Esmâ-i Hüsnâsına işaret etmiş olduk. Biz burada iki cihanda lazım olan yüce irfanın menbaından alarak sözümüzü ehli irfana söyledik. Zirâ, lâyenfeuda ne ilim isterler, ne de âlim; velâkin isterler illâ kalb-i selim. Cenâb-ı Allah, Kur'ân-ı Kerîm'in 16. Nahl Sûre-i şerifesi'nin 74. Âyet-i Kerîmesi'nde buyuruyor ki: "Allaha misal yapmayınız."

Devamen Kur'ân-ı Kerîm'in 6. En'am Sûre-i şerifesi'nin 108. Âyet-i Kerîmesi'nde buyurulmaktadır: "Müşriklerin Allah'tan gayrı taptıkları putlarına sövmeyiniz, onlar da zulüm ve cehaletlerinden ve bilmediklerinden Allah-ü Tealâ'ya söverler. Böylece her ümmete kendi amellerini müzeyyen kıldık. Sonra onların rücu edecekleri Allah-ü Tealâ'dır. " (Aynı minval üzere şu Hadis-i şerife de dikkatinizi çekeriz: "Şeytan'a sövmeyiniz, yalnız şerrinden Allah'a sığınınız.") Bu emr-i şerifi müteakiben yine Kur'ân Kerîm'in 6. En'am Sûre-i Şerifesi'nin 38. Âyet-i Kerîmesi'nde: "Yerde yürüyen hiçbir hayvan veya iki kanadı ile uçan kuş yoktur ki sizin gibi ümmetler olmasınlar. Kitapta hiçbir şeyi noksan bırakmadık., cümlesi Rablarına haşrolunurlar." diye buyurulmaktadır. Ayrıca unutmamamız için Cenâb-ı Hak, Kur'ân-ı Kerîm'in 7. A'raf Sûre-i Şerifesi'nin

34. Âyet-i Celîlesi'nde de şöyle bildiriyor: "Her ümmet için bir muayyen vakit vardır. O vakit hulûl eyledikte bir dakika bile tehir olunmazlar ve takdim de edilmezler."

Doğum, ölümün garantisidir. Eğer doğum olmasaydı, ölüm olmazdı. Şu halde ölümün olduğu yerde daha önceden doğum vardır. Bu hal ise ölümün maddede olduğunu, yani hakikatte ervahta olmadığını gayet canlı olarak ifade etmektedir. Cenâb-ı Allah'ın iki avucu arasında olan insan ömrü, doğarken bir nefes almak ve ölüirken de bir nefes vermek gibi fevkalade kısadır. El Esbab-ül Müsebbib olan Allah müteselsilen yani zincirleme sebepler halk ederek Kâinatı gergef gibi işlemiştir. Âlem-i nizamın korunması için bir sebepten bir başka sebep meydana gelir. Ol sebep, bir başka sebebin zuhrunu temin eder. Her sebep, bir başka sebebe bağlı olarak berdevamdır. Adetullahta değişiklik olmayacağı cihetle Hak Tealâ Hazretleri âlem-i nizamı bu tecelliyat-ı ilâhisiyle korur.

Ey Allah'ın düşünen kulu! Hakikati ben bilirim diye bir sürü safsata satarak ortaya çıkan deccallardan kendini iyi koru. Unutma ki, bilcümle yaratılmışlar Ulu Yezdan'ın iki avucu arasındadır. Zira, sebepleri halk eden Allah mahlûkatın nasiyesinden tutmaktadır. Bu durumda Cenâb-ı Allah'ın senin - benim, şunun - bunun, velhasıl bilcümle yaratılmışların nasiyesinden tutmuş olması gibi nimete mazhar olman sana yetmiyor mu? 11. Hûd Sûre-i Şerifesi'nin 56. Âyet-i Celîlesi'nde: "Ben, Rabbim ve Rabbiniz olan Allah'a tevekkül ettim. Yeryüzünde yürür hiçbir şey yoktur ki onun nasiyesini (ele) almamış olsun (yani Allah tarafından sevk ve idare edilmemiş olsun) muhakkak Rabbim doğru yol üzerindedir." diye haber verilmektedir.

Ey nâs! Aslında mânâsı itibariyle Sırr'ül esrar olduğu halde tefekkür için biz burada rakamların dilinden kısaca misâl vereceğiz:

Cenâb-ı Hak, yarattığı bilcümle kullarını evvelâ iki parmağı arasında tutar. Aynı zamanda ayrı ve birleşik surette hesap edilmesi için gergef gibi işlediği varlıkların sırlarını havi olmak üzere her iki avuç içerisine eski yazıyla iki rakam yazmıştır. Bu rakamlardan birisi 18 ve diğeri 81'dir.

Kısaca, bu iki rakam evvelâ Cenâb-ı Allah'ın 99 İsm-i Şerifi (99 Esmâ-i Hüsnâ) ile Hazret-i Peygamber Efendimizin mübarek ömrü şeriflerini açıkça gösterir. Bunun yanı sıra Ehl-i Beyt-i Resulullah Efendilerimizin

şerefli ömürlerini ve yedi âyetlik Fatihâ Sûre-i Şerifesini, yedi iklim, yedi kıtayı, yedi kat yeri göğü yani semâ tabakalarını, dilerse 18 bin âlemi, cennet ve cehennem katlarını, yine Peygamber Efendimizin sekiz aylık olarak dünyayı teşriflerini açıkça işaret eder.

Biz yukarıda da dediğimiz gibi burada bilgi için kısaca ifade etmiş olduk. İki avucunu değişik şekillerde düz, yan ve daha farklı tutarak eğer bilginiz varsa, bunu görebilirsin. Basit bir misâl: 81 + 18 ne yapar? 99 eder. Bu Esmâ-i Hüsnâ'dır yani Allah'ın 99 ismi-i Şerifini tanıtır. Yine 81'den 18'i çıkar. Ne kalır: 63. Bu da Hazret-i Peygamber ile Hazret-i Ali'nin ömr-ü şerifleridir. 63'den 8'i çıkarırsan, ne kalır? 55. Bu da İmam Hüseyin Efendimizin ömrü şerifidir. 55'ten öbür elindeki 8'i çıkarınca ne kalır? 47 kalır. Bu da İmam Hasan Efendimizin ömrü şerifidir. Bir elindeki 18'e diğer elindeki 8'i ilâve edersen, ne toplanır? 26. Bu da Fatma Anamızın ömrü şerifidir.

Ey insan! Zekanızı işletmeniz ve iyice düşünmeniz için ihtisar ederek biz size bu bilgiyi vermiş olduk.

Sizlere deriz ki, azamet-i kibriyâ sahibi olan Allah'tan asla ayrı durmayınız ve mümkün olduğu kadar Allah'ı zikrediniz. Velev diğer ibadetleri yeterince yerine getirememiş olsanız bile. Akıllı olun, hizmete koşun ve kötülüklerden uzak durun. Tekrar ediyoruz: Allahın iki parmağı arasında olan İnsan ömrü o kadar kısadır ki, bir nefes almakla başlar, bir nefes vermekle biter.

Ya selâm.

İmdi sen, Allah'ın ipine sıkı sıkıya sarıl ve sadıklar zümresinden olmaya bak ki, sırat-ı müstakim üzere gerçeğe kavuşmuş olasın. Her şeyin Levh-i Mahfûzda taayün ettiğine dair Kur'ân-ı Kerîm'in 10. Yunus Sûre-i Şerifesi'nin 61. Âyet-i Celîlesi'nde şöyle buyurulmaktadır: "Yâ Muhammed, sen, bir olmazsın, Kur'ân'dan birşey telâvet etmezsin, amellerden bir amel işleyemezsiniz veyahut ona azmetmezsiniz illâ biz sizin üzerinize şahit ve gözcüyüz. Yerde ve gökte bir zerre kadar, ondan daha küçük veya daha büyük hiç birşey Rabbinden gizli kalmaz. Cümlesi (Kitâb-ı Mübîn) de (yâni Levh-i Mahfuz da) yazılıdır." Yine bu hususta Kur'ân-ı Kerîm'in 31. Lokman Sûre-i Şerifesi'nin 22. Âyet-i Celîlesi'nde de buyuruluyor ki: "Her kim ki iyi amellerle muhsin olduğu halde veçhi-

ni (yüzünü) Allah'a teslim eder (Allah'a doğrulup teslim olur), muhakkak en muhkem, en sağlam bir ipe yapışmıştır. Her bir işin sonu Allah'a râci' olur."

Ey Allah kulu! Şunu unutma, insan ve Kur'ân ikizdir. Zira, Kur'ân ve insan aynı mukaddes ruhtan doğmuştur.

İllâ ve lâkin güzel ahlâk ve
Allah rızası için halka hizmet.

KUR'ÂN-I KERÎM

Cenâb-ı Hak, Kur'ân-ı Kerîm'i 85. Buruc Sûre-i Şerifesi'nin 21 ila 22. Âyet-i Kerîmeleri'nde şöyle tasvir eder: "Evet o tekzip (inkar ettikleri (Kur'ân-ı Kerîm) levh-i mahfûzda yazılı azim-üş-şan, şerif bir kitaptır."

Allah kelâmı olan Kur'ân-ı Kerîm bütün zamanları, çağ=çağları sarıp kuşatan bir mübârek kitabdır.

Kur'ân-ı Kerîm bin aydan hayırlı mübârek kere mübârek Kadir Gecesi'nde nâzil olmuştur. Bu vesileyle Leyle-i Kadir'in müstesna tecelliyât-ı ilâhisi aynı ism-i şerifi taşıyan 97. Kadir Sûre-i Şerifesi'nin 3-4-5 Âyet-i Celîleleri'nde şöyle ifade buyurulmaktadır. "Kadir Gecesi bin aydan hayırlıdır, (çünkü) Onda (o gecede) melekler ve ruh (Ruh-ül-Kudüs'ü hâmil Hazret-i Cebrail) Rablarının izni ile her türlü evamiri, (rahmeti ve feyzi) hamilen inerler, (yani Cebrail Aleyhisselâmla inen Ruh-ül-Kudüs'te Allah, ibadullaha inâyetleriyle tecelli buyurur.) O gece fecre kadar bütün afetlerden selâmet vardır."

İslâm'ın yani Müslümanların yeni yılbaşı 1 Muharrem değil, Allah'ın mucizeleriyle dolu olan 10 Muharrem-i Şeriftir. Bu da böylece biline.

Harem-ül Muharrem-i Şerifin 10. Günü meydana gelen Hâdisat:

1 - Hazret-i Adem Aleyhisselâm (Salavatullah)ın yaratılması ve cennete girmesi ile cennetten çıkarıldıktan sonra tövbesinin kabul edilerek affedilmesi.

Mevzua ait pek çok Âyet-i Kerîme vardır. Biz, Kur'ân-ı Kerîm'in 2. Bakara Sûre-i Şerifesi'nin 37. Âyet-i Kerîmesi ile iktifa ediyoruz: "Adem,

Rabbından kelimât-ı mahsusayı öğrenip onunla tövbe etmekle Cenâb-ı Hak tövbesini kabul buyurdu."

2 - İbrahim Aleyhisselâm'ın Nemrut tarafından atıldığı ateşten kurtarılması. Hâdise uzun olduğu için bu kadarla yetiniyoruz.

Kur'ân-ı Kerîm'in 21. Enbiyâ Sûre-i Şerifesi'nin 69. Âyet-i Celîlesi: "Ey ateş, İbrahime soğuk ve selâmet ol, dedik."

3 - Nuh Aleyhisselâm'ın Nuh Tufanı'ndan besmele-i şerife ile gemisini doldurmasını müteakip, inananları gemiye alıp kurtulmaları.

11. Hud Sûre-i Şerifesi'nin, 44. Âyet-i Celîlesi'nde buyurulmaktadır ki; "Ey arz, suyunu yut, ey sema; suyunu tut denildi ve sular kesildi. Allah'ın hüküm ve kazası cari olduğundan (yerine geldiğinden) gemi, Cudi dağı üzerinde durdu. Zalim olan kavim helâk olsun denildi." Devamen, Kur'ân-ı Kerîm'in 29. Ankebut Sûre-i Şerifesi'nin 15. Âyet-i Celîlesi'nde de şöyle açıklanmaktadır: "Nuh'u ve gemide bulunanları kurtardık, ve onu âlemlere kudretimize dalalet eder bir âyet kıldık."

4 - İdris Aleyhisselâm'ın semâda yüce bir makama çıkarılması.

Kur'ân-ı Kerîm'in 19. Meryem Sûre-i Şerifesi'nin 56- 57. Âyet-i Celîleleri'nde buyuruluyor: "Kur'ân'da İdris'i zikret, çünkü o da baştan ayağa doğruydı, haber veren Peygamberdi. Biz onu yüksek bir yere kaldırdık."

5 - Yakup Aleyhisselâm'ın oğlu Yusuf Aleyhisselâm'a kardeşlerince yapılan ihanetten nâşi çok üzülp gözlerinin âmâ olması ve uzun bir ayrılıktan sonra baba - oğulun buluşması neticesi gözlerinin açılarak, görme hassasına kavuşması.

Kur'ân-ı Kerîm'in 12. Yusuf Sûre-i Şerifesi'nin 86. Âyet-i Celîlesi'nde bu mevzu şöyle anlatılmaktadır: "Yakup; Benim gam ve hüznümden şikâyetim ancak Allah'adır (dedi)."

6 - Eyyub Aleyhisselâm'ın çok ağır bir imtihan geçirerek duçar olduğu dillere destan hastalığa karşı sabır göstermesiyle o hastalıktan kurtulması.

21. Enbiyâ Sûre-i Şerifesi'nin 83- 84. Âyet-i Celîleleri: "Vakta ki Eyyub, ya Rabbi beni şiddetli bir hastalık kapladı, Erham-ur-rahim'sin diye nidâ etti. Duasını kabul ile hastalığını izale edip ona ehlini, bir misli de beraber tarafımızdan rahmet ve ibadet edenlere mevize ve ibret olarak verdik."

7 - Musa Aleyhisselâm'ın imân edenlerle birlikte Kızıldeniz'den karşıya geçmesi ve buna mukabil Firavun'un ordusu ile beraber azgın dalgalar arasında kalarak kahr-ı helâk olup gitmeleri.

Kur'ân-ı Kerîm'in 26. Şuara Sûre-i Şerifesi'nin 63 - 66. Âyet-i Celîleleri'nde mütemmim malûmat vardır: "Bunun üzerine Musa'ya ' Değneğinle denize vur ' diye vahyettik. Vurunca hemen deniz ikiye ayrıldı. Her parçası kocaman bir dağ gibi oldu. Ötekilerini de buraya yaklaştırdık. (Musa ve ashabının arkasından Firavun ve askerleri de bu denizde açılan yola girdiler.) Musa ile beraberindekilerin hepsini kurtardık. Sonra ötekilerini boğduk. (Musa ve ashabı karaya çıkınca yol kapandı. Böylece denizin ortasına gelen Firavun ve ordusu da denizin dibini boyladılar.)"

8 - Yunus Aleyhisselâm'ın (Lâ ilâhe illâ ente süphaneke inni küntü minez zâlimin) duası ile balığın karnından kurtarılması.

21. Enbiyâ Sûre-i Şerifesi'nin 87- 88. Âyet-i Celîleleri şöyledir: "Vakta ki Yunus; kavminden gazablı olarak ve bizi ona kaadir değil zannederek uzaklaştı. Ve balığın karnından: (Senden başka ilâh yoktur. Seni tenzih ve takdis ederim. Ben nefsimi zulmedenlerden idim) diye dua ve nidâ eyledi. Ona icabetle onu gamdan kurtardık. Biz müminleri böyle kurtarırız."

9 - Süleyman Aleyhisselâm'a şeytan - Cin zümresi başta olmak üzere, mahlûkata geniş tasarruf etme saltanatının verilmesi. Çünkü, kuşların dilinden kuşlar ile de konuşurdu. Mesela; hüthüt kuşu.

27. Nemil Sûre-i Şerifesi'nin 16 - 18. Âyet-i Celîleleri: "Ve Süleyman; Davud'a vâris oldu, ve (Ey insanlar, bize kuşların lisanı talim olundu ve herşeyden verildi. Muhakkak bu; aşikâr (Allah'tan) bir inâyet ve keremdir, dedi. Süleyman'a cinden ve insanlardan ve kuşlardan asker cem ve sevk olundu. Hatta karınca vadisine geldiklerinde bir karınca nidâ edip: (Ey karıncalar yuvalarınıza ve deliklerinize giriniz; Süleyman ve askeri bilmeyerek sizi ayak altında ezmesinler) dedi."

10 - İsa Aleyhisselâm'ı çarımha germek ve öldürmek isteyen hainlerin elinden kurtarılarak semâya çekilmesi.

Bu hususta ileride mütemmim bilgi verileceği için, faidesi itibariyle burada da 4. Nisâ Sûre-i Şerifesi'nin 158. Âyet-i Celîlesini dercedelim: "Allah-ü Tealâ, onu (Hazret-i İsa'yı) semâya kaldırdı."

11 - Arş'ın, Kürsi'nin, yerlerin, göklerin, ay - güneş ve yıldızların yaratılması...

Kur'ân-ı Kerîm'in 36. Yâsin Sûre-i Şerifesi'nin 81. Âyet-i Celîlesi: "Gökleri ve yeri yaradan onların mislini halk etmeye kaadir değil midir? Evet, kaadirdir. O Allah bilici ve yaratıcıdır." Ve yine 6. En'am Sûre-i Şerifesi'nin 1. Âyet-i Celîlesi'nde de: "Hamd-ü sena; gökleri ve yeri yaradan, zulmetleri ve nûru halk eden Allah-ü Tealâ'ya mahsustur." diye buyurulmaktadır.

12 - Evlâd-ı Resûl Hazret-i Emir-el Müminin Esseyid Mazlum İmâm Hüseyin-i Şâh-ı Kerbelâ Efendimizin zalim ve kafir Yezid ile 6.000 veya 30.000 kişilik zâlim askerlerince kızgın çölde kahbece oklanarak şehid edilmesi. Ruh-ül Kudüs'ü hamil O Cenâb-ı şâh-ı şehidan yüce İslâm Dini'ne bedel olarak bile bile mübârek ser'inden = başından tevhid için geçmiştir.

Kur'ân-ı Kerîm'in 9. Tevbe Sûre-i Şerifesi'nin 111. Âyet-i Celîlesi'nde aynen şöyle buyuruluyor: "Allah, onlara cennete bedel olmak üzere, müminlerden nefislerini ve mallarını satın aldı." Bir diğer Âyet-i Kerîme'ye ehemmiyetle dikkatinizi çekeriz: "Ve Allah yolunda duruşun (uğraşın), O sizi insanlar arasından ihtiyar etti (seçip işe çağırdı)." Hac: 22-78

Allah'ın selâmı; sevgi, saygı ve hürmetlerimiz üzerlerine olsun.

İki Bayram arası nikâh: Aziz şeyhimin verdiği bilgidir. Aslı şudur: Ramazan Bayram-ı Şerifi'nin son günü Çarşamba imiş. Bir gün sonrası da müminler bayramı Cuma-ı şerif imiş. Arada kalan tek gün Perşembe imiş. Birilerinin nikah muamelesi varmış. Demişler ki, bugün Ramazan Bayramı 'ndan çıktık. Yarından sonra da müminler bayramı Cuma-ı şeriftir. Arada bir Perşembe kalıyor. Gelin bu iki bayram arasına nikâhı sokmayalım. Nikâhı Cuma-ı şeriften sonra kıyalım. Bunu duyan önünü arkasını düşünmez câhiller, iki bayram arası diye Ramazan Bayramı ile Kurban Bayramı arası olduğunu sanmışlar. Hiç böyle şey olur mu? Hayırlı bir iş olan izdivaç için hiç yetmiş gün beklenir mi! Bu hususta gerçek yukarıda ifade edildiği gibidir.

Kandil-i Şerifler:

1 - Mevlid Kandili (Mevlid-i Nebi):

Hazret-i Peygamber Efendimizin dünyaya teşrifleri tarihi, yani başka bir ifadeyle mübârek doğum tarihidir. Oluş şekli gecedir. Gece sır ifade eder.

2 - Regaib Kandili (Leyle-i Regaib):

Hazret-i Peygamber Efendimizin ana rahmine düştüğü ol mübarek gecedir ki, Recep Ayı'nın ilk Cuma gecesidir. Gece sır ifade eder.

3 - Mi'râc Kandili (Miracü'n - Nebi):

Hazret-i Peygamber Efendimizin göğe çıkması mânâsına gelen Leyle-i Mi'râc dediğimiz, gece göğe çıkmaları yani uruc etmeleri. Gece sır ifade eder.

4 - Ber-at Kandili (Leyle-i Berat):

Cenâb-ı Allah'ın Hazret-i Peygamber Efendimiz'e Peygamberliğini Cebrail Aleyhisselâm ile bildirdiği mübârek gecedir. Şaban Ayı şerifinin onbeşine rastlar. Gece sır ifade eder.

Mekke-i Mükerreme'de başlayıp, Medine'i Münevvere'de tamamlanan Kur'ân-ı Azimüşşan'ın inzâl eyleme müddeti 22 sene, 2 ay ve 22 gündür. Bu vesileyle sülûkta olan ey nasipli güzel insan! Sana sağlam düşünmen için bir sır verelim ki; pek nadirattan da olsa ara sıra Kadir Gecesi çift günlerde de geçer. Yüce Allah'a namütenahi hamd ve şükür olsun ki, 1973 senesinin bir 22 Dua-ı şerifinde bu saadete erdim. Bu mübârek müjdeyi alınca gece saat 12'den sonra kalp hastası olan bir aileyi ziyaret ettim ve kısaca ifade ederiz ki, hasta şifa buldu. Bu vesile ile bildirelim ki; Sûre-i A'lâ tefsirinde Carullah'ın dediği gibi Ebu Zer Gifari'nin bir sualine karşılık olmak üzere Hazret-i Resullullah şöyle buyurmuştur: "Gökten indirilen kitapların sayısı 114'tür. Hazret-i Sayifullah olan Adem'e 10 sahife, Şit Peygamber'e 50 sahife, İdris'e 30 sahife, Halilullah olan Hazret-i İbrahim'e 10 sahife gönderilmiştir. Bunların toplamı 100 sahife etmektedir. Tevrat, Kelimullah olan Hazret-i Musa'ya; Zebur, Halifetullah olan Hazret-i Davut'a; İncil, Ruhullah olan Hazret-i İsa'ya; Kur'ân-ı Kerîm de Habibullah olan Hazret-i Muhammed'e gönderilmiştir ki bunların da sayısı dördtür. "Kenz-i Sanhaci" de Tevrat'ın indirilmesinden evvel Hazret-i

Musa'ya on sahife gönderdiği yazılıdır. Bu şekliyle kabul edersek gökten indirilen kitapların sayısı, Kur'ân-ı Kerîm'deki sûre adedi olan 114'e teka-bül etmektedir ki bu da Kur'ân-ın mucizelerinden biridir.

Allah, Kur'ân-ı Kerîm'de bir tek harf, bir tek kelime, bir tek cümle, bir tek nokta dahi olsa asla, hâşâ ve kata faydasız olarak kullarına bildirme-miştir. Suret-i katiyede bir tek harfinin olduğu gibi bir tek noktasının da-hi değiştirilmesi mümkün olmayan Kur'ân-ı Kerîm'in 69. Hâka Sûre-i Şerifesi'nin 51. Âyet-i Kerîmesi'nde "Kur'ân-ı Kerîm hakkelyakîn Al-lah'ın kelâmıdır" diye buyurulmaktadır. Zirâ, Kur'ân-ı Azimüşşân doğru-dan doğruya Cenâb-ı Allah'ın Zât-ı Mukaddesi'ne ait Kelâm-ı şeriftir. Nefsi sefihlerin envai çeşit duygu ve düşüncelerle inzâl olduğu günden itibaren bu ilâhi ve semâvi Allah Kelâmı mukaddes Kitabımız üzerinde yuvarlak ifade ile 1400 seneden beri oynamaya kalkmaları hiç bir şahıs zümre ve millete bugüne kadar hayır getirmediği gibi, bundan sonra da getirmesi mümkün değildir. 2. Bakara Sûre-i Şerifesi'nin 106. Âyet-i Ke-rîmesi'nde mevzu ile alâkalı olarak şöyle bildiriliyor: "Biz bir âyeti, on-dan daha hayırlısını veyahut onun mislini (benzerini) göndermedikçe nesh etmeyiz (kitaptan kaldırmayız veya unutturmayız.)" yine, 15. Hacer Sû-re-i Şerifesi'nin 9. Âyet-i Celflesinde de konu ile alâkalı olarak buyurul-maktadır ki, "Biz Kur'ân-ı indirdik ve onu hıfzediciyiz (koruyucuyuz)."

Katiyetle şu hususu iyi bilelim ki, Allah'ın Zâtına mahsus Hak Kelâm Kur'ân-ı Kerîm'in üzerinde daha önce de ifade ettiğimiz veçhile fitne er-babının şu veya bu düşünce ile tahrifat dahi demeye dilimiz varmadığı zer-re misali oynamaya kalkışmaları, buna tevessül edeni ve ettirenleri hem bu dünyada hem ebedî ukbâ hayatında zilletten zillete düşüreceği gibi kendilerine ebedî kalmak üzere azim cehennem hayatının hazırlandığı ha-ber verilmektedir.

Aynı zamanda 17. Esrâ Sûre-i Şerifesi'nin 82. Âyet-i Kerîmesi'ne dik-katinizi çekeriz: "Ve Kur'ân'dan müminler için şifâ ve merhamet olanı in-zâl eyledik."

Hadis-i Şerifler:

"Fitne hadd-ı zatında uykudadır. Cenâb-ı Hak onu uyandıranlara lanet etsin."

"Tefrika sokan bizden değildir."

"Fenalık eden cezasını dünyada çeker."

"İnsan, dili belâsını çeker."

Not: (Bülbülün çektiği dili belâsıdır) meşhur atasözü bu Hadis-i Şeriften ilhâm alınarak söylenmiştir.)

Mühim bilgi:

Önemine binaen ifade ederiz ki, başlangıçta Kur'ân-ı Kerîm, düz olarak nüzûl etmiştir. Üzerinde harekesi yoktu. Okumada zorluk çekildiği için harekeler daha sonra konulmuştur. Ayrıca, yan çıkma diye bir şey mevcut değildi.

Kur'ân-ı Kerîm'in düz yazıldığına dair en büyük delil Kuzey Afrika Arapçasıdır. Bunun ikinci büyük delili Osmanlıca'da da harekenin ilk başta olmamasıydı.

Numara konularak âyetlerin ayrılması 1924 senesinde Mısır'da Kral Faruk zamanında yapılmıştır. Onun içindir ki, Kur'ân-ı Kerîm âyetlerini tesbit etmek çok güçtür.

BESMELE-İ ŞERİFE

(Rahman ve Rahim olan Allah'ın ismi ile başlıyoruz.)

Hadis-i Şerif: "Bilcümle semavi kitapların anahtarı Besmele-i Şerife'dir." Bazılarınca Besmele-i Şerife âyet olarak kabul edilmemektedir. Ve bazılarınca da kabul edilmektedir. Şeksiz ve şüphesiz ifâde ederiz ki, Besmele-i Şerife Âyet-i Kerîme'dir. Besmele-i Şerife bâtın ifadesiyle kalpleri, yani gönülleri açan anahtar mânâsında miftah'el kulüptür. Zâhiri mânâda ise bilcümle dünya işlerinde her kapıyı açan iyilikler, güzellikler, kerem, bolluk, bereketler, yücelikler, saadetler, selâmetle ferahlanma, huzur ve muvaffakiyetler vesile-i rahmeti mânâsında anahtar olarak kullanmamız için Hak Tealâ Hazretlerinin biz âciz kullarına ihsan buyurduğu bir miftahtır yâni anahtardır. Kur'ân-ı Kerîm zâhir ve bâtın olmak üzere bizlere iki cephesiyle hitap eder. Bâtını: ilmiledün'dür ki tasavvuf dahil bilcümle ilimlerin anasıdır. Yâni tam sâfiyet. Zâhiri ise: üç hâl üzeredir ki; geçmişini bildirir, hâli söyler ve geleceği haber verir.

Hazret-i Peygamber Efendimiz henüz yedi yaşında iken ve İslami-

yet'in zuhurundan da 33 sene önce kendilerine Besmele-i Şerife'nin mânâsı sorulduğunda şu cevabı vermişlerdir:

"Bismillah, bir ism-i zât'tır. (B) birliğe, (S) sırrına, (M) mekânına delâlet eder. Allah ism-i zâttır. Bütün sıfatları bu kelimedede gizlidir. Hiçbir yaratılmışın bu adla adlanması revâ değildir. Errahman da Allah'ın sıfatını bildirir. Bu da bir yaratılmışa ad olamaz. Errahim ise, o da Allah'ın bir adıdır. O da bir yaratılmışa ad olamaz. İşte, Besmele-i Şerife'nin mânâsı bu kadar geniş ve engindir."

FATİHA-I ŞERİFE SURESİ

Bismillahirrahmanirrahim

- 1 - Elhamdü lillahi rabbil'alemîn
- 2 - Errahmanirrahîm
- 3 - Maliki yevmiddin
- 4 - İyyake na'büdü ve iyyake nestâin
- 5 - İhdinassıratâlmüstakîm
- 6 - Sırâtellezîne en'amte aleyhim
- 7 - Gayrilmagdûbi aleyhim ve leddâlin.

Âmin.

Yukarıda görüldüğü gibi yedi âyeti havi birinci Sûre Fatiha-ı Şerife'yi Ulu Zât Esseyyid Ömer Fevzi Mardin Hazretleri şöyle açıklamaktadırlar.

1 - Hamd-i sena Allah'a mahsustur. (Allah'a hamd olsun) (O Allah ki) her mahlûkun Rabbi'dir. Her yarattığını benimseyen, bakıp gözetendir.

2 - (O Allah ki) Rahman'dır. (yani ayırt etmeksizin karşılık beklemezsiniz, her mahlûkuna merhamet edendir) Rahimdir. (Her nesne iyiliği, rahmeti ile mükafatlayandır.)

3 - Din gününün sahibidir. (yani dünyadaki mükellefiyetlerimizin, mesuliyetlerimizin, amellerimizin hesabı görülecek ve hakkımızda amel-lerimize göre hüküm sadır olacak olan günün hakimidir.)

4 - Ancak sana kulluk ederiz. (yani senden gayrısına ibadet etmeyiz,

boyun bükmeyiz, avuç açmayız. Senden gayrisi için kölelik kulluk kabul etmeyiz.) Ve ancak senden yardım dileriz. (yani ne istersek senden isteriz, ne beklersek senden bekleriz, zaten sen vermedikçe kimse vermez ve senin verdiğini kimse men edemez. Biz ancak sana güveniriz ve senin eline bakarız.)

5 - Hidâyet buyurup yolun doğrusunu (sana doğrulanı) önümüze aç.

6 - O yol ki açtıklarına nimet kıldın.

7 - (O yol ki) Gazap ettiklerine açtığın değildir. Sapıkların da yolu değildir. (Onlardan cümlemizi koru) Duamı kabul buyurmanı dilerim.

5 Mart 1979 senesinde hiç sevmediği bu dünyayı terk ederek Hakk'a yürüyen Arûs-i Selâmi Tarikat-i Şerifi'nin Ömeri Kolu Pîr-i Sânisî Ulu şeyhimiz Ârif-i Zât-ı Billah Esseyid Mustafa Aziz Çınar Hazretleri'nin (Münacaat ve Tefsir-i Şerif) olmak üzere iki kısımdan meydana gelen Varidat-ı Şerifleri'ni bu vesile ile mevzuun bağlantısı olarak burada derc etmiş bulunuyoruz. Cenâb-ı Allah nasipli kullarını ziyadesiyle müstefid eylesin. Âmin.

BİSMİLLAHİRRAHMANİRRAHIYM

ALLAH BES VE DERHEME'AN ZÜL CEMÂL BES

(DU'A - MÜNACAAT EFKÂR)

14.10.1962

Pazar, saat: 13.25

Kabr-i Şerif

Yarab bana inayet buyurduğun, lütfettiğin akıllı, rıza-ı ilâhiyene uygun yollarda kullandır, nefsimi kışkırtma. Verdiğin her türlü nimetlere şükürünü, hamdini unutturma. (İyyakenabüdü ve iyyakenastain) Âyet-i Celîlesinin sırrına ve zevkine nail et. Maddî manevî ihsanlarına rağmen beni fakirliğinden ayırma. Sensiz her şey tükenir, yalvarırım beni yalnız bırakma. Zevklerin en büyüğü sana kulluktur. Bu zevkten beni mahrum bırakma. Ne ilim isterim ne de irfan; Ben yalnız seni isterim. Zira hepsi sensin. Sen-

siz ne ilim olur, ne de irfan. Beni hayallere kaptırma, hakikat yolundan saptırma, şaşırtma. Sana tekrar tekrar yalvarırım. Ya Allah'ım mazim karanlık, masiyetle dolu, fakat mağfiretin, merhametin hepsinden dolu. Buna sığınarak nefes alıyorum. Bu nefesimi beni af etmedikçe kesme. Senin bir ismin de (AFÜV'DÜR). Af senin şanın, şânı uluhiyetine tekrar sığınırım, bağışla adam sırasına gireyim. Sana varayım. Aczimi bilerek rahmet ve feyiz kapında lütfunla, kereminle ettiğim bu münacatımı ve duamı kabul buyur. Âmin el fatiha.

FATIHA-İ ŞERİFİN TEFSİRİ

BİSMİLLAHİRRAHMANİRRAHİYM

12.8.1959

Çarşamba, saat: 16.40

Kabr-i Şerif

Kul, Allah da olursa, Âlemleri görür; Âlemlerde Allah'ı görüp bu seyrân ve müşâhede kulûbu mutmainede zuhur eder. Abdin kalbi inbisat eder. Zenginleşmeye başlar. Esmâi ilâhiyenin bir çokları kalbe menkuş olur. Kalp lisana gelip hamde başlar. (Elhamdülillahi Rabbülalemiyn) Âyet-i Celîleleri bu mazhariyetteki Abdi Âyet kılar. Abd bu zevki ile her hâle hamd eder. Endişeyi cihan ve gam silinmeye başlar. Hâlin ibdidası budur. Safhayi muhtelif ve mütenevvi olanda sonra kemeliyetin ortasında, sonunda bu zevk hali kalır. Hak evveldir, âhirdir, ezeldir, ebeddir. Hakkın girdiği kalp ölmez. Ölmezler işte bunlardır. Ezelde Hakta idik, Haktan geldik, Hakka yürüdük. Gelmek gitmek abdin ihtiyarında değil, hakkın iradesindedir. Mürid demek; Hakkın iradesine bilâ kayıt şart boyun kesmiş, teslim olmuş, eyvâllah etmiş demektir. Buna ikrar edenler, ikrarı Hakka verenlerin bu âlemde kararı kalmaz. Çünkü kararını evvelden vermiştir. Nasibini almıştır. Ve Elhamdülillah demiştir. Rabbın inâyeti ile sırrı sûretil Fatiha tevsir ve ibdidar kılındı. Haznını teshir ve kolaylaştırsın, sırrına agâh buyursun. Âmin El Fatiha.

RAHMAN, RAHİM, RAHMET ERRAHMANİRRAHİM

Rabbin sıfatı ezeliyesi tecellisi Rahmandır.

BİSMİLLAHİRRAHMANİRRAHİM

15.8.1959

Cumartesi, saat: 15.00

Kabr-i Şerif

Miftâhiyle, evvela semayı açtı. Rahmetini arza döktü. Arza ve mahlûkuna Rahim odur. Bu Nuzûl-ü rahmetten hayat, feyzü bereket zuhûra geldi. Bu sıfatı subhaniye o kadar büyüktür ve o kadar vâsidir ki, kulun idrâki ve ihatası mümkün değildir. Zira Rab, bilâ tevfik, mümininden, münkirinden, kâfirinden rahmetini esirgemedi. Yalnız müminine her e'âl ve hayriyesinde kullanmak üzere besmele anahtarı verdi ve Fatiha kilidini açabilmesi için kâmil kıldı. Bu sırrı agâh etti. (Kelâm Kadim'in) ibdidası, Mümtahası, Muahın Fatiha-ı Şerifedir. Fatiha-ı Şerife cesede değil ruha okunur. Ruh kadim ve ebedidir. Cesetten evvel ve sonra mevcut olduğuna göre, Fatiha ebedidir. Ve ebediyyen okunur. Çünkü abd bu aleme gelmeden evvel Rahmanda idi. Rahmetle nuzul etti. Ve öbür âleme rihlet etti. Yine rahmeti ile Rahmana kavuştu.

FATİHA-İ ŞERİFE: Kalplerin kilidini açar. Füyûzâtı nuzûl eder. İnkişâf ve inbisat başlar. İnşirâhı, kulûbe gelir. Allah yolunda, Allah kelâmına ve sohbetine ibdidar edilirken Fatiha ile başlanır ve Fatiha ile kapanır. Nuzûlu rahmetle topraktaki nebâtât ve eşcar semâya nasıl yükselir ise kalbe nuzûl eden feyzu rahmet de abdin kademini yerden keser. Tedricen semâya doğru yükselir. Buna ıstifâ denir. Tekemmül-ü ıstifâ ile kurbiyeti Rahman ve bilâhare vuslat hasıl olur. Şimdi hayat, içtiğimiz su ve teneffüs ettiğimiz hava ile kâimdir. Her ikisi de rahmetle husûle gelir. Mahlûk bu rahmeti içer ve rahmanı teneffüs eder. Abd, her nefesinde bu rahmet ve şevkate elhamdülillah demesi lazımdır. Bu kesret âleminde bunu idrâk edemiyen nisyan ve isyanda olanlardan dahi bu nimeti esirgemediğine göre, bu azameti ilâhiye ve tecelliyatı Rahmaniye karşısında abdin iz'an ve

şuuru aciz kalır. Ancak (Ve ma erselnake illa rahmeten lil âlemin) hitabı izzetine mazhar olan İlmikül, Âgahı sırrı ilâhi irtifai ıstıfa-ı müntehî, her yevmi ve anı miraç, evvelden, âhırdan haberdar Resulü sakaleyn Peygamberimiz Muhammed Mustafa Sallallahu Taaala Vesellem Efendimiz Hazretleri, idrâk buyurdular. Anden de Şah-ı Velâyet Hz. Ali Kerem Allahu Veçhe Efendimiz, Âl-i Beyt ve Ehli Beyt efendilerimiz ve Halife-i müte-hakkikîn Gavslar ve Aktâb-ı Kirâm ve müteselsil ahlaf-ı Kiram Hazerâtı ve Turûku Âliye Mürşidleri ve tevabii idrak edebildiler. Ârif oldular. Rab-bim, nasib ve müesser kılsın. Âmin.

MÂLİKİ YEVMİDDİN

22.8.1959

Cumartesi, saat: 16.15

Kabr-i Şerif

Allah; her ânın, her dakikanın, saatin, günün, zamanın, ezelin, ebedin, evvelin, âhırın, görünen, görünmeyen, avâlimin, mahlûkun, her cismin, cânın, eşyânın, dünyânın, Âhiretin, Dinin, Kıyâmetin, haşrın, neşrin, mi-zânın, kuvvetin, kudretin tek mâliki ve mütasarrıfıdır.

Allah; rahmeti ile, nuru ile, Rahmaniyeti ile ihâta ettiği ve mâliki bulunduğuşu semavat ve arzındaki bütün mahlûkatının yaratılışındaki, Fıtratındaki kabiliyetine göre Efâl ve mukadderatını ezelden tayin etmiştir. Kulda tecelli eden efâl; şahı mutlakın ilâhi tecelliyâtıdır. Mâlikil mülk, yaratıklarından verdiği ister. Zakkum ağacından bal, kurttan kuzuluk, zâlimden mazlumluk istemez. Hidâyet-i Dâll, ayrı ayrı sıfatlar görünür ise de Hakta müsbet olarak birleşir. Allah, rahîm ve adildir. Hiçbir zaman bir mazluma, zalimin işini gördürmez. Zakkumdan bal lezzeti istemez. Şu halde mahlûk fıtratına göre hâlinden memnûn ve zevktedir. Merhamet-i ilâhiye ve adâleti ilâhiye işte budur. Günün değil, evvelin, âhırın, gelmişin, geleceğın, bu dünyanın, öbür dünyanın, görünen ve görünmeyen tek hâlîki, tek mâliki, hâmisi, koruyucusu bir Allah olduğunu bilen kul, ancak O'na rukû eder, secde eder, hamd eder, hizmet eder. Ubûdiyeti ile zevk,

iştiyâk ve hasretle "Aman Allah'ım, Allah'ım" diye narazen olur. Rabbim bunlardan eylesin. Âmin. El Fatiha.

İYYA KENABÜDÜ VE İYYAKE NASTAİN

29.8.1959

Cumartesi, saat: 17.00

Kabr-i Şerif

Allah, yarattığı kulun, mahlukun, tek sahibi ve mabûdudur. Kulun her uzvu Allah'ın iradesi ile hareket eder, çalışır. Yüreği Allah için çarpar. Gıdasını, nefesini Hak verir. Hâlik mahlûkuna taa Rahmı mâderde iken gıdasını ve nefesini ihsan eder. Ervâh âleminde iken de tegaddi gıdası vardır. Âleme nuzullünde annesinin memesine süt koyan ve içiren Allah'tır. Anne bir kabdır ve hizmetkârdır, dadıdır. Babası ise hizmetkârı, lalasıdır. Çocuk, sahibinin hâlikinin lütfettiği, gönderdiği gıdanın kabı olan memeye sarılır. Karnı doyar. Ruhu lâtifi şükrederse uykuya varır. Abd ezeli ve ebedi hayatını temin eden hâlikine taabbüb eder. Gayrısı olmadığına göre (her el Allah'a uzanır, her avuç Allah'a açılır, her yürek Allah'a dökülür). Ebed ilticâ tektir, o da Allah'ındır. Allah'ın verdiği kimse alamadığı gibi, vermediğine de kimse bir şey veremez. Mûti ve Mâni sıfatları bunu âmirdir. Abd her umûrunda elini Allah'a açıp niyâz eder. Haktan isti'ane eder. Hak kerîmdir, Hak muindir. Abdin her umurunda ona yardımcıdır. Bu kapıdan gayrı kapı çalanlar şirke düşerler. Hüsranda kalırlar. Mercî ve melce yalnız haktır. Andan tazarru' edilir. Anden beklenir. Her derde bin derman halk eden Hâlik, istimdatla açılan bir ele ani vahitte bin el ile imdat eder. Her elin üstünde Allah'ın eli vardır. Fakirullah demek, Ganiden dilenmesini bilen demektir. Nâsdan değil. Rab Kerîmdir, Rahimdir, Ganidir. Lütuf ve ihsânının hududu yoktur. Müntehâsı olmayan Namütenahilikten Namütenahi nimetlere, feyizlere mazhar olanlar, (iyyakenabüdü ve iyya kenestain) fehm ederler. Hu meded Allah, Elhamdülillah. "Hazamin fazlı Rabbı". Âmin. El Fâtiha.

İHTİNÂS SIRATEL MÜSTAKİYM

5.9.1959

Cumartesi, saat: 17.15

Kabr-i Şerif

Bizleri doğru yolda irşat et. Her yol Allah'tan gelir, Allah'a gider. Abid hilkâtte, fitratındaki yolu kendi tayin etmiş değildir. Gelmesinde, gitmesinde, seyrinde Ef'âlinde, hür ve muhtar değildir. Bunu tayin etmek abdin ihtiyarında olmadığı muhakkaktır. Tarihi müstâkim dediğimiz, doğru yolun yolcuları kendileri ve muvazi giden eğri yolun yolcuları ile ayrı giderler ise de, hepsinin menzili Haktır. Bunlar dünyada da ayrı dururlar, icabı maslahat muvakkat bir zaman için bir araya gelseler dahi katiyen ünsiyet edemezler ve zevk alamazlar. Hemen ayrılırlar. Yaratılışlarında eğri büğrü olanlar, doğruyu tanımaz ve göremezler. Doğrular, yani tarihi müstakimde olanlar ise mertebeyi kemâline göre eğriyi görürler. Ve bulunduğu hâle hamd eder, şükreder ve tarihi müstakimde yürümesini ve kalmasını niyaz eder. Allah ancak duasını müstecap kılacağı kuluna hamdini, şükürünü, niyâzını ettirir. Bu yolda bulunan kullar, tarihi müstakîmdendir. Bazen turûku Âliye sâliki abde bir cilveyi ilâhi olarak bir tevakkûf, bir inkitâ, bir şaşkınlık vuku'a gelir. Bu hâl kısa veya uzun sürebilir. Bu abidin çilesinin başlangıcı ve işaretidir. Salikin çilesi ağır olursa, kemâli seri; eğer hafif olursa gecikir. Menzile de geç varır. Allah'ın lutfu, inâyeti ile doğru yolda bulunan ve yürüyen kulları, yine Allah'ın iradesi ile ve tecelliyâtı ile yolda kalmış ve şaşırmış kullara ibretle bakıp merhâmete gelirler. Ve tarihi müstakime girmeleri için niyâza başlarlar. Bu merhameti kalbe Allah sorar. Duacıyı ecre nail eder. Ve tarihi müstakimde dâim eder, hıfz eder. Merhamet hâl üzere abid, Hakka en yakın olan kuldur. Her şey Allah'a rücu eder. Beyazı da, siyahı da, güzeli de çirkinini de, hepsi Allah'ın malıdır. Allah kötü bir şey yapmaz ve abes bir şey yaratmaz. Esrarı ilâhiye ve hikmeti sübhaniyeye agâh olan Ârifin Rüyeti, görüşü mütelevvin değildir. Her rengi bir görür ve şirkten halâs olur. Tevhide müdâm olur. Rabbim bu sırlara agâh ve tevhide müdâm eylesin. Âmin. El Fatiha.

BİSMİLLAHİRRAHMANİRRAHİM**(ALLAH BES VE DERHEME'AN ZÜL CEMÂL BES)**

12.9.1959

Cumartesi, saat: 15.30

Kabr-i Şerif

"Sıratellezine enamte aleyhim gayrul mağdubi aleyhim veladdalliyn. Âmin."

Bizi lutûf ve nimetlerine gark eylediğın insanların yoluna sevk et. Senin gazabına uğrayan ve râhı müstakimden infirâh edenlerin yoluna gönderme. Âmin.

Nâs lutuf ve niyemeti, dünya varlıkları ve saadeti olarak bilir ve bunu ister. Ukbâsı içinde niyâzı budur. Mükellefiyetini de ifâ ettiğine kâni olarak kendini doğru yolda görür. Akli fikri rahatlıktır. Dünyâ ve Âhiret'teki, kendi telâkkisine göre nimetlere taliptir. Abdi hâs ise: her nimetin tek sahibi, vericisi Allah'a taliptir. Rabbın lutûf ve nimeti vesileyi hamd olur. Rabbın en büyük nimeti, hidâyeti, hakikati, Aşkıdır.

(Abd'i hâs, yani Derviş) salık, Maşûku görmeden ve erimeden cenneti istemez. Cennet, yârin diyarıdır. Amma kendisi değildir. Âşık Maşûk'a taliptir. Tek kapıya varan tek bir yol vardır. Buna tarik ve Râhi müstakim deniyor. Bunun yolcularına da ehli tarik denir. Bunlar ehli hidâyet, ehli hakikat ve ve ehli aşkıdır. Abd'e hidâyeti, Aşkı Hak verir. Bu lutûf ve nimetlere mazhar olanları Allah dalâlete düşürmez. Abdin vazife-i esası niyâzdır. Hak isterse ahas kıldığı kuluna nâz ettirir. Ahasın, âlâsı, nâzdan değil, niyâzdan zevk alır. Allah sevgilisinin niyâzını reddetmez. Râhi müstakimden infirah ettirmez ve gazabına uğratmaz. Bu Âyet-i Celîle bu mertebede olanlara mahsustur. (Elâinne Evliyâullah, La Hayfun aleyhim Velahim yahzanun). Kulun bu mertebede olanları, Haktan haber aldıkları için gaflete düşmezler. Ârif kişi, Abid, Allah'ın gazap etmeyeceğine kânidir. Zirâ Allah evveli rahmet, ortası merhamet, sonu yine rahmettir. Gazap bir tecelliyâtı muvakkatedir. Rahmetin mukaddemidir. Mutlak ezeli ve ebedi, rahmetini o azımüşşan zâtı ulûhiyeti ile tecelli ettirecektir. Ârif'in tek bir

endişesi, hamd-ü senâda minnet ve şükândaki noksanıyetidir. Rakiki kalp olan Abid herkese ve bütün canlı mahlûkata dahi, cansız eşyaya dahi kıyamaz. Merhameti galip gelir. Kalbin rikkati, Hakkın kurbiyeti demektir. Kalp Hakda, Hak da kalpte olunca zarf ve mazruf birleşir. Bir mektup olur. Buna haberleşme denir. Bu muhabereye âşinâ ve agâh olmayanlar münderecatına müttâli oldukları vakit ve küfür ve dalâlet damgasını yapıştırırlar. Levh ederler. Buna eyvallah edenler, melâmeti hakikiye bürünmüşler demektir. Her tarikin ve hâlin müntehası melâmettir. Fakat mukallidinden ve kizbinden Rabbim bizleri korusun. Âmin. El Fatiha.

ÂCİZANEM TARAFINDAN FATİHA SÛRE-İ ŞERİFESİ'NİN İZÂHI:

BİSMİLLAHİRRAHMANİRRAHİM

- 1 - (Esirgeyen, bağışlayan, Allah'ın adı ile.)
- 2 - Her türlü hamd ve senâ (ve her türlü ibadet biz insanların da dahil olduğu bütün varlıkları yaratarak cismen, aklen ve fikren terbiye edip yetiştiren) Âlemlerin Rabbi olan yüce Allah'a mahsustur.
- 3- O Rahman (dünyada bir çok nimetlerini dilediği kimselere bağışlayan) ve Rahim (âhiret aleminde sadece müminlere, cennet mükâfatı gibi en büyük nimetleri ile ihsanda bulunan, rahmet ve mağfiret ile onları esirgeyen) dir.
- 4 - (Yine O; ceza ve mükâfatın verileceği gün olan kıyamet) gününün tek sahibi ve hükümdarıdır.
- 5 - (O halde; ey Allah'ım!..) yalnız sana ibadet eder ve (muhtaç olduğumuz her konuda) yalnız senden yardım dileriz.
- 6 - (Öyle ise) bizi (rahmetine kavuşturacak, mağfiretine mazhar kılacak) doğru yola eriştir.
- 7 - Kendilerine ihsân ettiğin kimselerin (Peygamberlerinin, evliyânın ve meleklerinin) doğru yoluna (Ki; bu da ancak İslâm yoludur); gazabına uğramış sapıklık içinde kalmışların (Hıristiyan, Yahudi ve Müşriklerin) yoluna değil. (Ya Rabbi...Fatiha ile yaptığımız bu duayı kabul buyur.)

SÛRE-İ İHLÂS

Bismillahirrahmanirrahim.

- 1 - Kul hüvallahî ehad
- 2 - Allahüssamed
- 3 - Lem yelid ve lem yuled
- 4 - Ve lem yekun lehu küfüven ehad.

Arûs-i Selâmi Tarîkat-i Şerifi Pîr-i Sânisî ve aynı zamanda "Ey benim Şeyh-i Ekber-i Sânim!" Hitab-ı İzzesine mazhar olan Esseyid Ömer Fevzi Mardin Hazretleri İhlâs-ı Şerife'yi aşağıda görüldüğü gibi açıklamışlardır:

1 - (Ey Muhammed ! Allah'ın nasıl bir varlık olduğunu bize açıkla diyen Kureyş'e) de ki: "O, Allah bir tekdir, (eşi, ortağı yoktur.)

2 - Allah Samed'dir. (Her yaratığın muhtaç olduğu eksiksiz bir varlıktır.) (Veya ululuk O'nda nihayet bulmuştur.)

3 - Kendisi doğurmamıştır ve (hiç kimse tarafından) doğrulmamıştır. (Çünkü O, ezeli ve ebedidir. Ve her noksanlıktan münezzehtir.)

4 - Hiçbir şey O'na denk değildir. (yani, O'nun hiçbir surette eşi ve benzeri yoktur.)

Âcizanem tarafından 4 Âyet-i Kerîmeyi havi Sûre-i İhlâs'ın açıklamasıdır:

1 - Ey Resulüm! Söyle ki: O Allah birdir. Eşi, benzeri ve ortağı yoktur.

2 - Hiçbir kimseye ve hiçbir şeye muhtaç değildir. Zâhir - batın, evvel - âhir, ezelden ebede her şeye sahip ve hâkimdir. Mükevvenâtın yaratıcısı olan ve ihtiyaç arz eden bilcümle varlıkların her hal üzere yardımına koşan O'dur. Bekâ sahibidir ve mutlak surette kendiliğinden mevcuttur.

3 - O; doğmamış, doğrulmamış ve doğurmamıştır. Hâlik'tir ve zevâlsizdir. Bilcümle hata, kusur, ayıp ve noksandan münezzehe olup her varlık O'nda zevâl bulur. O Bâkidir.

4 - O'nun hiçbir benzeri olmadığı gibi ona herhangi bir surette uygun eş de aranmaz. Zira, Yektâ'dır.

2. BAKARA SÛRE-İ ŞERİFESİ'NİN 255. ÂYETİ KERÎMESİ: ÂYET-EL KÛRSİ

"Allahu lâ ilâhe illa huve'l-hayyul-kayyum. La-te huzuhu sinetun ve lâ nevm. Lehu ma fi's-semavati vema fi'l-ard. Men-zallezi yeşfe'u indehu illa bi-iznih. Ya'lemu ma-beyne eydihim vema halfehum ve lâ yuhitune bi-şey'in min-ilmihî illa bi-ma şa. Vesî'a kursiyühû's-semavati va'l-ard ve lâ ye'uduhu hizuhuma ve huvve'l-aliyyul-azim."

Âcizanem tarafından Âyet-el Kürsi'nin izahı:

Fakirhane:

9.2.1998

"Allah O Allah'dır ki, kendisinden başka tapacak hiçbir ilâh yoktur. Hay ve kayyum olan O'dur. Zât varlığı ile ezeli - ebedi diri olup bâkidir. O'ndan başka tapacak da yoktur. Zâtı ve kemâl sıfatları ile (olduğu gibi) bilcümle yarattıklarının her türlü işlerinde müdebbirdir ve hıfzında kâimdir. O'nu ne uyku tutar, O'nun ne de uyuklaması vardır. Göklerde ve yerde ne varsa hepsi O'nundur. O'nun izni olmadıkça nezdinde (katında) kim şefaât edebilir ki? Allah yarattığı her mahlûkunun olmuş - olacak, (gelmiş - gelecek) geçmiş - geçecek, gizli ve aşikâr, dünyevi - uhrevi her şeylerini bilir. Bütün mahlûkat O'nun (yani Allah'ın) ilâhi ilminden ancak kullarına verdiği kadar bir şeyi kavrayabilir. O'nun kürsüsü gökleri ve yerleri nasiyesi içine alır. Bunların nagâhbanlığı (korunması ve gözetilmesi) kendisine ağır gelmez. Her şeyden yüce ve ulu olan ancak O'dur. (Hak Tealâ Hazretleridir.)"

Akdes olan Allah'ın Zat-ı mukaddesine ait birinci sûre yedi âyetlik Fa-tiha-ı Şerife fevkalâde hususiyet taşıması itibariyle 15. Hacı Sûre-i Şerifesi'nin 87. Âyet-i Celîlesi'yle de "Biz sana Cenâb-ı Hakki senâyı müşte-

mil sûreyi ve Kur'ân-ı Azim'i verdik" diye teyid edilmiştir. Ayrısı gayrısı olmayan Besmele-i Şerife ile birlikte işbu mübârek sûreyi mükevvenâtı saran Kur'ân-ı Azimüşşan'ın aynası, kiliti ve anahtarı olarak mütalaâ etmek lazım gelmekle beraber maddi ve manevi yaratılmışların tamamını hâmildir. Yeri gelmişken bunu şöyle de ifade edebiliriz: Kur'ân-ı Azimüşşan'ın tamamı Fatiha-ı Şerife'de gizlidir. Fatiha-ı Şerife'nin tamamı Besmele-i Şerife'de gizlidir. Besmele-i Şerife'nin tamamı ise (B)'sinin altındaki noktada gizlidir. Şu halde bu nokta bizlere yani beşeriyete neyi ifade ediyor? Bu hususta Ruh'ül Kudüs'ü hamil "Natik-ı Kur'ân" İmam Ali Keremallahu Veçhe Efendimize ait Kelâm-ı Kibarı vesile teşkil etmişken burada nakletmeden geçemeyiz: "İlim bir nokta idi. Câhiller onu teksir etti."

Mevzua denk düştüğü cihetle Divân-ı Âli'den naklediyoruz: Kayseri lâkabıyla şöhret bulan bilgin ve faziletli insan Davut, "Füsus-u Hikem" serhinde der ki: "Hazret-i Ali, hutbe esnasında şöyle buyurdular: Ben Allah'ın lafzının yer aldığı 'Bismillah' daki ba harfinin bir noktasıyım. Allah'ın bir yanıyım. Ben Kalem, Levh-i mahfûz, Arş, Kürsi ve yedi gök tabakasıyım." Ayıldığında beşeriyet âlemine inmiş ve özür dileyerek farkına varmadan bunları söylediğini ifade etmiştir."

Bu mübârek ifade bize şunu anlatıyor: Cezbe-i Rahman'a gelerek cem makamında buyurduğu ile fark makamında ifade eylediği Kelâm-ı şerifin madde ile mânânın birleştiği noktada bir nevi Mirac-ı şerif gibi insanlara akseden yönüyle konuşanın Ruh-ül-Kudüs olduğu apaşıkardır. Yani, Hazret-i Ali Efendimizin içerisine girerek konuşanın Allah olduğu aşıkârdır. Ruh'ül Kudüs; misafir ruhaniyet-i Şerifedir. Devamen deriz ki: Ruh-ül-Kudüs-ü hâmil Hazreti Ali Keremallahu Veçhe Efendimiz'de meydana gelen bu âli tecelli "Lâ ilâhe illâ hu" veya "Lâ ilâhe illâllah" sırr-ı şerifinden cem-ül farkı ifade eylediği cihetle meâlen "Ben Vahiy geldiği zaman sizden ayrırım, Vahiy gelmediği zaman sizin gibiyim" Hadis-i Şerifi'ni işaret etmektedir. Bu yüce tecelli bizlere cehil ifadesi olan Ali Aliyullah'tır ile Ulu Sultan hakkında yapılmış mesnetsiz iddia ve iftirayı külliyyen ortadan kaldırdığı gibi cümlemize Ali Veliyullah gerçeğini pek güzelce anlatıyor. Yukarıdaki hikemi kelâma bakarak Hazret-i Ali'ye Ali Aleyhisselâm dememiz doğru olmaz mı? Elbette doğrudur.

1 - Mânâsı itibariyle Aleyhisselâm, Allah'ın selâmı üzerine olsun demektir.

2 - Radyallahu anh da Allah ondan razı olsun mânâsındadır.

Enbiyâ ve Evliyâ şöyle ayırd edilmiştir:

Peygamberlere Aleyhisselâm denilmiştir.

Velîlere de Radyallahu anh denilmiştir.

Enbiyâ'da zuhura gelene mucize denilmiştir.

Evliyâ'da zuhura gelene de harikâ = kerâmat denilmiştir.

Netice itibariyle, ifâ edilen aynı hizmetdir.

Çünkü, yarattığı zamanın şartlarına göre her ikisinden de tecelli eden Allah'dır. İşte, Vahdet-i Vücut'tan sana bir ikrâm... Yemesini bil.

Fatiha-ı Şerife; varlıkların doğumuna, ölümüne; ölüsüne, dirisine, sağ-lamina sakatına, yaşlısına, gencine, maddesine ve mânâsına velhâsıl her hususta devamlı kullanılan Sûre-i Şerife'dir. Bu mübârek Sûre yalnız ölü-ler için okunmaz. Buna diriler de muhtaçtır.

Yedi âyetten ibaret bulunan Fâtiha-ı Şerife iki defa nazil olduğu için, ona "Seb'-ül mesâni" de denir.

Fatiha-ı Şerife'nin sayısız sırlarından bir hususiyeti de şöyle açıklaya-lım: Şartlarına uygun olmak suretiyle sınıf geçmek veya diploma almak isteyen bir talebe, kezâ doktor, doçent veya profesör olmak isteyen herhan-gi bir kimse gireceği imtihandan önce bir boy abdesti aldıktan sonra namaz abdesti alıp imtihana girmeden beş - on dakika evvel içinden - hiç kimseye fark ettirmeden ihlâs ile - (gösterişe mahal vermeksizin) ve bu hususta da hiç kimseye söylemeksizin, gizli tutarak salavat getirip, Allah bes ve der hemean zül cemal bes demeyi takiben "euzü..." besmele çek-tikten sonra birinci defa Fatiha-ı Şerife'yi "İyyake nabüdü"ye kadar oku-sa ve orada başını hafifçe kalbinin üzerine doğru beş - on saniye kırsa ve "Allahım beni gireceğim bu imtihanda muvaffak eyle" deyip öyle dursa. Bu birinci hâl.

İkinci hâl: Yine Fatiha-ı Şerife'yi yalnız besmele çekerek aynı şekilde "İyyake nabüdü"ye kadar okusa ve yine aynı hâl üzere dursa.

Üçüncü hâl: Yine Fatiha-ı Şerife'yi yalnız besmele çekerek aynı şekil-de "İyyake nabüdü"ye kadar okusa ve yine aynı hâl üzere dursa.

Dördüncü hâl: Yine Fatiha-ı Şerife'yi yalnız besmele çekerek aynı şe-kilde "İyyake nabüdü"ye kadar okusa ve yine aynı hâl üzere dursa.

Beşinci hâl: Yine Fatiha-ı Şerife'yi yalnız besmele çekerek aynı şekilde "İyyake nabüdü"ye kadar okusa ve yine aynı hâl üzere dursa.

Altıncı hâl: Yine Fatiha-ı Şerife'yi yalnız besmele çekerek aynı şekilde "İyyake nabüdü"ye kadar okuyup dursa ve şöyle dese: "Ya Ey Kudret-i İlâhî sahibi Âlim ve Kerîm olan Allah'ım! Gireceğim bu imtihanında ben aciz kulunu muvaffak kıl."

Yedinci defa olarak Fatiha-ı Şerife'yi besmele çekerek duraklamadan baştan sona kadar okusa ve ardından "Ya Hazerât-ı Ehl-i Beyt-i Resulullah Efendilerimiz" deyip, akabinde Allah bes ve der hemean zül cemâl bes diyerek bağladıktan sonra imtihan salonuna girerken içinden de "Destur ya Allahım" deyip önce sağ ayağını içeriye atsa ve geçip yerine sessizce otursa; Cenâb-ı Allah o kuluna imtihanında yardımcı olur ve hakkını kimseye yedirmez. Fakat, yukarıdaki şartlara riayet edilmelidir.

İllâ ve lâkin güzel ahlâk ve
Allah rızası için halka hizmet.

YARADILIŞ

Hallâk-ı âlem olan

Allahın mektupları = mesajları

(Mektûb-u Samedâni)

-

İnsanlar ...

Melekler ve cümle mahlûkat...

Şeytan - cinler ...

Kuşlar ... balıklar vs...

Nebâtât...

Milletler ... devletler ... zümreler ...

Yeryüzü - gökyüzü ve direksiz semâ: Cennet - cehennem... Ay, güneş ve yıldızlar... Yedi Kat semâ ve misli arz ... Kıt'alar. (yedi kıt'a.)... Mülk ve mülkiyet... Burçlar ...

Deryâlar; adalar, koylar, dalyanlar ve deltalar ...

Nehirler - ırmaklar; çaylar, dereler ve göller ...

Karalar; dağlar - tepeler, yaylalar - ovalar, ıssız çöller ve bataklıklar ...
Madenler ile petrol.

Hareket-i arz: Zelzele, sel, heyelân - çığ; volkan ve lâvlar ile yangınlar - buzullar ... (Soğuk - sıcak ve mûtedil iklimler.)

Rüzgâr; kasırga - fırtına, bora - tayfun ve hortum ...

Mevsimler: İlkbahar - yaz, sonbahar - kış ... Kar - yağmur ve (rahmet...) yeşillik - kuraklık, vûdiler ve ilâ...

Su - hava, toprak - ateş. (Îcatlar: Keşifler - ilimler.)

Velhasıl celâli ve cemâli tecelliler: Sulh - savaş. Ve nihâyet (Levh-i Mahfûz): Doğum - yaşam - ölüm ... Sonra ebedi âhîret hayatı ki, devamlı tekâmül ...

Ey can!

Bu mektupları iyi okuyup anlamağa çalışmak gerek.

İlâhi Tekâmül

Cenâb-ı Allah buyuruyor:

"Biz gökleri ve yeri ve ikisinin arasında bulunanları ancak hak ile bir muayyen vakte kadar kalmak üzere yarattık." Ahkaf: 46-3

Diğeri: "Biz, sizi hayr ve şerle imtihan ederiz. Nihayet bize rucû' edersiniz." Enbiyâ: 21-35

Öbürü: "O Allah ki gördüğünüz gibi gökleri direksiz olarak yükseltti. Sonra arşı; üzerine istivâ etti yayıldı." Raad: 13-2

Dikkatinize sunuyoruz: "Öyle kâmil akıl sahipleri ki Allahı ayakta, oturarak, yattıkları halde anarlar (yâd ederler), göklerin ve yerin yaratılışını tefekkür edip düşünürler." Âl-i İmran: 3-191

Ve: "Yâ Muhammed, kelâmı işitip (Kur'ân-ı Kerîm'in dediklerini öğrenip) onun iyisine tâbi' olan kullarımı müjdele, Allahın hidâyet ettikleri onlardır. Ve kâmil akıl sahipleri de onlardır." Zümer: 39-17 ve 18

Yaratılışın sırrını hâmil yedi âyetli Fatiha Sûre-i Şerifesi ve dört âyetli 112. İhlâs Sûre-i Şerifesi ile beraber dünya, ukbâ, yedi iklim, yedi kıt'a dört bucak, doğu, batı, kuzey, güney tarifi üzere, ilkbahar, yaz, sonbahar, kış mevsimlerini de dile getirmekle, aslında bilcümle ilimleri hâmil bulunmaktadır. Bir lûtf-ı Rabbanî olarak bahsi geçen yedi iklim Türkiye Cumhuriyeti Devleti hududları içinde mevcuttur. Öyle ise üzerinde bulunduğumuz mülk istisnai coğrafya olarak Asya, Avrupa ve Afrika gibi üç mühim kıtayı kendinde birleştirmekle beraber stratejik olarak da cihanın kilit noktasıdır. Bu vesile ile şunu deriz: Bu mübârek vatanın kıymetini idrâkten âciz olanlara Cenâb-ı Hak idrâk ile birlikte insaf nasip eylesin.

Halkiyât'ın temeli İhlâs, kubbesi Fatiha, direği 2. Bakara Sûre-i Şerifesi'nin 255. Âyet-i Celîlesi Âyet-el Kürsidir. Buna dair 13. Raad Sûre-i Şerifesi'nin 2. Âyet-i Kerîmesi'nde: "O Allah ki gördüğünüz gibi gökleri direksiz olarak yükseltti. Sonra arşı, üzerine istivâ etti yayıldı." diye buyurulmaktadır. Çünkü, ilâhi tekâmül emri mucibince tabiat tekâmül kanunlarına bağlı olarak zuhura gelen yer ve gök arasında devridaimli bir şekilde cereyan eden bilcümle hâdisatı içerisine almış olan cazibe kanunları halkın Allahûla diye bildiği Âyet'el Kürsi'ye bağlıdır. Yine mevzu ile alâkası bakımından 36. Yâsin Sûre-i Şerifesi'nin 82. Âyet-i Kerîmesi'nde Cenâb-ı Allah şöyle buyurmaktadır: "Bir şeyin olmasını murad eyledikte onun emri (ol) demektir. O şey derhal olur." Buna göre Ruhâniyetin kuşatması içerisinde olan Halkiyâtın, maddede olduğunu ve kâinatın yedi kıta üzerinde kurulduğunu Sûre-i Fatiha'dan anlamış bulunuyoruz. Öyle ise Yaradılış, tabiat tekâmül kanunları nokta-ı nazarından insanlığın nüfus keşafetine göre tedrici olarak meydana getirilmektedir. Hak Tealâ Hazretleri tarafından kullarına yedinci kıta da keşfettirilmek suretiyle kuruluş tamamlanmış olacaktır. Kur'ân-ı Kerîm'in 65. Talâk Sûre-i Şerifesi'nin 12. Âyet-i Celîlesi'nde şöyle buyuruluyor: "O Allah ki yedi semâyı ve misli arzı halk etti. Allah'ın emir ve kazası onlar arasında cari ve nâfiz olur. Ta ki Allah'ın her şey üzerine kâdir olduğu ve her şeyi muhit olduğunu bilesiniz."

Unutmayalım ki, her iş Allah'la başlar, Allah'la devam eder ve Allah'la tamamlanır. Böylece, her kıtanın başında ve sonunda (A) vardır ve öyle olacaktır. Öyle ise her işin başı rahmet, ortası merhamet, sonu yine rahmettir. Eğer Cenâb-ı Allah isteseydi, yukarıdaki Âyet-i Kerîmeye ve benzeri diğer Âyet-i Kerîmelere göre "Kün = ol!" emrini verir, maddi olarak da Halkiyâtı bir anda tamamlardı. Amma ve lâkin ezel hükmünde murad-ı ilâhi tekâmülü tedrici olarak emrettiği için bu böyledir.

Dünyada cereyan eden bilcümle olup bitenlerin kararı, önce bâtın aleminde alınır, sonra dünyada zuhûra gelir. Mevzuu basite irca edersek, şöyle deriz: Dünya işleri evvelâ ukbâda görüşülür. Dünyada da zuhûra gelir. Mevcut olmayan nasıl ki varmış gibi konuşulamazsa, doğmayan çocuğa da isim konulamaz. O gün dünyaya gelen bir velet hemen konuşarak herhangi bir mevzuda fikir söyleyebiliyor mu? Emzirme çocuğu önce sarıldığı bezden çıkarılarak ana kucağından emeklemeye, sonra da yavaş yavaş

yürümeye ve konuşmağa başlıyor. Tabiat Tekâmül Kanunları gereğince rûhen, aklen, fikren ve bedenen gelişerek, geçirdiği hayat safahatının şartlarına uygun bir tavra giriyor. Bu hususta Kur'ân-ı Kerîm'in 71. Nuh Sûre-i Şerifesi'nin 13. - 14. ve 15. Âyet-i Kerîmeleri'nde: "Size ne oldu ki Allah'ın büyüklüğüne itikat etmezsiniz? Muhakkak o sizi tavırlarla halk etti. Görmez misiniz ki Allah yedi semâyı tabakalar olarak yarattı." diye bildirilmektedir. Devamen, insanoğlu daha sonra da ferdi, ailevi ve milli meselelerde kendi kabınca hayat şartlarına göre fikir beyanında bulunabiliyor. Ne var ki, aradan geçen zaman onun tekâmül devresi oluyor. Tekâmül devreleri zengin tecrübe elde edilmesiyle sağlam düşünce, ileri görüş ve güzel hizmetlerin meydana getirilmesini temin eder.

1959 - 1960 Döneminde İstanbul - Beyoğlu Parmakkapı'daki Atatürk Lisesi talebelerinden rahmetli kardeşim Atilla Erbil dedi ki: "Ağabey öğretmenimiz kime sorarsanız, sorun ve hangi kitaptan faydalanırsanız, faydalanın; son sınıf talebesi olan sizlerden tecrübenin en sağlıklı bir şekilde tarifini istiyorum." Bu istek karşısında âcizane, fakirane, Cenâb-ı Hakk'a boyun bükerek beklediğim ilham-ı Rabbani sonucunda gönlüme akıtılan tecrübenin tarifini şöyle yaptım: Çıkış noktası ile varış noktası arasında geçirilen safahata tecrübe denir. Bunun açıklaması şudur: Doğumla ölüm arasında elde edilen, hayat bilgisinin tamamına tecrübe denir. Badehu, bize verilen bilgiye göre lise son sınıfta yalnız kardeşime doğru tarif ettiği için on verilmiş ve hocaları bu tarifi bizzat kendi not defterine kaydetmiştir. Verilen bu bilgilerin tamamı güzel ahlâka bağlıdır. Zira, her yıkımdan uzak, yapıcı olan cümle hizmetler güzel ahlâkın meyvesidir. Âlemlerin korunması ancak güzel ahlâkla mümkündür. Güzel ahlâkın olmadığı yerde adaletsizliğin yarış halinde meydana getirdiği küfür, yalan - haset, zulüm - fitne, kin - katliam, sömürü, soygun, vurgun, inkâr, intikam, kan ve gözyaşı vardır. Rahmetli kardeşimin güzel ahlâk sahibi olduğu hem okulu ve hem de muhitince biliniyordu. Mekâmı cennet olsun. Bunun üzerine mezkûr liseden bir grup talebe ziyaretime geldi. Onlarla sohbet ettik. Aradıkları suallerin cevaplarını kâmilten tatmin edici bulmuş olacaklar ki âcizane mi arzulu bir halde okula davet ettiler. Allah'ın selâmeti üzerlerine olsun.

Cenâb-ı Allah'ın gizli hazinesi olan bu mübârek Fatiha-ı Şerife aynı zamanda Kur'ân-ı Azimüşşan'ın da mir'atıdır. Hal böyle olunca, aynaya bir bakalım, ne göreceğiz? Hak Tealâ hazretleri, yeri - göğü altı günde halk

etti ve yedinci gün hatt-ı üstüvayı çekti. Kur'ân-ı Kerîm'in 25. Furkan Sûresinin 59. Âyet-i Kerîmesi'nde bu hususta şöyle buyurulmaktadır: "O Allah-ü Tealâ'dır ki; gökleri ve yeri ve arasındaki mevcudatı altı günde yarattı. Sonra Rahman'ın arşı (bu yaratılanların) üzerine istiva buyurdu (yayıldı)" yine devamen Kur'ân-ı Kerîm'in 78. Neba Sûresi 12. Âyet-i Kerîmesinde de: "Ve üstünüze yedi metin ve muhkem semâyı bina eyledi" diye haber verilmektedir.

Akdes olan Allah Zâtî Varlığı'nda kendinden kendine "Ama" da idi. Bu hususu Cenâb-ı Fahr-i Âlem Efendimiz şöyle bildirmişlerdir: "Altında ve üstünde hava olmayan Ama Mertebesi'nde idi." Ama; mânası itibariyle gayet latif bir bulut demektir. Bu eşsizlik, benzersizlik ve bilinmezlik mertebesinde Hak Tealâ Hazretleri sadece kendinden kendinedir ve yine kendinden kendine tecelli hâlinindedir. Burada isim, cisim ve resim diye bir varlık yoktur. Ama'da olan Allah kendinden kendine tecelli hâlinde iken ilk defa Zât-ı Mukaddesi için halk edip sarıp sarmalayıp kuşattığı Zât'ı için ayırdığı Zati dili olan Kur'ân-ı Kerîm'le ilk önce kendi sureti üzere yarattığı Muhammed Mustafa Aleyhisselâm'dan zuhûra gelmiştir. Böylece tecelli ilk önce âhiret dediğimiz hakiki ruhâniyet hayatında zuhur halini bulmuştur. Görülüyor ki, aslı ukbâ olan gerçek hayata dünya misâl âlemidir. Bak ki Muhammed Aleyhisselâm önce yaratılan ruhâniyet âlemindeki insan mebdeinin ilk Resûlü olduğu gibi, nübüvvetin mührünü vurmak üzere gelen son peygamberdir.

Bize bunu aşağıdaki emr-i şerif pek güzel anlatır: "Adem su ve toprak arasında iken ben peygamberdim." Kati olarak bil ki peygamberler ümetlere gelir. Bu kısmı iyi anlamalıyız.

Hâl odur ki, Muhammed Aleyhisselâm Allah'tan fakir, âlemlerden gânidir. Hadis-i Şerif: "El fahri fakirûllâh" (Türkcesi: fakirliğimle iftihar ederim.)

Ey insan! Bu senin anladığın mânâda fakirlik değildir. Şu halde kendisine âşık olan Allah, yarattığı Muhammed Aleyhisselâm'ı kendine ayna yaparak aynada yine kendini gördü.

Ey insan! Allah adı hürmetine Muhammed Mustafa Aleyhisselâm'ı tâzim ve tekrîmle yâd etmek aslında senin en büyük ihtiyacın ve kazancıdır. Bunu bir bilebilse!

Burada Vâris Ali ve Dost Üveys'tir.

Biz burada urefâ hazerâtına hitap ettik. Bir Hadis-i Kudsi'sinde Allah buyuruyor ki: "Benim Velîlerim benim kubbelerim altında gizlidir. Onları benden başka kimse bilmez."

Mukaddesatı da içerisine alan Allah, Zât-ı Akdes'tir ki, her türlü tahdidin haricinde olduğu için, na-mütenahi ifadesini kullanmak lazım gelir. Zira Evvel - Âhir, Zâhir - Bâtın kendisidir. Şöyle ki; Evvel'de de kendisi vardır. Âhir'de yine kendisi vardır. Zâhir'de mevcut olan yine kendisi olduğu gibi, Bâtın'da da yine kendisidir. Öyle ise her hâl üzere kendisinden başka görünen bir mevcut yoktur. Şu halde Ekmelen (Elif - Lâm - Mim) Âyet-i Celîlesi'nin taşıdığı sır Hakkın adresi İnsan-ı Kâmil'i işaret etmektedir. Biz de Hakikat ehli irfan sahibine gerçeğin bu olduğunu ifade etmiş oluyoruz.

Bu vesile ile Şeyh-i Ekber Muhyiddin Arabi Efendimiz Hazretleri'ne minnet ve şükranlarımızı arz ederiz.

Dervişân'ından Büyük Evliyâ ve aynı zamanda üvey oğlu Sadrettin-i Konevî Hazretleri'nin "Hocam geçmiş Peygamberlerin ve Velîlerin rûhaniyeti ile istediği zaman rüyasında ve uyanık iken görüşürdü" dediği Şeyh-i Ekber Muhyiddin-i Arabi Hazretleri Ama'nın dahi tahdit olduğunu buyurmakla beraber, gayb-ı mutlak dahil Hakkı takyid ve tahditten kurtarmanın dahi bir nevi takyid olduğunu ve mutlak'ın da itlak ile takyid ve tahdit edildiğini bildirirler.

Şimdi, işin inceliğine bakın ki, nerede bulunursa bulunsun, dünyayı teşrifleri anından Hakk'a vuslatları demine kadar âli ömrünce her an Hazret-i Peygamber Efendimiz üzerinde semâda lâtif bir bulut onu takip etmiş ve korumuştur. Ayrıca tarihler yine Seyyid'ül Kâinat Efendimizin güneşin doğuşu ile batışı arasındaki zaman içerisinde dahi gölgesinin yere düştüğünü tesbit edememişlerdir. İmdi, sen de bu hususu iyi anlamaya çalış.

Mühim Bilgi:

Bir başka cihetten hani o sır'ül-esrar bulut var ya işte o bulut, Çanak-kale savaşlarında Cenâb-ı Allah'ın istiklâlimizi bize bahsettiği o mübârek savaşta irili - ufaklı her çeşit rütbeden 267 İngiliz askerinin bir anda üzer-

lerine çöküp alıp götürmüştür yani yok etmiştir. Bugüne kadar bunun sırrı çözülememiştir. Acep nedendir?

Cenâb-ı Allah ilâhi kudretine zerre kadar bir misal olarak bu tecelliyi meydana getirmiş ve böylece savaş'ın kazanılacağını müjdelemiş ve biz âciz kullarına da bu ilâhi kudreti tefekkür etmemizi istemiştir.

Hak Tealâ Hazretleri kahraman şehitlerimizin cümlesine ebedî kalmak üzere âli derecelerle yükselterek cennet-i âlâda ne güzel mekânlar vermiştir. Cenâb-ı Allah kahraman Gazilerimizi de bahtiyar etsin.

Kitabın ikinci baskısı sebebiyle açıklama:

267 İngiliz askerinin bir bulut tarafından ortadan kaldırılması bahsi âci-zaneme ait bilgi değildir. Doğruluğuna dair gösterilen Tarih ve Medeniyet mecmuası ile o günün bir canlı şâhidinden başka çeşitli gazetelerdeki haberlerin mevcut olduğu itimat ettiğim tarihçi zevâtça bendenize ifâde edilmiştir. Buna rağmen uzunca bir süre mânen teyid veya tekzib bekledim fakat gelmedi. Hususatın ihtiyârimize bırakılmış olmasından nâşi Ruhâniyet-i İslâmiye havası vererek mevzu u dile getirmiş oldum.

Kötülükler şimâlden gelir...

İngilizden dost olmaz, olan hidâyet ehlidir.

Gölge

Cenâb-ı Allah'ın Zât Nûru'na, sıfat nûru daimi surette secde eder vaziyette olması yani tapma hali üzere bulunmasıdır. Bu şu demektir: İmânı olmayan her kim olursa olsun, kendisi bilmediği halde bütün zerratıyla onu yaratan Rabbi'ne karşı devamlı surette zikir üzere varlığının tamamı ile ibâdet halindedir. Demek oluyor ki, imansızlık ve inançsızlık da hiç bir şeyi değiştirmiyor ve netice itibariyle bu hususta sarfedilen gayretlerin cümlesi boşuna bir mücadeleden ibaret kalıyor.

Buna dair Kur'ân-ı Kerîm'in 13. Raad Sûre-i Şerifesi'nin 15. Âyet-i Kerîmesi'nde Cenâb-ı Allah şöyle buyurmaktadır: "Göklerde ve yerde olanlar ve bunların gölgeleri, gündüz ve gece istekleriyle veya cebren Allah'a secde ederler."

Behey biçare gafil!..

Yer'de - gök'te ve arasında bulunan bilcümle yaratılmışlar yanısıra gölgeler dahi Allah-ü Tealâ'ya secde üzere iken nedir senin şu zavallı halin?!. Aklını başına al da sapık telkinlerden kurtulup özüne dön. Bilesin ki, senin sana yaptığın kötülüğü, sana hiç kimse yapamaz. Yine senin sana yaptığın iyiliği de sana hiç bir kimse yapamaz. İşte müeyyidesi:

22. Hac Sûre-i Şerifesi'nin 18. Âyet-i Celîlesi'nde mevzumuzla alâkalı emr-i kudsi şudur: "Ya Muhammed, bilmez misin ki göklerde ve yerde melekler ve insanlar ve güneş ve ay ve yıldız ve dağlar ve hayvanlar ve nasdan bir çoğu Allah-ü Tealâ'ya secde ederler."

Bunu teyiden işte bir diğer müeyyide:

16. Nahil Sûre-i Şerifesi'nin 48. Âyet-i Kerîmesi'nin hükm-ü şerifi:

"Nazar etmezler mi ki Allah'ın halk eylediği her şeyin gölgesi sağdan ve soldan gölge salarak Allah'a secde ederler."

Malûmdur ki, her cisim kendi hacmi kadar gölge salar. Bunun kısalığı - uzunluğu ile genişliği ve darlığı güneşe nisbetlidir. Gölgenin gölgeye faydası ya da zararı ona bakanın mantıksız mantığına göredir. Cevher ortadadır. Herkes kendi nasibi kadar alır. Birisi (Zât)'tan alır, bir çoğu da (sıfat)'tan gıdalanır. Çeşitli maden cevherlerinin en kaliteli vasıflı, vasat ve en kalitesiz evsafa ayrıldığı gibi, insanlar da en değerli, değerli, normal dediğimiz vasat ve değersizlik ifade eden bölümlere ayrılırlar. Buna delilimiz şu olmalıdır: 13. Raad Sûre-i Şerifesi'nin 17. Âyet-i Kerîmesi'nde buyruluyor ki: "Ateşte erittiğiniz madenin de sel gibi üstünde köpüğü vardır. Bu suretle Allah; hak ve bâtılda misal getirir. Selin üzerindeki köpük zayı olup gider. İnsanlara faydası olan su ve cevher, yerde bâki kalır."

Şimdi burada cihanşümûl istisnai bir hâli dile getireceğiz. Yaradılmış varlıkların en mükemmeli olan yüce İslâm Peygamberi Hazret-i Muhammed Aleyhisselâm'ın gün bütünlüğünün her hangi bir saatinde meselâ sabah, kuşluk vakti, öğle üzeri, öğle vakti, ikinci vakti akşam ve farketmez ki dilerse geceyi de dâhil ederek, velhasıl güneşin doğuşu ile batışı arasındaki zaman dilimi içerisinde mübârek gölgelerinin yere düştüğünü yâni toprakta görüldüğünü veya herhangi bir gölgesi olduğunu hiçbir tarih tesbit edememiştir. Etmesi de zaten mümkün değildir. Çünkü bu bilgi Zâtî-yûn'dur. Öyle ise şöyle diyelim: Aslî mânada Nûr'un arza gölgesi düşmez.

Ey âkil olan kişi! Verdiğimiz bu asli bilgiyi çok iyi düşünmeni tavsiye ederiz.

Cenâb-ı Allah'ın izn-i şerifine bağlı olarak bu ledünni bilgiyi âcizane me Fûsus'ül Hikem dili ile veren Hazret-i Şeyh-i Ekber Muhyiddin Arabi Efendimiz'e tazimlerimi arz ederek minnet duygularımı ifade etmenin sürûru (= sevinci) içerisindeyim.

Kendince bilgi sahibi bir Allah kulu durup dururken âcizaneme hitaben dedi ki: "Seni Şeyh-i Ekber Muhyiddin Arabi Hazretleri'nin meşrebi üzere yaratan Allah tarihi sana önceden yazdırıyor."

İllâ ve lâkin güzel ahlâk ve
Allah rızası için halka hizmet.

"Ekâlim" - İklimler

Unutma ki yaradılışın iklimi de yedidir.

Ekvatorдан itibaren Kuzey Kutbu cihetinde dünyanın iklim itibariyle yedi parçaya ayrılmış hali. Buna da ekâlim-i seb'a diyoruz. Yani "Yedi İklim"

Sırasıyla şöyledir:

- 1 - İklim-i evvel: Ekvator hudutlu.
- 2 - İklim-i sâni: Arz tabakalarında bir ülkenin iklim durumu.
- 3 - Bir memleketin, herhangi bir diyarın meselâ; Rum ya Fars mülkünü iklim vaziyeti.
- 4 - Hayvan ve bitkinin bir yerden bir başka yere üretilmek üzere nakli ile alâkalı olarak gideceği ülkenin iklim şartları.
- 5 - Sıcak iklimler.
- 6 - Soğuk iklimler.
- 7 - Mutedil iklimler.

Bu umumi bilgiyi böylece naklettikten sonra aşağıdaki malûmâtı vermiş bulunuyoruz:

Kâinat yedi iklim üzerine ve yedi kıt'a olarak yaratılmıştır.

- 1 - Sıcak - soğuk ve mutedil iklimler.
- 2 - Mümbit - çorak ve mahlut iklimler.
- 3 - Latif: Rahmani, yani Ruhani iklim.

Tamamı yedidir.

Ey Allah kulu, şu gerçeği çok iyi bilesin ki, mükevvenât insan varlığı üzerine halkedilmiş ve bu sebeple yaratılmışların cümlesi beşerin emrine musahhar kılınmıştır. Zira insan âlemlerden çok daha önce yaratılmıştır. Zaten, insan'ın bizzat kendisi âlemdir. Şayet Cenâb-ı Hak insanı yaratmamış olsaydı kendisini kime ve nasıl tanıyacaktı! Bu hususu iyi fehmet.

İstisnasız beşerin cümlesinde sıcak ve soğuk iklim mevcuttur. Buna ilâveten, çorak ve mahlût iklim de yaygındır.

Mümbit ve mutedil iklim daha az sayıda yüreği temiz insanda bulunur.

Rahmani - Ruhâni dediğimiz lâtif iklim ise pek az sayıdaki güzel ve yüce ahlâklı zevatta mevcuttur.

İklimlerin tamamı âli himmetleri üzerimizde olsun İnsan-ı Kâmil dediğimiz Ulu Tanrı'nın kendi sureti üzere yarattığı Halife-i Hassı olan ol mübârek Zât-ı Şerifedir. Ruh-ül Kudüs'ü hâmil Üveysi ruhâniyet sahibi Gavs dediğimiz bu mübârek Zât tabiidir ki, Halife-i Resul ve Sırr-ı Ali'dir.

Bilgi: Kaadir-i mutlak olan O Allahdır ki dilerse en sıcak iklimlerde buzul bölgesi meydana getirir; en soğuk iklimlerde de sıcak iklim bölgesi yaratır.

Semâ tabakaları açılmadan arzın genişlemesi mümkün değildir. Rab-bim'in izn-i Şerifiyle Kâinat'ın hudutlarının Alâim-i Semâ dediğimiz içiçe geçmiş yedi renk üzere ve boşlukta olduğunu mûrakabe ettik. Mevzu-muzla alâkalı olarak, Kur'ân-ı Kerîm'in 91. Şems Sûre-i Şerifesi'nin 8. Âyet-i Kerîmesi'nde şöyle buyurulmaktadır: "Fücûrunu da takvâsını da ilham etti."

Herşey yaratılmış ve Kendi'nde mevcuttu. Böylece, ikrâmı mevcut varlığından olmuştur. Bilelim ki, yedi iklim üzerine yaratılan bu kainâtın kuruluşu henüz daha tamamlanmamıştır. Çeşitli Âyet-i Kerîmelerde de buyurduğu veçhile isteseydi, Cenâb-ı Allah (Kün) emrini verir yani (Ol!) demekle o anda herşey tamam olması gerekirken niye acaba böyle istedi? Kur'ân-ı Kerîm'in 16. Nahil Sûre-i Şerifesi'nin 40. Âyet-i Kerîmesi'nde: "Biz bir şeyin olmasını irade eylediğimiz zaman ona emrimiz: (ol) demektir. O da derhal olur." diye buyurulmaktadır. Bu emri-i âli ise Cenâb-ı Allah'ın ezel hükmüdür. Hâl böyle olunca, biz aciz kullarına tekâmül-ü ilâhi ve tabiat kanunlarına göre mevcudatın seyir halinin nasıl devridaim

yaptığı ve faaliyetlerin nasıl olup da geliştiği doğumdan ölüme bildirilmektedir.

Mevzumuz içerisinde deriz ki, Kutsiyeti itibariyle Allah'a asi olmak ve Allah'ı inkâr etmek mümkün değildir. Zira, insanın her davranışı, susması, yemesi, içmesi, konuşması, yatması, kalkması, velhasıl her hali Allah'ı zikir ve tesbih üzeredir. Bu noktai nazardan inkârı mümkün olmayan sapıklığa düşülmüş olunuyor. Şeytan da dahil insan suretindeki cin ahlâklıkların çeşitli vesilelerle isyanları, kutsiyet sahibi Allah'a değil, ancak onun Rahman esmâsıdır. Eğer Allah (Kelîm) yani (söyleyen - söylenen) ismi ile kendini tanıtmamış olsaydı, bir sürü safsata satan ilimsiz, nürsuz, pejmürde düşünceli biçârelerin Allah'a Rahman sıfatı sebebiyle karşı çıkmaları mümkün olur muydu? Tabî ki olmazdı. Af ve merhamet ise Allah'a mahsustur. Bu da Cenâb-ı Allah'ın kullarına karşı ne kadar merhametli ve tolerans sahibi olduğunun en açık delilidir. Kur'ân-ı Kerîm'in 102. Tekâsür Sûre-i Şerîfesi'nin 5 ila 8. Âyet-i Kerîmeleri'nde haber verilmektedir ki: "Eğer bundaki hatanızı ilm-el-yakin bilsenizdi (kesretle mübahattan rücu eder (yalnız dünya zevklerine dalıp kalmaz) ve âhîret emri ile meşgul olurdu) şüphesiz cehennemden uzaktan ve sonra da ayn-el-yakin (içine girerek) görürsünüz. Sonra o gün (kıyamette) Allah'ın size verdiği nimetlerden sual olunursunuz."

Devamen, aynanın içerisinde şu hususa bakalım: Cenâb-ı Hak beşeriyetin nüfus kesafetine göre 6. Kıtayı kullarına iskân için hazırlamaktadır. Bunu dillendiren Kur'ân-ı Kerîm'in 9. Tevbe Sûre-i Şerîfesi'nin 118. Âyet-i Kerîmesi'nde: "Onlara yeryüzü daraldı. Gam ve kasvetle kalpleri sıkıldı. Allah'ın azabından sığınıp iltica edecek yerin ancak Allah olduğunu anladılar. Bundan sonra onların da tevbelerini kabul eyledi. Allah; aşırı derecede tevbeleri kabul eder. Rahimdir." diye buyurulmaktadır.

Ey âlim geçinen kişi! Ortılığı yaygaraya boğmana gerek yok, ozon tabakasının vazifesi buzulların erimesini tedrici olarak meydana getirmek suretiyle dünyayı sel - su baskınlarından korumak ve mülayemetle altıncı kıtayı zuhura getirerek mutedil bir iklim içinde iskâna açmaktır. Yoksa kıta büyüklüğünde bir parça herhangi bir ülkeye düşüp de o ülkeyi insanıyla beraber yok edecek değildir. Eğer gerçek ilimi hâmil olsaydınız korkmanıza gerek kalmazdı. Şu bilgi senin endişe ve gamını ortadan kaldırmaya yeter de artar bile. İrade-i külli tecellisi ile altıncı kıtanın zuhuru, yara-

dılışın tamamlanması için gerekmektedir. Zamanı gelince Cenâb-ı Hak son olarak yedinci kıtayı da zuhura getirecektir. Burada işaret ettiğimiz nokta kuzeydedir yâni Kuzey Kutbu olması iktizâ eder.

Yukarıda ifâde ettiğimiz üzere Semâ tabakalarında açılma olmadan arzda genişleme olmaz. Aksi muhaldir. Ey kişi! Senin irade-i cüzinle bilgisizce dünya eskidi ve daraldı gibi benzeri mesnetsiz fikir beyan etmen hakikat ilminde hiç bir şey ifade etmez. Kur'ân-ı Kerîm'in 17. Esrâ Sûre-i Şerifesi'nin 36. Âyet-i Kerîmesi'nde buyurulduğu gibi: "Bilmediğin bir şeyi biliyorum deme." İşte bu suretle Halkiyat tamamlanmış olacaktır.

Rabbülâlemin'in âcizaneme lütfettiği ilham-ı Rabbanisi'nden deriz ki: Yedinci kıta tamamlandığı zaman birleşik kıtalar halinin insan şeklini aldığı görülecektir. Aynı zamanda bu harita üzerinde milletler coğrafyasının yer yer yaratılmış çeşitli mahlûkatın ve bir takım eşyanın benzerinde meydana geldiğini ve gelmekte olduğunu da bu vesile ile ifade edelim.

Kâinatın temeli ihlâs üzere atılmıştır. Çünkü, burada asıl olan insandır. O halde Resul'ü Ekrem Efendimiz Hülâsa-i Kâinat'tır.

Halkiyatın ağırlık merkezi dört temel üzerinedir:

- 1 - Kâbetullah, yani Mekke-i Mükerrema - Medine-i Münevvere,
- 2 - Irak Eşref-ül Necef = Mezopotamya.
- 3 - Yemen Muratlı Kareni şerif.
- 4 - Kudüs-ü şeriftir.

Sanki bir binanın ana temelinin dört duvarı gibi. Bu mukaddes mirat, iklimlere de hükmeder. Cazibe kanunları gerçek ilmi hâmil 2. Bakara Sûre-i Şerifesi'nin 255. Âyet-el Kürsi'sine tâbidir. Cenâb-ı Hak azametli saltanatı ilâhisi gereği yerde, gökte ve arasında olanları bir âlem-i nizam usulüyle bu mübârek Âyet-i Celîleye bağladığı gibi koruması da aynendir. Mevzuu şöyle ifade ederek tamamlamış olalım: Arzda zuhura gelen bilcümle afetler bu mübârek Âyet-i Celîle hükümlerine tâbi hâlde görülmelidir. Dünya âlimleri eğer Hakk'a makbul insanlığa nafi ve kendilerinin fevzûfelâhına hizmet etmek istiyorlarsa bu mübârek Âyet-i Celîleyi çok iyi anlamaları ve tefekkür ettikleri kadar da faydalanmayı kendilerine tavsiye etmemizin yanı sıra şöyle deriz: Mevzû bahis olduğu veçhile yerin, göğün ve arasındakilerin direksiz direği olan bu Âyet-i Celîleye çok iyi sarılmaları elzemdir. Zirâ, bu mübârek Âyet-i Kerîme ilim yükklüdür.

Çok iyi bilelim ki, Cenâb-ı Allah dünya ahvâlini dünya kanunlarıyla idare eder ve ukbâyı da ukbâ kanunları ile tedvir eyler.

Maddesi ve mânâsı, dünyası ve ukbâsı ile eğrisiyle doğrusuyla, menfi-siyle müsbetiyle, güzeliyle çirkiniyle, hiç bir kanun suret-i katiyede Kur'ân-ı Kerîm'e aykırı = zıt olamaz.

10. Yunus Sûre-i Şerifesi'nin 61. Âyet-i Kerîmesi buna gayet açık bir delildir:

"Ya Muhammed, sen, bir olmazsın, Kur'ân'dan bir şey telâvet etmezsin, amellerden bir amel işleyemezsiniz veyahut ona azmetmezsiniz illâ biz sizin üzerinize şâhit ve gözcüyüz. Yerde ve gökte bir zerre kadar, ondan daha küçük veya daha büyük hiç bir şey Rabbinden gizli kalmaz. Cümlesi (Kitâb-ı Mübîn)de (yâni Levh-i Mahfuz da) yazılıdır."

İnsanların, sağlıklı tefekkür etmeleri ve nasihat almaları için bir mevize olarak bahsi sarıp kuşatan iki Âyet-i Celîle'yi burada kaydetmiş bulunuyoruz:

"O Allah ki gördüğünüz gibi gökleri direksiz olarak yükseltti. Sonra arzı; üzerine istivâ etti, yayıldı." Raad: 13-2.

"Gökleri ve yeri örneksiz ve emsalsiz yaradan odur. Bir şeyin olmasını hüküm ve kaza ederse ona (ol!) buyurur ve o da derhal olur."

Bakara 2-117.

İllâ ve lâkin güzel ahlâk ve

Allah rızası için halka hizmet.

Unsurlar

Bahsin önemi bakımından alâkalı gördüğümüz cihetle Ziya Paşa'nın şiirinin dört mısralık bir kıt'asını burada naklediyoruz:

"E yâ sanma ki senden bu güftar-ı deha'm söyler
Yoksa terki b olan unsur veyahut lâhmi zaman söyler
Seni sana bildirmek ol muradın kasededip Mevlâ
Anasırdan bir don giyip yüzünden tercüman söyler..."

İnsan hayatı "anasır-ı erba"a dediğimiz dört unsurdan yani su, toprak, hava ve ateşten müteşekkildir. Bunlar yaratılmış bilcümle varlıkların ve hassaten beşerin can damarlarıdır. Birinin eksikliği yaşamın sona ermesi mânâsına gelir. Halkettiği mahlûkatının hiçbirinden bir an dahi olsa sureti kat'iyede vazgeçmeyen şanı yüce Allah sonsuz şefkat ve merhamet sahibi olduğunu levh-i mahfûz'da bildirmiştir.

Şeriat-ı Fıtriye: İrâde-i küllî sahibi Allah'ın kâinatın düzeninin tanzim ve işleyişini bağı kıldığı esas kanunlardır.

Şimdi, "Her doğan ancak fitrat-ı İslâm ile doğar" Hadis-i Şerifi'nde buyurulduğu veçhile, nev'i beşerin terki binde insanoğullarının mebeidini teşkil edenin (Müslümanlık) olduğu aşikâr olarak görölmektedir. Kaldı ki, Kur'ân-ı Kerîm'in 22. Hac Sûre-i Şerifesi'nin 78. Âyet-i Kerîmesi de bunu âmirdir. Şöyle buyurulmaktadır: "O (İslâmiyet) babanız İbrahim'in Dini'dir. Bundan evvel ve bu Din'de sizi Müslüman diye isimlendiren O'dur."

Bundan daha büyük güvence ve saadet olur mu? İnsanlar badehu din değiştirerek isim tebeddülâtına gitmişler ve çocuklarına da taşıdıkları isimlerden ad vermişlerdir - koymuşlardır. Bu ayrı bir konu olmakla beraber ilm-i esrar'a hikmet gözü ile bakarak bazı sûre-i şerifeler'in başındaki "Elif, Lâm, Ra." Âyet-i Kerîmesi'ne dikkat çekeriz.

Ey akıllı geçinip ikilikte kalan kişi!.. İslâm Dini'nin ne kadar yüce ve Kur'ân-ı Kerîm'in ne derece mukaddes olduğunu düşünerek kurtuluşun için bu kitabı okumanı salık veririz. Göreceksin ki, cehlin getirdiği enaniyet belâsından halâs olarak huzur bulacağın gibi gerçek ifadesiyle âdem'den değil adam'dan sayılacaksın.

Bak gör ki, dört unsurdan ikisi olan su ile toprak cemâli'dir ve bunlar hayat bahşeder. Bir diğer ikisi hava ile ateştir ki, bunlar da celâli olup yakar ve öldürür. İşte bu zıtları karşılıklı olarak ikişer, ikişer bir arada tutmak ve birleştirip yarattığı varlıklara nâfi hale getirmek yalnızca halkiyatın sahibi Hak Tealâ Hazretlerine mahsustur.

1 - SU: Hayattır; azizdir, parlaktır, ferahlıktır, huzurdur, rahatlıktır, cömertliktir, diriliktir, canlılıktır, velhasıl âb-ı hayattır. Hadis-i Şerif: "Sadakanın en üstünü su içirmek ve sulamaktır. "

2 - TOPRAK: Yeryüzünün üzerini kaplıyan türab'ın sinesinde nice Enbiyâ ve Evliyâ'nın makam-ı şerifleri ile salihlerin ve şühedânın kabirleri bulunduğu gibi sayısız kıymetli maden cevherleri mevcut olup üstünde sıra sıra yüce dağlar varken o toprak bir gün başını kaldırarak kibirlilik hali gösteriyor mu? Aksine tam manâsı ile tevâzu ve mahfiyetin ulu örneğini gözler önüne seriyor. Hadis-i Şerif: "Rızkı toprağın gizli yerinde isteyiniz (eşeleyiniz)." Sana gelince behey zavallı!.. Nedir şu tafran, nedir o miskin gururun?.. Bir avuç balçık - çamur, ceset âleminde Hakk'a sır kabı oldu. Hürmetkâr ol!

3 - HAVA: Yerküresini saran hava tabakası hayatın menbaıdır. Hava olmazsa yaşayamazsın. Havasız hayat ancak havayı da halkeden Allah'a mahsustur. Hadis-i Şerif: "Altında ve üstünde hava olmayan 'Ama' mertebesinde idi." Ama, lugat manası itibariyle "gayet latif bir bulut"demektir.

4 - ATEŞ: Yakıcıdır; od, nar ve hararet mânâlarındadır. Burada ifade ettiğimiz "Güneş" tir. Yaratılmışların hayat kaynağıdır. Aldığı ışık kadar ev-

lerin sağlığa sıhate yararlı olması ile meyvelerin ve bitkilerin kemâle ermesi de güneşe bağlıdır. Dünyayı aydınlattığı gibi kendisinden her varlık kab'ı kadar nasip alır. Güneş'e delil yine güneştir ve başka şahide ihtiyacı yoktur. Yeri, ruy-i zemin ile vesair gezegenlerin merkezidir. Hazret-i Şeyh-i Ekber bu hususta şöyle buyururlar: "Güneş kendi manzumesinin merkezinde bulunması itibariyle diğer seyyarelerin hangisinden bakılsa en yüksek mekânda görünür." Hazreti Pîr Mevlâna da veciz olarak buyururlar ki: "Güneşin delili yine güneştir."

Bunların cümlesi maddi yani dünyevi varlıklar olup mecâzi mânâda baktığımız zaman kâinatın bize âlem-i kebir, insan'ın ise âlem-i sagir gibi görünmesi tefekkür edilmelidir. Buna sebep şudur: Hak Tealâ Hazretleri 'nin sırrı şerifi Mahbubullah Efendimiz Muhammed Mustafa Aleyhis-selâm'dır. Bu noktada âli irfan sahibi zevât-ı şerif, İmam-ı Ali ve Üveys el Karani Efendilerimiz Hazerâtını da ayrı tutmazlar. Hal böyle olunca biz de deriz ki; Allah'tan küçük ve âlemlerden yüce olan Cenâb-ı Peygamber Ahmed-i Mahmud-u Muhammedî-i Mustafa mükevvenâtın hülâsası'dır. Zira, Cenâb-ı Hak, insan varlığından daha büyük bir şey yaratmadı. Mevzu ile alâkalı olarak gördüğümüz için Hazreti Ali Efendimiz'in bir kibar-ı kelâmını burada kaydediyoruz. Şöyle ki: "Sen kendini sandın bir parça küçük; halbuki sende âlem var en büyük."

Ey insan! şimdi sen istersen şöyle düşün ve bir menkıbe olarak de ki: Ana'm mı beni doğurdu yoksa ana'm mı benden doğdu?! Biz bu bahsi ârif zât'a açmış olduk.

İnsanoğlu herhangi bir müşkülünün halli için kendisini yaratan eşsiz ve benzersiz Allah'a el uzatıp avuç açtığı, yürek döktüğü zaman kıtalar, ay, güneş, yıldızlar ile burçlar, dağlar, taşlar, ovalar, denizler, nehirler, şelâleler, ağaçlar, hayvanlar vesair mahlukât hürmetine yalvarmıyor, ancak enbiyâ, evliyâ ve erenler yüzüsuyu hürmetine diye iltica ile niyazda bulunuyor.

Allah'ın selâmı ehl-i irfan sahibi salih kulları üzerine olsun.

Dünya ve Ukbâ hayatına dair bir misal:

Bidayette yer ve gökler bitişikti. Cennet, Mezopotamya dediğimiz Irak ile Adana arasındaki sahada bulunuyordu. Daha sonra Cenâb-ı Hak, aralarını su ile açtı ve arz ile arşı birbirinden ayırdı. Bu husus Kur'ân-ı Ke-

rîm'in 21. Enbiyâ Sûre-i Şerifesi'nin 30. Âyet-i Celîlesi'nde gayet açık olarak şöyle bildiriliyor: "Kâfirler bilmezler mi ki gökler ve yer birbirine muttasıl idi, biz aralarını ayırdık."

Konu ile alâkalı olarak Cenâb-ı Pîr Gavs-ı Âzam Esseyid Ahmed Abdülkadir Geylani Efendimiz şöyle buyururlar:

"Enbiyâ ve Evliyâ, namazlarını kendi makamlarında yâni türbe-i şerifleri'nde kıırlar. Biz onları görmeyiz velâkin onlar, bizi görürler. Bizim onları görebilmemiz ve kendileriyle konuşabilmemiz için ekmel-i ıstıfa eylememiz gerekir."

Bunu tefekkür edene ne büyük nimetler vardır. Bilesin ki, yeryüzünde halkı yani insanları mânen koruyan, onlara kanat açan Allah Velîleridir.

Şimdi burada dünya ile ukbâyı, ruh ile cesedi, tevhid ederek düşün bakalım nasıl bir netice elde edeceksin. İstersen şöyle de diyebilirsin: O dem, bu dem; bu dem, o dem. Bu hususun mahiyeti hakkındaki tefekkür sana aittir.

İllâ ve lâkin güzel ahlâk ve
Allah rızası için halka hizmet.

Hayâli - Gerçek Hikâye

Birinci fasıl:

Ey Allah kulu! Sen istersen bu hikayeyi gerçek olarak kabul et. Bir yerde bir felsefeci ile karşılaştım. İstersen evrimci - devrimci; filosof - feylesof de. Aramızda şöyle bir konuşma geçti. O bana dedi ki: "İnsan nesli maymundan türemiştir. Maymun nice istihâleden geçerek insan varlığını meydana getirmiştir. Eğer dikkatle bakacak olursanız maymunun insana ne kadar çok benzediğini görürsünüz. "

Ben bu şaşkına şu cevabı verdim ve dedim ki: "İlim nokta koyarak neticeyi bildirir. Bu güne kadar kendi ölçüleri içerisinde ait olduğu mevzua dair maymunun belden yukarısı veya aşağısı insan, bir başka deyimle maymunun bir gözü insan gözü, bir eli insan eli, bir ayağı insan ayağı olduğuna dair ilmin tesbiti var mıdır? İnsan anatomisi ile maymun yapısı birbirleriyle tamamen farklı değil midir? Aynı cümle içerisinde olmak üzere maymun insan gibi konuşabilmiş veya insan gibi düşünebilmiş ya da insan gibi keşiflerde bulunup, beşeriyet istifadesine herhangi bir ilim - eser sunabilmiş midir? Suallerimize cevap olarak herhangi bir karşılık vermedi. Bunun üzerine ona dedim ki: "Bizim ecdadımızın kabristanlarda belirli yerleri vardır. İnsanlar hiç değilse senede bir defa ecdatlarının kabirlerini temizlerler ve devamlı bakımlı tutarlar. Bu insanın ceddine olan saygısıdır. Görüyoruz ki, sizler dedelerinizi, ninelerinizi, hısımlarınızı - akraba ve teallukatınızı çeşitli fuarlarda kafesler içerisinde üç beş kuruş para mukabili insanlara ziyaret ettiriyorsunuz. Bundan hiç utanç duymaz mısınız? İnsan nenesine - dedesine, anasına - babasına veya evladlarına - torunlarına velhasıl bilcümle nesline böylesine hayâsızca ve sapıkça bir muamelede bulunur mu?!

Verecek cevap bulamayan hikâye sahibi yersiz bir öfke içerisinde ve telaşlı olarak sohbeti terk edip, kaçtı.

İkinci fasıl: Bir ateist = dinsiz ile aramızda şöyle bir konuşma geçti: Bu yalancı münafik âcizaneme hitaben Allah diye birşey yok ve eğer olsaydı görünürdü, dedi ve ekledi; varsa göster de inanayım. Bu cibilletsiz câhil'e inkâra sapamasin diye şöyle bir sual sordum: Sen ervah nedir bilir misin? Cevaben bilmem, dedi. Bende bunun üzerine can ve ruh nedir diye sorduğumda "Evet, biliyorum. Can veya ruh olmadan hiç insan yaşar mı?" diye cevap verdi. İşte can dediğimiz, ruh diye bildiğimiz bizi yaşatan, konuşturan, yediren - içiren, gezdiren, evlendiren, çoluk çocuk, mal - mülk sahibi yapan, bize akıl veren ve bizi düşündüren; ilim sahibi yapan, kâşif kılan ve ilh... o varlığı sen ömründe bir kerecik olsun görüp tuttun mu?!. Cevap verdi: ruh görülüp elle tutulur mu ve ruhsuz insan olur mu hiç. Onun üzerine ben de dedim ki: Sen ruhunu gözünle görüp elinle tuttuğun an işte inkâr ettiğin o Allahı ben sana hemen göstereceğim. Tıkandı, hiç konuşamadı ve düşünceli bir halde yanımdan ayrılıp gitti...

Ey aciz felsefeci! Hakikat yanıbaşında ve hatta sende mevcut iken sen onu kendi dışında ve Fizan'da aramaya kalkışıyorsun. Sen sadece şaşır-makla kalmamış ve etrafındaki iğfâl ettiğin bir çok gençler de sana uya-rak sapıtmışlar ve yollarını şaşırılmışlardır. Kur'ân-ı Kerîm'in 7. Âraf Sû-re-i Şerifesi'nin 198. Âyet-i Celîlesi'nde bu zevât için Cenâb-ı Hak şöyle buyurmaktadır: "Eğer sen onları hidayete davet edersen bunu işitmezler. Sen onları sana bakıyor gibi görürsün halbuki görmezler." ("Onları doğru yola çağırırsan dinlemezler. Onları sana bakar görürsün. Halbuki onlar Kalp gözü ile görmezler." Elmalı'dan.)

Ya ey insanoğlu! Yegâne yaratıcı olan Cenâb-ı Allah'ın Halkiyatından ve dünyaya getirilişinden bi-haber böylesi zavallılara, bi-çare gafillere verdiğimiz işbu cevap Ulûhiyet sahibi Hak Tealâ Hazretleri'nin saltanat-ı ilâhisi gereğidir.

Mevzumuzun tamamını kapsayan Cenâb-ı Allahın âyetlerini tefekkür ve tezekkür ederek gerekli dersin alınıp doğru yolu tutmak için takdim ediyoruz.

Kur'ân-ı Kerîm:

"Rabbimin ilmi her şeyi muhittir. (Her şeyi ihata edip kaplamış ve kav-

ramıştır.) Tezekkür etmez ve düşünmez misiniz?" En'âm: 6-80

Diğeri: "Biz ona (insana) şah damarından daha yakınız." Kaaf: 50-16

Diğeri: "Ve biliniz ki Allah; insanla, kalbi arasına girer." Enfâl: 8-24

Öbürü: "Senden rûh hakkında sorarlar. De ki rûh; Rabbimin emridir (yâni mahiyeti Allahca malûm bir iştir.)" Esrâ: 17-85

Ve: "Sizin ruhlarınızı yarattı (yâni Allah, Hay ismi ile size tecelli buyurdu) sonra sizi bu surette tasvir etti (şekillendirdi.)" Â'râf. 7-11

Birinci fasıla ilâve: Kalbi çirkef ve sefâlet pazarı olan ehl-i münkir ak-lınca yaradılışı dünyada dünyaya doğup, veya maddede maddeye doğup da diyebilirsin mesuliyetsiz bir hayat olarak sömürü düzenine açık bir kapı halinde yemek - içmek, yatmak - kalkmak, hayvanların meralarda, mezaralarda, köpeklerin sokaklarda - caddelerde, maymunların vesair mahlûkatın ağaçlarda kaynaşıp, sevişmeleri gibi hissiz, düşüncesiz, insanlığa hizmetten uzak materyalist bir yaşam tarzı içerisinde hilkat bilgisinden tamamen mahrum bir hal üzere doğum gibi yine ölümün de dünyada olduğunu zannetmektedir. Bu yaşayış tarzı hesabı badehu görülmek üzere mesuliyetsiz bir hayattır. Yazık, çok yazık!

Bu mevzuu bizlere en güzel şekilde anlatan Allah Kelâmı Âyet-i Celîleleri burada dercediyoruz.

"Kâfirler de hayat-ı dünyadan temettü edip hayvanların yedikleri gibi yerler." 47. Muhammed - 12.

"Biz onların kalpleri üzerine mühür vurduk. Onlar doğru söz işitmezler." 7. Â'raf - 100.

"Onlar (kâfirler) yalan uydurmak ve iftira etmek için kelâmı dinlerler. Rüşvet ve haram yerler." 5. Mâide - 42.

"Ya zanneder misin ki, o müşriklerin ekserisi senin kelâmını işitir, veya onu anlar. Ne işitir, ne fehmederler (anlarlar). Onlar hayvanlar gibidir. Hattâ, onlardan ziyade yollarını şaşırmışlardır." 25. Furkan - 44.

"Çünkü, gözün körlüğü zarar vermez. Ve lâkin sinelerdeki kalbin körlüğüdür ki muzırdır." 22. Hac - 46.

"Kalplerinde hastalık olanların murdarlıklarına; murdarlık ziyâde olur. Ve kâfir oldukları hâlde öürler." 9. Tevbe-125.

İnsan ve Hayvan Kopyası

Allah'a karşı şirktir.

"Onlar nehiy olundukları fiilden fâriğ olup rücu' etmedikleri cihetle zelil ve hakîr maymunlar olunuz dedik" 7. A'râf - 166.

Bir döl ilmi diye ortaya koymaya çalıştıkları süfliyet, ilim kisvesi altında sinsice Allahlık iddiasında bulunmak saçmalığı ile işlenmiş günah-ı ke-bâirdir. Bu bir fücurdur yani fitnedir. Böylesi Frankeştayn üretme gayretleri yanı sıra insan gıdası bakımından da nice marazi neticelerin meydana çıkması ile nesiller tamamen hayvanlaşarak soysuzlaşma ve inkiraz bulmalarına sebep içre sebep meydana getireceği de mülahaza edilecek olursa neticenin dehşet verici manzara arzemesi bizzatıhi görülecektir. Bu zulmün faili ve failleri en büyük zalimler zümresinden olarak zulümleriyle haşrolunacaktır. Ulu Tanrı merhamet ve insanlık âlemini böylesi belâlardan korusun. Bundan hayırlı bir netice çıkmaz. O ma'raz-ı acâib kopyanın da sağlıklı ve sıhhatli olarak yaşatılması mümkün değildir. Aklen, fikren, ruhen, kalben değişmez hakikât budur!

Behey gafil! Ömrü nasıl uzatacaksın.? Yaradılış'ın aslî ve kâmil mâna-sına zıt görünen fakat Cenâb-ı Allah'ın kerih nokta-ı nazarından bir oyuncak ifadesi ile ilim diye eçhel zümresine giydirdiği libası mevzu içerisine alan Kur'ân-ı Kerim'deki müeyyidesini aşağıda madde madde zikrediyoruz: Gerçek ilim sahibi hiçbir âlim beşeriyetin zillete düşmesine ve nesillerin inkiraz bulmasına aklen, fikren, ilmen, ruhen ve vicdanen rıza göstermeyeceği gibi taşıdıkları imân ve inanç sebebiyle de böylesi zillet haline kendileri asla düşmezler. İrade-i Küllî sahibi Cenâb-ı Allah, umumî olarak buna izin vermez. Ancak, kullarını imtihan için münferiden dalâlet ehlini böylesi faydasız bir uğraşla, hesabını badehû görmek üzere,

meşgul etmiş olur. Asıl olan insanlığın imhâsı değil, ihyâsıdır. Mevzu ile alâkalı olarak ehemmiyetine binaen ikinci bir Âyet-i Kerîmeyi dikkatinize sunuyoruz: "Münâfiklar yok mu, onlar güya Allah'ı aldatıyorlar. Halbuki Allah onlara aldatma muamelesi yapar..." 4. Nisa - 142.

Gerçek bir âlim böylesi insan neslinin azgınlaşacağına yardımcı olmak yerine, Cenâb-ı Hakkın kader sırları içerisinde yarattığı bir kulunun, ihtiyaç gördüğü veya göreceği tıbbi tedavi usullerine hizmet etmek ve şayet mümkünse hizmet ettiği o ilmi bizzat keşfetmek suretiyle Kur'ânın bazı Âyet-i Kerîmeleri'nde de bildirildiği gibi Allah'a yardımcı olmak istemez mi? Tabii ki ister.

Çünkü, Hazret-i Peygamber, konumuzla alâkalı olarak, şu Hadis-i Şerifi buyurmuşlardır:

"İbâd-ullah; hastalarınızı tedavi ediniz, zîrâ Cenâb-ı Hak hiçbir dert yaratmamıştır ki ilacını da yaratmamış olsun. İlâcı olmayan bir şey ancak ihtiyarlık dermânsızlığıdır."

Ayrıca, bir ikinci Hadis-i Şerif şöyledir:

"Cenâb-ı Hak derdi de devayı da indirip verdiği gibi, her derd için bir devâ yaratmıştır. Binaenaleyh tedaviye tevessül ediniz, fakat haram ile tedavi etmeyiniz."

Gerçek bir âlim için Allah'a yardımcı olmak gibi hizmet aşkı ve imkânı mevcutken, fazileti olmayan geçici dünya hayatının saadetine aldanması düşünülebilir mi? Her yaradılmış kendi hüviyetinde zuhura getirilmiştir. Karınca dahil yarattığı her mahlûkunun muntazaman gıdasını veren Allah, hiçbirisinden asla vazgeçmezken, insan hüviyetinde yarattığı bir kulunun herhangi bir hastalığına şifa, deva ve derman bulabilmesi için açtığı tedavi kapılarını hiç kapar mı? Bunun aksini düşünen zaten indallahda değer taşıyan bir hüviyete sahip değildir. Her varlık yaratıldığı hüviyeti içerisinde kendisini yaratan Allah'tan durumuna göre rızık ister ve rızık bekler. Bu rızık yiyecek, içecek, giyecek; şifa, devâ, derman ve sair envai çeşit tedavi vesileleridir. Allah yarattığı her mahlûkatına bakmaktan aciz değildir. Bunu anlamakta zorluk çekenler ise nefsi sefih olanlardır.

Mevzu ile alâkalı bir Âyet-i Kerîmeyi kaydettikten sonra iki Hadis-i Şerifi de dikkatinize sunuyoruz:

"Müşrikler ikrah etseler dahi Resûlünü; hidâyetle Hak Dîn ile bütün dinler üzerine onları (hakikatleri) izhar için gönderen O'dur."

Tevbe 9-33.

"Ben âlimim diyen câhildir."

"Muhakkak ki rızık insanı ecelinden ziyade arar."

Kur'ân-ı Kerîm:

"Allah-ü Tealâ kendisine şirk edilmesini af ve mağfîret etmez. Ve ondan başka her bir günahı dilediği kimselerden af eder, bağışlar."

Nisâ 4 - 48.

Yine 11. Hud Sûre-i Şerifesi'nin 6. Âyet-i Celîlesidir: "Yeryüzünde bir yürüyen (mahlûk) yoktur ki, illâ onun rızkı Allah-ü Tealâ üzerinedir.(yani hiçbir mahlûk yoktur ki, onu rızıklandırmayı Allah üzerine almış olmasın. Her mahlûkun rızıkına Allah kefildir. Ve esbabını yaratıp rızıklandıran odur. Ve bu esasta sebep olarak kullanılan mahluklar; Allah'a hizmet etmiş, Allah'ın (Rezzak) isminin tecellisinde Allah'a yardım etmiş olurlar. İmdi bir insanın gerek kendi rızkını, gerek alâkalı kimselerin rızklarını temin için sarf ettiği emek; Allah'a hizmet yolunda sarf olmuş, ibadetten bir kısım demek olur.)"

Dikkat: 4. Nisa Sûre-i Şerifesi'nin 30. Âyet-i Celîlesi: "Allah'ın hududunu (yani hukukunu) tecavüz edip (yani aşır) ve gerek kendi nefisine, gerek başkasına zulüm suretiyle bu nehy olunan şeyleri işleyen kimseyi yakında cehennem ateşine eriştiririz."

Öbürü: 31. Lokman Sûre-i Şerifesi'nin 20. Âyet-i Celîlesi: "Ve insanlardan bazıları vardır ki; bilmeksizin ve yolsuz ve kitab-ı münirsiz Allah-ü Tealâ'nın zât ve sıfatında mücadele ve mubahase ederler."

Bir diğeri: 10. Yunus Sûre-i Şerifesi'nin 44. Âyet-i Celîlesi: "Allah insanlara hiçbir şeyde zulmetmez. Lâkin insanlar kendi nefislerine zulmederler."

21. Enbiyâ Sûre-i Şerifesi'nin 18. Âyet-i Celîlesi'nde de şöyle buyrulmaktadır: "Biz ancak hak ile bâtıla hücum eyleriz ki, hak; bâtılı mahveder. Ve o zaman bâtıl da zail olur. "

Devamen; 8.Enfâl Sûre-i Şerifesi'nin 8. Âyet-i Celîlesi: "Mücrimler

bundan ikrah eder ve istemezlerse de (Allah) hakkı yerine getirecek ve bâtılı izale ve iptal edecektir. "

Diğeri- 13 Raad Sûre-i Şerifesi'nin 17. Âyet-i Celflesi: "Ateşte erittiğiniz madenin de sel gibi üstünde köpüğü vardır. Bu suretle Allah; hak ve bâtılda misal getirir. Selin üzerindeki köpük zayi olup gider, insanlara faydası olan su veya cevher; her yerde bâki kalır."

İllâ ve lâkin güzel ahlâk ve
Allah rızası için halka hizmet.

Kadın - Erkek Eşitliği Meselesi

Hak Tealâ Hazretleri Zâti Varlığı'nda idi. Yani kendinden kendisine idi. Zâti Varlığı'ndan tecelli ile 99 Esmâ-i Hüsnâ'nın kuşattığı sıfatî varlıklarını halk etti. Bu Zât'ın Sıfat'a zuhur hâlidir. Yani, Sıfat-ı Zâtiye tecellisidir. Hakk, kendisine mahsus olan saltanatını yine kendisinde görmek üzere insanı, yani Âdem'i yarattı. Fâni âleme kadem basmak üzere ilk yaratılan Âdem Aleyhisselâm'dır, yani erkektir. Kadın, yani Havva Anamız, Âdem Aleyhisselâm'ın varlığından meydana gelmiştir. Ayrıca yaratılmamıştır. Kur'ân-ı Kerîm'in 7. Âraf Sûre-i Şerifesi'nin 189. Âyet-i Celîlesi'nde şöyle buyruluyor: "O Allahdır ki, sizi bir nefis'den halk etti ve zevcesini de ondan yarattı." Âdem Aleyhisselâm tohum, kadın ise tarladır. Asıl olan da tohumdur. Tarladan murad, insanların çoğalmasındır. Cenâb-ı Allah cazip olmaları için kadınları tüysüz yaratmıştır. Çünkü, bir yerde kadın ziynet eşyası gibi itina ile korunmaya lâyıktır. Bahsi açmışken şunu da ilave edelim. Ziynet eşyasını kadınlar kullanır. Erkeğin kulakta küpe boynunda zincir vs. şekillerde ziynet eşyası kullanması sakildir. Yani çirkindir ve makbul değildir. Bu İslâmi ve insanlık terbiyesinde örf ve adetlere, geleneklere zıt, hoş olmayan bir tavrı ifade eder. Yaradılış olarak erkek kadından daha kuvvetlidir. Kadın ise daha zayıf olarak halk edilmiştir. Dikkat edilirse görülür ki, kadın daima arkasında bir erkek gücünün olmasını arzu eder. Bu güçten mahrum olursa, arkasında soğukluk hissettiği gibi kendisini de zayıf görür. Zira, bu hilkatin bir halidir ve hiç bir suni teşebbüs ile değişime uğratılamaz. Bunu inkar suni gayretten daha öteye gidemez. Kadın kendisini ne kadar güçlü görürse görsün, itiraf etse de etmese de erkeğe karşı daima zayıftır.

Ey düşünen insan, şunu çok iyi bilesin ki, Allah âdildir ve adaletinde suret-i katiyede bir noksanlık veya eksiklik göremezsin. Kur'ân-ı Kerîm'in 3. Al-i İmran Sûre-i Şerifesi'nin 18. Âyet-i Kerîmesi'nde mevzu - muzla alâkalı olarak şöyle buyurulmaktadır: "Her hususta adalet icra eyler." Bu emri teyiden 40. Mü'min Sûre-i Şerifesi'nin 31. Âyet-i Kerîmesi'nde de "Allah kullarına zulmü irade etmez." diye haber verilmektedir. Eğer kadın da Hazret-i Âdem gibi müstakil yaratılsaydı, eşitlik ancak o zaman bahis konusu olurdu. Halkiyatta bütün isimler Havva Anamıza değil Âdem Aleyhisselâm'a bildirilmiştir. Hazret-i Âdem'den meydana geldiği için kadın erkeğe aşiktir. Erkek de kendisinden zuhur etmesi sebebiyle kadına muhabbet eder. Buradaki söz bize ait değildir. Muhyiddin-i Arabi Hazretleri'nindir. Hilkâtın mebdeinde Cenâb-ı Allah'ın takdiri böyle olunca eşitlik sözü câhilane ve hainane bir fitneden ibarettir. Eğer kadın - erkek eşitliği olsaydı, Cenâb-ı Allah bunu evvela Hazret-i Fatma'ya, Hazret-i Meryem'e, Haticetülkübra ve sonra Asiye Validelerimize verirdi. Bu meyanda Rabia Validemizi de zikrederiz. Nitekim, Hazret-i Peygamber Efendimiz bir Hadis-i Şeriflerinde şöyle buyurmaktadırlar: "Cennet hanımlarının büyükleri dördtür. Onlar: Meryem ve Fatma ve Hadice ve Asiye (Hazeratı) dır." Takdir Allah'ındır, Allah'ın layık gördüğünü sen beğenmiyor musun? Ayrıca şunu da ilave etmek lazımdır ki, erkek otuz gündür. Kadın ise hayız hali olduğu için noksandır. İlâhi emre göre asıl olan bütünlüktür ve noksanlık değildir. Şu hususa çok iyi dikkat edelim ve değerlendirmesini bilelim. Kadınlardan bir tek din kurucusu olmadığı gibi, Peygamber veya Ebul Vakt diye ifade ettiğimiz Gavs = Mürşid-i Kâmil de yoktur. Hâl böyle olunca, irşâd ile mükellef olması da mümkün değildir. İrşad vazifesi ezelden ebede berdevamdır. Eğer şeyhlik sıfatı taşıyan herhangi bir şeyh, kadına irşâd vazifesi vermişse vay o şeyhin haline! Öylesine şeyh demezler, ancak "Şey " (...) derler. Kadınlardan da büyük evliyâ vardır ve himmet ehli olup nice şeyhim diyenleri cebine koyup çıkarır, fakat bu irşâd ile mükellef olacak mânâsına gelmez. Bu da Varis - ül - Enbiyâ demek değildir. Her geçen asırda olduğu gibi asrımızda ve kıyamete kadar her âsırda kadın evliyâ olacaktır. Buradaki mânâ ise başkadır.

Cenâb-ı Allah Kur'ân-ı Kerîm'in 4. Nisa Sûre-i Şerifesi'nin 32. Âyet-i Celîlesi'nde "Gerek erkek ve gerek kadın kendi kazancından hisseyâb olur. (kazancını kendine alır.) Allah'ın inâyet ve kereminden isteyiniz (ya-

ni kendiniz çalışınız ve Allah'ın inayet ve kereminden kazanç dileyiniz)." diye buyuruluyor. Unutmayalım ki, kadın erkeğin yarı mürşididir. Devamen, bir diğer Hadis-i Şerifinde de Hazret-i Peygamber Efendimiz, "Kadına göre en büyük hak, kocalarının hukuku ve erkeğe göre annelerinin hukukudur" diye buyurmaktadır. Yaradılmış kadın varlığının zarif olduğu aşikardır. Çünkü, kadın sevgi ve muhabbet yanında aynı zamanda hürmete layık olmak için yaratılmış bir varlıktır. Bu vesile ile bir hususu daha müşahhas olarak ifade ederiz ki, "İmam Ali Efendimizin naklettiği Hadis-i Şerife göre Peygamber Efendimiz Hayber Günü, (mut'a) nikahını (yani muayyen günler ve aylar ve seneler koyarak müddeti tahdit edilmiş nikah akdi usulünü) men buyurmuşlardır," yani mut'a kaldırılmıştır.

Mevzuu hülasa edecek olursak, başta Kur'ân-ı Kerîm ve onun yanısıra diğer Musevi mukaddes kitaplarının hiçbirisi kadına gelmemiştir. Bununla birlikte ilk din olan Yahudi dininin kuruluş ve evâmîr-i ilâhî gibi diğer beşeriyetin nizamı için emirlerin tamamı peygamberlere gelmiştir. Kaldı ki, yüce İslâm Dini Peygamberimiz Fahr-i Âlem Muhammed Mustafa (S.A.V.) Efendimize gelmiştir. Böylece, diğer dinlerin tahrifata uğramamış olmak şartıyla (kitapları bâki kalmış) kendileri müddetini tamamlamıştır.

Kişi bilmediğinin düşmanıdır. Bilcümle bu lüzumsuz tartışmalardan nefis atına binmiş boşuna dolaşanların fitne-belâ tohumundan kurtulmak için gerçek ilim sahiplerini mevzu ile alâkalı olarak tefekküre davet ederiz. Zira, "Bir saatlik tefekkür 70 yıllık ibadetten efdaldır" Hadis-i Şerifini tekrar tekrar tefekkür etmek sâlim neticeyi bulmayı temin eder.

Ey akl-ı selim sahibi, sana öğüdümüz şudur: Fitne belasından uzak dur. Zira, bir imtihan sahnesinde olduğunu unutma. Nitekim, Kur'ân-ı Kerîm'in 8. Enfal Sûre-i Şerifesi'nin 2. Âyet-i Celîlesinde şöyle bildiriliyor: "Biliniz ki, emvâliniz ve evladınız sizi günaha sevk eden fitnedir. (Sizi gurura, küstahça muvazenesiz hareketlere sevk eden tehlikeli bir imtihandır.) Allah'ın yanında ise (Allah'ın rızasında ise) büyük ecir ve mükafat vardır." Yalan ve fitne iftira getirir. İftira ise insanoğlunun ezeli düşmanıdır. Ruhlar âleminde müfterinin ödeyeceği bedel de son derece ağırdır.

Secde; Hak Teala Hazretleri'nin kendi suretinde yarattığı Âdem'e olmuştur. Havva'ya değil. Fitne erbabına ifademiz şudur: Yanlış anlaşılmasın, secde Âdem sırrından Allah'adır!

Mühür; Allah Kelâmı Hadis-i Kudsi:

"Benden başkasına secde etmek lâzım gelseydi karılarını kocalarına secde ettirirdim."

Hülâsa: Evin reisi erkektir. Sosyologlara, pedagoğlara, psikoloğlara, hukukçulara ithaf olunur.

"Allah'ın erkekleri kadınlara müraccah tutmasından, erkeklerin mallarından harcetmelerinden nâşi erkekler kadınlar üzerinde aile reisidir..."
Nisa: 4-34

ŞERİAT

İlâhi Kânun hükümlerine tâbi olarak tarîk-ı müstakîm üzre bir kavmin = ümmetin veya bir milletin siyâset-i rahmâni ile idare edilmesi şeklindedir.

Hulâsaten ifâde ettiğimiz veçhile işte buna "Şeriat-ı Muhammediyye" diyoruz. Eğer sen dilerse Şeriat-ı İslâmiyye ya da Şeriat-ı Garrâ diyebilirsin.

Bu yüce idare sisteminin başlıca temel vasıfları şunlardır:

1 - Allah'tan başka ilâh bulunmadığını ikrâr ve tasdik etmek; Allah'ın hakkını = hukukunu ve hudûdunu tecâvüz etmemek; her şeyden çok Allah'ı sevip bütün mevcudiyetin ile O'na tevekkül eyleyip her hâli Allah'a arz etmek ve herşeyi O'ndan beklemek, O'ndan istemek.

2 - Mahbûbullah Efendimiz Ahmed Muhammed Mustafa Aleyhisselâm ile Kur'ân-ı Kerîm'e ve İslâm Dini'ne sevgi ve muhabbet üzere hürmetkâr olmak.

Bilgi: Hak Teâla Hazretleri kullarından bu hususa riâyet etmelerini titizlikle istiyor.

3 - Sair Enbiyâ ve Evliyâ ile Mukaddes Kitaplar için sevgi ve saygılı olmayı murad ediyor.

4 - Kul hakkına riâyet etmek ve beytül' mâl'e el uzatmamak (Devlet Hazinesi). (Zira hesabı en ağır görüleceklerdendir.)

5 - Güzel ahlâk sahibi olmak. (Ahlâk-ı seniyye.)

6 - Âdil olmak ve adâletle hükmetmek.

7 - İmânî güçlü = inancı kuvvetli, müspet düşünceli ve birleştirici va-

sıfları haiz vatanperver olmak böylece Allah'ın rızasını tahsil etmek esastır.

8 - Gerçek ilim sahibi ve hür düşünceye hürmetkâr; eğer mümkün olursa "İrfan ehli" olmak. (Çünkü ilâhi nimet olan irfan her iki hayatta çok lüzumludur.) Burada insanlığa hizmet esası en önde gelir.

9 - Âkil = akl-ı selim sahibi olmak.

10 - Ahde vefâ sahibi; ehl-i kemâlâttan, müşfik, merhametli ve sâdıklardan olmak.

11 - Diğerkâm ve kanaat sahibi olmak, müsriflerden olmamak.

12 - Sözünün eri, mert ve cömert olmak.

Allah bunları istiyor ve zıtlarından nefret ediyor.

Cenâb-ı Hak ervâh âlemi'nde yaratıp bâ'dehû halk ederek hazırladığı dünya hayatı için bir bahâne ile zuhûra getirdiği Âdem Salevâtullah ve Havva Vâlidemiz'den itibaren kıyâmet gününe kadar olmak üzere, dünya durdukça dünyevî işler ve muâmelatı bakımlarından sureti kat'iyede emsali tekrarlanamayacak bir şekilde ve fakat kullarının âzami derecede müstefit olmalarını teminen "Beni Âdem'e = Âdem Oğulları'na istisnâi bir örnek olsun diye mukaddes emrini lütfeyleyip o sevgililer sevgilisi eşsiz ve benzersiz olarak varetmiş Peygâmbere Resûl-i Ekrem Efendimiz'e "Din Devleti"ni kurdurmuştur. Şayet sen dilersen, eğer murad edersen şeriat İdâresi ya da devleti diyebilirsin.

Şimdi, dikkatle okuyalım ve derin derin tefekkür edelim...

İfâdesini kendi bölümünde bulduğu gibi demokrasiyi de içerisine alan bu yüce Din Devleti yuvarlak bir deyişle Milâdi takvim olarak altıyüzon (610)'larda Cenâb-ı Peygâmber efendimiz ile başlar ve halkın reyi = oyu ile seçilen Allah'ın Arslanı İmam Ali Keremallah-ı Veçhe Hazretlerine yapılan ihânet üzerine yine Milâdi tarih altıyüzaltmışüç (663)'lerde hitâm bulur. Müddeti elliüç (53) sene kadardır. Bu civardadır. Bunun on sene kadarı ise "Asr-ı Saâdet'tir.

Hak Tealâ Hazretleri, Asr-ı Saâdet'i kâinatın misalsiz olarak "Fazîlet Mührü" yapmıştır.

Ey insanlar!..

Bundan daha ulu şân ve şeref olur mu? Unutmayalım ki her son başlangıca bağlıdır. Allah Hay'dır ve Gâlip'tir. Esmâ-i Hüsnâ olan Hay; âlemlerin yaratılmasından önce tecelli halinde olup ezelden beri mevcuttur. Öyle ise, Hazreti Muhammed Aleyhisselâm "Hay'dır; diri'dir." Görene tabî. Bundan köre ne!

O Resûl-i Kibriyâ ki, en fakir hayat yaşayan bir Allah kulunun teselli kaynağı olarak, "el Fahri Fakirullah" yani "fakirliğimle iftihar ederim" Hadis-i şerifinin emrettiği şekilde yaşadı. Mübârek giyimlerine gelince; sâde ve yamalı dahi olsa pırl pırl tertemiz idi. Bu, lâ teşbih ve lâ misaldir.

Kur'ân-ı Kerîm:

"Ey Adem oğulları, her mescitde veyahut her ibadet eylediğinizde ziyaret libâsınızı (yani en temiz elbisenizi) giyiniz (kıyafetiniz iyi olsun)."

7. Âraf-31.

Hadis-i şerif emrinde: Temiz olan her yerde ibâdet edilir.

Ey insanlar!

Düşünün ki, Cenâb-ı Allah cümle âlemleri onun hürmetine yaratmış ve gizli hazînelerini ona sunmuştur.

Buna dair Allah Kelâmı Hadis-i Kudsî ve Âyet-i Kerîmeyi kaydetmiş bulunuyoruz: "Levlâke levlâk lemâ halâktül eflâk." Tercümesi: Eğer sen olmasaydın âlemleri yaratmazdım. Mânâsı: Ey Habibim eğer sen olmasaydın ben bu âlemleri halk etmezdim.

Ey kişi!.. Şimdi sen bunu iyi, çok iyi düşün ve tavrını ona göre al! Zîrâ, saadet ve helâkin kilidi buradadır.

Kur'ân-ı Kerîm: "Hiç bir şey yoktur ki onun hazîneleri yanımızda olmasın. O hazînelerden malûm ve muayyen miktarını inzal eyleriz."

15. Hacer-21.

Bilgi: 622 ilâ 624 seneleri arasında olmak üzere, Ulu Tanrı'nın bir rüya ile mucize olarak kurdurup tam 623 yıl hüküm sürdüğü ve "Cihan Devleti" yaptığı o koskoca Osmanlı İmparatorluğu dahi Din = şeriat Devletini kuramamıştır. Ancak, nev'i şahsına münhasır bir idâre şekli meydana getirmekle iktifa etmek zorunda kalmıştır. Çünkü o da eksiksiz bir hal-

de bunun tatbik edilmesinin muhal olduğu gerçeğini sarîh olarak görmüş ve bununla beraber her sonun başlangıca bağılılığı halini de ayrıca ince bir düşünce ile hissetmiştir. Böylece Osmanlı'da irfan sahibi hükümdarların mevcudiyeti açıkça anlaşılmış oluyor. Allahın rahmet ve selâmı ehl-i irfanın üzerine olsun.

Bu mevzû ile alâkalı Kur'ân-ı Kerîm'in hükmü ve müjdesi şudur: "Biz Zebûr'da; zikirden sonra yeryüzüne sâlih kullarım vâris olacaklar diye yazdık." Enbiyâ: 21-105

Bilgi: Bu Âyet-i Celîleye dikkat edelim. Bugünkü tarihten üçbin ve Milât'tan da bin sene önce bildirilmektedir ki, zamanı gelince sâlihlerin yani Müslümanların dünya'ya hâkim olacakları gayet açık olarak haber verilmektedir.

Din Devleti

Şeriat = Din Devleti yalnız Hazret-i Peygamber Muhammed Mustafa Efendimize kurdurulmuş ve Şâh-ı Velâyet Aliy'ül Murtaza Efendimizle hitam bulmuştur. Bunun da istisnaî sebebi: Aşağıdaki Âyet-i Celîlelerin tatbik edilmesinin mümkün olmamasıdır.

"Söylediğiniz vakit akrabanız hakkında bile olsa âdilâne ve doğru olarak söyleyin." 6. En'âm-152.

"Ey imân edenler, velev kendi nefsiniz, ana ve babanız ve akrabanız aleyhinde bile olsa, zengin veya fakir bulunsa, Allah sahih şahadetle adâlette kaim olunuz (adâlet) üzerinde ısrarla durunuz, ondan ayrılmayınız) doğruyu söyleyiniz, onlara Allah sizden evlâ'dır." 4. Nisâ-135.

Yukarıda belirttiğimiz bu Âyet-i Kerîmelerle bir şeriat - din devleti kurmak mümkün müdür? Tabîî ki değildir. İkinci bir Fahri Âlem ve Şah-ı Velâyet yok ki, bu âyet hükümlerini tatbik etsin. Bu durum karşısında din devletinden bahsetmek sapıklıktan başka bir şey değildir. Zaten hilkâtte bunun ikinci bir misâli yoktur. Hakikati hayal âleminde dolaşarak olabilirmiş gibi düşünmek sapıklıktan ve zındıklıktan başka bir mânâ ifade etmez.

Gerçeği balâda anlattık ve hayâl ile hakikat bir arada olmaz dedik. Şeriat yani Din Devleti kurma senaryolarına yıl oniki ay her an öldürülmesinde beis olmayan beş muzır hayvandan birisi olan karga dahi keyfince güler...

Evet, bugün yeryüzünde bir tek din devleti vardır ve işte o da İsrail'dir. Vaziyeti bütün dünya milletlerinin gözü önündedir. Böyle zâlim şeriat devleti olur mu?

Tevrât-ı Şerif, İncil-i Şerif ve İsrâiloğulları ile alâkası bakımından "Lisân-ı İbrânî" sebebiyle Zebur-u Şerifi de dahil ettiğimizde tam otuzdokuz Mûsevi Mukaddes Kitabı vardır ki, günümüz Yahudileri'nin dünyayı fitne fesâda boğup, harp ateşi yakarak zulüm - işkence ve katliâmalarını asla tasvîb etmediği gibi, ayrıca da lânetler... Öyle ise bu nasıl bir Din = şeriat devletidir?!.. Demek ki işin rengi başka!

Evâmir-i ilâhi:(İlâhi emirler)

(Tevrât-ı şerif) Huruc Kitabı = Bab: 20 ve âyet: 2

"Seni Mısır diyârından, esirlik evinden çıkararak Allah'ın Yehova benim."

Âyet: 7 "Allahın Rabbin ismini boş yere anmıyasın, çünkü Rab kendi ismini boş yere ağıza alanı (boş yere yemin eden) suçsuz tutmayacaktır.

Âyet: 13 "Katletmiyesin (kimseyi öldürmeyesin.)"

Âyet: 14 "Zinâ etmiyesin. "

Âyet: 15 "Sirkat etmiyesin (çalmıyasın.)"

Âyet: 16 "Komşuna karşı yalancı şahitlik etmiyesin."

Âyet: 23 "Benimle başka ilâhlar yapmıyasın. Kendiniz için gümüştün ilâhlar, altundan ilâhlar (put heykelleri) yapmıyasınız."

Hazakıyal: 20 - 25 "Ben dahi onlara iyi olmıyan (mülayim olmıyan) ve onlara yaşayamayacakları ahkâm verdim."

İncil-i şerif: (1- Korintos'lılara - 8- 6) "Fakat bizim için bir Allah baba vardır. Herşey ondadır. Ve biz onun içiniz." (Burada hakikat vazıhtır. Allah birdir, maada ne varsa hepsi onun yarattığı ve kendi hizmeti için yarattığıdır.)

Bir diğeri: (Efesus'lılara- 5-1) "İmdi, sevgili çocuklar gibi, Allah'a uyanlar olun." (İşte oğul olmak Allaha uyan demektir.)

Görülüyor ki, cehâlet devrinin anlayışı kıt kullarına Cenâb-ı Allah'ın hitap şekli böyledir.

Yine Mûsevi Mukaddes Kitapları'ndan:

(Haşâ' - 13 - 10: "Şimdi senin padişahın nerededir ki, seni (düştüğün bu ıstırap ve perişanlıktan) şehirlerinin cümlesinde halâs ede. Ve bana (Allaha) padişah ve reisler ver dediğin (o) hâkimler nerede?"

Ve: (13 - 11) "Ben sana gazabla padişah verdim ve hışmım'la (onu senden) aldım."

(Mikâ - 3 - 9) Reislere hitap: "Siz (Reisler) ki, haktan ikrâh edip her doğruluğu eğriltirsiniz. "

Mûsevî şeriat kitabı'nda müeyyideler sırf dünyevî olup âhîret nimetleri meskût geçilmiştir. Mûsevîler böylece uzun zaman putperest hükümdarların emrinde ikiye bölünmüş olarak dinli ve dinsiz cemaatler halinde yaşamak zorunda kaldılar. Bu da onları manen ve maddeten perişan etmiştir ki, bugün olan işte o dinsizliğin zilleti içerisinde insanlığın nefretini üzerlerine çekmiş bulunmaktadır.

Bu hâle düşmelerindeki asıl sebep ise şudur: Çok arzu edip başa geçirdikleri padişahlardan ve kırallarından nice zulüm gördüler ve böylece kırallık - padişahlık sistemini başlarına belâ etmiş oldular. Artık kendilerine yol gösterecek olan akıllı kimselerden de mahrum kaldıkları için türlü türlü kötü muamelelere maruz bırakıldılar ve bu suretle de milyonlarca insanın harcanmasına sebep teşkil ettiler. Bu da Mûsevîler'in ahlâki durumları üzerinde çok büyük tahribat yaptığından onları aşağılık duygusuna mahkum etti. Bugün, değil başkalarına ve hattâ kendilerine karşı dahi kâmil samimiyet üzere olmadıkları için daima şüphelidirler ki, bu hal onları huzursuz ve mütecaviz = saldırgan yapıyor.

Mûsevîler tamamen dünyacıdır. Bugün dünya üzerindeki nüfusları yirmibeş milyon civarında olup birbirlerine karşı bağları çok güçlüdür ve neticeye ulaşmak için her yolu mübah saydıklarından dostluklarına - samimiyetlerine pek güvenilemez. Bir de şunu unutmamak gerekir ki, vefâlı olmayıp nankör ve kurnazdırlar. İşte bu halleri onlara daima hüsrânı hazırlamıştır. Buna en canlı misali şöyle vermiş olalım: Yahudi neslinin zulüm ve katliam yolu ile imhâ edilerek dünya sahnesinden silinmesini iki defâ önleyen velînîmetleri Cihân Devleti Osmanlı ve bunun yanısıra İkinci Dünya Savaşı'nda Avrupa Kıt'ası'nın barut, ateş ve kan kokusu içerisinde kendi Mûsevî vatandaşlarını çekip kurtaran Türkiye Cumhuriyeti Devleti bu asil davranışları ve bu merdâne hareketleri karşılığında bugüne dek Yahudilerden ne gördüler acaba? Söyliyelim: İhanet, hiyânet ve vefâsızlık!.. Heyhat, çok acı değil mi?!..

Evet; istisnası var ve fakat umûmi ölçü budur.

Umumî mânâda kaydediyoruz ki; bu mazlum milletin sırtından geçi-
nip, ekmeğini yiyen ve bu güzel vatanda ferâh - fahûr yaşayıp devletine
ihanet eden namertlere - nankörlere Allahın diliyle deriz ki: Lânet olsun!..

Ya ey Allah'ın Mûsevî kulları!

Diyâr-ı Ken'ân'ı asla unutmayın. Dilersen Arz-ı Ken'ân de.

"Yahudiler hiyle ve mekir eylediklerinden Cenâb-ı Hak da onlara mekr
etti." 3. Âl-i İmran-54

Bu husustaki tamamlayıcı emr-i mukaddes şöyledir: "Bilcümle mekir-
ler Allah'ındır." Raad: 13-42.

Yahudi milletine tekrar hatırlatmak istiyoruz ki; Ulu Velîler zümresin-
den Mürşid-i Kâmil Esseyid Ömer Fevzi Mardin Hazretleri'nin "Müse-
vilere Çıkar yol" isimli mübârek kitabını okusunlar.

Ey akıl sahibi ve tefekkür ehli insanlar!

Burada kaydettiğimiz birkaç Ayet-i Celîleyi ibret vesîkası olarak bilgi-
lerinize sunuyoruz. Okuyalım.

Kur'ân-ı Kerîm:

"Yahudiler (derler ki) Hıristiyanlar; esaslı bir din üzerine değillerdir. Ve
Hıristiyanlar da (derler ki) Yahudiler; Din hususunda esaslı bir şey üzerin-
de değillerdir, dediler. Halbuki onlar kitabı okurlar." Bakara: 2-113

Not: Hıristiyanlar, Museviliğe gazap Allahı'nın dini derler ve benimse-
dikleri Hıristiyanlığa da muhabbet Allahı'nın dini diyerek zıddiyetle bir-
birlerinden ayrılmışlardır. Ne çirkin bir şey!

"De ki ey ehli kitap, Tevrât-ı; İncil'i, Rabbınız tarafından size inzâl olu-
nanı yerine getirmediğiniz, (dince) bir şey üzerine değilsiniz."

Mâide: 5-68

"Ehli kitap (Müsevîler ve Hıristiyanlar) ancak Yahudi ve Nasrâni (Hı-
ristiyan) olanlar; cennete girer, dediler. Bu; onların hülyalarıdır."

Bakara: 2-111

Ve dikkatle okuyoruz: "Allah-ü Tealâ'ya dâvet eden ve sâlih amel iş-
leyip ben de Müslümanlardanım diyen kimseden daha güzel sözlü kim
vardır." Fussilet: 41-33

Devamen: "Mahlûkatımızdan insanlara hak yolunu gösterir ve hak ile adâlet icra eder bir ümmet vardır." A'râf: 7-181

Diğeri: "Siz insanlar arasına çıkarılmış hayırlı bir ümmetsiniz. İyi şeyler emir (iyiliğe sevkeder) ve fenâlıklardan nehiy eder (sakındırır ve saklar) Allah'a imân edersiniz." Âl-i İmrân: 3 - 110

Öbürü: "Sizden halkı hayra dâvet eden, hayırlı şeylerle emir ve fenâlıktan nehiy eder (sakındırır) bir millet olsun. Öyle bir milletin efradı; felâh ve necât buluculardır." Âl-i İmran: 3 - 104

Allah Kelâmı bu mübârek Âyet-i Celîleler'in işâret buyurduğu ümmet = millet hakkında biiznillah acizânemin irfân yoluyla ulaştığı kati bilgi şudur: Asr-ı Saadet'in mührünü vurduğu ve mebedei Hazret-i Peygamber'le başlayıp Hazret-i Ali'ye ihaneti müteakip şah-ı şehidân İmam-ı Hüseyin Efendimiz'in Araplarca hainane başına açılan Kerbelâ Vak'asının devamı olarak hak yolu olan Ehl-i Beyt yolu silsile-i meratıbının son halkası Mehemmed Mehdi Aleyhisselâm'a kadar süren bu beşeriyete güzel ahlâk, adâlet, müsavat, hakkaniyet, ilim, emniyet, refah, huzur, saâdet, selâmet ve şerefli önderlik hizmeti, badehû Selçuklu = Osmanlı Müslüman Türklerinde devam etmiş ve zaman zaman inkıta etmiş olmasına rağmen burada işâret edilen dahilî hıyanetler ve harici tasallutlarla karşılaştığı halde husumeti olmadığı gibi hiç bir milletle davalı da olmak istemeyen tam aksine kendi medeniyeti, ilim ve kültürüyle meşgûl olmayı daima kendine şiar edinen Müslüman Türk milletidir. Gelecek bu husûstaki ifademizi daha güzel perçinleyecektir.

Vesile teşkil etmiş olduğundan çok geniş mânâ ifade eden Hazret-i Ali Efendimizin bir Kelâm-ı Kibarını burada kayda değer bulduk:

"Eğer perde açılırdı, yakinim artmazdı".

Zaten Cenâb-ı Allah emâneti Araplar'dan aldı ve Müslüman Türk milletine tevdi etti.

Çok geniş anlamlı Peygamber Kelâmı bir Hadis-i şerifi burada kaydetmek yerinde olur:

"İki zıt birarada olamaz."

Bu arada bir hususu açıkça derc etmemiz gerekir ki, milletler topluluğunun gidişatına bakarak, Müslüman Türk milletinin kendi menfaatleri

bakımından Arapça ve Farsça'yı da iyi öğrenmesi ticarî, iktisadî, siyasî ve kültürel nokta-ı nazarından çok faydalı olur kanaatındayız.

Yeri gelmişken burada İslâm - Türk medeniyetini, İslâm - Türk kültürünü ve İslâm - Türk dilini, bilhassa belirtmek isteriz. Âti için Türk gençliğinin esas Türk dili yanında Arapça ve Farsça dillerini ve mümkün olduğu kadar kültürünü de tetkik ve tetabbu etmesi hiç şüphesiz hem tevhid, hem siyasî ve malî - ticarî bakımlarından devletimiz nezdinde büyük fayda sağlayacağı âşikardır. Bunun tahakkuku aynı zamanda dünya milletleri üzerinde de çok mühim tesirlere yol açar. Bu asla gözardı edilmemesi lâzım gelen ciddi bir husustur.

İslâmiyet'in Kuruluş Yapısı ve Harp

İslâm Dini büyük şehirde kurulmuştur ve yeryüzünde ibâdet için yapılan ilk bina da Kâbetullah'tır. Bu mübârek yer Mekke-i Mükerrerme'dir. Bu mukaddes dinin tamamlanması Medine-i Münevvere'dedir. Asr-ı Saadet ise on senedir. Ezelden ebede, gelmiş - geçmiş ve gelip geçecek en yüce vasıfları haiz en ulu zâtlar; Hazret-i Muhammed Aleyhisselâm ile vârisi Hazret-i Ali Keremallahu Veçhe ve Ulu Sultan Üveys el Karani Hazret-i Efendilerimiz'dir. Mükevvenâtı saran İslâm Dini'nin temelinde, sevk ve idaresinde hem sivil ve hem de askerlik yüce vasıflarını sinesinde maddi ve manevî cepheleriyle cemedan Muhammed Aleyhisselâm ile beraber Hazret-i Ali Keremallahu Veçhe Efendimizdir. Hazret-i Peygamberin 23 senelik Peygamberlik devresinde 23 veya 26 savaşı vardır.

Maddî ve manevî müstesna vasıfları itibarıyla bazıları Hazret-i Ali Efendimizin etrafında kıskançlıkları sebebiyle fitne ve haset kazanı kaynatmak istiyorlardı. Cenâb-ı Allah bu çirkin hâli bertaraf etmek için bir sebep halketti. O da şudur: Harbin en şiddetli anında ve savaş meydanından Hazret-i Peygamber Efendimiz Medine-i Münevvere gibi çok uzaklarda bulunan Sahib'ül Zülfikâr Aliy'ül Murtaza Efendimize "Edrikni ya Ali" diye nidâ etti! Bu nidâyı hemen anında işiten İmam Ali Efendimiz "Leb-beyk ya Resulallah" diye cevap verdi. İşte, yukarıda bahsettiğimiz bu münasebetsizliği ortadan kaldıran meyva şu oldu: "Lâ fetâh illâ Ali, Lâ Seyfe illâ Zülfikâr."

Mânâ-ı şerifi şöyledir: Ali ve Zülfikâr olmadan savaş kazanılmaz.

Hazret-i Ali Efendimizden Kibar-ı Kelâm: "Ordu, halkın kalesidir."

Güçlü ordusu olmayan insan topluluklarından meydana gelen bir milletin varlığı dahi bahis konusu edilemez. Hal böyle olunca, milletsiz vatan ve vatansız millet de düşünülemez. Yapısı sağlam ve imânı (inancı) güçlü bir ordu devletin teminatıdır. Çeşitli mazeretlerle askerlik gibi şerefli bir hizmetten kaçan kim olursa olsun, Allah ve Resulü tarafından lanetlendiği gibi mensubu bulunduğu milletin de nefretini kazanmış olur. Buna dair Kur'ân-ı Kerîm'in Âyet-i Celîleleri ve Hadis-i şerifler aşağıda madde madde dercedilmiştir.

Âyet-i Kerîmeler:

3. Âl-i İmrân Sûre-i Şerifesi'nin 200. Âyet-i Kerîmesi: "Ey müminler, ibadetin ve taatin meşakkatlerine, size isabet eden belâ ve musibete ve harbin şiddetlerine sabır ve sebatla cehd edin (mukavemete çalışın) ve hudud başlarında düşmana karşı bekçi olun ve Allah'a ittika edin, ta ki fevz-ü felâha (selâmet ve emniyete) eresiniz."

4. Nisâ Sûre-i Şerifesi'nin 71. Âyet-i Kerîmesi: "Ey iman edenler harp alâtı ve silahı hazır edip müteyakkız (uyanık) olun."

8. Enfâl Sûre-i Şerifesi'nin 61. Âyet-i Kerîmesi: "Eğer onlar sulh-u selâma (selâmete) meyl ederlerse sen de meyl et. Ve Allah'a tevekkül eyle."

8. Enfâl Sûre-i Şerifesi'nin 16. Âyet-i Kerîmesi: "Harb için manevra veyahut geride tecemmu maksadı ile olmayarak, onlara arka dönen ve kaçan; Allah'ın gazabına müstehâk olur. Onun yeri cehennemdir. Ve cehennem de ne fena gidilecek yerdir."

61. Saf Sûre-i Şerifesi'nin 4. Âyet-i Kerîmesi: "Allah, yolunda kurşunlu kenetli duvar gibi saf olarak (omuz omuza ve göğüs göğüse) mukatele edenleri (harb edenleri) sever."

9. Tevbe Sûre-i Şerifesi'nin 39. Âyet-i Kerîmesi: "Eğer gazaya çıkmaz -sanız Allah sizi elemli azab ile te'zip eder ve sizi başka bir kavim ile tebdil eder."

2. Bakara Sûre-i Şerifesi'nin 244. Âyet-i Kerîmesi: "Allah yolunda harb ediniz."

2. Bakara Sûre-i Şerifesi'nin 190. Âyet-i Kerîmesi: "Sizinle mukatele edenlerle (size saldırıp harbe kalkanlarla, Allah yolunda (Allah'ın verdiği insanlık hak ve hürriyetini müdafaa ve muhafaza yolunda) mukatele edi-

niz (harbi kabul ediniz) ve (fakat) taaddi etmeyiniz. (yani herhangi bir suretle meşru hakkı ve haddi ve tarzı tecavüz edip aşmayınız.) Zira, Allah taaddi ve tecavüz edenleri sevmez."

2. Bakara Sûre-i Şerifesi'nin 217. Âyet-i Kerîmesi: "Senden haram ayında (Hac ayında) kıtal var mıdır, diye sorarlar. De ki onda (o ayda) kıtal; büyük günahtır. Halbuki Allah'ın yolunu kapamak (Hac yolunu kapamak), ona küfretmek, Mescid-i Haramı (Kâbe'yi) men ile ehlini oradan çıkarmak; Allah'ın indinde daha büyüktür. Fitne, katilden ekberdir. (Daha tehlikelidir)"

9. Tevbe Sûre-i Şerifesi'nin 111. Âyet-i Kerîmesi: "Allah, onlara cennete bedel olmak üzere, müminlerden nefislerini ve mallarını satın aldı."

3. Âl-i İmrân Sûre-i Şerifesi'nin 157. Âyet-i Kerîmesi: "Eğer siz Allah yolunda katlolunur veyahut vefat ederseniz, Allah'ın mağfiret ve rahmeti onların topladıkları şeylerden (dünyalıklardan) hayırlıdır."

3. Âl-i İmrân Sûre-i Şerifesi'nin 124 ve 125. Âyet-i Kerîmeleri: "O vakit sen müminlere Rabbinizin üç bin melek indirerek imdad eylemesi; size kifâyet etmez mi dedin. Evet eğer sabır eder ve Resul'e muhalefetten sakınırsanız düşman şiddet ve gayz ile üzerinize saldırdıkta Rabbiniz, alâmetli beş bin melek size imdad eder."

3. Âl-i İmrân Sûre-i Şerifesi'nin 169. Âyet-i Celîlesi: "Allah'ın yolunda katl olunanları mevtalar zannetmeyiniz. Belki onlar hayatta olup Rabları yanında rızklanırlar."

2. Bakara Sûre-i Şerifesi'nin 154. Âyet-i Kerîmesi: "Allah yolunda katl olunanlara ölümler demeyiniz. Evet onlar, hayattadırlar. Lâkin siz; onu idrâk ve şuur etmezsiniz."

Hadis-i şerifler:

"Harp hud'adır (düşmanı gafil avlamaktır; binaenaleyh planlı tertipli bir fikir işidir.)"

"Onları kanları ve elbiseleri ile defnediniz."

"Harp safında şehid olan kimse maktul olurken, katil elemi duymaz. Ancak sizden birisinin azası parmak ile sıkılırken ne kadar acı duyarsa işte o kadardır."

"Esirlere hayır ve lutuf ile muamele ediniz."

"Şehid; ev halkından yetmiş kimse için şefa'at etmeğe me'zundur."

"Hükümlerin efendisi Sulh'dur."

"Harbi aramayınız, fakat (harp) sizi bulursa sabır ve sebat ediniz."

"İslâm'a mensup bir cemiyet düşmana karşı durdukça bu Din kıyamete kadar bâki kalır."

"Muharebede kadınların ve çocukların öldürülmesi nehiy (men) buyuruldu."

"Ölülerinizi hayır ile yad ediniz."

"İki Müslüman kılıçlarıyla karşılaştıkları vakit (vuran da vurulan da) katil de maktul de cehennemdedir."

Kibar-ı Kelâm: " Askerler dinin şerefi ve yöneticilerin kalesidir." (Hazret-i Ali)

Bilgi: Ne acıdır ki, bu Hadis-i şerifin işaret ettiği İran - Irak savaşı, Irak - Kuveyt çatışması, Cezayir iç savaşı ve Afganistan dahilî buhranı ve katliamı ve maalesef 1970'den bu yana Ehl-i Salib'in çeşitli entrikalarla müstakil Türkiye Cumhuriyeti devletini altı - yedi parçaya bölüp, peşkeş çekmek üzere kardeşi kardeşe düşman edip katlettirmeleri ve sair misaller bu ölçüler içerisinde zikredilebilir. Fert, zümre ve milletler olarak ihanet, zulmün ve katliamın teşvikçileri de, mezkûr Hadis-i şerifin şümûlu içerisinde suçun ortağıdır ki, aynı ilâhi cezayı kendi hüviyetlerinde cehennem azabını çekerek göreceklerdir.

Vesile teşkil etmişken şu mühim bilgiyi bundan önceki bahisle birleştirip tefekkür edilmesi için önemine binaen dikkatinize sunuyoruz:

"Onlar birbirini işledikleri fena işlerden men ve nehiy etmezlerdi ve ne fena iş işlerlerdi." Maide: 5-79

"Sen onları (Yahudileri) insanların hayatına müşriklerden daha ziyade yaşamaya haris bulursun, onlardan her biri bin sene yaşamayı sever ve ister." Bakara: 2-96

İllâ ve lâkin güzel ahlâk ve
Allah rızası için halka hizmet.

Cihad

İslâm demek insanlık demektir; İnsanlık İslâm'a bağlı hayat olup, barış, huzur, selâmet, saadet ve refahdır. Bu da adâlet, merhamet ve müsâma-ha değer hükümleri içerisinde insanların sahip oldukları mukaddesata hürmetkâr hürriyet hakları çerçevesinde fikir ve düşüncelerini açıklamalarıdır. Bu gaye ile Din'i yayarak yükseltip, yüceltmek için Din uğrunda Tevhid Birliğini teminen yapılan hayırlı ve güzel işlere "Cihad" denir.

Bunun izahı şudur: Din'de Harb şekli tekdir ve o da meşrû savaştır. Cihanda iki savaş ve bir vak'a vardır.

1 - Bedir Savaşı:

Eğer bu savaş kaybedilmiş olsaydı, medeniyet âlemi vücut bulmaz ve vahşet hayatı devam ederdi. Konu ile ilgili olarak, Kur'ân-ı Kerîm'in 8. Enfâl Sûre-i Şerifesi'nin 12. Âyet-i Kerîmesi'nde şöyle buyurulmaktadır: "O vakit (Bedir Muharebesinde) Rabbın meleklere; Ben sizinle beraberim, imân edenlere sebat veriniz. Ben kâfirlerin kalblerine korku koyarım. Onların boğazlarına ve ellerinin parmaklarına vurun, diye vahiy buyurdu."

2 - Siffin Savaşı:

İhanet ve hiyanetin en bâriz ifâdesidir. Konu ile ilgili olarak, Kur'ân-ı Kerîm'in 38. Saat Sûre-i Şerifesi'nin 82. Ve 83. Âyet-i Kerîmeleri'nde şöyle buyurulmaktadır: "İblis (şeytan) ya Rabbî senin izzetin hakkı için onlardan, muhlis kullarından gayrı cümlesini aldatıp sana şirk ve isyan ettiririm dedi."

Hazret-i Peygamber bir gün sahabeden Ammar bin Yasir Hazretleri'ne "Ya Ammar! Bağîler seni şehit edeceklerdir" diye bildirmiştir. Bu Hadis-i şerifle Hazret-i Peygamber Ammar bin Yasir Hazretlerinin Sıffin Savaşı'nda şehit olacağını önceden işaret etmiş olurlar.

Muaviye ve hocası Amr İbn'ül As'ın Sıffin Savaşımında şehit ettikleri Ammar bin Yasir Hazretlerinin hesabını verecek durumda değilken bu savaşta Hazret-i Ali Efendimizin safında yer alıp 85 yaşında şehit olan Üveys'el Karani Efendimizin hesabını vermeleri zaten mümkün değildir.

Ey insan! Muaviye ve hocası Amr ibn'ül As hakkında çeşitli dalavere-li ve bir sürü ağız kalabalığı sözle tevil yollarına sapıp mazeret aramak isteyenlere muhatab olursan o zalim, cahil, desso ve fâsiklardan cehennem kadar uzak dur ki, bu azîm vebâle susarak veya başını sallayarak dahi olsa zerrecik iştirak etmiş olmayasın!

3 - Kerbelâ Vak'ası:

Zulüm ve katliâmın müşahhas delilleridir. Konu ile ilgili olarak Kur'ân-ı Kerîm'in 4. Nisâ Sûre-i Şerifesi'nin 93. Âyet-i Celîlesi'nde şöyle buyurulmaktadır: "Bir mümini amden ve kasden katledenin cezası daim kalmak üzere cehennemdir. Allah o kaatile gazab ve lânet eder, ve büyük azab hazır ve âmadedir."

Cenâb-ı Hak, Kur'ân-ı Kerîm'in 22. Hac Sûre-i Şerifesi'nin 78. Âyet-i Kerîmesi'nde de şöyle buyurur:

"Ve Allah yolunda duruşun (uğraşın), O sizi insanlar arasından ihtiyar etti (...seçip işe çağırdı)."

Fedai can ederek Allah hakkı için yüce İslâm Dini'ne emsâlsiz hizmet eden Hazret-i Hüseyin Efendimiz kapsamı çok büyük olan bu Âyet-i Celîle'nin şümûlu içerisindedir.

Kerbelâ-yı şah-ı şehidân mazlum İmam Hüseyin Efendimiz bir Ke-lâm-ı Kibarlarında buyurlar ki:

"Hayat; akide ve cihaddır." Âcizanemce mânası şu olsa gerek: "Doğum ile ölüm arasında geçen ömür boyunca cibilliyetli her insan ulûhiyet sahibi olan Hak Tealâ'ya sarılır ve ona dayanır. Ulvî fikir ve görüşlerini İslâm Dini'nin yüceliğinde birleştirerek lüzumu halinde bu uğurda savaşım bu

mübârek dini yaymak ve yüceltmek için sai gayret göstermene rağmen, hikmete bağlı olarak meydana gelebilecek herhangi bir hadiseyi karşılamak ve eğer olursa muhtemel başarısızlığı kabullenerek mümkün olduğu kadar telâfisi cihetine gidebilmek için sen yine yegâne sığınağın olan Allah'a iltica et. Zira tek çıkar yol budur. Bundan asla sapma! Kur'ân-ı Kerîm'in 4. Nisa Sûre-i Şerifesinin 74. Âyet-i Celîlesi'nde şöyle buyurulmaktadır: "Âhireti dünyaya tercih edenler; Allah yolunda düşmanla muharebe etsinler."

Allah'ın hukuku ve kullarına bahşettiği mukaddes hakların başında hürriyet gelir. O halde hürriyetin müdafası dışında kalan harpler makbul değildir. İşte bu sebeple azgın nefis sahibi mütegalibe sınıfı egoistlerin, zâlimlerin ve cânilerin sefih nefislerini tatmin edebilmek maksadını matuf fitne - fesat faaliyetlerinin meydana getireceği savaşlar gayrimeşru sayılır. Zira, buradaki hâl-i zül Hakk'a tecavüzün yanısıra hürriyetlerin ortadan kaldırılması gibi melun ve menfur bir fikrin mevcudiyetine dayanır.

Ey insan! Bil ki, dinsiz millet olmaz. Farz-ı muhal, bir an için olur de. Ama, yaşamaz ve esarete mahkum olarak kısa zamanda tarih sahnesinden ebediyen silinip gider. Çünkü, Din ruhtur ve tevhiddir. Bunun şumulünü daralt ve insana teşmil ederek de ki; Ruhsuz insan olur mu ve olur da yaşar mı?!.. Bâki olan can'dır ve kafesini terk edince bir ömür boyu taşıdığı o cesetten artık bir haber geliyor mu? Ceset kokmasın diye konulduğu toprakda kendi mahiyetini alır.

Cenâb-ı Allah karşılıklı ihtiyaçları sebebiyle insan topluluklarını biraraya getirerek bunlardan müteşekkil millet bütünlüğünün oluşturduğu devlet varlığı idaresinde hükümdarlık, imparatorluk, şahlık, padişahlık ve krallık gibi benzeri şeyler istemiyor. Eğer murad etseydi inkıta ettirmeyip berdevam kılardı. Buna mani olacak bir güç mü var ki?!.. Elbette hayır. Cenâb-ı Hak kendi bölümünde tarif edildiği üzere gerçek mânâda şekli cumhuriyet olan demokrasi idaresi istiyor. Esasen akli başında olan her Müslüman zaten demokrattır. Beşeriyetin başına belâ edilen saltanat sistemi ilk defa Yahudiler tarafından talep olunan krallık ile başlar. İşte müeyyidesi: Kur'ân-ı Kerîm'in 27. Nemil Sûre-i Şerifesi'nin 34. Âyet-i Kerîmesi'nde bu hususa mütedair buyuruluyor ki: "Padişahlar bir memleket girince o memleketi harab ve ifsad ederler. Azizlerini zelil ve esir ederler (kendi şahıslarından gayrı kimsede izzet, itibar, şeref bırakmazlar ve

halkın insanlık haklarını gasp edip her hakkı kendilerine hasrederler; insanları bir esir sürüsü haline koyarlar.)"

Teyiden 2. Bakara Sûre-i Şerifesi'nin 246. Âyet-i Kerîmesi'nde de bildirilmektedir ki: "Musa'dan sonra Beni İsrail'den bir takım ileri gelenleri görmedin mi? Hani onlar Peygamberlerine "bize bir padişah tayin et de Allah yolunda kıtal edelim" demişlerdi. Peygamber de onlara: "Olabilir ki size kıtal farz olunca mukatele etmezsiniz" dedi. Onlar ise "neye? Allah yolunda kıtalda bulunmayalım; biz yurtlarımızdan çıkarıldık, oğullarımızdan ayrıldık" dediler. Vakta ki kıtal olunca onlara farz oldu, onlardan pek azı hariç olmak üzere kıtaldan yan çizdiler. Allah zâlimleri hakkıyla bilir."

Şimdi hususatı nazar-ı dikkate alarak deriz ki; indî mütalaalarla mevhum peşinde koşarak milletine ve vatanına telâfisi güç zararlar vermeye çalışan hakikat bilgisinden bihaber ilerici, devrimci geçinen hamakat ehli ile Kur'ân Azimüşşan'ın gerçek anlamda yüce mânâsından nasip almamış kendini allâme sanan, harici zihniyetli gaddar yobazları Hak Tealâ Hazretleri hiç sevmez. Bu zavallıların asli hayata intikâlleri anı ve sonrası ne acınacak bir hâldir!.. Halbûki Orası gidilecek ne fena bir yerdir! Yukarıda izah edildiği veçhile padişahlık vesaire, putperestlik zamanından din devrine geçmiş bir gayr-ı meşru idare tarzıdır ki Allah ile kulları arasına sokulmuş sultadan ibarettir. Vesile teşkil etmişken hemen belirtelim ki yüce İslâm Dini aynı zamanda büyü, sihir, efsun, etki, fal ve üfürükçülük ile cincilik gibi mezmum haller yanısıra keyfi idare sistemi, şahlık, krallık, padişahlık, ve firavunluk'u da asla kabul etmez. Bununla beraber şanı ulu Allah böylesi süfliyet saçan bölücü, yıkıcı, fâsık kimseleri de hiç mi hiç sevmez. Zira, bunlar toplum içinde zararlı ve çok zararlı unsurlardır. Kaldı ki, yüce Tann'nın rızası olmayanı sevmek yaradılış'ın aslına mugayirdir ki, cezası da çok şiddetlidir. Böylelerinin beşeriyet tarihinde misalleri acı birer gerçek olarak mevcuttur. Hak Tealâ şerlerinden korusun! Âmin.

İslâmiyet'e bu saltanat devri eşsiz entrikacı ve desso Muaviye tarafından sokulmuştur. Böylece ahlâkı tahrip eden ilk tefrika ile kin, nefret, rüşvet, hırsızlık, bölücülük ve hakka tecavüz de beraberinde gelmiş oldu. Bu gerçeği ibretle düşünelim ki, hem Dinimize, hem kendimize, hem milletimize ve hem de devletimize zararlı hâle düşmeyelim. Zira, ihanet zümresinin cahilâne ve bilgisiz telkinleri neticesinde şimşekler hiç alâkası olmadığı halde yüce İslâm Dini'nin üzerine çekilmiş, bu mukaddes Dine

zerre kadar hâlel gelmesi mümkün değil iken bu minvâl üzere zikrettiğimiz bazı değerler nice nice zarar görmüştür. Cenâb-ı Allah'ın yıkana buğzu, yapana da hubbu vardır. İslâm Dini'ne hürmet ve hizmet bu mukaddes Dini şekilcilikten korumak ile mümkündür. Zira, Allah'ın rızası, Peygamber Aleyhisselâm'ın muhabbeti, Kur'ân-ı Kerîm'in rahmeti ancak bu suretle elde edilmiş olabilir. Cenâb-ı Allah ifrat ve tefritten uzak duran ve orta yolu bulan salih kullarını sever ve onların derecatını yükseltir.

Mevzu ile alâkalı Âyet-i Celîlelerin ve Hadis-i şeriflerin bazısını burada dercediyoruz.

Âyet-i Kerîmeler:

4. Nisa Sûre-i Şerifesi'nin 96. Âyet-i Kerîmesi: "Allah yolunda (Hak için uğraşan) mücahidlere Allah tarafından yüksek dereceler, rahmet ve mağfiret vardır. Cenâb-ı Hak mağfiret merhamet edicidir."

9. Tevbe Sûre-i Şerifesi'nin 41. Âyet-i Kerîmesi: "Ve Allah yolunda, mallarınız ve bedenlerinizle cihad ediniz. Bu sizin için hayırlıdır. Bundaki fazileti bilerseniz (ilk iş mütecâvize karşı meşru hakların müdafaası ve onun muhafazasıdır)."

31. Lokman Sûre-i Şerifesi'nin 20. Âyet-i Kerîmesi: "Ve insanlardan bazıları vardır ki bilmeksizin ve yolsuz ve kitab-ı münirsiz (Allah kitabının aydınlığı dışında) Allah-ü Tealâ'nın zât ve sıfatında mücadele ve mubahese ederler."

107. Maun Sûre-i Şerifesi'nin 1 ilâ 7. Âyet-i Kerîmeleridir: "Ya Muhammed, kıyamet gününü yalanlayan şu kimseyi gördün mü, o, yetimi kovar, fıkarrayı yedirmeğe ne kendi rağbet eder ve ne de halkı rağbetlendirip teşvik eder. Vay (şiddetli azap) o (gafletle) namaz kılanlara ki namazlarının (mânâsından) gafillerdir. Onlardır ki riya ederler. Ve içtimai yardımını men ederler."

63. Münafıkun Sûre-i Şerifesi'nin 4. Âyet-i Kerîmesi: "Onlar (münafıklar) dayanak (mesned) yapılmış direkler gibidirler. Her sayhayı (sesi) kendi aleyhlerine zan ederler (nifakları cehtiyle daim kulak tutarlar) onlar size düşmandırlar. Onlardan hazer edin (onların fenalıklarına karşı uyanık durun) Allah (onları) kahretsin."

48. Fetih Sûre-i Şerifesi'nin 6. Âyet-i Kerîmesi: "Ve Allah'a fena zan

ile zanda (yorumda) bulunan erkek ve kadın münafıkları ve erkek - kadın müşrikleri (Allah) tazib eder. Onların suizanları kendi üzerlerine döner, Allah onlara lânet etti. Ve onlara cehennemi hazırladı ki ne fena gidilecek yerdir."

9. Tevbe Sûre-i Şerifesi'nin 80. Âyet-i Kerîmesi: "Onlar için istiğfar etsen ve etmesen birdir. Eğer onlar için yetmiş kere istiğfar etsen Allah onlara mağfiret etmez. Sebebi de Allah'a ve Resulüne küfür ettikleridir. Allah fasık olan kavmi hidayet etmez."

9. Tevbe Sûre-i Şerifesi'nin 84. Âyet-i Kerîmesi: "Onlardan ölen biri üzerine ebeden namaz kılma. Ve kabrinin üzerinde durma. Çünkü, onlar Allah ve Resulüne küfrettiler ve fasık oldukları halde öldüler."

5. Maide Sûre-i Şerifesi'nin 41. Âyet-i Kerîmesi: "Ey Resul, ağızlarıyla (iman ettik) deyip, kalpleri iman etmiyenlerden (münafıklardan) ve Yahudilerden küfre müsarraat edenler (kalkışanlar) seni mahsun etmesin. Onlar; yalanları işaa ederler ve sana gelmeyen (Müslüman olmaya gelmeyen) bir kavme de casusluk eylerler. Allah'ın kelâmını mevzuundan tahrif eyleyerek; (Eğer Muhammed size bizim söylediğimiz gibi hükmederse kabul ediniz, eğer öyle hükmetmezse hazer eyleyiniz (çekininiz) derler. Küfür ve dalaletini veyahut azaba çarpılmasını Allah'ın murad ettiği kimseler için senin elinde bir şey yoktur. Onlar; kalplerinin tathirini Cenâb-ı Hakkın murad etmediği kimselerdir. Onlara dünyada zillet ve hakaret ve âhirette büyük azap vardır."

2. Bakara Sûre-i Şerifesi'nin 114. Âyet-i Kerîmesi: "Allah-ü Tealâ'nın mescidlerini, onlarda ism-i şerifinin zikrolmasından meneden ve harab olmalarına çalışan kimseden daha zâlim kim vardır"

Şimdi Hadis-i şerifler:

"Vay şu kimseye ki libas-ı sofıyyeyi giyer de sözü ve fiili birbirine muhalif (uymaz) olur."

"Vay şu kimseye ki lisan ile Cenâb-ı Hakkı çok zikreder de, fiile (işe) gelince şer'in hilâfını irtikab ederek Allah'a asi olur."

"İnsanların eşirrası; ulemasının şerir olanlarıdır."

"Ümmetim için asıl deccalden ziyade, ümmeti idlâl eden (dalâlete sap-

tiran) deccal imamlardan (önder âlimlerden) korkarım."

"Sizden cehennem ateşine en ziyade cesur olan kimse; ilm-i yakini olmaksızın şer'i meselelerde iftaya (fetva vermeye) cüret eyleyendir."

"Ateş; odunları nasıl yiyip kül ederse, gıl ve hased dahi insanın hasenâtını (iyiliklerini) öylece izale eder (yok eder.)"

"İman ile hased bir kalpte asla birleşmez."

"Hasedden sakınınız. Muhakkak ateş odunu mahvettiği gibi hased de hasenâtın (iyiliklerin) mahvına sebep olur."

"İnsanların şerlisi de iki yüzlü olan şu kimselerdir ki, onlara bir yüzle gelirler, bunlara da başka bir yüzle gelirler."

"Ne fena kuldur o kul ki, Dini dünya ihtiraslarına kullanır."

"Ne fena kuldur o kimse ki, nefsinin ihtiraslarına uyar da kabre gireceğini ve sonra neler olacağını düşünmez."

"Allah nezdinde erkeklerden en ziyade menfur olanı husumetde gaddar bulunandır."

"Anın için cennet, her hayr-ü saadet şol kula layıktır ki, Allah yolunda cihad için atının dizginine sarılmıştır. O mücahidin başı (saçı) perişandır, iki ayağı toz içindedir. (Fakat ya ölüm ya hürriyet diyen bir yüreği vardır.)"

"Her kim ben cennetliğim derse o cehennemliktir."

Fitne

Bağrına bastığı milletlere adalet, hürriyet, emniyet, muhabbet, huzur, refah ve selâmet ile merhamet götüren Osmanlı İmparatorluğu'na o gün nasıl derin bir kıskançlık neticesi olarak adâvet güdüp kin ve nefret besleyerek yıkılması için çeşitli dessaslıklar = entrikalar çeviren, Haçlı Seferleri ile de başına belâlar açmaya çalışan ehl-i salip; bugün de aynı niyet üzere olduğu halde bu mel'un niyetini gizleyip sulhçu bir çehrenin arkasına saklanarak Türkiye Cumhuriyeti Devletine bakış tarzında hiçbir değişiklik göstermiş değildir. Sömürge siyâseti ile zayıf zamanımızı kolladıklarını gözönünde tutarak Türk Milleti'nin dikkatli olması elzemdir.

Cenâb-ı Hak, bir tertîb-i ilâhi ile yeryüzünün en kıymetli üç kıt'asını birbirine bağlayan en stratejik = mühim noktasına ve bölgesine Türk milletini yerleştirmiştir. Maddî ve mânevî her yönü ile Rabbımız'ın bu yüce takdirini hamd ve şükür ederek karşılayıp çok ince düşünmek ve değerlendirmek hüneri gösterilebilmelidir. Bu emsalsiz nîmetin muhafazası için ilk şart şu olmalıdır: Allah'a, Peygâmbere, Kur'an'a ve şeksiz = şüphesiz ta'zîm ve tekrim ile velev şartlarını yerine getirmemiş olsa dahi mukaddes İslâm Dinine aynı surette hürmetkâr olup, cehâlet ağını parçalamış, yobazlığa sırt dönmüş, yüreği vatan - millet sevgisi ile dolu ve sağlam karakterli nesiller yetiştirmek; bunları gerçek tarih bilgisi yanısıra fen - matematik ve iktisat ilmi ile içtimâî = sosyal bilimlerle de mücehhez kılmak zarûreti kendiliğinden ortaya çıkmaktadır.

İmdi; imânî güçlü, inancı kuvvetli ve orta yolu bulmuş, gününü gün etmeyen, âtiye bakan akıllı kuşaklar yetiştirmeye Türk Milleti'nin ihtiyacı ziyâdedir. Zirâ irili - ufaklı pek çok devlet kuran bu asil hem mert, hem

cömert millet dıştan hiçbir güç tarafından mağlup edilemediği halde maalesef içten birbirlerine düşürülerek parçalanmaları = bölünmeleri sağlanmıştır. Sarayını ele geçirip Çin'de hükümdarlık yapan bu asker milletin mâzîini iyi bilmek gerek. Çin Seddi buna en güzel misallerden biridir.

Fitne; bölücülüğü, yıkıcılığı, zulüm ve katliamı hazırlayan en büyük belâdır. Bundan şiddetle sakınıp kaçınmak lâzımdır.

Hadis-i şerif: "Bana ne oldu ki sizi fırka fırka (tefrikaya düşmüş) görüyorum. "

Diğeri: "Günahkârların kıyâmete intizaren, dünyada işledikleri fenâlıkların cezâsını ölümleriyle çekmeye başlayacakları hakkında."

Hazret-i Peygâmbere Efendimiz bu Hadis-i şerifleri ile beşeriyete; suç işleyenlerin cezâlarını ölüm anından itibaren çekmeye başlayacakları gerçeğini gayet açık olarak birdirmektedir. Gerçek, insanların bildiği gibi değildir. Kişiyi mezarında kıyâmet gününe kadar istirahat ettirip o dehşet veren manzara vakti gelip çattıkta bir anda hesaplar görülüp de cennetlik cennete, cehennemlik cehenneme sevk edilecektir sanılmasın. Muamele aynen yukarıda bildirildiği gibi cereyan etmiş olacaktır. Aksi hâl ise, ilâhi adâlete ve tekâmül kanunlarına mugâyir olurdu ki bu muhaldir.

Kat'iyetle bilmeliyiz ki, kişi meyyit hâlini aldığı andan itibaren nar ve nûr hayatına hemen ayrılıp gönderilir. Nâr cehennem, nûr cennettir. Bu arada bir de berzah âlemi vardır. Cehenneme yakın olan bu yerde bulunan rûhlar kâbus hayatı yaşarlar...

Kur'ân-ı Kerîm: "(Allah insanı) öldürüp kabre (cesedini) koyduktan sonra ne zaman dilerse onu diriltecek." Abese: 80 - 21 ve 22

Bu Âyet-i Celîle; Hadis-i Şerifi ve verilen izahatı teyid eder.

Kısa bilgi: Cennet'te yani rûhanî ve nûranî hayatta yaşayanlar ne yazın güneş sıcaklığını ne de kışın soğukluğunu görmeyecekler. Yorgunluk ve meşakkat da duymadıkları gibi mânâsız boş söz de işitmeyeceklerdir. Ölümün bir daha vaki olmayacağı Cennetin iklimi devamlı surette gayet mutedil ve fevkalade güzeldir. Dünya hayatında gördüğün nimetlerin ifade edilemeyecek kadar sayısız ve kat be kat fazlası orada mevcut olup rûhanîdir ve enfestir. Katiyetle bilelim ki Dünya bir misâl âlemidir ve hakikat hayatı değildir.

Cenâb-ı Allah, biz âciz kulları için herşeyi güzel yapar ve mezbûlen ih-sân buyurur. Böyle bir Allah'a tapılmaz mı ve lütfeylediği nîmetleri için ona şükredilmez mi?

Kur'ân-ı Kerîm: "O Allahlardır ki, yeryüzünde ne varsa cümlesini sizin için halk etti." Bakara:2 - 29

Diğeri: "Allahın nîmetlerine şükrediniz." Nahil: 16 - 114

Öbürü: "Allah'a tapın, ona hiçbir şerik koşmayın." Nisâ: 4 - 36

Hak Tealâ hazretleri yaratıp gergef gibi işlediği dünya haritası üzerinde yedi iklimi de bağrında taşıyan ve her karış toprağı şühedâ kanı ile yoğrulmuş olan bu cennet vatani muhabbet ettiği Türk milletine tahsis buyurmuştur. Bu mânidar takdiri akıl sahibi insanların çok iyi tefekkür etmeleri gerekir. Cihânın kilit noktasında bulunan bu eşsiz yurdun yakası sözge-lişi ilk önce monşerlerden, monsenyörlerden ve sörlere ile matmazellerden kurtarılmalıdır. Zirâ, onların istedikleri istikâmette ahlâk bozuluyor, hem de çok bozuluyor ve böylece inançlar zayıflatılarak vatan - millet sevgisi zaafa uğrattılıyor ki, bu da istikbâl için hoş bir vaziyet değildir. Burada en çok dikkat edilmesi gereken nokta şudur: Türk Dili, kültürü ve medeniyeti üzerinde sergilenen oyunlar ve aile bağlarının kopartılarak yuvanın parçalanıp dağıtılması senaryoları... Bir de ayrıca asla gözden kaçırılmaması ve üzerinde hassasiyetle durulup vatan bütünlüğü içerisinde titizlikle takip edilerek yuvalanmasına imkân verilmemesi gereken şu menşei Kuzeybatı Avrupa ile Kuzey Amerika olan Protestan mezhebi var ki, işte bu mezhep tarafından gizli - açık bir halde desteklenen ve mâneviyat güzelliğinden tamamen mahrum olduğu gibi aynı zamanda ruhâni cihetten de çok fakir ve fakat tehlikesi yüksek, tahribatı ziyâde birçok uyduruk tarikat meyânında "Moon = Mun" ve "Sciencetology = Sayinstoloji" olmak üzere, bu şenî mel'ânet yuvalarını temiz yürekli ve sağ duyulu vatanperver Müslüman Türk Milleti'nin bilgisine sunuyoruz.

Vesile teşkil etmişken bir de şu gerçeği dile getirmiş olalım: Türkiye Cumhuriyeti Devleti'nin hudutları içerisinde faaliyet gösteren ecnebi = yabancı okulların irili - ufaklı durumlarına bakılmaksızın adetlerinin asgariye çekilmesi, şarttır. Asıl olan Türkçedir ve Türkçenin güçlendirilmesi fevkalâde lâzımdır. Çünkü selâmetin bir bacağı kendi öz dilimiz ve kültürümüzdür. Eğer biz kendi özümüze dönersek, gayrının kültürüne hiç mi hiç ihtiyacımız olmaz.

Velhâsıl vekilimiz Allah'tır, der ve diğerlerinden olduğu gibi bu müşriklerin de şerrinden yine Allah'a ilticâ ederiz.

Kur'ân-ı Kerîm: "Bize Allah kâfidir; ve ne güzel vekildir."

Âl-i İmran: 3 - 173

Çok iyi bilmeliyiz ki, göklerin ve yerin askerleri Allahındır. Ordusu olmayan veya ordusu zayıf olan bir millet; ellerinden - ayaklarından kelepçelenmiş ve zincirlenmiş gibidir. Bukağı ise esaretin simgesidir.

Her kurumda, her müessesede ve her teşkilâtta bir çok kötü vardır. Kötüsü en az olan ordudur. Bunu bahane ederek koskoca orduyu kötülemeye çalışmak, ne ahlâk ve ne de insaf ölçülerine asla sığmaz. Sonra hudutları kim bekleyecek ve dış güvenliği kim sağlayacak?!... Lüzumu halinde iaşemizden bile keserek, ordumuzu fevkalade güçlendirmek lâzım gelir.

Not: Milletimiz, devletimiz, güzel vatanımız ve kahraman ordularımız için günlük devamlı yaptığım dua gizlidir.

Rumların zulüm ve katliamı üzerine 1963 senesinden beri Kuzey Kıbrıs'ı çok güçlü bir Âyet-i Kerîme beklemektedir.

Cenâb-ı Allah hiç kimsenin tasarrufunda değildir; icraatını bir paşadan yaptığı gibi bir albaydan da yapar ve bir teğmenden dahi tecelli ederek yapmış olur.

Allahına - Peygamberine hürmetkâr, dinine - Kitabı'na saygılı, imânı güçlü ve inancı kuvvetli Türk ordusunu sevmeyeni Allah sevmez.

Ordusuna düşman olanın düşmanı Allah'tır.

Ordusu aleyhinde fitne yapan fâsık'ı Allah zelil eder.

Ordusundan nefret edenden Allah nefret eder.

Vay askerlikten kaçan ve ona yardım edenin hâline...

Allah düşman hedef seçilir mi hiç?

Allah Velisi Esseyyid Ömer Fevzi Mardin Hazretleri'nin "Dinde Askerlik Kültürü" isimli kitabını okumalarını öğütleriz.

Kur'ân-ı Kerîm: "Göklerin ve yerin bütün askerleri (yani hizmet unsurları) Allah-ü Tealâ'nındır" Fetih: 48-4

Diğeri: "Muhakkak, Resûl kullarımız için, onlar mansûr olacaklardır;

askerlerimiz galip gelecektir diye ezeli ilmimizde hükmümüz sebkat etti. (yani Allah ezeldenberi bunu kanun kat'iyetinde icrâ mevkiine koydu." Sâffât: 37-171-173

Bir diğeri: "Allah onlardan (Allah'a hizmet edenlerden, yani kalblerine imânı yazmış ve birer rûh ile teyid etmiş olduğu mü'minlerden) ve onlar da Allah'dan razı olurlar. Onlar; Allah'ın askerleridir. Âgâh olun ki, Allah'ın askerleri fevz-ü felâha (yani kurtuluşa, selâmet ve saâdete) erenlerdir." Mücâdele: 58-22

Öbürü: "Eğer Allah size nusret ederse size galebe edecek kimse yoktur." Âl-i İmran: 3-160

Buna en güzel misâllerden birisi ileride dercedeceğimiz Cihanşümûl İstanbul Fethi Hadis-i şerifi'dir.

Dost; eşi ve benzeri olmıyan Hak Tealâ Hazretleri'dir. Ulu Tanrı, buna en güzel örnek ve ölçü olarak da kendine karîb kıldığı Enbiyâ ve Evliyâsı'ndan sonra yine sâlih kulları zümresinden ve ait olduğu konusuna içerisinde anlatıldığı gibi dünyadaki adetleri parmakla sayılacak kadar az bulunan Zât Mürşidi Zevât-ı Şerifin yanısıra gerçek dervişân'ı göstermiştir. Alâkası bakımından iki mühim Hadis-i şerifi aşağıda dercediyoruz:

Hadis-i şerif: "Şeriat buyruklarım, tarikat işlerim, marîfet halim, hakikat sermâyem."

Hadis-i şerif: "Men sabere zafere." (yani: Zafer sabredenin)

Kur'ân-ı Kerîm: "Onun misli gibi bir şey yoktur." Şurâ: 42-11

Kur'ân-ı Kerîm'in 10. Yûnus Sûre-i Şerifesi'nin 62. Âyet-i Celilesi yüce emridir: "Âgâh olun ki Allah'ın evliyâsı için asla korku yoktur ve bir şeye de (kendi hesaplarına) mahzun olmazlar. "

Aynı Sûre-i Şerife'nin 64. Âyet-i Kerîmesi Emr-i şerifi de şöyledir: "Onlar (Evliyâ) için dünya hayatında ve âhirette her türlü beşâret ve müjde vardır. Allah'ın kelâmında (emrinde ve vaadinde) değişiklik yoktur. Bu; büyük fevz-ü necâttir, (yani büyük kurtuluş ve saadete, selâmete eriştir)."

Bu vesile ile burada kaydettiğimiz iki Âyet-i Kerîmeye hususi olarak nazar-ı dikkatinizi çekmek istiyoruz:

1 - "Gaybı bilen odur, (gayb onundur.) Ve gaybı kimseye açıklamaz. Ancak Resûlleri'nden ihtiyâr edip râzı olduğuna (lüzum gördüğüne) onun bazısını bildirir." Cin: 72 - 26-27

2 - "Bazını; bazı üzerine üstün ve mümtaz kıldığımız bu Resûller'den, Allah-ü Tealâ ile tekellüm edip konuşan vardır. Bazılarını da diğerleri üzerine derecelerle yükselttik. Meryem oğlu İsa'ya açık mûcizeler verdik ve onu (Rûh-ül-Kudüs) ile takviye ve te'yid ettik." Bakara: 2 - 253

Cenâb-ı Hak bilcümle kullarına ezelden ebede olmak üzere bir de şu hakikati beyân buyurmaktadır:

Akıllı ve zeki insanların kendilerine mükemmel örnek alabilecekleri şekilde diğer mümtaz vasıfları yanında en büyük birer kahraman kumandan olarak Peygâmbere efendimiz Ahmed Muhammed Mustafa Aleyhisselâm Cenâbları ile Şâh-ı Velâyet İmam Aliyyün Murtâzâ Efendimiz Hazretlerini misal vermiştir.

Cenâb-ı Allah cümlemizi âli şefaatlerine ve himmetlerine mazhar kılsın. Âmin.

Üç Suâl

1 - İslâmcılık ne demektir?

Bu bir fitnedir ve fâsık sözüdür. Yuh olsun. Eğer takvâ yerine düşüncesi ile söyleniyorsa, daha da çirkin. Bu türlü sözler bölücülüğe zemin hazırlar. Sözün sahibi bu yolla kendi üstüne etrafın dikkatini çekerek ya şöhet edinme peşinde bir yalancıdır, ya da câhil veya gâfildir ki, hesabı bir güzelce sorulur. Böylesi kimselere ilim ve irfan fıkarası deniliyor. Tekrar ediyoruz. İslâmcılık safsatası yıkıcılıktan ve bölücülükten başka nedir ki?!.. Bu fitneyi meydana getiren neticede hesabına da katlanmak zorundadır ve bedeli ağırdır. Bir de bu zümre utanıp, sıkılmadan Allah'tan af ve Peygamber Aleyhisselâm'dan şefaata isterler.

El cevâb: "Kurbanın fıkara verilen eti ve akıtılan kanı Allahın rızâsını temin etmez, ancak sizden takvânız Allahın rızasına isabet eder."

Hac: 22 - 37

Diğeri: "Âhiret için zahire toplayınız, bunun hayırlısı takvâdır."

Bakara: 2-197

Bir diğeri: "Muhakkak Allah indinde ekreminiz (en makbulünüz) en ziyâde takvâ sahibi olanınızdır." Hücerât: 49-13

Öbürü: "Bu âyetler; mev'ize ve ibrettir. İstiyen onunla mütenebbih olarak takvâya sülük ile Rabbına yaklaşır." Müzzemmil: 73 - 19

Takvâ: "Fenâlıktan sakınmak ve iyiliği esirgememektir." (Takvâ: Kötülüğten şiddetle sakınmak ve iyiliğe sür'atle koşmaktır.)

Hadis-i şerif: "Tefrika soğan bizden değildir."

Diğeri: "Yalandan sakınınız, zira yalan ile imân cem olmaz."

Bir diğeri: "Ateş; odunları nasıl yiyip kül ederse, gıl ve hased dahi insanın hasenâtını (iyiliklerini) öylece izâle eder (yok eder)."

Öbürü: "Rabbınız birdir, pederiniz birdir. Ne Arab'ın Acem'e, ne Acem'in Arab'a ne kırmızının siyahîye ve ne de siyahînin kırmızıya üstünlük hakkı yoktur. Takvâdan gayrı (Allahtan sakınıp emirlerini yapmak ve nehiyelerinden sakınmaktan gayrı.)"

İslâmcılık ve Din'de reform densizliğine Kur'ân-ı Kerîm'den cevabdır.

2 - Din'de reform:

"Ve insanlardan bazıları vardır ki; bilmeksizin ve yolsuz ve kitâb-ı mü-nîrsiz Allah-ü Tealâ'nın zât ve sıfatında mücadele ve mubahese ederler." Lokman: 31-20

El cevâb: "Artık yüzünü (muvaahhid-i pâk olarak) (Din-i Hanîfe) doğrult ki, insanların sıfatını Allah; o Din fitratı üzerine ve kendi hakikati üzere yaratmıştır. Allahın halk içinde değişiklik yoktur. İşte doğru din; budur ve lâkin insanların çoğu bilmez." Rûm: 30 - 30

Hadis-i şerif: "Her doğan ancak fitrat-i İslâm ile doğar."

Evet: "İnsanlardan öyleleri vardır ki ilim ve vukufu olmadan Allah hakkında münakaşa ederler ve her azgın şeytana tabî olurlar." Hac: 22-3

Hadis-i şerif: "Ümmetimden yalancılar, deccaller vücûde gelir (zâhirde insanları irşâd edici görünüp hakikatte doğru yoldan ayartanlar meydana gelir.)"

Diğeri: "Ümmetim için asıl deccalden ziyâde, ümmeti idlal eden (delâlete saptıran) deccal imamlardan (önder âlimlerden) korkarım."

Bir diğeri: "Dine musallat olacak âfet üçtür.

Birincisi: Fısk ve fücûr ile me'lûf fakih'ler (şeriat bilgini geçinenler.)

İkincisi: Zülmeden hâkimler (şeriatı doğru hüküm ve tatbik etmeyen kadılar.)

Üçüncüsü: Yanlış içtihad ile (yanlış) yol gösteren câhil müçtehidlerdir."

Ve: "İnsanların eşirrası; ulemâsının şerir olanlarıdır."

3 - A. B. = Avrupa Birliği...?

Akıllı ve tefekkür ehli insanlara hitâben beyândır.

Kur'ân-ı Kerîm'den:

"Kâfirler birbirinin velîsi oldukları halde siz, birbirinize dost ve müzahir olmazsanız, yeryüzünde fitne ve büyük fesad olur." Enfâl: 8 -73

"Siz evvelce kendilerine kitab verilenler gibi olmayınız. Onların Enbi-yâlarıyla aralarındaki zaman uzadığı için kalpleri kasvet peyda etti, bir çokları (bu yüzden) fasıklardır." Hadid: 57-16

"Kendilerine kitap verilenlere kâffe-i âyât ve mucizâtı getirsen; senin kiblene tâbi olmazlar. Ve sen de onların kiblesine tâbi' olurlardan değilsin. Onların bazıları (bile) bazılarının kiblesine tâbi' değillerdir. (Allah'ın istediğinden başka bir şey olmaz)." Bakara: 2 - 145

"Eğer ehl-i kitap, Muhammed'e ve Kur'ân-a imân etseler ve asiliklerden sakınsalardı, elbette onların günahlarını bağışlar ve kendilerini cennet-i nâîme koyardık." Mâide: 5 - 65

"Yâ Muhammed, Yahûdiler ve Hıristiyanlar onların Dinine ve milletine tâbi' olmadıkça senden razı olmazlar." Bakara: 2 - 120

"Zâlimlerden bazısı, bazısının dostu ve velisidir. Allah ise muttakîlerin dostudur. Bu Din; insanlara fevz-ü felâh (kurtuluş ve selâmet) yolunu gösterir. İkaan (yakınlık) talebinde bulunanlar da mahz-ı hidâyet ve rahmettir." Casîye: 45-19

Ey düşünen akıllı insan! Gerçekleri yukarıda yazdık. Bu babda sana deriz ki, Lahey Adalet Divânı'na, insan hakları mahkemelerine ve derneklerine asla güvenme. Dünyanın en stratejik noktasında bulunan Türkiye Cumhuriyet Devleti üzerinde öteden beri onların hesapları çok yoğun ve değişiktir. Bu Birlik'in sana zarardan başka kazandıracığı bir şey yoktur. Onlar vakti gelince kendi aralarında dahi hüsrana uğrayacaklardır. İyi billesin ki, Mutlak Tek Gücün Sahibi, Hak Padişah olan Allah dünyevi güç taksimini tek kutup ve zıt kutub olarak bırakmayacak, Kıtalar adedince bölerek dağıtacaktır.

İşlerini ikili andlaşmalarla bağlamak senin hayrınadır.

Bilgi: Cenâb-ı Hak; "Hakkel' yakîn kelâm-ı mukaddesi ile Kur'ân-ı

Kerîm'in ve İslâm Dini'nin müstesnâ yüceliğini intibâh için biz âciz kul-larına çeşitli vesilelerle beyan buyuruyor. Bu, şu demektir:

Dünya geçici ve aldaticıdır. Renklerine ve zevklerine aldanma, sonra helâk olursun... Sen tabut olma deriz. Sen tabut olmazsan, sana çakılacak çivi bulunmaz!..

"İkrâh ettiğiniz öyle şey olur ki, o size hayırlı olur. Ve sevip arzuladığınız öyle şey olur ki, o size şer olur. Allah bilir (hakikâtleri) ve siz bilmezsiniz." Bakara: 2 - 216

"Yâ zanneder misin ki, o müşriklerin ekserisi senin kelâmını işitir veya onu anlar. Ne işitir, ne fehmederler (anlarlar). Onlar hayvanlar gibidir. Hattâ, onlardan ziyâde yollarını şaşırmışlardır." Furkan: 25-44

"Kâfirler de hayat-ı dünyâdan temettü edip hayvanların yedikleri gibi yerler." Muhammed: 47-12

"Eğer Allah insanları kazandıkları günahların derecesine göre muâheze etse idi, yeryüzünde bir yürüyen bırakmazdı. Ve lâkin onların cezalarını muayyen bir vakte bırakıp geciktirir." Fatır: 35 - 45

"Her ümmet için bir muayyen vakit vardır. O vakit hulûl eyledikte bir dakika bile tehir olunmazlar ve takdim de edilmezler." A'râf: 7 - 34

"Helâk mı olacak; beyyine ile helâk olsun; hayat mı bulacak; beyyine ile hayat bulsun. (Beyyine; aklî delil, aklî bürhan, aklî hüccet mânâsındır.)" Enfâl: 8 - 42

Vahdâniyet ve kudret sahibi olan Allahın takdirini çok iyi düşünmek gerekir. İnanalım, düşünelim, kazanalım.

40. Mü'min Sûre-i Şerifesi'nin 67. Âyet-i Celîlesi'nde buyruluyor ki: "Lâzımdır ki (Allah'ın) kudret ve birliğini taakkul edesiniz (akıl) edesiniz, akıl erdiresiniz, fikirde iyice kavrayasınız."

Avrupa Birliği ile alakâlı olarak yukarıda kaydedilen Âyet-i Kerîmele-rin tamamlayıcı mührüdür:

"Müminler, müminlere bedel kafirleri (putperestleri) dost edinmesinler (onlara emniyet etmesinler). Bunu yapanların Allahın dostluğundan nasip-leri yoktur. Ancak onlardan takva (şartlarına uymak) için (yani iyi bir insan olmanın iktidasına uymak için) müvâlat (ahbaplık, iyi geçinmek hâli)

böyle değildir (o müstesnâdır, O herkese karşı lâzımdır)."

Âl-i İmrân: 3-28.

Eğer Cenâb-ı Allah murad etmişse AB devletlerinin silahlarını geri tep-tirir ve birbirlerine düşürerek, herbirerlerini hüsrana uğratar. Kulların ken-dilerine göre hesabı vardır. Vallah'ül âzim, Allah'ın da öyle ulu hesapları vardır ki, kulların hesaplarını allak bullak eder.

Ey öz be öz Müslüman Türk!

Yukarıdaki mukaddes Allah kelâmlarından da anlaşıldığı üzere sen hiç kimseye düşman olmadığın halde sana düşman pek çok! Eğer fevzûfelâh istiyorsan aslına dön ve gerçeğin ifade ettiği selâmeti kendi özünde bul. Zira senin hiç kimseye ihtiyacın yok ve aradığın servet de kendinde mevcut.

Eğer yukarıdaki arzettiğimiz Allah âyetlerinden bir şey anlayamadıysan, biizzillâh sana anlayabileceğin en açık bir dille gerçeği burada ifade etmiş olalım:

Ey Türk evlâdı! Diyelim ki, binbir entrika ve baskı karşılığında Kıbrıs'ı verdin; iş bitti mi sanıyorsun? Hayır, bitmedi. Kıta sahanlığı ve FIR hattı formülünü bularak arkasından isteyecekleri Ege'dir. Diyelim ki, aynı gad-dar Bizans oyunlarına aldandın ve Ege'yi de verdin. Neredeyse üç adım deniz suyu mesafesiyle karaya kadar geldiler. Görüyorsun ki, muradları yine de hasıl olmadı. Emsali istekleri de bitmeyecektir. Herşey bitse Ana-dolu'yu isteyeceklerdir. Sana tavsiyemiz şudur: Tavsiyelere boyun eğme ki dâvanı davasızlık haline getirme. Zira senin hesapların adâletli medeni-yettir. Onları ise barbarlık ve istilâ planlarıdır ki, bu Hak katında lânet-lenen en büyük zulümdür. Zalimlerin de hesabı ağır görülür.

Bu arada büyük bir çıban başı olarak iki küreğinin arasına hançer sap-lar gibi hiçbir suretle hakları olmadığı bir hak peşinde koşarak Kerkük, Erbil, Süleymaniye'yi de içerisine alan Kuzey Irak'ta aldattıkları din kar-deşlerimiz Kürtleri de kullanarak bir uyduruk (.....) devlet kurarak seni sana vurdurtmak isteyecekler ve bu hengâme içerisinde de yine sana ait olan servetin üzerine çöreklenmeğe çalışacaklardır. Görülecektir ki, kalp-leri, gözleri ve karınları aç oldukları halde kendi hesaplarınca sıra şimdi İst-ambul dükalığına yani Fener Patrikhanesine ekümenük sıfatının verilmesi-ne gelecek ve bu meyanda Heybeliada Papaz Okulu'nun açılması da dev-

reye girecek, bunu da halledebilirlerse içeriden kendilerine menfaat ortakları bularak Türkiye Cumhuriyeti Devleti'nin ana temellerini teşkil eden stratejik noktaları ele geçirerek ülkemizin altı - yedi eyalete bölünmesine çalışacaklardır. Bunun işaretlerinden bir tanesi suni olarak icat ettikleri Ermeni talepleridir ki, bu da gözden uzak tutulmamalıdır.

Bütün bunlara rağmen medeniyet, kültür ve dil farklarını da bir bahane olarak ileri sürecekler ve AB müşterek devletleri arasına seni asla almayacaklardır.

Ey Türk evlâdı!

İsteyerek, istemeyerek oyalama koridoruna girip, zaman kaybetme!

Şu hususu çok iyi bilesin ki; bütün bu dillendirdiklerimizi teşkil eden Kıbrıs Adası 1963 senesinden beri mahiyeti açıklanamayacak bir şekilde (...) Âyet-i Kerîme ile korunmakta ve muhafaza edilmektedir. Gayretullah dokunan param parça olur.

ABD'nin gizli niyeti Kıbrıs'ı kendisi için üs hâline getirmektir. Bu dostluğa hiç mi hiç sığmayan çirkin bir oyundur. Böylesi dostun varsa ayrıca düşmana lüzum yoktur.

Ey hak sahibi mazlum Müslüman Türk evlâdı!

Şimdi konunun bağlantısı olarak burada kayda alacağımız Allah Kelâmı Âyet-i Kerîmeleri çok iyi tefekkür eylemelisin: İşte, birleşik gerçekler:

"O vakit sen mü'minlere Rabbınızın üçbin melek indirerek imdad eylesmesi; size kifâyet etmez mi dedin." Âl-i İmran: 3-124

"Evet eğer sabır eder ve Resûle muhalefetten sakınırsanız düşman şiddet ve gayz ile üzerinize saldırdıkta Rabbınız, âlametli beşbin melekle size imdad eder." Âl-i İmran: 3-125

Mührü olarak:

"Ve elinizle kendinizi tehlikeye atmayınız." Bakara: 2-195

Aklını iyi kullan ve Allaha tam güven.

Çeşitli menfaat duygu ve düşünceleriyle kendi aralarında bile dalaşmağa hazır ve bu hususta gelecekları karanlık gibi görünen Hıristiyan AB üyeleri çeşitli tuzak, hile, hud'a ve desiselerle mert ve mazlûm Müslüman Türk milletini boğazlamak üzere tüyleri yolunmuş bir kaz'a çevirmek ar-

zusundalardır. Devletimiz üzerinde çirkin oyunlar oynanmakta ve çok daha çirkin oyunlar oynanmak istenmektedir. İşte, bu hususu çok iyi düşünüp değerlendirmek ve çeşitli menfaatlerle ülkemiz içerisinde bunların işbirlikçilerinin propagandalarına aldırmmamak zarureti vardır.

Osmanlı İmparatorluğu'nun enkazı üzerinde kurulan bu devlet sokakta kurulmadı. Askeri ile, sivil ile, kadını ile, erkeği ile, genci ile yaşlısıyla, hacısıyla hocasıyla, fıdan gibi genç talebeleriyle savaş meydanlarında kuruldu...

İçerideki gafiller, hainler, bedbahtlar; dışarıdaki devletimizin düşmanlarıyla zamanın şartlarına göre ticari - siyasi - mali bir çok sahada Türkiye Cumhuriyeti Devleti'ni bölüp, parçalayıp, dağıtmak için anlaşmış olabilmeler.

Zira, insan sevdiği ile haşrolunur. Buna dair, üç sahih Hadis-i Şerifi burada kaydetmiş bulunuyoruz:

"Bir adam hangi kavmi severse Cenâb-ı Hak onu sevdiği kavmin zümresinde haşreder."

Öbürü:

"İnsanlar (hayatta taşıdıkları) niyetleri üzerine ba's olurlar (haşrolurlar)."

Bir diğeri:

"Bir kavme benzemek isteyen o kavimdendir."

Ey Müslüman Türk evlâdı!

Bu mevzuda sana pendimiz şudur:

Milletlerin karşılıklı menfaatleri nokta-ı nazarından ikili anlaşmalarla, Avrupa ile münasebetler pekâla temin edilebilir. Aslında AB'ye dahil olma yönündeki faaliyetler zaman kaybından başka bir şey değildir. Tekrar ediyoruz: Türk milletinin kendi özüne dönmesi cümlesinden hayırlıdır. Çünkü, bereket ile hayır ve uğur buradadır.

Aslında ABD, AB konusunda samimi olarak hiçbir zaman Türkiye'nin arkasında olmamıştır.

Kaht-ı rical devrindeyiz yani devlet adamı kıtlığı devri yaşanmaktadır.

Düşünen akıllı insanın dostu Allah'dır.

Ey uyanık Türk milleti!..

İslâm - Türk Medeniyeti ile İslâm - Türk kültürüne, şeytanın kırmızı değil de al yâni şühedâ kanıyla yoğrulup üzerinde beyaz renk ay ve yıldızın bulunduğu ve yeryüzünde eşi - benzeri bulunmayan şanlı Türk bayrağına - sancağına tam sahip ol. Zirâ, bu senin hiç bir şekilde, hiç kimseye devredilemez hürriyetindir - istiklâlindir.

Ey uyanık Türk!

Devletimizin hudutları toprak bütünlüğünün mülkiyet hakkına tam sahip ol ve satma - sattırma!

Dere, çay, ırmak ve nehirlerimizin kadir kıymetini bil; fakat, Kerbelâ Vak'asını hatırlayarak ihtiyaç sahibi komşularımıza belirli ölçüler içerisinde su vermeyi asla unutma. GAP, Dicle ve Fırat nehirleri üzerinde hassasiyetle dur.

Ziraatine sahip ol ve her geçen gün geliştirmeğe çalış.

Hayvancılığa önem ver.

Çeşitli meyva ve sebze ürünاتını geliştir.

Üzerinde yaşadığın Türkiye Cumhuriyeti Devleti'nin en stratejik temel noktalarındaki müesseselerini iyi koru. Çeşitli desise ve ağız kalabalıklarına inanma ve satılmasına asla müsaade etme. Meselâ; madenlerimiz, petrol, muhaberat, temel fabrikalar ile benzerî kıymetteki diğerleri ... Altın, doğalgaz, uranyum, toryum ve bor gibi çok değerli maden cevherlerimizin ve doğal kaynaklarımızın oluşturduğu emsalsiz bir servetin üzerinde oturuyoruz. Bunlar aynı zamanda senin aş ve iş kapılarıdır ki, bugünkü Türkiye Cumhuriyeti Devleti hudutları içerisinde çalışan 300 milyon nüfusu rahatlıkla besler. Bunlar milli servettir, asla elden çıkarılamaz. Aksi düşünce devletimize en büyük ihanetlerden birisi olur.

Bunlar senin karnını doyuran aş ve iş kapılarıdır.

Ziraat ve hububatta sunî gübreyi en asgariye indir ki mahsulatın insan sağlığı için sağlam ve lezzetli olsun. Mahsulun az olur, ama değeri büyük olur. Kalbi aç, gözü aç ve midesi açlardan olma. Kanaat sahibi ol!

Ayrıca:

Ormanlarımız devletimizin = milletimizin nefes borusu mesabesinde akciğerleridir. Her insanın ormanlarımızı titizlikle koruyup, gözetmesi aslî vazifelerinden olmalıdır. Erozyon illetine karşı tedbirini al ki senin olan bu vatan topraklarının kaybını önlemiş olursun. Bunun yanısıra, orman yakanlar ve yakıranlar insanlığın en büyük cinayetlerinden, katliamlarından birisini işlemektedirler. Milli servete zarar vermenin yanı sıra o yemyeşilliklerle beraber sinesinde bulunan her cinsten milyarlarca canlı mahlûk da beraber yanıp, kavrulmaktadır. Bu indallahta hesabı görülecek en ağır suçlardan bir tanesidir. Bu gerçek muvacehesinde orman suçlularına affi olmayan en ağır cezanın verilmesi elzemdir.

İllâ ve lâkin güzel ahlâk ve
Allah rızası için halka hizmet.

Edep

Âcizaneme 30 Ağustos 1981 Pazar günü bir gerçek rüyâda tekiden gece saat 03'te buyruldu ki:

"Allahı dost edinen bu dünyada yalnızdır. Ben, Allahı dost edindim; bu dünyada yalnızım."

Gözle görülmeyen ve elle tutulmayan hizmet, elle tutulan ve gözle görülen hizmetten çok daha faiktir.

Bir bütünlük içerisinde ifâde ederiz ki, mânâdan çıkıp maddede zuhûra gelen hizmetlerimiz ile gerçek hayatta faydalı olmak üzere, mânâ âleminde saklı tutulan hizmetlerimizin cümlesi Allah katında mesbûktur.

Sayısız hizmetlerden bir misal:

Sene 1979: Hatırimda kaldığı kadarıyla Mayıs ayıdır. Ankara'dan muhterem Alpaslan Türkeş âcizanemi telefonla aradı ve çok özel bir mesele hakkında görüşmek üzere İstanbul'a gelmek istediklerini söylediler ve âcizanem "hay hay" dedikten sonra hemen geldiler. Hiç sakınca görmeden çok ketûm olan ailemin yanında meseleyi açtılar ve dediler ki:

"Sayın Başbakanımız Süleyman Demirel ile vatanımızın bekâsı, memleketimizin selâmeti ve milletimizin refahı için günlük normal mesai bitiminden sonra dahi tâ gece yarılarna kadar başbakanlıkta başbaşa verip çalışıyoruz. Fakat bir hayli zamandır İran'ın bize karşı tavrı bizi meşgûl etmektedir. Altı aydan beri önümüzdeki İran dosyası üzerinde çalışıyoruz. Bu da yer yer devlet işlerinde bazı aksamalara sebep oluyor. Bu bakımdan üzgünüz ve canımız da çok sıkılıyor. Âcizânem Cenâb-ı Allah'ın izniyle sizi gönlüme alarak, Sayın Başbakanımıza dedim ki, Efendim bana onbeş gün müsaade edin. İnşallah sevindirici bir malûmat getiririm."

"....." Biiznillah kendilerine cevabımız şu oldu: Cenâb-ı Allah Müslüman Türk milletine ve devletimize zarar verdirtmemek için isterse İran'ı birbirine düşürür ve bizden bir nevi mecburi istikâmet olarak elini eteğini çektirir. Böylece sizler de rahatlar, huzur içerisinde hizmetinize devam edersiniz. "

Aylarca sonra "Efendim Allah sizden razı olsun İran Dosyası'nı rafa kaldırdık, orada tozlanadursun. Neticeden memnunuz. Allah sizden tekrar tekrar razı olsun." dedi. Bu ifadesiyle İran Devrimi'ni işaret etmiş oluyordu. Not: Sanıyorum mevzu kendilerine sorulursa Sayın Süleyman Demirel bunu teyit eder.

İndallah'ta ilâhî kayda geçmiş insanlığa pek çok hizmet meyanında iki misâlden birisi 1980 senesi Nisan ayındadır. Bir diğeri 1998 senesi Ekim ayının 22. gününde ellidört santimlik bir beyaz ip kullanılarak ifa edilmiş mühim hizmetlerden birisidir ki meyvesini... ay sonra vermiştir. Hakikâti Allah'ca malûm, misal olarak verdiğimiz bu hizmetlerin maddeten ve aleni ifşası Hakk'ın hoşuna gitmeyeceği için mahsûrludur.

Eğer bu hadisâta muttalî olan tarihçi çıkarsa, bunu ileride muhakkak kayda alır.

Bu kitabın yazılmasını âcizâneme işaret buyuran, ezelden - ebede olmak üzere yeryüzünde gelmiş geçmiş ve gelip geçecek Evliyâ'nın başta gelen en ulularından Cenâb-ı Şeyh-i Ekber Muhyiddin-i Arabî Efendimiz 'dir. Kendilerine minnet ve şükranlarımı takdim eder ve bir bakıma bu kitabı edeb ölçüleri dahilinde mübârek zâtlarına mâletmek arzumu ifâde etmek isterim.

Ayrıca ve aynı zamanda Şeyh-i Ekber-i Sâni makamı'nda bulunan Esseyid Ömer Fevzi Mardin Efendimiz Hazretlerine de minnet duygularımı arzederim.

Ey Allahın güzel kulları;

Bu kitabın beğendiğiniz tarafları sizin olsun. Beğenmediklerinizle beğendiklerinizin tamamı bizimdir.

Bu kitabı Hakk'a makbul olmak ve izzet bulmak isteyen genç - yaşlı, kadın - erkek, asker - sivil, herkesin okumasında kendileri için büyük fayda vardır.

Kur'ân-ı Kerîm: "Yâ Muhammed, kelâmı işitip onun iyisine tâbi' olan kullarımı tebşir et, Allahın hidâyet ettikleri onlardır. Kâmil akıl sahipleri de onlardır." Zümer: 39 - 17 ve 18

Gerçek bir rüyâda âcizâneme Hazreti Ali Efendimiz'in pâk nefsi gösterildi ve denildi ki: "....." Edep yoluyla ifade edebileceğimiz ancak bu kadardır: "Hazret-i Ali'nin pâk nefsinden senin nefsin nispet alarak ona misâl oldu..." Bunun üzerimde mevcut tesiri büyüktür.

Bekâbillah mertebesindeki aziz şeyhim (1900 - 1979) 5 Mart'ta tam bir mahfiyet içerisinde Hak'ka yürüdüler. Sevmedikleri bu dünyadan göç edeceklerini aylarca önceden bir lisan-ı münasib ile haber vermişlerdi. İşte o Allahaismarladık mânâsındaki (Bakî Allah, ircâ' emri geldi eyvallah) dedikleri el yazısı eski yazı âcizanemdedir. Vâris biziz ve tekiz.

Aziz şeyhim tek idi ve insanlar arasında hiç mi hiç renk vermeden dolaşırlardı. Âcizâneme hitaben mükerrer olarak şöyle buyurdular: "Ben, seni yanıma alacağım; hakikat hayatında beraber olacağız."

Yâ şeyhim; selâm, hürmet ve minnet bizden sana olsun.

Ey dostlar!

Cenâb-ı Allahın kadrosu rûhânîdir. Yani mânevi ve dahası bâtînîdir.

Sizlere tavsiyemiz şu ola: Zinhâr hiç kimseyi küçük ve basit görme marazınız = hastalığınız olmasın. Unutulmamalıdır ki, senin beğenmediğin o kimse ... kadrodan olup aralarında bulunabilir.

Derdin = belânın tohumunu atıp sonra çeşitli mâzeretlerle illetin tedâvisi peşinde koşup da bitâp düşmeyesin. Bu arada işlerin ters gitmesi ve ailedeki tatsızlık ile huzursuzluk hallerini de hesap etmek lâzımdır.

Bir de şunu kaydedelim: Meczûbdan uzak dur. Bilesin ki, biri tatlı ve bir diğeri de acı olmak üzere meczûb iki türdür. Biri zararlı ve öbürü de mülâyim olsa dahi sen yine dikkatli ol! Kıрма ve gönlünü hoş edip geç.

Gelelim kadro mevzûuna: Cenâb-ı Allah kadrosunu memurdan, askerden, eskiciden, sakadan, çiftçiden, işçiden, bekçiden, odacıdan, köylüden, şehirliden, çobandan ve ilâ... meydana getirir.

Bunlar güzel ahlâk sahibi, irfan ehli, saf gönüllü ve temiz yürekli Allah sevgilileri olan velîlerdir. Cümle mahlûkat kendilerinden emindir.

Allah Kelâmı Kudsi Hadis:

"Evliyâm kubbelerimin altında gizlidir. Onları benden başka kimse bilmez."

Hadis-i şerif:

"Milleti arasında şeyh, ümmeti arasındaki peygamber gibidir."

Yine aynı Hadis-i şerifin bir diğer ifâdesi şöyledir:

"Kavmi içinde şeyh, ümmeti içindeki peygamber gibidir."

Mevzuun aslına devamden Hazret-i Peygamber çok mühim iki Hadis-i şeriflerinde şöyle buyururlar:

1- "Her karinde ümmetimden sâbikûn (ileri gelenler) vardır ki bunlara bedeller; (budalâ) ve siddikûn derler.

(Haklarındaki inâyet ve merhamet -i ilâhiye o kadar mebzûldür ki, sizler de o yüzden yer ve içersiniz ve yeryüzündekiler için vukuu melhuz olan belâ ve mûsibetler o yüzden def ve ref olur."

2- "Mahlûklardan hiç bir şeye lânet etmemek, velâyet mertebesinde bulunan (bedeller)'in alâmetidir."

Ey düşünen akıllı insan; sunduğumuz bu ehemmiyetli bahsi iyi anla ve bundan nasiplenmeye bak. Böylece Adâb-ı muâşeret ölçüleri içerisinde dünya hayatını sürdürüp tamamlamış olanlar zümresine dahil ol ki, gerçek olan ahîret âlemi dediğimiz ebedî hayat'ta mutlulardan sayılasın.

Sana bir pendimiz de şu ola: İrili - ufaklı hangi makam ve mevkide olursan ol ...sosyal münâsebetlerde eli cebinde teşyî edicilerden olma. Böylesi davranışlar uydurma terbiye usûlleri cümlesindedir ki red eyle. Bir de ellerin arkada bağlı vaziyette dolaşarak selâm verip alma. Serbest ol, serbest yürü; ya ellerini aşağı bırak ya da öne kavuştur. Caddelerde - sokaklarda simit - sandviç vesâir yiyerek - içerek dolaşıp bu halde kapı eşiklerinde oturma.

Umumî yerlerde yaşlı kişilere gazilere, hastalara kalkarak yer verin. Bu hususta Kur'ân-ı Kerîm'de edepli hâl üzere olmak emredilmektedir: "Müminler! Size, bir mecliste yer verin denildiği zaman yer verin ki Allah size genişlik versin, bunun gibi 'kalkın' denildiği zaman da kalkın, Allah içinizden iman getirenlerin ve bilhassa ilme nail olanların derecelerini

yükseltir. Allah bütün âmalinizden haberdardır." Mücadele 58-11

Televizyonlarda bacak bacak üstüne atıp yayılarak halkın karşısında pervasızlık sergileyenlere, bir masa kenarına ilişenlere, ayakkabılarının altını göstererek rahat olanlara, yatağa ayakkabılarıyla uzananlara, yatakta yemek yiyenlere, yemek kaplarını fırlatıp atanlara bakıp da ibret al!.. Bilesin ki; hergün yedi öğün binbir çeşit yemek yiyip ömrünce lüks hayat sürsen veya günde bir kere yemek ile iktifâ edip sırtında taş taşıyarak nafakanı kazansan da bu ömür geçecek. Ya sonra?!..

Hadis-i şerif: "Ekmeği mükerrerem tutunuz. Zirâ o; semânın, yerin hareketlerindedir. Kim sofraya kırıntısını yerse, Allah ona mağfiret buyurur."

Allahın selâmı vakar sahibi kullarının üzerine olsun.

Kur'ân-ı Kerîm: "Allahın makbul kulları onlardır ki yeryüzünde yürüdükleri zaman sükûn ve vakar ile yürürler ve câhiller onlara hitâb eyledikçe cevaben (selâm!) derler ve Rablarına secde ve kıyam ile gecelerini geçirirler." Furkan: 25 - 63 ve 64

Ey cân, dünya kadroları ve hiyerarşisi böyle mi ya?!

Kur'ân-ı Kerîm: "Şunlar ki altın ve gümüşü hazinelerinde biriktirip Allah yolunda infak etmezler (muhtaçlara yardım etmezler) onları elemli azâb ile tebşîr et." Tevbe: 9 - 34

Kadınlara - kızlara mahsus olan zîynet eşyası şimdi erkeklerin - gençlerin boyunlarında, kulaklarında envâ çeşidiyle parmaklarında takılı!.. Bir de ayrıca servet bekçiliği var ya. Eyvahlar olsun... Ahlakın düzelmesi için Ahlak bozucu dizilerin, filimlerin ve reklamların zapt-ı rapt altına alınmasını temin etmiş olanlardan Allah razı olur ki, kazanılıp elde muhafaza edilmesi çok mühim bir nimettir.

Allah'a hizmet etmek için çalıştım. Bir misal âlemi olan bu dünyâda devamlı ferâgat halinde olduğumdan kendim için çalışmadım. Bu sebeptendir ki, bir hayli ilerlemiş şu yaşıma kadar hiç dünyalığım olmadı. Neyim var idiye dağıttım. Dünyâ servetim; ayağımdaki ayakkabı, sırtımdaki elbise ve kolumdaki vasat saatten ibârettir.

Takdir, ihsânı ile mâruf olan mülkün yegâne sahibi Allahındır. Allah hak padişahdır.

Hadis-i şerif: "Cenâb-ı Hâk dünyâya: (Bana hizmet edene hizmet et) buyuruyor. "

İbretle okuyoruz: "İnsanlardan öyleleri vardır ki Allah-ü Tealâ'ya bir taraf üzerine (bir hususi maksatla) ibâdet eder. Eğer ona bir hayır, menfaat isâbet ederse onunla mutmain olur, eğer bir belâ ve fitne isâbet etse yüz çevirir ve ardına döner. O; dünya ve âhirette ziyân etti." Hac: 22-11

Diğeri: "Biliniz ki dünya hayatı, lehv ve laib (oyalayıp aldatici, oyuncak oyun)dur. Aranızda tefâhür'ü (övünmeyi) mucib süs ve ziynet, evlâd ve mal çokluğuyla mübahatta (sevinmeden) ibarettir.

O; bir yağmur gibidir ki yerden çıkardığı nebat; kenarı (etrafi) sevindirir, sonra kurur ve sapsarı görürsün, sonra ufaklanıp parçalanır (toz gibi olur dağılır). Âhirette kâfirlere şiddetli azâb ve mü'minlere mağfiret (ve) Allahın rızâ (tecelliyatı) vardır. Dünya hayatı (ise) ancak gurur metâdır." Hadîd: 57 - 20

Bir diğeri: "Yâ Muhammed sana âhîret dünyadan hayırlıdır."

Duha: 93 - 4

Öbürü: "İnsanlar, mücerred (iman ettik) demekle belâ ve musibetlerle imtihan edilmeksizin terk olunurlar mı zan ederler." Ankebut: 29 - 2

Cenâb-ı Allah'ın izni şerifi ile Kur'ân-ı Kerîm'e bağlı ve İslâm Dini hükümleri dahilinde her asr için bir kitap vardır. Eğer Rabbim izin verirse, bendeleri olduğum Enbiyâallah ve Evliyâallah Hazerâtı Efendilerimiz'in muhabbetleri sâyesinde bu kitap da bu asrın kitabı olur. Takdir Hak Tealâ Hazretlerine aittir.

Kur'ân-ı Kerîm: "Her zaman için bir kitap vardır. Allah istediğini imhâ ve dilediğini ispat eder." Raad: 13-39

Not: Bu kitabın yazılış tarihi: 17 Haziran 1996 Pazartesi Günüdür.

Bitiş Tarihi ise: 7 Aralık 2000 Perşembe Günüdür.

Kaleme alamadığım birbuçuk senelik yani 18 aylık inkıta buna dahildir.

Bir ciddî kaynaktan bize ulaşan bilgide Avrupa'da pek çok Hıristiyanın Müslüman olmak üzere bu kitabın neşriyatını bekledikleri ifade edilmiştir.

Doğrusunu Allah bilir.

TARİKAT

Evvel emirde ifâde ederiz ki bu mübârek tarîkatler Cenâb-ı Allah'ın izni şerifiyle Hazreti Peygamber Efendimizden İmam Ali Efendimize sırren nakledilerek kurulmuştur. Gerçeği böylece arz-ı beyân eyledikten sonra şimdi tasavvufun özünü tarif etmiş bulunuyoruz:

"Rabbini gören kendini göremez. Kendini gören de Rabbini bilemez."

Ulu Tanrı, kendine dost edindiği o ihlâs yumağı munis kulunun kalbini Kâbe kılmış ve onun gönlünde mekân tutmuştur. O mutlu insan lekesiz tertemiz kalp aynasına baktığında aslı nakşedilmiş zâtının aksedilmesini görür ki, işte o, O'dur. O birdir ve tekdir.

Kur'ân-ı Kerîm'in 7. Â'raf Sûre-i Şerifesi'nin 156. Âyet-i Celîlesi'nde "Ve rahmetim herşeyi ihtiva eder" diye buyrulur. Mevzu ile alâkalı olarak şu üç Hadis-i Şerife de dikkatinizi çekeriz.

Birincisi: "Rabbımı Rabbımla anladım."

Burada (... , Rabbımla...) yâni mürebbi = terbiye edici ile demektir ki, aslında ifâde edilen Mürşid-i Kâmil'dir.

İkincisi: "Allah bir kuluna hayrı murad buyurursa kalbinin kilidini açar. Onda ilm-i yakın ve sıdk hasıl olur. Ve onun kalbini süluk ettiği şeyin mahfaza kabı yapar. Kalbini selim ve lisânını sadık ve ahlâkını müstakim kılar ve kulağını işidir ve gözünü basiretli yapar."

Üçüncüsü: "Şeriat buyruklarım, tarîkat işlerim, ma'rifet halîm, hakikat sermayem."

Mevzuun mütemmim cüzü olarak Hazret-i Ali Efendimizin şu Kelâm-ı Kibarı ehemmiyetlidir: "Kendini anla, dilindir o mübin olan kitap; Aşîkâr olur hurufundan anın sırr-ı kader."

Öbürü ise, siret - suret sırrından baktığı rengarenk dünya cazibe aynasın-

da nefis-i emmâresini görür ki, o, onun iblisidir, kizbdır, fitnedir, hasettir, kindir...ihtirastır, cebbarlık, hile, hud'a, dессaslık, ihanet, hırsızlık, katliam, zulmün getirdiği küfrân halidir. Bu zümreden zinhar sakınınız.! Aksi halde göreceğiniz zarar ziyade olur. Cenâb-ı Hak, bu husustaki ikaz-ı ilâhisini Kur'ân-ı Kerîm'in 28. Kasas Sûre-i Şerifesi'nin 19. Âyet-i Celîlesi'nde şöyle yapmaktadır: "Demek ki sen yer yüzünde ıslah edenlerden değil, cebbarlardan (mütehakkim ve müstebitlerden) olmayı murad edersin."

İlâhi

Rabbim Allah, her yönde görünen kendi.

Can Muhammed - Ali - Veysel Karani.

Evvel - Âhir - Zâhir - Bâtın yine El Velî;

Her yer, her mekânda zuhreden kendisi...

Dost Allaktır, yâr Muhammed, can Ali;

Velî - Nebi - Mürşid'dir bir kisvesi.

Zâtı Hak, sureti halk bir nişânesi,

Nefsini put eden ne bilsin gerçeği.

Allah'a kuluz, Din-i İslâm'danız biz;

Kur'ân-ı başımıza tâc eylemişiz.

Al - yeşil sancağımız, Muhammedi'yiz.

Mezheb-i Caferî'yiz, Alevî'yiz biz.

Hüseyinî'yiz, mazlûmuz, şânımız yüce...

Şehid düştük, baş eğmedik ol kâfire.

Yetmişiki yayayız, şunca bin atlı...

Yezidler, mazlumları hunharca kıydı...

Fatma Ana yavruları Hasan ile Hüseyin..

Firdevs'in iki gülü canımız mazlumeyn.

Derviş Faik der, Allaktır zikrimiz...

Allahtan geldik yine Allaha döneriz.

Fakirhâne

Cumartesi 31.10.1981

Saat: 21.35

İmâm Hüseyin

Cihân önünde İmâm Hüseyin
 Hak Din İslâm'ı yaymak için
 Cihâd emrini alınca hemân
 Vardı Kerbelâ'ya adâlet için
 Hak Yolu'nda geçti ser'inden
 Evlâd-ı Resûl yiğit Hüseyin
 O dem âfâk büründü hüzne
 Bülbüller ağladı, güller soldu

Dedesi Muhammed Resûlüllah
 Babası Ali Velîyyullah
 Fatma Ana yavruları
 Hasan ile Hüseyindir

 Cennet'in nâ-dide gülleri
 Hasan ile Hüseyin'dir
 Cennet gençlerinin efendisi
 Hasan ile Hüseyin'dir

Su... su diye inledi ma'sûmlar
 Bir yudum su vermedi katiller
 Hak'ka mütevekkil Şâh-ı Şehîdan
 T'azîm sana mazlûm Hüseyin

 Allah lânet etti zâlim Yezid'e...
 Yer-gök inledi ah Hüseynim diye!...
 Derviş Faik'in sözü kayda geçti
 Hürmet gözüm nûru Evlâd-ı Resûl'e

Fakirhâne: 12 Eylül 2006

Salı günü

Ya ey nefsi emmâresine hüsn-ü zan bekleyen şol kişi! Ol kişiler!
 Sizler bir kuru kavganın davasına düşmüş ermişlik iddiasının zavallılaş-
 rısınız. Hani o diplerine su verdiğinizi söylediğiniz goncaların cümlesi aç-

madan solmuş da bundan haberiniz dahi yok. Eğer bilseydiniz hakkınızda Zâtiyûn Ulularının istihzâlarını hemen inkâr-ı hâl eyleyip yüce Velî Bayezid-i Bistamî Hazretleri'nin buyurduğu veçhile icmâlen deriz ki; "Tövbe Ağacı"na sarılır ve beşyüz istiğfar yaprağı toplardınız. Eğer işiniz (irci = ircâ) emrine intizar ile musalla taşına kaldıysa vay halinize!..

Şimdi siz igfâlat-ı nefse düşeli Hak size uzak kaldı. O hâlde münkire inkâr fena'da silah oluyor gibi görünse de bak hâlde ki münkir ervahta himâyesiz kaldı. Bilmediler ki, kizb yani yalan mezmum sıfatları oldu ve böylece zillete düştüler. Her birinin lâf-ı güzaftan ibaret şamataları aksine nâs kendilerine efdâl - üstün oldu. Halbuki, münafıklar kendileri için helâl olanı başkaları için haram olduğu fetvasını verenlerdir. Bu babda ise tam aksi tecelli eder. Şimdi ey sâlik! Şunu iyi bil ki, nefsi emmâre sahiplerine hüsn-ü zan etmek tehlikelerin en büyüklerindedir. Bu sözümüze kulak ver ve dediğimizi iyi anla! Hâl böyle olunca İsa Aleyhisselâm'ın icmâlen ifade ettiğimiz bir kelâm-ı şeriflerinde olduğu gibi ahmakları adam etmenin ölüleri diriltmekten çok daha güç olduğu bize hatırlatılmaktadır.

Bilesin ki, zillet libâsını giyen, haramın en büyüğünü yemiş olur ve sırtında cehennem taşır. Öyle ise, kâzip kizbinin, hasud hasetinin, fâsik fıskının, dessay desisesinin, müfteri ifirasının, gasıp gasıplığının, münkir inkârının ve zâlim de zulmünün nârına yandı.

Ey sâlik! Zinhâr Velî'nin sözünden çıkma ve izinden şaşma ki, izzet bulmuş ve saadete ermişlerden olasın. Ömrünce şunu hiç unutma: Kalbin ile dilini bir et. Dâva sahibi olmayasın. Ahde vefa gösterip cömertlerden ve mertlerden olasın. Aksi halde Hak yolunda işlenen suç Nâss'a nisbetle kat be kat ziyade cezayı gerektirir. Bu da ağır bir hükümdür. Her ihanet sahibi hain dünyada iken cehennemini hazırlamış demektir. Buna dair âyet ve hadis hükümleri sarihtir.

"Zararı yalnız nefislerine zulüm (fenalık) etmiş olanlara isabet etmekle kalmayacak (başkalarına da dokunacak) olan fitneden sakınınız. Bilin ki Allah'ın ukûbeti (tedip muamelesi) şiddetlidir." Enfâl: 8-25

"Bu dünyada a'ma (kör) olan ahirette de a'ma'dır ve yolunu daha ziyade şaşırmışlardır." Esrâ: 17 -72

Ulu Tanrı bizleri sırat-ı Mustakim üzre olan kullarından eyleye!

Bilgi: Her tarîkatin sonu melâmidir. Ayrıca Melâmi Tarîkatine lüzum yoktur.

Ledünni İlim

Bir Nebî olan Eflatûn şöyle söyler: "Mevsimsiz meyve olgunlaşmaz."

Nebî = Peygâmbere Eflâtun'un hocası = üstadı ise, Velîyyu'llah = Evliyâullah'dan Sokrat'tır ve Milâdî takvim'den dört yüz yıl kadar öncedir.

Evliyâullah Hazerâtı gibi Enbiyâallah Hazerâtı da yaradılışın mebedinde Cenâb-ı Allah tarafından derecelere ayrılmışlardır. O sebeptendir ki, kitap sahibi olmaması hasebiyle Nebî, Resûl'e tabidir. Zirâ, Resûl kendisine kitap verilmiş Nebiyy-i Mürsel'dir. En büyük Peygâmbere ise, "Nebîyy-i zî-şân" olan Peygamberimiz Hazretî Muhammed Mustafa Aleyhis-selâm Efendimiz 'dir.

Enbiyâ - Evliyâ ve salihlerin cümlesi Müslümandır. İstisnasız olarak hepsi İslâm'a hizmet ederler. Erenler zümresinden buna Diyojen de dahildir. Eflâtun ve Sokrat ile muâsır olan Diyojen bize gösterildiği haliyle hakikat hayatında yani ervâh âleminde Bektâşi Tarikatı erenlerinden rahmeti ziyade olsun Rızâ Tefvîk ile aynı derecede olup dostturlar. Her ikisi de nûrlu zât. Aynı anda zuhur ederek ikisi birden âcizaneme şu hitapta bulundular ve dediler ki: "İlmi bilmeli, bilmek için de operatöre operasyona gitmeli." Konuşma bu kadar.

Şimdi, bu güzel sözlerin hakikat dili ve irfan yolu ile ifâdesi şöyledir: Bircümle ilimlerin aslı "Ledünni ilim"dir. Veya bir diğere dil ile (hakikat ilmi)dir. Bu âli ilimden bir nebze dahi olsa nasiplenmek için Hak Yolu'nun gerçek erini = hakîki mürşidi yani zât mürşidini arayıp bulmak gerekir. Burada Operatör ifadesi ile kast edilen mânâ aslında Mürşid-i Kâmil'dir. O bilgide şerh-i sadır var ki, bu bir mânevi ameliyattır.

Bu bir Rahmâni (gerçek) rüyâdır ve senin anladığın gibi değildir.

Kur'ân-ı Kerîm: "Sadrı (göğsü - yani kalbi) İslâm için (Allah'a teslimiyet için) şerh olan (açılan) kimse Rabbi'ndan bir nûr üzeredir."

Zümer: 39 - 22

Aynı sûre-i şerife ve Âyet-i Kerîmeye devam ediyoruz:

"Göğsünü (kalbini) Allah-ü Tealâ'nın İslâm için (teslimiyet için) şerh eylediği (açtığı) kimse, Rabbi tarafından nûr üzerinedir. (Yani o açılan kalbe nûr cereyan eder. O kalp, Allah'ı zikreder. Kulun zikri, Allah'ın kulu zikretmesine sebep olur. Çünkü Allah Kur'ân-ı Kerîm'de (Beni zikredin sizi zikredeyim) buyurur. Allahın; kulu zikri, nûr ceryanının devamına sebep olur. İşte bu nûrdur ki, insanı musaffa hale koyar, teslimiyete erdirir, insanlığın kemâline yükseltir."

Ve devamen: "Kalpleri; Allahın zikrinden yüz çevirenler ve katı olanlara şiddetli azâb vardır." Zümer: 39-22

Bir diğeri: "Ve ona (Allah'a) takarrüb için (rûhen yükselip yakınlaşmak için) vesile arayın (irşâd yolu arayın)" Mâide: 5-35

Mûsa Peygamber'in dileği: "Mûsa; ya Rabbi, benim sadrımı şerh et (kalbimi aç), irşâda mazhar et, dedi." Tâhâ: 20-25

Hadis-i Şerif: "Allah bir kuluna hayrı murad buyurursa kalbinin kilidini açar. Onda ilm-i yakîn ve sıdk hasıl olur. Ve onun kalbini sülûk ettiği şeyin mahfaza kabı yapar. Kalbini selîm ve lisanını sâdık ve ahlâkını müstakîm kılar ve kulağını işitir ve gözünü basîretli yapar."

Allah kelâmı Hadis-i Kudsi: "Bâtın ilmi benim sırrımdan bir sırdır ki, onu kulumun kalbinde hâsıl ederim ve ona benden mâ'dâ kimse vâkıf olmaz."

Yine Cenâb-ı Allah bir Hadis-i Kudsi'sinde şöyle buyurur: "Evliyâm, benim kubbelemin altında gizlidir. Onları benden başka kimse bilmez."

Hadis-i Şerif: "Mürşid, kendi şâkirdlerine karşı ümmetin Peygâmberi gibidir."

Not: Büyük Evliyâ'dan Esseyyid Ömer Fevzi Mardin Hazretleri'nin bu Hadis-i Şerifi muhtasaren tefsîri şöyledir: (Buradaki mürşid vasfı; Allah tarafından irşâda memûr buyurulmuş ve irşâd için muktezi mevhibelerle techiz edilmiş "insan-ı kâmil" demektir.)

Allah kelâmı bir diğer Hadis-i Kudsî: "Beni ne yer ne gök kendine sığdıramadı, ancak beni muttakî ve nakî (pak) ve vera' ehli (fena şeylere perhizli) kulunun gönlü sığdırdı. "

Bu çok mühim bir kudsî hadistir. Alemleri kaplamaktadır. Hak Tealâ Hazretleri tarafından ibâdullaha hizmet için hususi olarak seçilip ayrılmış zâtîyûn hüviyetli bir bahtiyâr kul'un ihyâ edilîşinin seyr-i sülûk çizgisi şöyledir:

1 - Fenâfişşeyh

2 - Fenâfirresûl

3 - Fenâfillâh

4 - Bekâbillâh

Bu gerçeğin erkânı - usûlü şöyledir:

Şeyh'te fâni olmak.

Pîr'de fâni olmak.

Ali'de fâni olmak.

Resûl'de fâni olmak.

Fenâfillâh'da fenâ bulmak, yani Allah'ta fenâ bulmak.

Bekâbillah'da yani Allah'ta bekâ libasını giyip, ölümsüzlük sırrına erişmiş olmak.

Bilgi: Fenâfir - Pîr ve Fenâfir - Ali silsile-i meratıbı aşılarak doğrudan doğruya fenâfişşeyh'ten, fenâfirresûl'e varmak mümkün değildir.

Hak Yolu'nda ekmelen kemalâta ulaşmanın tek yolu işte bu silsile-i merâtip kâidesine hakkıyla riayettir.

Şimdi burada son iki mübârek makamı ele alalım.

Fenâfillâh mertebesi: Kulun, Allah'da fenâ bulması = fâni olması, yani yok olma hâli. Bu şu demektir; Allah'ın irâdesi içerisinde kulun irâdesi bitiyor ve bu makamda Allah kulunun gören gözü, işiten kulağı, tutan eli, yürüyen ayağı yerine geçiyor ki böylece kul Cenâb-ı Hakk'ın külli irâdesine tâbi hâl üzere bulunuyor. Eğer o mutlu kul seyr-i sülûğunu bu noktada tamamlamış olursa, en son yüce makam ve mertebe olan Gavsîyet Makamı'nın bir altındaki derecede olmuş olur ki ne büyük saâdet... Bu ma-

kamda söz gelimi sayısız insana himmet ve şefa'at etme hakkı lütfedilmiştir. Bu makamdaki zat, Kutb'dur.

Kur'ân-ı Kerîm: "Dilediğimize yüksek dereceler ihsân ederiz. Her ilim sahibinin üzerinde daha ziyâde bilici (bilgili) vardır." Yusuf: 12-76

Öbürü: "Âhirette daha büyük dereceler, daha büyük üstünlük vardır." Esrâ: 17-21

Bekâbillâh Mertebesi: Allah'ın ol fâzıl kulunun bekâ sırrına ererek ölümsüzlük libâsını giymesidir. Hakkel-yakîn makamının karşılığı olan bekâbillâh mertebesi büyük Enbiyâ ile büyük Evliyâ'ya mahsustur. Aktâb ve bir gömlek fâikiyyetle Gavslar da bu makamdadır. Zira bu mertebe mertebelerin en yücesi ve sonuncusudur. İstisnasız olarak bu makamlara yükselenlerin cümlesi gerçeğe ulaştıkları içindir ki dünyâ nimetlerine sırt dönmüşler ve ukbâ safâsından da geçip yalnız Allahı murad etmişlerdir. Allahı müşâhededen daha ulu nîmet olur mu? Çünkü bu âli mertebe yalnız ihlâs sahibi muhlis zevât-ı kirâm'a aittir. Bu makama yükseltilen mübârek zâtlar Allah'ın boyasına boyanmışlardır. Bu hususu, kaydedilen Âyet-i Kerîmeler ve Hadis-i Şerifler ne güzel beyân ederler.

Kur'ân-ı Kerîm: "Gaybı bilen O'dur ve gaybı kimseye açıklamaz. Ancak Resûlleri'nden ihtiyâr edip razı olduğuna onun bazısını bildirir."

Cin: 72-26 ve 27

Diğeri: "Allah dilediğine hikmeti ihsân eder. Kendisine hikmet verilen kimseye büyük hayırlar verilmiş demektir. Bunu ancak akıl erbabı anlar ve tezekkür eder." Bakara: 2 - 269

Bir diğeri: "Bu imân ve Din Allah'ın boyasıdır. Allahtan daha iyi boyası olan kimdir? Biz o Allah'a ibâdet edenlerdeniz." Bakara: 2 - 138

Öbürü: "(Kur'ân-ı Kerîm) hakkel'yakîn Allah'ın kelâmıdır."

Hâkâ: 69 - 51

Ve: "Rabbinin likâsını isteyen (yani cemâline ve cemâl tecellisine kavuşmak isteyen) iyilik işleri işlesin. Ve Rabbinin ibâdetine kimseyi teşrik kılmasın. (Yani ortak kılmasın)" Kehf: 18 - 110

Hadis-i Şerif: "Allah nezdinde en mutlunuz onlardır ki sabah ve akşam Allah cemâlini görürler. Bu öyle bir zevktir ki, bütün bedenî zevklere nisbeti bahr-i muhitin (büyük dış denizin) bir damlaya nisbeti gibidir. "

Diğeri: "Rabbınızı gördüğünüz zaman onu ay'ı gördüğünüz gibi (aşikar tecelli ettiğini) görürsünüz. "

Öbürü: "Günahkâr olduğun halde Allah'ın cemâl tecellisini göremezsin."

Konunun mührü şerifi olarak Hak Tealâ hazretleri Cenâb-ı Peygamber Efendimiz'e buyuruyor ki:

"Biz senin göğsünü şerh etmedik mi ve senden belini büken yükü (tabî kesâfeti) indirdik (yani o tabî kesâfeti gidererek seni mûsaffa hâle koyduk) ve senin zikrini yükselttik (yani seni anıp rûhunu tasfiye ettik, mertebeni yükselttik)." İnşirâh: 94 - 1-4

Aynı Âyet-i Kerîmenin bir ikinci ifade şeklidir:

"Biz senin göğsünü (kalbini) şerh etmedik mi (açmadık mı) ve senden belini büken yükü indirerek ve senin zikrini (yâdını) yükselttik."

İmdi, görülüyor ki; Bekâbillâh mertebesi kendisine lâıyk görülen o mübârek insan, misafir ruh dediğimiz Rûh-ül Kudüs'ü hâmil olan Gavs'dır. Cenâb-ı Hak daha önce ıstıfâ yolu ile kalbini = gönlünü pırıl pırıl lekesiz bir hâle getirip "Kâbe" kıldığı o kulunun kalbinde belirli bir zaman zarfında misâfireten mukaddes rûhaniyeti şerifesi ile yer alır = mekân tutar yani Allah o kul'un içinde olur ve böylece Allah'ın irâdeleri o aziz kulda zuhûra gelir. Bir misal olarak Hazreti İsâ'da, Hazreti Mûsa'da olduğu gibi artık o kul bir nazar etse ölü dirilir, hastaya okuyup elini sürse hasta iyileşir, falan iş için dua etse veya bir şey söylese o öyle olur. Zîrâ bunları o kul yapmıyor, içindeki Allah yapıyor. Bu noktada kul sadece kap oluyor, yani fanus. Kâb ve ka'b ile kap'ı birbirine karıştırmamalıyız. Çünkü, "Kâb'da (kâb'ı kavseyn var; iki yay uzunluğundaki mesâfe...) Ka'b ise; (ben onun benzeri veya dengi miyim hâlini ifâde eder.)"

Bilelim ki her canlı kendi istidadını taşır ve nasîbi ne kadar ise onu alır.

Cenâb-ı Allah ihyâ eylediği ve bahtiyâr kıldığı kulu ile bir noktada bir oluyor. Bu, mi'râc-ı ekmele değil de nedir ki? Böylece o kul hiç mi hiç renk vermeden hâmil olduğu Allah sırları mûcizeler ve hârikalar ile insanlar arasında mahfiyet üzere ibâdullaha hizmet ediyor. Tâa ki Hakk'a döneceği vakte dek.

Rûh-ül Kudüs'ü kalbinde taşıyan Gavs = Ebû'l-vakt yani Vaktin Babası "Adem'e secde sırrının sırrı" dır ki secde Allahadır.

Her asırda bir Gavs vardır. Gavs'a en yakın zevât-ı kibâr aktâb'dır. Gavs'ın Hakk'a yürümesi anında aktâb'ın en ileri derecesinde bulunan zât'ı şerif bir kirpik açılıp kapanmasından daha tez olarak Gavs'ın yerine geçer ve emânetullahı teslim alır. Zirâ tekâmül inkitâ kabul etmez. Bu kıyamete kadar böyledir. Rûy-ı zemin'de beş, altı ve nihayet sonuncusu olan yedinci kıt'a üzerinde seyr-i serî halinde bulunan bu mübârek zâtlar her dem birbirleriyle temâstadırlar. Çünkü onlar için her hangi bir kayıt, zaman - mekan - mesafe bahis mevzûu değildir. İşte, bu "tayy-i mekân"dır.

Yeryüzünün en ulusu ve canlıların bilerek - bilmeyerek, isteyerek - istemeyerek, farkında olup olmayarak, kendisine biât ettikleri ol şanlı Veli'nin son sözü: "Allah"dır. Zirâ, Allah'tan geldiler ve Allah'a dönerler.

Mühim not: Muayyen bir zaman için Hâssaten Gavs'ın yahut kutuplardan birisinin bir ülkede bulunması o devletin bütünlüğünün muhafazası için büyük bir rahmet ve ne güzel bir ilâhi nîmettir.

Vesile teşkil etmişken ifâde ederiz ki; her kim olursa olsun bir kimseye "Bedî Zaman" denmez.

Sıfat da verilemez. Böyle söylemek ve bunu kabûllenmek ise gaflettir. Zaten Allah katında kabul görmez. Zirâ "Bedî" lugat mânası itibariyle eşsiz ve benzersiz bir şeyi yaratan ve var eden; gökleri ve yeri halkeden ...demektir ki, Kur'ân-ı Kerîm'in hükmü içerisindedir. Bir diğer tarifi ile "Bedî Zaman" (Zamanın Eşsiz Güzeli) mânâsındadır. Bu da "Devrin Efendisi" yani (Kutbu Zaman)'dır ki, yukarıda anlatıldığı gibi o zaten sır içre sırdır. Ancak nadiren olmak üzere söz gelimi çok mahdut sayıda ihlâs sahibi üç - beş kişi tarafından hissedilmiş olabilir.

Fakirhane

Salı 27.7.1982

Saat: 24.00

Toprak olmadan kadem olmaz. O halde toprak ayaktan, ayak da topraktan ayrı gayrı değildir. Bu bapta biz de deriz ki, derviş olmadan mürşid olunmaz. Bu sözüme iyi kulak ver ve anladın ise bir noktada şöyle söyle: "Derviş Öz'dür. Yani tohumdur. Lezzetli meyva yüklü bir ağacın

çekirdeğidir. Nasıl ki tohum serpiştirilmeden tarla sürülemez ise sürülme-
yen tarladan da mahsul beklenemez. Bilesin ki, insanın cevheri aslîsi çok
derinlerdedir. Mürşidin vazifesi o tarlayı sürüp, cevher-i aslîyi meydana
çıkarmaktır. Hâl gösteriyor ki, mürşidin dervişe kendisinden verdiği bir
şey yok. Aslında dervişteki cevheri insan sarrafi olan gerçek Mürşid işle-
yip, en zarif hâli ile meydana getirerek insanlığın hizmetine sunmaktır. Ey
sâlik! Eğer sen bu hale geldiyse, saadete açılan kapıdan içeri girdin de-
mektir. Allahın selâmı üzerine olsun!

Ey Allah'a aşık olduğunu söyleyen sâlik!

Yukarıda zikredildiği veçhile Şeyh-i Ekber Muhyiddin-i Arabi
Efendimiz (H:560-683; M: 1165-1240) meşrebi şerifinden biz de deriz ki:
Şanı yüce Allah; kökü semâda dalları arzda ve meyveleri üzerinde "Tuba
ağacı"nı dahi ihata eden bir Kâinat Ağacı halk etmiş ve temeli güzel ah-
lâk, gövdesi şeriat, on iki dalı tarikat olan ulu ağacın yaprakları Marifet ve
meyvesi ise Hakikat'tir. Burada çok ince mânâ taşıyan oniki rakam-ı şeri-
fi üzerinde ziyadesiyle durmak lazım gelir. Zira, Kelime-i Tevhid yani "Lâ
ilâhe İllâllah" Kur'ân-ı Kerîm'in iki yerinde geçmektedir ki, bunlar 37.
Saffat Sûre-i Şerifesi'nin 35. Âyet-i Kerîmesiyle; 47. Muhammed Sûre-i
Şerifesi'nin 19. Âyeti Kerîmesidir. Bu hususta Gavs-ı Âzam Esseyyid Ah-
med Abdülkadir Geylani Efendimiz Hazretleri (H:471-561; M: 1078-
1166) Ârifler zümresi Ehl-i irfan'a hitaben kapalı olarak on iki ilâhi ismi
hâmil Kelime-i Tevhid'in harflerinin de oniki olduğu ve üzerinde hassa-
siyetle durulması gerektiğini buyurmaktadır.

12 Rakamının Ehemmiyeti

- 1 - Lâ ilâhe illâllah Kelime-i Tevhidi: 12 harf'tır.
- 2 - İmam Efendilerimiz Hazerâtı: 12'dir.
- 3 - Pîrân-ı İzam Efendilerimiz Hazerâtı: 12'dir.
- 4 - Ana tarîkat-i şerifin adedi: 12'dir.
- 5 - İsa Aleyhisselâm'ın Havariyun'u: 12'dir.
- 6 - Musa Aleyhisselâm'ın Tabiyyun'u: 12'dir.
- 7-10 Muharremi Harem-i Şerifte zuhura gelen
Hâdisatın adedi: 12'dir.
- 8 - Bir yılın ay olarak taksimi: 12'dir.
- 9 - Burçlar: 12'dir.
- 10 - Gece saat taksimi: 12'dir.
- 11 - Gündüz saat taksimi: 12'dir.
- 12 - Bir düzine: 12'dir.

Bütün İsrail oğulları Yakup Aleyhisselâm'ın 12 oğlundan çoğalmışlardır. İsrail oğulları 12 kabiledir. 12 Kabileden meydana gelmişlerdir.

Biz, Allah kullarına 12 rakamının bağlantılarını rumuz olarak bildirdik. Tefekkürü akıl sahiplerine aittir.

Ulu Tanrı 'nın âcizanemin gönlüne ilham buyurduğu veçhile bu mübârek sırrı Oniki İmam Hazerâtı Efendilerimiz karşılığında Oniki Tarîkat-ı Şerif olarak ifade ediyoruz.

12 Ana Tarîkat-ı Şerif (Turûk-u Âli)

İşbu silsile Pîran Efendilerimiz Hazerâtı Ulu Zatlâr'ın dünyayı teşrifleri tarihine göredir:

- 1 - Hasan-ı Basri Hazretleri: H. 20-110 = M. 641-728 (90)
Halveti (Halvetiye) Türbe-i Şerifi: Basra, Salihyye.
- 2 - Es-seyyid Ahmed Abdülkadir Geylâni Hazretleri:
H.471-72 - 561= M. 1077-78 - 1166 (90)
Kadiri (Kadiriye) Türbe-i Şerifi: Bağdat
- 3 - Es-seyyid Ahmed el Rufai Hazretleri:
H. 512-578 = M.1118-1182-83 (66)
Rufai (Rufaiye) Türbe-i Şerifi: Basra
- 4 - Es-seyyid Hasan-ı Şazeli Hazretleri:
H. 592 - 656 = M. 1196 - 1258 (64)
Şazeli (Şazeliye) Türbe-i Şerifi: Afrika, Kahire'ye 60 km. mesafede.
- 5 - Es-seyyid Sadettin-i Cibavi Hazretleri:
H. 593 - 700 = M. 1197 - 1300-1 (107)
Cibavi (Cibaviye) Türbe-i Şerifi: Havran, Şam, Suriye.

- 6 - Es-seyyid Ahmed el Bedevi Hazretleri:
 H. 596 - 675 = M. 1200 - 1276 (79)
 Bedevi (Bedeviye) Türbe-i Şerifi: Mısır, Kahire yakınında Tanta.
- 7 - Mevlâna Mehmet Celaleddin Hazretleri:
 H. 604 - 672 = M. 1207 - 1273 (68)
 Mevlevi (Mevleviye) Türbe-i Şerifi: Konya
- 8 -Es-seyyid Hünkâr Mehmed Hacı Bektaş-ı Velî Hazretleri:
 H. 607 - 669 = M. 1210-11 - 1270-71 (62-63)
 Bektaşî (Bektaşîye) (Gülşenî - Bektaşî) Türbe-i Şerifi:
 Nevşehir - Kırşehir, Bektaş
- 9 - Es-seyyid İbrahim Desûki Hazretleri:
 H. 633 - 676 = M. 1235 - 1277 (43)
 Desuki (Desukiye); (Dessuki)
 Türbe-i Şerifi: İskenderiye.
- 10 - Es-seyyid Şah-ı Nakşibend Mehmed Bahaddin Velî Hazretleri:
 H. 718 - 791 = M. 1318 - 1389 (73)
 Nakşibendi (Nakşibendiye) Türbe-i Şerifi: Buhara
- 11 - Es-seyyid Abdüsselâm el Esmer Semeranı Fiyturi Hazretleri:
 H. 880-981 = M. 1475 - 1574 (99-101)
 Arûsi-(Selâmi) (Arûsi-yi Selâmiye)
 Türbe-i Şerifi: Libya Trablusgarp= El Zileytin.
- 12 -Aziz Mahmud Hüdâi Hazretleri:
 H. 948 - 1038 = M. 1541 - 1628 (90)
 Celveti (Celvetiye) Türbe-i Şerifi: İstanbul - Üsküdar

Not: İlk kurulan tarîkatın Pîri Hasan-ı Basri Hazretleri'ne hilâfet Hazret-i Ali Keremallah-ı Veçhe Efendimiz tarafından bizzat verilmiştir. Zirâ, suyun başındaki Hazret-i Ali Efendimizdir. Cenâb-ı Hakk'ın izniyle İslâma, insanlığa ve medeniyete hizmet eden yeryüzündeki 12 hakiki Tarîkat-i Şerif işte bunlardır.

Bu mübârek 12 Tarîkat-i Şerif 12 İmam Hazerâtı Efendilerimize rumuzdur. Bu ana Tarîkat-i Şeriflerin herbirinin pek çok kolları mevcuttur. Tarîkat-i Şeriflerle uğraşanlar yarın Hak Divanı'nda hüsrarla neticelenecek muameleye tâbi olacaklardır. Mübârek tarîkatlerde herhangi bir eksilme - artma olmaz; ancak, içlerine sızmış hainlerdir ki bunlar mübarek tarîkatleri halk nezdinde kötölemek isteyen hiyanet erbabı nefs-i sefihlerdir. Zaten bu mübarek Tarîkat-i Şeriflerin kökü İslâm'da olup, dalları bütün dünyayı sarmıştır. Meyvesi de o nispetle lezizdir. Bir avuç kendini bilmez nefs-i sefihler yüzünden cihanşümûl bir tarîkatın kötülenmesi mümkün müdür? Elbette hayır.

Ey insan! Meyvesi Hak'ta olan Tarîkat-i Şerif, şeriat ile marifet arasında bir köprüdür. Görülüyor ki, taassuptan uzak yüce İslâm Dininin bir noktada özü demektir. Akıllı insan muhabbet eder, hürmet kazanır. Zaten içine sızmış menfiler Allahın izni ile vakti gelince er ve geç o Tarîkat-i Şerifin Ulu Pîri tarafından sille atılarak tasfiye edilir. Bilesin ki menfilerin indallahta görülecek hesabı, nâsın vereceği hesaptan çok daha ağırdır. Âhir ömrümde bu güne kadar açıklanmayan bir gerçeği ifade etmek istiyorum: Edep, hâyâ ve ilim-irfan yuvası olan mübarek tarikatlere öyle sahte dolmuştu ki, bizzat Pîrân-ı İzam Efendilerimiz kendi tarikatlerine şamar atarak kapattılar. Öyle ise Gazi M. Kemal Paşa'yı niye suçlarsınız? Tarikâtleri o kapatmadı ki! O işin dış görünüşüdür. Sene: (1925)

"Yine küffar cemaati: (Ya Rabbi bizi aldatıp cehennem girmemize sebep olanlara cehennemde azâbı iki kat ziyade et) derler." Saât: 38-61.

"Hiyanetten sakınanlar; Allah indinde yüksek derecededirler."

Âl-i İmran 3 - 162-163.

Aziz Şeyhim, bir gün âcizaneme şöyle hitap ettiler:

"Oğlum, tarikat içi ve tarikat dışından olduğu kadar ahad-ı nastan, meselâ çöpçüsünden cumhurbaşkanına kadar her sınıftan sana tasallut - ha-

karet gelecektir. Aman evlâdım; senden bir tek ricamız var. O da sabırdır. Sabır, yine sabır."

Bu kibâr-ı kelâm tahakkuk etmiştir. Bu vesile ile kaydedelim: Allah'a üç yoldan gidilir.

1 - Hazret-i Ali Keremallah-ı Veçhe yoluyla Hazret-i Peygamber'e varılır ve Peygamber Efendimiz de Allah'a takdim eder.

Bilgi: Aslında Hacegân Gurubu dediğimiz Nakşî Tarîkati de Hazret-i Pîr Muhammed Bahaeddin Veli kanalıyla yine Hazret-i Ali Efendimizle rabıtalıdır. Çünkü, bilcümle Pîran Efendilerimizin bağlı buldukları Ulu Zât Şah-ı Velâyet İmam Ali Efendimizdir.

2 - Ulu Sultan Üveys el Karani Efendimiz Hazretleri yolu ile doğrudan doğruya Hazret-i Peygamber'e varılır ve Peygamber Efendimiz de Allah'a takdim eder.

3 - Hazret-i Ebubekir Sıddık yoluyla Hacegân Gurubu dediğimiz Nakşî Tarikâti Hazret-i Peygamber Efendimize varır. Bununla beraber mezkûr tarikat yukarıda kaydedildiği gibi İmam Ali Efendimizle rabıtalıdır.

Konu ile alâkası bakımından; Seyyidül Kâinat Efendimizin içiçe iki Hadis-i Şeriflerini ehemmiyetine binaen burada kaydetmiş bulunuyoruz:

"Şeriat sözlerim, Tarîkat fiillerim, Hakikat hallerim."

"Şeriat buyruklarım, tarîkat işlerim, marifet halim, hakikât sermayem."

Not: Enbiyâullah ve Evliyâullah hazerâtı hiçbir hadiseden mübârek şahsiyetleri adına müteessir olmazlar.. Zirâ O mübârekler icraatlarını Cenab-ı Allah'ın emirleri istikametinde ve rızası dahilinde yaparlar.

Arûsi-yi Selâmî Tarîkat-i Şerifi

Bu hakikat ölçüleri içerisinde yukarıda zikrettiğimiz müstâkil oniki Tarîkat-i Şerif dalından birisi bilcümle Afrika kıt'asınca maruf Arûsi Tarikati olup Türkiye'de ise Arûsi-i Selâmi Tarîkati ismiyle bilinmektedir. Afrika'daki kolu "Zerrûkiye" ismini taşır. Afrika'da Arûsi Tarîkatının Pîr-i Sâni'si ve aynı zamanda Zerrûkiye kolunun kurucu Pîri (H.846 - 898-899, M. 1442 - 1493) Esseyid Ahmed bin Zerrûk Hazretleri dahi Allah'ın Zât nûrunu yâni Ruh'ül Kudüs'ü hâmidir. Mezkûr tarîkatı şerifin Türkiye'deki kolu ise Ömerî'dir. Bu mübârek tarîkatın Pîr-i Sâni'si ve aynı zamanda Ömerî kolunun kurucu Pîri Cenâb-ı Allah'ın Zât nûrunu yani Ruh'ül Kudüs'ü hâmil Esseyid Ömer Fevzi Mardin (1878 - 1953) Hazretleridir. Yukarıda zikrettiğimiz veçhile cihanşümûl Arûsi-yi Selâmî Tarîkati'nin Ruh'ül Kudüs'ü hâmil Ârif-i Billâh makamındaki ulu Zâtları'ndan Şeyhimiz Esseyid Mustafa Aziz Çınar (1900-1979) Hazretleri Ömerî Kolu'nun İkinci Pîri'dir (Pîr-i Sâni).

Bilgi: Nakl-i Kabir

Gavs-ı Âzam Esseyid Ömer Fevzi Mardin Hazretleri "Beni koyduğunuz yerden daha sonra çıkarıp, bir başka yere nakledersiniz. Çünkü, ilk kabrimin bulunduğu yeri Karayolları istimlak edecektir." demişti ve bu aynen gerçekleşti. 1 Mart 1953 ila 1957 senesinin güz mevsiminde yani 4,5 sene sonra Seyyidler Kabristanından alınarak Karacaahmet Kabristanına naklettiğimiz türbe-i şeriflerinde acizanem de bulundu. Kabr-i şerifi açan din görevlisi bir çığlık attı ve "Ben onyedinci senedir bu Kabristanda görevliyim. Böyle cenaze görmedim." dedi. Mübârek boylu boyunca ya-

tıyorlardı. Has=Sır Halifesi Şeyhim mübârek ayaklarından tutarak üç defa öptü. Bu nakl-i kabirde bulunduğum için bahtiyarım.

5 Mart 1979'da Hakk'a yürüyen Aziz Şeyhim'in aynı türbe-i şerif içine konuştuğu esnada Zeynep Kamil Hastanesi'nin üzerinden masum yavruların Lâilâheillallâh kelime-i tevhidi ile semâdan dalga dalga yayılan kelime-i tevhid birbirine karıştı ve kabr-i şerifin üzeri örtülene kadar devam etti.

İlâhi

Şeyhim, Şeyhim, ah Şeyhim

Sevginle dolu kalbim

Hakkı tesbih, zikreder

Daima kalbim, dilim

Bilinen, bilinmeyen

Alemler sende Şeyhim

Nerede secdeye varsam

Önümde Aziz Şeyhim

Sâlik var, tesbih çeker

Bilmez kimi zikreder

Nefis gözü ile arar

Rabbini kande Şeyhim

Derviş Mehmet Faik Sen

Can gözle bak Mevlâ'ya

Senden sana gider yol

Allah sende ara bul

1973.

Bu hususta Hilâfetle alâkalı olarak 35. Fatır Sûre-i Şerifesi'nin 39. Âyet-i Kerîmesi 'nde "Sizi yeryüzünde halifeler yapan O'dur" diye buyrulmaktadır. Diğeri: "Allah, kullarından dilediğine (yüksek) hayata sebep olan Vahy ile melekleri indirir. Ta ki, benden başka ilâh yoktur benden sakınız (diye) emrimi halka bildireler." Nahil: 16-2

Afrika'da Arûsi, Türkiye'de ise Arûsi-yi Selâmi ismi şerifiyle maruf bu mübârek tarîkatın "Asr-ı Saadet"e yakın devrede Üveysi ruhâniyeti şerifeyi hâmil olarak Hak Yolu'nda gerçek bir derviş olabilmek için tacını tahtını terk eden hükümdar Pîrân-ı İzam'dan meşhur İbrahim bin Ethem Hazretleri (H. 96 - 161, M. 714 - 777-78) bu mübârek yolun başındakilerden biri-dir. Bir diğeri Pîr ise Türbe-i Şerifi Tunus - Zeytunî'de bulunan Evlâd-ı Resül'den Gavsîyet sahibi Esseyyid Ahmet bin Arûs (H.781 - 868, M. 1379 - 1463) Hazretleridir. Cihanşümûl dil ile adı geçen Tarîkate adı güzel kendi güzel Allah'ın bir lütf-i ihsânı cümle-i şerifinden olarak ikram ettiği Ulu Pîr'imiz Gavs-ı Âzam Seyyid Abdüsselâm el Esmer Hazretleri'dir.

Cenâb-ı Allah 33. Ahzab Sûre-i Şerifesi'nin 72. Âyet-i Celîlesinde şöyle haber veriyor: "Biz emaneti (Ruh-ül Kudüs'ü hâmil olmayı) göklere ve yere ve dağlara arz ettik. Onu yüklenmekten kaçındılar. Ve biz onlara acıdık. Emaneti insan yükledi. Muhakkak insan, nefesine zulüm edici ve işin sonundan câhil idi. (Yani bu mükellefiyetin ehemmiyetini takdirden acızdı.)"

İşte, büyük Nebiler ve büyük Velîler cümle-i saadetinden olarak bu ilâhi çerçeve içerisinde Ruh-ül-Kudüs'ü hâmil Pîrimiz Esseyyid Abdüsselâm el Esmer ül Semerani Feyturi Sultan da aynıyle bu Âyet-i Celîlenin mazhar-ı kâmilî olarak taşıdığı üveysi ruhâniyet-i şerife hüviyeti itibariyle "Halife-i Resul" ve sırr-ı Ali'dir.

Cenab-ı Allah'ın res'en Hazret-i Pîr Seyyid Abdüsselâm el Esmer'e izzetli hitabıdır:

Afrika'da,hususiyile Kuzey Afrika'da temel eser=kaynak eser olarak maruf "El Asl"dan naklediyorum:

1. "Ey Abdüsselâm, Tâvargâ'dan taşın. Başka bir beldeye yerleş. Bu şehirden taşınmanda senin için âzim bir fayda var."

2. "Ey Abdüsselâm! Masrâta'da yaptığın bu işten elini çek. Âcilen bu-

radan taşın ve başka bir şehirde yerleş. Şüphesiz Allah, âhir zamanda senin zürriyetinle ve Türk oğullarının zürriyetinin arasında bir savaş çıkması için sana bu şehirden derhal çıkmanı emrediyor."

Hazreti Pîr bu emirlere derhal uymuş ve hemen gereğini yapmıştır.

Hazret-i Pîr'in Türk milletini ne kadar çok sevdiğini, daima maddî-manevî yardım elini uzattığını ve başlangıcından beri yeryüzünün tek sabıkasız milleti olan şan-ı yüce Türk milletine ne kadar çok muhabbet eylediğini Cenab-ı Hakk'ın bu hitab-ı izzesinden gayet iyi anlamış bulunuyoruz.

Allah âli sırrını takdis buyursun ve yüce Pîr'in himmetleri cümlemizin üzerine olsun.

Afrika = Kuzey Afrika kaynaklı Tasavvufun ve tasavvuf ilminin ana köklerinden yâni cihanşümûl temel eserlerinden biri olan El Asl'da ve ayrıca nice ciddî kaynak meyanında Es-Sağîr ile Feth'ul Âlim'den başka El - Mürşidü'l Muîn'de de çok mülâyim ve merhametli Ulu Pîr Seyyid Abdüsselâm El Esmer hakkında verilen çok geniş malûmattan ikisini daha burada bilgilerinize sunuyoruz:

Hazret-i Peygambere dayanan neseb-i şerifleri silsileye tâbi olarak öğrenilmek istendiğinde karşılığındaki cevapları kısaca şöyle olur: "Ben onlardanım." Bundan sonra öz misâl olarak "kelâm-ı şeriflerine devam edenler ki: "Hazret-i Peygamber ile biraraya geldiğimde bana hitab ederken çok sık bir şekilde (Ey oğlum) demişti." Aslında kelime "der" olması gerekir. Her ne sebep ve sâikle olursa olsun burada geçmiş zaman ifadesi kullanılması galattır = yanlışdır." Çünkü Hazret-i Pîr'in Sohbet-i huzur-ı Resulûllâh'ta bulunmaları sayı ile değil, dâvet vâki oldukça "Sohbet-i Resulûllah'a" dahil olmaları bahis mevzuudur. Bu elan böyledir. Takdir lütfü Rabbani sahibi olan Allahındır.

Ruh-ül Kudüs-ü hâmil Ârif-i Zât-ı Billâh Esseyyid Eşşeyh Mustafa Aziz Hazretleri'den bir kibar-ı kelâmıdır:

"Eğer Hazret-i Peygâmbere'den sonra Peygâmbelik devam etmiş olsaydı Hazreti Pîr Seyyid Abdüsselâm El-Esmer Peygâmbere olurdu."

Bu mühim bahiste anlatılmak istenen husus şudur: Pîrân-ı İzâm Efendilerimiz'in cümlesi ile gavs ve kutb hazerâtı da buna dahildir. (Evliyâ-i İzâm.)

Ey akıllı ve güzel düşünceli insan!

Sana sunulan bu hikmetli bahisten nasibini almağa bak. Zirâ, hem dünü-
yâ'da itibar ve hem de ebedi âhîret hayatında mutluluk vardır.

Hazret-i Pîr Seyyid Abdüsselâm el Esmer'in nasıl bir ulu zat olduğuna dair bilgidir: Mert, cömert, ciddi, merhametli, müşfik, mülâyim, çok al-
çak gönüllü, ziyâde musâmahalı olup affedici, bağışlayıcı, mütebessim ve
sabr-ı cemil sahibidir. Kendileri tam bir cezbe-i rahman üzeredir.

Bugüne kadar tasavvuf tarihinde benzeri görülmeyen bir tasarruf-u ilâ-
hidir ki, kız evlâtları dışında tamamı 15 olan mahdum-ı mükerrerleri ya-
ni erkek evlâtlarının cümlesi biiznillah velâyet makamı sahibi olmuşlardır
(Velîler zümresi:)

- 1 - Seyyid Abdürrahman
- 2 - Seyyid Abdülmümin
- 3 - Seyyid Abdüssemî
- 4 - Seyyid Halîfe
- 5 - Seyyid el-Mısırî Abdullah
- 6 - Seyyid İmrân
- 7 - Seyyid Muhammed
- 8 - Seyyid Ebu'l Kasım
- 9 - Seyyid Selim
- 10 - Seyyid Ebu Fârî
- 11 - Seyyid Ebu Fâris
- 12 - Seyyid Hâmûde
- 13 - Seyyid Abdülhakîm
- 14 - Seyyid Fethullah
- 15 - Seyyid Abdülvehhâb.

El Fatiha.

Önemli Bilgi: Yumurta tokuşturur gibi o Pîr küçük, bu Pîr büyük diye
Pîrân-ı Îzam Efendilerimiz hakkında kat'iyetle münakaşa ve münazara
yapılması doğru olmaz. Zirâ yaşadıkları asrın şartlarına göre hepsinden te-
celli eden tek Allah'dır. Yine kendilerinden icraatını yapan da aynı
Allah'dır. Onlar mazhar-ı kab'dır.

Gerçek mânâda Hilâfetin ehemmiyeti 38. Saat Sûre-i Şerifesi'nin 26. Âyet-i Kerîmesi'nde; "Ey Davud, biz seni yer yüzünde halife kıldık. İnsanlar arasında hak ile hükmet (adalet et) ve hevâya (beşeri nefesine) tabi olma ki seni Allah'ın yolundan şaşırır. (Vazifeni ifa edemezsin)." diye buyurularak iyice tebellür etmiş olmaktadır. Yukarıda bahsedildiği gibi Arûsi ve diğer deyimle Arûsi-yi Selâmi Tarikat-i Şerifi yeryüzünde Allah'a en yakın olanların başında gelendir. Zira Cenâb-ı Allah'ın bu müstakim Tarikat üzerinde muhabbeti ziyadedir. O öyle ilâhi bir mevhibedir ki Cenâb-ı Pîr Seyyid Abdüsselâm El Esmer'e imdat ve tasarruf talimini bizzat Hazreti Pîr Gavs-ı Âzam Esseyyid Ahmed Abdülkadir Geylani Efendimiz (H.471-472 - 561, M. 1077-78 - 1166) yapmışlardır. Ve yine, Hilm ve harika talimini, bizzat Gavs-ı Âzam Hazret-i Pîr Es -Seyyid Ahmed El Rufai Efendimiz (H. 512 - 578, M. 1118 - 1182-83) yapmışlardır. Ve aynıyle Rahim ve şefkat talimini bizzat Gavs-ı Âzam Hazret-i Pîr Es Seyyid Ahmed El Bedevi (H.596 - 675, M. 1200 - 76) Efendimiz yapmışlardır. Varidat talimini bizzat Gavs-ı Âzam Hazret-i Pîr Es Seyyid Ebul Hasan Ali Şazeli (H. 592 - 656, M. 1196 - 1258) Efendimiz yapmışlardır. Tevhiden Seha talimini bizzat Gavs-ı Âzam Hazret-i Pîr Es Seyyid İbrahim Dessuki (H. 633 - 676, M. 1235 - 1277) Efendimiz yapmışlardır.

Ne yüce iltifat-ı süphanidir ki, bu mübârek tarikat-i şerif aynı zamanda kendiliğinden sırr-ı Kadiri, sırr-ı Rufai, sırr-ı Bedevi, sırr-ı Şazeli, sırr-ı Dessuki yanında Çeştiye ve Ethemiyeye Tarikat-i Şeriflerini de uhdesinde cem' etmiş bulunmaktadır. Hal böyle olunca, mezkûr Tarikat-i Şerif mensupları bâlâda açıklandığı üzere ol mübârek Tarikat-i Şeriflerin de bizatihi mensubu durumundadırlar. Görülüyor ki bu mübârek Tarikat-ı Şerif, diğer Tarikat-i Şeriflerin özünü teşkil etmektedir.

"Asr-ı Saadet"e 150 sene kadar yakınlığı olan bu kadim ve mübârek Tarikat-ı Şerif asla siyasete bulaşmamış, devlet işlerine karışmamış ve daima Allah'ın emrinde Kur'ân-ı Azimüşşan hükümlerince Din-i İslâm'a hizmet ile aynı zamanda beşeriyete de hizmet etmiş olup mensupları, buldukları devlet içerisinde daima o devletin selâmeti ve huzur ve refâhı için duacı olmuşlar, çalışmışlar ve vebadan kaçır gibi gösterişten, şöhretten ve menfaat duygusundan daima uzak durmuşlardır. Eğer düşünebilirsek, işte bu bizlere Rabbimizin en büyük bir lütf-ı ihsânıdır.

Arûsi-yi Selâmi Tarikat-i Şerifinin en yüce hususiyeti "Üveysiyet" üzere en kısa yoldan Hakk'a ulaşmaktır. Zira bu mübârek tarikâtın Ömerî

Kolu Üveysi Yol üzere kurulmuştur. Bu cihet tefekkürü gerektiren takdiri büyük, ilâhi bir nimettir.

27. Nemil Sûre-i Şerifesi'nin 19. Âyet-i Kerîmesi'nde ise; "Ve beni rahmetinle salih kulların zümresine idhal et (geçir) diye (Süleyman Peygamber) dua etti". Bu tefekkürü gerektiren güzel mevzuu 16. Nahil Sûre-i Şerifesinin 122. Âyet-i Kerîmesi olan; "Ve ona (İbrahime) dünyada iyilik verdik ve âhirette (o) salihlerdendir" diyerek tamamlamış oluyoruz.

Arûsi-yi Selâmi Tarîkat-i Şerifi'nin Pîr-i Sânisî ve bu mübârek tarîkate bağlı Ömerî Kolunun Pîri Varis'ül Enbiyâ, Sırr-ı Üveys ve Şeyh-i Ekber -i Sâni Makam-ı Şeriflerinde bulunduğu gibi aynı zamanda irşad hususunda Allah kullarına Müslümanlık, Musevilik ve Hıristiyanlık'tan el veren Gavsîyet Makamı'ndaki Ruh'ül Kudüs'ü hâmil Allah Sevgilisi Esseyyid Ömer Fevzi Mardin Hazretleri'nin sayısız keramâtlarından bir misal olarak birkaçını burada dercediyoruz:

1 - Meşhur Hamidiye Zırhlısı'nın kumandanı olarak Cenâb-ı Allah'ın sebep kıldığı bu şanlı gemiyle Balkan Savaşı dahil Devletimize mucizevi zaferler ve hizmetler görmüştür. Tarihte değerini bulan bu husus bütün dünya milletlerince malûmdur. Onun için hakkında fazla malûmata lüzum yoktur.

2 - Caferi Mezhebine ilk defa Hac Kapısını açmıştır.

3 - İkinci Dünya Savaşı'nda Türkiye Cumhuriyeti Devleti aleyhine alınacak yıkıcı ve bölücü kararları Roosevelt'in kulağını bükerek lehimize çevirtmiştir. Bu ne büyük bir hizmettir!

4 - ABD'nin suikaste uğrayan başkanlarından Franklin D. Roosevelt'i öldürmek niyetiyle üzerine ellidört veya ellibeş santim mesafeden suikastçinin sıkılmış olduğu beş kurşun biiznillah re'sen himmetiyle hedef değiştirmiş ve bu suikastten Roosevelt böylece kurtulmuştur. Çünkü, Tarîkat-i Nakşiye'den meşhur Küçük Hüseyin Efendi Hazretleri'nin dervişânından Washington Büyükelçimiz rahmetli Münir Ertegün vasıtasıyla Roosevelt'i himayesine almış; onun gizlice İslâmiyet'le müşerref olmasına vesile-i rahmet olmuştur. Amerika'da vefat eden mûmâ-ileyhe, ABD tarihinde ilk ve son olarak Missouri gemisiyle cenazesinin İstanbul'a kadar getirilmesi bu himmetin minnet duygusunu ifade eden bir kadirşinaslıktır...

Mübârek zât 13. sayı no.lu eserinde Roosevelt'in müsbet olduğunu işaretle buyurmaktadırlar ve ayrıca Eva Peron hakkında mevlit okutulabilir fetvasını vermişlerdir ki bu da mânidardır.

Suikaste uğrayan ABD cumhurbaşkanlarını konu edinen oniki bölümlük bir televizyon dizisinde F.D.Roosevelt'in eşi Elanor Roosevelt'e, yerli - yabancı basın mensupları, eşinin hangi dinden olduğunu sorup, Hıristiyan olup olmadığını öğrenmek istediklerinde Başkan'ın eşi, FDR'ın Hıristiyan olduğunu söylemeyince bu kez ısrarla, o zaman hangi dinden olduğunu sorulduklarında cevap vermeyip sukût ediyor. Bu da Ömer Fevzi Mardin Hazretlerini gayet açık olarak teyid etmiyor mu?

Ruhanî âlemde madde olmadığı için toprağı bol olsun diyemeyiz. O sebeple gerçek İslâm terbiyesi içinde Allah kendisine rahmet eylesin, demek gerekir. Öyle ise Allah rahmet eylesin. İnsanlar yanlış biliyor ve yanlış söylüyorlar.

Toprağı bol olsun demek zahmeti yani azabı çok olsun demektir. Böyle dilekte bulunulur mu?

5 - New York - Londra arasında yapılan dünya kotralar yarışında oğlu rahmetli Haşim Mardin'in sahibi olduğu Rüyâm kotrası Atlantik ortasında seren direği kırıldığı ve yelkeni düştüğü halde herşeye rağmen himmetiyle mucizevi olarak birinci gelmiş ve Londra'da İstiklal Marşımızı söyletmiştir. Yarışa giren diğer milletler kotraları bu kazayı görüp gülerken geçtikten sonra birinciliğin elde edilmesini büyük bir şaşkınlıkla ve hayretle müşâhede etmişlerdir.

6 - 14 Mayıs 1950 senesinde DP'nin iktidara gelmesini himmetiyle temin etmişler ve şöyle buyurmuşlardır: "DP intikâl partisidir. DP intikâl edecektir."

Hazret-i şeyhim ise 1965 yılında AP iktidara getirildiğinde şöyle söylediler: "Adalet Partisi intikâl edecek. Artık bundan sonra DP Hükümeti gibi hükümetler uzun ömürlü olmayacak, ömürleri kısa kısa olacak."

Âcizanem: "CHP ufalanıp, dağılacak." (3.5.1975 C.tesi)

7 - Ne olmuş ve ne görmüşse Şair-i Âzam Abdülhâk Hamid Tarhan ile ri yaşında huzuruna gelerek, zikre girmişlerdir.

Mucizelerle yüklü kahraman Hamidiye gemisinin kahraman kumanda-

nı olarak Ömer Fevzi Mardin Hazretlerinin ehemmiyetine binaen muhafaza ettiği, bendenizin de üç defa öpüp başıma koyduğum halis yünden, biraz solgun ve büyük olup, üzerinde pek çok kurşun deliğinin bulunduğu mübârek şanlı şehit sancağımızı ulu zâtın âlem-i cemâle intikalini müteakip uhdesinde bulundurduğu mertliğin, dürüstlüğün, cömertliğin ve güzel ahlâkın timsali Ârif-i Billâh Esseyyid Mustafa Aziz Hazretleri Beşiktaş Deniz Müzesi Müdürü Emekli Kurmay Albay Yavuz Bey'e makbuz mukabili teslim etmişlerdir. Bu mübârek sancak böylece Türk tarihinin şanlı köşesinde yerini almış olarak inşallah-ı rahman devletimizin ebed müddet nişanesi olarak muhafaza olunur. Ayrıca, eski İstanbul Şehremini (Valisi ve Belediye Başkanı) Askerî Operatör Doktor Yüzbaşı Mehmed Emin Erkul Seyidoğlu bey, askeri görevi sırasında Ömer Fevzi Mardin hazretlerine olan saygı, takdir, sevgi ve hayranlığını ifade etmek için hep eğitim alanına inip, kendisini seyrettiğini ve onun kadar mert, seçiyeli asil insan görmediğini acizâneme ifâde etmişlerdir. Aynı zamanda bu mübarek zât-ı şerifin Çanakkale Savaşları 'na da dahil olup o devrin kumandanlarının ifadesiyle "adetâ bir kuyruklu yıldız gibi gelip geçtiği" belirtilmiştir.

1272 tarihinde Rusya Eflâk'ten sulh yolu ile çekildikten sonra Vidin Valisi Abdurrahman Sami Paşa ile İstanbul'a gelip feyz kapısını halka açan Şeyh Hacı Feyzullah Efendi hakkında Manastır Valisi iken Konya Valiliğine tayin edilen Ali Kemâl Paşa anlatır ki: "Zalimler zümresinden altı bin kişiyi irşad eyleyip zararsız hale getiren o mübârek zât, hakiki âhîret hayatında ulu zât Ömer Fevzi Mardin Hazretleri için "O, bizden yani Nakşî Tarikat-i Şerifinden yetiştiği halde bir başka tarîkatten irşâde başlamasını anlamıyorum der."

Ey sâlik! Ömer Fevzi Mardin Hazretleri işte böyle ulu bir zât-ı şeriftir. Kibâr-ı kelâmılarından:

Her el Allaha uzanır.

Her avuç Allaha açılır.

Her yürek Allaha dökülür.

Ümid, iltica kapısı tektir.

Ve o da Allahındır.

Ö.F.M.

Cenâb-ı Allah'ın gizli hazinelerinden misal olarak birkaç lütf-i ihsanı cümlesindedir:

1 . 1945 ve 1953 senesi Mart ayı başına kadar Pîr-i Sâni ve Pîr makamında Esseyyid Ömer Fevzi Mardin Hazretleri şöyle buyurmuşlardır: Rusya 30, 32, 33 ve 34 devlete bölünüp parçalanacaktır." Has halifesi Şeyh Mustafa Aziz Hazretleri devamden ve teyiden buyurmuşlardır ki: "Rusya 30, 32, 33,34 ve 37 devlete bölünüp dağılacaktır." Bugün eğer bu rakam mevcutsa, dağılma tamamlanmıştır. Değilse, parçalanma 37'ye kadar devam edecektir.

2 - Mübârek Şeyhim 1977 yılında Ekim - Kasım aylarında yine buyurmuşlardır ki: Müslüman Türk Devleti'ne karşı hoş bir tutumu olmayan hudut komşumuz İran güney - kuzey Vietnam ve güney - kuzey Kore gibi ortadan ikiye bölünecektir.

Âcizanemin bu kibâr-ı kelâmla alâkalı düşüncesi şudur: İran'ın Türkiye'ye karşı muamelesini değiştirip samimi ve kardeş bir devlet gözüyle bakması, kendi menfaati gereğidir. Umarız, ıstırap çekmez.

3 - Allah fakiri âcizaneme Rabbimin ikramı: Doğu ve Batı Almanyanın birleşeceği malûmatı 5 Mayıs 1975 Pazartesi günü yazıldı ve 1979'da tebliğ edildi. Bu bilgi, devrin SDP milletvekili ve Rheinland Falz İçişleri Bakanı Heinz Schwarz'a iletildiğinde, malûm şahıs "Eğer iki Almanya birleşirse benim annem de bakire Meryem olur" diyerek istihzada bulunmuş ve bu olaydan önce Türkler AB'ye girmiş olurlar diye de alayını sürdürmüştür. Konu Aşağı Bavyera Başbakanına duyurulmuş. Hatta iletilirken kendilerine "bu ilâhi bilgi tahakkuk ettikten, yani 2 Almanya birleştikten sonra Almanya Türkiye'ye ihanet ederse, gün gelir Cenâb-ı Allah sizi mali-iktisadî-ticarî ve hatta siyasî bakımlardan çökertebilir. Bunu unutmayın." denmiştir. İki Almanya birleştikten sonra halen hayatta olan bu şahıs bugün ne düşünmektedir; bunu kendisine sormak lâzım.

İllâ ve lâkin güzel ahlâk ve
Allah rızası için halka hizmet.

Evliyâallah

İnsan, ahsen-i takvimdir. Yani; insan, âyettir dediğimiz zaman ifade ettiğimiz mânâ şudur. Yaradılış olarak insan çok yakışıklı ve en güzel bir şekilde halk edilmiştir. Fakat, Ahsen değildir. Çünkü, Ahsen Allah'ı ifade eder. Bu isim insana konamaz.

Ahsen: Çok yakışıklı ve de çok güzel ifadesi yanında Takvim: Âyetten alınarak insanoğlunun yaradılışı ve sureti için ifade edilir. Şu halde insan, Ahsen-i Takvim'dir, fakat Ahsen değildir.

Hadis-i Şerif:

"Allah, Adem'i kendi suretine göre yarattı."

Bir misâl; yolsuz insan olur mu? Yarattığı mahlukâtının adedince Allah'a giden yol vardır. Buna kuş, karınca ve balık dahil olduğu halde deniz, hava, kara deyimi ile her mahlûk kendi sırat-ı müstâkimi üzeredir. Yani, cümlesi kendi yolunda gider... Bu gerçeğe nazaran şimdi sen Dini dünyevi ve uhrevî bakımlardan iki yol olarak düşün. Mânevi olanı seni adı güzel, kendi güzel Allah'a götürür. Maddi olanı da yine seni evinden işine, işinden evine götürüp getirir. Şimdi, senin bulunduğun mekân bir nokta, bir başka ifadeyle merkezdir. Eğer yol olmazsa, o durduğun yerden bir tarafa gidip gelme imkânın olur mu?

Allah'a giden yol = makam üç'dür.

1 - "İlmelyakin Makamı."

Bu makamların en küçüğüdür. Yani ilim yoluyla Allah'a gidecek ve

Allah'ın sıfatı bilgisinde kalacaktır. Bunlar Hakk'ı göremezler. Bu makamdaki ilim malûma tâbiidir.

2 - "Aynelyakin Makamı."

Burada müşâhede vardır. Bahtiyar kul misâli olmayan bir yoldan Allah'ı görecektir. Çünkü, müşâhededen ifade ettiğimiz Cenâb-ı Hakk'ın belirli bir şekilde bu bahtiyar zümreye görünmesi halidir. Veya başka bir şekilde ifade edecek olursak, sureti üzere yarattığını bildirdiği İnsan Rabbi'ni müşâhede yolu ile bulunduğu makamdan şüphesiz insan şekli hüviyetinde rüyet eder. Zira, bu mübârek makamdaki Zât-ı Şerif Hakk'ın boyasına boyanmıştır. Kur'ân-ı Kerîm'in 2. Bakara Sûre-i Şerifesi'nin 138. Âyet-i Kerîmesi'nde şöyle buyurulmaktadır: "Bu iman ve Din Allah'ın boyasıdır. Allahtan daha iyi boyası olan kimdir, biz o Allaha ibadet edenlerdeniz." Ayrıca 102. Tekâsür Sûre-i Şerifesi'nin 5 ilâ 8. Âyet-i Celîlelerinde de şöyle buyrulur: "Eğer bundaki hatanızı ilm-el-yakin bilsenizdi (kesrette mübahatten rücu eder (yalnız dünya zevklerine dalıp kalmaz) ve âhiret emri ile meşgul olurdunuz) şüphesiz cehennemî uzaktan ve sonra da ayn-el-yakin (içine girerek) görürsünüz. Sonra o gün (kıyamette) Allahın size verdiği nimetlerden sual olunursunuz."

3 - "Hakkelyakin Makamı."

Bu son ve en yüce makamdır. Bundan öte makam yoktur. Burada kul Rabbini açık olarak görür ve Cenâb-ı Allah tenezzülât makamından kendisine hitap eder, yani kendisi ile konuşur. Konu ile alâkası bakımından ve önemine binaen kaydediyoruz: Kur'ân-ı Kerîm'in 72. Cin Sûre-i Şerifesi'nin 26. ve 27. Âyet-i Celîleleri'nde bakınız Cenâb-ı Allah ne buyurmaktadır: "Gaybı bilen odur, (gayb onundur.) Ve gaybı kimseye açıklamaz. Ancak Resûllerinden ihtiyar edip razı olduğuna (lüzum gördüğüne) onun bazısını bildirir."

Hakkelyakin makamı aynı zamanda Bekabillâh Makamı'nın karşılığıdır. Bu son ve en yüce makamdır ki, Gavs'a aittir. Burada saadetli kul, Hak'-da Hak ile olmuş ve halka hizmet için halkın arasına karışmıştır. Kur'ân-ı Kerîm'in 11. Hûd Sûre-i Şerifesi'nin 75. Âyet-i Celîlesi'nde şöyle bildirilmektedir: "İbrahim; halim, kalbi rakik, halka acır ve onlar için Allah'a

yalvarırdı. (İşte bekabillâh mertebesine nail olanların hali budur. Halk için yaşamak, halk için çalışmak, saadette, kederde halk ile alâkalı olmak)."

Cenâb-ı Allah ilâhi ve yüce merhameti icabı kullarını kemâlata erdirmek ve saadetli kılmak için bizlere her türlü imkanı ikram etmiştir. Mese-lâ, ölmeden önce ölünüz mânâsında "Mutu Kable En Temutu" sırrından Hak Tealâ Hazretleri bir Hadis-i Kudsîsinde "Beni isteyen buldu, beni bulan sevdi, beni seveni (sevenin nefsinin) ben öldürürüm (fakat) öldürdüğümün diyeti ben olurum." diye buyuruyor. Devâmen, bir diğer mukaddes kelâmı Hadis-i Kudside Cenâb-ı Allah der ki: "Kul, nevafile ibadet ile bana yaklaşmakta devam üzere olur. Ta ben onu sevinceye kadar (o bende fani oluncaya kadar), ben onu sevince artık onun şol kulağı olurum ki; O; benimle işitir ve onun ol gözü olurum ki,O; benimle görür. Onun o lisanı olurum ki, O; benimle nutkeder (söyler), onun ol eli olurum ki, O; benimle tutar, onun ol ayağı ile olurum ki, benimle yürür. (Hülâsa öyle ki:) O benimle işitir, benimle görür ve benimle işler." Bu mübârek Allah kelâmı Hadis-i Kudside işaret edilen (O bende fani oluncaya kadar) bölümü ise fenafişşeyh, fenafirPîr, fenafirAli, fenafirResul, Fenafillah makam-ı şerifini ifade etmekte ve ondan sonrası doğrudan doğruya (Bakabillâh makamı)na giriyor ki, ol mutlu kula önce kutbiyet gelir ve bu da zât nûru'nu yani Ruh'ül Kudüs'ü hâmil olduğunun ifadesidir. Kur'ân-ı Kerîm'de bildirildiği veçhile İsa Aleyhisselâm'a verildiğini buyurduğu 2. Bakara Sûre-i Şerifesi'nin 253. Âyet-i Celîlesinde "Ve onu (Hazret-i İsa'yı) Ruh-ül Kudüs ile takviye ve teyid eyledik" cümleyi şerifesinin taşıdığı Ruh-ül Kudüs'ü Bakabillâh Makamı'ndaki zât da taşır.

Daha önceki bahiste de anlatıldığı gibi Zât nûrunu hâmil, makamların en yücesi olan Gavsîyet öbür âlemde gelir. Ömer Fevzi Mardin Hazretleri'nin buyurduğu veçhile Kutbiyet de öbür âlemde gelir. Diğer makamlar ise burada kazanılır. Ol mübârek kulun taşıdığı Gavsîyet Makamı'na başta Evliyâallah Hazerâtı olmak üzere farkında olsun olmasın, bilsin, bilmesin, hissedip hissetmesin yeryüzündeki bilcümle yaratılmışlar = canlılar biat etmekle mükelleftir. Mevzu ile alâkalı olarak Kur'ân-ı Kerîm'in 35. Fatır Sûre-i Şerifesi'nin 39. Âyet-i Kerîmesi'nde Hak Tealâ Hazretleri şöyle haber veriyor: "Sizi yeryüzünde halifeler yapan O'dur."

Aktâb-ı Erba'a

(Dört Ana Kutb)

Seyyid Ahmed Abdülkadir Geylani

Seyyid Ahmed el-Rufai

Seyyid Ahmed el-Bedevi

Seyyid Abdüsselâm el-Esmeri

Arbâ'= Katıksız Arap

Mânâsı: Nesebi sahih, katıksız dört evlâd-ı Resûl.

Ölümsüzlük Sırrı

Kur'ân'a selâm duran, Bâb-ı Âli'yi açan, Muhammed huzuruna varan ve Allah kapısını aralayan Allah kelâmı bir Hadis-i Kudsi'de; "Mutu kab- le en temutu." Yâni (Ölmeden evvel ölünüz. Sevdiğimi katleddim, diye- ti ben olurum.....) diye buyruluyor.

İşte bu kilidin anahtarı olan Peygâmbere kelâmı Hadis-i Şerif de şöyledir: "Men arefe nefse hu fakat arefe Rabbe hu." Yâni (Nefsini bilen Rab- bini bildi.)

Kâinatın sâhibi ve mâliki olan Allah, kulunun asli vatanına tertemiz dönmesi için o kulunun nefsin çirkin arzularından ve kötü temayüllerin- den terbiyeyi nefis ile arınarak kurtulup pâk olmasını murad eder.

Zaten asıl gaye; kendisini besleyen, yetiştiren ve terbiye eden Rabb = Rab'a ebedi âhret hayatında kulun temiz bir halde mülâki olmasıdır.

Konu ile ilgili Peygâmbere kelâmı öbür hadis-i şerif ise şöyledir: "Men arefe Rabbe hu fakat arefe nefse hu." Yâni (Rabbini bilen nefsinin bildi.) Esasen hakikat ilminde kulun ilk şart olarak kendisini yaratan Allah'ı bil- mesi lâzımgelir.

Bilgi: Hatırımda kaldığı kadarı ile kaydediyorum: 1968 senesi ilkbaha- rın Mart ayı idi ki, Aziz Şeyhim'in huzuruna şeyhler geldi ve sohbetin bir noktasında yukarıda kaydettiğimiz (Men arefe Rabbe hu fakat arefe nefse hu) Hadis-i Şerifi olduğunu söyleyen mübârek şeyhime o şeyh efendiler biz böyle bir hadis okumadık diye itiraz ettiler ve şeyhler sultanı şeyhim evet var diye cevap verdi ve nefis terbiyesi bahsinde onlara hitaben bu- yurdu ki: Efendiler! taassup ağını parçalayıp ondan kurtulmak lâzım. Siz

yılanı başından değil de kuyruğundan tutuyorsunuz ki sokar ve acısı büyük olur. Asıl olan ise yılanın başını yakalayıp ezmektir. Her işin başı Allah'tır. Allahı bilmeden hiçbir şeyi bilemezsin.

Aradan az bir zaman geçtikten sonra Hakk'a yürüyen o şeyhlerden biri mezkûr sohbetten kısa bir zaman sonra hastalandı ve vefatından onbeş gün önce ziyâretine giden Aziz Şeyhim'e o şeyh aynen şu itirafta bulunmuştur: "Sultanım o hadis-i şerif varmış. Zâtualiniz bizi bağışlasınlar. Ey mübârek zât biz sizin kelâmınızı yerde aradık... Meğerse zâtınızın kelâmı "Semâvi" imiş. Ne yazık ki sizi anlamakta çok geç kaldık."

Allahın rahmeti üzerine olsun, sırlanması esnasında yâni kabre koyulması sırasında vâris biziz diyen üç sahte şeyh ortaya çıktı ve Cenâb-ı Allahın kendisine dost seçtiği Ârif-i Zât-ı Billâh makamındaki Aziz Şeyhim onları edep ölçüleri içerisinde ve lisanı münasip ile oradan uzaklaştırdı. Utanç verici ve ibret alınacak bir hal! Yazık çok yazık...

Aziz Şeyhim'den kibâr-ı kelâm:

Seng-i Kabir:

Hak'kın

Girdiği kalp ölmez

Ezelde Hak'da idik

Hak'dan geldik

Hak'ka yürüdük

Fakirhâne, 9.12.1981

Çarşamba gecesi 0.03

Ey insan! Zât Âlemi'nden değil midir ki, Âlem-i Hâdis'e gelişin? Ta-biidir ki, (Ayn-ı Sabit)'in üzere geldin. Yeter ki istidadın istikâmetinde ka-vi ol. Allaha daimi ilticada bulunup bu hikmet sırrına mümkün olduğu kadar nüfuz etmeye çalış. Bu takdirde Cenâb-ı Hakk'ın Hil kattaki muradının seninle beraber olduğunu ve sendeki zuhurunu da müşâhade edeceksin. Zirâ, tecelli Zât'tan sıfat'adır. Yoksa, ne sıfat'tan Zât'adır; ne de Fâni'den Fenâ'yadır. Bu faslı iyi fethetmeye çalış.

Ağacını harap ederek meyvasını koparan, nimet-i küfrandır!..
Sevmediği kimseyi sevmiş gibi gözüken ise yalancıdır!

Fakirhane, 1 Nisan 1984

Pazar gecesi 1.10

Nam, cân'dadır, tende değil.

Cân'dır bizi diri kılan.

2 Nisan 1984

Pazarertesi, saat: 12.20

Rabbim Allah, imânım çok güçlü... Bilcümle Enbiyâ'nın - Evliyâ'nın, Gül yüzlü Melekler ile sâlihlerin sevgili Peygamberi Resûl Aleyhisselâm seni sevmek benim dinim - imânım... Sana buğzeden mel'un ise amansız düşmanımdır.

İnsan Mükerrer Kılındı

"Biz, Benî Âdem'i mükerrer kıldık." Hûd: 11-70

Kur'ân-ı Kerîm'in 95. Tin Sûre-i Şerifesi'nin 8. Âyet-i Kerîmesi'nde "Allah, hakimlerin hakimi değil midir?" diye sorulmakta ve 20. Taha Sûre-i Şerifesi'nin 114. Âyet-i Kerîmesi'nde de "Hak Padişah, Allah'tır" diye buyurulmaktadır. İşte, Hak Padişah olan Allah 99 Esmâ-i Hüsnâsı'ndan ikrâm ile celâl ve cemâl sıfatlarıyla Gavs'ı mücehhez eylemiştir. Tasarruf-ı küllisiyle ekmelen Gavs'ta tecelli eden Allah, o asrın şartları içerisinde Gavs'ı yarattığı bilcümle mahlûkatının üzerine gözcü ve hakim kılmıştır. Zira Gavs yeryüzünde Hak Tealâ Hazretleri'nin azametli saltanatı ile donattığı ve her türlü tasarruf etme imkanını bahşettiği kudsi Halifesidir. Allah Allahlığını kimseye vermediği için bir kulu olarak elbette ki Gavs'ın da her duasını kabul etmeyebilir. İşte, "Âdem'e secde ediniz..." suretinde görülen aslında Allah'ın bizzat kendisidir. İnsanların aldanmaları da buradan kaynaklanmaktadır. Görülüyor ki, secde Âdem'e değil, Allaha'dır.

Gavs berhayat olduğu asrın dört kutbu ve ayrıca İbn'l Vakt dediğimiz Vaktin Oğlu tarafından bilinir. Bu makamın azametini bir noktada şöyle ifade etmek lazım gelirse, deriz ki; Allah'ın nice evliyâsı Hakk'ın adresi olan Gavs'tan ve bulunduğu makamdan malûmattar dahi değildir. Demek ki, Cenâb-ı Allah makam farkları ile araya perde koyarak nice evliyâsını birbirinden gizlerken Gavsîyet makamını bahşettiği ol Ulu Zât'ı kaydedildiği gibi istisnai zevat dışında, pekçoğundan gizli tutar. Ancak, sayısı tek-tük olan gerçek irfan sahibi kimse herhangi bir yerde şu veya bu sebeple huzurunda bulunursa irfan yoluyla hissedebilir. Bu mevzu üzerine bir adım daha atarsak şunu söyleyebiliriz: Gavs yok, Gavsılık vardır. Bunun

bir adım ötesi: Sus Emri'ne tabidir. Burada harf-i tarif ifade şekli şudur: Deryalar kadar mürekkep olsa, cihan ağaçla dolsa, o ağaçlar kalem olsa bu bahsi dile getirmeye yetmez. 750 seneden beri Şark - Garp âlimlerinin sökemediği ve içinden çıkamadığı, başta Füsüs-ül Hikem olmak üzere nice mübârek eserlerinde Cenâb-ı Şeyh-i Ekber Muhyiddin Arabi Efendimiz bu azametli bahsi adeta oya gibi işlemişlerdir. Allah'ın selâmı ve bizlerin engin hürmetimiz ulu zât'ın üzerine olsun. (Mevzu ile ilgili olarak Kur'ân-ı Kerîm'in 31. Lokman Sûre-i Şerifesi'nin 27. Âyet-i Celîlesi'nde şöyle buyurulmaktadır: "Eğer yerdeki ağaçlar birer kalem olsa, deniz de mürekkep olsa, o bittikten sonra yedi deniz daha ona ilave edilse onlar tükenir. Yine Allah'ın sözleri tükenmez. Çünkü Allah yegane galiptir, hakimdir.")

Ey oğul! Şu hususu iyi anlayasın ki; Bakabillâh Makamı'nı yensiz yakasız bir gömleğin giyilmesi gibi tarif etmekle beraber Ekmel-i Mir'ac eyleyen Gavs beşeriyete fisebillâh hizmet ile mükellef olup artık o dünya nimetlerine sırtını tamamen dönmüş olduğu halde Cenâb-ı Hakk'ın küre-i arzdeki adresidir. Onun için Evliyâlık gizlidir. Hazret-i Peygamber Efendimiz, fakirliğimle iftihar ederim mânâsındaki bir Hadis-i Şeriflerinde "El fahri fakirullah" diye buyurmuşlardır. Bu nasın anladığı mânâda bir fakirlik değildir. Mânâ-ı mefhumu itibarıyla âlemleri ihata eder. Zira, Muhammed Aleyhisselâm Hakk'tan fakir ve halktan ganidir. Asırlardan beri dillere destan bir lokma, bir hırkanın mebdeindeki gerçek sahibi olan Ulu Üçler'dir ki, sırası ile Muhammed Aleyhisselâm, İmam Ali Keremallah-ı Veçhe ve Üveys'el Karani Efendilerimiz Hazerâtı'dır. Bundan sonraki varisler ise büyük Enbiyâ ve büyük Evliyâdır.

Bu bahisle rabitalı olması sebebiyle, Cenâb-ı Allah 99 Esmâ-i Hüsnâsı'nda yalnız kendisinin El Velî olduğunu bildirmektedir. Konunun tamamlayıcısı olarak 7. Âraf Sûre-i Şerifesi'nin 196. Âyet-i Kerîmesi'nde "Benim Velîm ve dostum; kitabı indiren Allah'dır. O; salihlerin dostu ve velîsidir." emr-i şerifi mucibince kati neticeye bağlanmaktadır. Yine Allah Kelâmı bir Hadis-i Kudside şöyle buyuruluyor: "Beni ne yer ne gök kendine sığdıramadı, ancak beni muttaki ve naki (pâk) ve vera' ehli (fena şeylere perhizli-) kulumun gönlü sığdırdı." Mütessesilen, 39. Zümer Sûresi'nin 22. Âyet-i Kerîmesi'nde "Göğsünü (kalbini) Allah-ü Tealâ'nın İslâm için (İslâmiyet için) şerh eylediği (açtığı) kimse, Rabbi tarafından nûr üzerine-

dir. (Yani o açılan kalbe nûr cereyan eder. O kalp, Allahı zikreder. Kulun zikri, Allah'ın kulu zikretmesine sebep olur. Çünkü, Allah Kur'ân-ı Kerîm'de (beni zikredin sizi zikredeyim) buyurur. Allah'ın kulu zikri, nûr cereyanının devamına sebep olur. Ve işte bu nûrdur ki, insanı musaffa hale koyar, teslimiyete erdirir, insanlığın kemâline yükseltir. Kalbleri; Allah'ın zikrinden yüz çevirenlere ve katı olanlara şiddetli azap vardır." diye bildirilir. Yine mevzu ile alâkalı olarak Kur'ân-ı Kerîm'in aynı 39. Zümer Sûresi'nin 22. Âyet-i Kerîmesine göre şerh-i sadır bahsinde Cenâb-ı Hak, "Sadrı (göğsü-yani kalbi) İslâm için (Allah'a teslimiyet için) şerh olan (açılan) kimse Rabbından bir nûr üzeredir." diye haber vermektedir.

İnsan bir âyettir. Âyet ise nûrdur. Âdem varlığının yeryüzüne yayılış haline gelince, Cenâb-ı Allah'ın ilk insan olarak yarattığını bildirdiği Âdem Salavatullah ve varlığından halk ettiği ikinci insan olarak vücuda gelen Havva Vâlidemizden doğma kırk evladı vardır. Bunlardan onbeş tanesi ikiz, yalnız Şit Aleyhisselâm tek olup, ayrıca, dokuz evladı daha mevcuttur. (Kur'ân-ı Kerîm'in 5. Maide Sûre-i Şerifesi'nin 48. Âyet-i Celîlesidir: "Ey insanlar, sizden herbiriniz için bir şeriat ve mahsus bir meslek kıldık. Eğer Allah murad etse, sizi bir tek millet kılardı. Lâkin sizi imtihan için muhtelif ümmetler kıldı. Hayırlarda yarış ediniz. Cümlelizin mercii Allah-ü Tealâ'dır.") Hâdis (yani sonradan olma) dediğimiz bu husus dünyanın kuruluşuyla alâkalıdır. Bu Cenâb-ı Allah'ın ilâhi saltanatının bir iktizası olarak zuhurun bâtından zâhire olduğunu göstermektedir. Kur'ân-ı Kerîm'in 64. Tegâbün Sûre-i Şerifesi'nin 3. Âyet-i Celîlesi'nde "Ve sizi en güzel surette tasvir etti." diye buyurulmaktadır. Yine Kur'ân-ı Kerîm'in 31. Lokman Sûre-i Şerifesi'nin 20. Âyet-i Celîlesi'nde tekiden şöyle bildiriliyor: "Görmez misiniz ki Allah göklerde ve yerde olan şeyleri size musahhar kıldı. Ve üzerinize zâhir ve bâtın nimetlerini yaydı." Mevzu ile alâkalı olan bir başka düşündürücü hususa da 95. Tin Sûre-i Şerifesi'nin 4.-5. Âyet-i Kerîmeleri'nde rastlanmaktadır: "Muhakkak insanı en güzel surette halk ettik. Sonra onu en aşağıya iade ve reddettik (Cennetten yeryüzüne indirdik)."

Bu yaratılış Şeyhül Ekber Muhyiddin Arabi Hazretlerinin mübârek dilinden bir paragraf olarak ifade edilmek lazım gelirse kendisinden meydana getirildiği cihetle kadın erkeğe aşiktir ve kendi varlığından zuhur etmesi sebebiyle de erkek kadına muhabbet eder. Kur'ân-ı Kerîm'in 4. Nisa

Sûre-i Şerifesi'nin 1. Âyet-i Celîlesinde "Ey insanlar, Rabbinizden sakını-
nız. O sizi bir tek nefis'ten yarattı. Zevcesini de ondan halk etti. Onlardan
bir çok erkekler ve kadınlar hasıl edip yeryüzüne yaydı" diye haber veril-
mektedir. Eğer Vâcib-ül Vücûd Hazretleri insansız olarak Kainat'ı yarat-
saydı, dünya dediğimiz madde âlemi kokuşmuş bir mezbelelikten başka
bir şey olmazdı. Cenâb-ı Hak mülkünün imar edilmesini emreder. Çünkü,
yeşillik ruhun gıdası olduğu gibi gözlerin sevinç ve insan hayatının ise hu-
zur kaynağıdır. Dünyayı bilcümle yarattığı mahlûkatı ile birlikte eşref-i
mahlûk tabir edilen insanoğlunun emrine vermesiyle arz imar görmüş ve
böylece çöplük olmaktan kurtulmuştur. Demek ki, Allahu Tealâ'nın hil-
katteki esas muradının kendi Veçh-i pâkine en yakın surette yarattığı insan
olduğu apaşık bir şekilde anlaşılmaktadır.

Ulu Tanrı, bilcümle varlıkların isimlerini Âdem Salavâtullâha öğrettiği-
ni 2. Bakara Sûre-i Şerifesi'nin 31. Âyet-i Celîlesinde "Allah, Adem'e bü-
tün mevcudat ve mahlûkatın isimlerini öğretti." diye bildirmektedir. Alâ-
kası sebebiyle 17. Esrâ Sûre-i Şerifesinin 70. Âyet-i Celîlesinde "Biz Be-
ni Ademi Mükerrrem kıldık" diye buyuruluyor. Ayrıca, mevzuun ehemmi-
yetine binaen Kur'ân-ı Kerîm'in 30. Rûm Sûre-i Şerifesi'nin 30. Âyet-i
Celîlesine de dikkatinizi çekmek isteriz: "Artık yüzünü (muvahhid-i pak
olarak)(Din-i Hanife) doğrult ki, insanların fitratını Allah; o Din fitratı üze-
rine ve kendi hakikati üzere yaratmıştır. Allah'ın halk işinde değişiklik
yoktur. İşte doğru din; budur ve lâkin insanların çoğu bunu bilmez."

Ey gerçeği öğrenmek isteyen Allah kulu! Evvelâ Âdem'in yaradılış se-
bebini iyi tefekkür eyle ve bu bahiste zinhar şirke düşme. Eğer bu konu-
yu kaale almadan aşağıda kaydedeceğimiz hususata meyil ederek bir ta-
kim temelsiz bilgilerle kendine göre yoruma kalkışırsan neticesinde seni
karşılacak olan ancak Hakikat Âlemindeki süfliyet hayatı olur. Zira, hu-
sus doğrudan doğruya Şeriat-ı Şerif hükümleri olarak bilcümle mukaddes
kitaplara ve hususiyle Kur'ân-ı Azimmüşşan'a dayanmaktadır. Âdem'in
yaradılış bahsinde enfüsi kelâm etmek ve çeşitli mevzular açmak çok ko-
lay. Amma ve lâkin 22. Hac Sûre-i Şerifesi'nin 47. Âyet-i Kerîmesi'nde
"Rabbın indinde bir gün, sizin saydığınız bin sene kadardır" maksad-ı
mahsusası ile işaret edildiği üzere ömrüne nisbetle bu sayılı günlerin ömür
ağacından takvim yapraklarının dökülmesi gibi çabuk geçeceğini ve arka-
sından gelecek hesaba katlanmayı da göze alabilmek ancak çılgınlara ve

zındıklara mahsus bir düşüncedir ki, hiçbir suretle özü olmayan ağır hesaba duçar olmak ve ona göre de azabını göze almak akıllı bir kimsenin işi değildir.

Vesile teşkil etmesi itibarıyla Büyük Evliyâ'dan İsmail Hakkı Bursevi Hazretleri (1137 Hicri Hadis-i Erbain)'de "Adem Cennet'ten lisan-ı Türki ile kalk demekle kıyam edip, çıkmıştır. Zira, dünyada âhir tasarruf Türk'ündür" haberini müjdelemekle beraber kelâmın asıl sahibinin Türk olduğu tarihi bir gerçek olan Nuh Aleyhisselam'ın oğlu Yafes'e ait bulunduğunu işaret etmektedir.

Güzel İstanbul'un fethi Hadis-i Şerifi ile övünen ya ey can! İkiliyi terk ile Tevhide gelip uyanık olmanı sana şiddetle tavsiye ederiz.

Bu vesile ile bilelim ki, Ehl-i Beyt-i Resulullah Efendilerimiz Hazerâti'nin mert ve cömert bir millet olarak Türkler üzerinde muhabbetleri ziyâdedir.

Şehr-i Şehir'i İstanbul'un Fethini müjdeleyen "Sahih Hadis-i Şerif" şöyledir: "Le tūftehannel Konstantiniye fele ni'mel emiru emiruha ve le ni'mel ceyš zalikel ceyš!"

Mânâsı: İstanbul elbette ve mutlaka fetholunacaktır. Alan kumandan ne güzel kumandan, alan asker ne güzel askerdir.

Burada Hazret-i Fatih Sultan Mehmet'in şanında fetih bildirilmekte ve Müslüman Türk Askeri de methedilmektedir.

Hazret-i Peygamber: "İstanbul'u fetheden benim ismimi taşıyacak birisi olacaktır. "

Aynı mânâda üç ifade:

- 1 - Muhammed Aleyhisselâm (Mehmed)
- 2 - Fatih Sultan Mehmed (Mehmed)
- 3 - Şerefli Türk Askeri (Mehmetcik)

Bilgi: Cenâb-ı Allah tahsîsi olarak Muhammed ismi şerifini halkettiği mükevvenatta ilk defa Hazret-i Peygâmbere Efendimiz'e vermiştir. Tekrar tekrar övülmüş ve çok medhedilmiş mânâlarındaki bu mübârek ismi taşıyan Resûl Aleyhisselâm'a hürmeten Mehmed denilmiş ve Mehmed Mehdi Aleyhisselâm'a saygı sebebi ile de Mehmed olarak söylenmiş ve

Mehmedden de Mehmedçik çıkmıştır. Aslında Mehmedçik işte bu kadar mert, yiğit, cesur, merhametli, saygılı ve lokmasını bir başkası ile paylaşacak kadar da güzel ahlâklıdır.

Hususatla alâkalı olarak amcazadesi İbn-i Abbas Hazretleri Peygamber Efendimiz'den kendilerine tevdi edilen çok gizli kalmış bir Hadis-i Şerifi şöyle nakletmektedirler: "Hak Tealâ Adem'den evvel yüzbin adem daha yarattı." Bununla beraber 5. İmam Cenâb-ı Mehemed Bakır Efendimiz keşif ve keramât yoluyla Hazret-i Âdem'den önce beşyüz bin ademin geldiğini haber vermektedir. "El Hay" Esmâ-i Hüsnâsı bu âlemler yaratılmazdan çok önce ezelden beri mevcuttur. Öyle ki, Kur'ân-ı Kerîm'in 7. Â'raf Sûre-i Şerifesi'nin 2. Âyet-i Celîlesinde "Sizin ruhlarınızı yarattı (yani Allah, Hay ismi ile size tecelli buyurdu) sonra sizi bu surette tasvir etti. (şekillendirdi)" diye bildirilmektedir. Ezelden ebede ki, hepsi "Hay"dır ama gelmiş geçmiş ve gelip geçecek Evliyâ'nın en ulularından olan hilkâtin esrarına bihakkın sahip Şeyh'ül Ekber Muhyiddin Arabi Hazretleri (Fütuhât) ında: "Ben bir gece Beyt-i Şerifi tavaf ederken ruhani bir zatın, sizin gibi biz de bir çok seneler bu beyti tavaf etmiştik dediğini işittim. Bu zatın kim olduğunu kendinden sordum. Bana Ben senin ecdadındanım, dedi. Vefat edeli kaç yıl olduğunu sordum. Yüzyirmi bin sene olduğunu söyledi. Bunun üzerine kendisine bugün elimizde bulunan tarihlerin dediğine bakılırsa Âdem Babamız yaradılalı daha sekiz-on bin sene varmadığı anlaşılıyor, dedim. Bana sen hangi ademden bahsediyorsun? Size yakın olan ademden mi, yoksa size uzak olan ademden mi? deyince o zaman İbn-i Abbas Hazretleri'nin rivayet ettiği bu Hadis-i Şerifi hatırladım diye buyuruyor.

Asırlardan beri Kürre-yi arzdeki gelmiş geçmiş pek çok âlim temeli Hakikate dayanmayan ve bir sürü farazi düşüncelerle Kâinat'ın yaradılışını çeşitli yerlerden elde ettikleri ve ettiklerini söyledikleri fosiller vesair gibi gösterdikleri maddi delillerle mesnedsiz olarak halkiyatin acayip rakamlar verilmek suretiyle meselâ yüz bin sene, bir milyon sene, yüzmilyon sene, on milyar sene vesaire gibi ipe sapa gelmez temeli olmayan iddialarda bulunanlar böylece kendilerine kazıp yani yalancı şöhrat sağladıklarını sanmalarının yanısıra beşeriyete zerkettikleri yalan-yanlış bilgilerle ademoğlunun duygu ve düşüncesinde bir sürü sapıklıklara yol açmaktadırlar. Akılları sıra bir neticeye varmakta yahut varmak üzere olduk-

larını beyanla ilmi kendilerinin dahi içinden çıkamayacakları girift bir hale düşürerek insan inancını umduklarından çok daha fazla tahrip etmektedirler. Meselâ, ozon tabakalarının delinip büyük bir kıta kadar maddenin arza düşme telaşı vaveylesiyle insanları ürküttükleri gibi... Bu dayanaksız yaygaralar şahsın ilim sıfatına yakışmıyor. Çünkü, söylenenler gerçek ilme dayanmıyor. Halbuki, Şeyh'ül Ekber Hazretleri'nin de haber verdiği gibi, bugünkü tarihle dünyanın kuruluşu dokuz ilâ onbin sene arasındadır. Bu gerçeği bilmeyen âlimlerin ilimlerinde yanılmaları istifadan mahrum ve bilcümle ilimlerin anası olan ilm-i ledünden nasipsiz bulunmalarından nâşidir. İçlerinden birileri Hakk'tan haber alan ve ruy-i zeminde adedi parmakla sayılacak kadar az olan gerçek Zâtiyün Mürşidanı terbiyesinde yetişmiş olsaydı, hem kendilerini, hem bilimlerini gülünç hale düşürmüş olmazlardı. Yukarıda bahsi geçen yüzbin ve beşyüzbin ademin herbirinin yaşayışları arasında bulunan ömür devrelerini bilmediklerinden lüzumsuz faraziyelerle bir takım safsata fikirlerin doğmasına sebep olmuşlardır ve elan olmaktadır. Kur'ân-ı Kerîm'in 31. Lokman Sûre-i Şerifesinin 6. Âyet-i Celîlesinde şöyle buyrulur: "İnsanlardan bazıları vardır ki, insanları bilgisiz (bir hakikate dayanamayan) fikirlerle Allahın yolundan şaşırtmak ve âyetlerimizi istihza etmek için bir takım efsaneler satarlar (yayarlar) işte onlara zelil edici azab vardır." Ayrıca, Kur'ân-ı Kerîm'in 5. Maide Sûre-i Şerifesinin 57. Âyet-i Celîlesi'nde şöyle buyrulmaktadır: "Ey müminler, kitap ehlinden de kâfirlerden (putperestlerden) dininizi istihza vesilesi ve oyuncak edinen kimseleri dost edinmeyin." Bakalım gerçek ilimden nasip alıp da akılları başlarına ne zaman gelecek?!.. Çünkü, Kur'ân-ı Kerîm'in 2. Bakara Sûre-i Şerifesinin 15. Âyet-i Celîlesi'nde buyrulduğu gibi asıl "Allah onlarla istihza eder ve onları azgınlıklarından şaşkın ve perişan olarak bırakır". Calib-i dikkat bir Hadis-i Şerifte şöyle buyrulmaktadır: "İlmin âmili olun, ravisi olmayın."

Meteoroloji ile ilgili bir not:

Hava durumu olarak alçak basınç - yüksek basınç; cephe sistemi vesaire ... Ey insan! Bir çok tahmininiz tutmuyor. Senin tezgâhında Allah'ın boyası yok mu hiç? İster başında, ister sonunda şöyle desen daha güzel olmaz mı? "Doğrusunu Allah bilir ..."

Her ilim Allah'ındır. Meteoroloji de diğer ilimler gibi Allah'ın lütfettiği bir bilim dalıdır.

Ebu Cehil Vârisi Münkîr ve Münâfıklara Cevap:

- 1 - Ebûl Vefa: Matematikçi; 940 - 997-998 Vatanı İRAN (Buzacan)
- 2 - Farabî: Ses'in ilk defa fizikî olarak fizikî izahını yapmıştır; 871-872 - 950 HORASAN
- 3 - Fatih Sultan Mehmed: Havan topunu keşfetmiştir; 1453- 1481 EDİRNE Şahi=Şahin muhasara toplarını yapan Muslihiddin Ağa'dır. Macar Urban döküm ustasıdır.
- 4 - Ali Kuşçu: Astronomi âlimi; 15. yüzyıl - 1474 SEMERKAND
- 5 - Tahir bin Hayyan: Atom bombası fikrinin ve kimya ilminin babası; 8. yüzyıl - 721 - 815 HORASAN
- 6 - Ammar: Tıp Doktoru, katarak ameliyatını ilk yapandır; ?-1010 MUSUL
- 7 - Cezerî: Otomatik sistemin kurucusu ve bilgisayarın babası; 1181 - 1206 DİYARBAKIR
- 8 - Battanî: Astronomi âlimi, kaşif; 857 - 929 IRAK (Hacca)
- 9 - Birunî: Dünyanın döndüğünü ve yerçekimini ilk önce ispat etti; 973 -1061 HAREZM(Kâs)
- 10 - Giyasettin (Gıyasüddin) Cemşid: Matematikte ondalık kesiri ilk bulandır; ? 1437 (1429) SEMERKAND
- 11 - Ebu Kâmil Şuca: Garp'a (Batı'ya) matematik öğretti; 850 - 930 (951) MISIR
- 12 - Demirî: Zooloji ansiklopedisini ilk yazandır; 1341 - 1405 NİL DELTASI
- 13 - Ebu Bekir Razî: Tıp doktoru, kızıl, kızamık ve çiçek hastalıklarının aynı değil ayrı olduğunu ilk bulandır; 917-981 İRAN (Rey)
- 14 - İbni Tessar: Cüzzam'ın sebep ve tedavisini ilk açıklayan; (900 se- ne önce)
- 15 - İbni Firnas: İlk uçan vasıtayı yapıp uçan; ----- 888
- 16 - İbni Haldun: Tarih ilmini hüviyete kavuşturdu; 1332 - 1406 TU- NUS

17 - İbni Karaka: Torna tezgahı yapmıştır; (900 sene önce fevkalâde güzel)?- 1100

18 - İbni Sina: Tıp doktoru, hastalıkların mikroplardan geldiğini ilk bulandır; 980 - 1037 BUHARA (Afşana)

19 - İbni Hatib: Vebanın bulaşıcı hastalık olduğunu ilk olarak açıkladıdır.

20 - Kadızâde Rumî: Asrının en büyük matematik, astronomi âlimi; 1337 - 1412 (1430) BURSA

21 - Kambur Vesim: Verem mikrobu ilk keşfeden âlim (R. Koch'tan 150 sene evvel keşfetti) ? - 1761 İSTANBUL

22 - M. Akşemseddin: Mikrobu, Pasteur'dan 400 sene önce buldu; 1389 - 1459 ŞAM

23 - Nurüddin Batruçi: Güneş merkezli sistemi ilk kuran astronomi alimi; ? - 1217 İSPANYA (Petroces)

24 - Lagari Hasen Çelebi: Füzciliğin babasıdır; 17. yüzyılda yaşamıştır. İSTANBUL

25 - Piri Reis: Dünya haritasını bugünküne çok yakın olarak mükemmel şekilde çizmiştir (400 sene önce) 1465 - 1554 GELİBOLU

26 - Uluğ Bey: Çağının en büyük astronomi âlimi; 1394 - 1449 SEMERKAND

Mevzu ile ilgisine binaen hatırlatalım.

İtalya'nın Pisa şehrinde doğan Galile (1564 - 1642) "Dünya Dönüyor" dedi ve aforoz edildi. Galile bu keşfini Kur'ân-ı Kerîm'den almıştır. 42. Şûra Sûre-i Şerifesi'nin 32. Âyet-i Kerîmesi'nde "Dağlar gibi denizde yürüyen gemiler de O'nun kudretini gösteren alâmetlerdendir" diye buyrulmaktadır. Bu Ayet-i Kerîme Cenâb-ı Allah tarafından Hazret-i Peygâmbere Efendimiz'e Galile'nin keşfinden bin on (1010) sene kadar önce vahyedilmiştir = nâzil olmuştur. Gayet açık olan bu gerçek câhil ve gâfil yürekler ile gözlere şifâ olsun!

Not: Dünyanın dönmesi ile alâkalı bu Âyet-i Celîle'nin dışındaki ilgili gibi görülen Âyet-i Kerîmeler Kıyâmet gününe mahsustur.

Bilgi: Hıristiyanlar pek çok şeyi İslâm'dan ve İslâm Âlimleri'nden çaldı. Sonra kendilerine mâletmeye çalıştılar. Ama aşırıdıkları sırtıyor. Daha sonra bizim malımızı binbir şarlatanlık kisvesine bürünerek yine bize satmaya kalkıştılar. Buna sebep bizim aslımızı inkârdan ileri gelmektedir. Heyhat!...

Elbet herşey aslına rücû edecektir. Allah'ın ezeldeki hükmü budur. El-hâk.

İllâ ve lâkin güzel ahlâk ve
Allah rızası için halka hizmet.

Atom

Atom, hidrojen ve nötron bombaları ile alâkalı olan işbu konuyu tefekkür etmeleri için gerçek fizik âlimlerine ithaf ediyoruz.

Cenâb-ı Allah'ın gizli hazinelerinde nice esrarengiz silahları mevcuttur. Zamanımıza dair dünyada zikredilen atom, hidrojen nötron ve biyolojik silahları da içerisine alan Kur'ân-ı Kerîm Âyetleri'nden bir kaçını burada hülâsâten malûmat olarak vermiş olacağız.

Cenâb-ı Allah Kur'ân-ı Kerîm'in 6. En'âm Sûre-i Şerifesi'nin 95. Âyet-i Kerîmesi'nde şöyle buyurur: "Allah daneyi ve çekirdeği yarar. Ölüden diri ve diriden ölü çıkarır." (Bu âyet genetik ilimleri de içerisine alır.) Fizik âlimleri kati bir dille atom çekirdeklerinin parçalanamayacağını ifade etmişlerdi. Atom çekirdeklerini Cenâb-ı Allah yukarıda zikrettiğimiz Âyet-i Kerîme ile paramparça etmiştir. Âlimin ilminin bir başka âlimdeki ilim ile hudutlandırıldığını ve her âlimin ilminin diğer bir âlimin ilmine bağlı olduğunu ve aslında külli ilmin ise sadece kendisinde mevcut bulunduğunu bizzat Hak Tealâ Hazretleri bu Âyet-i Kerîmede de açık olarak beyan buyurmaktadır. Çünkü, bu ilimler dünyalıktır. Müspeti ve menfisi ile bu icatlar da yine dünyada kalacak ve Hakikat Âlemi'ne taşınmayacaktır. Ancak, iyi amel sahibi olan âlimler ukbâ âleminde mükafat görürken, kötü amel sahibi olan âlimler de menfiliklerinin derecesine göre mücazaat göreceklerdir.

Unutmayalım ki, her âlimin ilminin üzerinde Allah'ın ilmi ve saltanatı vardır. Bir nesnenin kati olarak budur denilmesi, diyenin cehline en büyük delildir.

Yine, 34. Seba Sûre-i Şerifesi'nin 3. Âyet-i Kerîmesi'nde yukarıda kaydettiğimiz Âyet-i Kerîmeyi de içerisine alan halkiyata ait gerekli malûmat zaten verilmiş bulunmaktadır: "Zerreden daha küçük ve daha büyük hiç bir şey yoktur ki, kitab-ı mübinde (yani Levh-i Mahfûz'da) yazılı olmasın." Çeşitli şubelere ayrılmış ilmi sahalarda ve laboratuvar çalışmalarında keşif ve buluş ile ömür tüketen inanç sahibi âlimlerin kader sırlarını da havi işbu Âyet-i Kerîme üzerinde muvaffakiyetleri için daima tefekkürre varmalarını tavsiye ederiz.

Devamen: 56. Vakîâ Sûre-i Şerifesi'nin 71. Âyet-i Celîlesi: "Çaktığınız ateşe ne dersiniz?"

Ayrıca: 36. Yâsin Sûre-i Şerifesi'nin 80. Âyet-i Kerîmesi'nde buyrulur ki: "Size yeşil ve yaş ağaçtan ateş çıkarır ki ondan ocaklarınızı yakarsınız."

Yeşil'i öldürme ve yeşilliği kurutma!.. Zirâ, yeşil hayattır.

Ey âlimler! Bu mübârek Âyet-i Celîleyi ciddiyetle tefekkür ediniz. Bilelim ki Thomas Edison da bu Âyet-i Kerîmeyi tefekkürle elektriği yâni lâmbayı keşfetmiş idi.

Atom mevzuuna devamen:

113. Felâk Sûre-i Şerifesi'nin tamamı olan 1 ilâ 6. Âyet-i Kerîmelerinin hükmüdür: "De ki: Yaratmış olduğu mahlukâtın şerrinden, çöken karanlık gecenin şerrinden, Dügüm bağlayarak efsun üfüren falcıların şerrinden, nimete haset eden hasutlerin şerrinden sabahın Rabbine sığınırım."

İlim; her sahada beşeriyetin hayrına kullanılırsa makbuldür. Aksi halde ilmin İnsanoğlunun zarar göreceği şekilde ve nesillerin alil'i, hastası dahil imhası cihetine gidilerek kullanılması yıkıcılık ve mahvedicilik demektir. Bu da şaşırtıcı, yakıcı - yıkıcı mânâsında ifadesini bulan iğfal edici ve doğru yoldan sapıttırıcı vasıflarıyla insanın amansız düşmanı ateşten yaratılmış şeytan'ın işidir.

Buna en büyük misâl Hiroşima ve Nagazaki'ye atılan atom bombalarının getirdiği acı ve felaketlerdir. Cenâb-ı Allah Kur'ân-ı Kerîm'in 15. Haccar Sûre-i Şerifesi'nin 27. Âyet-i Kerîmesi'nde mevzu ile alâkalı olarak şöyle buyurmaktadır: "Biz cinleri de daha evvel zehirli ateşten halk ettik." Aynı şekilde 55. Rahman Sûre-i Şerifesi'nin 15. Âyet-i Kerîmesi'nde, "Ve

Cann'i (Cin'i) ateşin dumansız alevinden yarattı." Mezkûr Âyet-i Kerîmelerden de anlaşıldığı gibi ateş zaten yakıcı, yıkıcı, imha edicidir. Cenâb-ı Allah kötülüğe hizmet eden insan suretindeki şeytanlardan beşeriyeti korusun.

Şimdi, 114. Nâs Sûre-i Şerifesi'nin 4, 5 ve 6 Âyet-i Kerîmeleridir: "...O sinsi şeytanın şerrinden...Öyle bir şeytan ki insanların kalplerine vesvese verir. (O şeytan) cinlerden de olur, insanlardan da..." Yukarıdaki Sûre-i Şerife'nin zikredilen Âyet-i Celîleleri'nde 114. Sûre-i Şerife ile bağlantılı olması hasebiyle hususata mütedair gerekli bilgi verilmiş bulunmaktadır. İlmi ile amel eden âlimler zümresini tekrar be tekrar düşündürmek için (şeytan şerrinden, cinler ile içi kâfir, dışı Müslüman görüntüsü veren insan suretindekilerin de şerrinden) ifadesini yine Kur'ân-ı Kerîm'in 55. Rahman Sûre-i Şerifesi'nin 15. Âyet-i Celîlesin'deki "ve Can'ı (Cin'i) ateşin dumansız alevinden yarattık" ile tevhid ederek atom enerjisinin her bakımdan insanoğlunun hayrına bir şekilde gerek sağlık, sıhhat ve gerek sanayide kullanılmasının, âlim için hem kendine ve hem de beşeriyete hizmeti bakımından olduğu kadar katbekat ziyadesiyle gerçek mânada en büyük faydasının ukbâ hayatında görüleceği gibi, bu dünyada da hayırla yad edilmesine vesile-i rahmet teşkil edeceği aşikârdır. Bu ifade Allah'ın ilâhi rızası vardır. Bu ilâhi rıza da kişiye Hak katında saadet kapısını açmış olur ki, keşfini yaradılmış bilcümle canlıların hayrına yapıcı bir şekilde kullanan ve şeytan hizmeti olan yıkıcı - yakıcı ve imha edici tatbikattan uzak duran bu âlim veya benzerî alimler dünyada da muteber bir hüviyet içerisinde hayırla yadedilir ve hürmet görür.

Ey insanoğlu!..

Çok iyi bilmelisin ki, Hak Tealâ Hazretleri'nin Kur'ân-ı Kerim'de yazılı fevkalâde tesirli daha nice esrarengiz silahları ve tecelli=zuhur halleri vardır...

İçtihad

Yaradılışın mebdeinde Evliyâlık vardır. Ortası Peygamberlik'tir. Halkiyat'ın sonu yine Velâyet'tir. Muhammed Aleyhisselâm'ın peygamberliğinin yüceliği ve eşsizliği müstesna bir Velâyet makamı'na sahip olduğu içindir. Zira, ilk yaratılan üç Ulu Zât'ın başıdır. Velâyetle başlayan Dünyanın kuruluşu Kıyamet gününe kadar içtihad kapısını açık tutmuştur. Çünkü, içtihadın bittiği tarzında bir ifade Dünya'nın sonu anlatılıyormuş mânâsını taşır. Öyle ise, içtihad Kıyamet gününe kadar bâkidir.

Zâhiri görünüşü itibariyle Dünya'nın aslına dönmesi anında son olarak kalacak tek Ferd-i Vahid Ebü'l Vakt dediğimiz İnsan-ı Kâmil'dir. Cenâb-ı Allah Peygamberlik devrinin kapandığını ve Velâyet devrine döndüğünü Kur'ân-ı Kerîm'in 33. Ahzab Sûre-i Şerifesi'nin 40. Âyet-i Celîlesi'nde şöyle bildirmektedir: "Muhammed ricalinizden birinin babası değildir. Ancak Allah'ın Resûlu ve Enbiyâ'nın sonuncusudur." Zâten, Kur'ân-ı Kerîm'in en son Âyet-i Kerîmesi olan 5. Mâide Sûre-i Şerifesi'nin 3. Âyet-i Celîlesi'nde de bahisle ilgisi bakımından buyurulmaktadır ki: "Bugün dininizi sizin için ikmâl eyledim ve üzerinize nimetimi itmâm ettim (tamamladım) ve size Din olarak İslâmı; razı olup (hoşnutlukla) ihtiyâr eyledim."

"Onlar ağızlarıyla Allahın nûrunu söndürmek isterler. Müşrikler ikrah etseler bile Allah; nûrunu tamamlayıcıdır." Saf: 61-8

Bununla beraber Kur'ân-ı Kerîm'in bu son Âyet-i Kerîmesi'nin karşılığı olan ilk gelen Âyet-i Kerîmede 96. Alâk Sûre-i Şerifesi'nin "İkrâ" Ayet-i Kerîmesidir. Birinci Sûre-i Şerîfe de Hülâsa-ı Kur'ân Kâinatın sır-

rı Sûre-i Celile Fatiha-ı Şerife'dir. Fatiha-ı Şerife misâli bulunmayan o kadar yüce ve müstesna bir Sûre-i Şerife'dir ki Cenâb-ı Allah tarafından müsennâ olarak nazil olmuştur. Senin anlayacağın ikinci defa nüzûl etmiştir yani gelmiştir. Hatta bir diğer ifadesiyle "seb'ul mesani" denmektedir.

Resul-u Ekrem Efendimiz mevzu ile ilgili Hadis-i Şerifleri'nde buyuruyorlar ki; "Benden sonra Peygamberlik kalmadı. Ancak bazı müjdeler olur; bunu ya müminler rüyada görür; yahut o müjdeler onlara görünür." Böylece Peygamberlik devrinin sona erdiğini ve İctihad Kapısının açık olduğunu işaret buyurmuşlardır. Hâl böyle olunca, irşad vazifesi Varis-ül Enbiyâ ve Sırr-ı Muhammed İmam Ali Keremallah-ı Veçhe Efendimize geçmiş bulunmaktadır. Zâtîyûn sırrından irşad vazifesi ilk defa Hazret-i Ali Efendimiz tarafından Hasan-ı Basri Hazretleri'ne verilmiştir. Görülüyor ki ezel hükmünde aslen mevcut olan tarikat-i şerif zâhirde zuhura gelmiştir ve böylece Cenâb-ı Allah tarafından açık tutulan irşad kapısı da Kıyamet Günü'ne kadar devam edecektir. Hazret-i Peygamber Efendimiz mevzu ile alâkalı olarak şöyle buyurmuşlardır: "Ümmetim arasında içtihad ihtilâfı, rahmettir." Şunu bilelim ki; İrşad'ın Kıyamet'ten sonraki safahatı çok daha değişiktir. Zira, tekâmül kanunları bunu âmirdir. İrşad ne bu dünyada, ne de ukbâ hayatında hiç bir surette inkitaya uğramadan devam eder. Eğer aksi olsaydı bir başka ölüm devresi olmayan ukbâ hayatında bir gün gelir herkes, Resûl Aleyhisselâm'ın beraberinde Haydar-ı Kerrâr İmam Ali ve Üvey s el' Karani Efendilerimiz Hazerâtı yanısıra derecât-ı âlilerine göre diğer Enbiyâ - Evliyâ ve Pîran-ı İzâm Efendilerimiz Hazerâtı'nın Kudsi makamlarına yükselirdi. Bu takdirde tekamülün mânası ortadan kalkmış olmaz mıydı? İfade ettiğimiz bu husus ilâhi tekamül kanunlarına da aykırı düşerdi. Halbuki, Allah'ın âdetinde değişiklik bulmak muhaldir.

Varis-ül Enbiyâ'da devam eden içtihad kapısının açık olduğuna dair kayda aldığımız şu Hadis-i Şerif ne güzel bir delildir: Rüyada beni gören dünyada görmüş gibidir. Çünkü, şeytan benim suretime giremez. Mânâsı şu: Hakikat - basiret nûru ile şeriat, tarikat ve marifet nûruna uyararak bana uyanları da şeytan temsil edemez demektir. Küçük bir misal olarak, eğer dikkat edilirse, tekâmül kanunları çerçevesinde, İslâm'ın yeni yılbaşısı hep aynı yerde değildir ve her sene on gün alır. Bircümle bu mebzul nimetler İslâmiyet'in insanlığa bir ikrâmıdır. Cenâb-ı Allah bütün kullarını

istidatları nisbetinde branşlara ayırmıştır. Bu cümleden olarak İslâmiyet bütün beşeriyete rahmet kapısı ve öz kaynaktır. İlim bahsinde şu Hadis-i Şerifî tekrar tekrar tefekkür edelim: "Ene Medinetün ilmün, Aliyyün ba-biha". Cenâb-ı Hak cümlemizi Sırat-ı Müstakim üzere kılsın. Amin!

Demek ki, İslâm Dini, geriye dönüşü değil, ileriye gidişi, yani insan hayatının ve ilmin her sahasında beşeriyete hizmet için müsbet mânada, yani yapıcı olarak yükselişi emrediyor. İlmî arayıp bulmak ve keşiflerde bulunmak İslâm Dini'nin emirleri cümlesindedir. Öyle ise keşif de biz-zat insanın kendi varlığı ile başlamış oluyor. Kur'ân-ı Kerîm'in 43. Zuh-raf Sûre-i Şerifesi'nin 32. Âyet-i Celîlesi'nde buyurulduğu gibi, "Biz dün-ya hayatında onların maişetlerini aralarında taksim ettik, bazıları tarafın-dan istihdam olunsun için, bazını bazı üzerine derecelerle yükselttik." Büt-tün bu neticelerin elde edilebilmesi ancak güzel ahlâkla mümkündür. Hazret-i Peygamber Efendimiz "Din güzel ahlâktır" diye buyuruyorlar.

Mezhepler Meselesi'ne gelince, ey Allah'ın güzel kulu! Hazret-i Pey-gamber bu hususta bir Hadis-i Şerifleri'nde şöyle buyurmaktadır: "Tefrika sokan bizden değildir." Ve gayet açık olarak diğer Hadis-i Şerif şudur: "Bana ne oldu ki sizi fırka fırka (tefrikaya düşmüş) görüyorum." Eğer hu-susat canını sıkıyorsa şu ifadeyi kullan: "Ben Mezheb-i Muhammedi'de-nim" de. Ey Allah'ın kulu, mezhep kavgasına düşüp fırkacı olma. Şunu iyi bil ki, sen Caferi olmadan Alevi olamazsın, Alevi olmadan Ali'yi bula-mazsın, Ali'yi bulmadan Muhammedi olamazsın. Muhammed'i bulmadan da Allah'a varamazsın. Çünkü, Allah olmasaydı, Muhammed olmazdı. Muhammed olmasaydı, Ali olmazdı. Öyle ise, Hazret-i Peygamber'in mu-allimi Cenâb-ı Allah'tır ve Hazret-i Muhammed de Hazret-i Ali Efendimi-zin muallimidir. Gerçekte usul - erkân ve âdâb işte budur.

Cenâb-ı Hak İkinci Bakara Sûre-i Şerifesinin 269. Âyet-i Celîlesinde "Allah dilediğine hikmeti ihsan eder. Kendisine hikmet verilen kimseye büyük hayırlar verilmiş demektir. Bunu ancak akıl erbabı anlar ve tezek-kür eder." diye buyurmaktadır.

İmam Ali Keremallah-ı Veçhe Efendimiz Hazretleri bir Kibar-ı Kelâm-larında bu hususu telmihen "Eğer ben, Hazret-i Peygamber (S.A.V.)'in mübârek ağzından duyduğum sırları size söylesem, siz "Ali yalancıdır, bu-nu kim duydu ki? dersiniz" diye buyurmuşlardır. Tefekkür için dikkatlere

sunulan konu işte bu kadar mühimdir. Mübârek mevzuun iç-içe olması sebebiyle Cenâb-ı Hak 2. Bakara Sûre-i Şerifesi'nin 30. Âyet-i Celîlesinde: "Bir zamanlar Rabbın, meleklerle: Ben yeryüzünde bir halife kılacağım, demişti."

İmdi bu çok ince ve nazik nokta sebebiyle asrımızın üç bilgisinden birisini burada beyan ediyoruz: Mükevvenâtın yaratılışından önceki devreye ait olmak üzere, Hak Tealâ Hazretleri Zât-ı Mukaddesi'nde hiçbir varlığın mevcudiyetinden dahi bahis edilemez iken Kur'ân-ı Kerîm'in pek çok Sûre-i Şerifelerinin başında geçen "Elif, lâm, mim" Âyet-i Kerîmesi ve müteakiben çok geniş mânâsı itibariyle âlemleri sarıp kuşatan 87. Âla Sûre-i Şerifesi'nin 1. Âyet-i Celîlesinde "Yarattı ve en münasibini yaptı" emri âlâsı üzere yüksek ve en yüksek cibillet ve cibilliyeti ifade eden "İnsanın sırrı (cevheri) sırrımdır ve sırrımın sırrıdır" Hadis-i Kudsisi ile beraber bir diğer "Muhammed'in ruhunu yüzümün nûrundan halkettim" Allah kelâmı Hadis-i Kudsi'ye dikkat çekerek arzederiz ki, Hak Tealâ Hazretleri Zât-ı Mukaddesi'nden temel yaratılış olarak ilk önce üç ulu zâtı halketmiştir. O andan itibaren sırasıyla evvela yukarıda bahsi geçen bilcümle devirleri de içerisine almak suretiyle Peygamberimiz Ekmel-i saadetpenâh Ahmed Muhammed Mustafa Sallallahu Aleyhi ve Sellem Efendimiz yaratılmıştır. İkinci olarak yaratılan "Ali'yi anmak ibadettir" Hadis-i Şerifini işaretle "Müşâhede gözün görmesi değildir. Lâkin, irfan yoluyla kalbin görmesidir ki, ben görmediğim Rabb'a kulluk etmem" diye işaret buyurdıkları Kelâm-ı Kibarın sahibi Cenâb-ı Şah-ı Velâyet Emirel Müminin Esseyyid İmam Aliyül Murtaza Efendimizdir. "Ali benim canımdan, Ali benim etimden, Ali benim kanımdan, Ali benim aslımdan, Ali benim neslimden; Ben ve Ali aynı nûrdan halk olduk" meâlindeki Peygamber Efendimizin Kelâm-ı şerifleri de bu gerçeği anlatmağa kâfidir. Devamen, yine Resulullah Efendimizin "Der Yemeni Piş Yemeni = Yemen'deki yanımda, yanımdaki Yemen'de" diye buyurdıkları Kelâm-ı Şerifleri de aynı mânâda olmak üzere o demin fasılasız mayası olarak yaratılan Sultanlar Sultanı başlar tacı Üveysel Karani Efendimiz Hazretleri'ni işaret buyurmaktadır. Bir başka Hadis-i Şerifte de "Ben Rahman'ın nefesinin Yemen cânibinden geldiğini görmekteyim." diye buyurulmaktadır.

Dü cihânda saltanatı bâki olan Cenabı Allah'ın va'zettiği ekmel-i kemâlat bu üç ulu Efendilerimiz Hazerâtı ile başlar. Kıyamete kadar gelecek

her asrın insan-ı kâmilî de bizatihi silsile-i meratib ile vârisi oldukları bu üç ulu zâtın sırat-ı müstakim üzere yolundan giderler. Zira, bu azametli halkiyat kemâlatın medbei ve netice itibariyle aynı zamanda müntehasıdır. İster istemez her son başa bağlanır. Kişi bilmediği ilmin düşmanıdır sırrından gerçek bilgiyi biz üveysiler işte böyle veririz.

1 - Hazret-i Peygamber Efendimiz'in bir diğer ism-i şerifi: (Derviş Mehmed)'dir.

2 - Hazret-i Ali'nin bir diğer ism-i şerifi: (Derviş Ali)'dir.

3 - Hazret-i Veysel Karani'nin bir diğer ism-i şerifi: (Derviş Üveys)'dir.

Ey insan! Şu hususu çok iyi bilesin ki, Allah Allahlığını hiç kimseye vermez. Ezel ebed kendiliğinden mevcut olan Cenâb-ı Allah saltanat-ı ilâhisine ortak da kabul etmez. Bu hususta 3. Âl-i İmran Sûre-i Şerifesi'nin 2. Âyet-i Kerîmesi'nde "O bizatihi (yani kendiliğinden) ve ezelden beri (Hay) dır. (Yani Allah'ın hayatîyetini tecelli ettiren Hay ismi; âlemleri yaratmaya başladığı zamandan evvel tecelli etmiştir.)"

Ey kimse! Evet, sen Allah değilsin; amma velâkin Allahtan da ayrı değilsin. Çünkü, Cenâb-ı Hak 50. Kaaf Sûre-i Şerifesinin 16. Âyet-i Celîlesi'nde kuluna şah damarından daha yakın olduğunu bildirmektedir. "Biz ona (insana) şah damarından daha yakınız." Öyle ise maddesi ve mânâsıyla senin bütün varlığını Allah sarmış oluyor.

İllâ ve lâkin güzel ahlâk ve

Allah rızası için halka hizmet.

ULU ZÂT VEYSEL KARANİ HAZRETLERİ

Eğer iş Ebu Cehil vârislerine kaldıysa cehâlet deryasında yüzenlere göre Üveys el-Karani Efendimiz Hazretleri sahabeden sayılmıyor ve ancak lütfen Tabiun'dan bir zat olarak görüldüğü gibi gösterilmeye de çalışılmaktadır. El insaf yahu! Halbuki, gerçekte ise büyük Enbiyâ ve Evliyâ ekmenen Üveysi Ruhaniyet-i Şerifeyi taşırlar. Bu nokta-yı nazardan üveysiliğin ne mânâyâ geldiğini bilmeksizin safsata satmak çok kolaydır. 39. Zümer Sûre-i Şerifesi'nin 9. Âyet-i Celîlesinde "De ki, bilenlerle bilmeyenler müsavi olurlar mı?" diye buyurulmaktadır. Hazret-i Peygamber'i görmek ve görüşmek için Medine-i Münevvere'ye gelen ol mübârek Zât-ı Şerifi Vâlide-i Macidemiz Hazret-i Fatmatüzzehra kapıda karşılaşmışlardır. Acaba Cenâb-ı Peygamberi bir-iki dakika bekleyip veya Mescid-i Nebvi'ye giderek görüşme imkanı varken Üveys el Karani Efendimiz neden gerisin geriye dönmüşlerdir? Ve Fahr-i Alem Cenapları Mescid-i Nebviden Beyt-i Saadete avdetlerinde Hazret-i Üveys'in mübârek nûrunu müşâhade ile kerime-i muhteremelerine sorarlar:

"Ey Kızım Fatıma, sen o mübârek Zâtın yüzünü gördün mü?"

"Ya babacığım, gözümün kuyruğuyla baktım."

Hazret-i Peygamber Efendimiz "Gel kızım o gören gözünün kuyruğunu ben ziyaret edeyim" diye buyurduktan sonra hemen Mescid-i Nebvi'ye dönerek ümmete hitaben;

"Kızım Fatıma, Yemen'den gelen Üveys ismindeki o mübârek Zâtın yüzünü gözünün kuyruğu ile ziyaret etmiş. Ben de kızım Fatıma'nın gören gözünün kuyruğunu ziyaret ettim. Ve siz de benim gören gözümün kuyruğunu ziyaret ediniz" diye tebşiratta bulunmalarından sonra cemaat Hazret-i Peygamber'in önünde durarak tek be tek ziyaret etmişlerdir. Peygamber Efendimizin verdikleri bu hikmete dayalı kelâm-i şeriflerinin mânâsı nedir diye acaba bir gün düşünülmüş müdür? Bununla beraber Ulu-lar Ulusu Peygamber Efendimizin vasiyet buyurdukları Hırka-yı Şerifi kim giydi?

Dünyayı teşrifleri anından itibaren mevcut olan alaca hastalığından kurtulmak için Cenâb-ı Allah'a arz-ı hâl etmesi neticesinde 25 yaşında kâmilen iade-i sıhhat ve sağlık etmişlerdir. Ne var ki, hamdinde ve şüküründe eksiklik olmaması için mübârek avucunun içinde ve sırtında iki omuz küreği arasında ve sağ omzuna yakın yerde mangır büyüklüğünde bu hastalığın kalmasını Allah'tan istemişlerdir ve aynen öyle olmuştur. Bu bilgiyi ümmet-i Muhammed'e veren Şah-ı Enbiyâ Habibullah Efendimiz 'dir. Fahr-i Âlem Efendimizin ve Hazret-i Âli Keremallah-ı Veçhe Efendimizin kendileriyle bu derece alâkaları bir gün veya bir saat olsun tefekkür edilmiş midir?

Kendini bilmez, yolunu şaşırmiş bazı artniyetli ve sapık düşünceli şu veya bu kendilerinden kendilerine şöhrat payeli cahiller zümresi hiç Allah'tan korkmadan ve Resulullah'tan utanmadan Ulu Sultan Üveys el Karani Efendimizi inkâr sadedinde mitolojiler diyorlar. Yani, varlığı hayaldir; hakikatte böyle bir zât mevcut değildir demek istiyorlar. Hiç şüphe yok ki, Allah bu hesabı fitne ehlinde çok ağır sorar. Behey ahmak, Allah onu yaratırken, sen Hakk'ın yanında mıydın ki, böyle bir zât yok diyebiliyorsun! İleride bu mübârek kere mübârek zâtın ebeveyni ve kardeşi hakkında bilgi verilecektir.

Zâtiyyûn zümresinin hüviyeti şerifi hakkında ileri geri konuşmak çok kolay; fakat gerçek âlem dediğimiz Hakikât hayatında hesabını vermek de o derece zordur. Allah'ın bizleri kul olarak yaratması sırrından cehlimiz sebebiyle dahi olsa utanalım yahu!

Ey bu türlü düşünen Allah kulları, sizlere deriz ki, Kıyamet Gününe kadar asır asır gelecek insanlar Hazret-i Peygamber Efendimizi görecek-

ler mi ki!... Tabii, mevzuun istisnası hariç. Peki, görmedikleri halde sadakatle sıkı sıkıya bağlanmıyorlar mı? İşte, mübârek ziyareti böyle düşünürsen kendince bir gerçeğe görmediğin halde görmüş gibi ulaşabilirsin. Buradaki teselli sırrı işte budur. Meâlen bir Hadis-i Şerif:

"Beni nasıl düşünürseniz, ben size göre oyum."

Bağlantılı olarak bir Hadis-i Kudsi'de Cenâb-ı Hak buyuruyor ki; "Ben kulumun zannına göreyim. İsteddiği gibi bana zan eder."

Bu vesileyle çok mühim bir noktayı işaret etmek istiyoruz. O da şudur: Seyyid-ül-Kainat Efendimiz Hira Dağı'nda üç defa "Hümeyra! Hümeyra! Hümeyra!" diye kime ve ne için nidâda bulundular? Çünkü bu mübârek hitap "Benim Allahım" daki sırr-ı şerif ile alâkalıdır. Bu hikmeti çözen hakkı ile âlim oldu. Ya ey Allah dostları! Hitabımız doğrudan doğruya sizleredir. Bu hususta ahad-i nas'a söyleyecek herhangi bir sözümüz yoktur. Hak Tealâ Hazretleri ile muamelesini zillet yolundan giderek gören gerçek Üveysiler kıyamete dek devam edecek ve ondan sonra da bâki kalacak malûmat cümlesinden olarak hakiki bilgiyi işte böyle veriyorlar.

Cenâb-ı Allah Kur'ân-ı Kerîm'in 22. Hac Sûre-i Şerifesi'nin 27.Âyet-i Kerîmesi'nde şöyle buyurmaktadır: "İnsanları Hacc'a davet et," Hak Tealâ Hazretleri'nin buradaki muradı aslında Üveys el-Karani Hazretleri'dir. Yani bu Âyet-i Celîle bizzat Hazret-i Veysel Karani Efendimize tahsis edilmiştir. Zira, Resul-ü Kibriya Efendimizin Hakk'a yürümelerinden sonra bu Hac farizesi gerçekleştirilmiş bulunmaktadır. Bu hususu mübârekler mübâreği Seyyid ül-Kainat Efendimiz bir Hadis-i Şerifinde çok açık olarak belirtmektedirler. Hadis-i Şerif: "Ben, Rahman'ın nefesinin Yemen canibinden geldiğini görmekteyim." Bir diğeri: "Bana Yemen'den Allah aşkının kokusu geliyor."

Ey kişi! Bu bahsi iyi anlamağa çalış. Her türlü kusur ve noksandan münezzehtir olan Allah yarattığı mahlûkatı nisbetince onlara verdiği suretler nokta-yı nazarından sıfat-ı zâtîyesinden tecelli ederek kullarına ikram ettiği hâl üzere suretlerinde görünmektedir. Kelâm mahdud olsa dahi Vacib-ül Vücut Hazretleri her türlü hudut koyma kaydının haricindedir. Şeyh-i Ekber Muhyiddin-i Arabi Hazretleri'nin de işaret buyurdıkları veçhile "Leyse Kemislihi Şey'un" Kur'ân-ı Kerîm'in 42. Şûrâ Sûre-i Şerifesi'nin 11. Âyet-i Celîlesi'ne göre ifade ederiz ki, "O'nun

misli gibi bir şey yoktur." Ne var ki, Tahdit ve takyid burada dahi görül-
mektedir. Öyle ise Hakk'ın varlığı na-mütenahidir.

Ezelin ve Ebedin sahibi olan Allah El Evvel, El Âhir, El Zâhir, El Bâ-
tın Esmâ-i Hüsnâlarıyla namütenahiliğini ifade ettiği gibi, madde ve mâ-
nanın hakkıyla sahibi olduğunu da beyan buyurmuştur. Bu beyan Hak Te-
alâ Hazretleri'nin tasarruf-u külli sahibi olduğunun ifadesidir. Halkiyatın
mebdeinden itibaren faal halde bulunan El Hay Esmâ-i Hüsnâs'ının haya-
tiyeti içerisinde ezelden gelen Gavs dediğimiz yani Mürşid-i Ekmel veya
diğer bir tabirle İnsan-ı Kâmil dünyaya aşk-ı ilâhi ile doğar. Dünyada cez-
be-i ilâhi ile yaşar. Dünyadan göçüşü ise saltanat-ı ilâhi iledir. Dünya ha-
yatını terk ettiği andan itibaren kınından çıkmış iki tarafı keskin kılıç gibi
her iki cihanda saltanat sahibidir. Kendi mevzuunda bahsi geçtiği veçhile
Mürşid-i Kâmil Kur'ân-ı Ker'im'in istisnai olarak Fatiha Sûre-i Şerifesi-
nin haricinde ikinci sureden itibaren bazı sûrelerin başındaki (Elif-lam-
mim) Âyet-i Kerîmesinin mazhar-ı kâmilidir ve hatta ism-i şerifidir. Bu
ulu mazhariyet yukarıda kendi bahsinde geçen ilk yaratılmış üç ulunun
sırrını hâmidir.

Ey âkil! Biz sana ilâhi kaynaktan bir sır perdesi açtık. Bunu anlamak
ise sana düşüyor. "Ölmeden evvel ölünüz..." Kelâm-ı Kudsisinin sırrına
dünya hayatında iken talip olup ermek istersen Veç-i Baki'de suretlerin
fenâ bulduğunu, yalnız Hakk'ın veçhinin bâki olduğunu iyi tefekkür eyle.
Bu nimeti yemek ise senin talebinle sai gayretine kalmıştır. Şunu unutma
ki, gerçek Tanrı Erleri Hak Divanı'nda belli olacaktır. O İnsan-ı Kâmil ki
Cenâb-ı Hakk'a kab olmuş yani fanus vazifesi görmüş; böylece azamet-i
ilâhi sahibi Allah O'nun kalb-i Şerifini Kâbe yaparak mekân tutmuştur.
Bilmelisin ki, her Gavs kendi asrının yükünü omuzlarında taşır. Bu husu-
sa işaretle Hazret-i Ali Keremallah-ı Veçhe Efendimiz şöyle buyururlar:
"Dert ile geldi Enbiyâ, mihnet ile göçtü Evliyâ." Bu Kibar-ı Kelâm'dan da
anlaşıyor ki, dünyaya en büyük dert ile Enbiyâ gelmiş ve en büyük sıkın-
tı ile bu dünyadan Evliyâ göçmüştür.

Mevzuun ehemmiyetine binaen aşağıdaki Hadis-i Kudsiyi dikkatinize
sunuyoruz:

"(Ben) gizli bir hazine idim. Bilinmek istedim. Halkı da bilinmem için
yarattım." Bu Kudsi Hadisin (Ben gizli bir hazine idim) başlangıç kısmı
Cenâb-ı Allah'ın Zât-ı Mukaddesi'nde âlemleri yaratmadan önceki haline

ait yani gizli tuttuğu tek'lik halidir. İkinci bölümde (Bilinmek istedim) ifadesi ise Zât-ı Mukaddesi"nden çıktığı ve bilkuvve halinde Adem'in dünya hayatına zuhurundan önce kendini meleklerle bildirdiği haldir ki henüz zuhura gelmemiştir. (Halkı da Bilinmem için yarattım) diye buyurduğu üçüncü olan son kısmında Zât-ı Mukaddesi'nden ayrıldığını melekut sahibi olan Allah'ın bu dünyanın yaratılışından önce yarattığı âlemlere zuhuru müteakip halk ettiği bu dünyayı insan emrine verdiğini bildirmektedir. Bu hususta Kur'ân-ı Ker'im'in 15. Hacer Sûre-i Şerifesi'nin 28 ve 29. Âyet-i Kerîmeleri 'nde şöyle buyurulmaktadır: "Zikret şu vakti ki Rabbin meleklerle: (ben çürümüş balçıktan bir beşer halk edeceğim. Onu tesviye edip Ruhumdan ona üflediğim zaman ona secde ediniz) dedi." Hak Tealâ Hazretleri böyle buyurmakla zât'tan sıfat'a tecelli hâlini bizlere haber vermiş oluyor. Çünkü, zât ne ise odur. Sıfat ise Zât'ın tecellilerinin meydana gelmesinde Zât'ı saklayan kaptır.

İşte, bu halkiyat ise Allah'ın teklifi dışında ve mukaddes varlığına bağlı olarak tek sayıların başlangıç noktası üç rakam-ı şerifinin mebbeini teşkil ettiğini Şeyh-i Ekber Muhyiddin-i Arabi Hazretleri beyan buyururlar. Bununla beraber izaha çalıştığımız mübârek bahis ledün ilmini hâmil olması cihetiyle daha fazla üzerinde konuşulamaz. Zira, kudsiyeti sebebiyle "Nûn" yani kaderi yazan Kalem bahsine gelince burada susmak mecburiyeti vardır. Böyle istisnai mevzularda söylemek, konuşmak veya yazmak istesen dahi yazamazsın. Kalem orada durur. Bu ilim bâtın içre bâtındır. Ulu Zât Abdülkadir Geylani Efendimiz Hazretleri buyuruyorlar ki: "Bu ilim bâtından daha bâtındır." Bize göre ise, asrımızın "hâkim ilim" deyimi burada ilk defa ifade edilmektedir. Bu şudur: İlimlerin sultanı ledün ilmidir. Dışarıda kalan bilcümle ilimler ledün ilmine döner ve orada erir. Baş, son yine odur. Her ilim ondan doğmuştur, ona dönecektir.

Ey akıllı olduğunu söyleyen Allah'ın aciz kulu! Şimdi sorarız ki bu mübârekler mübâreği Zat-ı Şerifler'in İslâmiyet'e dair dünyayı teşrifleri hususunda tarih düşürerek ilk Müslüman olan kimdir diye bahis açmağa lüzum kalıyor mu?!... Katiyetle ifade ederiz ki, ezelden beri Müslümandırlar. Hazret-i Peygamber bir Hadis-i Şeriflerinde "Her doğan ancak fitrat-ı İslâm ile doğar" diye buyurmuyorlar mı? Hazret-i Üveys el Karani Efendimizin İslâmi hâl üzere zikri ibadeti İslâm Dini'nin yüceliğine bir delildir. Bunu çok iyi anlamak gerekir.

Cenâb-ı Allah'ın insanlık âlemine Kur'ân-ı Ker'im ve İslâm Dini gibi ikram ettiği emsâlsiz en güzel ve en yüce nimetlerinden olan bu Mübârek Zâtların belirli birer mübârek anne ve babadan dünyayı teşrifleri hususunu eğer aklediyorsan Zât Âlemi'nden Sıfat Âlemi'ne bu bir zuhur halidir. Dünyaya gelmelerine sebep olmaları hasebiyle o anne ve babaları hürmetle yadederiz. Mesela, Peygamber Efendimizin ve İmam Ali Efendimizin olduğu gibi Veysel Karani Efendimizin dahi mübârek babası İslâmiyet'in zuhurundan önce Hakikat Âlemi'ne intikâl etmiş olmaları onların İslâmiyetlerine hâlel getirmez. Bununla alâkalı olarak Kur'ân-ı Ker'imden haber verelim. Binlerce sene önce Cenâb-ı Allah'ın iradesiyle dünyayı şereflelendirmiş ve Kıyamet Günü'ne kadar ümmetlerin kendisinde cemolduğu ol Ulu Peygamber İbrahim Halilürrahman Aleyhisselâm 29. göbekten ve mahdum-u mükerrerleri mübârek Peygamber İsmail Aleyhisselâm da 28. göbekten Hazret-i Peygamber'in büyük dedeleridir. Şimdi, İbrahim Aleyhisselâm ile Habibullah Efendimiz Ahmed Muhammed Mustafa Aleyhisselâm arasında gelip geçmiş bu mübârek soya ait Zât-ı Şeriflerin hangisine İslâm'dan değildir, denilebilir? Çünkü, cümlesi nûr-u Muhammedi'yi hâmilidir. Hiç bunun münakaşası veya münazarası yapılır da çürük yürek, irfansız düşünce ve izansız akıl ile fitneye yol açılır mı? Ey kişi bu kadar güzel ve leziz meyve veren o gür elma ağacına, hurma ağacına, zeytin ağacı ile üzüm bağlarına ve gül bahçesine bir kere akıl edip hayranlıkla bakarak "Maşallah, Maşallah... Ne kadar da gür imiş güzel imiş, leziz imiş ve mis gibi kokusu var imiş" demez misin?!...Bunun yaratıcısı olan Yüce Allah'a hamd etmez misin? İşte Kur'ân-ı Ker'im'in cevabı: 22. Hac Sûre-i Şerifesi'nin 77-78. Âyet-i Kerîmeleri'nde Cenâb-ı Hak şöyle buyurmaktadır: "Ey iman edenler, rükû ve sücud edin. Ve Rabbinize ibadet eyleyin ve hayrı işleyin ta ki din üzerinize güçlük kılmasın. O (İslâmiyet) babanız İbrahim'in Dinidir. Bundan evvel ve bu Dinde sizi müslüman diye isimlendiren odur." Bununla beraber düşünülmesi lazım gelen Kur'ân-ı Ker'im'in bir diğer 4.Nisâ Sûre-i Şerifesi'nin 125. Âyet-i Kerîmesi'nde Cenâb-ı Allah buyuruyor ki: "Muhsin (yani iyilik işler) olduğu halde bütün mevcudiyetini Allah'a teslim eden ve İbrahim'in bâtıldan uzak ve Hakka uygun milletine tabi olan kimseden daha iyi kim vardır? Allah; İbrahim'i kendine halil (sevgili) edindi."

Aynı şekilde 2. Bakara Sûre-i Şerifesi'nin 140. Âyet-i Kerîmesi'nde

buyurulur ki: "İbrahim ve İsmail ve İshak ve Yakup ve Yakup'un evladı Yahudi veya Nasrani (Hıristiyan) mı idiler dersiniz? (Onlar İslâmdılar)." Aynı şekilde Hazret-i İbrahim'le alâkalı olarak Kur'ân-ı Kerîm'in 2. Bakara Sûre-i Şerifesi'nin 124. Âyet-i Kerîmesi'nde şöyle bildirilmektedir: "Vakta ki Hak Tealâ İbrahimi bazı emirleri ile imtihan buyurdu, o da bunları yerine getirdi. Allah; ya İbrahim, ben seni insanlar üzerinde imam (mukteda-bih, yani uyulacak evsafli önder) edeceğim buyurdu."

Şimdi bu hususta başlangıcın bağlantısı sebebiyle Cenâb-ı Hakk'ın ezelden ebede ve sonrası için yani namütenahi ifadesi cümlesinden âlemlere rahmet olarak gönderdiğini "Levlâke Levlâk Lemâ, Halak tül Eflâk" Hadis-i Kudsi'si ile bildirdiği Yüce Peygamber'imiz Efendimiz'e hem Kur'ân-ı Azimüşşan'ı lütfediyor, hem İslâm Dini'ni kurduruyor ve kemâlatın mebde-i olan mübarek 40 yaşından 63 yaşına kadar tam 23 sene müddetince Kur'ân-ı Kerîm'in nüzûlü ile İslâm Dini'nin kuruluşu çerçevesinde Kur'ân-ı Kerîm'in 96. Âlak Sûre-i Şerifesi'nin birinci Âyeti "İkra!" ile başlayıp birinci sûre Fatihâ-ı Şerife ile devam ederek, Kur'ân-ı Azimüşşan'ın son âyeti ile İslâm Dini'nin tamamlandığını bildiren 5. Mâide Sûre-i Şerifesi'nin 3. Âyet-i Kerîmesi ki "Bugün Dininizi sizin için ikmâl eyledim ve üzerinize nimetimi itmam ettim (tamamladım) ve size Din olarak İslâmı; razı olup (hoşnudlukla) ihtiyar eyledim." diye buyurulduktan sonra "Benimle peygamberlerin benzeri; şu bir kimsenin misli ve benzeri gibidir ki o kimse bir ev yaptırmış ve binayı tamamlayıp süslemiş de yalnız bir tuğlası eksik kalmış. (işte) ben o yeri boş kalan kerpicim, ben Nebilerin sonuncusuyum" Hadis-i Şerifiyle beraber Hak Tealâ Hazretleri'nin "Ya Habibim Sana (Ferdî) Makam-ı veriyorum ki, seni bilcümle Enbiyâya Sultan kıldım" tebşirâtı ilâhîde bulunduğu yüce deliller mükevvenatın gözleri önünde bütün haşmetiyle ortada dururken düşünce acizi, fikir yobazı, aklievvel zümre-i cühelâ kendi varlığının hikmetine bakmadan bu ulu uçler hazerâtı efendilerimizin mübarek ecdadları hakkında Müslüman mıdır, değil midir diye hayasızca ve vicdansızca konuşabiliyor! Verilen bu bilgiyi okuduktan sonra düşüncesinde musır olan biçâre çıkarırsa ona yuh olsun!...

Peygamber Efendimize dair hürmetkerâne diğer güzel sözleri meyanında nice Müslümanım diye geçinen Ebu Cehil varisleri ve hamakat ehlinin yüzlerine çarparcasına "Hazret-i Peygamber Allah'tan küçük, Kâ-

inat'tan büyüktür" diyen dünyanın gelmiş geçmiş sayılı hukukçularından ve Alman Devleti'nin kurucusu ve Başbakanı Prens Bismark'ı güzel İslâmi duygu, düşünce ve hayırla, yad edip Müslüman gözü ile bakmak eğer bu zâta lâyük değilse kimedir? Ayrıca, Kur' ân-ı Kerîm'in 24. Nûr Sûre-i Şerifesi'nin 35. Âyet-i Celîlesi'nde "Allah göklerin ve yerin nûrudur. O'nun nûru içinde çırağ bulunan bir kandillik gibidir ki o çırağ billûr kandildedir. Bu billûr kandil sanki parlak bir yıldızdır. Ne Şark'ta, ne Garp'ta bitmeyen mübârek bir zeytin ağacından yakılır. Ona ateş dokunmasa da onun yağı hemen ziyâ verecek gibidir. O kat kat nûrdur. Allah nûru ile dilediğini hidâyete erdirir. Allah insanlara hidâyeti sezmeleri için misaller getirir. Allah herşeyi hakkıyla bilir." Buyruğu doğrultusunda bu âyeti celileyi tefekkür ile elektrik ampulünü bulduğunu söyleyen Thomas Edison, Paris'teki akademik görüşmeleri esnasında Yozgatlı Çapanzâdelerden temiz ahlâk sahibi ve Kadirî Tarîkati dervişi olan matematik hocası rahmetli Cemal Çapan beyden naklediyorum: Yakın dostu İstanbul Üniversitesi İktisat Fakültesi Dekanı rahmetli Ord. Prof. Mehmet Ali Ayni Bey'e Avrupa'da Hıristiyan âlimlerinin bir toplantısı vesilesiyle şöyle der: "Ahmak Hıristiyanlar, Müslümanlarla neyi münakaşa edeceklermiş?" İnsanlığa hizmet eden rahmetli Thomas Edison'a Müslüman gözü ile bakmak mahsur mu teşkil eder?

İllâ ve lâkin güzel ahlâk ve
Allah rızası için halka hizmet.

Ashâb-ı Kehf

Kur'ân-ı Kerîm'in 18. Kehf Sûre-i Şerifesi'nin 25. Âyet-i Kerîme -si'nde Hak Tealâ Hazretleri şöyle buyuruyor: "Eshab-ı Kehf, mağaralarında üçyüz sene yattılar ve buna dokuz yıl daha ziyade ettiler." Bu emri şerife göre yatış müddeti tam üçyüz dokuz senedir. Gerçek odur ki, zaman mefhumu biz âciz kullar içindir. Yaradan Rabbimiz'e göre böyle bir şey bahis mevzuu değildir. Nitekim Kur'ân-ı Kerîm'in 22. Hac Sûre-i Şerifesi'nin 47. Âyet-i Kerîmesi'ndeki hüküm şudur: "Rabbın indinde bir gün, sizin saydığınız bin sene kadardır." Devamen yine 18. Kehf Sûre-i Şerifesi'nin 26. Âyet-i Celîlesi'ne bir bakalım: "Onlara de ki: Ne kadar kaldıkların Allah daha iyi bilir. Göklerin ve yerin gaybını bilmek O'na mahsustur. O, ne güzel gören, ne güzel işitendir. Bütün gökler ve yer halkına O'ndan başka bir velî yoktur. O, hiçbir kimseyi hükmüne ortak da yapmaz." Mezkûr Sûre-i Şerife'nin 27. Âyet-i Kerîmesi ise şöyledir: "Rabbi'nin Kitabı'ndan sana ne vahiy olunduyorsa onu oku. O'nun sözlerini değiştirecek bir güç yoktur. O'ndan başka sığınacak ve dayanacak hiçbir kimseyi de bulamazsın."

Ashab-ı Kehf diye bilinen bu yiğit zatlar bahtiyar zümreye mensup birer mümin idiler, yani müslümandılar. Yine aynı Sûre-i Şerife'nin 14. Âyet-i Kerîmesi'nde buyurulmaktadır ki: "Onlar, (zalim hükümdar'ın) önünde durarak şöyle söylediler: Rabbimiz göklerin ve yerin Rabbi'dir. Biz, O'ndan başkasına ilâh demeyiz ve tapmayız. (Eğer demiş olursak) haddi aşmış ve saçma bir söz söylemiş oluruz."

Mevzu ile alâkası bakımından Kur'ân-ı Kerîm'in 27. Nemil Sûre-i Şe-

rifesi'nin 34. Âyet-i Kerîmesi'ndeki emri âliyi görelim: "Padişahlar bir memlekete girince o memleketi harap ve ifsad ederler. Azizlerini zelil ve esir ederler. (Kendi şahıslarından gayrı kimsede izzet, itibar, şeref bırakmazlar ve halkın insanlık haklarını gasp edip her hakkı kendilerine hasrederler; insanları bir esir sürüsü hâline koyarlar."

Vaziyeti şöyle izah edelim: O devrin şartları içinde böyle bir beyanda bulunmak ve davranış sergilemek hiç de kolay olmasa gerek. Ne var ki, bu gibi haller yiğitlik ister. Aşık olan gerçek ise; ol yiğitleri destekleyen ve konuşturan bizzat Allah'tır. O'nun yardım ettiğini kim mağlup edebilir? O'nun sevdiğine galip gelmek mümkün mü? Elbette değil. Zaten aksini düşünmek muhaldir. Eli öpülesi yiğidin nişânesi lâf-ı güzaf değil fiildir. O da çok zor. Nadirattan da olsa isbat eden vardır. Mertlik bu yahu! Allahın selâmı mertlerin, cömertlerin, yiğitlerin babası Hazret-i Ali'nin üzerine olsun.

Yukarıda izah edildiği veçhile bu mübârek zevatın "...Biz, O'ndan başkasına ilâh demeyiz ve tapmayız." Kelâm-ı Şerifleri Allah'ın tek olduğuna ve aksinin ise şirk olduğuna işaret etmektedir. Zira, şirk affi mümkün olmayan günah-ı kebir'dir. Buna dair Kur'ân-ı Kerîm'in 4. Nisa Sûre-i Şerifesi'nin 36. Âyet-i Kerîmesi'nde buyruluyor ki: "Allah'a tapın. O'na hiçbir şeyi şerik koşmayın." Aynı Sûre-i Şerife'nin 30. Âyet-i Celflesi'nin âmir hükmü şöyledir: "Allah'ın hududunu (yani hukukunu) tecavüz edip (yani aşp) ve gerek kendi nefesine, gerekse başkasına zulüm suretiyle bu nehyolunan şeyleri işleyen kimseyi yakında cehennem ateşine erıştıririz."

Cenâb-ı Hakk'a şirk koşan nefsi sefihler hakkında konunun ehemmiyetine binaen Kur'ân-ı Kerîm'in 25. Furkan Sûre-i Şerifesi'nin 44. Âyet-i Kerîmesi'nde göreceğimiz emr-i mutlak'ı iyi düşünelim: "Ya zanneder misin ki, o müşriklerin ekserisi senin kelâmını işitir veya onu anlar. Ne işitir, ne fehmederler (anlarlar.) Onlar, hayvanlar gibidir. Hattâ onlardan ziyâde yollarını şaşırılmışlardır." Müteâkiben 9. Tevbe Sûre-i Şerifesi'nin 125. Âyet-i Kerîmesi'ne hassaten dikkatinizi çekmek isteriz: "Kalplerinde hastalık olanların murdarlıklarına murdarlık ziyâde olur. Ve kâfir oldukları halde ölürler." Hüküm gayet sarihdir. Tevili ise sureti kat'iyede mümkün değildir. Affi ve merhameti namütenahi olan Vacib-ül Vücut Hazretleri biz âciz kullarını hafî-cehri her türlü şirkten hıfzı muhafaza buyursun. Âmin.

Şimdi; tefekkür edilmesinde büyük fayda olacağı cihetle mübârek 18.

Kehf Sûre-i Şerifesi'nin 18. Âyet-i Kerîmesi'ndeki emir şudur: "Gözleri açık olmakla sen, onları uyanık sanırsın. Halbuki onlar uykudadırlar. Biz, onları çürümemeleri için sağa - sola döndürürdük. Köpekleri (kıtmirleri) ise dirseklerini mağaranın kapı eşiğine uzatmış bir halde yatmaktaydı. Onları bu durumda görseydin geri dönüp kaçardın. Mehabetlerinden (yani heybetlerinden) korku içinde kalırdın." Zirâ, halkiyatın hiçbir safhasında zerre misali kadar bile olsa Cenâb-ı Hak için herhangi bir güçlük bahis mevzuu değildir. Bu sözümüzü teyid eden 14. İbrahim Sûre-i Şerifesi'nin 19. ve 20. Âyet-i Kerîmeleri'nde şöyle buyurulmaktadır: "Bilmez misin ki, Allah gökleri ve yeri hak olarak yarattı. Dilerse sizi mahvedip yerinize yeni bir kavim getirir ve bu Allah-ü Tealâ'ya güç değildir."

Bu müjdeli bahtiyar zevâtın kaç kişi oldukları meselesine gelince; yine Kur'ân-ı Kerîm'in 18. Kehf Sûre-i Şerifesi'nin 22. Âyet-i Kerîmesi'nde bildiriliyor ki: "Onlar, Eshab-ı Kehf üç kişidir, dördüncüsü (köpekleridir)." derler. Bazısı da "Beş kişidir, altıncısı köpeklerdir." diyecekler. Bu iki söz gaybe taş atmaktır yani zan ve tahmin üzerine fikir serdetmekten ibarettir. Diğerleri ise, "yedi kişidir, sekizincisi köpekleridir" diye söyleyeceklerdir. (Habibim), onlara de ki; adetlerini Rabbim daha iyi bilir. Onları ancak pek az kimse bilir. Artık onların hakkında zâhiri bir münakaşadan ziyâdesiyle nizada bulunma. Bunlara dair hiçbir kimseye de bir şey sorma."

Arapça'da "Kehf mağara ve sığınacak yer demektir. Yukarıdaki Âyet-i Kerîme'nin "...yedi kişidir." ve "...pek az kimse bilir." ifadesinin son kısmına dikkat çekeriz. Kendilerine sorulduğunda Hazret-i Ali Efendimiz (Âyet-i Celîle) hükmünce yedi kişi ile bir de kıtmirleri olduğunu işaret buyurmuşlardır.

ASHÂB-I KEHF'İN İSİMLERİ

İbrani Dili'nde:	Arapça Karşılığı:
1 - Yemliha	1 - Hayat
2 - Mekselina	2 - İlim
3 - Mislina	3 - Semi
4 - Mernuş	4 - Basar
5 - Debernuş	5 - İrâde
6 - Sazenuş	6 - Kudret
7 - Kefeştatayuş	7 - Kelâm
8 - Kıtmir. (İşaret diliyle konuşur).	

Mânâ âleminde Ashâb-ı Kehf Hazerâtı'na misafir oldum. Bu nuranî pırıl pırıl Zat-ı Şerifler âcizaneme yakınlık gösterdiler ve muhabbet ettiler. Bu arada tekbir getirip Besmele çekerek Yunus Sûre-i Şerifesi'nin 62. "Elâ inne evliyâallâhi Lâ havfün aleyhim ve lâ hüm yahzenûn" Âyet-i Kerîmesi'ni okudum. Mübârek Zâtlar bana dediler ki: "Karşılığı Antakya'da.", Bu konuşmadan anladım ki Ashab-ı Kehf Hazerâtı'nın karşılığı mübârek zâtlar Antakya'da veya hudutları içerisinde mevcuttur.

Vesile teşkil etmişken muhtasar olarak şu malûmatı sunmak istiyoruz. Şöyle ki: Geçmiş asırlarda olduğu gibi asrımızda ve gelecek asırlarda da Ulu Tanrı'nın mühim, çok mühim vazifelerde kullandığı has kulları vardır. Bunlar "Zatîyûn" zümresinden olup sayıları ise pek azdır. Bu, Allah'ın ezeli hükümüdür. Hak Tealâ "Zâtî Varlığı" nda kendine kendisini dost kılarak (sevgilisi) makamına yükselttiği bu mübârek kadro mensubu Tanrı Erleri'nin memuriyetlerinin manevî mahiyeti hakkında halk bir nebzecek bilgiye sahip olsaydı ve icraatlarına dair azıcık dahi olsa müşahâdeye erişebilseydi hiç şüphesiz dehşet içerisinde kaldıktan başka hemen oracıkta aklını satmışlardan olurdu. Ancak, aklını satan hakikati gördü ve gerçeği gören de Mevlâ'yı buldu. Buradaki ince mânâyı iyi anla!..

Bu bahtiyarlara "Gerçek Hayat" ın büyük fevz-ü felâh'ı henüz dünyada iken muştulanmıştır. Yüce Yaradan'ın bu nazlı kullarına ait az kelimeli

bir öz kelâm etmek gerekirse biz de deriz ki; Eşsiz ve Benzersiz olan Allah, onların muratları veçhile dileklerini kabul buyurarak iklimleri dahi değiştirir. Çünkü onlar, Hak'tan ayrı iş görmezler. Her nefes alışları - ve rişleri ve her adım atışları ilâhî rıza'nın emri istikâmetindedir. Şayet bu mübârek kadrodan bir kişi eksik olsa Rahman olan Allah arzdan rahmetini keser. Zira ol zevât-ı şerif, Hak'ka kurb eylemiş yani karib olmuş olmakla Hak'kın rahmet kapısıdır. Hak'kı bulmak isteyen kapıya müracaat eder.

Ya ey ilmiyle amel eden güzel âlim!..

Unutma ki, biz aciz kullarına bir miktar ikramda bulunduğu ilimlerin tamamı bir ism-i şerifi de El Âlim olan Allah'ın kendisine mahsustur. Eğer Hak'ka makbul kul olmak istersen ilmuni, insanlığın hizmetine edep ve tevâzu ölçüleri içerisinde takdim et. İlm-i essah'ın kim'de ve nerede olduğuna; hilkâtte işlerin nasıl görüldüğüne irfan gözü ile bak. Bilesin ki, irfan bir yüce nimettir ve her iki âlem'de lazımdır. İlim ise yalnız dünya içindir. Bu sözümüzü iyi fahmeyle ve tefekkür etmenin faydasını güzel ahlâkta ara. Mevzumuzla rabitası bakımından birkaç Hadis-i Şerifi burada dercediyorum. Habibullah Efendimiz buyuruyorlar ki: "Tevazu ediniz diye Cenâb-ı Allah bana emir buyurdu." ve diğeri: "İlim ikidir; biri kalptedir, nafî olanı budur. Biri de dildedir, bu da insanlar üzerinde Allah'ın höcctidir." Öbürü ise: "Sizlerden cennette bana arkadaş olan kimse, dünyada güzel ahlâk'a mâlik olanınızdır."

Dinsiz ilim kör, ilimsiz din ise total olunca kişi ister istemez bilmediği ilme düşmanlık duyuyor. Bu durumda ol şahıs ilim diye taşıdığı nesnenin kendisine amansız düşman olduğunun farkında dahi olamadan güzelliğin değil, çirkinliğin; iyiliğin değil, kötülüğün; yapıcılığın değil, yıkıcılığın şöhretine kavuşuyor. Heyhât!.. Böylece âlim kisvesi altında zâlim hüviyetinin sahibi olan bir kimse daha dünyasında iken cehennemini sırtına almış oluyor. Vaziyet bu olunca sual şu olur: Kendini kurtaramayan başkasını nasıl kurtarabilir? Tabii ki bu mümkün değil. Âkil ona derler ki, ilmuni kendisine düşman etmez ve dost edinir.

Buna dair ibretle okunarak düşünülmesi gereken emri şerifleri bilgilerinize sunuyoruz. Hadis-i Şerif: "Ümmetim için asıl deccalden ziyade ümmeti idlal eden (dalâlete saptıran) deccal imamlardan (önder âlimlerden) korkarım." Bir diğer Hadis-i Şerif: "İnsanların eşirrası, ulemasının şerir

olanlarıdır." Bir başka Hadis-i Şerif ise şudur: "Cömert bir câhil, Allah yanında nekes âlimden daha sevgilidir."

Şimdi; Türkiye Cumhuriyeti Devleti'nin yetmiş beş senelik tarihinde bir rekora imza atıp en genç yaşta (34) profesör olma hakkını bihakkın elde ederek bu ünvanı hâlen uhdesinde bulunduran ahlâk ve karakter sahibi, aynı zamanda ilmi ile amel eden değerli bir âlimimizden ihtisaren bahsetmek istiyorum. İlmi eserleri devletimiz için de kaynak olan bu âlimimiz hem tarih profesörü ve hem de iktisat profesörü Dr. Mim Kemâl Öke beyefendidir. Nadir yetişen böylesi kıymetli ulemâyı Cenâb-ı Allah şaşırtmasın, yanıltmasın ve sırat-ı müstakim üzere ilmiyle amel eder halde muhafaza buyursun. Âmin.

Bu vasıftaki âlimler hakkında bir - iki emri şerifi kaydederek mevzu tamamlamak istiyorum. Hadis-i Şerif: "İlim istemek rahmet istemektir." Bir diğeri: "Bir saat ilim ve irfan meclisinde bulunmak, bin şehid'in cenazesini teşyi etmekten, bin gece namaz kılmaktan daha kıymetlidir." Öbürü: "Âlim'in uykusu ibâdet ve nefesi tesbihtir." Son olarak: "Ümmetimin ulemâsı, Beni İsrail Enbiyâsı gibidir."

Bir tertibi ilâhidir ki, bu değerli âlimimizin dedesi meşhur cerrah Profesör Dr. Mim Kemal Öke merhum da Ârif-i Zât-ı Billâh Esseyid Ömer Fevzi Mardin Hazretleri'nin huzur-u şeriflerine gelerek sohbetine dahil olmuş ve Pîr-i Sâni hazretlerinin Kur'ân-ı Kerîm'i ni talep ederek o mübarek eseri Mason mahfiline demirbaş olarak kaydettirmiştir. Kur'ân-ı Kerîm'e hürmet eden ve Allah Velîsinin sohbetinde bulunan bu zâtın dillere destan Masonluğunun öz değil şeklî olduğu görülmüyor mu? Allah takdiratını affetsin ve rahmet eylesin. Ulu Zât külliyyatının onyedinci eserinde bu hususta bilgi lütfediyorlar ve memnuniyetlerini izhar buyuruyorlar. Demek ki biz "Hak İzi" nde sırat-ı müstakim üzereyiz. Elhamdülillah.

Bu vesile ile din adamlarına ve âlimlere bir tavsiyemiz vardır. Şöyle ki: Siyasetten uzak durunuz ve indallahta hiçbir değeri olmayan dünyalık makam - mevki gibi şöhret hırsından, gayri meşru mal - mülk edinme ihtirasından nefret etmeyi ukbâ saadeti için kendinize huy güzelliği olarak seçiniz. Bundan ziyadesiyle kazançlı çıkacağımızdan hiç şüphe yoktur. İşte sizleri aydınlatacak kutsi emirler:

Hadis-i Şerif: "Âlimler, padişahlar ile düşüp kalkmadıkça, dünya işle-

rine karışmadıkça peygamberlerin eminleridirler. Fakat yukarıdaki şeyleri yapacak olurlarsa o zaman peygamberlere hiyanet etmiş olurlar. Siz de onlardan sakınınız." Öbürü: "Bir âlimi, padişah ile çokça düşüp kalkar gördüğün zaman sen bil ki o âlim hırsızdır." Bir diğeri: "Bu ilmi ticaret (kazanç tuzağı) edinerek zamanın beylerine kendi kârları için satan kötü âlimlerin vay başına (geleceklere). Allah, onların ticaretlerinde kazanç göstermesin." Sonuncusu olarak: "Bir kimse Kur'ân okur, Din'de fakih olur, sonra da dünya malı için padişahın yakınlarına giderse her adımında cehennem ateşine yanmış olur." Ve: "Allah'ın indinde insanların en aşağılığı, hükümet memurlarını ziyaret eden âlim kimselerdir."

Hidâyetten mahrum nefsi sefipler'in yaşadıkları toplumun en zararlıları ve yıkıcıları olduklarını, gerçeği bir tehlike, bâtılı da hakikatmış gibi görüp anlama gayreti içerisindeki haysiyetsiz ve pervasız davranışlarına ibretle bakarak anlarsın.

Böylesi sefilleri iki dünya'da zelil eden ve yıkan tek silah mazlumun duâsı - bedduâsıdır. Zira, Cenâb-ı Hak mazlumun duasını hemen duyar ve umulmadık bir anda tezahürleri çok çeşitli olan Kakhâr sillesini atar!..

Nefsi sefiplerin kötü fiillerinin konusuna dair Kur'ân-ı Kerîm'in 70. Mearic Sûresi'nin 11-14 Âyet-i Kerîmeleri'nden çıkaracağımız ibret dolu ders bizleri çok düşündürmelidir okuyalım: "Birbirlerini görürler. O günde mücrim olan kimse o azaba evlâdını, zevcesini, kardeşlerini, sevdiği ve dayandığı akraba ve aşiretini feda edip kendini kurtarmayı ister."

Ey dünyada iken aslını arayıp kendinden kendine aslına kavuşmak isteyen insan! Biz, sana "... en temutu" gerçeği üzere bir söz ettik ve hakikat budur diye yol gösterdik. Gayret sana düşüyor. Edep ve hayâ yolunda Allah yardımcın olsun. İşte size güzel bir misal. Balâda anlattığımız gibi "Tanrı Erleri" nin indallahtaki durumları şöyledir; taşıdıkları lekesiz, pürüzsüz ve tortusuz temiz ahlâkları sebebiyle kendilerine sunulan " Velâyet Makamı" ifadesi dile getirilerek anlatılmış olmaktadır.

İllâ ve lâkin güzel ahlâk ve
Allah rızası için halka hizmet.

CENÂB-I PEYGAMBER EFENDİMİZ

Hazreti Peygâmbere Efendimizin Dünyâyı Teşrifleri Tarihi:

Milâdi tarih bu hususta üç kayıt koyar:

1 - 569

2 - 570

3 - 571

Doğrusu, Milâdi 570'dir. Hicri Rebiülevvel ayının onikinci yani Nisan ayının 20. Günü Pazartesi gecesini sabaha karşı dünyayı teşrif etmişlerdir. Mübârek babası Abdullah Efendimiz ve mübârek annesi Âmine Vâlide-mizdir. Süt anası ise Halime Hatun'dur. Beni Sa'd kabilesinden olan bu mübârek hatun Arapça lisanı çok düzgün konuşurdu. Bu kabile mert, cömert, şerefli ve mütevâzı insanlar topluluğundan meydana gelmektedir.

Hazret-i Peygâmbere Efendimiz üç aylıkken ayakta durdu. Beş aylıkken yürüdü. Yedi aylıkken her tarafa gidiyordu. Dokuz aylıkken konuşmaya başladı ve ilk Kelâm-ı Şerifi şudur: "Lâ ilâhe illâllahu vallahu ekber Vel-hamdülillâhi Rabbilâlemin."

Bu kelâm-ı şerifinden sonra Allah İsm-i Âzamini zikretmeden hiç bir şeyi eline almazdı ve almadı. Sol eli ile bir şey yemezdi. Yürümeye başladığı andan itibaren çocukların oyun sahasından uzakta dururlardı ve çocuklara hitaben şöyle buyururlardı: "Biz, bunun için yaratılmadık."

Daha çocukken bile devamlı olarak güneş ışığı gibi bir nûr kendisini kaplar ve açılırdı. Ayrıca, mübârek başı üzerinde devamlı surette bir bulut hareket halinde dururdu.

Hazret-i Peygâmb'er'in ticari maksatla dört seferi vardır.

1 - Milâdi 582'de 12 yaşında iken mübârek amcası Ebu Taliple Şam'a ticari seferde bulunmuşlardır.

2 - Milâdi 587'de 17 yaşında iken muhterem amcası Zübeyr ile Yemen'e ticari sefer yapmışlardır.

3 - Milâdi 590'da 20 yaşında iken bizzat kendilerinin Şam'a ticari seferi olmuştur.

4 - Milâdi 595'de 25 yaşında iken yine Şam'a dördüncü ve son ticari seferini yapmışlardır. İzdivac-ı şeriflerinden önceki bu son seferinde, izdivacı şeriflerinden evvel olmak üzere Hatice-tül Kübrâ Vâlidemizin mallarını satmışlardır.

Hepsi bu kadar.

M. 582'de 12 yaşında iken mübârek amcası Ebu Talib ile ilk defa kervanla birlikte Şam'a gitmek üzere Busra'da bir manastır papazının misafiri olmuşlardır. Manastır'ın papazı Bahira kendilerini karşıladı ve mukaddes kitaplarda verilen bilgilerle kendi manevi halini de birleştirerek Hazret-i Peygamber'in âlemlere son peygamber ve rahmet olarak geldiğini ifade ettikten sonra Allah adına kalem ile beraber ağlayarak kendisinden geçti ve amcası Hazret-i Ebu Talib'e hitaben şu ifadede bulundu: "Bu çocuğu Şam'a götürme. Yahudiler peygamber olarak geleceğinden haberdar. Zuhuru kendi kavimlerinden olmadığı için zarar verebilirler." dedi. Bunun üzerine mübârek amcası Ebu Talib yalnız başına gidip, mallarını sattı ve Mekke-i Mükerrreme'ye beraber geri döndüler. Busra'daki manastırın papazı vefat ettikten sonra yerine geçen diğer bir keşiş, yani rahip Nastūra da yine mukaddes kitaplarda yani Tevrat ve İncil-i Şerifte vasıflarının yazılı olduğunu bilmesinin yanı sıra o anda bir bulutun devamlı olarak Hazret-i Peygamber Efendimizin mübârek başı üzerinde kendilerini takip ettiğini görmesiyle beraber son Peygamber olduğunu hemen anlıyor. Ve hayranlık içerisinde "Ya Allahım! Eğer Peygamberlik nübüvvetinin kendisine geldiği devreyi bana gösterirsen, bu âhir zaman peygamberinin şefaatine beni nail eyle" deyip cezbeyle gelerek kendinden geçiyor. Mümin ahlaklı bu her iki zâta da Allah rahmet eylesin.

Ey insan; Şu hususu hakkıyla tezekkür eylemeni ve mevzuun ehemmiyetine binaen kavramağa çalışmanı dileriz ki: Akl-ı kül ve ilm-i kül sahi-

bi olan Hazret-i Peygâmbir Efendimiz bir Hadis-i Şerifleri'nde "Âdem, su ve toprak arasında iken Ben Peygamber'dim." diye buyurmaktadırlar. Allah Kelâmıdır ki, "Muhammed'in ruhunu yüzümün nûrundan halk ettim." Hadis-i Kudsi'si'ni müteakip bir Hadis-i Şerif de de "Ben Allah'tan, müminler de bendendir." diye bildirilmektedir. Hazret-i Ali Efendimiz buyururlar ki: Peygâmbir Efendimizle Mekke'nin dışına çıkar gezerdik. Karşısına çıkan taş ve ağaçlar: Allah'ın selâmı senin üzerine olsun ey Allah'ın Resûlü derledi. Devamen, bu mübârek ifadenin teyidi olarak yine (Kibar-ı Kelâm) sahibi Şeyh Ekber Muhyiddin Arabi Hazretleri şöyle buyurmaktadırlar: "Taşların Allah'ı andıklarını duydum."

Vesile teşkil etmişken şu hususu sarahaten ifade ederiz ki, insanların aciz kaldığı ve anlamak sırrına eremediği yaratılmış her varlık kendi dilinde Allah'ı tesbih, tenzih ve zikreder. Bu hususta Kur'ân-ı Kerîm'in 24. Nûr Sûre-i Şerifesi'nin 41. Âyet-i Kerîmesi'nde şöyle buyrulur: "Görmez misin ki göklerde ve yerde olanların kâffesi ve saf saf kuşlar; Allah'ı tesbih ederler. Cümlesi kendisinin ibadetini ve tesbihini bilir." Ey Allah'ın kulu! Kuşlar dahi Allah'ı zikrederken, sen ne güne durursun! Meselâ Kumrular "Guguk-Hu" diye Allah'ı zikrederler. Zikretmekle beraber Allah ile iftihar ederler. Buna dair, Kur'ân-ı Kerîm'in 19. Meryem Sûre-i Şerifesi'nin 93 ve 94 Âyet-i Kerîmeleri'nde şöyle haber verilir: "Çünkü göklerde ve yerde olanların cümlesi, ancak Allah'ın kulu olmakla iftihar ederler. Onların sayısını ve miktarını birer birer (Allah) bilir."

Ey insan, eğer sen eşyânın konuştuğu dili bilemezsen, neden, nereden ve nasıl ibret alacaksın? Buna en canlı misal ise Hira Dağı'nda Muhammed Aleyhisselâm'ın mübârek eline aldıkları sekiz adet gök mavisi renğinde taşın Allah'ı tesbih ve tenzih etmeleri yanı sıra tarihlerde kaydedilen yine ulu Peygamberimizin şehâdet parmağı işaretiyle İstanbul Boğazı gibi ayın ortadan ikiye bölünmesi, yani "şakk'ül kamer hâdisesi"dir.

Eğer mucize aranıyorsa ve isteniyorsa Kur'ân Azimüşşan'dan daha büyük mucize mi olur? Zaten 29. Ankebut Sûre-i Şerifesi'nin 51. Âyet-i Celîlesi'nde şöyle buyurulmaktadır: "Bizim onlara indirdiğimiz ve kendilerine tilâvet olunan kitap; mucize olarak kâfi değil midir?" Sebebini sorarsan cevap verelim: Yaradılış'a ait Kâinat'ın nizamını ve ilimlerin tamamını hâmil olan Kur'ân-ı Kerîm ile Hazreti Peygamberin geleceği her mukaddes kitapta bildirilmiştir.

Mirac'ı Şerif'in mânâsı Rabbi'nı görmek ve Rabbi ile buluşmaktır. Muhammed Aleyhisselâm hem dünya ve hem de ebedî hayatta devamlı olarak Rabbülâlemin ile birlikte olduğuna göre Hazret-i Peygamber'in miracının adedini saymanın imkânı var mıdır? Elbette yoktur. Matematikte bu Mirac adedine en son sayıyı koysan ancak başlangıcı teşkil eder. Kaldı ki, İmam-ı Ali Keremallahu Veçhe ve Sultan Üveys el' Karani Efendilerimiz Hazerâtı'nın sayısız Mi'râc-ı Şeriflerini dahi ayrıca düşünmek gerekir. Hülâsa olarak, Büyük Enbiyâ ve Büyük Evliyânın miraçlarının adedi asla sayılamaz. Burada Mir'âc-ı Nebevi ifadesi bir rumuzdur. Tekrar ediyoruz, Muhammed Aleyhisselâm'ın Miracı Şerifinin sayılması mümkün değildir. Sebebi ise; Muhammed Aleyhisselâm Hak Tealâ Hazretlerinden hiçbir zaman ayrı olmadığı için saymak sözü burada zaittir. Kendi mevzuunda geçtiği üzere burada tekrarında fayda vardır düşüncesiyle deriz ki, Mirac bir noktada bir olmaktır ifadesini kullanırken anlatmak istediğimiz madde ve mânânın bir çizgide birleşmesidir. Nasıl ki, ruh ve ceset birbirinden ayrı değilse. Bu hususta yeri gelmişken, nâsın tefekkür etmesi için şunu da ehemmiyetle ifade ederiz ki; Hazret-ı Ali Efendimiz, Mi'râc'ın ortağı değil, "Vâris-i Hakikisi" dir. Ey sâlik, burada senin bahsi bütünüyle anlamak lüzumuna işaret ederiz.

"Seyyid'ül Kainât" Efendimizin Nübüvvetinin mebdei şöyledir: Hazret-i Peygâmbere Efendimiz, amcası Ebu Talib'e hitaben buyurdular ki: "Vallahi bu işi bırakmak için güneşi sağıma, ayı soluma, koyacak olsalar; ben yine onu bırakmam. Ya Yüce Allah, onu bütün cihana yayar, vazifem biter; ya da bu yolda ölür, giderim" diyerek kalkıp yürüyüverdi. Burada olduğu gibi aynı hadise bir başka kaynakta şöyle anlatılmaktadır.: Allah'ın Resûlü, amcası Hazret-i Ebu Talib'e hitaben şöyle buyurdu. "Amcacığım, güneş sağ tarafıma, ay da sol tarafıma konsa, bu vazifeyi terk etmeyeceğim. Ya Allah dinini hâkim kılacak, yahut bu uğurda öleceğim." Bir diğer eserde aynı hadise şöyle dercedilmektedir: "Amcası Hazret-i Ebu Talib'e hitaben Hazret-i Peygâmbere buyurdular ki; "Amcacığım, sağ elime güneş, sol elime ay bile verilse ben bu işi bırakmayacağım. Ta ki Allah beni muvaffak kılsın ya da ben bu yolda öleyim." Buna dair Kur'ân-ı Ker'im'in 34.Seba Sûre-i Şerifesi'nin 28. Âyet-i Celilesinde Cenâb-ı Hak buyurur ki; "Ya Muhammed biz seni: ancak kâffe-i nâs'a (bütün insanlara) müjdeci ve sakındırıcı olarak gönderdik ve lâkin insanların ekserisi bunu bilmezler."

Cenâb-ı Hakk Bezm-i Elest'te Mâşuk Makamı'ndan kendisine âşık olan saf gönüllü kullarına aşk-ı ilâhisini büyük bir cömertlikle ikram eylemiştir. Bu ulu Tanrı'nın bizlere bir vediâsıdır. Yokluğu olmayan ancak kendi varlığından başka bir varlığın bulunmadığı Ulu Tanrı tenezzül makamından suret ilminde kullarını kendi suretleri üzere yaratmıştır. Zirâ insan ahsen-i takvimdir. Cenâb-ı Hak, insanı kendine en yakın ve en güzel surette halketmiştir. Bunu bize çok güzel anlatan Hadis-i Şerifi okuyalım: "Allah, Âdem'i kendi suretine göre yarattı."

Şimdi gör ki; vücud tek, gören bir ve gösteren de birdir. Kendi varlığından başka varlık bulunmayan Allah Mâşuk iken Âşık haline geçmiş, yarattığı kulunda kendisini seyretmiştir. Hal böyle olunca Âşık Mâşuk'a ayna olmuştur. Rabb'in bu tecellisi ise tenezzül makamından olup, teşbih ifâdesi ile vahdet-i vücud ilmi cümlesindedir. Bu makamda isim lâ teşbih ve lâ misal değildir ve sükût hali vardır ki, o dem'de Ahmed olsa, Mehmed konsa ya da hamd ve şükür sadedinde Mahmud söylense azamet-i ilâhi sahibi ve benzersiz olan Allah'ın şânına hâlel mi gelir? Bilelim ki bu, Zât-ı Mukaddes'in isim ve sıfatlarının suretlere zuhûr halidir. Akdes olan Allah mukaddesleri kendinde toplamıştır. O halde Hak Tealâ Hazretleri daima tenzîh üzeredir. Her türlü hata, kusur, ayıp ve noksandan uzak; pâk, temiz, şerîki bulunmayan ve hiçbir şeye muhtaç olmayan, kötülüklerden tenzîh edilen, her yarattığının kendisine ihtiyaç arzettiği ve evveli - âhiri, zâhiri - bâtını kendinden kendine olan işte o Allah'tır ki, "Münezzeh-tir."

Bir benzetme, benzetilme ve kıyaslama olan teşbih, yukarıda da kaydedildiği gibi, kulunu kendine en yakın ve en güzel surette yarattığı için bir bakıma Hallâk-ı Âlem'e yâni Yaradan'a benzetiş halidir. Keyfiyet böyle olunca "Âdem'e Secde" emrini çok iyi anlamak ve bilmek gerekir.

Bu ne tenzih ve ne de teşbihtir. Zirâ, Hakk Teala Hazretleri yarattığı kâinatın diyelim ki insanların yani halkın bâtını, zâhirde yâni zuhur halinde ise sureti görüntüsündeki hüviyetidir.

Hâl böyle olunca bâtın zâhirin suretle şekillenmiş hâlidir. Öyle ise Allah her ifâde şekli ile nâ-mütenâhidir. Allah bir'dir demeğe gelince ikiliğe yol vermemek için vücudun tekliğine işaret etmektir. Ey insan! Bunu iyi anlayasın!

Biiznillâh biz bu müşâhedeye nâil olduk.

Cenâb-ı Hak bir Kudsî Hadis'inde bu gerçeği biz âciz kullarına pek güzelce anlatmaktadır. Okuyoruz: "İnsan, benim sırrımdır; ben de insanın sırrıyım."

Kişi kendi aklınca zihninde bir Rabb peydahlar ve muhayyel olarak da hududunu çizer. Artık onun için gerçek odur. Ona bağlanıp kalmakla o kimsenin kendini kayıt altına alması ise tekâmülünün en büyük engelidir. Nasıl ki, hayal hakikate dair bir mânâ taşımaz ve bir şey ifade etmezse, kişinin kendi zannı yalnız onu bağlar. Filhakika Rablar'ın Rabbi olan Rabb-ül Âlemîn'dir ve O'nunla beraber olmaktır.

Kur'ân-ı Kerîm'in 48. Fetih Sûre-i Şerifesi'nin 10. Âyet-i Kerîmesi'nde konuyu kuşatması sebebiyle şöyle buyurulmaktadır: "Ve seninle mübâyaa edenler; (el verip sözleşenler) Allah ile (rıdvân isimli biat'ta) biat etmişlerdir. Allahın eli onların elleri üzerindedir."

Ey pâk ruhlu, musaffa kalpli insan! Bu bahsi gerçek irfan gözüyle oku ve anlamağa çalış. Zira, burada Yaradılış'ın icabı olarak dünyada iken aslına kavuşmanın sırr-ı hikmeti mevcuttur.

Her makamın tek sahibi olan azamet-i kibriyâ sahibi Allah Muhammed Aleyhisselâm'a bu makamların en yücesi ve en çok hamd edilen bir makamdır ki; Kur'ân-ı Kerîm'in 17. Esrâ Sûre-i Şerifesi'nin 79. Âyet-i Kerîmesi'nde buyurulan Makam-ı Mahmud'u vermiştir: "Senin için nafîle olarak geceden bir kısmını teheccüt et. Me'muldür ki Rabbin seni Makam-ı Mahmud'a eriştire."

"...Mukavves kaşları Nasruminallah,
Yüzü Rahman okunur Elhamdülillâh,
Mukavves kaşları Nasruminallah,
Yüzü Kur'ân okunur Elhamdülillâh."

Manâsını tefekkür edebilmek için 1979 senesi 5 Mart'ta Hakk'a yürüyen Aziz Şeyhim'in diline tesbih ettiği aşağıdaki beyt ile âcizanemin âli hürmetini derceden dörtlüğü de bu vesile ile takdim ediyoruz:

"Her gün bin Allah deriz, bir Allah'ı bulmak için.
Devreder bu âlemler, yine bir tek Allah'ın şânı için.

* * *

Eğer yaratmasaydı eşsiz Allah, Hazret-i Peygamberi,
Hiç şüphesiz halk etmezdi bu âlemleri."
Ya ey şan-ı yüce Nebi-i Muhterem,
Nâ-mütenahi tâzim ve tekrim sana olsun.

Yine münasebeti sebebiyle şu meşhur kelâmı naklediyoruz:

"..... Muhabbetten Muhammed oldu hasıl,
Muhammedsiz muhabbetten ne hasıl?"

Bu mübârek kelâmın mâna-ı şerifi şudur: Eğer yapılan bir sohbette Allah İsm-i Azamı ile Muhammed Aleyhisselâm'ın İsm-i şerifi geçmiyorsa mevzuun gelişinden o sohbetten hayır çıkacağını ummamak lazım. Kaldı ki, böyle nûrlu, feyizli, irfani sohbetlerde İmam Ali Efendimizin İsm-i şerifi olduğu gibi yerine göre diğer mübârek zatları da zikretmek ziyâde nûrun ve feyzin celbi ile derûni bir mahiyet almış olur ki, bu da İndallah'da makes bulur; Hak Tealâ Hazretleri o anı meleklerine göstererek "Bakın benim has kullarım bunlardır ki, beni zikrediyorlar" diye buyurur ve bunu gıpta ile seyreden melekler de ol zikir ehlini zikrederler. Alâkalı Hadis-i Şerifi okuyalım: "Allah'ın İsm-i Celili zikrolunan her meclisi melekler kuşatır. Hatta, melekler zikredenlere hitaben: (Arttırm, Allah da size arttırsın) derler. Zikir dahi kanatlarını açan meleklerin arasından yükseilir." Buna dair Allah Kelâmı bir Hadis-i Kudsi'de ise "Beni zikreden de celisim (otururum, bulunurum)" diye buyurulmaktadır. Sohbet müddetince Cenâb-ı Allah'tan ziyadesiyle nur ve feyiz gelir, bu da ancak ihlâs sahiplerine mahsus bir hâldir. Kaldı ki, Cenâb-ı Hak bir diğer Hadis-i Kudsi'de "Bana bir karış yaklaşına ben bir arşın yaklaşırım. Bana bir arşın yaklaşına, ben bir kulaç yaklaşırım. Bana yürüyerek gelene ben koşarak giderim." diye buyurmaktadır. Bu bahisle âlakalı olarak, bir Hadis-i Şe-

rif te de şöyle buyuruluyor: "Ve Allah'ı çok zikrediniz, münâfıklar size (deli) deseler bile:" Yine mevzu ile âlakası sebebiyle 62. Cum'a Sûre-i Şerifesi'nin 1. Âyet-i Kerîmesi'ni burada dercediyoruz: "Göklerde ve yerde olan şeylerin cümlesi: kavi, galib ve hakim, padişahların padişahı olan Allah-ü Tealâ'yı tesbih ve tenzih ederler."

Eğer sohbet Hak'tan gâfil yapılıyorsa, kışın meyvesi, yazın gölgesi olmayan serviye benzer. Yüce Rabbimiz 96. Alâk Sûre-i Şerifesi'nin 19. Âyet-i Kerîmesi'nde "Ey doğru yolda olan! Sakın ona uyma; sen secde et, Rabbine yaklaş." diye buyurmaktadır. Ayrıca ibretle tefekkür edilmesi gereken bir ciheti de Allahu Tealâ Hazretleri 13. Raad Sûre-i Şerifesi'nin 15. Âyet-i Kerîmesi'nde şöyle bildiriyor: "Göklerde ve yerde olanlar ve bunların gölgeleri, gündüz ve gece istekleriyle veya cebren Allah'a secde ederler."

Cenâb-ı Hak, insana kendi sırrından müstesnâ büyük lütüfta bulunarak ilâhi hazinelerinin mirasçısı kılmakla bu yüceliğe erişebilmenin karşılığında da insan oğlundan bilcümle mahlûkata, bilhassa kullarına güzel ahlâk üzere hayırlı hizmetlerde bulunabilmesini teminen sırrı olan insanı kemâlât haline yükselterek bu hizmetleri görmesi için 90. Beled Sûre-i Şerifesi'nin 4. Âyet-i Kerîmesi'nde "Biz insanı şiddet ve meşakkatte halk ettik." demekle çilenin has olduğuna ve taşıdığı hususiyetle yüceliğe böylece işaret buyurmaktadır. Bir Hadis-i Şerifleri'nde Hazret-i Peygamber Efendimiz, bu bahisle alâkalı olarak şöyle buyururlar: "İnsanlar içinde en şiddetli belâ (çile) enbiyâyâ, sonra emsâline, sonra daha emsâline (yani en büyük çileler evvelâ Enbiyâyâ, Allaha yakınlıkları dereceleri sırasıyla, Evliyâyâ ve salihlere) teveccüh eder."

Düzgün ifadesiyle tekrar ederiz ki; "Dert ile geldi Enbiyâ, mihnet ile göçtü Evliyâ."

Not: Resûl Aleyhisselâm'ın Tevrat'taki mübârek ismi AHYED'tir.

İllâ ve lâkin güzel ahlâk ve
Allah rızası için halka hizmet.

NEFİS MERTEBELERİ

Cenâb-ı Allah'ın Zâtıyyûn zümresinden İnsan-ı Kâmile verdiği önem 38. Saat Sûre-i Şerifesi'nin 71 ve 72. Âyet-i Kerîmeleri'nde "Vakta ki, Rabbin meleklerle: (Ben çamurdan bir adem halk edeceğim ve onu tesviye edip cesedine Ruhumdan üflediğim zaman ona secde eder olduğunuz halde yere kapanın (dedi)" diye buyurulmaktadır.

Cenâb-ı Allah'ın sırrı olan insana verdiği değer 2. Bakara Sûre-i Şerifesi'nin 30. Âyet-i Cellesinde şöyle açıklanmaktadır: "Rabbin Celle-şanuhu meleklerle: (Ben yer yüzünde bir Hâlife kılacağım) dedikte melekler; (orada fesat çıkacak ve kan dökcek olanı mı yaradacaksın?) Halbuki biz seni hamd'in ile tesbih ve zikrinde takdis ve noksanlıklardan tenzih eyleyiz (uzak tutarız) dediler. Cenâb-ı Hak da: (ben bilmediğiniz şeyleri bilirim) buyurdu."

Nefis terbiyesinin ne kadar mühim olduğunu biz aciz kullarına Cenâb-ı Allah aşîkâr olarak bildirmektedir. Ancak, nefis dediğimiz İblisini terbiye edenler yani ıstıfasını tamamlamış olanlar kattettikleri makam mertebesinde derece derece Hakk'ın sırlarını hâmil olabilirler. İnsanlar sanır ki, kendilerinin düşmanı iblistir. Bize en büyük düşman nefis-i emmâre dediğimiz azgın nefsimizdir. Malûmdur ki, insanın kendine kendinden daha yakın dostu olmadığı gibi yine insanın kendisinden kendisine daha büyük düşmanı da yoktur.

Mevzuun hacmi itibariyle nefis mertebeleri bahsine gelince: İnsan-ı kâmil olabilmek için nefis mertebelerini fevkalâde önemi bakımından aşağıda kaydetmiş oluyoruz.

1 - Nefs-i Emmâre: İnsana kötülük emreden nefis. Muhtasar olarak deriz ki, hiç bir vicdani azap duymadan ve gaddarca kötülüğün her türlüşünü yapmağa müsait şaki düşünceli kimselerdir. Buna dair Kur'ân-ı Kerîm'in 12. Yusuf Sûre-i Şerifesi'nin 53. Âyet-i Kerîmesi'nde şöyle buyurulmaktadır: "Ben nefsimi hata ve nisyandan terbiye edip temize çıkaramam. Muhakkak nefis; fenalıkla (sû ile, mesâvî) ile emredicidir, (insanı fenalıklara zorlayıcıdır.)"

2 - Nefs-i Levvâme: Terbiye-i nefis etmek için kişinin kendi nefisini kötüyerek yani yaptıklarından utanma duygusu, pişmanlık ve Yaradan'dan af dileyip kötülüğe meyletme gibi tereddütten kurtulma ve iyiliğe yönelme gayreti içinde bulunması halidir. Buna dair, Kur'ân-ı Kerîm'in 75. Kıyamet Sûre-i Şerifesi'nin 1 ve 2. Âyet-i Kerîmeleri'nde buyurulmaktadır ki: "Kıyamet günü ile ve kendini daima levm eden nefis ile kase ederim."

3 - Nefs-i Mülhime: Nefsin kötülüklerinden arınarak, letâfette yükseliş halinin, Allah'tan aldığı ilham ile daha çok nûra kavuşması yanında ol hayırlı kulun ferahlık duyması ve huzurun artmasıdır. Bunu bildiren Kur'ân-ı Kerîm'in 91. Şems Sûre-i Şerifesi'nin 7, 8, 9 ve 10. Âyet-i Kerîmeleri'nde şöyle buyuruluyor: "Ve insan; ve onu yaradan ve ona fûcur ve takvâ'yı ilhâm eden hakkı için (9 ve 10) nefisini pak ve temiz eden muhakkak felâh buldu, ve onu isyankârlıklar içine gömen ziyân etti."

4 - Nefs-i Mutmainne: İyiliği kötülükten ayırdeden insanı Allaha yaklaştıran kuvvet. Bu hale gelen insan Allah'a rızasını arzeder ve ilâhi rızayı alarak daha dünyada iken Cennet'le müjdelenmiş olur. Cenâb-ı Allah Kur'ân-ı Kerîm'in 89. Fecir Sûre-i Şerifesi'nin 27 ilâ 30. Âyet-i Kerîmeleri'nde bildirir ki: "(Vefatı anında mü'mine Cenâb-ı Hak:) Ey nefis-i mutmainne; sen ondan (Allah'tan) ve o da (Allah da) senden razı olduğunuz halde Rabbına rucû' et (geri dön gel) benim (selâmete çıkan) kullarım arasına gir ve onlarla beraber cennete dâhil ol (gir) buyurur."

5 - Nefs-i Râziye: Rabbından razı olan nefis. Bu zümreye dahil olan mutlu kullardan Allah razı olmuştur ve onlar da Allah'a arz-ı rızada bulunmuşlardır. Bunlar vefâlı, faydalı, "Rıza'yı ilâhi" için fisebillâh hizmet gören fedakâr ve cömert kimselerdir. Hak Tealâ Hazretleri Kur'ân-ı Kerîm'in 9. Tevbe Sûre-i Şerifesi'nin 100. Âyet-i Kerîmesi'nde buyur-

maktadır ki: "Cennete ilk girecekler; muhacirlerden ilk evvelkiler ve onlara iyilikte tâbi olanlardır. Allah onlardan razı oldu ve onlar da Allah'tan razı oldular. Ve onlara ağaçları altından nehirler akan cennetleri hazırladı ki orada daimi kalırlar. Bu; pek büyük bir fevz-ü felâhtır. (Kurtuluş ve selâmete eriştir.)"

6 - Nefs-i Sâfiye: Tamamen saflaşmış, tertemiz olmuş ve günah işlemeyecek duruma yükselmiş nefis. Nefis mertebelerinin en sonuncusu olan bu makama gelmiş zevât kemalât-ı rüşd üzere ruhu hür, vicdanı hür, akl-ı hür, fikri hür ve her halükârda hak ölçüler çerçevesinde pek çok sahada beşeriyete nâfi hizmet gördükleri gibi taşıdıkları mânevi hüviyet gereği olarak da her mahlûkat kendilerinden emindir. Şâfi, vâfi, kâfi. Daha ne olsun. Şanı yüce Benzersiz Allah bu hususta Kur'ân-ı Ker'im'in 27. Nemil Sûre-i Şerifesi'nin 59. Âyet-i Kerîmesi'nde aynen şöyle buyuruyor: "De ki, Allah'a hamd olsun ve ıstıfa eden (musaffa hale gelen) kullarına selâm olsun."

İbrahim Hakkı Erzurumî Hazretleri "Marifetnâme"de nefis mertebelerine ait hususu sırasıyla toplu vaziyette şöyle bildiriyor: (Nefs-i Emmâre, Nefs-i Levvâme, Nefs-i Mülhime, Nefs-i Mutmaine, Nefs-i Râziye, Nefs-i Merziyye ve Nefs-i Kâmile. Cem'an yedi.)

Cenâb-ı Hakk Kur'ân-ı Ker'im'in 71.Nuh Sûre-i Şerifesi'nin 13, 14.ve 15 Âyet-i Kerîmeleri'nde kullarını tavırlarına göre yedi tabakada yarattığına dair sırrını şöyle buyurmaktadır: "Size ne oldu ki, Allah'ın büyüklüğüne itikad etmezsiniz? Muhakkak o sizi tavırlarla halk etti. Görmez misiniz ki Allah yedi semâyı tabakalar olarak yarattı." Biz bu hususa mütedair tabakaları yâni kategoriye yediye ayırdık. Şöyle ki:

Cenâb-ı Allahın en çok sevdikleri:

1 - En başta İslâm Peygâmberi Fahri Âlem Efendimiz Cenâb-ı Ahmed Muhammed Mustafa Aleyhisselâm olmak üzere Ehl-i Beyt-i Resulûllah, Peñçe-i Âl-i Abâ, Oniki İmam ve cem'ân Ondört Mâsum-u Pâk ile hassaten Üveys-el Karani Efendimiz Hazretleri ve derece derece Enbiyâallah ve Evli-yâallah Hazerâtı meyânında, 12 Pîran-ı İzam Efendilerimiz ile bunlara bağlı kurucu Pîran hazerâtı.

2 - Makam makam (= derece derece) olmak üzere kadın ve erkek Evli-yâallah Hazerâtı.

3 - Allah'ın kendilerini sevdiği ve Allah'ını seven mü'min-mü'mine salih kulları.

Cenâb-ı Allah sevmek istediği halde:

4 - Allah'ın kendilerini sevdiği halde Allah'ı sevmekte tereddüt eden kulları.

Allah kendilerini sevmek istediği halde ne Rabbını, ne de kendini sevmeyen ve sevmemekte direten nefis terbiyesi görmemiş zavallılar gürûhu.

Cenâb-ı Allah'ın sevmedikleri:

5 - (4-36): "Allah mağrur ve kibirli olanları ve ibâdullaha böbürlenmeleri sevmez."

(2-190): "Allah taaddî (yani haksızlık edenleri) ve tecavüz edenleri sevmez."

6 - (7-31): "Allah müsrifleri sevmez."

7 - (8-58): "Allah hıyânet edenleri sevmez."

Ya ey kendini dünya metanın cazibesine kaptırmış kişi! Arzuna uygun düşmeyen şartlarda teessüre kapılıp, fevri bir halde Hak Tealâ'ya karşı isyanda bulunabilir ve ileri geri lâf edebilirsin. Kuluz, aciziz. Olabilir. Ne var ki, çabuk toparlan ve Rahmet-i Vâsi olan yüceler yücesi El Afv Allah'a dönerek af dile. Fitne, zulüm, kıtal ve şirk gibi günah-ı kebâire düşmeden kendini toparla ve Rabbına dönüş yap. Bizim Allahımız bağışlayıcıdır. Mevzu ile alakâsı bakımından Kur'ân-ı Ker'im'in 39. Zümer Sûre-i Şerifesi'nin 53. Âyet-i Celîlesinde şöyle buyurulmaktadır. "Benim lisanımdan de ki: Ey insanlar (günâhlar) irtikâb edip nefisleri üzerine israf eden (varlıklarını fena yolda kullanan) kullarım, Allahın rahmetinden ümit kesmeyiniz. Muhakkak Allah; bütün günahları af ve mağfîret eder. Zira, O; son derece mağfîret edici ve merhametlidir." Aynı şekilde 17. Esrâ Sûre-i Şerifesi'nin 45. Âyet-i Celîlesinde "Allah, ikab'da (işlenen günahın cezasını vermekte) acele etmez. Ve tövbe edenleri bağışlar." diye haber verilmektedir.

Nihayet doğumun garantisi olan ölümün sonunda yaratılmış her varlık, Rabbına rücu edecektir. O halde ölüm diye bilinen hadise ölümsüzlüğe açılan kapıdır. Görülüyor ki, ölen cesettir, ruh ölmez. Burada ya kayıptadır, ya da kazancı vardır.

Ey Allah'ın kulu! Akıbetinin ne olduğunu bilmediğin bir âleme gidiyorsun. Nasıl bir muameleye tâbi tutulacağını biliyor musun? Zaaftından istifade ederek seni yanıltmaya ve aldatmaya kalkan aslında kendileri acınacak durumda pek çok biçâre çıkabilir. Öyle ise şu ilâhi emri hiç bir zaman unutma. Kur'ân-ı Kerîm'in 2. Bakara Sûre-i Şerifesi'nin 156. Âyet-i Celîlesidir ki, (İnnâ L'illâh ve innâ ileyhi râciin), Türkçesi: "Allah içiniz ve O'na dönüp gidenleriz." Bu Âyet-i Celîle'yi daima düşün. Yine mevzu ile irtibatı bakımından Kur'ân-ı Kerîm'in 7. Âraf Sûre-i Şerifesi'nin 45. Âyet-i Celîlesinde de buyuruluyor ki: "Şunlar ki insanları Allah yolundan çevirerek eğri yola meylettirmek isterler, onlar âhireti inkâr ile (âhiretteki akıbeta karşı pervasızlıkla) küfredenlerdir."

Bu zümre için de Cenâb-ı Hak, Kur'ân-ı Kerîm'in 9. Tövbe Sûre-i Şerifesi'nin 80. Âyet-i Celîlesi'nde şöyle buyurmaktadır: "Onlar için istiğfar etsen ve etmesen birdir. Eğer onlar için yetmiş kere istiğfar etsen Allah onlara mağfiret etmez. Sebebi de Allah'a ve Resulüne küfür ettikleridir. Allah fasık olan kavmi hidâyet etmez." Ayrıca, yine aynı 9. Sûre-i Şerife'nin 84. Âyet-i Kerîmesi'nde ibretle okuyacağımız elim dehşet sahnesi şöyle bildirilmektedir: "Onlardan ölen biri üzerine ebeden namaz kılma. Ve kabrinin üzerinde durma. Çünkü onlar Allah ve Resulüne küfr ettiler ve fâsık oldukları halde öldüler." Hazret-i Peygâmbere Efendimiz de bir Hadis-i Şerifleri'nde şöyle buyurur: "Fâsıkları; irtikap ettikleri fiskleriyle (kasti işleriyle) zikrediniz ki insanlar şer ve fenalıklarından korunsunlar."

"Ervâh-ı Süfli"den konu açılmışken, alâkası sebebiyle çeşitli fırkalara mensup cin taifesi arza ait bazı ilimleri vakıf olup, hilkâtindeki yakıcı ve yıkıcılığı sebebiyle daima yanıltıcı tavır üzeredir. Cinler üzerinde bulunduğumuz arz ile ay arasındaki sahada faaldirler. Fakat bu hudutları geçemezler. Arz ile ay arasında, arzda ve arza yakın olan mesafede kesâfet ziyadedir ki, ancak ruh ay çizgisine yaklaştıkça tedrici olarak hafifler. Bilocümle kesif yani günâhkar ruhlar derece derece arz ile ay arasındaki sahadadır. Ay hududundan itibaren letâfet âlemi başlar. Şeytan'ın semâ tabakalarına ulaşamayacağını Cenâb-ı Allah 41. Fussilet Sûre-i Şerifesi'nin 12. Âyet-i Kerîmesi'nde şöyle haber vermektedir: "Dünyanın üzerindeki semâyı yıldızlarla tezyin ve şeytanlardan hıfzyledik." Ve yine Kur'ân-ı Kerîm'in 38. Saat Sûre-i Şerifesi'nin 37. Âyet-i Kerîmesi'nde Cenâb-ı Hak "Şeytanları da (Süleyman'ın emrine tâbi) kıldık" diye buyuruyor ki, burada zik-

redilen cinlerin hükümdarı Süleyman Aleyhisselâm'dır. Halbuki, Cenâb-ı Hak, Muhammed Aleyhisselâm'a Resûlü's-Sakaleyn diye hitab etmekle yani insan ve cinnin peygâmberi olduğunu Kainâta bildirmiş olmuyor mu? Süleyman Aleyhisselâm'a bu hususta verilen tasarruf aynıysa ve mükemmelen Hazret-i PeygâMBER Efendimize verildiği halde kendileri bu tasarruf hallerini cinler üzerinde kullandıklarını aleniyete çıkarmamışlar ve gizlilik halini muhafaza etmişlerdir. Şeytan, cin, peri ve ifrit diye nevilere ayrılmış bu taifeyi Cenâb-ı Allah 15. Hacer Sûre-i Şerifesi'nin 27. Âyet-i Kerîmesi'nde "Biz cinleri de daha evvel zehirli ateşten halk ettik." diye kullarına bilgi lütfetmektedir. Rûh taifesinden olan cinler 7. Araf Sûre-i Şerifesi'nin 27. Âyet-i Kerîmesi'nde "O şeytan ile kabilesi sizi görürler. Ve siz onları görmezsiniz. Biz şeytanları iman etmeyenlere dost kıldık." diye tarif olunmaktadır. Bu zümrenin içerisinde sünni olarak müminler de vardır. Aynen ibadet ehli insanlar gibi onlar da inançlı, imânlı olup, abdest alırlar, namaz kılarlar, oruç tutarlar ve dua ederler. Buna dair 51. Zâriyat Sûre-i Şerifesi'nin 56. Âyet-i Kerîmesi şöyledir: "Ben cin ve ins'i ancak kulluk (yani ibadet ve hizmet etsinler için yarattım". Bu husustaki ilâhi bilgi o kadar açıktır ki cinlerin kendi dilleriyle ifade eyledikleri gibi 72. Cin Sûre-i şerifesinin 14. Âyet-i Kerîmesi'nde "Bizden Müslümanlar olduğu gibi tevhidden sapanlar da vardır. İslâm olanlar muhakkak rüşdü ve doğru yolu arayıp bulmuşlardır (dediler)." diye buyurulmaktadır.

Cin zümresinin hangi fırkasından olursa olsun gerçek ilimden tamamen mahrum olmaları ve serapa yalancılıkları sebebiyle söyledikleri herşeyin beşer aleyhine tecelli ettiği, etmekte olduğu ve edeceği Adem'e secde faslındaki 18. Kehf Sûre-i Şerifesi'nin 50. Âyet-i Kerîmesi'nde gayet aşîkâr'dır: "Vakta ki melâikeye, Âdem'e secde edin dedik, derhal secde ettiler. Yalnız şeytan secde etmedi. O (Cin)'den olduğu cihetle Rabbinin emrinden çıktı. Onu ve zürriyetini benden başka dost mu edirsiniz? Halbuki onlar, size düşmandırlar. Zalimler ve şeytan ve avenesi ne fena bedel oldu. (Allaha bedel)."

Ey ahlâkını yüceleştirmek için gönlünü Hakk'a veren güzel kişi! Yukarıdaki bahsi mümkünse mükemmel olarak tefekkür etmeni öğütleriz. Şöyle düşün: Secde Hak Tealâ'ya olduğu halde neden lüzum gördü Cenâb-ı Allah Âdem'e secde için Şeytan'a "Ya ey şeytan, Âdem'e secde

et!" dedi? Halbuki, Adem'e bu secde faslı daha önce meleklerce ifâ edilmişti. Bilelim ki, Cenâb-ı Hak en mükemmel şekilde İnsan-ı Kâmil'de tecelli eder. Zira Allah'ın kendisinde mekân tutacağı yani kalbini Kâbe kılacağı kulunu evvela yukarıda şerh-i sadır bahsinde geçtiği gibi kalbini açar temizler. Bu temizlenmiş sadr sahibi mutlu kul Hak Tealâ tarafından bir fanus dediğimiz boş kap haline getirilmiştir ki, Hakk o gönülde mekân tutsun. İşte, yere göğe sığmayan Allah ol mümtaz kulunun içerisine girer, daha önce mevzuu geçtiği veçhile hadis-i kudsi mesabesinde o yüce ahlâklı seçkin kulundan konuşarak icraatını yapar. Çünkü, 35. Fatır Sûre-i Şerifesi'nin 39. Âyet-i Kerîmesi'nde; "Sizi yeryüzünde halifeler yapan 'O'dur" diye buyurulmaktadır.

İmdi, musaffâ hale gelen bu mübârek kuluna Cenâb-ı Allah'ın mühim bir ikramı vardır. O da şudur: 76. İnsan Sûre-i Şerifesi'nin 21. Âyet-i Kerîmesi'nde "Ve sekâhüm Rabbihüm şeraben tahura" mânayı şerifi ise "Rabları onlara pak şarabı içirdi." Zaten, şeraben tahurayı içen kul eğer yakın-uzak nice kimseler tarafından fark edilirse adetâ bir sarhoş zannedilir. Çünkü, günlerce ne yapıp, ettiğini, ne yiyip içtiğini ve nasıl gezip dolaştığını dahi bilemez. Burada şeraben tahura dediğimiz Allah'ın ikram ettiği ulu nimet nûrdur, iksirdir ve kevserdir. İşte, güzel ahlâk üzere kıldığı âciz kuluna Rabbülâleminin ikramı böyle yücedir.

Mevzuun ehemmiyeti sebebiyle bunu şöyle misallendirelim. Naklediyorum: "Evvelâ bir nokta idi, noktadan bir harf doğdu. Harften kelime hasıl oldu. Kelimededen kelâm sadır oldu. Kelâmdan Kur'ân zuhur etti. Kur'ân'dan insan doğdu." Münasebeti sebebiyle Hazret-i Ali Efendimizin Kibar-ı kelâmlarını burada kayda değer bulduk: "İlim nokta idi. Câhiller teksir etti." Çünkü, nokta Besmele-i Şerifin (B) sinin altındadır. Zira, mevzu Natık-ı Kur'ân ile bağlantılıdır. Bunu iyi tefekkür eylemek gerek.

Ey oğul! Eğer sıdk-ı vefâ üzere olursan; sen, senden sana giden yolda kendini arayıp bulma sırrına erersin. Bu hususta Hazret-i Peygâmbere Efendimizin iki Hadis-i Şeriflerinden maruf olanı Nefsini bilen Rabbını bildi mânasında "Men arefe nefse hu fakat arefe Rabbe hu" dur ki, nefsin iblisin olarak karşına dikilir de Rabbin ile aranda perde olursa, o zaman ne yaparsın?! Demek ki işi kuyruğundan yakalamağa çalışıyorsun! Halbuki, "Rabbini bilen nefsinin bilir mânâsına gelen "Men arefe Rabbe hu fakat arefe nefsu hu" demekle işi başından tutuyorsun. İşte dü cihanda lazım

olan irfan budur. Zira, irfan; hiç bir tortusu ve yabancı maddesi, zerrecik kadar dahi bulanıklığı olmayan tarifıyla "hislerin en incelmış şeklidir." Şu hususu katiyetle bilersen ki, ilimsiz irfan olur; fakat irfansız ilim olmaz. Olursa bu neye benzer: Dinsiz ilim kördür, yıkıcı ve yakıcıdır. Halbuki, dini olan ilim ise hem yapıcı, hem doğru istikâmet gösteren yüceliğe sahiptir. Bu hususta Kur'ân-ı Kerîm'in 20. Tâhâ Sûre-i Şerifesi'nin 114. Âyet-i Celîlesi'nde "Ve (ya Rabbi ilmimi arttır) söyle" buyurulmakla Cenâb-ı Hak kendisinden güzel ahlâk üzere idame-i hayat eden kulları için hayırlı hizmetlerde kullanmak dileğiyle ilim talep edilmesini öğütlemektedir. Tabiatıyla bütün bu gerçeklere erebilmek için Kur'ân-ı Azimüşşan'ın 39. Zümer Sûre-i Şerifesinin 21. Âyet-i Kerîmesi'nde "Bütün bunlarda kâmil akıl sahiplerine mevize ve ibret vardır." emri-i şerifince aynı zamanda aklın Allah'ın kullarına ikram ettiği bir hazine olduğunu, beşeriyete hizmet hususunda netice alıcı iyi ve güzel işlerde kullanılmasını hem tavsiye hem de emir buyurmaktadır.

Ey sâlik! Hak yolunda ilerleyip kemâlata ulaşabilmek ve saadete erenler zümresinden olmayı murad edersen şu hususata hassaten dikkat etmelisin: Mânevi kirliliği olan mermer kalpli, taş yürekli kimselerden uzak durduğun gibi hevâ-ü heves peşinde olanlarla yalan, haset, fitne - fesat, kin ile iftira içerisinde bulunanlardan şiddetle uzak dur. Basit bir misalle ifade edilmek gerekirse kendilerinde derde devâdan gayrı her ne ararsan bulunur cümlesinden olarak âleme talkın verip, salkımı yutanların etvâr-ı harekâtlarına bakıp da güzel ahlâkın ne kadar yüce olduğunu düşünmek ise sana ibret aldırırın.

İslâm Dini "büyü, sihir, efsun, etki, fal ve benzeri beşeriyetin küllüyen huzursuzluğuna, saadetine, sağlık, sıhhat ve afiyetine olduğu gibi aile hayatını dahi büyük huzursuzluklarla yıkabileceği aynı zamanda insanın şeref, haysiyet ve itibarını rezil-i rüsvâ etmekle iş hayatında da birçok bozukluklara sebep olan bu şeytani halleri şiddetle reddeder. Kur'ân-ı Kerîm'in 72.Cin Sûre-i Şerifesi'nin 26 ve 27. Âyet-i Kerîmeleri'nde "Gaybı bilen Odur (Allah'tır).Ve gaybı kimseye açıklamaz. Ancak Resullerinden ihtiyar edip razı olduğuna onun bazısını bildirir" diye buyurulmakta ve yine Kur'ân'ı Kerîm'in 10. Yunus Sûre-i Şerifesi'nin 77. Âyet-i Kerîmesi'nde "Sihir Yapanlar felâh bulmazlar" diye açıkça malûmat verilmektedir. Yukarıda zikredilen büyü, sihir, efsun ve etki gibi mezmum hal-

ler ilk kavim olan Yahudi zürriyetinden Hıristiyanlığa ve her ikisi tarafından da İslâmiyet'e bulaştırılmış çok kötü ve çirkin vaziyet sergiler. Halbuki, Cenâb-ı Allah Harut ve Marut isimli iki meleği ile Yahudilere iyilik olsun diye ikramda bulunduğu güzel tavsiyeleri badehu mezkûr kavim kötülük için kullanmıştır.

Asırlardan beri zaman zaman şeytani rüyalarla olduğu gibi (reenkarnasyon) sapıklığı düşüncesiyle yalancı peygamberler, veliler, Mesih ve Mehdilik gibi yüce kurtarıcılık vazifesiyle ortaya çıkan sapıklar vardır. 48. Fetih Sûre-i Şerifesi'nin 6. Âyet-i Kerîmesi'nde bu sapıklar için şöyle bir hüküm mevcuttur: "Ve Allah'a fena zan ile zanda (yorumda) bulunan erkek ve kadın münâfıkları ve erkek kadın müşrikleri (Allah) ta'zib eder. Onların su-i zanları kendi üzerlerine döner. Allah onlara lânet etti. Ve onlara cehennemi hazırladı ki ne fena bir gidilecek yerdir." Aynı şekilde 22.Hac Sûre-i Şerifesi'nin 3. Âyet-i Celîlesinde "İnsanlardan öyleleri vardır ki, İlim ve vukûfu olmadan Allah hakkında mücâdele (mübâ-hese) ederler. Ve her azgın şeytana tâbi olurlar." Yine 31 .Lokman Sûre-i Şerifesi'nin 20. Âyet-i Kerîmesi'nde "İnsanlardan bazıları vardır ki; bilmeksizin ve yolsuz ve kitâb-ı münir'siz (Allah kitabının aydınlığı dışında) Allah-ü Tealâ'nın zât ve sıfatında mücadele ve mübahese ederler" diye buyurulduğu gibi ve yine aynı Sûre'nin 6. Âyet-i Celîlesinde de "İnsanlardan bazıları vardır ki, insanları bilgisiz (bir hakikâte dayanmayan fikirlerle) Allahın yolundan şaşırtmak ve âyetlerimizi istihzâ etmek için bir takım efsâneler satarlar (yayarlar) işte onlara zelil edici azab vardır" şeklinde hüküm-ü ilâhi mevcuttur.

İbretle ifâde edilmek lâzım gelirse, azgın nefis sahibi kimselerin kötü fiillerinden Şeytan'ın dahi korkup kaçtığı görülecektir. Nitekim, Kur'ân-ı Kerîm'in 8. Enfâl Sûre-i Şerifesi'nin 48. Âyet-i Celîlesinde şöyle haber verilir: "Hani şeytan onlara işlerini bezemiş, "Bugün nasdan sizi beğenecek yoktur, ben de sizin feryadınıza koşarım" demişti. Vakta ki iki taraf birbirini görünce şeytan arkasına dönüp "- Ben sizden ilişiği kesiyorum. Çünkü ben sizin göremediklerinizi görüyorum, ben Allah'tan korkarım" demişti. Allah ukubetinde şiddetlidir." İnsan suretinde şeytan'dan daha şerli olan mahlukâtın işbu kötü eîline bakıp kıyas için akıllı insanlar, Hakk'a makbul kul olmak gayesiyle onların etvâr-ı harekâtından ibret almalıdırlar. Bu hususa dair dikkatle okunması lazım gelen bir Hadis-i Şeri-

fi aşağıda dercediyoruz: "Ümmetinden yalancılar, deccâller vücuda gelir (zâhirde insanları irşad ve ıslah edici görünüp hakikatde doğru yoldan ayartanlar meydana gelir.)" Mevzu ile alâkalı bir diğer mühim Hadis-i Şerif de şöyledir: "Nice cahil âbid vardır ki şeytana musahhardır (şeytanın hükmü altındadır) ve nice fâsık âlim vardır ki ilmi ile azabdadır. Bunlardan hazer ediniz (bunlardan sakınınız.)"

Bu cümleden olarak "tenasüh" dediğimiz kavaid-i tenasuhiyye yani başkalaşma ile alâkalı kaideler içinde ruhun bir cisimden diğerine, bazen insandan hayvana, hayvandan insana geçmesi gibi batıl inancı hâvi aynı zamanda; geçersizliği hükmü ortadan kaldırılarak iptal edilmiş bu bozuk düşüncenin beşeriyete ne kadar zararlı olduğu, bu sıfatî fiilleri benimseyenlerin insanları dalâlete düşürerek ne derece yanlış yolda buldukları yine Kur'ân-ı Kerîm'in 17.Esrâ Sûre-i Şerifesi'nin 85. Âyet-i Kerîmesi'nde bildirilmektedir: "Senden rûh hakkında sorarlar. De ki rûh, Rabbi-min emridir (yani mahiyeti Allahca malûm bir iştir.)" Bu durumla ilgili olarak Kur'ân-ı Kerîm'in 2. Bakara Sûre-i Şerifesi'nin 206. Âyet-i Celîlesi'nde şu hüküm vardır: "Ve ona (dalâlet ehline) Allah'tan kork denilse, izzet-i nefsi kabarır."

Bu zümre aklıktan, hastalıktan ve ölümden çok korkar.

İşte bu sahtekârlar dünyaya da ömür biçerler on, onbeş - yirmi sene sonra kıyamet kopacak, bundan sonra Allah dünyayı hallaç pamuğu gibi atacak ve bu zaman içinde bize inananlar kazanacak demelerinin yanında bir de Hazret-i Peygamber'in ümmetinden şikayetçi olduğunu sahte rüya-ya bağlayarak ortaya Bağdat'ta Şeyh Ahmet diye birisini çıkarırlar ve bir mel'ûn propagandası olan düzmece kağıdı bir alan yedi mahalleye dağıtsın isteğiyle tehditli talimatta bulunurlar.

Aynı propagandanın bir başka benzeri de yukarıda alâkalı bahiste izah eylediğimiz elli vakit uydurma namazdır. Mevzu ile alâkalı Hazret-i Peygamber Efendimiz bir Hadis-i Şerifleri'nde şöyle buyururlar: "Yeryüzünde Allah Allah zikri münkati olmadıkça kıyâmet zamanı gelmez." Bir diğer Hadis-i Şeriflerinde ise: "Beytullahı tavaf etmek terk olunmadıkça kıyâmet kaim olmaz." Ve, bir başka hadis-i şerifte ise "Kur'ân ile Haceri Esved (Kâbe'nin siyah taşı) yeryüzünden kalkmadıkça kıyâmet gelmez." Ait olduğu mevzudaki Hadis-i Şerifleri teyiden şu Allah Kelâmına dikka-

tinizi çekeriz: 16. Nahil Sûre-i Şerifesi'nin 77. Ayetinde "Kıyâmet saatinin emri bir göz kırpmak kadar, belki daha azdır. Allah her şey üzerine kadirdir." Diye buyurulduğu gibi yine sahtekârlar ve zındıklar, 7. Â'raf Sûre-i Şerifesi'nin 187. Âyet-i Kerîmesi'nde "Ya Muhammed, senden kıyâmet ne vakit kopacak diye sorarlar, de ki onu ancak Allah-ü Tealâ bilir." Böylece teyid olunan ilâhi buyrukla mükemmelen cevaplarını almaktadırlar. Mevzu ile bağlantılı aynı Sûre'nin 187. Âyeti'nde yine "O size birdenbire gelir" diye açıkça ifade edildiği görülmektedir.

Yeryüzünden Kur'ân-ı Kerîm kalkmadıkça, ibâdet münkati olmadıkça ve dua kesilmedikçe Kıyâmetin kopması mümkün değildir. Dahası, bir tek Kur'ân okuyan ve namaz kılan mevcut oldukça Kıyâmet'in kopmayacağı bildirilmiştir.

Yaradan Allah'ın eşsizliğine - benzersizliğine ve İslâm Peygamber'inin ululuğuna, Kur'ân-ı Kerîm ile İslâm Dini'nin yüceliğine dair bir misâldir:

Ey insan bilesin ki; yerde - gökte ve arasında; yedi iklim, dört bucak itibariyle altı ay gündüz ve altı ay gece olmak üzere, çeşitli saat farkları ile inkıtâsız olarak bir an dahi durmadan Ezân-ı Muhammedî okunmakta, namaz kılınmakta ve Allah zikri yapılmaktadır. Bu ezelden ebede aynen böyle devam edecektir.

Şimdi sen bunu iyi, çok iyi düşün ve kendini buna göre tartarak konuş.

Ancak, yukarıda belirtilen şartlar hitam bulduğu zaman ve akşamın alacakaranlığı içerisinde kıyâmetin kopması bahis mevzuudur. Dikkat edilirse, her namazın sünneti farzdan önce gelir. Yalnız akşam namazının üç rekat farzı sünnetten öncedir. Çünkü bu kıyâmetin akşam namazının farzını müteakip ve belki sünnete zaman kalmadan kopacağına işaretidir. Allah'ın büyük merhameti cümlesinden olarak hamile kadınların korkmaması, düşük yapmaması ve küçük çocuklarla yaşlıların ürkmemeleri için bu saat seçilmiştir. Bu ulu takdir İslâm Dini'nin ve Kur'ân-ı Azimüşşan'ın ne kadar mübârek ve yüce olduğuna kâfi delildir. Ulu Velî Esseyyid Ömer Fevzi Mardin Hazretleri bu hususta şöyle buyurmuşlar: "Beni ancak beşyüz sene sonra gelecek olan nesil anlar." Öyle ise bir kere beşyüz senemiz garantidedir!.. Kaldı ki, akıllı olduğunu söyleyen kişi; şu Hadis-i Şerifi iyi oku ve anlamağa çalış: "Âhir zamanda bir takım âbid zuhur eder

ki, Dinin farz mükellefiyetlerini olsun öğrenmemiştir. Kezâlik bazı karyelere tesâdüf olunur ki fisk ile alevdedir (kötülükler işlemeği itiyad edinmişlerdir.)"

Peygâmbir Aleyhisselâm bir diğer Hadis-i Şeriflerinde "Müftiler fetva verseler dahi sen fetvayı kendinden al" diye buyurmaktadırlar. Müftü eğer aşağıdaki üç hâl üzere fetva verirse uyulmamalıdır:

1 - Şöhret için fetva verirse sakattır. Uyuma.

2 - Makamını korumak bakımından devlet adamlarına yaranmak için fetva verirse sakattır. Uyuma.

3 - Dünya nimetleri cümlesinden olarak paraya tamaen fetva verirse sakattır. Uyuma.

Rüşvet meselesine gelince: Hazret-i Peygâmbirimiz şöyle buyurmaktadırlar: "Rüşveti; alana, verene ve tavassut edene Allah lânet etsin." Yine buyurulur ki: "Rüşveti alan da veren de cehennemlidir." Bu hususta yüce İslâm Peygâmbiri bir başka hadislerinde de şöyle buyurmaktadırlar: "Vay şu kimseye ki libâs-ı sofîyyeyi giyer de sözü ve fiili birbirine (muhalif) olur." Bu hususu tamamlayıcı bir diğer Hadis-i Şerif ise şöyledir: "Vay şu kimseye ki lisan ile Cenâb-ı Hakki çok zikreder de, fiile (işe) gelince şer'in hilâfını irtikab ederek Allaha asi olur.."

Ahlâkını güzelleştirmek isteyen ey iyi huylu kişi! Yukarıdaki bahse ait Hak Tealâ kendisinden ziyadesiyle razı ve hoşnut olsun ki, Hazret-i Pîr Ömer Fevzi Mardin'in kaydettikleri hadis-i şeriflerin tamamı gerçektir. Bu kitaptaki hadislerin cümlesi hakikidir.

"Ne fena kuldur o kul ki, Dini dünya ihtiraslarında kullanır."

"Ne fena kuldur o kul ki, dünya tama'ı ile haramı te'vile kalkar ve şüpheli şeylerden sakınmaz."

"Ne fena kuldur o kul ki, nefsinin ihtiraslarına uyar da kabre gireceğini ve sonra neler olacağını düşünmez."

"Ne fena kuldur o kul ki, kendini büyük görür; başkalarına kibirlenerek Allah'ın büyüklüğünü unuttur."

Şimdi, bu mevzu ile alâkalı olarak Kur'ân-ı Kerîm'in 17.Esrâ Sûre-i Şerifesi'nin 37. Âyet-i Kerîmesi'nde bildiriliyor: "Yer yüzünde mağrurane yürüme, ayağınla yeri delemezsın. Ve başınla dağlara kadar yüksele-

mezsın, bütün bu fena şeyler Rabbinin indinde mekruhtur." Hususatın birbirini tamamlayıcısı olarak 107. Mâûn Sûre-i Şerifesi'nin 4-7. Âyet-i Kerîmeleri'nde: "Vay (şiddetli azap) o namaz kılanlara ki namazlarından gafilidir. Onlardır ki riyâ ederler ve içtimai yardımını men ederler. (zekâtı vermezler)."

Not: Bu Âyet-i Kerîme lüzumuna binaen bazı konularda da zikredilmiştir.

Yukarıda verilen izahata göre, Fetvanın eğriliği veya doğruluğu hususunda Kelâmullah olan Kur'ân-ı Kerîm'e başvur. Eğer bir şey anlayamaz isen Allah kelâmı Hadis-i Kudsilere başvur. Ondan da bir netice elde edemez isen Hazret-i Peygâmbere'nin Hadis-i Şeriflerine başvur. Ondan da mı bir neticeye varamadın? Evliyânın Kıbar-ı Kelâmına müracaat et. Eğer oradan da matlup olanı elde edemezsen, ya ey Allah kulu, vicdanına danış ve vicdanının sesini dinle. Bunca dökümandan sonra elbette ki bir neticeyi elde edersin. Zira, Hadis-i Şerifte "Allah sevgili kulları için, hiç bir gözün görmediğini, hiç bir kulağın işitmediğini, hiç bir kalbin tasavvur edemediğini hazırlamıştır" diye bildirilmektedir.

Yüce değerler cevher-i aslisinden hiç bir şeyini yitirmeden ve onu aynen muhafaza etmekle beraber tefessüh etmiş, kalbi lâğım çukuru olmuş, pespaye kişilerin şahsiyetsizliği sebebiyle asli kıymetinden bir şeyler yitirmiş gibi görüldüğü zaman ortalığı hemen âdab-ı muâşeret bilgisinden mahrum ve kılık kıyafeti bozuk cahiller istilâ eder. Bu hal ise İslâmiyet üzerine şimşeklerin çekilmesine vesile olmakla beraber aslında zarar görenin beşeriyetin ta kendisi olduğu hiçbir zaman unutulmamalıdır.

Mukaddes çerçeve:

1 - Allah Kelâmı Kur'ân-ı Kerîm'i inkâr etmek küfrü âzimül âzimidir ki, sahibi ve sahipleri olan yalancılar ile fasıkları tam helâke götürür.

2 - Allah Kelâmı Hadis-i Kudsilerle tahrif edilmemiş diğer mukaddes kitapları inkâr dahi küfrü azimdir ki, söyleyen yalancıları ve fâsıkları mahveder.

3 - Resulûllah Efendimize ait gerçek Hadis-i Şerifleri inkâr eden yalancılar ve fâsıklar küfür içerisinde olup dünyâda iken kendilerine cehennemlerini hazırlamış olurlar.

4 - Evliyâ'nın Kibâr-ı Kelâmını inkâr eden yalancılar ve fâsıklar cehennemliktir.

İllâ ve lâkin güzel ahlâk ve
Allah rızası için halka hizmet.

BURÇLAR

Burçlar, insanlara yolunu bulması için cihet gösterir ve Kutup Yıldızı yön tayin eder. Şeyh-i Ekber Muhyiddin-i Arabi Hazretleri'nin buyurduğu gibi burçların başında evliyâ vardır. Burçlar onikidir. Kur'ân-ı Kerîm'in 25. Furkan Sûre-i Şerifininin 61. Âyet-i Celîlesinde Cenâb-ı Hak şöyle bildiriyor: "Semâda burçları yaradan ve onlarda âlemi aydınlatmak için güneş sirac ve kameri (ay) da ziya verici kılan Allah-ü Tealâ; âli ve mübarek olsun." Bir yıl müddetince güneşin gökyüzüne ait umumi görünüşü üzerinde yaratılmışların kaderlerine de tesiri bakımından hususiyetleri itibariyle yıldızların meydana getirdiği 12 şekle ayrılarak isim almaları Levh-i Mahfûz'da yazılı olduğu veçhile kader sıraları içerisinde baht, talih, zaman ve feleği de varlığında toplar. Bu sebeple kader'e isyan maazallah zülfiyâr'e dokunur ki, bu Allah'a isyandır. Öyle ki, Kur'ân-ı Kerîm'in 22. Hac Sûre-i Şerifesi'nin 70. Âyet-i Kerîmesi'nde şöyle buyrulur: "Bilmez misin ki Allah; gökte ve yerde olanı bilir. Bütün bunlar levh-i mahfûzda yazılıdır. (Yani hilkâten evvel Âyân-ı sabite ile tertiplenmiş ve tayin ve takdir edilmiştir.)" Hadis-i Şerif: "Kuş dahi kaderle uçar." Yaradılmış bilcümle âlemleri yedi kat yer-gök ve arasındakileri tesiri altında tutan 12 harfli Âyet-i Celîle "Kelime-i "Tevhid" in bu babda tefekkür edilmesi şâyân-ı makbuldür.

İnsan yaradılış olarak başlı başına bir âlemdir. Burçlar bahsinde Cenâb-ı Şeyh-i Ekber Muhyiddin-i Arabi Efendimiz yukarıda da ifade ettiğimiz gibi burçların başında Allah evliyâsının bulunduğunu bildirmeleri yaradılış itibariyle insanın başlı başına bir âlem olduğu bahsi ile bütünleşerek, burçların insan benzerliği vasfını taşıdığını tefekkür

ettim. Görülüyor ki, Hak Tealâ Hazretleri'nin her yarattığının hikmet dolu bir sebebe bağlı olduğu ehl-i irfanca gayet açık bir şekilde görülmektedir. Allah evliyâsını çorak dünya misali mânâsı ve faydası olmayan cansız varlıklar üzerine getirip bunları seyret diye boş iş yapacak değil. Öyle ise burçlar mevzuunda insanoğlunun tefekkür etmesi lazım gelen pek çok hususat vardır. Bu iş denizde, havada ve karada da böyledir. Bize cansız gibi görünen her yaradılmışın aslında Cenâb-ı Hakk'ı gece - gündüz, sabah - akşam, her dem zikir üzere olduğu bir gerçektir. Şu hâlde cansız hiç bir şey yoktur. Her yaratılan Allah'la hayat bulur, Allah'la devam eder ve Allah'ta yok olur. Bâki olan Allah'tır. Kur'ân-ı Kerîm'in 51. Zâriyat Sûre-i Şerifesi'nin 20 ila 21. Âyet-i Celîlelerinde şöyle buyurulmaktadır: "Yakinen bilenler için, yer yüzünde ve kendi nefislerinde kudret-i baliğamıza delâlet eden alâmetler vardır. Bunu basiret gözü ile görmez misiniz."

İnsanoğulları üzerinde kendilerine ait koruyucu melekler vardır. Yıldızların insan burcu üzerindeki tesirleri o kadar geniştir ki, buna bir misal vermek lazım gelirse Cenâb-ı Allah kullarının iyi niyet üzere güzel işler yapmaları ve kötü işlerden sakınmaları için Harut ve Marut isimli iki meleği göndermiştir. Fakat, kötü duygu ve düşünce istikâmetinde hayatını idame eden azgın nefis sahipleri dünyevi isteklerine uygun düşmediği için işbu iki meleğin tavsiyelerini kaale almamakla burçlar üzerinde akılları sıra mekre kalkıştılar. Bilmediler ki, fal, büyü, sihir, efsun, etki ve cincilik gibi menfî yolda kullandıkları bu batılığın nihayet kendileri gibi netice itibariyle insanoğullarına büyük zarar vereceğini hevâ-ı heveslerine mağlup olarak düşünememişlerdir. İlâhi mekre uygun tarzda izah ettiğimiz bu acı gerçeği Kur'ân-ı Kerîm'in 86. Tarık Sûre-i Şerifesi'nin 1 ilâ 4. Âyet-i Kerîmeleri'nde muhkem bilgi olarak burada kaydetmiş bulunuyoruz: "Gök ve Tarık hakkı için, Tarık nedir bilir misin? O; parlak bir yıldızdır. Muhakkak her nefis üzerinde bir koruyucu (hıfz edici) melek vardır."

Buna mukabil, dünyasında maişetini temin ederken kötülük yapmamak için ölümü aklından çıkarmayan, hayatın her türlü şartları içerisinde iffet ve ismetini muhafaza ederek aile hayatlarında karşılıklı sevgi, saygı ve muhabbetin, zinadan uzak duygu ve düşüncesiyle ilâhi rızaya uygun şekilde, daha dünya hayatında iken ukbâ hayatını kazananlar hakkında Hak Tealâ Hazretleri'nin kullarına büyük tebşirâtı vardır. Bir misal vermek icap ederse, Kur'ân-ı Kerîm'in 57. Hadid Sûre-i Şerifesi'nin 20.

Âyet-i Celîlesi'nde şöyle buyrulur: "Biliniz ki dünya hayatı, lehiv ve la-ib (oyalayıp aldatici, oyuncak oyun) dur. Aranızda tefâhürü (övünmeyi) mucip süs ve ziynet, evlâd ve mal çokluğuyla mübahattan (sevinmeden) ibarettir. O; bir yağmur gibidir ki yerden çıkardığı nebat; kenarı (etrafi) sevindirir sonra kurur ve sapsarı görürsün, sonra ufalanıp parçalanır (toz gibi olur dağılır). Ahirette kafirlere şiddetli azap ve müminlere mağfiret (ve) Allahın rıza (tecelliyatı) vardır. Dünya hayatı (ise) ancak gurur metaidir. "

Câhil zümrelerin büyük bir bilgisizlikle Hakikât hayatına ait bir takım safsata ve derme çatma bilgilerle meleklerle kadın gözüyle bakarak onlarla evlenme hayatından, içerisinde su muhafaza edilmeyen, dibi delik kova gibi, inançsız, itikatsız, iftiraya varan alaycı bir tarzda konuşmaları ve ölüm hallerini düşünüp çürüyerek toprağa gübre olmuş cesetlerini bir ömür boyu yaşatarak yediren, içiren, konuşuran ruhlarının sigaya çekilmelerini müteakip çekecekleri azabın kendilerine getireceği zararları hesaba katmadan ve başkalarını da iğfâle çalışan böylesi zavallı kimselere karşı Kur'ân-ı Ker'im'in 53. Necim Sûre-i Şerifesi'nin 27 ve 28. Âyet-i Kerîmeleri'nde şu bilgi verilmektedir: "Âhirete imân etmiyenler meleklerle kadındır derler. Bu hususta kendilerinin hakiki bilgisi yoktur, ancak zanna tâbi olurlar. Zan ise Haktan (hakikâten) bir şey ifade etmez."

Alemlerin sahibi şanı yüce Allah yukarıda da ifade ettiğimiz gibi düzgün helâl hayat yaşayan namus ehlinin dünya hayatında iken kazandıkları Allah sevgisinin karşılığında kulunun bir zerre kadar hakkını zayi etmediğini Kur'ân-ı Ker'im'de haber vermektedir. O yüce Allah, Hakikat âleminde bahtiyar zümrenin izdivaç hayatına dair Kur'ân-ı Ker'im'in 56. Vakıa Sûre-i Şerifesi'nin 35 ilâ 40. Âyet-i Kerîmeleri'nde ebediyete ait müjdesini şöyle bildirir: "Biz onların (cennet ehlinin) kadınlarını yeniden halk eder ve onları bâkir kılarız, zevcelerine aşık ve genç olurlar. Bunlar evvelki ümmetlerde ve sonuncu ümmetde çokturlar (eshab-ı yemin denilen bahtiyar zümre.)"

İllâ ve lâkin güzel ahlâk ve

Allah rızası için halka hizmet.

HAZRET-İ ALİ EFENDİMİZ

Bu bahiste sırası gelmişken çok mühim bir hususu mücmelen kayda almış olalım. 1400 seneden beri durmadan yaranın kaşınması ile kanatılan iki emanet hususu vardır. Münderecâtı itibariyle birbirine yakın üç ayrı mübârek Vedâ Haccı Hutbe-i Şeriflerinde Resûl-ı Kibriyâ Efendimiz'in iyi muhafaza edilmek üzere iki emanet bıraktıkları öteden beri söylenegel-mektedir. Bu mübârek emanetin birincisi Allah Kitabı Kur'ân-ı Kerîm'dir. Buna dair Kur'ân-ı Kerîm'in, 69. Haka Sûre-i Şerifesinin 51. Âyet-i Kerîmesi'nde "(Kur'ân-ı Kerîm) hakkel yakın Allahın kelâmıdır." diye buyurularak bizzat Hak Tealâ Hazretleri'nin teminatı altında olduğu apaşıkardır. Bırakıldığı iddia haline getirilen ve varlığı ketmedilmek istenen fakat aynıyla gerçek olan ikinci emanet ise Pençe-i Ali Aba Hürmetullah-ı Mükerrermin Ehl-i Beyt-i Resulullah Efendilerimiz'dir. Nasıl ki Kur'ân'ı Kerîm ile Muhammed Aleyhisselâm birbirinden ayrı değilse bu her iki mukaddes varlık da birbirinden ayrı gayrı değildir. Enfâl Sûre-i Şerifesinin 27. Âyet-i Celîlesinde şöyle buyrulur:

"La tehunnulleha verresule ve tehunu emanatiküm"

Mânâsı: Allah ve Resulüne ve onun emanet ettiği emanetlere hiyanet etmeyiniz.

Burada bildirilen iki emanetten birincisi Kur'ân-ı Kerîm ve ikincisi Ehl-i Beyt-i Resulullah'tır.

Bu hususta Şeyh-i Ekber Muhyiddin-i Arabi Hazretleri (Fütuhât-ı Mekkiye) isimli mübârek eserinde şöyle bildirirler: Bahsedilen Âyet-i Kerîme ile alâkalı olarak Allah ve Resulüne hiyanetin en büyüğü Ehl-i

Beytine hakaret etmektir, zira kendileri dahi Ehl-i Beyitten bir ferd-i âli'dir.

Hıdrellez'i içerisine alan 6 Mayıs 1998 tarihinde ki, aynı zamanda İslâm'ın yılbaşı olan Mah-ı Muharrem-ı Harem'ül Şerifin onuncu Çarşamba günü sabaha karşı bir gerçek mânâda Yüce İslâm Peygamberi'nin Hacc-ı Vedâ Hitab-ı Şeriflerinden doğrudan doğruya âcizaneme hitâben asırlardan beri saklanan bir gerçeğin insanlara açıklanması için re'sen şöyle emrolundum: "Ey müminler! Size iki emanet bırakıyorum. Kurtuluşunuz için ona sıkı sıkıya sarılız. Biri Kur'ân-ı Kerîm ve diğeri Ehl-i Beytim'dir. Onlara asla hıyanet etmeyiniz ki, sırat-ı müstakim üzere olasınız."

(Bilgi: Mübârek Hıdrellez izdivâcımın ilk günüdür. Tam yeri gelmişken acizânemle alâkası bakımından bir mucizeyi ifade etmek isterim. Allah'ın bu mucizesini ihtisaren burada arz etmiş bulunuyorum: Sene 1961-2. Çiledeyim. Öğle namazından sonra ve ikinci namazı üzeri oturduğum kuru sandalyede Allah'ı zikir esnasında iken müstakbel refikâm Seyyide Fatma Şemsa Erbil'in eşkâli tam olarak verilip, karşıma getirildiği anda Hatif-i Mukaddes'in şu ifadesine muhatab oldum. Acizâneme hitaben gayet ale-nâ olarak buyruldu ki:

"İşte, alacağın kız budur.

İşte, nikâhın bu kız ile kıyılmıştır.

İşte, bu kız ailen olacaktır."

O sırada ailem yedi yaşında bulunuyordu ve onüç sene sonra 20 yaşında iken mucize gerçekleşti.

Cenâb-ı Allah'ın bizlere bahşettiği güzel nimetlerine hamdimiz, şükürümüz ziyâdedir. Elhamdülillâh.)

Münasebeti gelmişken ifade edelim ki: Hâmili Ruh'ül Kudüs, Devrinin Gavs'ı yıllar sonra (1970-1 arasında) bir bahane ile acizâneme şöyle dediler: "Hakk'ın sesini duyan kulak kapanmaz."

Bu vesile ile sadece devletimiz hudutları dahilinde olmak üzere, refikam seyide Fatma Şemsa Erbil'in ecdâdı = ataları hakkında muhtasaren malûmat vermek zarûreti hasıl olmuş bulunmaktadır. Şöyle ki: Büyük Evliyâ'dan Arif-i Billâh Esseyyid Eşşeyh Muhyiddin Kocavî Hazretleri, Şeyh Mustafa Kocavî ve Seyyid-i Mehmed bin Muslihiddin

Kocavî Hazerâtı, şehir-i şehir'i "Feth-i İstanbul'a 1453 senesinde Fatih Sultan Mehmed Han Hazretleri ile beraber yerleşmiş bulunmaktadır. Böylece bu mübârek beldenin 2000 sâl'ine göre, 547 (beşyüzkırkyedi) seneden beri inkitâsız devamedegelen ve bugün iki elin parmakları kadar çok az sayıdaki mezkûr şehrin hakiki yerlisi olan en köklü nâdir ailelerin başında gelenlerdendir.

Ailemin mübârek dedelerinden Ârif-i Billâh Esseyyid Eşşeyh Muhyiddin Kocavî Hazretlerine tasavvuf dilinde "Şemsü'l - Cennet" yâni (Cennet'in Güneşi) ifâdesi ile hitap ediliyor. Görülüyor ki, Allah sevgilisi bir Ulu Zât-ı şeriftir.

Sühreverdiye'nin nûrlarını ve Rufaiye'nin sırlarını bünyesinde bulunduran Zeyniye Tarîkatı Şerifi'nden olan Şeyh Muhyiddin Kocavî ve Şeyh Ebu'l Vefa Hazerâtı mezkûr tarîkate aynı sâl'de (yıl'da) birlikte intisâb etmiş iki derviş kardeşirler. Mürşidleri Pîr-i Hamidî halifesi. Şeyh Vefa Hazretleri Zeyrek - Vefa semtinde yerleşmiş olup, türbesi de oradadır.

Şeyh Muhyiddin Kocavî Hazretleri ise, Fatih - Cibali arasında ve Âşık Paşa yakınlarında yerleşmiştir. Türbesi de buradadır. Mübârek zât, Halic'e nâzır bu yer'de bir Mescid ve bir Zâviye yaptırmıştır. Adı: (Muhyiddin Kocavî Mescid ve Zâviyesi)'dir. Ayrıca mahallenin ismi de (Şeyh Muhyiddin Kocavî Mahallesi)'dir.

Türbeleri Şeyh Vefa Hazretleri ile karşı karşıya gibi bir durumdadır.

Devamen yine aynı muhterem soydan ve aynı aileden Seyyid-i Şeyh Mehmed bin Muslihiddin Kocavî ve Şeyh Mustafa Kocavî de Fatih - Hırkai Şerif civarında (Tahta Minareli Mescid)'i yaptırmışlardır. Elhamdülilâh İslâm'a ve insanlığa hayırlı hizmet sahibi bir âile.

("Bilgi: Mescid, Türbe, Zâviye ve Dergâh'ı içerisine alan "Câmilerimiz Ansiklopedisi = Hadikatü'l - Cevâmi"'ye ve Tercüman Evliyâlar Ansiklopedisi'ne bakınız. Hazırlanmakta olan Diyanet'in Büyük İslâm Ansiklopedisi'nde harf sırası geldiğinde yazılacağı bildirilmiştir.)

Kendileriyle bir gerçek mânâ âleminde tanıştırdık. Âcizaneme yakın durdular. Ulu bir zât-ı şerif. Ayrıca, Şeyh Vefa Hazretleri ile Beykoz sırtlarındaki Yûşa Hazretleri'nin aynı makam'da olduklarını da müşâhede etmiş olduk.

Türbe-i Şerif

Dış Taraf

-o -

Feth-i İstanbul

Fatih Sultan Mehmed

Devr-i Evliyâullah

Hazerâtından

Ârif-i Billâh

Esseyyid Eşşeyh

Hazret-i

Muhyiddin Kocavî

1384 - 1479

İç Taraf

Hüve-l Bâkî

-o -

Şems'ül - Cennet

Sahib-i himmet

Mürşid-i Kâmil'e

Gerekir hürmet

Bu vesile ile tarihten otuz yıl kadar önce vefat eden bir Hak yolu yolcusunun verdiği bilgiyi burada naklediyoruz: Ârif-i Billâh Şeyh Ebu'l Vefâ-yi Kurdî Hazretleri bir kibâr-ı kelâmında şöyle der: "Kürt yattım, Arap kalktım." Bunun mânâsı şudur: Câhil yattım, âlim kalktım.

Mübârek zât bunu şu sebeple söylemiştir: Hiç okuyup yazması yokken, Cenâb-ı Allah'ın izniyle bir gecede kendisine Kur'ân-ı Kerîm okunmuş ve ezberletilmiştir. (15. asır.)

İstifâ-yı tamme sahibi bu Allah sevgilisinin ne yüce bir mertebeye

sahip olduğunu şöyle ifade edelim: Mübârek ziyâde zikr-i tesbih-i şerif'i müteakip bir ağaca sırtını dayamış ve bacağına da yan tarafa uzatıp biraz istirahat etmek istemişlerdir ki, o esnada kendisine Rabb re'sen şöyle hitap ediyor: "Ey Vefâ! Sen nice zamandır ağaca yaslanıp ayak uzatır oldun."

Vera' sahibi mübârek zât bu hitab-i izzet üzerine derhal ayaklarını toplayıp zikr-i ibâdet haline geçiyor.

Ey ademoğlu! Bu gizli yüce konularda bir ân için aklını sat ve Cenâb-ı Allah'ın ilâhi mevhibesini iyi düşünüp nasiplenmeğe bak.

Fatih Sultan Mehmed Han Hazretleri'nin oğlu Padişah 2. Bayezid'in (Bayezid-ı Vefî) kızının nikâhını Şeyh Vefâ Hazretleri'nin isteği üzerine Şeyh Muhyiddin Kocavî Hazretleri kıymıştır. (15. asr.)

Ailemin babasının babası (yani dedesi) Yüzbaşı Abdi Bey, Enver Paşa komutasındaki Sarıkamış Harekâtı (1915) sırasında doksanbin şühedâ meyânında donarak şehit olmuştur. Harekât sırasında kahramanlığı ile tanınmış bu Yüzbaşı Abdi Bey'in hizmetleri ve şehâdeti Prof. Dr. Sn. M. Kemâl Öke'nin yaptığı Sarıkamış belgeseli'nde de kaydedilmiştir.

Ehl-i irfan'a hitaben çok ince bir çizgi ifadesiyle nasıl ki Allah'tan Resulullah'ı ayrı düşünemez ve göremezsek, Kur'ân-ı Azimüşşan'la Peygamber Aleyhisselâm'ı da birbirinden ayırdetmek mümkün değildir. Hazret-i Peygâmbere Ehl-i Beyt-i Resulullah hakkındaki bir Hadis-i Şeriflerinde "Ben ilmin Medinesiyim, İmam-ı Ali de kapısıdır. İlmi isteyen, kapısına müracaat etsin" diye buyurmuşlardır. İşbu Hadis-i Şerifin aslı ise şudur: (Ene Medinetün ilmün Aliyyun babuha.) Bunun izahı şöyledir: "Ben ilmin Medinesiyim" Kelâm-ı Şerifi cihanşümûl bir mânada hakikat ilminin yani maddi ve manevi bilcümle ilimlerin anası Ledünni ilmin merkezi olduğuna işaret edildiği gibi aynı zamanda "Medinesiyim" ifadesi de yine Medeniyetin, Münevverliğin merkezi olduğu hususu gayet güzel bir şekilde anlatılmaktadır. Kaldı ki, bir başka Hadis-i Şerifte "Ali'yi anmak ibadettir." diye buyurulduğu gibi, "İmam Ali'nin yüzüne bakmak ibadet makamına kaimdir" Hadis-i Şerifleri yanında yine Hazret-i Peygâmbere Efendimiz birbirinin tamamlayıcısı olan şu mübârek hadisi şeriflerinde bakın ne buyurmaktadır: "Bir kimse Ali'yi severse beni sevmiş olur. Ve Ali'ye buğz eden bana buğz etmiş olur." Görülüyor ki, Muhammed Aleyhisselâm'a buğz, Allah'a buğzdur. Bundan daha büyük ihanet

düşünülebilir mi? Şimdi, Hubb-u fillâh ve buğz-u fillâh sırrından âlemlerin sahibi Hak Tealâ Hazretlerine ta'zim şart-ı âzamdır. Muhammed Aleyhisselâm ve İmam Ali Keremallahı Veçhe Efendilerimiz Hazerâtı başta olmak üzere Ehl-i Beyt-i Resulullah'a sevgi, muhabbet ve hürmet şarttır. Bu " Hubb-u Fillâh " tır. " Buğz-u Fillâh " a gelince; Allah düşmanlarına ve Ehl-i Beyt Hazerâtına düşman olanlara düşman olmak Aşk-ı İlâhi nokta-yı nazarından şart kere şart olup inancın, itikadın ve câmian imânın başlıca şartıdır.

Devamen bir diğer Hadis-i Şerifte şöyle buyrulur: "İmam-ı Ali muhabbeti öyle güzel bir şeydir ki günah; onun sahibine zarar vermez." Böylece Hazret-i Ali Keremallahı Veçhe Efendimizin, ne kadar yüce bir Zât-ı Şerif olduğu ilk Yaratılanlar bahsinde anlatıldığı gibi ezelden beri Zâtıyyûn-u Âl-i Kadr, Halife-yi Sır olduğunu kayda alacağımız Hadis-i Şeriften de aşikâr olarak anlayabiliriz. Zira bu Hadis-i Şerifte Enbiyânın sonu başlangıçtaki Velâyetle tekrar birleşmekte olması hasebiyle cihanşümûl mâna ifade ettiği için fevkalade mühimdir. İşte, Hadis-i Şerif: "Ya Ali, bana nisbetle sen; Musa'ya nisbetle (Kardeşi ve yardımcısı) Harun menzilesinde olmağa razı olmaz mısın? Şu kadar ki benden sonra peygamber yoktur".

Ayrıca Hazret-i Ali Keremallahu Veçhe Efendimizin bedelliğine dair Kur'ân-ı Kerîm'in 2. Bakara Sûre-i Şerifesi'nin 207. Âyet-i Kerîmesini de burada dercetmek isteriz: "İnsanlardan öyle kimse vardır ki Allah'ın rızasını isteyerek nefsinin satın alır. Allah, kullarına çok merhametlidir."

Bu hususta İmam-ı Gazali Hazretleri İhyâ isimli eserinde buyuruyorlar ki; o gece Hak Tealâ Mikail ve Cebrail'e vahiy suretiyle, "Sizleri birbirinize kardeş edip ve birinizin ömrünü uzatmak istesem hanginiz daha uzun ömürlü olmayı isterseniz" diye buyurunca, her ikisi de ömürlerinin uzun olmasını istediler. Bunun üzerine Cenâb-ı Hak, Beni Adem'den Ali'yi Muhammed'e kardeş yaptım buyurdu. Ali bu gece ömrünü kardeşi Muhammed' e feda edip, onun yolunda ölümü seçerek hayatını ona bağışladı. Sizler niçin onun gibi kardeşlikte olgunluk tavrını göstermezsiniz? Onu sizden daha fazla düşmanlarından koruyarak himaye ettim. Siz de fazlasıyla onu gözetleyip koruyun buyurdu. Mikail ve Cebrail, Peygamber'in yatağında çocuk yaşta yatan Şah-ı Merdan Hazret-i Ali'yi korumak maksadıyla baş ucunda ve ayaklarının tarafında nöbet tuttular. Cebrail baş

tarafta, Mikail de ayak ucundaydı. Konumuzla alâkalı olarak bu hususu bize sarîh olarak bildiren Kur'ân-ı Kerîm emr-i şerifini kaydediyoruz: "Ve Allah yolunda duruşun (uğraşın), O sizi insanlar arasından ihtiyar etti (seçip işe çağırdı)." Hac: 22 - 78

Devamen şu hususu da tebarüz ettirmek isteriz. Hazret-i Ebubekir Hilâfet bahsinde eğer Hazret-i Ali benim halifeliğimi tasdik etmeyecekse, ben bu hilâfeti kabul etmiyorum diye İmam Ali Efendimiz'e haber göndermiştir. Bu haber üzerine, altı ay sonra Hazret-i Ali Efendimiz iki yıl dört ay sürecek olan Hazret-i Ebubekir'in hilâfetini tasdik etmiştir. Hazret-i Ali'ye sorarlar: Ebubekir'in idaresinde huzur vardı. Şah-ı Velâyet Efendimizin cevabı şudur: "Ebubekir'in yanında Ali vardı." Tekrar sorarlar: Ömer idaresinde huzur vardı. Şah-ı Velâyet Efendimizin cevabı: "Ömer'in yanında yine Ali vardı." Hilâfeti on yıl süren ve "Eğer Ali olmasaydı Ömer helâk olurdu" diyen Ömer Ül Faruk Hazretleridir. Bu kelâm dahi gerçeği isbata kâfi gelmiyor mu?! Oniki yıl 8 ay süren Hazret-i Osman'ın hilâfetine gelince, Hazret-i Ali Efendimiz iki güzide evlâdı İmam Hasan ve İmam Hüseyin Efendilerimizi düşmanlarına karşı korumaları için Hazret-i Osman'ın muhafızı yapmıştır. Hazret-i Ali'ye sorarlar: "Osman'ın idaresinde huzur vardı." Şah-ı Velâyet Efendimizin cevabı: "Osman'ın yanında dahi Ali vardı." Son soru: Ya Ali! Senin zamanındaki bu karışıklık niye? Şah-ı Velâyet Efendimizin cevabı şudur: "Onların yanında Ali vardı. Pekii, ya Ali'nin yanında kim var?" Allah'ın Aslan'ı, Peygamber Aleyhisselâm'ın yeğeni ve damadı Sahib-i Zülfikâr Şah-ı Velâyet Mertlerin-Cömertlerin ve Riyaziye'nin Babası, Hakikat İlmi'nin Ulu Vârisi, edep, haya, iffet ve adalet'in timsali, Sırr-ı Resulullah olan ve nice yüce ünvanların sahibi bulunan Hazret-i Ali Keremallahu Veçhe Efendimizin herhangi bir şahısta veya kimselerde alacağı olup da onu gaspedende hakkını bırakabileceği nasıl düşünülebilir? Öyle ise senin yaptığın fitneden ibarettir. Aklını başına devşir, görülecek hesabını teneshire, musalla taşına veya mezara bırakma. Çünkü, gideceğin yerin ne olduğunu bilmiyorsun. Bu davranış senin felaketin olur.

Şah-ı Velâyet Efendimiz hakkında esasen Kur'ân-ı Kerîm de mevcut sayısız Âyet-i Kerîmelerden bir misal vermek lazım gelirse 11. Hud Sûre-i Şerifesi'nin 17. Âyet-i Kerîmesi ona delildir." Efemen Kane ala beyyinetin min rabbini ve yetluhi şahidün minhü" (Bir kimse ki, kendi Rabbi tarafın-

dan bir hüccet ve bürhanı ola ve onun arkasında şahid ola). Bu Âyet-i Celîleye göre beyyine Hazret-i Muhammed Aleyhisselâm'dır. Şahit ise Hazret-i Ali Efendimizdir. Bu hususta Hazret-i Ali şöyle buyurur: "Resul-ü Hüda, Rab tarafından bir beyyinedir, ben de onun şahidiyim." Kaldı ki, Muhammed Aleyhisselâm Hud ve emsali sûreler beni ihtiyarlattı diye buyurur. Bu sûre-i şerifenin ne kadar mühim olduğuna işarettir. Gerçeği bilen Yarâna ithaf olunur. Hazret-i Ali'ye "Natık-ı Kur'ân" yani konuşan, canlı Kur'ân denilmesi boşuna mıdır? Mealen Kelâm-ı Resulullah: "Ene Vahide Nur." (Ali benim canımdan, Ali benim kanımdan, Ali benim etimden, ben ve Ali aynı nurdan halk olduk.)

İmam Cafer-i Sadık Efendimiz cedd-i pâki Hazret-i Ali'yül Murtaza'ya ait dünya ve ukba için büyük bir ibret çıkarılması gereken şu hadiseyi naklederler: İmam Ali Efendimiz, Medine-i Münevvere haricinde (Fedek) namındaki mahalde toprak kazmak ve bellemekle meşgul iken elinde demir çataalla yeri düzeltmeye çalışıyordu. O esnada gelin şeklinde fevkalade genç ve güzel bir kadın görüldü. Görenler onun güzelliği dillere destan olan (Amir Cengi) nin kızı (Sebine) zannettiler. Hazret-i Ali Efendimiz bu hususta buyururlar:

-Gelin kız bana dedi ki: Ey Ebu-Talib'in oğlu beni kendine alırsan, bunun karşılığında sana insanlarca meçhul olan yer altındaki hazine ve defineleri gösteririm. Böylece altın ve gümüşleri görmüş olursun.

-Sen kimsin?

-Kim olduğumu sorma, ne yapacaksın, farzet ki dünyayım, bu şekle girmişim. Senin (merce-i kül) olduğunu bildiğimden bu şekle ve bu hüviyete bürünerek karşına çıktım. Bu şekilde bana iltifat edeceğini tahmin ettim.

Bu teklife Hazret-i Ali Efendimiz şöyle cevap buyururlar:

-Benim seninle bir alâkam yoktur. Benden sana müsaade yoktur, kendine başka bir koca ara.

Deyince gözden kayboluverdi. İnsanların ekserisi Dünya'nın peşinden koşar. Dünya ise bu Uluların ve vârislerinin peşinden seğirtir. Buna dair Kur'ân-ı Kerîm'in 4. Nisa Sûre-i Şerifesi'nin 74. Âyet-i Celîlesi'nde şöyle buyrulur: "Onlara söyle ki dünyanın metayı azdır, ehemmiyetsizdir. İttika edenler için âhîret hayırlıdır. Size kıl kadar zulüm olunmaz". Ve yine

93. Düha Sûre-i Şerifesinin 4. Âyet-i Celîlesi'nde bildirilir: "Ya Muhammed sana âhiret dünyadan hayırlıdır." Devamen 13. Raad Sûre-i Şerifesinin 24. Âyet-i Celîlesi' emridir: "Dar-ı âhiret ne güzel bir yerdir." Ve yine, Kur'ân-ı Kerîm'in 8. Enfâl Sûre-i Şerifesinin 67. Âyet-i Celîlesinde: "Siz dünyalığı istersiniz, Allah sizin için âhireti murad eder" emri şerifi sarihtir.

Peygamber Efendimiz, İmam Ali Efendimiz hakkında Cebrail Aleyhisselam'a şöyle hitap etmiştir: "Lâ Fetah illâ Ali Lâ Seyfe illâ Zülfikâr." Bu mevzu ile irtibatı sebebiyle açıklamakta fayda vardır ki, Hazret-i Ali'nin doğumu Kâbe içinde vukubulmuştur. Hatta Kâşifi şöyle der: "Herkes Kâbe'nin tavaf edilmesi işte bu yüzden vacib olmuştur ki Hazret-i Ali orada dünyaya gelmiştir." Kur'ân-ı Kerîm'in 3. Âl-i İmran Sûre-i Şerifesinin 96. Âyet-i Celîlesi'nde bu meyanda şöyle buyrulur: "Halkın ziyareti için en evvel tesis olunan Beyt; Mekke'deki Beyt'dir. Mübârek ve âlemler için mahz-ı hidâyettir." Ayrıca, yine işaret etmeliyiz ki Hazret-i Peygamberimizin "Alemiküm Ali, afdaliküm Ali, a'deliküm Ali, akzaküm Ali" diye hitap buyurdıkları Hazret-i Ali Efendimiz üç dine de hükmettiğini minberde şöyle bildirmiştir: "Ben Kur'ân ahkâmıyla sizin aranızda, İncil desturâtıyla İseviler arasında, Tevrat talimatıyla Yahudiler arasında hükmediyorum." Bu vesile ile Yolumuz Ulular'ından Halife-i Resul vü Sırrı-ı Ali ve Sırr-ı Üveys Esseyyid Ömer Fevzi Mardin Hazretleri dahi Müslüman, Musevi ve İsevi olmak üzere insanları üç koldan irşâd etmişlerdir. Zira, bu ulu zât Zâtıyyûn zümresinden (Veli-yi Mürşid-i Ekber)'dir. İrşâd-ı Şeriflerine bir misal olarak Tarikat-i Nakşiye'den meşhur Küçük Hüseyin Efendi Hazretlerinin dervişânından Washington Büyükelçimiz Münir Ertegün Rahmetullah-ı Vasia vasıtasıyla Amerika Cumhurbaşkanları'ndan rahmetli Roosevelt'in gizlice İslâmiyet'le müşerref olmasını zikredebiliriz. Vesile teşkil etmişken, şu bilgiyi de verelim: Âhir ömründe huzuruna gelip zikr-i şerife dahil olan meşhur Şair-i Âzam merhum Abdülhak Hamid Tarhan'ı da bu meyanda yâd ederiz. Her üçüne de Allah rahmetini ziyâde eylesin.

Kur'ân-ı Kerîm'in mevzulara göre tasnifli şerhli Türkçesi her asrın bir kitabı vardır ifadesiyle Ömer Fevzi Mardin Hazretleri'nin Ruh'ül Kudüs'ü hamil olduğunu ve Gavsiyeti'ni beyan eder. Bu hususta Kur'ân-ı Kerîm'in 13. Raad Sûre-i Şerifesinin 39. Âyet-i Kerîmesi'nde şöyle buyurulmak-

tadır: "Her zaman için bir kitap vardır. Allah istediğini imha ve dilediğini ispat eder."

Döşegi toprak, yastığı taş, örtüsü üzerindeki haydariyesi tarifiyle deriz ki; Resul-ü Kibriya Muhammed Mustafa Aleyhisselâm Efendimizin kendilerini üstübaşı toprağa bulanmış gördükleri zaman çok güzel bir sebeple gerçeği ifade etmek için Hazret-i Ali Efendimize "Neyin var, ey Ebu Turab?" diye hitab etmişlerdir. Şimdi bizzat Peygamber Aleyhisselâm'ın mübârek dilinden "Ebu Turab" yani (Toprağın Babası)'nın Hazret-i Ali Efendimiz olduğu bu mübârek Hadis-i Şerifle gayet net olarak açıklanmıştır. Bu hususta Fahr-i Âlem Efendimiz mübârek kerimeleri Hazret-i Fatimetüzzehra Vâlidemiz ile şerefli zevci İmam Ali Efendimiz aralarında ehemmiyetsiz bir şekilde münakaşayı andıran bir konuşma tarzı üzerine Şah-ı Velâyet Efendimiz Mescid-i Nebevi'ye gittiklerinde orada kendilerine bu mesele sebebiyle Peygamber Efendimiz ikinci bir defa (Toprağın Babası) mânâsına gelen (Eba Turab) diye hitab etmişlerdir. "Toprağın Babası"nın Hazret-i Ali Efendimiz olduğu tekiden ve teyiden böylece kıyâmete kadar gelecek nesillere anlatılmış olmaktadır.

Muhammed Aleyhisselâm, Hamse-i Âli Aba altına başta bizzat mübârek varlıkları olmak üzere Hazret-i Ali, Hazret-i Fatıma, Hazret-i Hasan ve Hazret-i Hüseyin Efendilerimizi almakla Ehl-i Beyt-i Resulullah meydana gelmiş oluyor. Bir diğer ifâdesiyle arzederiz ki: Pençe-i Âli Aba'nın vücut bulmasını Cenâb-ı Allah 33. Ahzab Sûre-i Şerifesi'nin 33. Âyet-i Kerîmesi ile beyan eyliyor. Sûre nazil olduğu zaman bizzat Peygamber Efendimiz kendileri başta olmak üzere İmam Ali Efendimiz, Fatıma Validemiz ile mahdum-u mükerrerleri İmam Hasan ve İmam Hüseyin'den müteşekkil Al-i Aba Efendilerimizi çağırıp âyeti şöyle naklediyor: "Ey Peygamber'in ev halkı! Şüphesiz Allah sizin kusurunuzu giderip, sizi tertemiz yapmak ister."

Cebrail Aleyhisselâm dahi Resulullah Efendimize bu mübârek örtüyü şerifin altına girmek arzusunu izhar eylediklerinde Fahr-i Âlem Efendimiz örtünün taşıdığı müstesna ulu sır itibarıyla kendilerine izin vermemişlerdir. Böylece ezelden ebede maddi ve mânevi mükevvenâtın esrarını taşıyan örtünün altında bir tertib-i ilâhi olarak yalnız Pençe-i Âli Aba Efendilerimiz Hazerâtı bulunmuşlardır. Bu kutlu tecelliye vakıf olmak ancak müşâhede-i bilâyn, yâni rüyet-i âyn ile mümkündür. Cebrail

Aleyhisselâm'ın dahi altına giremediği bu örtüyü Âl'i Aba'nın sır'rül sırrı nokta-ı nazarından Cenâb-ı Allah'ın kendisini Ruh'ül Kudüs ile mücehhez kıldığı Üveys'el Karani Efendimiz Hazretlerine böylece en yüce hakkel'yâkin makamından aslına erme saadetini bahşetmiştir. Bu hali "Der Yemeni, Piş Yemeni = Yanımdaki Yemen'de, Yemen'deki yanımda" Kelâm-ı Resullah ile ifade etmekle Hakk'ın sevgilisi Habibullah'ın dostu Şah-ı Velâyet'in refiki Veysel Karani Efendimizi de bu Tecelli-i Süphâni'nin haricinde göremeyiz. Bil ki; halkiyâtın sahibi Rabbilâlemin dahi bu halden ayrı değildir. "El Hâlik olan Allah da oradaydı dersek Resulullah'tan ayrı olmadığını ifade etmiş olmuyor muyuz?"

Baş parmak Hazret-i Peygamber Muhammed Aleyhisselâm'ı remzeder. Şahadet parmağı da İmam Ali Keremallahu Veçhe Efendimize rumuzdur.

Orta parmak Vâlide-i Macidemiz Fatmatüzzehra'yı, yüzük parmağı İmam Hasan Efendimizi ve serçe parmak da İmam Hüseyin Efendimizi işaret eder.

Biz Muhammedi Üveysî Mehmed'ler beşeriyetin nâfi olmasına dair essah bilgiyi işte böyle veririz.

Sırr'ül sır müşâhede-i bil'âyn nokta-yı nazarından Hakk Tealâ'nın aziz sevgilisi Muhammed Aleyhisselâm'ın ve Şah-ı Velâyet'in dostu Üveys-el Karani Efendimizi bu tecelli-i süphâni ile tevhid etmek irfan esasına dayanır. Zira, irfanın bizzat kendisi ilâhidir. Mesela; irfan-ı ilâhi denilemez.. Çünkü, galattır. Ancak, ilm-i irfan denilebilir. Yukarıdaki bu bilgi ezel hükmünde Rabbim'dan bize bir mevhibedir. El Hakim olan Allah her işini hikmetli yapar. Hikem-i Kelâm cevherdir. Şeri-i Şerif veya Şeriat-ı İslâmiyye yaratılış hayat tarzının özüdür yani cevher-i aslisidir. Bunu hikmet gözüyle gör ve sarıl ki ömrünce sırat-ı müstâkim üzere olasın. Bize ilham edilen bu bilgi Rûsum Uleması dediğimiz zâhiri ilim sahibi âlimlerin ilmi haricinde ve çok uzağındadır. Hikmet sırlarını hâmil olduğu cihetle bununla alâkalı Allah Kelâm-ı Hadis-i Kudsi şudur: "Bâtın ilmi benim sırrımdan bir sırdır ki onu kulumun kalbinde hasıl ederim ve ona benden ma'da kimse vakıf olamaz." Bu Hakk kelâma bağlı bir başka Hadis-i Şerifi dercediyoruz: "Hikmetli söz müminin bir kaybı gibi aradığı şeydir. Onu nerede bulursa malı gibi (benimser alır)." Bu bilgilerin tamamlayıcısı hikmet sırlarına ait Allah Kelâmı Kur'ân-ı Kerîm'in 2.Bakara Sûre-i

Şerifesi'nin 269. Âyet-i Celîlesi'nde şöyle bildirilmektedir: "Allah dilediğine hikmeti ihsan eder. Kendisine hikmet verilen kimseye büyük hayırlar verilmiş demektir. Bunu ancak akıl erbabı anlar ve tezekkür eder."

Ey şanlı Allah Evliyâsı! Bu kudsi ilmin muhatabı sizsiniz, nâs değildir. Bu vesile ile hatırlatmakta faide vardır: Evliyâ zümresi Allah'ın gelinleridir. Hak Teâla Hazretleri'nin selâmı İrfan sahibi velî kullarının üzerine olsun. (Arûs=Arûsi)

Bu vesile ile bir hatırlatma yapalım: Muhammed Aleyhisselâm'ın muallimi Allah'tır. İmam Ali Efendimizin muallimi de Muhammed Aleyhisselâm'dır. Eğer Allah olmasaydı, Muhammed olmazdı. Muhammed olmasaydı, Ali olmazdı. Ey salik! Ya Allah, ya Muhammed, ya Ali zikr-i tesbihini dilinden düşürme ki Hakk'a erenler ve Hakikat'i görenler zümresine sen de dahil olasın.

Cenâb-ı Allah'ın tarif ettiği ibadet emirleri bu ulu zâtlar ve vârisleri tarafından aynen ve eksiksiz olarak uygulanmıştır. Hem de ibadete ibadet katmak suretiyle ve onun getirdiği güzel ahlâkın nimetleri envai çeşit hizmeti hizmetle değerlendirerek şer'î hüküm aynen tatbik edilmiştir. Allah'ın izni ile Kur'ân-ı Azimüşşan'ın Kendisine indiği ve İslâm Dini'nin Kendisine kurdurulduğu, Kâinat'ın en seçkin yüce insanı, ulu Peygamberimiz ve Halifeyi sırrı İmam Aliyül Murtaza Efendimiz ve gerçek vârisleri ne zaman veya hangi ahvâlde ibadetten ayrıldılar ki, abdesdi evvelden alınmış, namazı evvelden kılınmış, orucu evvelden tutulmuş gibi bir hakkı kişi kendinde nasıl bulabiliyor? Bu şuna benzer: Karanlığa hedefsiz kurşun sıkacak bir durum meydana gelmesine sebep olur ki hesabı badehu görülmek üzere başıboş dolaşan hayvanlar misali mesuliyetsiz bir ömrün boşuboşuna heba edilmesi değil midir?

Hadis-i Şerif: "İki gününü müsâvi geçirenin bir günü zâyî olmuştur." Öyle ise, her gününü aynı şekilde geçirenin demek ki bir gün evveline bakarak her günü yani ömrü ziyandır.

Âdetinde değişiklik olmayan Allah 35. Fatır Sûre-i Şerifesi'nin 42 ila 43. Ayet-i Celîleleri'nde konuyu da ihtiva edecek şekilde şöyle buyurmaktadır: "Vakta ki onlara (müşriklere) nezir olarak Resul geldi. Bu; onların ancak nefret ve kaçmalarını artırdı. Bunun sebebi de yer yüzünde kibir ve gururları ve fena mekr ve hiyleleridir. Fena hiyle; ancak onu yapana kavuşur, yoksa onlar evvelki kavimlerin helâkleri hususundaki

Allah'ın sünnetini (âdetini) beklerler. Öyle ise; Allahın sünnetinde ne tebdil ve ne tahvil (değişme) bulursun." Teyiden, 17. Esrâ Sûre-i Şerifesi'nin 77. Âyet-i Kerîmesi'ndeki emr-i beyân da şöyledir: "Senden evvel gönderdiğimiz Resullerin de sünneti böyledir. Bizim sünnetimizde (âdetimizde) değişiklik bulamazsın."

Bu durumla alâkalı olarak Kur'ân-ı Kerîm'in 87. Â'lâ Sûre-i Şerifesi'nin 16 ila 17. Âyet-i Celîlelerinde "Belki siz müşrikler (putperestler), dünya hayatını âhirete tercih edersiniz. Halbuki âhîret daha hayırlı ve devamlıdır" diye buyurulmaktadır. Ayrıca, 29. Ankebut Sûre-i Şerifesi'nin 64. Âyet-i Celîlesinde de "Bu dünya diriliği eğlenceden, oyuncaktan ibarettir. Âhîret sarayı ise elbette dirilik sarayıdır. Bilselerdi âhîreti tercih ederlerdi." Diye haber verilmektedir. Dünya ile âhîret arasındaki fark, Kur'ân-ı Kerîm'in yine müminler için 29. Ankebut Sûre-i Şerifesi'nin 2. Âyet-i Celîlesinde şöyle bildiriliyor: "İnsanlar mücerret (iman ettik) demekle belâ ve musibetlerle imtihan edilmeksizin terk olunurlar mı zan ederler?" Ayrıca 3. Âl-i İmrân Sûre-i Şerifesinin 196. Âyet-i Celîlesinde "Küffârın dünyada gezip dolaşmaları, mal ve refahları seni aldatmasın" denildikten sonra, 6. En'am Sûre-i Şerifesinin 27. Âyet-i Celîlesinde ise "Ya Muhammed, sen onları (müşrikleri) cehenneme götürüp orada durdurdukları zaman görsen; onlar: ne olurdu dünyaya yeniden gönderilsek, Rabbimizin âyetlerini tekzib etmezdik ve müminlerden olurduk derler." Ne var ki, Kur'ân-ı Kerîm'in 17.Esrâ Sûre-i Şerifesinin 72. Âyet-i Celîlesinde buyurulduğu gibi "Bu dünyada a'ma (kör) olan âhîrette de a'madır ve yolunu daha ziyade şaşırmışlardır." Devamen, şu da hakikattir ki, Kur'ân-ı Kerîm'in 6. En'am Sûre-i Şerifesi'nin 28. Âyet-i Celîlesi'nde de bildirildiği üzere; "Halbuki onlar dünyaya geri gönderilseler yine nehiy olundukları şeye (fenalıklara) avdet ederlerdi." Onlara sonsuz azap bulunduğunu Kur'ân-ı Kerîm'in 87. Alâ Sûre-i Şerifesi'nin 13. Âyet-i Celîlesinde Cenâb-ı Hak haber veriyor ki: "(Cehennemlikler cehennemde) ne ölürler ne yanarlar. (Çünkü ruh olarak bulunurlar. Ruh yanmaz ve ölmez. Fakat mukadder eziyet, azap çekilir.) "

Ne güzel bir tertib-i ilâhî'dir ki,içiçe olmak üzere Ehl-i Beyt-i Resulullah, Âl'i Beyt-i Resullullah, Pençe-i Al'i Aba, Oniki İmam ve Ondört Masum-u Pâk Efendilerimiz Hazerâtı'nı tarih sırasına göre mübârek ebeveynleri ile birlikte burada kayda almış bulunuyoruz.

- 1 - Hazret-i Peygamber Muhammed Mustafa Sallallahu Aleyhi ve Sellem Efendimiz
Abdullah - Âmine
H.(...-12)
M.(570 - 632) 63
- 2 - Hazret-i Fatıma Anamız
Muhammed Aleyyisselâm - Haticetül Kübrâ vâlidemiz
H.(...-12)
M.(606 - 632) 26
- 3 - Hazret-i İmam Ali Keremallahu Veçhe Efendimiz
EbuTalip - Fatıma
H.(...- 41)
M.(599 - 661) 63
- 4 - Hazret-i İmam Hasan Efendimiz
Hazret-i Ali-Fatıma Vâlidemiz
H.(2 - 50)
M.(623 - 670) 47
- 5 - Hazret-i İmam Hüseyin Efendimiz
Hazret-i Ali - Fatıma Vâlidemiz
H.(4 - 61)
M.(625 - 680) 55
- 6 - Hazret-i İmam Zeynelabidin
Hazret-i Hüseyin - Şehribânu Vâlidemiz
H.(39- 101)
M.(659-719)63.
- 7 - Hazret-i İmam Muhammed Bakır
Hazret-i Zeynelabidin - Ümmü Fatıma
H.(58- 115)
M.(677 - 733) 56 - 57

- 8 - Hazret-i İmam Cafer-i Sadık
 Hazret-i Muhammed Bakır - Ümmü Ferme (Karibe)
 H.(80 - 148)
 M.(695 - 765) 70.
- 9 - Hazret-i İmam Musa Kazım
 Hazret-i Cafer Sadık - Hamide
 H.(128 - 183)
 M.(745 - 799) 54-55.
- 10 - Hazret-i İmam Ali Rıza
 Hazret-i Musa Kazım - Hızran el Marsiyya
 H.(153 - 203)
 M.(770 - 818) 49-50.
- 11 - Hazret-i İmam Muhammed Taki
 Hazret-i Ali Rıza - Ümmülhasen
 H.(196 - 221)
 M.(811 - 835)24-25.
- 12 - Hazret-i İmam Ali'yyün Naki
 Hazret-i Muhammed Taki-Semanet el Magribiyye
 H.(214 - 254)
 M.(829 - 868) 40-41.
- 13 - Hazret-i İmam Hasan el Askeri
 Hazret-i Ali'yy ün Naki - Susen
 H.(232 - 261)
 M.(846 - 874) 28-29.
- 14 - Hazret-i İmam Muhammed Mehdi
 Hazret-i Hasan el Askeri - Nerkis Hatun
 H.(256- ...)
 M.(869- ...)

Mehdi Aleyhisselam:

Hem Hicri ve hem de Milâdi olmak üzere yukarıda kaydedildiği veçhile yalnız dünyayı teşrifleri tarihi mevcuttur. Âcizanem gönlüme geleni söylüyorum: Güyâ bu âlemden göç etmiş gibi zâhirî ömrü şerifinin 70 ilâ 77 arasında olduğunu ve bugün makam-ı şeriflerinin Bağdat'ta bulunduğunu beyan etmekle iktifa ediyoruz.

Bilgi: Hazret-i Peygamber Efendimizle mübârek kerimleri Fatıma Anamızı bu mübârek listenin haricinde tutarsak ortaya çıkacak olan 12 İmam Efendilerimiz Hazerâtıdır. O zaman 1. İmam Hazret-i Ali ve 12. İmam Muhammed Mehdi Aleyhisselam olarak yerlerini almış olurlar. Dahil edilmeleri ile birlikte "14 Masum-u Pâk" Hazerâtı oluyor. Buradaki masumiyet, yâni günahsız olma ifadesi siyasi ve içtimaidir. Aslında her cihetten "Tathira" yâni mutahhardırlar. Elhamdülillah. Bâki Allah.

Ve:

Üveys'el Karani Efendimiz Hazretleri

Babasının ismi: Âmir (Ömer de deniliyor)

Annesinin ismi: Ceze (Naciye'dir. Eğer değilse ya annesidir ya da ninesidir.)

H.(...-14)

M.(572 - 657) 85

Kardeşi: Şehabettin Sühreverdî el Üveysi.

Yemen ülkesi'nin Muratlı Karen köyünde dünyayı teşrif eden Üveys'el Karani Efendimiz Cenapları hakkında utanmadan, sıkılmadan bazı câhil - cühelâ indallahta çekileceği hesabın azametini ve düşeceği ıstırabın derecesini hiç mi hiç düşünmeden bizzat kendisinin celladı kendisi olurcasına mesnetsiz - temelsiz, aslı - astarı olmayan bilgilerle bu mübarek zâta mevzuun önemine binaen daha önce de yazdığımız gibi tekraren kaydediyoruz, nasıl mitolojidir diyebiliyorlar, doğrusu büyük cüret işi!..

Ey akl-ı selim sahibi güzel ahlâklı insan!

Bilelim ki, cahiller cüretkâr olur.

Not: (Hazret-i Üveys el Karani Efendimiz'in dünyâyı teşrifleri ve Hakk'a yürüyüşlerine dair dünya tarihinin doğru dürüst kaydetmediği işbu bilgi Cenâb-ı Allah tarafından âcizanemin kalbine düşürülmüştür.)

Mevzu ile bağlantısı bakımından hatırlatalım: Râvi İbn-i Abbas Hazretleri vasiyetin üçüncüsünü unuttum deseler dahi netice değişir mi? Burada dercetmek istediğimiz asırlardan beri üzerinde durmadan fitne yapılan bir husus olan Fedek Hurmalığı'dır. Bu meselenin aslı şudur: Peygamberlerin dünyevi mirasları olamayacağı için Hazret-i Peygamber Efendimizin Hakk'a yürümelerini müteakip ne bir dirhem, ne bir dinar, ne bir köle, ne de servet olarak bir şey bırakmadılar. Yalnız beyaz dişi bir ester ile silahını ve bir de fakir yolculara vakfettikleri Fedek ve Hayber'deki araziyi bıraktılar. Bununla birlikte Beni Nadir malları Hazret-i Peygamber'e tahsis edilmişti. Hazret-i Peygamber Ailesi bir senelik geçimini burdan temin ederlerdi. Bundan arta kalan da Allah yolunda gaza hazırlığı -ihtiyati- olarak silaha ve ata sarfedilirdi. Zaten, yukarıdaki mevzu da bu hususta ne güzel bir Kazıye-i Muhkemedir. Bu noktada çok mühim bir hususa dikkatinizi çekeriz ki, Batılı devletlerin "Kahraman Muhammed" demeleri Hazret-i Peygamber'in hem Nübüvvet Ululuğu, hem mucize olarak İslâmiyet'in İntişarı ile birlikte kıyâmet'e kadar ve Kıyâmet'ten sonra da artarak saltanatı devam etmek üzere Kâinatı sarıp kuşatması yanısıra müstesna devlet idaresi vasf-ı âlileri ile birlikte eşsiz kumandan hüviyetini de haiz olmalarından naşi "Asker Ocağı"na "Peygamber Ocağı" denmiştir.

Temeli İslâm Peygamberi ile atılmış asker ocağına asker ve sivil herkesin hürmet etmesi elzemdir. Çünkü, Allah'ın yardımı ve Peygamber Efendimiz ile Hazret-i Ali Efendimizin teveccüh ve dua-yı Şerifleri olmadan savaş kazanılması mümkün değildir. Bu hususu bilhassa tebarüz ettirmek lâzımdır. Nitekim, Kur'ân-ı Kerim'in 37. Saffat Sûre-i Şerifesi'nin 171 - 172 ve 173. Âyet-i Celilelerinde Cenâb-ı Hak şöyle buyurmaktadır: "Muhakkak Resul kullarımız için, onlar mansur olacaklardır. (Yani Allah'ın nusratına nail olacaklardır.) askerimiz galip gelecektir, diye ezeli ilmimizde hükümümüz sebkat etti."

Bundan da anlaşılıyor ki, Hazret-i Peygamber, dünya ve ukba işlerini sine-i pâklarında tevhid ederek birarada yürütmüştür. Peygamber Efen-

dimizin bu vasf-ı mümeyyizleri bize aslında din ve dünya işlerinin birbirinden ayrı olmadığını ve tedviri hususunda bir orta yol bulunması lazım geldiğini beşeriyete, yani insanlığa bizzat göstermişlerdir. Bunun için de en lüzumlu olanın mebdaini güzel ahlâkın teşkil ettiği fiili idare tarzı ile yine bizlere en mükemmel örneği zaten vermiş oluyorlar. Duruma bakarak tefekkür yoluyla anlıyoruz ki, ruh ve ceset birbirinden ayrı gayrı değildir. Ruh olmadan ceset olmaz. Füc'eten ölüm buna en canlı misallerden biridir. Ruh çekildiğinde cesedin yığılıp kaldığını görürsün. Demek hayat, cesette değil, ruhtaymış. Ruhsuz insan olamayacağına göre, cesedin ayakta kalması da ruhun onda mevcut bulunmasına bağlıdır. Asıl olan ceset değil, ruhtur. Öyle ise, münakaşa edilen nedir? Buna müdahale niye oluyor? Bunların tevhidi tek kelimeyle güzel ahlâktır. Hakk'a makbuliyet güzel ahlâkla halka hizmettir düsturunca birlik ve beraberlik içerisinde ulaşılamıyacak refah, açılmıyacak saadet kapısı ve kazanılamayacak zafer mümkün değildir. Amma velâkin, ille güzel ahlâk şarttır. Ruh mânâyı, Ceset de maddeyi ifade ediyor. Bunları külli halde düşünürsek ahlâkı güzel olan kimselerin din ve dünya işlerini birlikte yürütmelerinde esasen hiç bir mahzur yoktur. İfademizin mesnedi ise güzel ahlâkın getirdiği adalet, müsavat ve hakkaniyettir. Hal böyle olunca, laiklik ve irtica diye bir meselenin dâvasının olmaması lâzım geldiği gayet açık olarak görülüyor. İki Hadis-i Şeriften biri "Din güzel ahlâktır" ve bir diğeri ise "Din nasihattir" diye buyurulduğuna göre böylece maksat da bu ifade ile hasıl olmuş olmuyor mu?

Din, hayattır. Yâni, İslâm Dini hayatın tâ kendisidir. Senin anlayacağın, İslâm diridir.

"Bir iyi söz; aslı ve kökü yerde sabit ve dallan göğe çıkmış iyi bir ağaç gibidir." İbrahim: 14-24

Ey biçâre gâfil! Sen neyin münakaşasını yapıyorsun? Senin sataşman kendinden kendinedir. Öyle ise sen bizzat kendini helâke götürmek istiyorsun. Bu da şöyledir: Ruhun gerçeği görüyor ve seni selâmete çıkarıp, saadete götürmek istiyor. Ancak süflî nefsin seni âhiret hayatında mahvetmek için seni kurtarmak isteyen ruhunla mücadele ediyor. Görülüyor ki, aslında sen kendinle davaya düşmüşsün. Bu gerçeği gör, uyanmağa bak. Zirâ, ölen nefistir, ruh ölmez ve hesap da ruhtan sorulur. Bunu iyi anla ve kurtul.

Aklı olan kişi verilen bu malûmattan sonra mevzuu tefekkür ederek tatmin olmuş bir halde bahsi burada kapatır sanıyoruz. Sözümüz kâmil akıl sahiplerinedir. Ey akıllı insan Kur'ân-ı Azimmüşşan'ın 51. Zâriyat Sûre-i Şerifesi'nin 55. Âyet-i Kerîmesi'nde Cenâb-ı Allah bizlere şöyle buyurmaktadır: "Onlara vaaz ve nasihatte daim ol." Buna rağmen aslında temiz niyetli olup da kin ve nefret ateşini söndürmeden yakmakta devam etmek isteyen abdesi önceden alınmış, namazı önceden kılınmış, orucu önceden tutulmuş, taşıdığı duygu ve düşünceyle kendisine bile zerre kadar faydası olmayan, gaflet uykusuna yatmış kimseler için Allah'a iltica ile gerçeği öğrenmek üzere mevzuu düşünmek yine kendilerine ait olsun. Gavs-ı Âzam Hazret-i Hünkâr Esseyid Mehmed Hacı Bektaş Velî Efendimiz "Makalât" isimli mübârek eserinde şöyle der: Bir kuyuya bir damla içki damlasa, o kuyuyu bir yere boşaltsalar, dışarı dökseler, o suyun döküldüğü yerde ot bitse de, o otu koyun yese, sütü içilmez. Takva ehli kavlince o koyunun eti haramdır. Şunun içindir ki, içkinin haramlığı ve murdarlığı şeytan fiilindedir. Nitekim, Hak Tealâ buyurur:

"İçki, kumar, putlar ve fal okları şeytanın işleri cümlesinden olan pisliklerdir; onlardan kaçınınız ki felâha eresiniz." Mâide: 5 - 90

Din ve Kur'ân'a hürmeten, vatanın bölünmez bütünlüğü ve selâmetini düşünerek bu mülkün sahiplerinden olan Alevi kardeşlerimizin fitneden uzak durarak, cemevlerinin ıslahı hususunda dikkatli olmaları ve birbirlerine yardım etme zarureti kendiliğinden ortaya çıkmaktadır.

Meselâ, Karacaahmet Sultan Büyük Kumandan Ulu Velî Hazretlerinin çok yakınında bir cemevinin yapılışından altı ay kadar önce acizâneme gerçek mânâ âleminde gösterildiği üzere mübarek Ulu Velî orada bu binanın ihdas edilmesini istemediler ve civarındaki bütün ruhanilerin ve etrafındakilerin cümlesini kendi ruhanî örtüsü altında topladılar. Bu hususa hassaten dikkatinizi çekeriz.

Hazret-i Ali Efendimiz'in Kibar-ı Kelâmları:

"Bir kuyuya bir damla şarap düşse, sonra oraya bir minâre yapılsa, o minârede ezan okumazdım."

"Bir denize bir damla şarap düşse, sonra o deniz kuruyup da yerinde otlar bitse, orada hayvan gütmaz, orada otlayan hayvanın sütünden içmezdim."

Ya ey Allah'ın akli başında olan Alevî - Bektaşî kulları. Önemine binaen tekrar ediyoruz ki; cemevlerini ıslah ediniz ve fitne yuvası olmaktan çıkarınız ki ayrılık ortadan kalksın ve tevhid meydana gelsin. Zirâ Hakk'a makbul olmayan ve gerçekten uzak bu hâller indallahta hesabı görülecek olanlardandır.

Allah'ımız bir, Peygamberimiz bir, Kitabımız bir, Alimiz bir, Velimiz bir, kabristanımız bir, şehitliğimiz bir. Türküz, Kürdüz; Sünniyiz, Aleviyiz, Bektaşiyiz. Hepimiz aynı kökten, aynı candan, aynı kandan; tek vatan üzerinde bir bütün milletiz.

Ey akli başında olan kardeşim! Bunu iyi düşün. Bundan daha güzel tevhid mi olur? Güç, birlik ve beraberlikten doğar. Bizim bir bütün olmamız zaferimiz, selâmetimiz refah ve saadetimizdir. Öyle ise, bize bahşettiği bu nimetlerden ötürü Cenâb-ı Hakk'a secde ile hamd ve şükür üzere olalım.

(G.S.)

3.9.1975

Saat: 14.19

De ki: Ali Keremallahı Veçhe gibi bir mert geldi bu cihân'a.

Ama ol Şah-ı Velî'ye de arayıp buldu binbir bahane yalancılar, fâsıklar, hasûtlar, müfteriler ve eşirrâ taifesi.

Öyle ya Ali, Âli'dir, Âli de Ali'dir.

Elhamdülillâh, bu dem'de küfrümüz imân yerine geçti.

Meth-ü senâ Allahu'dır, hamd-ü senâ Allaha'dır.

Rabbim, bizleri hakikate ulaştırdığı kullarından eylesin. Amin.

El Fatiha.

Hazret-i Ali Efendimizin mübârek kelâmı:

"Sen kendini sanırsın bir parça küçük, halbuki sende âlem var, en büyük."

Kitabın ikinci baskısı sebebiyle kaydedildi:

Velâyet-i Uzmâ sahibi olan Hazret-i Ali Efendimiz Natık-ı Kur'ân'dır. Yâni konuşan Kur'ân. O Hay'dır. İlm-i ledün ile mücehhez olup çok büyük bir âlimdir. Çok az uyur ve çok ibâdet yapar. Çok düşünür ve çok az konuşur. Sırat-ı müstakim üzere fevkalâde güzel ahlâka mâlik Allah'ın aslan'ı son derece müsâmahalı ciddi, mert ve cömerttir. Aynı zamanda adâletin timsâlidir.

Hazret-i Ali'yi sevmek Allah katında büyük bir şeref kazanmaktır.

Şefâati âlileri ve himmeti şerifleri her mü'minin = hepimizin üzerimize olsun. Âmin.

Buna şâhid Kur'ân-ı Kerîm'dir.

İllâ ve lâkin güzel ahlâk ve
Allah rızası için halka hizmet.

HAZRET-İ EBUBEKİR

Konu açılmış ve buraya gelmişken bir gerçeği ifade etmeden geçmek kişinin aslına saygısızlığı olabileceği gibi hakikati ketmetmesiyle ketmedenin vicdansızlığına delâlet eder. Mevzu şudur: Hazret-i Peygamberimizin aynı zamanda kayınpederi olan Hazret-i Ebubekir, Hazret-i Ömer ve Resûl Aleyhisselâm'ın damadı olan Hazret-i Osman'ın İslâm'a yaptıkları nice büyük hizmetlerin binde birini dahi yapmayanlar ve azim cehâlet sebebiyle yapılmasına engel olanlar acaba kendileri insanlığa hizmetin tamamını içerisine alan İslâm Dini'ne ve beşeriyete o mübârek zatların yaptıkları hizmetin binde birini yapmışlar mıdır ki bu nefret nereden kaynaklanıyor? Bir de bu üzüntünün yanı sıra o mübârek isimleri evlâtlarına vermek istemezler. Bu hususta Kur'ân-ı Kerîm'in 9. Tevbe Sûre-i Şerifesi'nin 40. Âyet-i Kerîmesi'nde "Mağarada iki kişi idiler. Arkadaşına: mahzun olma, Allah bizimle beraberdir. Derdi." diye buyurularak Hazret-i Ebubekir'e işaret edilmiştir. Fahr-i Âlem Efendimiz ile Hazret-i Ebubekir'e ait olan bu Âyet-i Kerîme kudret-i ilâhi sahibi Allah'ın küçük bir örümceğe mağaranın ağzını tamamen ağıyla ördürmekle kâfirlerden nasıl koruduğunu biz âciz kullarına fiilen göstermiştir. Onun için örümceğe uğurlu gözle bakılmış ve örümcek öldürülmesi insanlar tarafından benimsenmemiştir. Ayrıca, Hazret-i Peygamber Efendimiz bir Hadis-i Şeriflerinde şöyle buyururlar: "(Ey Ebubekir) sen, akrabanı ziyaret edersin, reşid olmayan aile efradının yükünü taşırsın. Misafiri ağır-larsın (vesair senâlar...)" Bir diğer Hadis-i Şerif ise şöyledir: "Ey Kureys (kabilesi), Ebubekir gibi muhterem bir zât; şüphesiz ki ne memleketinden darılıp çıkar ne de çıkartılırdı." Bir diğeri de şöyledir:

"Ey Kureyş, siz şu yüksek faziletleri haiz olan bir adamı memleketinden çıkarmak mı istersiniz. O; aile yükünü taşır, o; kimsede bulunmayan en kıymetli malı ihsan eder (verir). O akrabayı ziyaret eyler, o; aile yükünü çeker, o; misafiri ağırlar, o; hayır işlerine yardım eder."

Yine Hazret-i Peygamber bir başka Hadis-i Şeriflerinde şöyle buyurmuşlardır: "Ya ben gelir de seni bulamazsam diye soran bir kadına Peygamber Efendimiz: (Şayet beni bulamazsan Ebubekir'e müracaat et)" diye cevap vermişlerdir.

HAZRET-İ ÖMER

Ayrıca; Peygamber Efendimizin yüce soyundan büyük dedesi Hazret-i Haşim aynı zamanda Hazret-i Ömer'in de dedesidir. Bu sebeple Hazret-i Ömer de Haşimidir.

Kur'ân-ı Ker'im'in 8. Enfâl Sûre-i Şerifesi'nin 17. Âyet-i Celîlesinde "Attığın zaman (oku) sen atmadın, ancak Allah-ü Tealâ (onu) attı" demekle Hazret-i Ömer kastedilmektedir. Bunun sebebi şudur: Hazret-i Ömer minberde hutbe okurken "Ya Sariye, dağa, dağa!" diye seslenmiştir. O esnada Nihavend sahrasında Sariye Vâlidemiz Hazretleri ve yanındaki Allah kulları düşman tarafından kuşatılmak suretiyle hayati tehlike arzettiği bir sırada Hazret-i Ömer'in bu hitabını hepsi birden işiterek dağa çekilmişler, böylece hem selâmete kavuşmuşlar ve hem de düşman askerini bozguna uğratmışlardır. Zira, burada söyleyen ve söylenen olarak fail bizzat Hakk Tealâ Hazretleri'dir. Şimdi Hazret-i Ömer hakkındaki Hadis-i Şeriflere bakalım:

"Allahım Din-i İslâmı Ömer bin Hattab ile aziz et."

"Cenâb-ı Allah'ın rızası Ömer'in; ve Ömer'in rızası, Cenâb-ı Allah'ın rızasıdır" diye buyurulduktan sonra bir başka Hadis-i Şerifte şöyle denmektedir:

"Beni İsrail'den sizden önce gelip geçenler içinde (Allah'tan ilhâm alan) öyle kimseler vardır ki, onlar peygamber olmadıkları halde kendilerine haber ilhâm olunurdu. Eğer ümmetim içinde de bunlardan bir kimse bulunuyorsa o da muhakkak (Ömer) dir."

HAZRET-İ OSMAN

Gelelim, Hazret-i Osman'a. Çok söze ne lüzum var? Bu mübârek zât Vahiy Katibi değil miydi? Kur'ân-ı Kerîm'i yazmasının yanısıra Hazret-i Ali Efendimizin Cenâb-ı Fatımatüzzehra Vâlidemizle evlenmeleri masrafını zülfikârı satın alıp, tekrar Şah-ı Velâyet Efendimize hediye etmesi az yardım mıdır? Uhud Savaşı'na Hazret-i Osman iştirak etmeyenlerdendi. Şehâdeti ile ödedi, Allah onu affetti. Cenâb-ı Allah'ın bendeniz âciz kuluna bir mânâ-yı kûdsi olarak açtığı sahneyi burada kaydetmek isterim. O da şudur: Evvelâ Hazret-i Ömer ile Hazret-i Zeyneb-i Kübra Vâlidemizi bir arada nûrlar içinde müşâhedemiz esnasında âcizanemle alâkalı olarak bendenize hitaben aralarında burada ifade edemeyeceğim bir konuşma geçti (...) ve mübârek teveccüh ve iltifatlarına mazhar oldum. Bunu takiben hemen yine aynı halin inkıtasız devamı olarak nûrlar içerisinde Hazret-i Ebubekir ile Hazret-i Osman'ı yanyana müşâhede etmekle aynı şekilde teveccühlerine ve iltifatlarına mazhar oldum. Bu mühim hususu istemeyerek dahi olsa tevhid için buraya kaydetmek lüzumunu duymuş bulunuyoruz. Asıl olan tevhiddir yani birlik ve beraberliktir. Bundan ayrılanları kurtlar yedi.

AİLEM

Halkın dilinde dilden dile efsâne gibi dolaşan meşhur bir söz vardır. Derler ki, "Öyle bir devir gelmiş, o devirde ne güzel ahlâklı insanlar varmış. Ta İstanbul'dan Arabistan'a - Bağdat'a - böyle şerefli ve dürüst bir kimse ile, padişahlık, devlete ait külliyetli miktarda altın sarı lira göndermiş. Yahu ne devirmiş o devir be! Nerede şimdi öyle doğru, yüksek ahlâklı insanlar? Artık kalmadı!"

İşin aslı şudur: O şerefli insan benim babam Üveysi Velî Esseyid Ahmed Faruk Erbil Efendi'dir. 1911 - 12 Balkan Savaşı ile başlayan askerliği 1914 - 18 Birinci Cihan Harbi'nde muhabere çavuşluğu ile hitam bulmuştur. Dayım, fırka yani alay kumandanı Albay (Miralay) İbrahim Hakkı Ertan Bey askerlik devresinde babamı savaş dahil hep yanında buldururmuş. İhtiyaç bildirilmesi üzerine İstanbul'da Devlet-i Âli Osmaniyeye Bağdat'tan altı bin Osmanlı sarı lirasını getirip Muhiddin Paşa'ya verdiği zaman paşa babamın bu dürüst hareketine şaşakalmış ve takdir üzerine takdirle karşılaşmıştır. İşte, halkın dilinde destanlaşan dürüstlüğü'nün asıl menşei budur. (Bugünkü lira ile hem kratı, hem gramı hayli farklıdır. Eğer bir Osmanlı sarı lirası 15 gr. geliyorsa, kilo olarak işlenmiş altın 75 kilo tutar. Mübârek Babamın emin hüviyetini bu noktadan da değerlendirmek lazım gelir.)

"Yâ Muhammed, kavmine de ki: (Size risâletimi tebliğ ve Mevlânın mağfiretini tebşir için ücret istemem, istediğim şey; ancak karâbete riayet ve muhabettir.) Buna riayetle bir sevap kazanana biz sevaplarını artırırız." Şurâ: 42/23

Bu Âyet-i Celîle'nin hükmü dahilinde şerefli ve dürüst insan Esseyid Ahmed Faruk Erbil Efendi Allah cümlesine gâni gâni rahmet eylesin bugün hayatta olmayan evlâtları ile hassaten, oğlu Mehmed Faik Erbil'e hitâben çok manidar bir ifadeyle şöyle söylemiştir: "Oğlum her nerede olursanız olun, kimin yüzüne bakarsanız bakın bizim onda alacağımız vardır. "Bu malûmat" sâdât hakkıdır." Babam, Âyet-i Kerîmeyi işte böyle tefsir etmiştir. El Hak.

Babam Rufaî Tarîkat-i Şerifinden Üveysi bir zâttır. Mürşidi hatırladığım kadarıyla ya Bağdat'ta, ya İstanbul Üsküdar'dadır. Allah'ın vâsi rahmeti o mübârek zâtın üzerine olsun.

Seng-i Kabrin

Dış Tarafı

- O -

Sâdâd-ı Kirâmdan

Gâvs-ı Âzam Esseyid

Ahmed Abdülkadir

Geylâni Hazretleri'nin

Ahfâdı Üveysi Vefî

Seyyid Ahmet Faruk

Erbil Efendi

1893 - 1957

*

-O-

Hu Mevlâm Hû
 Allah'a Kul Olduk
 Eridik Yok Olduk
 Ölmeden Evvel Öldük
 Elhamdülillâh
 Şanım Muhammed Ali
 Üveysi Okuduk
 Zât'tan Geldik Zât'a Döneriz
 Elhamdülillâh

Sivil ve asker aile kalabalığı olarak Türkiye Cumhuriyeti Devleti'nin başında gelen ailelerden biriyiz. Babamın ana - baba bir özbe öz kardeş çocukları olduğu, birisi askeri binbaşı olmak üzere yüzbaşı ve albay arasında 6 kardeş çocuklarının hepsi askerlik ocağında çeşitli vesilelerle babama sahip çıkmışlardır. Zira, babamın vatan için askerlik hizmeti 1911 - 1912 Balkan Harbi ile devamen 1913/1914 - 1918 Cihan Harbi de dahil 8 senedir. Kaldı ki ninemin babası Osmanlı İmparatorluğu'nun son devirlerinin Bahriye albayı, aynı zamanda gemi süvarisi, çok namuslu mert ve dürüst olan dedem Hacı Ali Kaptan'dır. Yarım söylenmekle beraber "Heyamola" türküsü dedem için yazılmıştır. Türkünün aslı şudur:

"Heyamola Hacı Ali Kaptan Heyamola!"dır. Oğlu babaannemin ağabeyi olan Bahriye üsteğmeni Murad Bey'dir.

Dahası 16. Asırda Osmanlı'nın emrine Akdeniz'i göl olarak verenlerin başında gelenlerden birisi de Barbaros Hayrettin Paşa'nın "O benden daha ileri, benden sonra yerime geçiriniz" diye tarihi zapta geçen Kaptan-ı Derya Şehid Turgut Reis Paşa da dedelerimdir. (Malta adasını almak üzere iken şehit oldu ve ada alındı) Kaptan-ı Derya'nın babasının ismi ise Veli'dir. Buna dair vesika Alman Devlet Arşivleri'nde mevcuttur. Ayrıca,

Avusturya Devlet Arşivi'nde de olması muhtemeldir. Kaptan-ı Deryanın bir hususiyeti, namaz ve niyaz üzere olup, her savaşa ayrıca iki rekât namaz kıldıktan sonra çıkması idi.

Bu vesile ile ana ve baba tarafından birer askerî buket takdim etmiş oluyoruz:

Baba tarafım:

Türkiye Devleti hudutları içerisinde olan zevâtı kaydediyoruz. Babam-
la ana baba bir, öz be öz kardeş çocukları:

1 - Miralay İbrahim Hakkı Bey

2 - Yarbay Hasan Bey

3 - Yarbay Hüsnü Bey

4 - Doktor Binbaşı Cemâl Bey

5 - Kurmay Yüzbaşı Ali Rıza Efendi. (Yanya'da şehit oldu)

6 - Üsteğmen - Yüzbaşı Mehmet Tevfik Efendi ve madenci Şerif Ali Bey ile Halil Bahri Bey'dir.

7 - Bodrum, Akçaalan - Karabağ Köyünün hâkiki yerlisi Kaptan-ı Derya Süleyman Paşa ailemizdendir. Ayrıca, (Ferik) 3. Kolordu Komutanı Korgeneral Şükrü Nail Paşa'nın oğlu Turgut Gökberk dayım'ın damadıdır. Hısım oluyoruz.

Atina Büyükelçimiz Cumhurbaşkanlığı Gn. Sekreteri ve meşhur edebiyatçı Ruşen Eşref Ünaydın ve kardeşi Albay Rıza Eşref Ünaydın ve diğer Kardeşi İzmit SEKA Md. Necdet Eşref Ünaydın da akrabamız.

Yine ailemizden Kaptan Paşa Turgut Reis'in torunu Trablusgarp Valisi Turgut Bey'dir.

Babaannemin ağabeyi de Bahriye üsteğmeni Murad Efendi'dir.

(Meşhur tarih profesörü Avram Galanti Bodrumlu'nun temel eserlerden olan "Bodrum Tarihi" adlı kitabında bahsettiği H. 1184, M. 1768-70 tarihli sahanların üçüncüsünü bir tarih ve iktisat profesörü olarak gözlerimle Mehmed Faik Erbil'in hanesinde gördüm: Prof. Dr. Mim Kemâl Öke.)

Babam ile babasının öz be öz kardeş çocukları olduğu eski Ticaret Bakanlarından rahmetli Zeyyat Mandalinci de aynı ailedendir.

Ana tarafını:

1 - Büyük dayılarımızdan: Mustafa Paşa ve kardeşi Ömer Paşa

2 - Mustafa Paşa'nın oğulları: 1770 yılında Kaptan-ı Deryalığa getirilen Şabaniyye Tarikat-i Şerifesinden Cafer Paşa. (Terekesini Halveti-Şabaniyye tarikatine bırakmıştır.)

3 - Kardeşi Ahmet Paşa

4 - Cafer Paşa'nın oğlu Ali Bey

Ayrıca ananın anası Eda Hanım Vakfı'nın sahibesi ninem Eda Hanım'ın kökü Osmanlı İmparatorluğu mülkünün Mora ile İstanköy ve Sakız adaları ile bağlantılı olup, İçişleri eski Bakanı merhum Şükrü Kaya Bey'in de hâlâsıdır. O Şükrü Kaya ki, bir kul olarak varsa işlediği günahlar veya yaptığı hatalar Allah'a aittir. Fakat, Türkiye Cumhuriyeti Devleti'ne öyle büyük bir hizmette bulunmuştur ki, bugün büyük huzursuzluğa çeşitli desiselerle yol açarak devletimizin başına çorap örölmek istenen Ege sahillerindeki 830 adayı bir gecede devletimize mâl etmiştir. Herhâlde Cenâb-ı Allah bu büyük hizmetlerini ziyan etmez ve sevabına yazar. İstanbul Üniversitesi İktisat Fakültesi eski dekanlarından olup aynı zamanda hem İşletme Fakültesi hem de İşletme İktisadı Enstitüsü'nün kurucusu olan Prof. Dr. Mehmet Uluç da ana tarafından ailemizdendir.

Ayrıca, Gümüşlük, Koyunbaba karşısındaki İzzet Bey Adası'nın sahibi devrin âyânlarından (Hacı) İzzet Bey (1480-1572) de dedelerimizdendir. Kaptanı Derya Turgut Reis Paşa'nın akranı ve arkadaşı idi.

Ailemiz Türkiye'nin asker yetiştiren ailelerinin başında gelenlerden olup, yalnız Bodrum, Milas ve kısmen Datça, İstanköy Adasında değil, ayrıca Kaptan Paşa Turgut Reis cihetiyle İstanbul, İzmir ve Ankara'da olduğu gibi, Libya-Trablusgarp'da buna dahildir. Ana ve baba tarafı olarak Ailemiz mensuplarının adedi binler ile ifade edilir.

Dedelerimden ve ninelerimden bazılarının kabirleri 400-500 seneyi aşkın bir zamandan beri Bodrum Turgut Reis'e bağlı Akçaalan'da 255-260 sene önce yani 1740-3 arasında yaptıkları cami-i şerifin bitişiğinde yatmaktadırlar. Halen bu cami-i şerif sapsağlamdır, elhamdülillah. Ayrıca imarethaneleri ve misafirhaneleri vardı ki, 1931 ilâ 1933 arasındaki tarihe kadar devam etti. Yerli fakir fukara ile, gelip geçen yabancı garipler ve muhtaçlara meccanen yemek verilirdi ve yatacak yer gösterilirdi.

Ve yine bu meyanda ninelerimden mümbit bir arazi olan (Eda Hanım Vakfı) berdevamdır. Hadis-i Şerif: "Öldükten sonra da müminlere ecir ve sevabı erişen eserler (miras bıraktığı mushaf-ı şerif, yaptırmış olduğu mes-cid ve ibadetgâh, yollarda yolcu konaklanacağı yer olarak yaptırdığı misafirhanelerden, akıttığı suların, hal-i sıhhat ve hayatında malından vermiş olduğu sadakadan, vakfettiği hayrattan) ibarettir."

Fevkalâde dürüst olduğu kadar da mert bir zat olan Arnavutluk Umumi Valisi Miralay Hasan Bey ve yine dayım Halil Bahri Bey'in kayınpederi Miralay Vasıf beylerle de karabetimiz vardır. (Şükrü Nail Paşa'nın oğlu Turgut Gökberktir. Ailesinin ismi Muhterem ve kerimesi de Nazire'dir.) Bu meyanda kabri Bodrum şehir merkezinde bulunan Ömer Paşa ve ağabeyi Mustafa Paşa ve oğulları Ahmet Paşa ve Kaptan-ı Derya Cafer Paşa ile oğlu Ali de büyük dayılarımızdandır. Mustafa Paşa ile oğlu Cafer Paşa türbede yanyana, koyun koyuna yatmaktadırlar. Babaannemin ağabeyi Bahriye üsteğmenliğinden liman reisliğine gelen Murad Efendi'yi de bu meyanda zikrederiz. Bir diğer dayımız da Kazım Karabekir Paşa ile aynı sınıfta ve aynı sırada yanyana oturan, okul birincisi olup Birinci Cihan Harbi'nde Yanya'da şehit düşen mert asker, Fransız ve Alman dili edebiyatı ve felsefesine hakimiyeti kadar Yunanca da bilen Kurmay Yüzbaşı Ali Rıza Bey'dir. Çok akıllı olduğu için okulda kendisine "Cin Ali" lakabı takılmıştır. Tam vesile teşkil etmişken tarihe gerçek bilgi sunmak dileğiyle diğerleri gibi babam mübârek zatla özbe öz kardeş çocuğu olan Ali Rıza Bey hakkında mühim bir askeri meselenin halledilememiş olması üzerine sinirlenen Gazi Mustafa Kemal Paşa hiç bir ayırım yapmaksızın ertafındakilere hitaben aynen şöyle der: "İçinizden bir Cin Ali daha çıkmadı ki!"

Tarihe gerçek bilgi sunmak üzere bir hususu vuzuha kavuşturmak istiyorum: Kaptan Paşa Turgut Reis'in çocukken denize ilk açıldığı yer (Domalan) mevkiidir. Eren Tepesi'ndeki heykelinin konulduğu yer yanlışır. Cenâb-ı Allah kullarının gözüne sokarcasına aslında beşyüz sene önce gemiye bindiği yerin Turgut Reis ile Domalan mevkiî arasında bulunan ve eskiden sahil yâni kara parçası iken zamanla deniz yiye yiye bugün sahile yakın ve denizin ortasında kalmış "işte burası!" dercesine denizin hiç dokunmayıp bıraktığı o tümseklik aynen öylece durmaktadır. Allah velisi babam da aynı yeri işaret ettikleri gibi, Hak Tealâ'nın lütfedip

âcizaneme müşâhede ettirdiği veçhile bir görüşmemizde Kaptan Paşa da bendenize aynı yeri işaret etmişlerdir. Rabbimin izniyle bir anda aynı yerde beraber bulunduk. "Torunum" diye boynuma sarılarak beni teyiden bu yerden gemiye bindiğini işaret etmişlerdir. Eşkâl-i Şerifleri aid olduğu kısımdadır.

Bir noktayı daha tebarüz ettireyim ki, Turgut Reis nahiyesine bağlı Karabağ Köyü'nün gerçek yerli halkı Kakavanlar ve Pandızlar olmak üzere iki koldan gelir. Bu her iki kol da bizim ailemizden meydana gelmektedir. Hususiyle belirtmek isterim ki, İyisi - kötüsü, güzeli - çirkini, menfisi - müspetiyle bir tarih olarak en az beşyüz seneden beri kesintisiz gerçek yerli halkı olmak şartıyla tamamı bizim ailemizden neşet eder. "Bodrum Tarihi" eserinde yazılı olduğu gibi Lise Tarih Hocası Mahmud Murat Tengiz de aynı soydandır. Bu ailenin ayrıca bir de Hacı Arnavutlar Kolu vardır ve bu kol da kalabalıkçadır. Bodrum, Milâs ve havalisinde iskân etmişlerdir. Yüce İslâm Dini için ve vatanımızın bekası uğruna ailemizden verilmiş nice şehitlerimiz vardır. Edep ve hâya ölçüleri içerisinde âcizanem bunlardan iki misal vermek istiyorum. Birisi Osmanlı Devleti'nin başta gelen şanlı şerefli amirallerinden şehit Turgut Reis Paşa'dır ki (1485-1565) aldığı Malta Adası'nda şehit olmuştur. Bugün Malta'da mübarek adını taşıyan ve denize bakan yokuş üzere en zenginlerin oturduğu en değerli, geniş bir caddenin olduğu taraf-ı âcizaneme bildirildi.

Şehitlerimizden bir diğeri yukarıda bahsi geçen, Birinci Cihan Harbi'nde Yanya'da şehit düşen Kurmay Yüzbaşı Ali Rıza Efendi'dir.

Kur'ân-ı Azimüşşan'ın şanına geldiği ve İslâm Dini'nin kendisine kurdurulduğu, ayrıca insanlara dedesi İbrahim Aleyhisselâm tarafından Müslüman isminin tesmiye edilmesinin (yani verilmesinin) vesile-i rahmeti olan ve ikibin yılı itibariyle milâttan ikibin ikiyüz sene kadar önce ve tamamı dörtbin ikiyüz seneye uzanan bir ulu soy ki işte o benim ailemin temelini teşkil eder. İşte, benim mübârek azîz atalarım. Cenab-ı Allah ah-lâkı güzel kullarını şefâat-ı şeriflerine ve himmet-i âlilerine nâil eylesin. Âmin.

Hazret-i Peygamber Efendimizin mübarek Silsile-i Şerifleri:
 Fahr-i Âlem Hazret-i Peygamber Efendimiz Muhammed Mustafa
 (SAV)

1 - Şerefli Babası Hazret-i Abdullah

2 - Şerefli Babası Hazret-i Abdulmuttalib

3 - Şerefli Babası Hazret-i Haşim

4 - Şerefli Babası Abdulmenâf

5 - Şerefli Babası Gusay

6 - Şerefli Babası Gilâb

7 - Şerefli Babası Mürre

8 - Şerefli Babası Kâab

9 - Şerefli Babası Luey

10 - Şerefli Babası Galib

11 - Şerefli Babası Fihri

12 - Şerefli Babası Mâlik

13 - Şerefli Babası Ennadr

14 - Şerefli Babası Kinâne

15 - Şerefli Babası Hüzeyme

16 - Şerefli Babası Müdrike

17 - Şerefli Babası İlyâs

18 - Şerefli Babası Mudâr

19 - Şerefli Babası Nızar

20 - Şerefli Babası Mad

21 - Şerefli Babası Adnân

22 - Şerefli Babası Âd

23 - Şerefli Babası El Mukavvim

24 - Şerefli Babası Sârih

25 - Şerefli Babası Yeşceb

26 - Şerefli Babası Ya'reb

27 - Şerefli Babası Sâbit

28 - Şerefli Babası aziz Peygamber Cenâb-ı İsmail Aleyhisselâm

29 - Onun da babası dört ulûl-âzm Peygamberden ikincisi İbrahim Halil Rahman Aleyhisselâm'dır.

Ve devâmen 12 İmam Efendilerimiz Hazerâtı bütünlüğü içerisinde Ali İbni Ebu Talip Şah-ı Velâyet ve mübârek refikâları Vâlide-i Macidemiz Fatımatüzzehra ve mübârek oğulları

Emir el Müminin İmam Hasan ve

Emir el Müminin İmam Hüseyin ve yine İmam Hüseyin Efendimizin mübarek oğlu

İmam Zeynel Abidin

Oğlu İmam Mehmet Bakır

Oğlu İmam Cafer-i Sadık

Oğlu İmam Musa Kâzım

Oğlu İmam Ali Rıza,

Oğlu İmam Mehmed Taki Efendimizde bağlanarak bir kol buradan devam eder ve bir diğer kol da İmam Musa Kazım ve İmam Ali Rıza Efendilerimizin torunu Gavs-ı Âzam Esseyyid Ahmed Abdülkadir Geylânî Efendimiz'den babam Esseyyid Ahmet Faruk Efendi'ye gelir.

12 İmam Efendilerimiz bütünlüğü olarak

Oğlu İmam Ali'yün Naki

Oğlu İmam Hasan Asker

Oğlu İmam Mehmed Mehdi Aleyhisselâm'da noktalanır.

Bilgi: Pek çok insan soykütüğünün nasıl devam ettiğini dahi doğru dürüst bilemiyor. Bir ifade ile diyelim ki, aynı anne - babanın öz be öz kardeş iki evlâdı bir bakıma iki ayrı nesepte gösteriliyor. Meselâ, İmam Hasan ve Hüseyin Efendilerimiz öz be öz iki kardeş oldukları hâlde İmam Hasan Efendimizin sülb-ü pâkinden gelenlerin erkeklerine "Şerif, kızlarına da Şerife denildiği gibi; yine İmam Hüseyin Efendimizin sülb-ü

pâkenden gelenlerin erkeklerine "Seyyid", kızlarına da "Seyyide" deniliyor. Hiç böyle soy kütüğü olur mu? Her ikisinden de gelen erkeklere "Seyyid", kızlara da "Seyyide" denir. Buradaki fark şudur: Eğer erkek evlât sülb-ü pâkten yani kesintisiz olarak baba tarafından geliyorsa, o Seyyiddir. Annesi halktan biri ile evlenmişse nispeti sebebiyle işte o zaman doğan çocuğun erkeklerine "Şerif, kızlarına da "Şerife" denir. Çünkü, Seyyid ve Seyyide doğrudan doğruya katıksız olarak baba tarafından gelir. Yalancıların-hasutların-fâsıkların kendinden kendine uydurma-düzmece verdikleri seyyidlik sıfatı taşımıyorlar. Onların damarlarında dolaşan saf kere saf Ehl-i Beyt-i Resulullah kanıdır. Bilelim ki, seyyidlik-seyyidelik çarşı pazarda alınıp satılmıyor.

Not: Ailemden yalancı-hırsız ve vatan haini çıkmadı. Elhamdülillah.

Vatanına acımayana acınmaz!. Böylelerine "deyyus-u vatan" denir.

Ey ademoğlu! Cenâb-ı Allah'ın bu takdirine hürmet ile birlikte şükret ki, imânın güçlü olsun ve her iki cihanda şeref kazanasın. Bu mübârek zât-ların yâni Hazret-i Peygâmbere ile İsmail = İbrahim Halil Rahman Aley-hisselâm arasında gelenlerin tamamı babadan oğula nûr-u Muhammedi taşırılar.

İllâ ve lâkin güzel ahlâk ve

Allah nzası için halka hizmet.

Pilot Bölge:

Bodrum-Peksimet Köyü Otluk Çukuru'nda bir karış toprağı dahi yüksek değer taşıyan denize nazır 24 dönümlük araziyi, anneleri Macide Tengiz hanımın adına Türkiye Cumhuriyeti Başbakanlık Vakıflar Genel Müdürlüğüne 1997 senesinde "Macide Hanım Vakfı" olarak tescil ettirerek devletin mülkiyetine geçirmeleri hususunda babaları, Atatürk Caddesi No:20/D adresindeki "Bodrum Câmii-Türbe ve Mezarlıkları Koruma, Yaptırma ve Yaşatma Derneğı" kurucusu ve Şaldır Şah Câmii Türbesi inşası ile ayrıca altı türbenin de ihyâsına öncülük eden emekli lise tarih hocası tevazu, edep ve hayâ timsali Tarikat-ı Arûsi-yi Selâmi'nin Ömeri Kolu meşâyihinden ve aynı zamanda Kaptan-ı Deryâ Şehid Turgud Reis Paşa ahfâdından Seyyid Mahmud Murad Tengiz (1918-1995) zât-ı muhterem'in vasiyetine sadık kalarak kendilerinden beklenildiğı gibi gösterdikleri güzel ahlâk örneğı ile balâda zikredilen tarlayı tapusuyla birlikte devletine devreden mümaileyhin evlâtları "fakir babası" sayın Ali Yalçın Tengiz, sayın Sündüs Telli ve sayın Yusuf Ziya Tengiz'i bu vesile ile takdir ve tebrik ediyoruz.

Cenab-ı Allah dü cihânda cümlesinden razı ve hoşnut olsun inşaallah. Âmin.

Bahis mevzû' türbeler:

1- Şaldır Şah Câmii ve Türbesi	: 15. asır
2- Koyun Baba Türbesi	: 13. asır
3- Eren Dede Türbesi	: 15. asır
4- Şeyh-Şehid Esseyyid Mustafa İsmail Dede Türbesi	: 16. asır
5- Kara Efe Türbesi	: 15. asır
6- Adsız-Atlı Sultan Türbesi	: 15. asır
7- Sarı Mehmed Türbesi	: 19. asır

Hadis-i Şerifler:

"Öldükten sonra da mü'minlere ecir ve sevâbı erişen eserler (miras bıraktığı mushaf-ı şerif, yaptırmış olduğı mescid ve ibadetgâh, yollarda yol-

cu konaklanacağı yer olarak yaptırdığı misafirhanelerden, akıttığı sulardan, hâl-i sıhhat ve hayatında malından vermiş olduğu sadakadan, vakfettiği hayrâtta) ibarettir."

"Kim ki boş, kuru ve çorak bir yeri ıslah ve ıska ve ekip biçerek ihyâ ederse ecre nâil olur. İnsan ve hayvan oradan faydalandıkça ihyâ edene sadaka yazılır."

"Sadakanın en üstünü su içirmek ve sulamaktır."

"Ekiniz, biçiniz, ziraatle meşgul olunuz. Zirâ ekip biçmek pek mübârek bir iştir. Ekinin ziyandan korunması için (ekine musallat) vahşi hayvanlara ve kuşlara karşı bostan korkuluklarını çokça yapınız."

"Her kim, kimseye ait olmayan bir arazi imâr ederse; o kimsenin o yere pek layık olacağı hakkında."

Bizim Vakıf Kanunumuz

1957 İla 1960 yıllan arasında Aziz şeyhim Arif-i Billâh Mustafa Aziz Hazretleri âcizaneme zaman zaman şöyle hitap ederlerdi: "Sen İçel mebususun." Bunun maddi ve manevi iki türlü mânâ-ı şerifi vardı. Burada birisini meknuz turalım. Bir diğeriini kaydedelim. Evimizde oturduğumuz yerden Devlet Hazinesi'nden tek kuruş almadan ve millete zerre kadar bir tek kuruşluk dahi olsa bar = yük olmadan aşağıda da görüleceği gibi Türkiye Büyük Millet Meclisi'nden çıkarttığımız üç maddelik gerekçeli bir kanun neşrinden bugüne kadar binlerce ve onbinlerce memur ve işçiye faydalı olmuş ve daha nice sayısız derecede memurlara, işçilere faydalı olmakta berdevâmdir. Bizim de bir vakıf kanunumuz olmasını âcizaneme nasip ve müyesser kıldığı için Hak Tealâ Hazretleri'ne nâ-mütenâhî minnet ve şükranlarımı ifade ederim.

Hazırladığım bu kanun teklifini TBMM'nde kanun olarak çıkarılması için bir değerli senatörümüze gönderdik. Mezkûr kanun teklifini okuyan muhterem senatör aynen şu ifadeyi kullanmışlardır: "Allah, Allah... Allah - Allah. Bunca seneden beri ne Türkiye Büyük Millet Meclisi milletvekilleri ve ne de Cumhuriyet Senatosu senatörleri büyük faydası olan böyle bir kanunu çıkarmayı akıl edememenin şu anda üzüntüsünü ve utancını yaşıyorum."

İşte bahis mevzû u' olan bu kanun teklifi sayın senatöre mektubumuzla birlikte aşağıda kaydedilmiş bulunmaktadır:

İstanbul, 23.5.1974

Aziz Beyefendi,

Senatör ...

Türkiye Cumhuriyet Senatosu

Ankara

Gerekçeli kanun teklifimizi saygıdeğer zâtınıza takdim etmiş bulunuyoruz. Bu hususta bizlere müzâhir olacağınızdan emin ve ümitvarız. Mühim bir boşluğu dolduracak olan teklifimiz sebebi ile çok kıymetli vaktinizin bir kısmını almış olacağımız için peşinen özür dileriz. Bizi bağışlamanızı bilhassa istirham ediyoruz.

Bilvesile selâm ve hürmetlerimizi sunar, Cenâb-ı Hak'kın birliğinden sağlık, sıhhat, afiyet ve üstün muvaffakiyetleriniz için el ve gönül birliği halinde daima duacınız olduğumuzu arzederiz.

Mehmed Faik Erbil

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ Makamına
ANKARA

GEREKÇELİ KANUN TEKLİFİMİZDİR:

Madde 1: Emekli Sandıkları ile Malûliyet, İhtiyarlık ve Ölüm Sigortaları Kanunu'na tabi hizmetlerin birleştirilmesi hakkında 228 Sayılı Kanun'un bazı maddelerinin değiştirilmesine, bazı maddelerinin ise kaldırılmasına ve bu kanun'a ek ve geçici maddeler eklenmesine dair 28.1.1970 tarih ve 1214 Sayılı Kanun'la ilgili olarak Özel Bankalar, Sigorta ve Reasürans şirketleri, Ticaret ve Sanayi Odaları ile Borsalar gibi Kanunlar da aidatlı şekilde geçen hizmet süreleri tamamının aşağıdaki (a) ve (b) bendleri hükümlerinden faydalanılmak üzere nazarı dikkate alınması hakkında,

a) 506 Sayılı Kanun'un geçici 20. Maddesinde yukarıda yazılı özel bankalar, şirketler, odalar ve borsalar veya bunların teşkil ettikleri birliklerde; malûliyet, yaşlılık ve ölüm yardımı yapmak üzere kurulmuş bulunan özel emeklilik sandıklarına aidat - prim ödemek suretiyle çalışmış personel, TÜRKİYE CUMHURİYETİ EMEKLİ SANDIĞI'na bağlı görevlere geçtikleri takdirde 228 sayılı Kanunu tadil eden 1214 Sayılı Kanun hükümlerinden geçmiş hizmet yıllarının tamamı mevcut hizmet yıllarına eklenmek suretiyle ve emekli keseneği esas aylıklarının tesbitinde de kademe ilerlemesi ve derece yükseltilmesi değerlendirilerek faydalandırılır.

b) Yukarıda sözü geçen Kurumlar'dan T.C. Emekli Sandığı'na tabi bir göreve geçmiş bulunan personel bu Kurumlar Sandıkları'ndaki aidatlarını - primlerini badehu almış olsalar dahi çalıştıkları yıllara ait aldıkları mablağı Türkiye Cumhuriyeti Emekli Sandığına devredilmek üzere, yüzde beş (%5) faizi ile birlikte ayrıldıkları işyerine iade ederlerse veya halen vazifede buldukları Kurum veznesine öderlerse bu kanunun âmir hükümlerine

rinden buralardaki geçmiş hizmet yılları ihyâ edilmek suretiyle faydalandırılmış olurlar ve ayrıca borçlanma yapılamaz.

c) İşbu kanunun maksadına uygun olarak yukarıda tariflendirilmiş yerlerde geçen hizmet sürelerini tevsik edenlerin hakları, mezkûr kanunun 1. Maddesinin (a) ve (b) bendlerine göre düzenlenir.

Madde 2: Ruhuna uygun olarak Anayasa'nın genel hükümleri çerçevesinde mağduriyet önleyici nitelik taşıyan bu kanunun tatbikine (1965 senesi'nde Bankalar Statüsü'nde yapılan değişiklik neticesi kapsamına alınan ilgili muaddel madde ve fıkrası) mani teşkil edemez. Ve bu kanunun 1. Maddesi (a. b. c.) fıkralarıyla bahşedilen haklar hakkı müktesep olarak aynen uygulanır.

Madde 3: İşbu kanun makabline şâmil olup, zaman aşımı tanımaz ve kaydı müddete tâbi olmaksızın Resmi Gazete'de yayınlanarak yürürlüğe girdiği tarihten itibaren muteberdir.

GEREKÇESİ: Ofarizma = Az kelimeli özsöz olarak Devlet Sektörü'nde ve hususiyile İktisadi Devlet Teşekkülleri'nde %2 nisbeti itibariyle bu kanunu sabırsızlık içerisinde bekleyen binlerce memur vardır. Ortalama aileleriyle birlikte düşünüldüğünde kabarık bir yekûn olduğu görülecektir. Ferdi ve cem'i olarak küçümsemeyecek bir nüfus teşkil ettiği aşikârdır...

Hayatın ağır şartları malûm-u zarifâneleridir. Her geçen gün ağırlaşmakta ve artmakta berdevam yaşama ve geçim şartları etkisini bilhassa dar ve sabit gelirliler üzerinde hissettirdiği de yine malûm-u ihsanınız cümlesindedir. Bundan hususiyile memur ve işçi zümresi muzdarip bulunmaktadır. Bu da bir büyük ızdırap tablosu olarak ayân beyan gözler önüne serilmiş durumdadır. Bu gerçek de yine malûm-u arifanelerinizdir.

Şimdi, bir ilâ beş sene arasında olmak üzere, bu kanundan istifade etmiş olmakla yirmibeş (25) fiili hizmet yılını doldurarak emeklilik muamelesine tâbi memur adedi bir hayli kabarıktır. Hatta otuz (30) seneyi doldurmak için bu kanunu muntazır memur sayısı da az değildir. Cümlesi

bu kanunun çıkmasını intizar etmektedir. Kati olmamakla beraber takriben bir rakam vermek gerekirse her halde onbinin üzerinde olacaktır. Bu takdirde bıkkınlık ve bezginlik içerisinde bulunan çilekeş memurların bir nebzecek olsun yüzleri gülecektir. Bu da saygıdeğer zâtınıza karşı coşkun bir sevgi, saygı ve muhabbet vesilesi olmak mânâsında ifadesini ömrünüz boyunca bulmuş olacaktır. Bu, her türlü zan ve şüpheden arınmış bir tahkik-i hakikâttir.

Personel mevzuatında bir büyük boşluğu dolduracak olan bu kanunun kabulü hususunda itibar etmek ve hassasiyet göstermek milli iradenin yegâne tecelligâhı dediğimiz Türkiye Cumhuriyeti Birleşik Büyük Meclisleri ve Hükümetlerini teşkil eden siz muhterem zevatın âli vazifeleri cümlesinden olduğu hiç şüphesiz biricik teselli kaynağımızdır. Veciz olarak deriz ki, refah kelimesinin taşıdığı değer hükümler burada meknuz bulunmaktadır. Şu halde bu bir bütün deyimdir.

Bu durum muvacehesinde ifadesini (ÂDİL) kelimesinin yüceliğinde arıyan memurlar, muhatap olarak zatiâlilerini seçmiş bulunmaktadır. Hak müsavi kuvvettir prensipleri ile, toplum ahlâkının insan hakları gibi ulvi mâna taşıyan ana gayesinden saptırılmak üzere soysuzlaştırılmak istendiği zamanımız içerisinde nadiren de olsa sizler gibi mümtaz şahsiyetlere duyduğumuz ihtiyaç şiddetle artmaktadır. Gerekçemiz meyanında bulunan bu fark-ı temyiz duygu ve düşüncemiz sürurumuzun kaynağı olmuş bulunmaktadır. Hürmetlerimle.

Mehmed Faik Erbil

*

657 sayılı Devlet Memurları Kanununa 1327 sayılı Kanun hükmünde kararname ile tadil ve eklemeyi ihtiva eden mezkûr teklif, Millet Meclisi'nde 18.3.1975 ve 6.5.1975'de görüşülmüş; fakat devrin Cumhurbaşkanı bu teklifimizi şahsen edindiğim bilgiye göre çeşitli menfaat gruplarının tesiri ve tazyiki altında kalarak Cumhuriyet Senatosu'na 11.3.1975'te iade etmiştir. Ancak 8.5.1975'te Millet Meclisi'ndeki görüşmeler neticesin-

de teklif 232 reyle kabul edildi. Akabinde, kanun 15.5.1975'te Cumhuriyet Senatosu'ndan da geçti. Böylece, 15.5.1975 tarihli 1897 nolu kanun olarak Resmi Gazete'de yayımlanarak yürürlüğe girdi.

Not: Bu kanun teklifimizle alâkalı gazete k p rleri elimizde mevcuttur.

Emekliliğim

Emeklilik dilekçemi muhtasaren burada kaydediyorum:

3.1.1980 tarihi itibariyle emekliliğimi talep ediyorum.

Emeklilik talebimi şimdiden yapmamın sebebi şudur: Hiç şüphesiz memuriyetimin 25 senesi içerisinde doğan birçok zarurî haller karşısında nice şehiriçi telefon konuşmaları yaptım. Bunun yanı-sıra şahsî mektup ve benzeri işlerim için pekçok kâğıt kullandım. Ayrıca ifade edeyim ki, izin vs. ufak - tefek sebeplerle devlet mesaisine kendimi tam veremediğim günlerim de oldu. Halbuki bunların cümlesi beytül-mâl'i ilgilendiriyor.

Bilcümle bu sebeplerden ötürü Kasım ve Aralık 1979 ayları ile Ocak 1980 ayı maaşlarımın tamamını genel giderlerde harcanmak üzere, genel müdürlük emrine takdim ve alacaklı hesabata intikâlini hasseten arz ve istirham ediyorum. Bunun karşılığında da bilâ ücret 3 Ocak 1980'e kadar devamlı olarak vazifeme gelip-gideceğimi sâlim bir duygu ve düşünce neticesi arzeylerim. Teyiden arzederiz ki, Talebimiz İlâhi Rıza'ya uygundur. Ayrıca, âciz şahsım ile herhangi bir şekilde temasa lüzum dahi yoktur. Takdirlerinize sunarız.

Bununla beraber 15 gün daha bekleyip de ikramiyemi farklı olarak alabileceğim tarafıma ısrarla söylenmesine rağmen teşekkürlerimi bildirip, teklife rağbet etmedim. Böylece, üç aylık maaşımla birlikte ikramiyenin bir kısmını da devlete bırakmış oldum.

Bunlar aynen gerçekleşmiştir.

Ayrıca, üç aylık maaşımın 2 aylığını Adapazarı, bir aylığını da Cağaloğlu Çocuk Esirgeme Kurumu'na bağışladım ve karşılık beklemediğim halde bize bir şükran madalyası verilmiştir.

Gelir Tevziindeki Adâletsizlik

Bir ülkeyi idare etmek mesuliyetini kaderin cilvesi neticesinde üstüne almış kimseler eğer milletini düşünmez de kendi şahsî çıkarları ve yaran kayırıp kollama gibi yollara saparak gelir tevziinde adâletsizlik yaparsa Allah, onu hem bu dünyada rezil rüsva eder ve hem de ukbâ hayatında zâlimler ile birlikte haşreder ki, o gidilecek ne fenâ bir yerdir. Esfel-i sâfilin... Bu babda inanmak veya inanmamak neticeyi değiştirmez. Dünya kururalıdan beri hiçbir akıllı ne kendine, ne sevdiklerine ve ne de hiç bir Allah kuluna kıymamıştır.

Kitabın ikinci baskısı sebebiyle vesile teşkil etmişken önemine binâen bir hususu kaydetmek zarureti hasıl oldu.

1- Gümrük Birliği yeniden gözden geçirilmeli ve icabında iptâl edilmelidir.

2- Tahkîm Kanunu yeniden görüşülmeli ve neticesi çok iyi hesap edilmelidir. Gerekiyorsa bundan sarf-ı nazar edilmelidir.

3- Devletten devlete toprak satışı kanunu yeniden ele alınmalı ve mütekâbiliyet esasına göre dahi olsa bünyemize uygun olmayacağı cihetle iptal edilmeli. Zirâ bu hususta ahlâki durumlar gözönünde bulundurulmalıdır. Çünkü bu her üç madde ülkemizin stratejik noktai nazarından ihânete-hiyânete ve çeşitli entrikalara müsait hale getirilmeye çalışılabilir.

Yemin

Yemin, Allah'ın üzerine yapılır. Bunun haricinde yapılan hiçbir yemin indallahda kabul görmez ve değer taşımaz.

Meselâ, tıp âlemindeki Hipokrat yemini.

Bu yemini yapanların hiçbirisinin yeminlerinin değer hükmü olmadığı gibi o yeminlerinden dolayı da mesuliyetleri yoktur. Hipokrat yeminine göre mesuliyetleri varsa ancak ahlâki ve vicdânîdir. Halbuki, Hüseyin İbn-i Sina, Hipokrat'tan katbekat üstün bir büyük âlim olduğu halde taşıdığı Müslüman ismi sebebiyle Hak Tealâ Hazretleri, bu kulu üzerine yemin edilmekten onu korumuştur.

Şimdi, yemin hususundaki emr-i ilâhileri aşağıda dercedelim:

2. Bakara Sûresi'nin 225. Âyet-i Kerîmesi:

"Allah-ü Tealâ yeminlerinizde lağvınız sebebiyle sizi muaheze etmez ve lâkin kalbinizin kesbeylediği şeyle muaheze eder. Allah-ü Tealâ hatayı affeder. Cezada acele etmez."

5. Mâide Sûresinin 89. Âyet-i Kerîmesi:

"Allah-ü Tealâ sizi kusursuz ve alışkanlık saiki ile olan yeminlerinizden muaheze etmez. Ve lâkin kasit ile ettiğiniz yeminlerden muaheze eyler. Bunun kefâreti ehlinizi (ailenizi) yedirdiğiniz şeylerin evsafından (orta derecesinden) olarak on fakir doyurmak, ya giydirmek, yahut köle ve cariye azad etmektir. Bunları bulamıyan için üç gün oruç tutmak vardır. Yemininizden dönerseniz (yemininizi bozarsanız) bu kefârettir. Yeminlerinizi muhafaza ediniz."

16. Nâhil Sûresi'nin 91. Âyet-i Kerîmesi:

"Ahid eylediğinizde Allah'ın ahdine vefa edin. Bu yeminlerinizi kuvvetlendirdikten sonra bozmayın. Nitekim, o yeminlerinizde Allah'ı kefil etmişsiniz. Allah işlediğinizi bilir."

Aynı sûre-i şerifenin 92. Âyet-i Kerîmesi: "(Yeminlerinizi bozarak) sağlam olarak eğirdiği ipliği tekrar bozan kadın gibi olmayın. Yeminlerinizi aranızda birbirinizi aldatmağa vesile etmeyin."

Mezkûr sûre-i şerifenin 95. Âyet-i Kerîmesi:

"Allah'ın ahdile kıymetsiz şeyleri satın almayınız. (Şahsî bir menfaat elde etmek için yalan yere yemin etmeyiniz, Allahı şahit göstererek yalan söylemeyiniz) ahde vefa ile Allah indindeki sevap size daha hayırlıdır. (Ettiğiniz ahde veya yemine sadakat gösterirseniz; sadakatinizin mükâfatı olarak Allah'tan umacağınız hayır, onları bozmaktan ele geçecek menfaatten daha hayırlıdır.)"

Hadis-i Şerifler:

"Allah-ü Tealâ'dan gayrisine edilen yeminlerin hepsi şirkidir."

"Yemin etmek isteyen kimse Allah'a yemin etsin yahut sussun (etmesin)."

Alpaslan Türkeş

Mevzu açılmışken alâkası sebebiyle bir hatırayı ihtisaren burada nakletmek istiyorum. Ekseriye tek başına ve arasıra da refikası ve evlatları ile beraber sık sık fakirhaneyi ziyarete gelen cennet mekân rahmetli Hacı Alpaslan Türkeş'e dedim ki: "Yahudi ve Hristiyan devletleri dahi tahrif edilmiş Tevrat ve İncil üzerine meclislerinde, senatolarında el basıp yemin ederken Türkiye Cumhuriyeti Devleti'nin hemen hemen tamamına yakını Müslüman olduğu halde Büyük Millet Meclisi'nde ve eğer varsa Senatosu'nda tahrihi muhal olan Allah Kelâmı Kur'ân-ı Kerîm üzerine niçin yemin edilmez ki! Hal böyle devam ettiği müddetçe Meclis'te yapılan yeminlerin hiç birisi Allah katında değer taşımadığı için sizler de o yaptığınız yeminlerden katiyen mesul değilsiniz. Tabiatıyla, hoş manzara değildir. Bir de şöyle düşünün: Yemin etmek üzere Kur'ân-ı Kerîm'e el basanın muhakkak surette istese de, istemese de içine bir korku düşer ki, üç kötülük yerine bir kötülük yapmakla iktifa etmek zorunda kalır. Ta ki ah-lâk düzelene kadar bu dahi millet - memleket hizmetinde kazanç değil midir?" Merhum Türkeş, bu ifadelerimize ciddiyetle aynen iştirak ettiklerini söylemişlerdir.

Vesile teşkil etmişken belirtelim. Biz Allah adamıyız. Allah işçisiyiz. Siyasetle zerre misâli alâkamız yoktur. Bu sebeple muhterem zatın ne evinin, ne bürosunun, ne parti merkezinin ve ne de herhangi bir parti teşkilatının yolunu bilmeyiz. Allah'a, Peygamber Aleyhisselâm'a, Din-i İslâm'a ve Kur'ân-ı Kerîm ile Ehl-i Beyti Resulullah'a, Enbiyâ ve Evliyâ'ya büyük hürmet taşıyan ve içinden çıktığı ordusuna toz konduramayacak kadar vatan sevgisi ile dolu olan bu muhterem zât, aslında kesile-

cek bir horozun kanını görmemek için dahi sırtını dönecek kadar yufka yürekli, merhametli, her yönüyle devlet adamlığı vasıflarını haiz, dürüst, vefalı, edepli, terbiyeli ve bilge bir zât idi. Türkiye'de Cumhurbaşkanlığına en lâıyk bir kimse olduğunu rahatlıkla ifade edebilirim. Türkiye Devleti Cumhurbaşkanı olmasını çok arzu ettim. Ancak, bu bir rıza lokmasıdır sırtından Cenâb-ı Allah'ın sunduğu nimeti yemesini bilemedi. Fakat, bu dünyadaki en büyük beşeri makamdan çok daha ziyadesi Gerçek Hayat'ta kendisine ikrâm edilmiştir. Bu hikmeti tefekkür etmekte güzellikler vardır. Rahmetli Fatihâ-ı Şerifesi'ni beraberinde götürmüştür. Hiç bir kimseye nasip olmayan tarzda bu dünyadan göç etti. Şöyle ki, cenaze merasimi müddetince üzerine evvela kar yağdı, arkasından sulu kara çevirdi ve son olarak da yağmur dediğimiz rahmetle noktalanarak uğurlandı. Bu Rabb'in kendisine bir iltifatı idi. Nâhak yere tutuklu kaldığı 12 Eylül'den sonraki hayatı, vefatına kadar kendisine göre kemâlât içerisinde geçmiştir. Bilhassa gösterdiği olgunluk, ciddiyet ve mert tavrı buna ne güzel misâldir. Sinemize gömdüğümüz bize verdiği çok değerli bilgileri bu âlemden göç ile Hakikat hayatına taşımış olacağız. Hikmet sahibi Ulu Tanrı'ya sığınarak deriz ki, bu devlet güzel hizmetler için başında bir Eştürk - Türkeş görür, inşaallah.

Celâl ve Cemâl sıfatlarının mâliki olan Allah'a hamdimiz ve şükrümüz büyüktür.

1977 senesi Nisan ayının başında Kadıköy - Kızıltoprak Çamaltı mevkiinde muvakkaten ikâmet eden Aziz Şeyhimi ziyaret ettiğimde: Hacı Alpaslan Türkeş'ten bahsettiler. Burada, bir inceliğe dikkat çekmek istiyoruz. O da şudur: Kendileri bu emânet kelâmalarını takiben 5 Mart 1979'da yani bir sene onbir ay sonra bu âlemden çekildiler. Aniden muhatap kaldığım üç sual bize Cenâb-ı Allah'ın mekrinin yüceliğini anlatmış oldu. Demek oluyor ki, kim olursan ol, bazı dualar indallahta kabul edilmiyor. Teyiden belirtmiş olalım ki, Türbe-i Şerifte 5 Mart 1997 tarihinde yapmış olduğumuz dua bu hakikati ifade etmektedir.

1987 senesi 11 Aralık'ta her sene gittiğimiz Hazret-i Mevlâna ihtifâli sebebiyle bulunduğumuz Ankara'da ailesiyle birlikte ziyaretimize geldiği Bulvar Palas'taki akşam yemeğinde aleni olarak heyecanlı bir ifade ile şöyle demişti: "Cenâb-ı Allah'ın izni iledir ki, Hazret-i Pîr Seyyid Abdüsselâm el Esmer Sultan'ın çok himmetini gördüm ve üç bacaklı idam seh-

pasına mübareğin attıkları bir tekme ile idamdan döndüğüm gibi bugün dimdik ayaktayım."

Bildiğim kadarıyla rahmetli Hacı Alpaslan Türkeş'in nüfus kaydındaki ismi Hüseyin Feyzullah'tır. Bunun aslı şudur: Biz işin aslını biliyorduk ama vesile teşkil etmişken kendisinin 1989 senesinde bize söylediği bir sözü burada nakledeyim: "Ankaralı Büyük Evliyâ'dan Küçük Hüseyin Efendi Hazretleri'nin huzuruna kendisi 7-10 yaşları arasında iken ebeveyni tarafından getirilmiş ve mübarek zât kendisine bakarak, şahâdet parmağı ile işaret eyleyip "Bu çocuk...Bu çocuğa dikkat edin. Türk tarihi bu çocuğu altın harflerle yazacaktır" diye buyurmuşlardır. Buradaki incelik şudur: Alâkaları sebebiyle daha önce ebeveyni oğullarına huzuruna getirdikleri mübareğin ve mürsidinin ismi şeriflerini koymuşlar.

Bu vesile ile Büyük Evliyâullah Hazerâtı cümlesinden olup, yolumuzun ulularından Ârif-i Zât-ı Billah Esseyyid Mevlâna Küçük Hüseyin Efendi'yi ve halife-i hassı Zât mürsidi Esseyyid Ömer Fevzi Mardin Hazretleri'ni zikrettikten sonra terbiyesinde yetişmiş pek çok değerli dervişlerinden birkaçının isimlerini burada dercetmek istiyoruz: Eski Başvekillerimizden vatanperver Hüseyin Rauf Orbay, beynenmilel tıp ilmi ile mücehhez Ord. Prof. Dr. Hasan Reşat Sığındım, yine tıp âleminden Ord. Prof. Dr. ve aynı zamanda Paşabahçe Tezyin-i Sanatlar hocası muhterem Ahmet Süheyl Ünver, Washington Büyükelçimiz Münir Erteğün, eski Adliye ve Hariciye Vekillerimizden Ord. Prof. Dr. Yusuf Kemal Tengirşenk, Sağlık eski Bakanlarından tıp profesörü Dr. Nihat Reşat Belger, Atina Büyükelçimiz Enis Akaygen, Müzeler Umum Müdürü Prof. Dr. Burhan Toprak ve Mareşal Mustafa Fevzi Çakmak ve teğmen rütbesi ile huzuruna varıp mübareğin kendisine gösterdiği keramat üzerine ömrünün son demine kadar mum ışığında Kur'ân-ı Kerîm okuyan Balıkesir Kumandanı Korgeneral Kurtcebe Noyan Paşa. Bu vesile ile ayrıca belirtmiş olalım ki Halvetî Tarîkatinden Şark Orduları Başkomutanı Kazım Karabekir Paşa, Mevlevî Tarîkatinden Hava Kuvvetleri Komutanı Orgeneral Tekin Arıburun (Paşa) ve Aziz Şeyhimin "Ordumuzun en değerli paşası Faik Türün Paşadır." diye buyurduğu 1970 ile 1973 arasında İstanbul 1. Ordu Kumandanı Org. Faik Türün Paşa da birer mübarek tarîkat mensubudurlar. Cenab-ı Allah bu şerefli zâtların cümlesine gâni gâni rahmet eylesin.

Beşiktaş'ta T. Arıburun Paşa ile görüştüğümüzde 18 oy daha alsaydınız, bugün cumhurbaşkanıydınız, paşam dediğimde bana cevap olarak "Hakk tazyik edilmez ki... Hakk tazyik edilmez ki" demeleri üzerine kendilerini tebrik ettim.

Not: Rahmetli Mareşal M. Fevzi Çakmak vasiyeti üzere, mürşidi Ankaralı Küçük Hüseyin Efendi Hazretleri'nin türbesinin yanında medfun olup, dolayısıyla damadı rahmetli Prof. Dr. Burhan Toprak da aynı sıradadır. İstiklâl Savaşında ve hususiyile Afyon Cephesi'nin sökülmesinde ve ordumuzun zaferinde Küçük Hüseyin Efendi Hazretleri'nin manen destekleri çok büyük olmuştur. Şimdi, yine Küçük Hüseyin Efendi Hazretleri'nin büyük hizmetleriyle ilgili bir başka malumat verelim:

Mübârek Küçük Hüseyin Efendi Hazretlerinin huzuruna büyük bir evliya olduğunu öğrenen Suat Hayri Ürgüplü'nün babası o devrin Şeyhülislâmı Hayri Efendi gelirler. Aralarında şöyle bir konuşma geçer. Küçük Hüseyin Efendi Hazretlerine hitaben Şeyhülislâm Hayri Efendi: "Efendim tahsiliniz nedir?" diye sorarlar. Mübarek şu cevabı verirler: "Maksûd." Bunun üzerine Hayri Efendi istihza ile güler ve şöyle söyler: "Aman, efendim. Benim odacım dahi maksûd dersini çoktan geçti." Akabinde alaycı bir tavırla anlayamadığını ifade eder. Mübarek yine "Maksûd evladım" cevabını verirler. Konuşma bu kadardır. Adı geçen Şeyhülislâm Efendi huzurundan ayrılırlar, fakat maksûd kelimesi kendilerini ömürleri boyunca meşgûl eder. Aradan onbeş sene geçer ve maksûdun yüce ifadesini bir hâl üzere Kur'ân'dan öğrenmiş olurlar. O da şudur: "Maksûd, âlem-i cemâle intikâl etmeden önce dünyasında iken Rabbını gören Allah'ın saltanatlı velileridir. Zirâ onlar daha dünya hayatında iken Rablarını görmüşler ve maksûda ermişlerdir." Bunun üzerine Hayri Efendi ahvah eder ve hemen derlenip, toparlanıp, af dilemek ve cehlini itiraf için mübareğin huzur-u şeriflerine gitmek ister. Bir dostu "Pekii, bu arzunu yerine getireyim. Haydi kalk gidelim" der. Eyüpsultan'a gelirler ve oradan kabristana yönelirler. Bu esnada Hayri Efendi durur. "Yoksa mübârek bu âlemden çekildi mi?" diyerek refikine sorarlar. "Evet. Türbesine gidiyoruz" cevabını alınca aynen şöyle dövünürler: "Eyvah! Hayri Efendi, sen ne halt ettin? Meğerse ben ne kadar cahilmişim." Türbe-i Şerifi ziyaretten sonra oğlu Suat Hayri Ürgüplü'ye şu vasiyette bulunurlar: "Ey oğlum. Allah bana bir nimet ikram etti. Ben faydalanmasını bilemedim. Eğer bir

gün başın sıkışırsa Eyüp tepesinde türbesi bulunan mübarek zât Küçük Hüseyin Efendi Hazretlerini ziyaret et ve yüzü suyu hürmetine müşkülünün halli için o mübârek kapıda Allaha yalvar. Muhakkak Allah yardımcın olacaktır. Benim elimden kaçırdığım o nimetten sen nasiplen."

İşte, Suat Hayri Ürgüplü Tekel Bakanı iken hakkında açılan dava karşısında Küçük Hüseyin Efendinin makam-ı şerifine giderek Allaha şu niyazda bulunur: "Ey Allahım. Suçlu değilim. Aile şerefimiz ayaklar altına alınmak isteniyor. Huzurunda bulunduğum mübarek zatın yüzü suyu hürmetine bu iftira davasından beni kurtar" diyerek hüngür hüngür ağlarken, yapıştığı türbenin demirleri dua esnasında devamlı salıncak gibi sallanır. Ve tam yedi gün sonra her türlü baskıya rağmen beraat kararını almıştır. Ondan sonra mübareği unutmamış ve fırsat buldukça ziyaretine gitmiştir.

"Bu dünyada a'mâ (kör) olan ahirette de a'mâdır ve yolunu daha ziyade şaşırmışlardır." Esrâ: 17-72.

Şimdi, birbirinden değerli güzel ahlâk sahibi ve hizmet erbabı bu muhterem zevâta kimsenin diyebileceği herhangi bir sözü var mıdır? Keşke herkes bunlar gibi olabilse de vatanımız güllük gülistanlık bir hüviyet arzetsen. Bunların hepsi mübârek zâtlara hizmet etmiş tarikat ehli şerefli insanlardır. Ey ölümsüz âhiret hayatının güzel insanları, Allah'ın selâmeti üzerlerinize olsun.

Bedirhan Paşa'nın 93 torunundan birisi (Derviş) Ali Bey'in oğlu olup Aziz Şeyhimin akrabası ve Şeyhime acizanem tarafından takdim edilen T. Öğretmenler Birliği genel başkam Üveysi Velî keşif ve keramât, edep, hayâ ve tevâzu sahibi Ahmed Sami Ayrıl (1315=1889-1984) Arusi-yi Selâmi Tarikat-ı Şerifi'nin halifelerinden olmuştur. Aziz Şeyhimin işaret ettikleri "Sahte çıkacak" (6) kelâm-ı şeriflerini imâ ederek "Biz onları tanımıyoruz ve kabul etmiyoruz. Zirâ, onlar bizden değildir" demişlerdir. Sırr-ı Üveys ve aynı zamanda Şeyh-i Ekber-i Sâni makamında bulunan Ömer Fevzi Mardin Hazretleri'nin yazdığı Esmâ-ı Hüsnâ'yı görünce, bu mübârek kitabın İslam âleminde ve yeryüzünde ikinci misâli yoktur, bu kıymetli kitap Kur'an-ı Kerim'in anahtarındır demişlerdir. Bu zât Allah rızası için Allah kullarına birçok hizmetlerde bulunmuştur. Allah sırrını takdis eylesin.

Aziz Şeyhim'in mübârek dedelerinden biri olan Hazret-i Peygamber Efendimizin Başkumandanı ve "Seyfullah" (Allahın Kılıcı) ünvanına sahip

Hazret-i Halid bin Velid'dir. Şeyhimizin bir diğer cihetten dayısı mübârek zat Esseyyid Ömer Fevzi Mardin Hazretleri'dir. Ömer Fevzi Mardin Hazretleri'nin secere-i şerifi küçük oğlu rahmetli Rauf Mardin beyde bulunan Kur'ân-ı Kerîm'in arkasında yazılıdır. Şimdi yine Şeyhimin dedelerinden biri İstanbul Çemberlitaş'da türbe-i şerifesi bulunan "Kara Baba Hazretleri" ve bir diğeri Osmanlı - Türk tarihine büyük hizmetleri bulunan Şeyh İdris-i Bitlisi Hazretleridir. Devamen, bir diğer dedesi hakkında Cinci Hoca diye menfi propoganda yapılarak halka yanlış tanıtılmış, aslında Serâsker (Paşa) Şeyh Hüseyin Hazretleridir. Gelelim bir diğer mübârek dedesi ve aynı zamanda yeryüzünün gelmiş - geçmiş en başta gelen ulularından Cenâb-ı Şeyh-i Ekber Muhyiddin Arabi Efendimizin hem üvey oğlu hem de dervişi olan ve Konya'da türbe-i şerifi bulunan büyük Evliyâullah hazerâtından Sadrettin-i Konevî Hazretleri'dir. Sadrettin-i Konevî Hazretleri'nin mübârek makamını temiz duygu ve düşünce ile ziyarete gelen devrinin şerefli Türk kumandanlarından bir zât orada Allah'a el uzatıp, avuç açarak mübareğin yüzü suyu hürmetine yaptığı uzunca bir duadan sonra hazıruna dönüp şöyle demiştir: "Mevcut silahlarımız ve diğer bilcümle askerî güçlerimiz ile bizler vatanımızın dıştan görünürdeki güçleriyiz. Asıl huzurunda bulunduğumuz bu ve diğer mübarek zatlar memleketimizin hakiki koruyucularıdır. Hak Tealâ Hazretleri'nin nusreti ve bu mübarek zevâtın yardımları olmadıkça bizim zâhirî gücümüzün ve kuvvetimizin neticeye tesiri olamaz. Biz bir memlekete gittiğimizde eğer varsa ilk önce Cenâb-ı Allah'ın o yerdeki manevî kumandanını ziyaret ederiz."

Cenâb-ı Hakk'ın muhabbeti - selâmeti, Hazret-i Peygamber'in şefaati ve Sadrettin-i Konevî Hazretleri'nin himmeti bu şerefli Türk komutanının üzerine olsun. Nûr içinde yatsın. Âmin.

Pek çok misâlden bir ikincisi: 93 yani 1877 - 78 Osmanlı'nın bu savaşa Murahhas üye olarak gönderdiği Fuad Paşa da bu vasıfta muhterem bir Müslüman - Türk kumandanıdır. Allah gâni gâni rahmet eylesin. Makamı Firdevs olsun. Âmin.

Asrımızda da buna benzer imâni güçlü, güzel kelâm sahibi başka kumandanlarımız da mevcuttur.

Cenâb-ı Hak vefat edenlerine gâni gâni rahmet eylesin ve nûr içinde yatsınlar. Berhatat olanlarına ise selâmet ve hayırlı ömürler versin.

Aynı minval üzere günümüze ait bir paşamızdan bahsedeceğiz. Kadîrî Tarîkat-i Şerifinden gelip, Arûsi-i Selâmi Tarîkat-i Şerifinden hilâfet alan Jandarma Sınıfı paşalarımızdan olup Kastamonu'da Cenâb-ı Pîr Hacı Şaban-ı Velî Efendimizin çilehânesinde kırk gün çile devrini ikmâl eden cennetmekân Abdülkâdir Paşa (= Kadri Yıldırım Paşa) (1899 - 1980) bu âlemden 1980 senesi Mayıs ayında ne büyük bir bahtiyarlıktır ki Arûsi-i Selâmi Tarîkati Şeyhi olarak göç etmiştir. Allah'ın selâmı üzerine olsun.

Şeyhimizin huzurunda bazı kimseler bulunuyordu. Abdülkâdir Paşa da acizânem de huzurundaydık. Huzur-u Şeyh'te birilerinden lâubalimsi bir hâl zuhur etti. Mübârek paşamız yavaşça kulağıma eğilerek, aynen şöyle söyledi: "... İki paralık dünya işini yaptırmak için gittikleri herhangi bir makam sahibi kimsenin huzuruna çıkmadan önce kendilerine itina ile çekidüzen verirler de Allahın koskoca evliyâsının huzurunda sergiledikleri şu yılışık hâle bakın, kardeşim." Böylece üzüntü ile onlar adına utançlarını belirtmiş oldular.

1964 senesinde rahmetli Alpaslan Türkeş suret-i mahsusada şeyhim Ârif-i Billah Mustafa Aziz Çınar hazretleri'nin huzuruna gelir ve birlikte akşam yemeği yerler. Birara Türkeş Bey kendilerine siyaset yolu ile memlekete hizmet etmek arzusunda olduklarını ifade ederler. Mübârek şeyhimden aldıkları cevap aynen şöyledir: "Alpaslan Bey, siz siyaset yapmıyorsunuz. Sizin yaptığımız vatan müdafiliğidir. Bu yolda hizmete devam ediniz."

Yirmibeş sene sonra yani 1989 Senesi içerisinde fakirhanemizi ziyaret günlerinden birinde idi ki akşam yemeğini müteakip âcizaneme evveliyatını bilmediğim ve o esnada muhatap olduğum yukarıda bahsedilen aynı suali soran rahmetliye cevabımız şu oldu: "Sizin yaptığımız siyaset değildir. Siz hizmetlerinizi vatan müdafaasına hasretmişsiniz. Yolunuza devam ediniz. Allah muvaffak eylesin." Deyince, rahmetli bunun üzerine birdenbire heyecanlandı ve Allah Allah, Allah Allah diyerek dedi ki: "25 sene beri sakladığım bir sırrı şimdi ben de size açıklayacağım. 1964 senesinde Şeyh Aziz Çınar Hazretleri'nin bana söylediğini tam 25 sene sonra, yani 1989'da siz de aynen söylüyorsunuz."

Sohbet esnasında bir ara sıkıntılı ve üzüntülü olduğundan bahisle şöyle dediler: "Efendim, ülkücü gençlerimizin, evlatlarımızın şehâdeti hususunda sanki suçlu ben imişim gibi gösterilmek isteniyorum. Bundan da çok

üzüntü duyuyorum. Eğer müsaadeniz olursa şimdi buradan telefonla genel merkeze hemen istifamı bildireyim ve yarım saat içinde hizmetlerimi burada noktalamış olayım."

Cenâb-ı Allah'ın izni şerifiyle cevabımız şöyle oldu: "Hayır. Zâtınızın üzüntüsünü, kederini mucip olacak hiçbir vebâliniz yoktur. Hazret-i Peygamber Efendimiz o vatan şehitlerinin hepsini kanatları altına almıştır. Bundan daha büyük saadet olur mu. Siz yiğit bir insan ve büyük bir vatanperver olarak hizmete devam ediniz." Deyince çok rahatlayıp, memnun kaldılar ve bu ifademiz üzerine "pekii efendim" dediler ve istifa etmekten vazgeçtiler. 1989 senesinde genel başkanlıktan ayrılması da böylece önlenmiş oldu. Sinemizde saklı nice gerçeklerin en küçüklerinden birisi budur. O gün beraber geldikleri refİKası da bu konuşmayı olduğu gibi duydular.

İçinden geldiği ordumuzu çok sevdiği gibi bunun yanı sıra emniyet kuvvetlerimizi de takdir eder ve kendilerine sevgi ve muhabbet beslerlerdi. Bilhassa Milli İstihbarat'a çok önem verirdi.

Yakın - uzak, partili - parti dışı, asker - sivil olmak üzere hüsnüniyetle iyilik ettiği pek çok kimseden gördüğü ihanet ve nankörlükten başka çeşitli kesimlerden kulaklarına nice kirli fitne lafları, yalan sözler geldiği içindir ki uzunca bir müddet haklı olarak eşhasa karşı duyduğu itimatsızlık şüphecilğe yol açmıştı. Cenâb-ı Allah'ın yardımı ile zaman içerisinde bunlardan mümkün merteye arınmıştır. Kendileri mazbut bir aile hayatı içerisinde, gayet edepli idi ve bir gün dahi olsun bacak bacak üzerine attığını görmedim. Daima iki eli dizleri üzerinde otururlardı. Acırım kendisine dünyada iken zulmedenlerin gerçek hayattaki hallerine!..

Tekrar ediyorum: Bu vatanda cumhurbaşkanlığına her bakımdan en lâ-yık bir zât idi. Zaman zaman kendilerine inşallah devlet başkanı olursunuz derdim ve refİKası Sayın Saadet Seval Türkeş'e de siz buna hazırlanın ifadesinde bulunduğumda hiç cevap vermez sadece tebessüm ederlerdi. Küçük oğluna (keskin kılıç) ismini koydum.

Sünnetini takiben bir gün müddetince kan kaybına uğramış ve ne yapmışlarsa kanı durduramamışlar. Bundan büyük endişe duyarak çocuğu fakirhâneye getirdiler. Kısa bir duayı müteakip kan derhal durdu ve böylece çok rahatladıklarını ifade ettiler.

Ey Allah kulları! Kim olursanız olun, duayı asla küçümsememenizi ve dua etmekten uzak durmamanızı tavsiye ederiz. Zirâ, Kur'ân-ı Kerîm'de Cenâb-ı Allah önemine binaen dua üzerinde durduğunu buyurur.

İşin farkına epeyce bir müddet sonra vardıklarını müşâhede ettim. Meğerse bu örtü altında bize verilen vazife cennet mekân rahmetliyi ukbâ hayatına hazırlamış. Cenâb-ı Hakk'a hamdimiz - şükürümüz ziyâdedir.

Rahmetli 27 Mayıs 1960'ı, özetle ifade edersem şöyle anlattılar: "27 Mayıs harekâtı doğrudur ve makbulümdür. Zirâ halkımız kardeş kavgasına sürükleniyordu. Nitekim, kahvelerine kadar kamplara ayrılmıştı. Vatanın bütünlüğü tehlike arz ediyordu. İçeride hainler, dışarıda düşmanlarımız, sevinç tezahürleri göstermekteydi. Rahmetli Adnan Menderes'i ziyaretimde kendileri bana harekâtı tasvip ettiklerini ve imzasını taşıyan kendi el yazısıyla bunu teyid etmek istediklerini beyan ettiklerinde sanki biz tazyikle bunu yazdırmışız gibi bir durum meydana gelir düşüncesi ile olduğu kadar aynı zamanda fitneye de yol vermemek için isteği kabul edemeyeceğimi söyledim. Ayrılırken rahmetlinin düşmanı olmadığımızı ve haklarında müspet düşündüğümüzü kendisi de farketmişlerdi. Asıl fikrimiz; fitnenin bertaraf edilerek, kardeş kavgasını önlemek ve vatanın bütünlüğünü korumak için üç sene iktidarda kalıp, bu arada tahsisatını vermek suretiyle rahmetli Adnan Menderes'i İsviçre'ye göndermek ve vaziyet normale avdet edince de tekrar vatana dönmesini teminen seçimlere girmesini sağlamaktı. Maalesef, bu temiz düşüncemiz ihanete uğramıştır. 28 Mayıs 1960'ı şiddetle reddediyorum. Zira, zulüm yapıldı ve nahak yere cana kıyıldı. Tarihi vesika olarak Hindistan - Yeni Delhi'den devlet müşaviri sıfatı ile çektiğim telgrafta ve yazdığım mektupta da idamlarını suret-i katiyede tasvip etmediğimi bildirdim. Ben 27 Mayıs'a kendilerine çok itimat beslediğim değerli bir paşamızın isteği ile dahil oldum. Eğer sen aramızda olmazsan, bunlar iki satırı yazıp bir araya getiremezler, dedi. Paşamız da benim gibi iyi duygular sahibi idi. Bunun için kabul ettim."

Konuşmaya devam eden şöyle dediler: "Said-i Nursi bahsine gelince; Urfa'da Makam-ı İbrahim'den naaşını alıp nakletmemiz belki doğru değildi. Kabir nakli gece uçakla üç kişi tarafından yapılmıştır (...) İkinci bir Kâbe yapılmasından korktuğumuz için böyle davranmak zaruretini

duymuş olduk. Burada niyetim halistir. Hata yaptığımı düşünmüyorum. Varsa, Allah'tan af dilerim."

Hususi görüşmelerimizden birinde bize "Müslümanım ve bir müslüman olarak yok denildiği ve yerildiği zamanlarda varlığını dile getirdiğim Türk ırkının mevcudiyetinin sağlam düşünce ve berrak fikirle isbatı üzerine uğradığım dahili ve harici bütün tasallutlar eğer suç teşkil ediyorsa ben buna çoktan razıyım" diyen merhum Türkeş'e şöyle dedik: "Cenâb-ı Allah itibarınızı ziyadesiyle iade edecektir." Nitekim, fuzûli yasakların kaldırılmasından sonra vefatına kadar geçen zaman dilimi içerisinde üç - beş arkadaşı ile birlikte merhum Alpaslan Türkeş Türkiye'nin tutkalı, âdetâ gizli bir cumhurbaşkanı gibi herkes tarafından, hattâ bir dönem katı muhaliflerince bile mütalâa ve kabul edilmişti.

1996 senesi 27 Ekim Pazar günü saat 14.30 sıralarında Eyûb Sultan Hazretlerini ziyaretim esnasında edep ve hâyânın en güzel örneklerinden birini gösteren insan güzeli hüviyetindeki "O ledün ilmini hâmil Zât-i Şerif teşrif ettiler ve âcizaneme mirâs ve mirâs hukuku ve 3 vâristen bahsediler. Bahsedilen bu mirâs aile mirâsı değildir. Gördüm ki, üstü örtülü olarak rahmetli Alpaslan Türkeş Beyi tasvip ediyor ve fakat sonrası için hüzünlü bir halin meydana geleceğini ima ediyorlardı. Bunlar değişmeyen gerçeklerdir.

Yine 1996 senesi 30 Kasım Cumartesi günü saat 14.00 sularında Ebû Eyyûb El-Ensârî Hazretlerini ziyaret ediyordum ki insan güzeli hüviyetindeki o dost yukarıda yazıldığı bir ay önceki konuşmamızdan tatmin olmamış olacaklar ki müeddep bir halde teşrif ettiler ve hafif bir tebessümü müteakip aramızda bir kısa konuşma daha oldu. Bu görüşmemizden memnun kaldıklarını "Allah senden razı olsun" ifadesiyle belirtmişlerdir. Bunun akabinde selâmlaşarak hem sevinç ve hem de kendi adına olmayan hüzün ile o zât-ı şeriften ayrılmış oldum.

Hızır itibarî bir isimdir. Hızır Aleyhisselâm ise mevcuttur. Ancak, Cenâb-ı Allah'ın darda olan herhangi bir kuluna yardım için yetişen yardımını esirgemeyen "Hızır" işlerinde kullandığı kulları vardır. Bu da böylesi kullar için Allah'ın ne güzel bir lütf-u ihsânıdır.

Onlar boşuna bir tek kelime söylemezler. Benim bu husustaki düşüncem şudur: Dilerim Allah'tan milletimiz ıstırap, vatanımız da zarar gör-

müş olmasın. Böylece önceden bir ölüm haberini veriyor ve sonrasını işaret ediyor. Ayrılırken son söz olarak acizaneme tebessümle şöyle dediler: "Ben çok zenginim."

Hakikat hayatına dair bir misâl: Alparslan Türkeş Bey'in kendisine, bir büyük şehrin tapusunu sana verelim, dünyaya döner misin deseler, başını çevirip bakmaz bile.

Konu ile ilgili Hadis-i Şerifler:

"Ne mutlu o kimseye ki kendi ayıbını ıslaha çalışmaktan, başkalarının ayıplarını görmeye vakti olmaz. Malının fazlası ile fukaraya bakar. Fazla söz söylemez ve sünnet-i seniyyeye riayet ederek bid'at'a sapsaz. "

"Cennette yüz derece vardır ki Allah onları, Allah yolunda cihad eden mücahitler için hazırlamıştır. İki derece arasındaki mesafe; gökle yer arasındaki mesafe gibidir. Siz Allah'tan (cenneti) dilediğinizde ondan (Firdevs) i isteyin. O; cennetin efdâlidir. Ve cennetin en yücesidir."

"Cennete muttali oldum. Ehlinin ekserisini dünyada fakir olan kimse-lerden buldum."

"Cennet ehli arasında ne ihtilaf vardır, ne de düşmanlık. Gönülleri bir gönüldür, onlar sabah ve akşam Allah'ı tesbih ederler."

"Cennet ehlinin hastalık görmeyecekleri hakkında."

Vesile teşkil etmişken; mühim bir hadis-i şerifi buraya dercetmiş bulunuyoruz:

"Uyku için yatağa yatarken evvelâ Fatıha-i şerife, saniyen İhlâs-ı şerifi okuduğun halde, ölümden başka herşeyden emin olursun."

Not: Rahmetli Adnan Menderes'i idam edildiği günün gecesi bir Rahmani Rüyâ'da Resûl Aleyhisselâm ile mübârek torunu Esseyyid Abdülkadir Geylânî Hazretleri'nin himâyesinde küçük bir çocuk halinde müşâhede ettim. Sâfiyeti üzerinde cennetlik idi. Allah'ın rahmeti üzerine olsun.

Hâmiş: Rahmetli Alparslan Türkeş'in ısrarlı istekleri üzerine, çok hürmet ettiği Ârif-i Zât-ı Billâh Küçük Hüseyin Efendi ve Mürşidi Hacı Feyzullah ile Mihmandar-ı Resulullah Halid-ül Ensâri, Pîr Ömer Fevzi Mardin, bu meyanda şeyh ârif-i zât-ı billâh Mustafa Aziz Çınar ve Fatih Sultan Mehmed Hazerâtı'nın türbelerini beraberce çeşitli tarihlerde ikişer defa ziyâret eyledik.

Borç

Borç hakkındaki bazı hükm-ü şerifler aşağıda kaydedilmiştir. Allah kullarının nazar-ı dikkatine sunarız:

2. Bakara Sûre-i Şerifesi'nin 245. Âyet-i Celîlesi:

"Şunlar ki, Allah'a karz-ı hasen (faizsiz borç) verirler, onlara bir çok katları ziyade edilerek, iade olunur. Kabz ve bast eden (alan ve veren) Allah'tır."

2. Bakara Sûre-i Şerifesi'nin 280. Âyet-i Celîlesi:

"Eğer borçlu darlıkta ise eli genişlemesine intizar olunur. Eğer bunu tasadduk ederseniz (bağışlarsanız) sizin için daha hayırlıdır. Eğer bunu bilseniz, (bunun Allah'a ne kadar makbul ve sizin hakkınızda ne kadar hayırlı olduğunu bilseniz.)"

Hadis-i Şerifler:

"Sıkıntıda olan bir borçlusunu imhâl eden (sıkmayıp ona mühlet ve imkan veren) alacaklının hergünü, alacağı olan akçe miktarının bir mislini sadaka etmiş sevabıyla geçer. Eğer ki borç; muayyen bir vadeye bağlı olup da, vadenin hulûlünden sonra imhâl ederse (mühlet verip gününü geciktirirse), mühlet verdiği günler adedince borç miktarının iki misli sadaka etmiş kadar ecr-ü sevaba nail olur."

"Müminlerin en makbulü alışverişte mertlik, borçlarına dikkat ve kendine borçlu olanlara müsamaha gösterenlerdir."

"En hayırlınız, borç verimi en güzel olanınızdır."

İllâ ve lâkin güzel ahlâk ve
Allah rızası için halka hizmet.

CUMHURİYET

Cumhur'un kendi hakimiyetine bağlı olarak temelini güzel ahlâkın teşkil ettiği hak ölçüler çerçevesinde adalet, müsavat, hakkaniyet, müsâma-ha esasına dayalı; refahını, saadetini, emniyetini ve huzurunu temini hususunda belirli zaman dahilinde itimad ettiği bir kimseyi kendisini sevk-i idaresi için hür düşüncesi, hür iradesi ve hür rey-i ile seçerek taltifen cumhurreisliği makamına getirmesi şekline cumhuriyet denir.

Cumhuriyetin mesnedi dört ana temele dayanır:

1 - Siyaset-i Rahmaniye: Allah'ı gönlüne alarak ve Hazret-i Peygamber'in Rahmani siyasetinden bir zerrecik bile olsa nasip almaya çalışmak suretiyle devletin durumunu gözönünde bulundurmak üzere asrın şartları içerisinde dürüst, yapıcı ve fevkalâde zekice siyaset gütmektir.

2 - Adalet: Hükümünde âdil olmak ve doğru - dürüst iş yaparak devlete nâfi hizmette bulunmak.

3 - Askeriye: Asrın şartları içerisinde hiç bir fedakârlıktan kaçınmadan orduyu her sahada modern silahlarla mücehhez kılmak ve fevkalâde olarak ayakta, güçlü tutmak.

4 - Maliye - Hazine: İhracatın - ithalattan önde olmasını ve halkı ezmeden gelir kaynakları bulmak suretiyle daima Hazine'yi güçlü kılmak.

İster Başkanlık, ister yarı başkanlık ve isterse parlamenter sistemi ile devleti yönetim halinde eşhasın bağlı bulunduğu hükümler şunlardır:

Önce Kur'ân-ı Kerîm'den:

4. Nisa Sûre-i Şerifesi'nin 58. Âyet-i Celîlesi: "Şüphe yok ki, Allah si-

ze emanetleri ehline ödemenizi, nâs arasında icra-yı hüküm ettiğiniz zaman adalet ile hükmetmenizi emrediyor. Allah size ne güzel öğüt veriyor, çünkü Allah semi'dir, basirdir."

60. Mümtahine Sûre-i Şerifesi'nin 8. Âyet-i Celîlesi: "Allah adalet edenleri sever."

42. Şura Sûre-i Şerifesi'nin 40. Âyet-i Celîlesi: "Muhakkak Allah zalimleri sevmez."

7. Â'raf Sûre-i Şerifesi'nin 31. Âyet-i Celîlesi: "Allah müsrifleri sevmez."

8. Enfâl Sûre-i Şerifesi'nin 58. Âyet-i Celîlesi: "Allah hıyanet edenleri sevmez."

28. Kasas Sûre-i Şerifesi'nin 77. Âyet-i Celîlesi: "Yer yüzünde fesad isteme. Muhakkak Allah müfsidleri sevmez."

Hadis-i Şerifler:

"Siz insanların en hayırlısını emir oluncaya kadar emaneti (riyaseti) çok fena (mesuliyetli) görenler (arzu etmeyenler arasında) bulursunuz."

"Onlara (riyasete seçeceklerinize) haklarını veriniz. Onlara da Allah; riyaset etmeleri matlup olan haklarınızdan soracaktır."

"Dünya âhiretin tarlasıdır. Ne ekersen, onu biçersin."

"İki gününü müsavi kılanın bir günü zayi olmuştur."

"Sulh hükümlerin efendisidir. (Hükümlerin efendisi sulh'dür.)"

"Fitne haddi zatında uykudadır. Cenâb-ı Hak onu uyandıranlara lânet etsin."

"Rüşveti; alana, verene ve tavassut edene Allah lânet etsin."

Türkiye Cumhuriyeti Devleti'nin ilelebed payidar olması için Müslüman Türk nesillerinin yedibin senelik tarihinin ikibin yılı karanlıkta olup beş bin senenin de en belirginini olan bin yıllık Selçuklu - Osmanlı ve İstiklal Savaşı tarihlerini okuması şarttır.

İhanet içerisinde merhametsiz, zalim, gaddar ve kötü niyetli oldukları halde kendilerini medeni göstermek isteyen Batılıların çeşitli Makyavelist desiselerle koskoca bir neslin topyekün dünya sahnesinden silinerek tarihin karanlıklarına gömülmek istenmesini Cenâb-ı Allah İstiklal Savaşı Za-

feri ile önlemiş ve yedi iklimi sinesinde cem'ettiği gibi sun'i Süveyş Kanalı'nı bir kenara bırakırsak her karış toprağı şüheda kanıyla yoğrulmuş ve coğrafi yapısı itibariyle devlet bütünlüğümüz Asya, Afrika ve Avrupa gibi üç büyük kıtanın kilit noktasıdır, yani coğrafi nokta-ı nazardan merkezidir.

Kur'ân-ı Kerîm'in 3. Âl-i İmrân Sûre-i Şerifesi'nin 13. Âyet-i Celîlesi'nde şöyle buyurulmaktadır: "Biri Allah yolunda (hakkı müdafaa için) mukatele eden ve diğeri kâfir olan (Din ehline hayat hakkı vermek istemeyen) iki zümre karşı karşıya gelip kavuştuklarında, sizin için mucize ve işaret vardır. Müşrikler; Müslümanları kendilerinin iki misli gibi gördüler. Allah-ü Tealâ dilediği kimseleri nusratı (muvaffakiyeti ve yardımı) ile te-yid eder (kuvvetlendirir). Bunda basiret sahiplerine ibret vardır."

Kindar değiliz ve hiç bir millete ve devlete karşı da asla düşmanlığımız yoktur. Kin ve iftira insanoğlunun ölmez ve ezeli düşmanlarıdır. Onun içindir ki, nefis terbiyesi gören asıl Müslüman'ın kin gütmesi ve müfteri olması zaten mümkün değildir. Bu vesile ile bir hususu açıkça ifade ederiz ki, gerçek mânada her Müslüman zaten demokrattır. Güzel ahlâklı, müsâmahalı, mülâyim huylu, insansever tabiatlı olması buna ne güzel misâldir. Bu vasıfları haiz bir kimseden kin ve ondan doğacak zulüm ve katliamın meydana gelmesi mümkün değildir. Fakat, vatan bütünlüğünün muhafazası için hassaten ordularımızın daima ayakta ve çok güçlü olması mecburiyeti vardır. Bunun için de siyaseten dirâyetli ve iktisaden güçlü olmamız zarurîdir. Bu dediklerimize en güzel ve en sağlam misal şudur: Büyük bir hazımsızlıkla İslâmiyet'e karşı kustukları kin sebebiyle her defasında mağlup oldukları geçmişteki Haçlı Seferlerine bakarak içerisinde bulunduğumuz şu asrın bütünlüğüne göz atınca zulüm ve katliam yoluyla hak edemedikleri hakkı elde edebilmek için beşeriyetin büyük ızdırıp çekmesine sebep oldukları insan hakları ihlalleri ve devletlerarası hukukî gaspler: İşte Kıbrıs, işte Bosna - Hersek, işte Kosova, işte Azerbaycan, işte Çeçenistan, işte Sudan - Somali, işte Filistin, işte Cezayir, işte Keşmir, işte Afganistan, işte ol Irak, Türkistan Devletleri ve ayrıca Türkmenleri ile Doğu Türkistan hasılı İslâm-Türk coğrafyası ile bugün "Global" dediğimiz mali - iktisadi yeni sömürü düzenleri... Görülüyor ki, bu kavmin etvar-ı harekâtında hiç bir değişiklik yoktur. Onun içindir ki, mazlum milletlerin daima tetikte ve her bakımdan güçlü olmaları şarttır. Bu hususa mütedair Kur'ân-ı Kerîm'in 7. A'râf Sûre-i Şerifesi'nin 34. Âyet-i Celîle-

si'nde şöyle buyurulmaktadır: "Her ümmet için bir muayyen vakit vardır. O vakit hulûl eyledikte bir dakika bile tehir olunmazlar ve takdim de edilmezler." Devamen, 55. Rahman Sûre-i Şerifesi'nin 31. Âyet-i Celîlesi'nde de bildirilir ki: "Ey teklif altında bulunan (yani başı boş olmayıp birer mükellefiyet ve mesuliyet taşımak üzere yaratılmış olan) ins-ü cin; yakında sizin hesabınızı görür, ve sizin mükafat ve cezanızı tayin ederiz." Mevzuun mütemmim cüzü olarak 21. Enbiyâ Sûre-i Şerifesi'nin 18. Âyet-i Celîlesi'ne de dikkatinizi çekeriz: "Biz ancak hak ile bâtıla hücum ederiz ki, hak bâtılı mahveder. Ve o zaman bâtil da zail olur." Ayrıca, 3. Âl-i İmrân Sûre-i Şerifesi'nin 28. Âyet-i Celîlesi'ndeki emr-i ilâhi şöyledir: "Müminler; müminlere bedel kafirleri (putperestleri) dost edinmesinler (onlara emniyet etmesinler). Bunu yapanların Allah'ın dostluğundan nasipleri yoktur. Ancak onlardan takvâ (şartlarına uymak) için (yani iyi bir insan olmanın iktizasına uymak için) müvalât (ahbaplık, iyi geçinmek hali) böyle değildir. (O müstesnadır. O herkese karşı lazımdır.)"

Osmanlı idaresi yer yer yukarıda bahsettiğimiz veçhile Hazret-i Peygamber'in siyaset-i Rahmaniyesi'nden zerre misali nasiplenme imkanı buldukları için 623 sene cihan devleti hükümdarlığı ile emsalsiz denecek bir şekilde diğer bütün milletlere mümkün olduğu kadar adaletli davranarak kendilerini insanlık âlemine sevdirmişlerdir. Zaten, Osmanlı Devleti'nin zuhuru da devlet olarak misali olmayan bir mucizedir. Diğer Batı medeniyetçisi olarak kendiliklerinden kendilerine paye verenlerin adli ölçüler içerisinde insanlığa hizmet yolunda Osmanlı Devleti'nin 623 senelik icra ettiği yeryüzü hükümdarlığının sürekli olarak 3 senesini dahi tatbik edebilmiş değillerdir. Ayırdetmeksizin deriz ki, âlim - cahil geçinen niceleri ortaçağ karanlığından bahsederler. Aslında böyle bir şey yoktur. Zira, Ortaçağ, İslâmiyet'in en şahlandığı ve Müslüman idaresinde beşeriyetin en çok adalet ve huzur gördüğü bir devirdir. Bu devir, İslâmiyet'in aydınlık ve nefis terbiyesinden uzak olan Batılılar'ın Karanlık devresidir. Mez-kûr çağ Kur'ân-ı Kerîm'in 47. Muhammed Sûre-i Şerifesi'nin 12. Âyet-i Celîlesi'nde şöylece ifadesini bulmuş olur: "Kâfirler de hayatı dünyadan temettü edip hayvanların yedikleri gibi yerler." Ve ayrıca, mevzu ile alâkalı olarak 10. Yunus Sûre-i Şerifesi'nin 36. Âyet-i Celîlesi'nde de şöyledir: "Onların (kâfirlerin) ekserisi ancak zanna tâbi olurlar. Zan; haktan (hakikatten) bir şey ifade etmez."

Her yabancı dilden önce Türkçe çok iyi öğretilmelidir. Yabancı dilde öğretim yapan okul adedinin en asgariye indirilmesi ve kontrol altında tutulması şart kere şarttır. Bu arada vatanın selâmeti için bilhassa yıkıcı misyoner faaliyetleri dikkatle takibe alınarak bertaraf edilmesi cihetine gidilmeli ve bağrımızda çöreklenmiş yılanın başı ezilmelidir. Zira, yılanın kuyruğunun koparılması fazla bir şey ifade etmez.

Bilgi: Selçuklu, Osmanlı, Türkiye Cumhuriyeti bir bütündür. Birini diğerinden ayıramazsın. Ayırmaya kalkmak demek vatana ihanettir. Böylece hem Türk dili esas gücüne kavuşur ve zenginleşir, hem de vahdetin temini ile adalet teessüs eder ki, bu da milletlerin güven, huzur ve saadetini temin ile dünya nizâmının sağlanması hususunda Allah'a kulluk mertebesinde yardımcı olmaktır. Bu vasfı kazanan selâmet üzere dü cihanda mutluluğa eren bahtiyarlardır.

Varlığından bugüne kadar olmak üzere, içerisinde bulunduğumuz şu 20. Asrın son demleri dahil insanlık hak ve hürriyetlerine hiç bir asırda riayet etmemiş putperest zihniyetli milletlerin insanlık haklarından bahsetmeleri inandırıcılıktan son derece uzak ve ziyadesiyle gülünçtür.

Cenâb-ı Allah yarattığı bilcümle mahlûkatına maddesi ve manasıyla bir şeyler anlatmaktadır. Meselâ; "eşya konuşur, o dilden anlarsan ibret al" ifadesiyle, bu hal öyle bir "İlâhi Tecelli"ye yol açar ki, bakarsın Hıristiyanların zulmünü gören kendilerinden bir millet kitle halinde bir bütün olarak teveccüh gösterip İslâm Dini'ne geçer. Bu da Ulu Tanrı'nın mucizesi serisinden biz aciz kullarına bir ikrâmı olur. Kur'ân-ı Kerîm'in 2. Bakara Sûre-i Şerifesi'nin 140. Âyet-i Celîlesi'ni bu meyanda teyiden zikrediyoruz: "İbrahim ve İsmail ve Yakup ve Yakubun evladı, Yahudi veya Nasrani (Hıristiyan) mı idiler dersiniz? (Onlar İslâmdılar.)" Yani, Müslümandılar.

Milletler kendi ülkelerinde cereyan etmekte olan tabii afetlerin dilinden anlasalardı gelecekleri için büyük endişe duyar ve zulüm faaliyetlerini önlemeye çalışırlardı. Mevzu ile alakası bakımından Kur'ân-ı Kerîm'in 12. Yunus Sûre-i Şerifesi'nin 105. Âyet-i Celîlesinde şöyle buyurulmaktadır: "Göklerde ve yerde ne kadar âyetler vardır ki onların yanından geçerler ve onlardan yüz çevirirler." İşte bu sebeple biz kullarına düşen görevi Cenâb-ı Hak, 8. Enfâl Sûre-i Şerifesi'nin 73. Âyet-i Celîlesi'nde şöyle haber vermektedir: "Kâfirler birbirinin velisi oldukları halde siz, birbi-

rinize dost ve müzahir olmazsanız yer yüzünde fitne ve büyük fesad olur."

Ayrıca, Kur'ân-ı Kerîm'in 49. Hücerât Sûre-i Şerifesi'nin 10. Âyet-i Kerîmesi de bu hususta amir hükümdür: "Muhakkak müminler kardeşler. Kardeşlerinizin arasını ıslah ediniz ve Allah'tan sakınınız, ta ki rahmete nail olasınız." Devamen, 3. Âl-i İmrân Sûre-i Şerifesi'nin 103. Âyet-i Celîlesi'nde şöyle buyuruluyor: "Cümleniz Allah'ın ipine sımsıkı sarılınız. Birbirinizden ayrılmayınız. Allah'ın üzerinize olan nimetini zikrediniz, siz birbirinizin düşmanı iken kalplerinizi barıştırdı ve onun nimeti sayesinde birbirinizin kardeşi oldunuz."

Müslüman ve Müslüman Türk gibi Türk olmak büyük suç sayıldığı içindir ki Haçlı düşüncenin kabul edebileceği bir hal olmadığı cihetle gaddar çete zihniyetli zalimlerden herhangi bir hususta beşeriyet adına adalet üzere hak - hukuk ve dostluk bekleyip buna intizar etmek gafletin yanısıra ahmaklıktan başka bir şey olamaz. Adaletin olmadığı yerde hukukun üstünlüğünden bahsedilmesi kadar gülünç bir söz olmaz. Bunu dillendirmeye devâm etmek cehaletin daniskasıdır.

Türk - Yunan Dostluğu

... Barış Ödülü Masalları

Evvelâ;

1 - Fener Kilisesi kin kapısını açsın.

2 - Okul kitaplarından Türkler'e yâni bize kin ve nefret kusan satırları çıkarsın.

3 - Hem coğrafi ve hem de tarihi cihetten hiç mi hiç hakları olmayan Kıbrıs dâvâsından vazgeçsin.

Kıbrıs ile Türkiye'nin arası: 38 mil yani 70 km

Kıbrıs ile Yunanistan'ın arası: 540 mil yani 1000 km kadardır. Bu ölçüler de gösteriyor ki, Kıbrıs Türkiye'nin mülküne dahildir.

Çünkü; Girit Rumları gibi, Kıbrıslı Rumlar da Romalı'dır. Yunan ırkı ile hiçbir alâkaları yoktur. Hâl böyle iken, Yunanistan'ın Kıbrıs iddiasında başka amaç aramak lazım. Arkasındakiler kimlerdir?

4 - Ege'de yok adacıklardı, yok ... deniz miliydi, yok fir hattı ve Karadeniz'de Pontus gibi bizans oyunları ile hır çıkarmasınlar.

5 - Batı Trakyalı kardeşlerimizin hakları teslim edilsin.

Bilelim ki tek taraflı dostluk .. dostsuzluktur.

Müslüman Türk Milleti kimseye düşman olmamıştır ve olmaz da.

Ey uyanık Türk milleti!

Türk milletinin malî, iktisadî, ticarî ve siyasî bakımından en zayıf zamanını kollayan Pontus oyunları ve bilhassa Bizans entrikaları cümlesinden olarak vakıf malları üzerindeki Yunan (Rum) tasarruflarına karşı müteyak-kız olmalıyız ve bu vakıf mallarına sahip çıkmalıyız. Zirâ, bunun altında yatan büyük fitnenin açacağı belaları asla unutmamalıyız!..

Rivâyet-i sâdika:

Sanıyorum 1925 - 1930 yılları arasında olacak ki, bir büyük evliyâ ay-nen şöyle demiş: "Yunanistan, Türkiye'ye çattığı takdirde Yunanistan'ın sonudur."

Ey Allah'ın sevdiği Müslüman! Bu hususu iyi düşünerek kafanda da-ima canlı tutup sen yine de İslâm'a yakışır tarzda merhamet ve dostluk ile hareket ederek hep uyanık ol! Zirâ bu dünyâ ile kabil-i kıyas edilemeyecek kadar çok mühim olan ebedi ukbâ hayatı var. Orada tabutların fakirliğine - zenginliğine, mezarın manzarasına, vasıtanın rengine ve numarasına, ne yiyip ne içtiğine bakarak hüküm verilmiyor. İllâ velâkin saf gönül ve güzel ahlâk ile Allah rızası için yapılan hizmet aranıyor.

Türkiye Cumhuriyeti devlet adamlarına âcizane, naçizane ve dervişâne bir tavsiyemiz: Yerli sermayeyi mümkün olduğu kadar güçlendirin. Borsa oyunlarına 2001 senesinin başından itibaren çok dikkat edin. 1999 senesi başı olan Ocak ayında kayda alınan bu bilgiyi şimdi ifade ediyoruz: (Ben iktisat ve tarih profesörü Mim Kemâl Öke olarak bana hitaben söylenen bu satırların hem önemine hem de yazıldığı andaki isabet tarihine bizzat canlı şahidi olduğumu burada ifade etmek isterim.) Çünkü, yabancı sermaye Türkiye'de borsayı şahlandırıp devletimizin en kritik öz kaynaklarını çok yüksek bedeller ödeyerek hisse senetleri nokta-i nazarından ele geçirmek isteyeceklerdir. Cumhuriyet rejiminin selâmeti ve devletin bekâsı bakımından bu hususa azami dikkat gösterilmelidir. Zira şerir zih-niyetli yabancı sermayenin mübaya yoluyla elde edecekleri hisse senetleri ile bizi içeriden çökertip yıkmak planları olduğu asla unutulmamalıdır. Bu faaliyet sahası milli hudutlarımız içerisinde kıymetli madenler, petrol, enerji ve tarım ile GAP'a kadar yaygın olacaktır. Bize verilen bu bilgi Rahmani'dir.

Vatanımızın bütünlüğü, milletin dirlik ve düzeni bakımından devamlı olarak bilhassa Borsa'nın ve saniyen diğer Altın Borsa'sının sermaye bazında kontrolünün daima yerli sermayenin elinde bulundurulması şarttır. Mezkûr tarihten itibaren yabancı sermayenin borsada aldatıcı, yanıltıcı, sömürücü ve yıkıcı yüksek değer verme oyunlarına iltifat etmemeli, lüzumuna binaen borsaların alım satım gücünün asgari düzeyde tutulmasının tarafımızdan kontrolü temin edilmelidir.

Rabbimin inâyetiyle âcizaneme aktarılan irfan ile birleşik son derece önemli ve dikkate şayan manevi bilgi:

Amerika'ya ve İsrail'e güvenme. Gizli niyet üzere dolambaçlı yollar-dan asıl hedefleri Türkiye'dir.

"Böyle dostlar varken, ayrıca düşmana lüzum yok." O dost bilinenlerin kafalarındaki gizli plan, arz-ı mevud bahsiyle birleştirilerek ifâde edilirse, şudur:

Merkez olarak düşündükleri Erzurum'dan Kıbrıs ve arkasına doğru bir bölme haritası ve ikinci olarak Güneydoğu'dan Ege'ye çizilen bir bölme haritası daha!

Bu meyanda GAP'a hususiyle dikkat etmek gereklidir. Çünkü, temerküz yeri yapılmak isteniyor

Memleketimiz üzerinde içeriden ve dışarıdan çok çirkin oyunlar oynanmaktadır. Bu tasallutlar pek çok kimsenin akıl erdiremeyeceği kadar karışıktır. Çok acımasız ve gaddarca sürdürülen yıkıcı ve bölücü faaliyetlerle cumhuriyetimiz ve demokrasimiz bir çok yönlerden ciddi tehdit altındadır.

Allah'ın izni ile ordularımızın ve milletimizin bu Makyavelist-Muaviyeci ve Yezidî, hatta acımasız Vehabî zihniyetli oyunlar karşısında çok dikkatli olmasında vatanımızın bütünlüğü için büyük fayda görüyoruz.

Tarihi İyi Okumak

Bütün bu çirkin hesapların üzerinde döndüğü Türkiye'de kendi aslına, tarihine dönüp; tarihini çok iyi okuman şarttır. Önemle ifade ederiz ki, milletin refahı ve devletin muhafazası için geleceklere bakımından, Türk nesilleri tarih bilgisine ziyadesiyle ihtiyaç duymalıdır. Bu husus asla unutulmamalıdır. Asgari ifadesiyle devleti yönetenlerin de hiç olmazsa kulaktan dolma tarihi bilgiye sahip olmaları şarttır. Zira, yedibin yıllık Türk tarihinin 2000 senesi karanlıkta olsa da su yüzünde olan üç bin senesi yaşadığı asırların şartları içerisinde gösterdiği marazi faaliyetler ile içeriden yıkılmıştır. (Türk tarihi yer yer karanlık sayfalarının dışında net olarak 2700 sene önce Alp Er Tunga ile başlıyor. 13. Yüzyıl'da Çin'e hakim olarak Çin'de hükümdarlık makamına gelen Cengiz Han'ın torunu Kubilay han, Çin sarayı hanedan mensupları ile kendi kumandanlarının, vezir-ü vükelânın, prenslerinin ve benzerlerinin çeşitli entrikalarla birbirlerine düşmeleri neticesinde imparatorluktan vazgeçmek zorunda kalmıştır. Badehu, Türklere karşı korunmak için dillere destan 5 bin km. lik Çin Şeddi yapılmıştır. Çin Sarayı'na ilk giren ise cesur ve yiğit kumandan Kürşad'dı... Selçuklu, Osmanlı ve Türkiye Cumhuriyeti bir bütündür. Birini diğerinden ayırmaya kalkmak vatana ihanet derecesinde sayılabilir.)

İnsanların Tarih bizi affetmez ifadesi yanlıştır. Çünkü, bu söz mesuliyetsizlik ifade eder. Bekâ için ise tekrarlanmamak üzere tarihten ibret alınır. Fakat, af hususu Allah'a mahsustur; Allah'tan da, cürmün derecesine göre, mücazat vardır. Ey insan akıllı ol ve kendini aldatmağa kalkıp helâkini hazırlamış olma. Çünkü bu hesabı çok ağır ödenecek olan zümreye dahil edilmek demektir.

Hidâyetten mahrum nefs-i sefihlerin yaşadıkları toplumun en zararlıları ve yıkıcıları olduklarını gerçek bir tehlike bakımından, bâtilı da hakikatmiş gibi görüp anlama gayreti içerisindeki haysiyetsiz ve pervasız davranışlarını ibret gözüyle bakarak anlarsın.

Böylesi sefilleri iki dünya'da zelil eden ve yıkan tek silah mazlumun duası - bedduasıdır. Zira, Cenâb-ı Hak mazlumun duasını hemen duyar ve ummadık bir anda tezahürleri çok çeşitli olan kakhâr sillesini atar!..

Bu hususta iki Hadis-i Şerifi önemine binaen bilgilerinize sunuyoruz:

"Mazlûmun duâ ve inkisârından sakınınız, eğer kâfir bile olsa; çünkü Allah ile arasında hâil yoktur."

"Mazlûmun duâsından hazer ediniz, zirâ bir şerâre gibi semâya çıkar."

Cenâb-ı Allah bir mukaddes emrinde şöyle buyuruyor: "Ey müminler; eğer Allah'a yardım ederseniz (yani Allah'ın iradesinin fiile geçmesine yardım ederseniz) o da size nusrat eder ve ayaklarınıza sebat verir."

Şurâ: 42-7

Bugünkü deyimle, dünya düzeni, globalleşme...kuru sözden ibarettir. Bu düzenlerin arkasında kabarık nefsin sömürü düzeni yatmaktadır.

DEMOKRASİ

Cenâb-ı Allah, Hazret-i Peygamber Efendimize hem teşrî ve hem de temsil hakkı vermiştir. Görülüyor ki, Hak Tealâ hazretleri sıfât-ı zâtiye'sinden teşrî dediğimiz kanun halinde vaz'ettikleri ilahi emirleri yani kuvve-i teşrî'ye dediğimiz kanun yapma ve yasama kuvvetini bahsettikleri gibi temsil yüceliğinde yâni şahıs veya halk adına hareket etme, bir şeyin aynısını ya da benzerini yapmak şerefini bahsetmiştir.

Cumhuriyet rejimi ile demokrasi idaresini birbirine bağlayan ve muhkem kılan Kur'ân-ı Kerîm'in 57. Hadid Sûre-i Şerifesi'nin 25. Âyet-i Kerîmesi'ne ehemmiyetle dikkatinizi çekeriz. Cenâb-ı Allah bu hususu bakınız nasıl buyurmaktadır:

"Biz Resullerimizi vazıh âyetler ve mucizelerle gönderdik ve onlarla beraber kitap ve mizan (hak ölçüler) indirdik ki, insanlar adaletle kaim olalar. (Yani; insanlar, hak ve adaletin iktiza ettirdiklerini yapsınlar ve onlara muhalif olan hal ve hareketten sakınsınlar.)"

Cenâb-ı Allah'ın izni şerifiyle sıfır noktadan başlayarak bugüne kadar misali hiç görülmemiş demokrasiyi kuran İslâm Peygamberi Hazret-i Muhammed Mustafa Âleyhisselâmdır. Yüce Peygamberimizin kurduğu bu demokrasi sisteminde adalet, müsavat, hakkaniyet ölçüleri içerisinde Müslüman, Musevi, İsevi ve hatta putperest dahi olsa herkese olduğu gibi bütün beşeriyete insanlık hakkı, hürriyeti, şeref ve haysiyeti tam olarak verilmiş olmakla hiç bir kimse hakir görülmemiştir. Mevzu ile ilgili Hadis-i Şerif şöyledir: "Her kim zimmiye (Müslüman idaresinde bir Gayrı-müslüme) eziyet ederse onun hasmı benim, ben de her kime hasım olurum. Benim ceza gününde (mahşerde) davacı olurum."

Görülüyor ki, yaratılmış bilcümle canlılar dahi kendi cins ve nevilerine göre gözetilip; bakım ve koruma altına alınmışlardır.

Demokrasinin temeli hukuk devletidir.

Tarifi itibariyle demokrasi: Halk iktidarı olup, devleti idare edenlerin yine halk tarafından seçilmesi ve denetlenmesi esasına dayalı bir idare şeklidir.

Bu tarifi ifade eden Hadis-i Şerif şudur: "Lâyıgınıza göre idare olunursunuz (hükümet teşkil edersiniz)." Bunu vuzuh olarak bildiren diğer bir Hadis-i Şerif de şudur: "Matlub vasıfları haiz ehli varken bir ehliyesizi iş başında kullanan; Allah ve Resulüne ve cümle müminlere hıyanet etmiş olur." Konu ile alâkalı olarak Kur'ân-ı Kerîm'in 17. Esrâ Sûre-i Şerife-si'nin 16. Âyet-i Celîlesinde şöyle buyurulmaktadır: "Biz bir kariyyeyi helâk etmek murad eylediğimizde ileri gelenlerine emrederiz. Orada Fısk ederler (Fitne, fesat çıkarırlar) üzerlerine azap vacip olur. O vakit şiddetle tedmir ederiz (Vücutlarını kaldırırız.)"

Yukarıda ifadesini bulan demokrasi tarifinin bağlı bulunduğu Hadis-i Şerifleri naklettikten sonra deriz ki: Yeryüzünde mevcut herhangi bir devlette ahlâki seviye düşükse o ülkede halkın haklarına riayet edecek sistem kurmanın imkanı hemen hemen yok gibidir. Çünkü, ilmin arkasından geldiği ahlâki güzelliğin zayıf düşürülmesi bir milletin aile bağlarını gevşetmesi neticesinde temel ahlâkın çöküntüye uğraması aynı zamanda o milletin ilmi seviyesinin de bir hayli düşük olduğunu gösterir. Bu ise iç ve dış düşmanlarına insan hakları ve benzeri bahanelerle o devletin bölünüp, parçalanmasına ve hatta çöküp, dağılmasına yol açacak seviyesizliği meydana getiren terör ve anarşinin zuhuruna sebep olur. O zaman idare edenlerin yüksek vasıf taşımalarına lüzum kalmaz. Zira, seviyesizlik seviyesizliği hasıl kıldığı gibi noksanlık da noksanlığı tamamlar. İş bu mevzu ile alakâli Hadis-i Şerif şudur: "Bir iş ki ehli olmayana havale olunur herc-ü merce (karışıklığa anarşiye) intizar olunmalıdır." Ayrıca, buna dair Kur'ân-ı Kerîm'in 87. A'lâ Sûre-i Şerifesinin 14 ilâ 15. Âyet-i Celîlelerinde Cenâb-ı Allah şöyle buyurmaktadır: "Küfür ve inkârdan asiliklerden temizlenen ve Rabbinin ismini zikredip ibadet eden muhakkak felâh buldu."

Asırlardan beri demokrasi ve insan haklarından dem vurulur. Demokrasi bundan (1400) bindörtü yüz sene önce Cenâb-ı Allah'ın izni ile bizzat

Muhammed Mustafa Aleyhisselâm tarafından kurulmuştur. Birinci Arafat ve birinci ile ikinci Mina Hutbeleri Batılılar'ın insan hakları beyannamesi diye ortaya koydukları Helsinki Şartnamesi eksiksiz olarak Hacc-ı Veda'nın kopyasıdır. Temeli güzel ahlâk, adalet, müsavat, hakkaniyet, rahmet, merhamet ve muhabbet olan demokrasi madem ki halkın serbest rey-i ile oluyor; o halde Resûl-ı Kibriya Efendimizin Âlem-i Cemâle teşrifini müteakip Kâinat'ta ilk defa halkın serbest tercihiyle Hazret-i Ebubekir, müteakiben Hazret-i Ömer ve devamı Hazret-i Osman ile Hazret-i Ali Efendilerimiz seçilerek iş başına gelmediler mi? Esasa dair bu konu tam izahlı olarak aşağıda 4 madde ile açıklanmış bulunmaktadır. Bilgilerinize takdim ederiz.

Hazret-i Peygamber bir Hadis-i Şeriflerinde şöyle buyurmaktadırlar: "İsrail oğulları zamanında onları peygamberler idare ederlerdi. Her ne zaman bir peygamber vefat ederse onun yerine başkası geçerdi. Şüphesiz ki, benden sonra peygamber yoktur. Ancak, halifeler bulunur, onlar müteaddit de olabilir, buyurulmuş (ve onlar taaddüt ederse) birinciye ettiğiniz biate bağlı kalınız. Onlara haklarını veriniz. Onlara da Allah; riayet etmeleri matlup olan (insanlık, müslümanlık) haklarınızdan soracaktır "buyurulduğu hakkında..."

Cenâb-ı Allah'ın emri ile kurduğu demokraside Hazret-i Peygamber Efendimiz kıyâmete kadar cereyan edecek devlet idaresi sisteminin kaidesini de birlikte gayet açık olarak göstermişler ve diktatörlüğü bu sistemin dışında bırakarak reddetmişlerdir. Şöyle ki;

1 - Hazret-i Ebubekir müteaddit rica neticesi idareyi ele almıştır. Huzur vardır.

2 - Hazret-i Ömer tayin edilmek suretiyle idareyi ele almıştır. Huzur vardır.

3 - Hazret-i Osman meclis kararıyla idareyi ele almıştır. Yine huzur vardır.

4 - Allah'ın Aslanı Şah-ı Velâyet Efendimiz doğrudan doğruya halk rey-i ile idareyi ele almıştır. Ne var ki, fevkalâde güzel geçmesi gereken devir, nefsi sefihlerin yani cibilletsizlerin çeşitli desiselerle ettikleri fitne - fesad tohumları yeşermiş ve böylece huzursuzluk alabildiğince artmıştır. Arzdan arşa kadar Siffin Savaşı'nda haklı olan Şah-ı Velâyet Aliyyül Mur-

taza Hazretleri'ne oynanan hilâfet oyunu da bu hususatla birleştirilince güzel ahlâka, ilme, doğruya, hakka, hukuka karşı olan kin, nefret, iftira ve yıkıcılığın bir sonucu olarak Müslüman Dünyası ve insanlık âlemi çok şey kaybetmiştir. Ehemmiyetle bu noktaya dikkat çeker ve yuvarlak söz olarak şöyle bir 1400 sene önceye bakalım ve bir de 1400 yıl sonra bugünkü halimizi seyredelim.

Ya ey düşünen akıllı insan! Sana sorarız: Bir fark görüyor musun?!.. Heyhat!..

Ehemmiyetine binaen mevzumuzla alakâlı emr-i ilâhiyi bilgilerinize sunuyoruz:

8. Enfâl Sûresinin 25. Âyet-i Kerîmesi: "Zararı yalnız nefislerine zulüm (fenalık) etmiş olanlara isabet etmekle kalmayacak (başkalarına da dokunacak) olan fitneden sakınınız. Bilin ki Allahın ukubeti (tedib muamelesi) şiddetlidir."

13. Raad Sûresinin 25. Âyet-i Kerîmesi: "Ve şunlar ki misaktan sonra Allah'ın ahdini bozdular. Allah'a isâlini (yetiştirilmesini) emrettiği şeyi kestiler. Yer yüzünde fesad ederler. İşte onlara lânet ve en fena bir yer vardır."

Hadis-i Şerifler:

"Tefrika sokan bizden değildir."

"O adam mesuttur ki fitneden kaçınır ve fitneye uğrarsa sabreder."

"Bana ne oldu ki sizi fırka fırka (tefrikaya düşmüş) görüyorum."

Bugün, dünya milletleri muhtasar olarak yukarıda çizdiğimiz 1400 sene önceki demokrasinin neresindedirler? Hiç şüphe edilmesin ki, sıfır = eksi noktasındadırlar. İslâm Dini bir yüce cevher-i asli olarak ortada durmakta iken Putperestlik ile zulüm, katliâm ve sömürü düzenini kurmakla ifade edildiği gibi İslâmiyetten önceki karanlık ve cehâlet devrini yaşamaktadırlar. Hal bu iken, şekli olarak Müslümanlığın terakkiye mani olduğunu söyleyebilmek mümkün müdür? Batı Medeniyeti dediğin kan, gözyaşı, zulüm, katliam, sadizm ve sömürü düzeni üzerine kurulmuş bir medeniyet ve onu kaydetmiş bir tarihten başka nedir ki? İslâmiyet'in mebdeni dahi teşkil etmez. İslâm Dini tekâmülü emreder. Hurafeliği ortadan kaldırdığı gibi, her türlü sapıklığı bünyesinden söküp atarak, şiddetle reddeder.

İslâm'da padişah ile kapıcı doğumda, camide, cenazede ve kabirde de aynı saftadır. Yaratılan her varlık tek Allah'ın kuludur. Bu hususa müteda-ir, Hazret-i Peygamber Efendimizin şöyle muhtasar bir Hadis-i Şerifi mevcuttur: "Müslümanların imamı (önderi, reisi) veyahut bir (vilayet) va-lisi zayıflar ve biçârelere karşı kapısını kaparsa, Cenâb-ı Hak da onlara göklerin kapılarını kapar. Kendi ihtiyaç ve zaruretlerini Allahın huzuruna ve icabetine eriştiremez olurlar." Tefrik edilmeden beşeriyetin temel insan hakları; hürriyet ve emniyet nizamı nesebe saygı, ve adalet ölçüleri nokta-i nazarından hukuk sistemlerinin tamamı bugün medeni âlem olarak geçinen Batılılara İslâmiyet'in bir hediyesidir. Çünkü, dünyadaki bilcümle hukuk sistemleri varlıklarını İslâmiyet'e borçludurlar. İslâmiyet öncesi dünya kölelik ve esir pazarları doluydu. İnsanoğlu zorbaların elinde esir pazarlarında satılmakta idi. En şiddetli gazab hesabı Kuzey'den görüleceği ifadesiyle deriz ki, İngiltere'de kadın İncil'i Şerife el sürdürülmeyecek kadar murdar kişi sayılırdı. Hindistan'da kadına ad bile konulmazdı. Zira, kadın alınıp satılan bir eşya adıyla çağrılırdı.

Onbirinci asırda (1095) Papa 2. Urban'ın teşvik ve tertibiyle insan eti yiyen Haçlı Avrupalılar ve onlardan daha önce insan etini yiyen İngilizler'dir. Görülüyor ki, Haçlı Hıristiyanların insan eti yemelerini tavsiye edenler din adamları papazlardır. En leziz insan etinin Müslüman Türklerin cesetlerinin parçalanarak tuzlandıktan sonra kızartılıp pişirilerek yemesinin makbul olduğu 2. Papa'nın açtığı zulüm ve katliâm yolundan giderek tavsiye eden papaz Pierre l'Ermite'dir. Ayrıca, bu ilk Haçlı seferinde de pek çok Yahudi katledilmiştir.

Batı medeniyeti denilen bu mudur?! Eğer Batı medeniyeti buysa, bu düpedüz yamyamlıktır. Temeli çürük olan medeniyetin tavanı sağlam olur mu?

Bugün beşeriyete insan hakları dersi vermeye kalkışan ve kendinden ve hassaten kendi köhne fikirlerinden başka hiçbir kimsenin aklına fikrine ihtiyaç duymayacak kadar müşavereden uzak bencil tipli kötülük yapmaktan vicdanında zerre kadar azap duymayan aslında insanlık terbiye sistemine kendilerinin çok muhtaç olduğu bu gibi ahlâk fukarası kimseler hakkında Kur'ân-ı Kerîm'in 40. Mü'min Sûre-i Şerifesi'nin 75 ve 76. Âyet-i Kerîmeleri'nde ibret-i âlem için şöyle buyurulmaktadır: "Bu azab size; dünyada haksız olarak şirk ve isyan ile ferahlanır (övünür olduğu-

nuzdan) ve kibirle iki tarafınıza sallanarak (pervasız bir tavırla) yürür olduğunuzdandır. Orada ebedi kalmak üzere cehennemin kapılarından giriniz. Kibirli için (cehennem) ne fena yerdir denilir."

Fransa'ya gelince kadın mahcur idi. Yani, haklarını kullanma imkanına sahip bulunmuyordu. Hal böyle olunca mal-mülk edinme hakkı da yoktu. Arabistan'da ise kız çocukları uğursuz ve şerefsiz sayılırdı. En iyi damad mezardır diye diri diri toprağa gömülürdü. Buna dair 16. Nahil Sûre-i Şerifesi'nin 58. Ve 59. Âyet-i Kerîmeleri'nde şöyle bildirilmektedir: "Onlardan biri kız evlad ile tebşir olursa gayzını (ikrah ve hıncını) zaptetmeğe kalkışarak hiddet ve teessüründen yüzü siyah olur. Kendine müjdelenen şeyden utanarak insanlardan gizlenir. Acaba bunu horlayarak hayatta bırakmak mı veyahut toprağa gömmek mi lazımdır diye düşünür."

Bu bölümdeki bahsimiz tasavvufî yani ruhani değildir. Rüşd dediğimiz kemalât devrinde gelen İslâm Dini akıl ve mantığa hitap eder. Nitekim, 8. Enfâl Sûre-i Şerifesi'nin 42. Ayet-i Kerîmesi'nde Cenâb-ı Allah kullarına şöyle hitap etmektedir: "Helâk mı olacak; beyyine ile helâk olsun; hayat mı bulacak; beyyine ile hayat bulsun. (Beyyine; Akli delil,akli bürhan, akli hüccet mânâsıdır.)" Mevzu ile alâkalı olarak Peygamber Efendimiz'in alt alta iki Hadis-i Şeriflerini kaydetmiş bulunuyoruz:

"İnsanın dini akli iledir, akli olmayanın Dini de yoktur."

"Akıl, kalbde öyle bir nurdur ki, hak ile batıl arasını tefrik eder."

İslâm Dini'nin beşeriyetin her bakımdan aydınlanarak yükselmesini temin için ilme verdiği ehemmiyet şu hadisle de teyid edilmektedir: "Çin'de bile olsa ilmi aramağa gidiniz, zira ilme talib olmak her Müslümana farzdır." Aynı zamanda bir başka Hadis-i Şerif ile de bu Hadis-i Şerif teyid edilmektedir:

"Beşikten mezara kadar ilme talip olunuz."

Bunun yanı sıra yüce İslâm Dini'nin ilme verdiği değeri pek çok hadis meyanında şu hadislerle pek güzel ifade etmiş oluruz.

"İlim tahsili ile geçen bir saat, namazla geçirilen bir geceden ve yine ilim tahsili ile geçirilen bir gün; üç ay oruç tutmaktan hayırlıdır."

"İlim; ibadetten efdâldir. Dinin nazımıdır (nizam üzere yürütenidir.)"

"İlim ikidir, biri kalbdedir, nafi olan budur. Biri de dildedir, bu da insanlar üzerinde Allah'ın hüccetidir."

"İlim istemek rahmet istemektir." İlimin sözde kalmayıp insanlığın istifade edebilmesi için şu Hadis-i Şerifi nazar-ı dikkate sunuyoruz. "İlmi yazı ile tesbit ve neşrediniz." Din-i İslâm'ın ve onun Yüce Peygamberi Ahmed Muhammed Mustafa Aleyhisselâm'ın ilme verdiği özel ehemmiyeti şu Hadis-i Şerifle burada noktalamak istiyoruz: "Ümmetimin uleması, Beni İsrail Enbiyâsı gibidir."

İslâm'ın zuhuru ile hür düşünce, hür fikir ve ferde kazandırdığı hakların ancak tanınması ile demokrasi kurulmuş olur.

Ey Allah kulu, eğer akıllı isen bu meyanda ben yarattım ifadesinden da-ima sakın. Zinhar gurur kelimesini ağzına alma. Zira, gurur Hak Tealâ Hazretlerine aittir. Kısa ifadesiyle deriz ki, övünmek, yaratıcılık vasfı yalnız yedi kat yeri - göğü ve arasındakilerini yaratmasıyla övünen Allah'a mahsustur. Bilesin ki, insanın yaratıcı vasfı yoktur, doğuruculuk gücü vardır. Buna dair 23. Mü'minin Sûresi'nin 116. Ayet-i Kerîmesi'nde de "İmdi hak Melik (padişah) olan Allah; Âli oldu yani büyüklük Allaha mahsustur" diye vazedilmektedir. Aynı şekilde 20. Taha Sûre-i Şerifesi'nin 114. Âyet-i Kerîmesi'nde de "Hak Padişah, Allah'tır" diye işaret olunmaktadır. Dolayısı ile Cenâb-ı Allah dünyada kullarına zulmü getiren ve zulüm ile muamele eden şahlık, padişahlık, krallık ve diktatörlük yani despotluk istemiyor. Cumhuriyet idaresi ve yönetimde demokrasi istiyor. Buna da sebep şudur; Ülkenin herhangi bir ücra köşesinde okuyup işbaşına geldiği zaman adâletle hükmedecek cevher sahibi temiz ahlâklı, akıllı ve sağlam fikirli bir fakir aile çocuğunun devlet idaresini eline alıp, idare etmesine engel teşkil ettiği için istemiyor. Zira, beşeriyetin en çok muhtaç olduğu, adâlet sisteminin hakkıyla tatbik edilmesidir. Bu sistemde haklar herkese musavi olarak ve herhangi bir şikayete yol açılmaksızın teslim edilir. Görülüyor ki, İslâmiyet'in dünyaya zuhuru güzel ahlâk ve adalet üzeredir.

İstanbul Beşiktaş - Ortaköy'de mekâbir-i şerifesi bulunan Ârif-i Billâh meşhur Yahya Efendi Hazretleri'nin süt kardeşi ve aynı zamanda şöhreti bütün dünya milletlerince bilinen Cihân İmparatoru padişah Kanuni Sultan Süleyman, âhir ömründe Kur'ân-ı Kerîm'in 29. Ankebût Sûre-i Şerifesi'nin 64. Âyet-i Celîlesi'nin buyurduğu veçhile "Bu dünya hayatı ancak oyuncak ve boş şeylerdir. Asıl hayat dar-ı ahirettir, eğer bunu bilse"

emrine ittiba ederek, dünya padişahı, Hak Padişah olan Allah'a şöyle bir yalvarmada bulunmuştur:

"Padişah-ı âlem olmak,
Bir kuru kavga imiş.
Bir velîye bende olmak
Cümleden evlâ imiş."

Zira, Hak Padişah olan Allah'a Dünya Hükümdarı'nın yalvarmasından daha tabii ne olabilir ki! Padişah irfani duygu ve düşünceyle böylece Yaradanı'na medyunu şükrânlığının en güzel örneğini vermiştir. Mevzuun alâkası sebebiyle Cenâb-ı Hakk, Kur'ân-ı Kerîm'in 7. Ârâf Sûre-i Şerife -si'nin 157. Âyet-i Kerîmesi'nde bu hususta buyurmaktadır ki: "Ehl-i kiptan şunlar ki, Tevrat ve İncil'de memnuiyeti vasıfları yazılı buldukları o ümmi Nebî'ye tâbi olurlar; o ümmi Nebî, onlara iyilik etmekle emir ve kötü işlerden nehiy edip sakındırır. İyi şeyleri onlara helâl kılar. Omuzlarındaki ağır yükü (Tahakkümü; gadr ve zulmü) kaldırır. Üzerlerinde bulunan zincirleri ve bukağları (esâret zincirlerini, insanlık haklarından kendilerini mahrum kılan bağları) çıkarır (onları kölelikten kurtarır, hak ve hürriyete kavuşturur). İşte o Nebî'ye imân ile ona hürmet ve itaat eden, ve düşmanlarına karşı (vazifesine mani olacaklara karşı) onu destekleyip yardım eden, ve onunla beraber inen nura (Kur'ân-ı Kerîm'e) tâbi olanlar kurtuluşa erenlerdir."

Demek ki, İslâm Dini köleliği, zulmü, katliamı, kan dâvasını kaldırıp; siyah - beyaz ırk farkını, kız çocuklarının diri diri toprağa gömülmesini, esaretin her neviini, sömürü düzenini menettiği gibi insanlara müsâvi şartlarda yaşama hakkını vermesi yanında temeli güzel ahlâka dayanan, yıkıcılıktan uzak hür düşünce ve hür fikir ile beraber adaletsizliğe uğradığı zaman insanlara her yolla haklarını arama imkanı tanımıştır. Peygamber Efendimiz bu hususta "Bir memleket küfür ile ayakta durur, zulüm ile ayakta durmaz" diye buyurmuşlardır.

Demokrasi ile alâkalı bir-iki ilâhi emri de dercederek mevzuumuzu tamamlamış olalım.

Kur'ân-ı Kerîm'in 6.En'âm Sûre-i Şerifesi'nin 108. Âyet-i Kerîmesi'nde "Müşriklerin Allah'tan gayrı taptıkları putlarına sövmeyiniz, onlar

da zulüm ve cehâletlerinden ve bilmediklerinden Allah-ü Tealâ'ya söverler. Böylece her ümmete kendi amellerini müzeyyen kıldık. Sonra onların rücu edecekleri Allah-ü Tealâ'dır." Yine Kur'ân-ı Kerîm'in 31.Lokman Sûre-i Şerifesi'nin 18. Âyet-i Kerîmesi'nde buyurulmaktadır ki; "Tekebbür ederek (kendini üstün ve gayrı tutarak) halktan yüzünü çevirme (alâkasız kalma, kendini ayırma)." Ve bir diğere emri ilâhi de 3. Âl-i İmrân Sûresi'nin 159. Âyet-i Celîlesi'nde şöyledir: "Ve işlerde onlarla meşveret et (halkın reyini al) azm ile (neticede) karar verdiğinde, Allaha tevekkül ederek icra eyle. Allah-ü Tealâ tevekkül edenleri sever." Ayrıca şu Hadis-i Şerif önemlidir: "Kavmin efendisi onun hizmetkârıdır." Bahsin tamamlayıcı devamı olarak Esseyid Ömer Fevzi Mardin Hazretleri bir kitabında şöyle buyurmuşlardır: "Müslümanım, onun için Demokrat'ım."

Firavunlar gibi, Allah'ın büyüklüğünü unutup, hevâsına düşen bir millet haline geldik. Yarabbi, bu ne iştir!

Ya Allah'ım, senin affına sığmıyoruz. Bizlere affınla muamele et; bir avuç yolunu şaşırılmış zındıklar yüzünden bizleri çöplüğe atma ve attırma.

İllâ ve lâkin güzel ahlâk ve
Allah rızası için halka hizmet.

LAİKLİK

Kur'ân-ı Kerîm'in 91. Şems Sûre-i Şerifesi'nin 8. Âyet-i Celîlesi'ndeki "Fücürünü da takvasını da ilham etti" emr-i saadeti hükmünce ilâhi kelâm bağlantıları ile niyetlere göre laikliği üç şekilde tarif edeceğiz.

1 - Birinci tarifi ve tam doğrusu:

Temeli güzel ahlâka dayalı ve mukaddesata hürmetkâr; adalet, müsavat, hakkaniyet, müsâmaha esası üzerine temiz duygu, müspet ve hür düşünce ile fikrin serbestçe ifade edilmiş şekline laiklik denir.

Bu tarife ait, Kur'ân-ı Kerîm'in 66. Tahrim Sûre-i Şerifesi'nin 8. Âyet-i Kerîmesi'nde "O günde (kıyamette) Allah; Nebi'yi ve onunla beraber olanları utandırmaz ve mağmum etmez. Onların nûrları önlerinde ve sağ taraflarında yürür. (Ya Rabbi bizim nûrumuzu arttır ve bizi mağfîret buyur. Muhakkak sen herşeye kaadirsin) derler." Ve teyiden 74. Müddesir Sûre-i Şerifesi'nin 38. ve 39. Âyet-i Celîleleri'nde şöyle buyurulmaktadır: "Her nefis (fena ameli neticesi) kazandığı günah ile nar'de mahbustur (cenneme konur) ancak eshab-ı yemin (sağcılar, cennetlikler) mahbus deillerdir." Mezkûr Âyet-i Celîle'de işaret buyurulan sağcılar veya cennetlikler zümresini ise Kur'ân-ı Kerîm'in 90. Beled Sûre-i Şerifesi'nin 11 ilâ 18. Âyet-i Celîlelerinde bulmak mümkündür. Şöyle ki; Cenâb-ı Hak mezkûr âyette buyurur ki: "Akabe (sarp yokuş veya geçit) nasıl geçilir bilir misin? O; esir azad etmek, yahut açlık ve ihtiyaç gününde yakınlığı olan bir yetimi veyahut yerde sürünen bir yoksulu doyurmak sonra da iman edip birbirine sabır ve sebat ve merhamet ile tavsiyede bulunanlardan olmak (ile); işte sağ tarafa geçecek (selâmete çıkacak) olanlar böyleleridir."

Bu hususa mütedair Kur'ân-ı Ker'im'in 5. Mâide Sûre-i Şerifesi'nin 42. Âyet-i Kerîmesi'nde şöyle bildirilmektedir: "Allah âdil olanları sever." Aynı zamanda mevzuumuz çerçevesinde "El-Âdil" Esmâ-i Hüsnâ-sıyla rabitalı olarak Kur'ân-ı Ker'im'in 40. Mü'min Sûre-i Şerifesi'nin 20. Âyet-i Kerîmesi'nde "Allah-u Tealâ adâletle hükmeder" emri mevcuttur. Bir de şu hükm-ü ilâhiye dikkatinizi çekeriz. 2. Bakara Sûre-i Şerifesi'nin 277. Âyet-i Kerîmesi: "İmân eden ve salih ameller işleyip namazını kılan ve zekatını veren kimselerin ecr-ü mükâfatı Rabları indinde olup, onlar için ne yarının endişesi ile korku ve ne de geçmiştekine teessüfle izin vardır."

Bununla beraber Hazret-i Peygamber Aleyhisselâm "Adâlet mülkün temelidir" veya "Bir memleketin temeli adâlettir", bir diğer tabirle "Cemiyetin temeli adâlettir" mânâsındaki Hadis-i Şerifleri'nde şöyle buyurmaktadır: "El-adl-ü esas-ül mülk." Konu ile alâkalı bir başka Hadis-i Şerifte şöyledir: "Mü'minlerin en faziletlisi ahlâkı en güzel olanıdır." İşbu birinci tarife ait Hazret-i Ali Efendimizin bir Kibâr-ı Kelâm-ını burada dercediyoruz: (Adâlet mülkün temeli, zulüm mülkün fesadı manasında) "el adl-i esas-ül mülk vezzulm-ü fesad-ül mülk." Ve yine Şah-ı Velâyet Efendimizin ikinci Kelâm-ı Kibarları: "Müslümanların emanı birdir (Bir Müslimin, kâfire-putpereste-emanı bütün müslümanlarca sahihtir)."

2 - Laikliğin ikinci tarifi ise mahlût (= karışık):

Mesnedi muğlâk ahlâk üzere olan etvâr-ı harekât sahibi kişinin emniyet vermeyen, fakat faydalı imiş gibi hür duygu ve düşünce diye ileri sürdüğü fikirlerin ifade ediliş şekline laiklik denir.

Bu hususta Kur'ân-ı Ker'im'in 109. Kâfirun Sûre-i Şerifesi'nin 6. Âyet-i Kerîmesi'nde şöyle haber verilmektedir: "Sizin Dininiz sizedir ve benim Dinim de banadır (de)."

Bir diğer ifâde ile burada Din, yol mânâsındadır ki, senin yolun sana, benim yolum bana; aynı zamanda senin inancın sana, benim inancım bana demektir. Bu hususta Kur'ân-ı Ker'im'in 18. Kehf Sûre-i Şerifesi'nin 29. Âyet-i Kerîmesi'nde "De ki, hak ve doğru (olan bu din) Rabbinizdandır: İsteyen imân etsin ve isteyen küfretsin, biz zâlimler için cehennemi hazırladık (diye Allah buyuruyor de)." Lüzumuna binaen dercedeceğimiz,

Kur'ân-ı Kerîm'in 3. Âli İmrân Sûre-i Şerifesi'nin 188. Âyet-i Kerîme - si'nde "Hakkı ketmetmek ve ahde vefâ etmemek hususunda yaptıkları şeyle ferahlanan (iftihar eden) ve işlemedikleri şeyle medh ve senâ olunmalarını sevenleri, azabdan kurtulup emin olacaklar zan etme" diye buyrulmaktadır.

Bu sınıfa dahil olanlara sağlam bir el uzatılırsa güzel ahlâka kavuşur ve hayırlı iş görürler. Aksi halde menfilerin arasında daima zararlı olurlar ve neticede kendilerini de perişan ederler. Kur'ân-ı Kerîm'in 37. Saffat Sûre-i Şerifesinin 26 ilâ 28 Âyet-i Celîleleri'nde şöyle bildiriliyor: "Evet o gün onlar zelil ve muti olarak Allah'ın emrine teslimiyyet arz etmişlerdir. Birbirine bakarak sorarlar. Avam, rüesâyâ: (Bizi dünyada yemin ederek aldattınız. (Hayır diye kandırarak şerde kullandınız) ve bu belâyâ düşürdünüz) derler." Yine Kur'ân-ı Kerîm'in 35. Fatır Sûre-i Şerifesi'nin 5. Âyet-i Kerîmesi'nde de şöyle bildirilir: "Ey insanlar! Muhakkak Allah'ın va'di haktır. Sizi dünya hayatı mağrur etmesin. Sizi aldatıcı (şeytan) Allah ile aldatmasın (Allah af eder, sen keyfine bak, ne istersen yap diye iğfal etmesin.)" Devamen; 39. Zümer Sûre-i Şerifesi'nin 17. Ve 18. Âyet-i Celîleleri: "Şunlar ki; bütün putların ibadetinden vazgeçerek, Allah-ü Tealâ'nın ibadetine yönelip yüz doğrulttular, onlara (putperestlerden hidâyete dönenlere) müjde vardır, Ya Muhammed, kelâmını işidip onun iyisine tâbi olan kullarımı tebşir et (müjdele), Allahın hidâyet ettikleri onlardır, ve kâmil akıl sahipleri de onlardır."

Hazreti Peygamber Efendimiz de bir Hadis-i Şerifleri'nde: "Vay şu kimseye ki gazab eder ve Cenâb-ı Hakkın gazab edeceğini düşünmez" diye buyurmuşlardır. Bir başka Hadis-i Şerif de şöyledir: "Ne fena kuldur şu kimse ki, nefsinin ihtiraslarına uyar da kabre gireceğini ve sonra neler olacağını düşünmez." Bu mevzu ile alâkalı olarak Muhammed Aleyhisselâm bir diğer Hadis-i Şeriflerinde şöyle haber vermektedir: "Ne fena kuldur o kul ki, şahsî endişeleri onu haktan ayırıp, zillete düşürür." Bir diğer Hadis-i Şerif ise şöyledir: "Emin olmayanın imânı, ahde vefâ göstermeyenin dini yoktur." İmam Aliy-yül Murtaza Efendimiz'den Kibâr-ı Kelâm: "Bin tane düşman arasam bulmam mümkündür. Fakat, gerçek bir dost arasam bulabileceğimi zannetmiyorum."

3 - Ne olduğu belli olmayan laiklik iddiasının üçüncü tarifi:

Kökü imâna dayanmayan ve inançsızlık bütünlüğü, gurur, kibir içerisinde, maddeye bağlı nefs-i emmâre sahipleri, midesini hortumla toprağa bağlamış, fakat gerçekmiş gibi beyan edilip, neticeye ulaşmak hususunda mübah addedilen yıkıcı, bölücü, sömürücü ve öldürücü her türlü menfi faaliyetlerin ısrar edilmiş şekline Laiklik denir.

Bu hususta Kur'ân-ı Kerîm'in 31. Lokman Sûre-i Şerifesi'nin 20. Âyet-i Kerîmesi'nde "İnsanların bazıları vardır ki; bilmeksizin ve yolsuz ve kitap ışığı dışında Allah-ü Tealâ'nın zât ve sıfatında mücadele ve mübahese ederler." diye buyurulmaktadır.

Yine Kur'ân-ı Kerîm'in bir diğer 22. Hac Sûre-i Şerifesi'nin 40. Âyet-i Kerîmesi'nde "Eğer insanların bazısını bazı ile Allah; defetmemiş olsaydı, savmalar, kiliseler, havralar ve onlarda Allah'ın ismi çok zikrolunan camiler yıkılırdı." Yine aynı sûrenin 46. Âyet-i Kerîmesi'nde "Çünkü gözün körlüğü zarar vermez. Ve lâkin sinelerdeki kalbin körlüğüdür ki muzırdır" diye buyurulmaktadır.

Câlib-i dikkattir ki, Kur'ân-ı Kerîm'in aşağıdaki Âyet-i Kerîmeleri konuyu bize ne güzel anlatmış olmuyor mu?

Bu sınıfın tâbi olduğu diğer ilâhi emirler şunlardır;

2. Bakara Sûre-i Şerifesi'nin 114. Âyeti; "Allahın mescidlerini, onlarda ism-i şerifinin zikir olunmasından men'eden ve harap olmalarına çalışan kimseden daha zalim kim vardır?"

5. Mâide Sûre-i Şerifesi'nin 86. Âyet-i Kerîmesi: "Küfür edip âyâtımızı tekzib eyleyenler cehennem halkıdır." "

2. Bakara Sûre-i Şerifesi'nin 13. Âyet-i Kerîmesi: "Onlara (dalâlet ehline) insanların imân ettikleri gibi siz de imân ediniz denildikte; bir takım sefih'lerin ve akılsızların, câhillerin imân ettikleri gibi bizler de mi imân edelim? derler. Muhakkak bilin ki asıl sefih olanlar onlardır."

7. Â'raf Sûre-i Şerifesi'nin 100. Âyet-i Celîlesi: "Biz onların kalpleri üzerine mühür vurduk. Onlar doğru söz işitmezler."

50. Kaaf Sûre-i Şerifesi'nin 24 ilâ 26. Âyet-i Kerîmeleri: "Hayırdan men'eden ve başkasına taaddi (tecavüz ve tasallut) ve zulm eyleyen ve vahdaniyyetimize şekde (şüphede) bulunanı, cehenneme koyunuz. "

37. Saffat Sûre-i Şerifesi'nin 171. ile 173. Âyet-i Kerîmeleri: "Muhakkak, Resul kullarımız için, onlar mansur olacaklardır, Askerimiz galip gelecektir diye ezeli ilmimizde hükmümüz sebkât etti, (Yani Allah ezelden beri bunu kanun kat'iyetinde icra mevkiine koydu.)"

Bu mevzua mütedair bazı Hadis-i Şerifleri şöyle dercediyoruz:

"Ne fena kuldur şol kimse ki, zorbalığa ve tecavüze kalkarak Cebbar-ı âlâyı (Allahı) unuttur."

"Ne fena kuldur o kul ki, Dini dünya ihtiraslarında kullanır."

"Ne fena kuldur o kul ki, hevâ ve hevesi peşinde dalâlete sapar."

"Nefsinde azamet gösteren ve kibirlenen; iyilikleri kendine, fenalıkları başkalarına hasreden, meclislerde mahfillerde üstünlük ve yükseklik hırsında bulunan, gururlanarak sallana sallana yürüyen kimse Allahın gazabına uğrar."

"Münâfıklığın alâmeti üçtür: Konuşursa yalan söyler, Vaad ederse tutmaz, Emniyet edilirse hıyanet eder."

Bu bahisle ilgili Hazret-i Ali Keremallah-ı Veçhe Efendimizden Kelâm-ı Kibar: "Zamane insanları, görünürde birbirlerine karşı sevgi ve ve-fâ duygularını izhar ederler. Halbuki içleri akrep gibi kin, nefret ve düşmanlıkla doludur."

Mezkûr bahise nokta koymadan önce vesile teşkil etmişken beşere fidesi mülâhazası ile 107.Maun Sûre-i Şerifesi'nin şu Âyet-i Kerîmelerini de, alâkası cihetiyle kayda değer bulduk, hatırlatalım:

Mübârek sûrenin 1 ilâ 3. Ayetlerinde "Ya Muhammed, kıyamet gününü tezkib eden (inkâr eden) şu kimseyi gördün mü, o yetimi kovar, fakirleri yedirmeğe ne kendi rağbet eder ne de halkı rağbet ettirir (Teşvik eder)." Ve 4 ilâ 7. Âyetlerinde de "Vay... (başlarına) o namaz kılanlara ki namazlarından gafillerdir. Onlar ki riyâ ederler ve zekâtı vermezler" diye buyurulmaktadır.

Ey insanlar, demokrasinin kök salmadığı ve kökünün satıhta olduğu marazi bünyeli toplumlarda şu iki kelimeye çok dikkat etmek lâzım gelir:

- 1 - Laik = Laiklik
 2 - İrtica = Mürteci

Önemli Bilgi:

Ruhâniyeti ve birleştiricilik vasfı bulunmayan yalın - yalınca bu iki çıplak kelimenin birincisi irtica, Müslüman Türk milletine Güneyden sokulmuş olup, ikincisi laiklik, Müslüman Türk milletine Batı'dan hediye edilmiştir. İşte bu sebeple bu iki deyim müspet manâda kullanılmazsa tahribatı çok büyük olur. İş ferdin, ailenin, zümrenin ve toplumun kendisini mahv-ı perişan etmesine kadar gider. İnsanların bu hususta yapıcı düşünce ile mutedil dil kullanmaları zarureti aşikârdır. Batılılar laikliği kendileri için menfaatlerine uygun başka türlü tatbik ettiler. Biz Türklere ise şeytâni duygu ve düşünce ile tevhidden uzak, birleştiriciliğe mani olacak ve milletin refah seviyesini fitne - fesada boğarak kanaatsizlik ve kargaşaya yol açacak şekilde tatbik edilmesini ustaca - usturupluca tavsiye etmişlerdir. Buna cevabımız şudur: Lâyığını bulasın!

Envai çeşit kötülükler ifadesiyle deriz ki:

Makamperestlik, yalan, haset, fitne, yolsuzluk, hırsızlık, soygun, vurgun, rüşvet, vatana ihanet, hiyanet ve benzeri bir sürü cürmün sahipleri yaptıkları bilcümle kötülüklere laikliği paravan ediyorlar.

Böyle laiklik olur mu?

Eğer laiklik buysa, al birini vur diğerine cümlesinden olarak ha irtica, ha laiklik, ne fark eder?!

Halbuki, biz laikliği yukarıda ne güzel tarif etmiş bulunuyoruz.

Eğer böyle giderse... Hadis-i Şerif: "Bir memleket küfür ile hayatda durur, zulüm ile hayatda durmaz."

Mühim ikâz: Herşey güzel ahlâka dayanır. İster irticâ, ister laiklik, hangisi olursa olsun, zamanı dolunca ileride ilâhi tekâmül kanunlarına göre iptal olunurlar. Kazanan ise güzel ahlâk sahipleri olur.

İRTİCÂ

Günlük hayatımızda sıkça karşılaştığımız ve zaman zaman mefhum kargaşasına da sebep olan tabirler cümlesinden irticâ; mütedeyyin ve şeriat kelimelerini, mevzu ile alâkası dolayısıyla, açıklamak istiyoruz. Öncelikle "irticâ" tabiri üzerinde duralım.

İrticâ, Halkiyât'ın ve (ilmen) Ulûm-u tekâmülün sebab-i rahmeti olan ulvi İslâm Dini'nden saparak Câhiliye ve zulüm devrine dönüş arzusu ile ekalliyet'in umum'a yani ekâl'in çoğunluğa tahakküm etmesidir. Mürteci ise bunu tatbikçe çalışandır, yani gericidir.

Buna dair, Kur'ân-ı Kerîm'in 2. Bakara Sûre-i Şerifesi'nin 130. Âyet-i Celîlesi'nde Hak Tealâ Hazretleri şöyle buyurur: "İbrahim'in milletinden ve dininden kim döner. Ancak nefsi sefih olanlar döner. Biz onu (İbrahim'i) halk arasından seçip mümtaz kıldık ve yine o salihlerdendir."

İşte, bu irticâ, ilk zamanlar Hazret-i Peygamber Efendimiz'in ilâhi emirle yıktığı putperestlik devrini ihyâ etmek isteyen müşriklere söyleniyordu. İslâmiyet'ten önceki devir "Dâll" esmâsının en faal olduğu devirdir. Fuhuş, livata = lûtılık, büyü, sihir, efsun, etki, falcılık, dilencilik yanında yalan, dolan, hırsızlık, uğursuzluk vs., haram ve helâl mefhumunun ortadan kalktığı şenaat, denaat ve melânetin kaynaştığı; din adamları dahil ahlâki değerlerin sıfır noktada hatta nakısta bulunduğu işte o cehâletin getirdiği en karanlık devredir. İnsanlara zulüm, katliâm ve büyük istirap getiren hâller yumağı...

Yeni olmayan bu ithamın Din-i İslâm ve Şeriat-ı Garra ile yakından uzaktan alâkası yoktur. Gerçekler ortaya çıktıkça ve hakikatler anlaşıldık-

ça yeryüzünde İslâm'a dönüş hızlanacaktır. Akıllı Hıristiyanlar Müslüman olmakta, Müslüman geçinen ahmaklar ise bu ilâhi tecellinin getirdiği hidâyete akıl erdirememektedirler.

Behey, Allah'ın kulu! İrticâ diye bir bahis ne Museviler'de, ne de Hıristiyanlar'da yok iken İslâmiyet üzerine kurulmuş Makyavelist oyunların asırlar içerisinde zaman zaman Müslümanları bozguna uğratarıp, içeriden çökertmek için akledilmiş hile, hud'a ve tuzak yollarından başka nedir ki?!.. Hâl böyle iken Devleti'ne ve Milleti'ne ihanet edercesine sen bunu niye sahiplenirsin? Burada Müslümanlarla İslâmcıları birbirinden ayırd etmek lazım gelir. Kendisine Allah Kelâmı Kur'ân-ı Kerîm'in nâzil olduğu ve İslâm Dini'nin kurucusu Hazret-i Peygamberin gösterdiği hak yol üzere İslâmiyet, doğruluk, temizlik, müsâmaha, birlik ve beraberlik, bağışlayıcılık, barış, refâh, hakların adilâne taksimi, kanaat ile nizâmı korumak ve huzur ile mutluluğu temin etmek esasını âmir olduğu hâlde karşısına İslâmcılık diye bir kavramın dikilmesi aynalıktan ve bölücülüğten başka nedir ki! Esasen yıkıcılığa ve bölücülüğe sebep olan bu irticai davranış görmez misin ki, vatanın bölünmez bütünlüğü ve anayasa nizamına kasıtlıdır. Bu cümleden olarak bir-iki misâl verelim: Birincisi Cemel Vak'ası.

Sıffin Savaşı'nda Muaviye ve avenesinin Hazret-i Ali'ye karşı İslâm'ı bölüp parçalamak için acımasız hile, hud'a ve desisesi de irtica idi.

Bir diğeri ise Şah-ı Kerbelâ İmam Hüseyin Efendimize karşı Yezid ve gurûhunun yine İslâm'ı bölmeye yönelik açtığı zulüm savaşı davası da irticâ idi. Bir diğer misal ise Haricilerdir.

Devlet idarelerinde kaht-ı rical sebebiyle asırlar içerisinde zaman zaman hortlatılan irticâ ve benzeri yıkıcı faaliyetler Müslümanlar için bilhas-sa yaradılış itibariyle yeryüzünün en asil, en mert, en cömert, en cesur ve en merhametli aynı zamanda en müsâmahalı; İslâm'ın koruyucusu mazlum Türk milletinin bundan zarar görmüş olması sana bir şey ifade etmiyor mu? Bir lütf-u Rabbanî olarak Peygamber Ocağı deyişiyle Ordu - Millet bütünlüğünün muhafazası hem İslâm'ın, hem insanlık âleminin selâmet ve saadeti ifadesinde yerini bulmuş olur.

Hazreti Ali Efendimizin Kibar-ı Kelâmı: "Askerlerini alçaltan, düşmanlara yardım etmiş olur."

İrili, ufaklı echel = câhiller ve ahmaklar zümresi şeriat-ı şerifin ne ol-

duğunu bilmeden ve sarfettiklerinin kendilerini helâke götüreceğini düşünmeden dillerine pelesenk ettikleri (= doladıkları) temelsiz sözleri vardır. Ey insan! Aşağıdaki iki Ayet-i Celîleyi iyi oku ve çok iyi düşün. Sapıklara ve zındıklara şeriat hükmü hakkında Allah diliyle eksiksiz adâlet üzere olan Kur'ân-ı Kerîm en ağır cevabı vermiş bulunmaktadır:

"Söylediğiniz vakit akrabanız hakkında bile olsa âdilâne ve doğru olarak söyleyin." En'âm 6-152.

"Ey imân edenler, velev kendi nefsiniz, ana ve babanız ve akrabanız aleyhinde bile olsa, zengin veya fakir bulunsa, Allah için şahâdetle adâletle kaim olunuz (adâlet üzerinde ısrarla durunuz, ondan ayrılmayınız) doğruyu söyleyiniz, onlara Allah sizden evlâ'dır." Nisâ 4-135.

Şeriat-ı Şerif Allah hakkı, İslâm Hukuku yani beşeriyetin hukuku mâ-nâlarını içerisine alan yaratılmış bilcümle varlıkların doğumundan ölümüne kadar mebde-i güzel ahlâka dayanan düzgün hayat tarzlarını ve vicdan zenginliğini, hür düşünceyi, sevgi, muhabbet ve merhameti ile meşru çalışma düzenini emreden ve her türlü gayrimeşruluğu meneden İlâhi Nizam Kanunu'dur.

Şeriat-ı Şerif; mucizeleri ve harikaları ile tefekküren adâlet, müsâvat, hakkaniyet üzere marazi düşüncelerden arınmış ihanete, hiyanete yol vermeyen, affedici, bağışlayıcı, kâmil düşüncenin tevhididir.

Kur'ân-ı Kerîm'in 4. Nisâ Sûre-i Şerifesi'nin 30. Âyet-i Celîlesi'nde şöyle buyurulmaktadır: "Allahın hududunu (yani hukukunu) tecavüz edip (yani aşp) ve gerek kendi nefesine, gerek başkasına zulüm suretiyle bu nehy olunan şeyleri işleyen kimseyi yakında cehennem ateşine erİştire-riz."

Müteddeyyin insan dediğimiz hâlis ve samimi Müslüman ise şöyle tarif edilebilir. İlâhi Nizam'a uygun olarak Yaradılış'ın mucizesini -harikâ-sını- tefekküren Mukaddesata hürmetkar, Kur'ân-ı Kerîm'in 22. Hac Sûre-i Şerifesi'nin 78. Âyet-i Celîlesi'nde buyurulan "Ve emri Din'de üzerinize müşkül kılmadı (Yani Dinde güçlük yoktur. Herkese uygun tarafları ve kolaylıkları vardır.)" hükm-ü ilâhisince dayatmalardan sarf-ı nazar eden, devletin bütünlüğü ve bekâsının korunması gibi ulvi düşünce ile milletin refah ve saadetini bilcümle şahsî ve zümrevi menfaatlerin üstünde muhlisane benimsediği gibi, Kur'ân-ı Kerîm ile kurulmuş Din-i İslâm'ı dünyevi menfaatleri vasıtası yapmaktan şiddetle içtinaben "Hak öl-

çüleri" çerçevesinde bilcümle menfî davranışlardan uzak; sevgi, muhabbet ve merhametle her türlü taassup ile cehlin şekli halini reddederek muradı; özlediği beşere hizmet esasını kabul eden duygu, düşünce ve davranış hâli üzere "Halka hizmet, Hakk'a hizmet" dusturu doğrultusunda iyiyi, güzeli ve pâklığı elde etmeye talip olan kimsedir. Bu hususta Kur'ân-ı Kerîm'in 4. Nisâ Sûre-i Şerifesî'nin 125. Âyet-i Celîlesi'nde buyrulur ki: "Muhsin (yani iyilik işler) olduğu halde bütün mevcudiyetini Allah'a teslim eden ve İbrahim'in bâtından temiz ve hakka uygun milletine tabi olan kimseden daha iyi kim vardır. Allah, İbrahim'i kendine halil (sevgili) edindi."

Bize verilen terbiye sisteminin esaslarından bir kaçını burada kaydetmiş bulunuyorum:

- 1 - Biz asla aile hayatı ve mahremiyetiyle meşgul olmayız.
- 2 - Biz asla ticaretle uğraşanların kazançlarıyla meşgul olmayız.
- 3 - Biz hiç bir kimseye dünyevi tahsil derecesini sormayız. Bu bizler için züldür.

(Bilgi: Acizanemin tahsili özeldir: "Maksûd-u İlähi") İlähi hüküm çerçevesinde bize lütfedilip, nasip kılınan tahsil budur.

O Ulu Yaradan'a hamdim, şükrüm nâ-mütenâhidir.

4 - Biz herhangi bir kimsenin yürüdüğü yol ve yol arkadaşı hakkında bilgi sahibi olmaktan şiddetle içtinap ederiz.

5 - Biz bir aile ziyaretine gittiğimiz vakit o ailenin kapısını veya zilini çaldıktan sonra evin kapısından biraz uzak durur ve kapıya sırtımızı veririz. Eğer o hane halkında evde erkek yoksa, selâm bırakır, o yerden uzaklaşırız.

İşte, bunlar bize verilen maya tutmuş güzel ahlâk örneklerinden bazılarıdır.

Ey gâfil mi desem, ahmak mı desem; ne desem ki!

Şayet kendine göre bir eksikliğini gördüysen, hocayı ikâz veyâ tenkit et; fakat papaza peşkeş çekme. Dün onlarda görmek istediğin veya gördüğün kusurlar bugün kendi ailelerinizde bütün çıplaklığı ile meydana gelmektedir. Yazık, genç yaşta sakal mı dersin, saç uzatmak mı dersin veya benzerî hâller yok mu?! Bak ki, din terbiyesi almış aile çocukları içerisinden hiç vatanına ihanet eden veya yıkıcı faaliyetlerde bulunan bir anarşist

gördün mü? Ama, maşallah öbür tarafta zillet getiren, eroin - esrar - kokain, kumar ve envai çeşit sadistlik ve satanistlik hareketleri yığın yığın. Araba yarışları, adam ezme ve öldürmeler gırla... Sizler olup bitenlerden hiç vicdan azabı çekmez misiniz? Vatan için, millet için bunların hangisi daha makbul?

Sizlerin birbirlerinize olan dostluğu eşya hükmündeki arabaların modelleri ve numaraları, köşkler, villalar ve yatlarla mı ölçülür?

Eğer böyleyse, insanlık ölçüleriyle alâkası bulunmayan bu davranışlar önünde, hicap yani utanç duymamak mümkün müdür?

Hâl böyle olunca, insan insanlık hüviyetinden çıkmış ve eşya hükmüne düşmüş olur ki çok yazık!

Sizler geçmişinizi düşünmeyebilirsiniz. Hâlinizi umursamayabilirsiniz. Geleceğinizi de hesap edemeyebilirsiniz.

Cenâb-ı Allah şanına lâıyk merhameti gereği bunları düşünmeniz ve ebedî hayattaki azap ve elîm akıbetten korunmanız için 35. Fatır Sûre-i Şerifesi'nin 45. Âyet-i Celîlesi'nde sizleri uyandıracak mukaddes hükmünü şöyle bildirmektedir: "Eğer Allah insanları kazandıkları günahların derecesine göre muâheze etse idi, yer yüzünde bir yürüyen bırakmazdı. Ve lâkin onların cezalarını muayyen bir vakte bırakıp geciktirir."

İbretle okunup düşünülerek dünya hayatında doğru istikâmet alınması için bu hususla ilgili Hadis-i Şerifleri dikkatinize sunuyoruz:

"Ne fenâ kuldur şol kimse ki, zorbalığa ve tecâvüze kalkarak Cebbâr-ı Âlâyı (Allahı) unuttur."

"Ne fenâ kuldur şu kimse ki, nefsinin ihtiraslarına uyar da kabre gireceğini ve sonra neler olacağını düşünmez."

"Ne fenâ kuldur o kul ki, kibir ve taşkınlığa kalkar da nereden geldiğini ve nereye gideceğini unuttur."

Tabiidir ki, burada rezil - rüsvâ olduklarını görmekle iş bitmiyor. Bir de bunun çok daha şiddetli gerçek (hakiki) hayatta görülecek hesabı vardır. Bu hesap evvelâ faydalı evlât yetiştiremedikleri için ebeveyne sorulacaktır. Onsekiz yaşını ikmâl ettikten sonra hesap şahsın kendisinden sorulur. Bilelim ki: Her doğan çocuk masum değildir. İçlerinde şaki olarak doğanlar da vardır. Bunu asla kadercilikle bağdaştırmaya kalkma.

Görmüyor musun, bir bakıma zaruret hali olmaksızın sezeryanla yapı-

lan doğumlar dahi nüfus kontroluyla alâkalı bir durum arz ediyor. Şimdi sana sorayım, Allah'ın mülkünü imâr için nüfusun artması bakımından hiç olmazsa biri az, ikisi yarar, üçüncüsü karar düşüncesi benimsense daha güzel olmaz mı? Bunu şunun için söyledim: Bir çocukla iktifâ eder de o çocuk da ölürse, dünyan sana zindan olmaz mı? Bunu iyi düşün.

Güzel ahlâktan uzak envai çeşit ahlâk boşlukları ile vatanın bölünmez bütünlüğüne tehlike arzederse ortada laiklik ve irtica diye bir şey kalır mı?

Bilesin ki, fitne katilden daha şiddetlidir. Bunu asla unutma ve üzerinde doğup büyüdüğün, yaşadığın şu güzelim vatana fitne seline düşerek, zarar vermekten şiddetle uzak dur.

Tam yeri gelmişken Hazret-i Peygamber'in bir Hadis-i Şerifini burada kaydediyoruz: "Müslümanların çocukları cennette Hazret-i İbrahim'in ke-fâlet ve terbiyelerinde bulunurlar." Görülüyor ki, İslâmiyetin yüceliği her vesile ile Cenâb-ı Allah tarafından kullarına bildiriliyor. Ezel ve ebedin hüküm ve takdir sahibi takdir ve o da Allah'dır.

Beşeriyet'e hitaben deriz ki; Din güzel ahlâk ve nasihattir. Bu terbiye aileden başlar. Din terbiyesi almamış aileler ve onların meydana getirdiği zümreler aşikâr azgınlık içerisinde yaşadıkları cemiyete mülkiyet hakkının ne olduğunu dahi bilmeden zarar vermekle kalmazlar, hergün düşen takvim yaprakları içerisinde kendi perişan akıbetlerini de hazırlamış olurlar. Çeşitli mesleklere sahip olan insanlar ihtiyaçlarını birbirlerinden görmek için bir araya gelmişler ve bölük pörçük toplulukların tevhide ile yaşadığı ve vatanım dediği toprak üzerinde millet haline dönüşerek bir devlet meydana getirmişlerdir. Yeryüzündeki bilcümle insan toplulukları bu ihtiyaçtan doğmuştur. Din terbiyesi üstünkörü olan zümreler perişanlığa ve dini terbiyesi olmayan milletler de er ve geç dağılıp, yıkılarak yok olmağa mahkumdur.

Cehâlet ile yobazlık ancak dini terbiye ile yok edilerek insanlığa musallat olan bu belâ böylecene din terbiyesi sayesinde ortadan kaldırılmakla beşeriyetin huzur ve selâmetini temin etmiş olur. Bunun gayrısındaki terbiye sistemlerine bağlı etvâr-ı harekât hususundaki her kelâm ise lafi güzâftan ibarettir.

İslâm'da türban yoktur. Türban Hintlilere mahsustur. Asırlardan beri müslüman aileler köylerde kentlerde başlarına yazma ve çemberi takarlar.

Büyük şehirlerde başlarına eşarp takarlar. Yazma çemberi ile ümük altına bir düğüm atılır veya arkaya bağlanır.

Cihânşümûl bir ifade ile insanlık âlemine deriz ki: "Tıbb-ı Nebevi" ye dönülmedikçe insan nesli nasıl ki inkırazdan kurtulamazsa din olmadan da fevz-ü felâha kavuşmak ve selâmete çıkmak muhaldir. Bu durumda imkânsız mümkün kalıbına sokmağa çalışmak ise felâkettir. Saadet nerede?!.. Evvela güzel ahlâkın getireceği adâlet ve daha sonra ilim. Bunlar elde edilmeden huzura erişilemez. Ahlâki çöküntünün olduğu yerde ise bölünme ve parçalanma neticesinde maalesef yok olma hâli kaçınılmazdır. Tarih bu nevi ibret hâdisatı ile doludur. Meselâ; Nuh Peygamber'in Nuh Kavmi, Lut Peygamber'in Lut Kavmi, Hud Peygamber'in Ad Kavmi, Salih Peygamber'in Semud Kavmi, Şuayip Peygamber'in Midyan Kavimlerinin helâki, burada örnek olarak gösterilebilir. Ey insan! Kısa ömrünün hitâmı sonunda olacaklar için bunları iyi düşün. Buna dair Kur'an-ı Kerim'in 17. Esrâ Sûre-i Şerifesi'nin 16. Âyet-i Celîlesi'nde şöyle haber verilmektedir: "Biz bir kariyyeyi helâk etmek murad eylediğimizde ileri gelenlere emrederiz. Orada Fısk ederler. (Fitne fesat çıkarırlar) üzerlerine azap vacip olur. O vakit şiddetle tedmîr ederiz (Vücutlarını kaldırırız)" Yine mevzu ile alâkalı olarak 38. Saad Sûre-i Şerifesi'nin 12,13 ve 14. Âyet-i Kerîmeleri'nde buyuruluyor ki: "Kureyş müşriklerinden evvel (Nuh) ve (Ad) ve kazıklar sahibi Firavn ve (Semud) ve (Lut) kavimleri ile (Eyke) halkı da resullerini tekzip ettiler (inanmadılar)" Bu kavimlerin cümlesi Resûlleri tekzip etmeleri ile üzerlerine azab hak oldu." Yine 12. Yusuf Sûre-i Şerifesi'nin 105. Âyet-i Celîlesi'nde buyurulan "Göklerde ve yerde ne kadar âyetler vardır ki onların yanından geçerler ve onlardan yüz çevirirler" hükm-ü ilâhisini iyi tefekkür et!

Cumhuriyetin temel yapısının korunması (Cumhuriyet rejiminin kesintisiz devamı) ve Türkiye Cumhuriyeti Devleti'nin ebed müddet sırrından bekâsı din birliğine bağlıdır ki; bu da ancak ortayolu bulmakla mümkündür. Çünkü, İslâm Dini tevhid edici vasfıyla huzur, selâmet, saadet ve refahıdır. Bunun aksi ise yıkıcı, bozucu ve hüsrana götüren sefâlettir.

İllâ ve lâkin güzel ahlâk ve
Allah rızası için halka hizmet.

SAHTE ŞEYHLER

- 1 - Yüce Kelâm; Kur'ân-ı Ker'im'e aittir.
- 2 - Allah kelâmı Hadis-i Kudsi; diğer mukaddes kitaplar mesabesinde-dir.
- 3 - Hadis-i Şerif; Peygamber Efendimiz'e aittir.
- 4 - Kibâr-ı Kelâm; Evliyâallah'a aittir.
- 5 - Edepli söz, Dervişâna aittir.
- 6 - Normal söz, halka aittir.
- 7 - Kaba ve çirkin söz, insan suretindeki hayvanata aittir.

İmdi, Allah'ın sevdikleri ve Allah'ı sevenler olmak üzere iki zümreden bahsedeceğiz. Birincisinin yükü fevkalâde ağırdır. Zirâ, Cemâlullah'a vâsiliyet yâni Hakk'a vuslat vardır. Bunlara "Zâtîyûn" denir. Büyük Nebiler ve Büyük Velîler ki, cümlesinin sevgi ve muhabbetleri üzerimize olsun. Âmin.

İkincisinin çok çalışması lazımdır. Ancak ziyâde çalışmakla safa hayatında kendilerine iyi makam lütfedilir. Yâni cennet ehlidirler.

Yine bu iki müspet zümrenin karşısında mezmum sıfatlı iki menfî züm-re vardır: Birincisi dilleri lâl, kalpleri lâşe olan fevkalâde zelil, nefsi em-mâre sahipleridir ki, bunlarla ülfet etmek çok zararlıdır. Dıştan İslâm, iç-ten kâfirdirler. Şeytan - ifrit ahlâklılırlar. Cenâb-ı Hak şerlerinden Üm-met-i Muhammed'i korusun. Âmin.

İkincisi ise, gaflet ve karanlık içinde olanlardır. Uyandınlırsa içlerinden bir kısmı kurtuluşa erebilir. Ama çok inat ve o nispette duygusuz ve câhildirler. Bunlar da ehven-i şer olan Cin ahlâklılırlar. Dikkatli olmak gerek.

Ey oğul! Kökü Hakk'da, ifadesi halk'da yukarıdaki yedi maddelik kelâm tefrikinin bağlantısı olarak aşağıda kaydettiğimizi okuyup, iyi anlamaya çalış.

Biz dervişânı üçe ayırıyoruz:

1 - Zâtîyyûn Dervişâmdır ki, Sırat-ı Müstakim üzeredirler. Zaten, yer-yüzündeki adetleri de pek azdır. Allah'ın selâmı üzerlerine olsun.

2 - Sıfat Dervişleri: Bunların ancak yüzde onbeş veya yirmi kadarı faydalı hizmet görmeye çalışırlar ve görürler. Gerisi değil.

3 - Esmâ Dervişleri: Bunlar ismen dervîştir. Uzak durmakta yarar vardır. İşte o kadar.

Cenâb-ı Gavs-ı Âzam Esseyid Hünkâr Mehmet Hacı Bektaş-ı Veli'nin âcizânemi teyid buyurdukları Makalât isimli mübârek eserinde hususatı şöyle bildirmektedirler:

"Mürîd üç türdür. İlki mutlak mürîd. İkinci mecâzi mürîddir. Üçüncüsü mürted, yani dönek mürîddir."

Elhasıl; iki şafak vardır: Biri kâzip yani yalancı şafak. Öbürü de essah yani hakiki şafaktır.

Ey Evlât! Dâll esmâsının çok faal olduğu nadir asırlardan birisini yaşıyoruz. Cenâb-ı Hak, Kur'ân-ı Kerîm'in 2. Bakara Sûre-i Şerifesi'nin 11 ilâ 12. Âyet-i Celîlelerinde insanlığı şöyle uyarmaktadır.: "Onlara (dalâlet ehline) yer yüzünde fesat yapmayınız denilince, onlar; biz ıslah edicileriz derler. Şüphesiz ve muhakkak biliniz ki, müfsit olanlar onlardır."

Alâkası bakımından bir ibret vesikası olarak, Kur'ân-ı Kerîm'in 7. Â'raf Sûre-i Şerifesi'nin 51. Âyet-i Celîlesini burada dikkatlerinize sunuyoruz: "Şunlar ki dinlerini maskaralık ve oyuncak yaptılar. Ve onları dünya hayatı mağrur edip aldattı. Onlar, bu güne kavuşacaklarını unuttukları gibi, biz de onları; âyetlerimizde inkârda inadları sebebiyle unutturuz."

Sahte şeyhlerden ve onların vereceği tesbihlerden şiddetle sakın ve uzak dur. Bu hususta Gavs-ı Âzam Hazret-i Pîr Esseyid Abdüsselâm El Esmer Sultan şöyle buyururlar: "Nefsi emmâre sahiplerine hüsnü zan etmeyiniz. Sonra zarar görürsünüz." İkazı şerifleri yanında Mübârek zât Pîr-i Sâni Es Seyyid Ömer Fevzi Mardin Hazretlerinin de sahte şeyhlerin verdiği tesbihi çekmeyiniz, zarar görürsünüz kelâm-ı şerifleri mevcuttur.

Arûsi-yi Selâmî Tarîkatinin Türkiye'deki Ömerî Kolu'nun Pîr-i Sâni Makamındaki Es Seyyid Mustafa Aziz Çınar Hazretleri de sahte şeyhlerin tamamen zararlı, sıfat şeylerinin yüzde onbeş veya yirmisinin faydasına işaretlerle asıl olanın yeryüzünde mevcudu parmakla sayılacak kadar az bulunan Zât Mürşidâmı olduğunu kesin dille beyân etmişlerdir. Bu hususla alâkalı olarak 15 ilâ 18 Şubat 1979 tarihleri arasında parmak işaretiyle sayarak şöyle buyurmuşlardır.: "Benden sonra sahte çıkacak (Bir; Bir, iki; Bir, iki, üç)." Yekûn tam altı eder. Veren yok - alan yok. Hak'tan gafil, aldığı-nı söyleyen yalancı çok. Zira, onlar cin orduları gibi sıra ile gelenler zümresinden olup, derde devâdan gayrı ne ararsan bulunur zararlı kimselerdir. Kim olduklarını biz bilmiyoruz ve meşgûl de değiliz.

Bu âlemden göç edenler istidatları kadar orada yâni öbür âlemde gerçekleri görmekte dirler. Herhalde ziyânlarının nedâmeti içerisinde dirler. Böylelerine evliyâ-ı şeyâtin yâni şeytanların evliyâsı tabir olunur ki, aynı zamanda süfli nefsinin mânâsını ifade eder. Kur'ân-ı Kerîm'in bunlar hakkında 26. Şûara Sûre-i Şerifesi'nin 222 İlâ 223. Âyet-i Celîleleri'nde şöyle buyurulmaktadır: "(Şeytanlar); her günahkâr müfteri'ye nazil olurlar (musallat olurlar). İştiklerini onlara ilka ederler. (telkin ederler) bunların ekserisi yalancılar dır." Yine bu bahisle alâkalı olarak teyiden 17. Esrâ Sûre-i Şerifesi'nin 64. Âyet-i Kerîmesi'nde "Şeytanın vadeylediği şeyler; ancak yalan, bâtil ve aldatıcı şeylerdir" diye bildirilmektedir. Konu ile ilgili Hadis-i Şerifleri burada dikkatlerinize sunuyoruz:

"Hile, hud'a, hiyânet ateş tendir (yapanlar ateşliktir.)"

"Yalan söy liyenler ekiden melundur. "

"Kendinin ol mıyan şeyi benimdir diye iddia edenler bizden değildir. Onlar cehennemde oturacak yer hazırlasınlar."

"Bir takım kimseler, Allah'ın malında haksız olarak tasarruf ederler. Onlar için Kıyamet gününde cehennem muhakkaktır."

Asrımızın ikinci bilgisidir:

Bu münasebetle fevkalâde ehemmiyetine binaen asrımızın ikinci bilgisini veriyoruz. Cenâb-ı Allah'ın tasarruf-u küllisine bağlı olarak (Zât Mürşidleri) Yeryüzündeki nüfus kesafetine göre tâyin edilir. Asrımızın 35. Zât Mürşidi ise 1961 senesi Mayıs ayında tayin edilmiştir. Zira, bu mübârek

zâtlar ikmâli mir'ac eylemiş Zâtîyûn Zümresin'dendir. Hasbahçenin solmaz birer gülü olan bu Allah dostları üzerine, Hak Tealâ Hazretleri tir tir titrer ve kim ki kendilerine düşmandır. Âzametî İlâhî sahibi Allah da onlara düşmandır. Allah hiç düşman hedef seçilir mi?

Biizzillâh biz Üveysî Muhammediler insanlığın faydalanabilmesi için gerçek bilgileri işte böyle veririz.

İbretle okuyalım ve ders alalım.

Kur'ân-ı Kerim: "Zararı yalnız nefislerine zulüm (fenalık) etmiş olanlara isabet etmekle kalmıyacak (başkalarına da dokunacak) olan fitneden sakınıınız. Bilin ki Allahın ukûbet'i (te'dip muamelesi) şiddetlidir."

Enfâl: 8-25

Şimdi asrın üçüncü bilgisini veriyoruz:

Fakirhâne: 26.7.1993

Saat: 14.25

Bugün öğle namazını müteakip dua esnasında bildirildi ki:

"Bir devir kapanıyor, yeni bir devir başlıyor.!"

Yeri gelmişken Hazret-i Şeyh-i Ekber Muhyiddin Arabî diliyle deriz ki: İçindeki, içindikilerdir.

İsmi şerifi lâzım değil, şimdi ukbâ âleminde olan Evliyâllah Hazerâtı'ndan bir büyük zât acizâneme hitaben şöyle buyurdular:

"Kilit sensin. Cenâb-ı Allah bir mekir yaptı. (...) Hazret-i Ali Efendimize yapılan ihânetin bir misali senin üzerinde tatbik edildi. Müjdemizle birlikte mübârek olsun. Bunu biliyor muydun?"

Cevaben arzettim: "Evet, Efendim, biliyordum. Çünkü, işâretleri çok önceden verilmişti. Biz de bu sebeple ilâhî mekre uygun tavır içerisinde olduk." Kur'ân-ı Kerîm'in 13. Raâd Sûre-i Şerifesi'nin 42. Âyet-i Kerîmesi'nde şöyle buyurulmaktadır: "Mekirlerin Cümlesi Allah'ındır."

Akıllı insan dünyâ hayatında kendisine ahmaklardan dost edinmez. Cenâb-ı Allah'ın izniyle İsa Aleyhisselâm ölümlere okudu, dirildi, cüzzamlıla-

ra okudu, iyileşti, alaca hastalığı olanlara okudu, şifa buldu; kör gözlere okudu, açıldı. Yalnız, ahmakları adam etmekten âciz kaldı. Öyle ise şu iki Hadis-i Şerif-i iyi belle:

1- "Ahmak'ı bırak."

2- "Ahmak kadınların sütünü çocuklarınıza vermeyiniz, zirâ tesir eder."

Cenâb-ı Allah herşeyi Zât-ı Mukaddesi'nde yaratarak, Sıfatlarında zuhura getirmiş ve ilmiyle yaymıştır. Onun içindir ki, hiç kimsenin zâtına dil uzatılamaz. Müstehâk olan bir kimseyi ancak kötü fiilinden veya fiillerinden nâşi lânetliyebilirsin. Görürsün ki, İhânet ehli, namertler Ateş Dağ'ında dans etmeğe kalkışırlar. Kur'ân-ı Kerîm'in 63. Münâfikun Sûresi'nin 4. Âyet-i Kerîmesi'nde Cenâb-ı Allah şöyle buyuruyor. "Onlar (münâfiklar) dayanarak yapılmış direkler gibidirler. Her sesi kendi aleyhlerine zan ederler. Onlar size düşmandırlar. Onlardan hazer edin. Allah (onları) Kahretsin." Yine mevzuun önemine binaen 36. Yâsin Sûresi'nin 65. Âyet-i Celîlesinde şöyle haber verilmektedir: "Dünyadaki amellerini (işlediği işlerini) elleri bize tekellüm ederek söyler. Ve ayakları buna şahâdet eder." Devamen; tamamlayıcı malûmat olarak 41. Fussilet Sûresi Şerifesi'nin 22 ve 23. Âyet-i Kerîmeleri'nde Cenâb-ı Allah'ın nasıl buyurduğunu ibretle okuyalım: "Siz halktan gizlediğiniz şeyleri aleyhinize olarak kulaklarınızın, gözlerinizin ve derilerinizin şahâdet edeceğini mülahaza etmediniz ki onlardan gizliyesiniz. Ve lâkin zan ettiniz ki: Allah-ü Tealâ işlediğiniz şeylerin ekserisini bilmez (Halbuki hepsini bilir) ve işte Rabbınıza bu zannınız, sizi helâk etti ve ziyan edenlerden oldunuz."

Doğum, ölümün garantisidir. Ölüm ise saadet veya felâketin senedir. Uygunluğu sebebiyle rahmetli bir Rufâi dervişinin 1960 senesinde söylediği sözünü naklediyorum: Ana rahminden çıktım pazara aldım kefeni döndüm mezara. Ey evlât bunu düşünerek çalış ve ona göre yaşa. Zira insan ömrü bir çok işlerle iştigâl edecek kadar uzun değildir. İçlerinden bir tanesini seç ki hem kendine, hem ailene, hem muhitine hem de milletine faydalı olduğu gibi aynı zamanda sana şahsiyet de kazandırmış olsun. Hayatta tek şiârın Allah ve Peygamber Aleyhisselâm ile söz gelişi Ali - Veli ifadesi cümlesinden olarak Din-i İslâm ve Kur'ân-ı Azimüşşan olsun. Hangi şart içerisinde bulunursan bulun, bu hususu doğumundan ölümüne kadar unutma.

Ey insan! Sana deriz ki su üstünde iz olur mu? Hayır, olmaz. Su üstüne temel atılır mı? Hayır, atılmaz. Su üstüne yazı yazılır mı? Hayır yazılmaz. Karda iz kalır, fakat üzeri örtülür. Buz üzerine yazı yazılır kendiliğinden silinir. Toprak üzerinde bırakılan izi Allah'ın rahmeti kapatır. Rabbimin âcizaneme lütfettiği bir ilhâmı yeri gelmişken burada kayda değer buluyoruz. "İhtiyarladık artık. İhtiyârın ihtiyârında ihtiyâr olduk." (30.7.1997, saat 11.30, Çarşamba)

Öyle bir iz kalsın ki, işte o iz Allah'ın izniyle bu kitap olur inşallah.

Konunun içiçe olması hasebiyle devamen 17 veya 18 Şubat 1979 tarihinde Mübârek Şeyhim Sultan Aziz Hazretleri şöyle buyurmuşlardır: "Faik muhakkak bir vasıta alacak. O da (benim gibi) heyecanlıdır. Kendisi kullanmaz." Hususatın mütemmim malûmatı olarak zikrederiz ki, Aziz Şeyhimin 1957-58 ilâ hatırladığım kadarıyla 1963 tarihleri arasında almış olduğu mübârek Varidât-ı Şerifler meyanında yalnız âcizaneme ait olmak üzere birisi etrafın hasedi sebebiyle "Hepinize dua ediyor. Utanmaz mısınız siz be?...Niçin hased ediyorsunuz?" diye ihtarlı bir varidâtı şerif ile bunu takiben (Gönül) isimli bir ikinci varidât-ı şerif ve sonuncusu olarak da (Anne ve Çocuk) hususunda üçüncü varidât-ı şerif vardır. Başka herhangi bir kimse hakkında alınmış varidât yoktur. Bunun aksini söyleyecek birisi çıkarsa o yalancıdır. Bu hususta Aziz Şeyhim 1 Temmuz 1981 Cuma günü gece saat 01:17'de fakirhânedeki âcizanemi mânen işaretle varidât aldıklarını söyleyenler için Varidât dedikleri kâğıt parçalarını mübârek avucuna alarak, sıkışlar, sıkışlar ve çöpe attıktan sonra şöyle buyurmuşlardır: "Bunların hepsi yalan. Her, ne, o. Bizden bu kadar bir şey duymuşlar mı? Hayır duymadılar."

Bunlar her kimse ben bilmiyorum. Çünkü, bizim yalanla-hasetle, fitne ve fesatla alakamız yoktur. Hiç birisini tanımıyorum. Tanısam dahi tanımıyorum.

Bu vesileyle bir diğer hususu da önemi sebebiyle burada kayda lâyük buluruz: Sırat-ı müstakim üzere âcizanemden gayri gerçek mânâda çile çeken herhangi bir kimse olduğunu bilmiyorum. Bu uzun çile devresi içerisinde 77-78 gün tam bir hayvanlık makamında bulundum. Gerçi, hayvanlığımız halen devam ediyor ifadesini müteakip şu mütemmim malûmatı verelim: İnsanlar çile ile musibeti ayırd edemedikleri için birbirleriyle karıştırıyorlar. Musibet şu demektir: Bir kimse herhangi bir kötü fiilin-

den veya taklid-i efâinden nâşi çeşitli şekillerde belâya uğrar. O kişi sanır ki, bu çiledir. Hayır, değildir. Bu kulun Hakk'a makbul olmayan kötü hallerinden ötürü münebbih olması için Cenâb-ı Allah'ın ona verdiği belâlar cümlesindedir. Çile ise doğrudan doğruya Hak Tealâ Hazretleri'nin bir sebep ittihaz ederek kuluna Hakk'a makbul ıstıfa yolunu açıp, onu "Mustafavî" hüviyete kavuşturması için büyük bir lütfudur; keremidir, ih-sândır. Çile hastır ve makbuliyeti de âlidir. Kur'ân-ı Ker'im'in 11. Hûd Sûre-i Şerifesi'nin 49. Âyet-i Kerîmesi'nde "Eza ve cefâya sabret. Akıbet; muttakilerindir. (Hayatın sonu; muttakilerin ya'nı Allah'tan sakınıp fenalık etmeyenlerin ve iyiliği esirgemiyenlerindir.)" diye buyurulmaktadır.

"Kalbin sağlam mıdır?" diye bendenize soruldu. Cevaben, siz de biliyorsunuz ki, Allah'ın izniyle kalbim çok sağlamdır. Dedikten sonra "Öyle ise, bu çok mühimdir..." diye buyurdu.

Ey nefsinin esiri biçâre! Âcizanemin günlük olmak üzere bir gün ikibin, bir gün beşbin, bir hafta ikibin, bir hafta beşbin, bir ay ikibin, bir ay beşbin (Zât Tesbihi) çektiğini bilir misin? Ayrıca, bu tesbih-i şerifin ne olduğundan senin haberin var mı?

Konunun önemine binanen yukarıdaki bahisle tetabuk ettiği cihetle Varidât-ı Süleyman Şerhi'nin 3. cildinin 748. sayfasında Ulu Zât Ömer Fevzi Mardin Hazretleri "Aziz, sen de benim gibisin." Diye tebşiratta bulunmaktadırlar. Bu vesileyle düşünen akıl sahibi insanlara bir ibret-i misâl veriyoruz: Gördükleri şeytani rüyalara bağlı bir halde, âcizanemi hiç tanımayan kimselerin Kahhar tesbihleri çekmeleri ve çektirmeleri ancak, câhiller cüretkâr olur deyimiyle deriz ki: Böyleleri sapık düşüncelerle ağaç dahi sökebileceklerini; sanki maaşlı memur gibi hüviyetlerini gizleyerek günde üç defa telefon rahatsızlıklarıyla tacizde bulunarak, ne olduğunu dahi bilmediği manevi cebir ile âcizanemin vücudunu ortadan kaldırmak cüretini gösteren hainler birer mânevi katil olarak katiyetle ifade ederiz ki, (İlâhi Kayda) alınmıştır.

Biiznillâh ben, benden isteneni yaptım. Şayet dileseydim kolaylıkla yakalatabilir ve bu zillet ehlinin kim olduklarını bütün çıplaklığı ile gözler önüne serebilirdim. Söz gelimi cibilletsiz velev telefon idaresinde olsa bile. Nefsi sefihler dünyâ hayatında ömürlerini çürütmekle meşgûldürler ki çok yazık!..

Kat'iyetle bilmeliyiz ki, asıl hüküm yeri dünyâ değil ukbâdır. Âhiret

hayatındaki ceza ve mükâfatlar dünyâdakilere benzemiyor ... Orada tevîl, dil ebeliği, yalancı şâhitlik, şuydu - buydu yok. Orada sadece gerçek var. Zaten lüzumsuz boş söz de yoktur. Sen hiç "Şâhid-i Adlî" diye birşey duydun mu? Eğer duymadıysan ve bugüne dek hep başkalarına güldüysen bundan sonra da biraz kendin için ağlasan iyi edersin!.. Acizaneme ait olmayan ev adresini ve telefon numarasını da değiştirmedim. Çünkü, verecekleri hesabın mazereti kalmamalıydı. Hayatımda maddi ve mânevi olarak şu veya bu vasıtayı kullanıp hiçbir surette herhangi bir Allah kulunu asla rahatsız etmedim. Zirâ tekamüle büyük köstek olan bu gibi davranışları en büyük şerefsizlik ve haysiyetsizlik telâkki etmişimdir. Son nefesime kadar da böyle olacaktır. Bize yaraşan vefâdır. Bugüne kadar ben, vefândan katiyen vazgeçmedim ve vazgeçmem. Pek çok kimseye hizmet ettim ve nicelerinden ihanet gördüm. Fakat, ilâhi rızaya uygun olarak Allah yolunda hizmetimiz inşallah son nefesimize kadar berdevâmdir. Hakk'a ve Hak yoluna ihanet eden yalancılara, hasutlara ve fâsiklara tavsiyem şudur: Allah ondan razı olsun: Bayezid-i Bestami Hazretleri'nin buyurdıkları veçhile hülâsaten "Tövbe Ağacı"ndan beşyüz istiğfar yaprağı toplamalarını, ukbâ hayatında kendilerine faydalı olacağı cihetle salık veririz. Zirâ, bize yakışan ifâde tarzı budur. Neden mi dersen? Hakikât Âlemi onların bildiği gibi değildir de ondan. Dertlerine devâ, hastalıklarına şifâ olacak merhem işte budur.

Böyleleri öyle azgın nefis sahibidirler ki bir Allah kulunu evinde dahi kontrol etmek sadizmini göstermiş olabilirler. Böylelerine, telefon teröristleri ve eğer mensubiyetleri varsa tarikat komünistleri veya yol yezidîleri-iblisleri ifadesini kullanmak yerinde olur. Envai çeşit hile, hud'a, de-sise, kin, intikam ve iftira duygusuna karşı Kur'ân-ı Kerîm'in diliyle vereceğimiz cevap şudur: 2. Bakara Sûre-i Şerifesi'nin 123. Âyet-i Kerîmesi: "Ve bir nefis diğer bir nefis için hiç bir şey ödemiyeceği, ondan bedel ve fidye kabul olunmayacağı ve ona bir şefaatin faidesi olmayacağı ve onlara yardım edilmeyeceği günden korkup sakınınız."

Orası Hakikât âlemdir. Herhangi bir bedel ile günahın ortadan kaldıramıyacağı yerdir.

Biz onlardan önce vardık. Onlar varken de varız. Onlardan sonra da varolacağız. Bu kelâm maddeyi içerisine alan mânevi ifadedir. 30.8.1981 Pazar günü saat 0.3'te tekiden bir gerçek mânâda nimet-i küfrâna hitaben

şöyle emrolundum: "Hazret-i Veys'el Karani diliyle onlara de ki:... "Allah'ı dost edinen bu dünyada yalnızdır. Ben, Allah'ı dost edindim; bu dünyada yalnızım." El Fatihâ.

Takvim ağacının muayyen ömür yaprakları her geçen gün dalından düşmekte olduğuna göre, gerçek Tanrı Eleri de Hak Divânı'nda belli olacaktır. Zirâ, orası hiçbir tevilin, bedelin ve rüşvetin kabul edilmeyeceği bir yer olan Cenâb-ı Rabbilâle-minin er meydanıdır. İşte, hakikâtler kısa ve muayyen dünya ömrünün sonunda orada ayan beyan meydana çıkacaktır. Acırım imtihan sahnesi olan şu dünya hayatında kendilerine acımayanlara ... Vesile teşkil etmesi sebebiyle kaydederiz ki Şeyhim Ârif-i Billâh Mustafa Aziz Hazretlerinin bana söylediği cihânşümûl mahiyetteki mübârek sözlerinden eğer ben insanlara bahsetseydim duyanlar şaşkın halde kalır ve bana "Sen delisin" derlerdi.

Hadis-i Şerif: "Mürşid; kendi şakirdlerine karşı ümmetin peygamberi gibidir."

İllâ ve lâkin güzel ahlâk ve
Allah rızası için halka hizmet.

ALENÎ ZUHURAT (Açık Tecelliler)

Dâlalet ehlinden kurtularak hidâyete erenler olur dileğiyle şimdilik açık zuhur ve Rahmani rüyalardan yani kudsi manâdan bir kaç misal vermek istiyoruz. Ruh'ül Kudüs'ü hâmil Aziz Şeyhim Ârif-i Billah Mustafa Aziz Çınar Hazretleri'yle açık olarak aramızda şöyle bir konuşma cereyan etti. Âcizaneme sordular: "Oğlum, Derviş Faik, sen Hazret-i Pîr Efendimizi ilk defa nasıl gördün?" Cevaben arzettim ki, bir mübârek türbe ziyaretinde Türbe-i Şerifin iç kısmında zuhur eylediler dedikten sonra nasıl görmüş ve himmetlerini, muhabbetlerini iltifat-ı âlilerini nasıl almışsam, olduğu gibi naklettim. Kendileri bunun üzerine âcizaneme hitaben şöyle buyurdular: "Oğlum, sen de Hazret-i Pîr Efendimizi aynen benim gördüğüm gibi görmüşsün. Bir farkla. Sana Türbe içerisinde zuhur etmişler. Bana da ilk defa ağaç üzerinde dallar arasında tecelli ettiler. Demek ki, tecelli-i ilâhi bakımından aramızda bir fark yok" dedikten sonra bir ara kendinden geçer bir hâle büründüler yani o anda istiğrâk halinde idiler ve mübârek gözlerini açarak doğrudan doğruya bendenize şöyle hitap ettiler: "Oğlum, ezel âleminde Hazret-i Pîr Efendimiz seni kendisi için seçmiş, ayırmış ve sarmış." Diyerek kati ifadede bulunduktan sonra "Mübârek olsun" dediler.

Bir ikinci misal de şunu verelim: 1980 Senesi Mart ayında refikam ile Ege mıntkasında rahmetli anamı ziyarete giderken Söke şehrinde eşkâl-i şerifi gayet berrâk bir halde uzun boylu, zayıf, buğday benizli, topak burunlu, kır saçlı bir mübârek zât semâdan indi. Ve bendenize hitâben aynen

şöyle buyurdular: "Esselâmünaleyküm Ya Hazret-i Pîr Seyyid Abdüsselâm el Esmer şanında sizi selâmlarım." Bu ilâhi açık tecelliyi aileme de gösterdim. Şu ana kadar da bu hususta kendisine herhangi bir şey sormuş değilim.

Ayrıca, 1987 senesi 1 Ağustos tarihinde geçirdiğim prostat ameliyatı esnasında mikrop kapmış olmam sebebiyle hastanede iken ciddi tehlike zuhur ettiğinde ve hayattan ümidimi kestiğim anda şöyle dedim: "Ya Allahım, fazla değil, fakat bir miktar borcum var. Bunu ödemedem canımı alma" niyâzında bulunurken bir ara kendimden geçmişim ki, tam bu sırada gayet aşikâr halde ol yüce Peygamber Muhammed Mustafa Aleyhisselâm'ın ve beraberinde İmam Ali Keremallah-ı Veçhe Efendimizle birlikte Üveys'el Karani Efendilerimiz Hazerâtının teşrif-i şerifleriyle dakikalarca bu üç ulu Zât-ı Şerifin birden ameliyat yerine devamlı okumaları neticesinde hastalıktan kurtulmuş oldum. Bu meyanda Hazret-i Pîr Seyyid Abdüsselâm el-Esmer Efendimizin ikinci üzeri aynı maksatla teşrif ettiklerini ailem âleni görmüş olmaları sebebiyle çok korkmuşlardır. Böylece Hazret-i Pîr Efendimizin teveccühlerine ve muhabbetlerine mazhar olmuşlardır.

Sene 1950 Şubat ayının ilk haftası. Vazife ile bulunduğum Mersin Anamur ilçesinde akşam saat 9'da oturduğum kıraathanenin kapısı dibinde hülâsaten ifade edeyim ki, çok hırpani vaziyette, sırtında bir elbise, altında o elbiseye yakışmayan sağlıklı sıhhatli, güzel yüzlü 45 yaşlarında kırmızı benizli bir zat dikkatimi çekti. Kapının dibinde oturmuştu. Hava çok sert ve bardaktan boşanırcasına yağmur yağıyordu. Hâline baktım, çok fakir ve aç olduğuna hükmederek, bulunduğum yerden kalkıp yanına gittim ve kendisini lokantaya davet ettiğim zaman bana hitaben "Aç olmadığımı, karnının tok" olduğunu ifade ederek, yemek yemek istemediğini söyledi. İsrarım üzerine beni kırmamak için lokantaya geldiler. Lokanta da o esnada kapanmak üzereydi. Bir tertib-i ilâhidir ki, yemekhanede yedi kap içerisinde birer kaplık çeşitli yemekler vardı. Lokantacı hepsini önüne getirdi koydu. Mübârek hepsinden birer lokma aldı "Elhamdülillâh tokum" dedi. Ben bu şaşkınlık arasında kendilerini aldım tekrar kıraathaneye götürdüm, birer çay ve kahve içtikten sonra misafirim olarak eve getirdim. Kendi yatağımı bu misafirime verdim. Kendim de kuru tahta üzerinde evde mevcut bulunan çuval dahil bir iki basit eşyayı altıma serdim ve üzerime aldım.

Bu arada gece yarısı geçmiş ve saat 1'i bulmuştu. Kendileri yatağa yatmadılar. Ve yatağın içinde bacaklarını altına alarak kibleye doğru namaz kılmış gibi öyle durdular. O vakte kadar 9'dan 1'e kadar hiç bir konuşma yapmadılar. Sırtındaki kayış gibi kirli elbisenin yakasının her iki tarafında iri iri bitler sıra halinde geziniyorlardı. Gördüğüm bu hâl âcizaneme ür-küntü verdiği esnada yüzüme tebessüm ederek aynen şöyle söylediler: "Korkma, korkulacak bir şey yok" dedikten sonra âcizaneme çeşitli vaziyetlerde olmak üzere ellerini semaya kaldırarak pek çok dua ettiler. Mübârek dualarından bir tanesi şöyleydi: "Ya Allahım! Sen bu kuluna herşeyi vermişsin. Bize verecek bir şey kalmamış. Allah seni iki cihanda aziz etsin" dedikten sonra şöyle yüzüme baktılar. "Kalbi nûr ile dolu bir babanın kalbi nûr hazinesi olmuş bir oğlu. Biz babanla (orasını pek anlayamadım) her ay bir gün veya senede bir gün görüşürüz" dediler. Ve Üveysi Evliyâallah'tan mübârek babamın ism-i şeriflerini söyledikten sonra eşkâlini de olduğu gibi verdiler ve adresini de aynen söylediler. Bu halden sonra devamlı olarak yüzüme bakıp, tebessüm ettiler ve saatin geç olduğunu, sabah namazına fazla bir zamanın kalmadığını ifade ettiler. Devamen âcizaneme hitaben yedi sene sonra yani 1957 senesinde İstanbul şehrinde seninle tekrar görüşeceğiz dedikten sonra ben şimdiden sana Allahsımarladık diyeyim, çünkü sen belki uyur kalırsın demeleri üzerine, hayır bu saatten sonra ben uyumam diye karşılık verdim. Kendileri aynen durdukları hal üzere semt-i kiblede hiç gözlerini ayırmıyorlardı ve tebessüm ediyorlardı. O esnada saate baktım, saat sabaha karşı 4 idi. Bir ara âcizaneme dönerek şöyle buyurdular: "Dışarıda hava ne kadar sert ve Allah'ın rahmeti ne kadar şiddetli değil mi" dedikten sonra "Haydi tut eteğimden de bir anda Kayseri - Tahran ve Akdeniz üzerinden dolaşarak çok sürmez yine hemen buraya geliriz. Berhudar ol" diye buyurdu. O andaki anlaşılmasız bir hâl ve vaziyetim üzere her nasılsa bu teklife hayır demiş bulundum. Akabinde tekrar ettiler, fakat ben şaşkınlık içerisinde ısrarımda devam ettim. Sonra "Bak pencereye, hava ne kadar sert değil mi?" dediler. Bu ifadesine cevaben "Evet, çok sert" demem üzerine ihtarda bulunur gibi sert bir ifade ile, "Sana pencereye bak dedim" demeleri üzerine pencereye baktım. O anda içeride bir şeyin çıt ettiğini, kimse olmadığını, yatağımı tertemiz görmüş olmanın şaşkınlığı içerisinde "Allah" diye bağırdım. Yatağımda o gördüğüm bitlerden eser yoktu! Ben bittten çok iğrendi-

ğim için, böyle göstererek Allah'ın beni imtihan ettiğini anlamış oldum. Ve buyurdıkları gibi yedi sene sonra İstanbul'da vaziyet aynen tahakkuk etti. Teferruatını burada yazmama lüzum yok. Bu kadarla iktifa ediyorum.

Bu mevzuu Aziz Şeyhime aynen anlattığımda aynı ile tasdik buyurdular ve lâtife olarak da "Haydi bakalım Hazreti Hızır Aleyhisselâm'ı bir daha ne zaman göreceksin?" ifadesinde bulundular. Cevaben "Gördüm El-hamdülillâh" dedim.

Âcizanem çilede 1961 senesi Nisan ayı içerisinde öğle namazını kılmış, nereye gideyim düşüncesinde iken, o anda kapıdan içeriye önce latif bir hava girdi ve müteakiben eşkâl-i şeriflerini "Eşkâller" faslında kaydedeceğimiz gibi yaratılmış kadın Evliyâ'nın en büyüğünden seyyide-i masûme Fatmatüzzehra Radiyallahu anha Vâlide-i Macidemiz Hazretleri'nin içeriye girmeleri ile birlikte ayağa fırlamam bir oldu. Bu esnada boynuma sarılarak buyurdular ki: "Oğlum Mehmed Faik " Bu mübârek kelâmın tamamını mahremiyeti hasebiyle Mürşid-i Kâmil makamında bulunan Aziz Şeyhime anlatmam üzerine titreyerek istiğraka varan şeyhim, önündeki çalışma masasının altına kadar eğilip bir Fâtiha-ı Şerife okudular ve heyecanla "Ta kendisi!" diye buyurduktan sonra Hazret-i Fatıma Anamız olduğunu nasıl bildin diye sual ettiler. Cevabım şu oldu: "Hazreti Fatmatüzzehra Vâlidemiz olduğunu kalbime okudular, oradan bildim" deyince, Aziz Şeyhim "El Hâk, aynen öyledir" diye buyurdular. El Fatiha.

Sene 1957 Muharrem ayı şerifinin 10. Günü, saat 3 civarında Aziz Şeyhimle beraber İstanbul Kocamustafapaşa'da Türbe-i Şerifesi bulunan Cenâb-ı Pîr Esseyid Yusuf Sinan yani Sümbül Efendi Hazretlerinin başucuna doğru etrafı demir parmaklıklarla çevrili mekâbiri şerifeleri açıktaki olan Cenâb-ı Şah-ı Şehidân Hazreti Hüseyin Efendimizin mübârek kerimleri ikiz kardeşler Seyyide Ümmü Gülsüm ve Seyyide Sekine Vâlidelerimiz Hazerâtını ziyaretimiz esnasında bir anda koyun koyuna yattıkları Türbe-i Şerifeleri açıldı ve gayet aşikâr olarak zuhurlarına şahit olduğum Vâlidelerimiz Hazerâtı mükemmelen sevgi, muhabbet ve himmetlerini almış olduğum tecellinin devam etmekte olan hâli üzerine heyecanla şeyhime baktım ve gayet latif bir tebessümle Sultan Şeyhim şöyle buyurdular: "Nasıl görüyorsun?"

Kendilerine gerekli izahatı arz ederken bu hâli başından sonuna kadar murakabe eden Şeyhimiz "Evet, oğlum. Aynen öyledir. Haydi artık gidelim" diye buyurdıkları esnada Vâlidemiz Hazerâtının Türbe-i Şerifleri de tabii haline dönmüştü. Eşkâl bahsinde de kaydettiğimiz gibi boyları, posları dahil mübârek nineleri Fatma Anamızın tıpatıp benzeridirler.

Aziz Şeyhimiz ile beraber Konya'da Hazret-i Pîr Mevlâna Efendimizi ziyaretimizi müteakip 18. 12. 1968 Pazartesi günü saat 12.00'de Akşehir'de mekâbir-i Şerifesi bulunan Kibâr-ı Evliyâ'dan Hoca Nasrettin Hazretlerini ziyaretimiz esnasındaki zuhurat şöyledir: Hak içime girerek şöyle buyurdu:

"Eyledik ziyaret Veli-i Kibâr'ı, Veli-i Âli ile..

Tazim ve tekrim ola, Hoca Nasrettin Hazretleri'ne."

Bu hususta Şeyhimiz Arif-i Billâh Mustafa Aziz Hazretleri heyecanlı bir halde: "Hak, Derviş Faik'in içine girerek böyle buyurdu" dedikten sonra âcizaneme ziyaret defterine bu zuhuratı bizzat kendilerinin koydukları imzadan sonra son imza olarak imza etmemi ısrarla emir buyurdular. Kendilerine; "Ey Aziz Şeyhim, ben sizin imzanızın altına imza atamam diye ısrar etmeme rağmen son imzayı benim atmam direktifini verdiler ve yukarıda ifade ettiğimiz veçhile Kibâr-ı Veli Hoca Nasrettin Hazretleri'nin ziyaret defterine elimden tutarak kendi imzalarının altına ve son imza olarak bizzat acizâneme yazdırıp, imza ettirdiler. Ehemmiyeti cihetiyle tecelli kayıtlarda mevcuttur. Düşünen akıl sahipleri için bu da bir işârettir.

1972 Temmuz ayı idi. İstanbul Karaköy'deki Yeraltı Camii Şerifi'nin arkasında bulunan Kemankeş Karamustafapaşa Camii cemaatinin dağılmasından sonra öğle namazını kılmak üzere idim ki, bir anda ardarda boyları merdiven basamakları misali, dünyaca dillere destan Yediler Hazerâtı yanımda durdu ve herbiri hafifçe gözkuyruğu ile âcizaneme baktılar. Hep birlikte öğle namazını kıldık. Namazı müteakip duayı tamamladıktan sonra geldikleri gibi bir anda gittiler. O ana kadar âcizaneme devamlı teveccühte bulundular. O camii şerif hiç cemaatsiz kalmaz iken bizim birlikte kıldığımız namaz ve yaptığımız dua müddetince bir tek Allah kulu gelmediği gibi merdivenli ve ranzalı olan o camide çıt diye bir ses dahi çıkmadı. Hemen şeyhime vardım ve durumu arzettim. Âcizaneme hitaben: "Oğlum sen bugün Yediler'le namaz kılmışsın, mübârek olsun" diye buyur-

duktan sonra bir Fâtiha-ı Şerife okudular. Devamen, 1938-40 yılları arasında bir gün kendileri Fatih Camii Şerifinde öğle namazını müteakip mihrabın önünde Yediler'le sohbet ettiğini âcizaneme naklettiler. Bu hali o zaman Pîr-i Sâni Ömer Fevzi Mardin Hazretleri'ne anlattıklarında, mübârek kendilerine şu müjdeyi vermişler: "Aziz Bey, sen bugün Yediler'le sohbet etmişsin. Mübârek olsun!" Aziz Şeyhim kendilerine ait bu zuhurati anlattıktan sonra yüzüme bakarak hafifçe tebessüm ettiler. Bendeniz bu husustaki irfanî inceliğe parmak bastım.

Ey yolcu! 1973 senesi bir mübârek dua gecesinde Hak Tealâ şahittir ki Bedr-i tam' hâlindeki ay kendisine göz hizasıyla 20 veya 30 metre arasında yaklaşan bir Allah kulu olduğu gibi, ayrı ayrı zamanlarda Şems'in (yani güneşin) hem Şark'tan ve hem de Garp'tan doğup yükseldiğini dahi gören vardır.! Tabiidir ki, bu gerçekler akıllara durgunluk veren mahiyeti itibariyle akıl yolu, fikir vasıtası ile kabul edilemez gibi görünse dahi anlatılan gerçeğin ta kendisidir.

Sene 1972 Aralık ayının onuncu Pazar günü itibariyle aldığım manevi işaret üzere başlayarak Şeyhim Ârif-i Billâh Mustafa Aziz Hazretleri'nin adına 11'inde Kastamonu'da Cenâb-ı Pîr Hacı Şaban-ı Velî, 12'sinde Ankara'da Cenâb-ı Pîr Hacı Bayram-ı Velî, yine 12'sinde Kırşehir - Bektaş'ta Hünkâr Hacı Bektaş-ı Velî, 13'ünde Aksaray'da Somuncu Baba Hazretleri, 14'ünde Konya'da Hazreti Pîr Mehmed Şems-i Tebrizî ve Hazreti Pîr Mevlâna Mehmet Celaleddin Efendilerimizi ziyarette bulunarak, kendilerine kendimi takdim ettim. Bu mübârek hizmetin hitâmında durumu arz etmek üzere Konya, Başak Palas Otelinde huzurlarına vardım. Âcizanemi orada görenler şaşkın bir hale girdi. Bunun üzerine mübârek şeyhim şöyle buyurdular: "Oğlum Derviş Faik'e, bu makam-ı şerifleri doğrudan doğruya benim adıma ziyaret etmesi emrini bizzat ben verdim. Hacı Şaban-ı Velî Hazretleri'ni bir daha ziyaret edememenin içimde ukdesi vardı. Elhamdülillâh, bu ziyaretlerle birlikte artık içimde ukde kalmadı ve ziyaretler tamamlanmış oldu. Bu hususta emri veren benim" diye buyurmalarını müteakip ortalık sukûnete kavuştu ve böylece fitne de ortadan kalkmış oldu.

Aziz Şeyhim adına yapmış olduğum ziyaretlerden Hazret-i Pîr Şaban-ı Velî'nin makamına karlı bir hava ve erken bir saatte vardığımda kapının kapalı olabileceğini düşünüyordum. Ancak, türbeden güleç yüzlü, tatlı bakış-

lı nuranî bir zat çıkararak, "Ben de sizi bekliyordum" diye karşılıdı. Akabinde bana anahtarını uzatarak, "Açın türbeyi şerifi, yapın ziyaretinizi, isterseniz bana getirin, isterseniz şuracıktaki camiinin kapı girişine asın" dedi. O zâtı, ziyaretimin hitamında orada bulamadığım gibi, Hacı Şaban-ı Velî'yi nice ziyaretimde onu bir daha görmedim. Acaba o mübârek zât kimdi?

Bu vesile ile Aziz Şeyhim'le birlikte yaptığımız bir Hazret-i Pîr Şaban-ı Velî ziyaretini de burada dercetmek istiyoruz....

Türbeye Aziz Şeyhim, Valde Hanım, âcizanem ve benden sonra da elinden tutup içeri çekmemle birlikte rahmetli Kâmil Efendi girebildi. Bizden sonra kapı aniden çat diye ses çıkararak kapandı. İçeride yalnız biz vardık. O esnada Aziz Şeyhim şöyle bir dua etti: "Ya Allahım! İzni şerifinle Hazret-i Pîr'den (...) ve istiyorum ..." Ziyaret tamamlandı. Bir çok kimse sıraya dizilmiş ve şeyhimin elinden su içmek için bekliyordu. Aziz Şeyhim beni çağırdı, kendi eliyle bir kase su verdi ve "Bu suyu sonuna kadar iç" diye buyurdu. Mübârek daha sonra elindeki tası oraya bıraktı. İsteyen içsin dedi ve ayrıldı. Ankara'ya müteveccihen otobüse binmek üzere idik ki, semâdan yeryüzüne uzanmış beyaz nûrlu bir ipe bağlı porselen kase içerisinde bir mai indirdiler. Bunun üzerine Vâlde Hanım bir tane de Faik'e gelmezse içmem dedi. Ve aynı şekilde bir porselen kâse daha semâdan indi... Bu ilâhi ikramı aynı anda beraber içtik. Halen yeryüzünde bu lezzette bir gıda almış değilim. Yukarıda anlattığımız husus 1959 senesi Aralık ayının dokuzunda geçmiştir. Akabinde mübârek şeyhim şu müjdeyi verdiler: "Allahın izni ile Hazret-i Pîr'in ikrâmı. Velî'nin ikrâmı. Mübârek olsun oğlum."

Yine bu ziyaret sırasında Ulu Pîr Esseyid Mehmed Hacı Bektaş-ı Velî Efendimiz Hazretlerinin sanduka-ı şerifeleri üzerinde bulunan lacivert renkli çok güzel ve kıymetli bir eşarby ailemin başına takmam için bana almamı emrettiklerini türbedar söyledi. Bunun üzerine edebimden ve utancımından el sürememiş olmam hasebiyle eşarby bizzat türbedarları vasıtası ile âcizaneme verdirmişlerdir. Hatta türbedar yüksek sesle "Hitab-ı şerif sanadır. Niye kendin almıyorsun?" diye ısrar etmişlerdir. Ben yine alamayınca, bizzat türbedar "Destûr ya Hazret-i Pîr!" diyerek alıp, fakire verdiler. Mühim olan şu: Âcizanem o tarihte henüz evli değildim. O tarihten üç sene sonra evlendim. Böylece, Hazret-i Hünkâr Efendimiz bu mübarek hediyesi ile birlikte izdivacımı da müjdelemiş oluyorlardı. Mübârek

eşarp halen ailemin başta gelen en kıymetli hediyelerinden biridir. Bu ikramın inceliğini tefekkür ettim ve büyük minnet duydum. Bu vesile ile Ulu Pîr'e minnet ve şükranlarımı arzetmiş bulunuyorum. Her sene mübarek ziyaretlerinde bulunduğum halde yukarıda yaşadığımız hediye bize veren o türbedârı hayatımda bir daha görmedim. Acaba kendileri mi idi? El Fatiha.

1978 senesi Ekim ayında İstanbul Sultanahmet'te bir mekanda kıldığım ikinci namazını müteakip oturduğum kuru sandalye üzerinde Hakk'ı zikrelerken bir anda makamından zuhur ederek tayy-i mekânla gelip Hadis-i Şerifte bildirilen dört büyük hatundan birisi olan Hazret-i İsa Aleyhisselâm'ın mübârek vâlidresi Meryem Vâlidemiz ile müşerref olarak mübârek iltifatlarına mazhar oldum. Mübârek vâlidemizin bir anda boynuma sarılıp, bir müddet o hâlde kalmaları âcizaneme olan sevgi ve muhabbetlerinin bir tezahürüdür. "....." Bu tecelli halinin nimetlerini bulunduğum mekan sahipleri ziyadesiyle yediler. Yani meyvesini topladılar. Bize de Allah'ın rızasını tahsil etmek ve hamdetmek düştü. Elhamdülillâh. Duyduğuma göre, meyvesini yedikleri bu arazinin bir kısmının üzerinde özel üniversite kurulmuş. Cenâb-ı Allah'ın izniyle Eşkâl-i Şeriflerini kendi bahsinde vereceğimiz mübârek hatun Meryem Vâlidemizin asıl makam-ı şeriflerini müşâhade etmek âcizaneme böylece müyesser olmuş oldu.

Bizim müşâhademize göre mübârek Vâlidemizin gerçek makam-ı şerifleri ne Selçuk'ta, ne de dünyanın herhangi bir yerindedir. İstanbul, Yeşilköy hudutları içerisinde. İşte, gerçek budur. İsteyenler yine istedikleri yerde aramaya devam edebilirler.

Türbe-i Şerif, 11.5.1988 Çarşamba saat 16.27:

Huzur-u Pîr-i Sâni'de.

Veren Şeyhim Ârif-i Billâh Mustafa Aziz hazretleri

Mebde ve Münteha:

Şeyhim dedi ki: "Yanlış anlaşılmasın, Şeyhimin müntehası benim mebdeimdir."

Şayet, Cenâb-ı Allah, lütfederse şeyhimin müntehası da acizanemin mebdei olur inşallah. Hüküm sahibi valmız Hak Tealâ Hazretleri'dir.

Merd'in muhatabı merddir. Namerd bize muhatab olamaz.

Namerdin bize muhatab olma gayretine bizim muhatab olur tavırda görünmemiz nezâket ve zerâfetimizdendir.

Gerçek mânâda, ey derviş kardeş!

Kimsede kusur arama. Her mahluk istidadı ne ise onu yapar, ne kadar kaldırırsa, onun kadar taşır. Allah, kuluna takatinin üstünde yük yüklemes. Zira, Allah âdildir. Ve "Allah adâlet edenleri sever." Mümtahine: 60-8

İnsanların ağzında şöyle lâf dolaşır-durur. Yıllar yılıdır derler ki; İnsânüstü gayret sarfetti. Kendini aştı. Kendini yeniledi. Kendi takatinin üzerine çıktı ve benzeri bir sürü abuk-sabuk sözler işitilir. Yahu, Allahın kendisinde yer aldığı herhangi bir kulu takatinin üzerinde nasıl olabilir? Takatinin üzerindeki güç zaten Allah'ın gücüdür. İnsanda zaten tecelli eden Allahın kudreti olduğuna göre cehalet kokan bu lüzumsuz sözlere gerek var mı? İşte müeyyideleri:

Kur'ân-ı Kerîm'in 2. Bakara Sûre-i Şerifesi'nin 286. Âyet-i Kerîmesi: "Allah hiç bir nefse takati olmayan şeyi teklif etmez." (yani kimseyi takat getiremeyeceği bir şeyle mükellef kılmaz.)"

6. En'âm Sûre-i Şerifesi'nin 152. Âyet-i Kerîmesi: "Biz bir nefsi ancak takat getireceği kadar mükellef kılarız."

23. Mü'minûn Sûre-i Şerifesi'nin 62. Âyet-i Kerîmesi: "Biz bir nefsi ancak takatinin genişliği kadarı ile mükellef kılarız."

Fazla şamataya gerek yok.

İşte, gerçek budur ve böyledir.

Behey gâfil! Sen Allah'tan daha mı iyi bilirsin?!..

Şahmerân

Allah'ın Arslanı tekdir ve o da Hazret-i Ali Efendimiz'dir. Pek çok vasıfları yanında mahlûkatın reisi olan aslan gibi şahmerân da Hazret-i Ali Efendimiz'e remzedilmiştir. Rabbimin izn-i şerifiyle Hazret-i Pîr Esseyyid Abdüsselâm El Esmer Efendimizi ilk defa yedi yaşında iken Şeyh Şehit Esseyyid Mustafa İsmail Dede Hazretlerinin türbe-i şeriflerini ziyaretim esnasında müşâhade ettim. Çok büyük sevgi, muhabbet ve iltifatlarına mazhar oldum. Bu ziyaretimin son deminde bir andaki tecelli ile aramızda bir kulaç mesafede ve türbe duvarının dışında asırlardan beri dillere destan ve hayali bilgilerle tarifi yapılan Şahmerân'ı gördüm. Şimdi tarifini yapıyorum. Boyu 1.5 metre kadar. Derisi koyu esmer, sanki insan yüzünü andırır gibi bir yılan yüzü. Dikkatle bakıldığında ağzı, burnu hafifçe, belli - belirsiz insan ağzı burnu havasını veriyor. Başında bir karış uzunluğunda san saçları var. Tepesi kınalı. Boyunaltı ve ümüğü sarı - turuncu rengi karışımı. Gözleri insanın bakışına benziyor. Koyu kahverengi kuyruğunun ucu küt ve tamamen kuyruk ucunu mesnet ederek dik durdu. Göz hizasıyla 1.5 metre dememin ölçüsü budur. Cildin kendinden olmak üzere boynunda cilt üzerinde cıngırdak dediğimiz, cıngır cıngır eden, cıngırdak mı dersin, zil mi dersin, bir kaç tane yaradılış halinde vardı. Âcizane insana bakar gibi baktı, öyle kaldı. O esnada baktım ki, Hazret-i Pîr Efendimiz Gavs-ı Âzam Seyyid Abdüsselâm El Esmer Sultan tecellisi sona ermişti ve tarifini yaptığımız şahmerân da ayrıldı, gitti.

Ey evlât!

Mebdeinden beri Kıyamet Günü'ne kadar olmak üzere her asırda oldu-

ğu gibi bu asırda da Fahr-i Âlem Efendimizin ve Şah-ı Velâyet Efendilerimiz Hazerâtının arkalarında namaz kılan Allah kullarının olduğunu zihar unutma. Öyle Allah kulu vardır ki, bu son derece saadetli halin akabinde arkalarında namaz kıldığı seccadeyi kirlenmemek ve eskimemek üzere hatıra neviinden kaldırır. Bunun ifade tarzı görenedir. Yoksa köre ne!

Hamdimiz ve şükürümüz Alemleri yaratan Cenâb-ı Rabbülâleminedir.

Çile

Çok genç yaşta başlayan çileden bir örnek:

1951 yılı Ekim ayında Hilâl Han olduğu gibi Haliç'in balçıklı sularına kaymış; akabinde kara ile irtibatı kesilip bir anda dibe gömülmüştür. Diğer İstanbul gazeteleri meyânında 31 Ekim 1951 Çarşamba günü Yeni İstanbul ve 14 Kasım 1951 Çarşamba günü Hadise gazetelerinde konuya dair malûmat verilmiş ve "Bedava yaşayan adam" başlığı altında "Ecel gelmeyince hiç bir şey olmaz! İnsan bütün ölümlerden kurtulur! İşte koca han denize uçtu da bu hanın 20 numaralı yazıhanesinde ticaretle iştigal eden M. Faik Erbil isminde bir genç yine sağ kaldı. Üzerinde yalnız ceke-ti kalan M. Faik Erbil'in kasası ile birlikte bütün evrak-ı metrukesi Haliç'in sularına gömülmüştür." denilerek, resmi de tâb edilmiştir. Cenâb-ı Allah böyle istedi ki, böyle oldu.

İster rahmani rüyâ de, istersen dünya hali açık tecelli olarak düşün: Sene 1961 Ekim ayı. Çiledeyim. Bir hal üzere idim. Şeyhim Ârif-i Billâh Mustafa Aziz Hazretleri, İstanbul, Galatasaray ile Tarlabası arasında bir mevkide belimden tuttu ve beni semâya fırlattı. Gökyüzüne doğru diklemesine bir hayli mesafe aldım ve Galatasaray üzerinden bir çok şehirler geçerek Antalya'ya geldim. Oradan âcizaneme yeni istikâmet tayin edildi ve yönüm Akdeniz'e çevrildi. Akdeniz üzerinden denizin mavi - koyu mavi - yeşil - beyaz çeşitli renklerini müşâhede edip, denizin hışirtısını işitmiş olduğum halde tahmini olarak bin metre veya daha fazla yüksekte süratle yol aldım. Bir ara Akdeniz üzerine 500 metre'ye kadar indim. Denize oradan bakış halim değişik oldu. Âcizaneme Trablus olduğu bildirilen bir sahile, eski kabristana indim. Kabristan'ın sağ tarafındaki kabir

taşları bakımsızdı. Sol tarafındakiler bakımlıydı. Arasında bir patika yol vardı ve birdenbire son derece bakımlı, bacakları kalem gibi, ışıltı ışıltı yanan yağız doru bir Arap atına binmiş olduğu halde Cenâb-ı Pîr Efendimiz âcizanemi karşıladı. Atın üzerinde çok kıymetli bir eğer vardı. Eğerin arka ve ön tarafları altın kaplama, üzengiler de altın, yuları ibrişimden idi. Önde Cenâb-ı Pîr Efendimiz, arkaya terkisine de beni alarak onsekiz (18) km. kadar iç kısımda olan Türbe-i Şeriflerine doğru yol aldık. Bu esnada şöyle bir hal oldu. Attan kendileri indiler. Yerlerine âcizanemi geçirdiler, o sırada cildim kendi renkleri olan tatlı bir çukulata rengini aldı. Sonra beni yere indirdiler. Kendileri mübârek atın üzerinde bulunuyorlardı ve kendilerini yürüyerek takip etmemi emrettiler. O esnada cildim eski haline döndü. Biraz yürüdükten sonra durup beni, o çok güzel, sıhhatli, cazibeli atın arkasına tekrar aldılar. Bir müddet daha gittikten sonra uzaktan bir cami ve avlusu gözüktü. Hem kendileri attan indiler, hem de beni indirdiler. Kısa bir mesafe sonra âcizanemi tekrar ata bindirdiler. Atının o hali şahane idi. Ulu Zât'ın kendileri Türbe-i Şeriflerine girdiler. Kapısı gayet dar ve alçak olan Türbe-i Şerife'nin içerisinden, ben atın üzerinde olduğum halde şöyle hitap ettiler: "980 defa ' Ya Hay ' çektin. Yirmi defa daha Ya Hay çek ve bine iblâğ ederek huzuruma gel." Yirmi defa daha Ya Hay'ı çekince şöyle buyurdular: "Yirmi defa daha Ya hay çektin ve bine iblâğ oldu. Şimdi huzuruma gel." "" O DEM AYNEN TAHAKKUK ETMİŞTİR.

Ben hayatımda ulu zâtlar arasında böyle erkek güzeli ve yakışıklı bir zât görmedim. Sayısız muhabbet ve iltifatlarına mazhar olduğum nice ulu zâtların içerisinde parmakla sayılacak kadar az ve hattâ nadirattan olarak beni tirtir titreten tecellilerden işte birisi budur. Ulu makam sahibi Hazret-i Pîr Efendimize minnetim çok büyük ve Aziz Şeyhime hürmetim ziyade olup bendeniz âciz kuluna bu tecelliyi lütfeden Cenâb-ı Hak'a hamdım ve şükürüm nâ-mütenâhidir. İslâmiyet, El-Zileytin'den güçlenecek. Bu iki Gavs-ı Enâm sırrıdır.

Sene 1961 onikinci Aralık ayı. Çiledeyim. Sabaha karşı rahmani - ilâhi bir mânada Hasaneyn - Ahseneyn Efendilerimiz, yani İmam Hasan ve İmam Hüseyin Efendilerimiz Hazerâtı nurlar içerisinde zuhura geldiler. Birisi sağ tarafımda, birisi sol tarafımda belimden tuttıkları esnada rumuz olarak rıza esmâsı ile salâvat-ı şerife getirilmeye başlandı ve bu sırada

İmam Hasan ve İmam Hüseyin Efendilerimiz Hazerâtı âcizanemi semâya fırlattılar. Kendimi bir anda Hazret-i Hünkâr Esseyid Mehmed Hacı Bektaş-ı Velî Efendimiz'in huzuru şeriflerinde ve ayak uclarında buldum ve derhal secdeye kapandım. Huzurlarında dua ederken orada felçli, yaşlı bir erkek ile refikası yaşlı bir hanım ve yanlarında 11-12 yaşlarında kız torunları olduğunu müşâhade ettim. Yardım maksadıyla elimi cebime attım. 11 lira ve bir de 1 lira olmak üzere 12 Türk lirası çıktı. Çocuğa vereyim derken para fırlayarak yaşlı karı kocanın önüne gitti, düştü. Böylece kendilerine bu 12 lirayı mâna aleminde vermiş oldum. Bu manzara, bu hâl dünyevî hayatta 1972 senesi Aralık ayının 12. Salı Günü aynen tahakkuk etmiş ve alenî tecelli bahsinde de Şeyhimiz adına, onu temsilen yaptığımız ziyaret vesilesiyle anlatılmıştır.

Fakirhane: 18-19.6.1984

Tarih: 18'i 19'a yani pazartesiye salıya bağlayan gece saat 0.3'de biiznillah kıldığım (Nafile Namazı) nı müteakip yaptığım bir münacaat üzerine gördüğüm ol (gerçek rüya) da şöyle buyuruldu: "Sultanların Efendisi, Efendilerin Sultanı Hazreti Üveysel Karani."

Sadakallahül' azim.

El Fatıha.

1957 senesi Kurban Bayramı'nın 3. Çarşamba günü ile 1979 senesi 5 Mart tarihleri arasında olmak üzere, muhtelif zaman dilimleri içerisinde Ârif-i Billâh makamındaki hâmil-i Ruh'ül Kudüs Aziz Şeyhim yalnız âcizaneme hitaben defaatle şöyle buyururlardı: "Oğlum Derviş Faik! Ben ve sen Üveysi'yiz, değil mi? Biz seninle konuşuyoruz değil mi?" suallerini sorduktan sonra devamen "Ben seni yanıma alacağım" diye buyururlardı. Bu gerçekleşti. Şöyle ki: 1993 senesinde Aziz şeyhimin âcizanemi davet-i şerifleri üzerine nasıl oldu bilemiyorum, bir mânâ-ı sadıka'da kendimi bir anda huzurunda buldum. Karşılıklı sohbetimiz esnasında bir ara şeyhim hafifçe yerinden kalkar gibi oldu ve şöyle seslendiler: "Ey benim Aziz Şeyhimin Halifesi! Sohbetimize gelsene!" diye seslendikleri anda irkildim ve geriye dönüp baktığımda bize bir metre kadar mesafeden, arkamdan Şeyh Muharrem Hazretleri'nin geçmekte olduğunu gördüm. Bi-

zim tarafa yani Şeyhime hiç bakmadılar, ileride bir arada bulunan bir kaç zât-ı şerifin sohbetine dahil oldular. Şeyhimin bulunduğu mübârek makamda fazla zevât-ı şerif yoktu. Bunu gayet açık olarak müşâhede ettim. Herşeyin aslını Cenâb-ı Hak bilir. Kudret-i İlâhi sahibi yalnız Allah'tır.

Konya'ya Mevlâna ihtifaline giderken, 12 Aralık 1995 tarihinde Allâhın rahmeti üzerimize yağarken Ankara'da Cenâb-ı Pîr Hacı Bayram-ı Velî'yi ziyarete gittiğimizde, gördük ki, türbenin kapısı kilitliydi. Dışarıdan üzerine vurulmuş büyük bir asma kilit vardı. Türbenin önünde altmış kişi kadar bir topluluk oluştu. Bu arada bazı ziyaretçiler bize "Beklemeyin, türbe kilitli. Ziyaretinizi bizim gibi dışarıdan yapıp, yolunuza devam edin" dediler. O esnada kalbime kiliti öp hissi geldi. Herkesin gözü önünde kiliti bir defa öptüm. Bir daha der gibi hâl oldu. İkinci defa öptüm. Bir daha öpersen kapı açılır gibi bir durum hasıl oldu. Öptüm ve içeriden 60 yaşlarında, esmer orta boylu, yüzünü bize pek göstermek istemeyecek şekilde başı önüne eğik bir mübârek zât çıkarken "Şimdi ben dışarıya çıkıyorum. Siz içeri girin" dediler. Hiç kimseye bakmadılar. Ve o kalabalığın içinde yalnız âcizaneme baktılar. O esnada göz göze geldik. Hazırûnun gözü önünde cereyan eden bu hadise sonrasında herkes, dışarıdan büyük asma kilitle kapalı olan bu türbenin kapısının içerden nasıl açılabilmişinin şaşkınlığı içerisinde kalakaldı! Pekii, acep bu zât-ı şerif de kimdi?

Ey can! Bir an için aklımı sat ki, bunu tefekkür edip, irfan yoluyla neticeye varabilesin.

23.3.1996 Cumartesi günü saat 15'te alışveriş yapmak üzere gittiğim İstanbul Beşiktaş Balık Pazarı'ndaki Mavi Köşe Manavı Serhat Gücnar'da yığın halinde bulunan ayva kümesinin içerisinde duran ve üzerinde gayet açık olarak eski yazı ile "Allah" lafz-ı Celâlini müşâhede ettikten sonra tekrar meyvaya baktım, lafz-ı Celâlin bir tarafında eski yazı ile "Ali" bir diğer tarafında ise "Elif, Lam, Mim" Âyet-i Celîlesi yazılarını da gayet açık bir şekilde görüp, ayvayı satın aldım. Bugüne kadar çeşitli durumlarda yani hayvanatta, nebatatta, ağaçta vesairede pek çok zuhuratlar olmuştur. Amma velâkin böylesi bir zuhurat şimdiye kadar hiç görülmemiştir. Âcizanem reklamdan hoşlanmadığım için üzerinde işbu mühim tecellinin meydana geldiği ayvayı Sayın Prof. Dr. Mim Kemal Öke'ye yayınlanması için verdim. Bu zuhûrat tekrar tekrar hem yurtiçi - yurtdışı televizyon kanallarında yayımlandı ve hem de gazeteler yazdı. Çeşitli televizyon ka-

nalarında ehemmiyetine binaen müteaddit defalar gösterilmesinde hassasiyet gösteren sayın Prof. Mim Kemal Öke'ye teşekkür etmeyi bir borç biliriz. Âcizaneme bir lütf-u ihsan olan bu ilâhi tecelli sebebiyle Cenâb-ı Allah'a nâ-mütenâhi hamdimiz ve şükrümüz vardır.

Söz konusu ayvanın fotoğrafları Ârif-i Zât-ı Billâh Küçük Hüseyin Efendi Hazretlerinin Türbe-i Şerifleri 'nde alınmış ve halen bizdedir.

İllâ ve lâkin güzel ahlâk ve
Allah rızası için halka hizmet.

RAHMANÎ (KUDSÎ) RÜYÂLAR

Rahmani rüyâ yani kudsi mânâdan da bir misal verelim. Cenâb-ı Allah tam altı ay aralıksız olarak mübârek Fahri Âlem Efendimizi Rahmani rüyâ ile beslemiştir. Buna ihtiyaç mı vardı ki Hak Tealâ Hazretleri bunu münasip görmüş oldu? Maksat şuydu: Kudsi rüyâda gösterdiklerinin cümlesini Peygamber Efendimize dünyada da göstermiş olacaktı. Bilelim ki, "rüyâ-yı sâdıka" dediğimiz Rahmani rüyâlar bu kadar çok mühimdir. Bir hadis-i şerifte şöyle bildirilmektedir: "Her kim rüyâsında beni görmüş ise hakikaten görmüş demektir. Zira şeytan benim şeklimi temessül edemez."

Seyyid'ül Kainât Efendimiz ayrıca "Salih rüyâ (rahmani rüyâ) mümin için beşarettir" diye buyurmuşlardır. Hazret-i Peygamber'imiz konuyla ilgili bir Hadis-i Şeriflerinde de "Yalancılığın en fahişi de insanın rüyâyı gördüm diye hikâye etmesidir" diye buyurmuşlardır. İslâm Peygamberi Seyyid'ül Kâinat Efendimiz Muhammed Mustafa Sallallahu Aleyhi ve Sellem Hazretlerini gün geldi bir gün, iki gün, üç gün, dört gün, beş gün, altı gün, yedi gün olmak üzere haftanın tamamına ait hergün görmekte yirmiüç (23) kere saydım ve kısa bir vakfeden sonra saymaya tekrar devâm ettim 30'dan sonrasını da artık sayamadım. Rahmani mânânın yüce inceliğini sizlere ifade ederiz ki, Peygamberliği yirmiüç sene olduğu gibi yirmiüç-yirmialtı arasında da savaşı vardır. Resulullah Efendimizin savaşlarına biri hariç Emir el Müminin Hazret-i Ali Efendimiz de katılmışlardır. Savaşlar kazanılmıştır. Bunun ifadesi ise "Lâ Fetah illâ Ali, Lâ seyfe illâ Zülfikâr". Ey Allah Aşığı bunu anlamağa çalış.

Sayısını bilemediğim ilâhi rüyâlardan bir tanesinde Hazret-i Peygamber Efendimiz 1961 senesinde âcizânem çilede iken sol kolumdan tutarak "Namaza kalk" diye buyurarak sabah namazına kaldırdılar ve kolum üç gün çürük çürük ağrıdı. 1957 senesinin Mir'âc Kandili Gecesi'nde Semâ'da Mir'ac-ı Şerif makamında Hazret-i Peygamber Efendimizi gördüm. Yalnız değillerdi. "...Allahu Ekber, Allahu Ekber. Allahu Ekber, Allahu Ekber..".

Devamen: Hazret-i Peygamber Efendimiz mübârek göğüslerinde tutukları Kur'ân-ı Azimüşşan'la gözlerini âcizânemden ayırmadan, bendeniz Allah'ın fakir kuluna hitaben şöyle buyurdular. "Kur'ân'la geldik. Kur'ân'la gidiyoruz." Semâvatı nûr-u alâ nûr kaplamıştı ve Huzur-u mukaddeste tirtir titreyerek iki büklüm oldum. O anda, Mir'ac-ı Nebi Aleyhisselâm zeminine baktım. Zemin pembe ve mavi karışımı emsalsiz renkte idi ki, bu mübârek rüyâyı Hazret-i Şeyhime arzettiğimde ayağa kalktılar ve bir ezan-ı Muhammedi-yi müteakip Fatihâ-ı Şerife okudular. Âcizâneme dönerek, "Oğlum, Cenâb-ı Allah Mir'ac'ını mübârek etsin" dediler. El Fatiha.

Not: Bizim mübârek yolumuzda şimdiye kadar rüya anlatıp, yol ulularına ezan okutturan vâki değildir.

Bir ayrı rüyâ-yı kudsîde ise, 1987 Ağustos ayının başında ve onu teyiden ikinci defa olarak mükerreren 1997 senesinin başlarında Hazret-i Peygamber Efendimiz, Hazret-i Ali Efendimiz ve Hazreti Veys'el Karani Efendilerimizi yanyana, üçünü bir arada gördüm ve âli iltifatlarına mazhar oldum. İkinci tarih olan 1997'deki rahmani rüyâda üçü de birbirinin aynı idi.

Bir diğer mâna-yı şerifte ise 1958 senesinde İmam Ali Keremallah-ı Veçhe Efendimiz iki hâl üzere âcizânemi evvela elimden tutarak ve bizzat kendilerinden başlayıp tek be tek On iki İmam (12) Efendilerimiz Hazerâtına takdim etti ve ellerini öptürdü ve öptüm Elhamdülillâh., bahtıyırım.

Hazret-i Ali Efendimiz 12 İmamlar Hazerâtı Efendilerimizin ellerini öptürürken, 8. İmam Ali Rıza Efendimize geldiklerinde bir an için durdular ve yüzüme bakıp mübârek şerefli dedelerimin 8. olduğunu işaret ettikten sonra 9. İmam Mehmed Taki Efendimizi göstererek soyumuzun 9.

İmam Efendimizden itibaren devam etmekte olduğunu bildirdiler. O esnada mübarek avucunun içerisinde 8 ve 9. İmam Efendilerimizi tekrar rakam olarak gösterdiler. Zaten, 10. İmam Aliy'ün Naki, 11. İmam Hasan Asker ve 12. İmam da Mehemed Mehdi Aleyhisselâm olarak tamamlıyor.

Böylece cümle İmamlar Hazerâtı Efendilerimizin büyük alâka ve muhabbet ve teveccühlerine mazhar oldum.

İki hal üzere demiştik. Bu halin, İkincisinde de yine Hazret-i Ali Efendimiz elimden tutarak Oniki İmam Efendilerimiz Hazerâtı'nın makam-ı şeriflerine bendenizi götürüp, türbe-i şeriflerini tek be tek ziyaret ettirdiler. Görülüyor ki, burada mânâ ve madde ekmelen birleştirilmiş olmaktadır. Ya ey Allah'ın arslanı, varlığımın tamamı kadar canım sana fedâ olsun.

1957 senesi sanıyorum 12. ayında bir kudsi rüyâda seyrek ve bodur çalıların arasında elinde asa-yı şerifiyle Yemen dağının eteklerinden ağır adımlarla dağın zirvesine doğru mübârek sırtında deve yününden bir cübbe-i şerif ile mübârek gözlerini yüzümden hiç ayırmaksızın yürüyen Üveys el' Karani Hazretleri'ni gördüm. O esnada belki de binlerce metre yükseklikte semâ aleminden ve mübareğin başı üzerinde belki de binlerce metre yükseklikten meleklerin ve ruhânilerin koro halinde Aşıkların Pîri Hazret-i Yunus Emre'nin dakikalarca süren şu ilâhisi söyleniyordu:

Hakkın Habibinin sevgili dostu
 Yemen ellerinde Veysel Karani
 Söylemez yalanı yemez haramı
 Yemen ellerinde Veysel Karani
 Bin deveyi bir akçeye güderdi
 Nısfını da zekât diye öderdi
 Gece gündüz Hakk'ı zikir ederdi
 Yemen ellerinde Veysel Karani
 Seherde kalkuben yola giderdi
 Hakkın binbir ismin zikir ederdi
 Allah Allah deyü deve güderdi

Yemen ellerinde Veysel Karani
 Elinde asası hurma dalından
 Eyninde hırkası deve yününden
 Asla hata gelmez anın dilinden
 Yemen ellerinde Veysel Karani
 Üveys dedikleri sen misin ulu?
 Anadan doğarmı hiç böyle bir Velif?
 Dili Kur'ân okur tac öper eli
 Yemen ellerinde Veysel Karani
 Aşık Yunus eyler ben de varaydım
 Ol mübârek hub cemâlin göreydim
 Ayağın tozuna yüzler süreydim
 Yemen ellerinde Veysel Karani

Bu mübârek ilâhi devam ederken bir baktım ki, Ulu Üveys el Karani Hazretleri çekildiler ve yerini bir anda Pîr-i Sâni Esseyyid Ömer Fevzi Mardin Hazretleri aldılar. Ve yine ilâhi-i şerif devam ediyordu. 1.83-1.85 boylarında açık kumral ve temiz pürüzsüz cilt ile müdevver güzel yüzlü Ömer Fevzi Mardin Hazretleri de aynı şekilde gözlerini yüzümden hiç ayırmadıkları halde ilâhi-i şerif devam ediyordu. Bu rüyâyı şerifi Şeyhime arzettim ve ayağa kalkarak bir ezan-ı Muhammedi okudular ve müteakiben Fâtiha-yı Şerif ile bağladılar. Tefsir-i şerifleri aynen şöyledir: "Allah'ın izniyle Oğlum Faik, hiç bir kimsenin elini değdirmeden Hazret-i Veysel Karani Efendimiz bizzat kendileri senin beline kemer takmışlar. Kemer üzerinde bir de Zülfikâr var." Şahadet parmağını havaya kaldırarak "O Zülfikâr şimdi küçük. Zamanı gelecek büyüyecek ve cihanı kuşatacak" diye buyurdular.

El Fatiha.

Biiznillah tazim ve tekrimâtımız ile Allah'ın selamı ve saadeti bendesi olduğumuz bu ulu zâtların üzerlerine olsun.

Her devrin yâni her asrın bir Gavs-ı Âzam'ı vardır. İşte, Ruh'ül Kudüs'ü yâni Allah'ın Zât Nûru'nu hâmil Esseyyid Ömer Fevzi Mardin Haz-

retleri de kendi asrının = devrinin Gavs-ı Âzamıdır. Zira, bu ulu Velî Türkiye Devleti hudutları içerisinde Arûsi-i Selâmi Tarikât-i Şerifini yeniden ihyâ etmiş ve bu mübârek tarikâtin Ömerî kolunun kurucu Pîri olmuştur.

Maddesi ve mânâsıyla kati olarak bildiğim bir gerçeği burada iman tazelenmesi için açıklamak istiyorum:

1950 Kore Savaşı'nda Tugayımız tarafından Kunuri çemberinin yani sağ cenahtan Amerikan ordusunun kurtarılmasında şerefli Türk Tugayına manen büyük yardımda bulunan işte bu ulu Veli Ömer Fevzi Mardin Hazretleri'dir.

İşte bu bahsi geçen Kunuri Savaşları'na tayy-ı mekân ile öğle namazı esnasında bir anda teğmen rütbesiyle Ömer Fevzi Mardin Hazretlerinin dervişi olan Şeyhim Mustafa Aziz Hazretleri doğrudan doğruya iştirak etmişlerdir. Mübarek bir gün önceden aynen şu kelâmı sarfetmiştir: "Kahraman Türk Tugayı çemberi yararak savaşı kazanmış ve böylece sağ cenahtan Amerikan ordusunu da kurtarmıştır." Bu da aynen tahakkuk etmiş ve gazete manşetinde yer almıştır.

Cenâb-ı Allah acizaneme Mürşid-i Kâmil Ömer Fevzi Mardin Hazretlerinin Sırr-ı Üveys hüviyetinin sahibi olduğunu gayet açık olarak ikrâm etmişler ve ayrıca Rahmani ilhâm ile Şeyh-i Ekber-i Sâni olduğunu da göstermişlerdir.

Asırlardan beri Cenâb-ı Allah'ın ziyâde rağbet ettiği bu mübârek Tarikât-i Şerif güzel ahlâk ölçüleri dâhilinde çizgisinde en ufak bir eğrilik göstermeden daima devletinin yanında yer almıştır. Devletine yaptığı nice hizmetleri insanlar bilmemekte, fakat bu hizmetlerin hesabı Allah katında tutulmaktadır. Onun içindir ki, bu mübârek tarikat-i silsile-i şerif ile Asr-ı Saâdet arasında 145-150 sene vardır. Belh padişahı Cenâb-ı Pîr İbrahim Ethem de yolumuz üzerindedir. 1250 senedir hiçbir gösterişe, tantanaya, şova asla iltifat, tenezzül ve tevessül etmemiştir. Her hizmetini daima gizlilik içerisinde yapmıştır. Biiznillah Kıyamet Günü'ne kadar da bu böyle devam edecektir.

Zirâ, bu tarikâtin terbiye sisteminde siyaset olmadığı gibi, devlet işlerine karışmak ve devlet adamlarına yakın olmak diye bir tutumu da yoktur.

Sene 1961-63 arası Çiledeyim ve Çilenin tamamı yuvarlak ifadesiyle 24 ayı geçkin ve 30 ay kadardır. Gördüğüm bir Rahmani rüyâ şudur. Emi-

nönünde Yeni Câmi'in karşısındayım. Arif-i Billâh Mustafa Aziz Hazretleri geldi. Ve âcizaneme aynen şöyle buyurdular: "Oğlum Derviş Mehmed Faik. Ben de Hakk'a yürüdüm. Senden başka yeryüzünde canlı kalmadı. Sen beni taşıyabilir misin?" Cevaben "Taşırım, Şeyhim" dedim. "Ya, beni taşıyabilir misin?" diyerek bir daha tekrarladılar. Aynı cevabı verdim. Üçüncü tekrarlarında "Taşırım Şeyhim" diyerek sırtıma aldım. Bir kaç adım attıktan sonra durdular. Ve bana hitaben şöyle dediler. "Şimdi sana Dünya'nın hudutlarını göstereceğim. Benimle beraber bak" ve birlikte bakarak aynı iz üzerinde tam bir dönüş bütünlüğü meydana getirdik. "İşte, Cihânın hudutları..." dediği anda arzımızın hudutlarının boşlukta alâim-i semâ renginde yani yedi renk üzere olduğunu müşâhede ettim. Uluhiyet, Rububiyet, Ahadiyet ve Vahdaniyet Sahibi Benzersiz Allah'a nâmütenahi hamd ve şükür olsun ki, tarafı âcizaneme Kâinat'ın halkiyatını, Nuh tufanının kopuşunu, Mikâil Aleyhisselâm'ın yağmura, rahmete, kara, rüzgara, fırtınaya, hortuma ve saireye nasıl hükmettiğinin ve Kıyamet Günü'nün dehşet verici manzarasının müşâhede ettirilmesinin tefekkürü içerisinde olduğumu ifade ederim.

Manzara-ı Kıyamet âcizaneme şöyle gösterildi:

1 - Başta Musa Âleyhisselâm'ın masası ve bu hizmette bulunan sorgu - sual meleği. Sayıya girmeyecek yığın yığın insanların hesabı görülüyordu ve insanlar sapır sapır dökülüyordu. Karşı tarafta dehşetengiz bir cehennem manzarası mevcuttu. Müşâhademiz şer'î hükmün ifadesidir.

2 - Musa Âleyhisselâm'ın sorgu sual masasına çok daha uzak mesafede bulunan İsa Âleyhisselâm'ın masası ve bu hizmette bulunan sorgu - sual meleği. Musa Âleyhisselâm'ın masasından kurtulan çok az sayıda kimse İsa Âleyhisselâm'ın masasına yönelmektedir. Yine aynı dehşetengiz cehennem manzarası. Bu müşâhademiz şer'î hükmü ifade eder. Âcizanem İsa Âleyhisselâm sahası uzağından geçerken çok uzakta arkamdan aksayan bacağı ile Ali isminde birisi geliyordu ki, o da İsa Âleyhisselâm'ın sahasında kaldı.

Bu her iki sorgu - sual masasını rüyet ederek açık mesafe ile sırat-ı müstakim üzere geçtim.

3 - Gelelim İslâm Peygamberi Fahr-i Âlem Muhammed Mustafa Âleyhisselâm'ın diğerlerine nisbetle çok uzak mesafedeki sorgu - sual masası-

nın başında bulunan sorgu - sual meleğine. Yukarıda da kaydettiğimiz gibi aynı çizgi üzerinde Musa ve İsa Âleyhisselâm hesap - kitap günü sahalılarının çok uzaklarından geçerken İslâm Peygamberi Âleyhisselâm Efendimiz sahasına girer girmez hemen mübârek masalarına doğru yönelmemle birlikte sual meleği hemen şahâdet parmağını yukarı kaldırarak âcizaneme sırat-ı müstakim üzere yoluma devam etmemi işaret buyurdular. Bu esnada dönüp arkama baktım. İslâm Peygamberinin çok uzaklarda bulunan sahası içerisinde bir tek Allah kulunu göremedim. Bundan sonra başlayan Firdevs diyarıdır. Yani cennet-i âlâdır. Burada ayrıca irem diyarının ikram edilen nimetlerinden bahsetmeyi uygun görmüyoruz.

Ve aynı ilâhi rüyâların serisinden İsa Rûhullah İbn-i Meryem Hazretleri'nin iltifat-ı şeriflerine gayet açık olarak mazhar oldum ve âcizaneme şehadet parmağı ile türbe-i şerifelerinin olduğu yeri işaretleyerek "İşte, benim makamım burasıdır" diye buyurdular. Kökleri geniş olmayan sıkça ağaçlık, yer yer bir - iki parmak yüksekliğinde suyun bulunduğu yeşillik içerisinde bir yer olduğunu müşâhede ettim. Arazinin biraz ilerisinde, aşağıya doğru meyil yaparak inen sanki küçük set kalıntısı varmış gibi görülüyordu. Biraz daha aşağısında içerisinde irili - ufaklı taşlar bulunan ve içi su dolu olduğu zaman nereye aktığını bilemediğim dar deremsi bir meyil vardı.

Kur'ân-ı Kerîm'in 4. Nisa Sûre-i Şerifesi'nin 157. Âyet-i Kerîmesi'nde "Allahın Resûlu İsa ibn-i Meryemi katletdik demeleri de (Ben-i İsrail'in) itablarını badi oldu. Onu ne katlettiler ve ne de astılar. Lâkin birini ona benzettiler. İsa meselesinde ihtilaf edenler onda şek ve şüphededirler. Bilmedikleri halde zanna tabi olurlar. İsayı katletmedikleri muhakkaktır" diye buyurulmaktadır. Hazret-i İsa'yı ihbar eden kendisinin 12 Havarîyun'dan, yani şakirdlerinden birisi Yehuda isimli bir haindir. Bu mübârek rüyayı müttâli olan Aziz Şeyhim koluma girerek, haydi biraz yürüyelim dedi. On onbeş adım gittikten sonra durdular. Şöyle bir bana, bir semâyâya bakarak, başımı ve sırtımı sıvazlamalarını müteakip buyurdular ki: "Oğlum, (. . .) Allah'ın Cemâl tecellisi sende büyük olacak."

Ayrıca, 1959 senesi Kurban Ayında Cenâb-ı Allah âcizaneme İbrahim Âleyhisselâm'ın Kurban Hadisesi Tecellisini aşikâr olarak müşâhede ettirdi. Kurban edilmek istenenin İshak Âleyhisselâm mı yoksa İsmail Âleyhisselâm mı olduğunu gördüğüm halde tefrik edemedim. (Bu meyânda

başı kınalı ve üç bacağı bağlı kurbanlık koçu da müşâhede ettiğimizi ifade edelim.) Ehemmiyetine binanen Kur'ân'da araştırma yaptım. Hususatin tamamını içerisine alan Kur'ân-ı Azimüşşan'ın 37. Saffat Sûresinin 102. Âyet-i Kerîmesi'nde "Vakta ki çocuk babası ile beraber yürümeğe bâliğ oldu. İbrahim: ey oğlum, rüyada seni boğazlıyorum gördüm. Bak sen buna ne dersin, dedikte çocuk: Ey pederim, sana emrolunanı icra et. İnşallah beni sabredicilerden bulursun dedi." Devamen aynı Sûre-i Şerifenin 103 ilâ 105. Âyet-i Kerîmeleri'nde "Her ikisi kaza-i Hakka razı olunca İbrahim onu (zebh etmek için) yüzüstüne yatırdı. O vakit biz: Ya İbrahim, rüyayı tasdik ettik, biz muhsinlere (iyilere) böyle mükafat ederiz, diye nidâ ettik." buyurulduktan sonra ve yine ona aynı sûre-i şerifenin 107 ila 109. Âyet-i Kerîmeleri'nde "Ve ona büyük bir kurban ile bedel gönderdik. İbrahim ondan sonra gelenler arasında Zikr-i Cemil bıraktık. İbrahim üzerine selâm olsun" buyurulmasını müteakip, yine aynı Sûre-i Şerifenin tamamlayıcısı olan 112 ve 113. Âyet-i Kerîmeleri'nde de "Ve onu salihlerden bir Nebi olan İshak ile tebşir ettik. Ona ve İshak'a bereket ihsan ettik, onların zürriyetlerinden muhsinler (iyiler) olduğu gibi nefislerine aşikâr zulm edenler de vardır" diye bildirilmektedir. Bu vesile ile gayet açık olarak ifade ederiz ki, kurban edilen İsmail Aleyhisselâm değil, İshak Aleyhisselâm'dır. Badehu Cenâb-ı Allah'ın bir ihsâmı cümle-i şerifinden bu hususta kibar-ı kelâm olarak Hazret-i İmam Ali Efendimiz, Hazret-i İmam Cafer Sadık Efendimiz ile Şeyh Ekber Muhyiddin Arabi Hazretleri kesin dille âcizanemi teyiden kurban edilenin İshâk Aleyhisselâm olduğunu beyan buyurmuşlardır. Biz, her kişiyi kendi itikadıyla başbaşa bıraktığımız için istersen sen İsmail Aleyhisselâm diyebilirsin. Zira, her ikisi de İbrahim Halilürrahman Aleyhisselâm'ın mübârek oğullarıdır ki, İsmail Aleyhisselâm'dan Müslüman zürriyeti ve İshak Aleyhisselâm'dan da Yahudi zürriyeti meydana gelmiştir. Malûm olduğu üzere bütün milletler İmam İbrahim Halilürrahman Aleyhisselâm'da cem olurlar. Derin hürmetlerimle Allah'ın selâmı üzerlerine olsun.

Yakın uzak çeşitli tarihlerde İmam İbrahim Halil Rahman Aleyhisselâm, kurban manâ-yı şerifi itibariyle İsmail ve İshak Aleyhisselâm, yanardağ halinde Musa Aleyhisselâm, Yusuf Aleyhisselâm ve dördü bir arada olmak üzere Davud Aleyhüsselâm, Süleyman Aleyhisselâm, Lokman Aleyhüsselâm ile Yunus Aleyhisselâm vesair Enbiyâallah ile oniki

Pîran-ı İzam Efendilerimiz Hezarâtını ve bu meyanda Şeyh-i Ekber Muhyiddin Arabi Hazretleri'ni diğer pek çok büyük Veliler Hazerâtını görmüş olup nice mübârek iltifatlarına mazhar oldum. Hürmetlerimle birlikte Cenâb-ı Allah'ın selâmı cümlesinin üzerine olsun.

Bunlardan bir tanesini anlatarak Rahmani rüya bahsini burada kapatmak istiyorum: 1970 senesinde gördüğüm bir kudsi rüya da şöyledir: Gelmiş geçmiş en büyük Evliyâ'nın başında gelenlerden Şeyh-i Ekber Muhyiddin Arabi Hazretleri'nin huzuru şeriflerinde bulunuyorum. Mübârek ellerinde tuttıkları ve bugüne kadar Şark ve Garp âlimlerinin bir türlü tam olarak anlayıp, nüfuz edemedikleri Füsüs-ül Hikem isimli kendilerine ait mübârek kitab-ı şerifi uzatarak bendenize şöyle bir baktılar ve "Al bunu oku" diye buyurdular. Cevabım aynen şu oldu: "Ya Hazret-i Şeyh-i Ekber. Ben câhilim. Bu mübârek eseri okuyup da ondan bir şey anlayamam" dediğim zaman âcizaneme hitaben "Ver onu bana" dediler ve ben de kendilerine verdim. Mezkûr kitaba şöyle bir atf-ı nazarda bulduktan sonra ortasına yakın bir yeri açtılar ve okur gibi yapıp sonra kapatarak bana verirken şöyle buyurdular: "Al, şimdi oku., anlarsın." Şeyh-i Ekber Efendimizin okur gibi yaptıkları kısmın Allah'ın yardımıyla Hûd Sûresi olduğunu daha sonra öğrenmiş oldum. Şeyh-i Ekber Hazretleri'nin işaret-i şerifleri üzerine mübâreğin kendi adına âcizaneme bir hediyesi olarak bu eseri aldım. Cenâb-ı Şeyh-i Ekber Efendimizin âcizaneme hediye-yi şerifesi olan ol mübârek kitabı halen evimde saklamaktayım. Bu ilâhi sahneyi yanyana ve kolkola İki Gavs-ı Enam Efendilerimiz ki, Seyyid Ahmed Abdülkadir Geylani ve Seyyid Abdüsselâm el Esmer ül Semerani Fiturî ile birlikte üç adım gerilerinde Pîr-i Sâni Esseyyid Ömer Fevzi Mardin ile Şeyhimiz Arif-i Billah Mustafa Aziz Efendilerimiz Hazerâtı âcizaneme teveccüh eyleyip büyük bir zevk ve muhabbet ile seyrederek işbu tecellinin canlı şahidi olmuşlardır. Cenâb-ı Allah yüce himmetlerini üzerimize kıldığı gelmiş geçmiş en ulu parmakla sayılacak kadar az Evliyâ'dan Şeyh-i Ekber Muhyiddin Arabi Hazretleri'nden ve ism-i şeriflerini zikrettiğimiz mübârek sultanlarımız hazerâtından ziyadesiyle razı ve hoşnut olsun. Allah'ın selâmı cümlesinin üzerlerine olsun.

Vesile teşkil etmişken; bu kitabın sahibi âcizanemden ziyâde Şeyh-i Ekber Muhyiddin Arabi Hazretleri'dir, demekle büyük şeref duyduğumu hasseten ifâde ederim.

Bilgi: Hikmetin sahibi Allah'tır. Mükevvenâtı, yer ve gök ve arasındaki ile beraber hikmet düzenine uygun bir tarzda yaratmıştır. Ciddi Şark ve Garp âlimlerinin 750 seneden beri sayısız uğraşmalarına rağmen içinden çıkamadıkları ve kendisine bir türlü nufuz edemedikleri Füsüs ül-Hikem isimli mübârek eser Cenâb-ı Fahr-i Âlem Muhammed Mustafa Aleyhisselâm'ın "Yaz ya Muhyiddin" diye buyurmaları üzerine Cenâb-ı Şeyh-i Ekber Muhyiddin-i Arabî Efendimiz tarafından hikmetlerin özü = aslı mânâsında vücade getirilen işbu Füsüs ül - Hikem'in ehemmiyetini şöyle ifâde edebiliriz: Allah Kelâmı Kur'ân-ı Kerîm'den, Allah Sözü Hadis-i Kudsiler'den ve Peygamber Aleyhisselâm'ın Hadis-i Şeriflerinden sonraki yeryüzünün en başta gelen eserlerinden birisidir.

"Ben nâkilim. Bu kitabı yazdıran Hazret-i Peygamber Efendimiz'dir" diyen Şeyh-i Ekber'e kendi öz varlığından habersiz bazı zındıklar dahi dil uzatarak "ara sıra hezeyan yaptı" ifadesini kullanabiliyorlar. Heyhât! Vay o zavallıların ukbâ hayatında görülecek hesaplarına! Behey gafil, kendi cüce haline bakmadan bu makamdaki bir yüce evliyâyâ dil uzatırken vereceğin hesabın ağırlığını düşünmeden hiç Allah'tan da mı korkmaz, Resulullah'tan da mı utanmazsın!

Bu bahse nokta koymadan önce bir de çocukluğumda Cenâb-ı Allah'ın izniyle Yusuf Aleyhisselâm'ın rüyasını gördüğümü mübarek babacığım Üveysi Veli Ahmed Faruk Efendi'ye söylediğim vakit, bunu sır et diye nasihatte bulundular. Ve biz de sır ettik.

Rüyâ-yı Rahmâni:

1960 ilâ 1963 seneleri arasında âcizaneme bir rüya gösterildi ve rüyada gösterilen yer Londra - İngiliz Kraliyet sarayı ve kraliyet ailesiydi. Bu esnada tarafıma şu bilgi verildi ve denildi ki: "İngiliz Kraliyet Sarayı'nda Hazret-i Peygamber'in hıristiyan torunları."

Rüya bu kadar ve verilen bilgi de budur.

Not: İngiliz Kraliyet ailesinin bütün erkekleri sünnet olmak zorundadır. Bu bir mecburiyettir.

İllâ ve lâkin güzel ahlâk ve

Allah rızası için halka hizmet.

EŞKÂL-İ ŞERİFLER

Cenâb-ı Allah'ın izn-i şerifiyle başta Hazret-i Peygamber Efendimiz, Hazret-i Ali, Üveys el'Karani, 12 İmam ve 14 Mâsum-ı Pâk Efendilerimiz Hazerâtı olmak üzere nice büyük Enbiyâ ve Evliyânın sevgi, muhabbet, teveccüh ve himmetlerine mazhar oldum. Bir misal olarak içlerinden bazılarının eşkâl-i şeriflerini burada dercediyoruz. Eşkâl-i Şerif tariflerinde eğer hatamız ve kusurumuz olursa, azamet-i ilâhi sahibi Allah'ın affına sığınırım.

HAZRET-İ PEYGAMBER EFENDİMİZ

1.67 ile 1.70 arası boy. Fevkalâde sağlıklı ve sıhhatli. Dimdik bir vücut. Geniş omuzlu, düz karınlı, beli ince. Kalın kemikli bir yapı. Adaleli ve pazulu. Fevkalâde mütenasip bir vücut teşekkülâtı. Çok hafif kemerli gibi ve dolgunca (=etlice), mütenasip ayaklar.

Bilekleri kalın, oldukça kıllı. El ayası geniş, parmakları kalem gibi ve zarifti. Tırnaklan muntazam kesilmiş halde. Mübârek sırtında enseden aşık kemiği üzerine kadar inen hakiki yeşil İmamet cübbe-i şerifleri vardı. Ense kısmından bir parmak yukarıda başlamak üzere imamet cübbesinin altına uzun, tertemiz, süt beyaz bir gömlek giymişlerdi. İmamet cübbesinin kolları genişti. Başında yeşil imamet sarığı vardı. O esnada enseyi gördüm. Saçları sık ve çok tatlı kestane renginde. Dalgalı saçlı. Ense traşlı. Boynu kısa, vücuduna göre uygun, kalınca ve düzgün.

Pürüzsüz, lekesiz, tertemiz bir cilt. Buğday renginde. Geniş alnının altında mübârek gözleri bal renginde ve fevkalade cazip. Müdevver yüzlü. Hafif mukavves kaşlar. Kaşların arası çok hafif açık. Kirpikler uzunca ve

sık. Burnu hafif kefkirli ve burun ucu çok ince değil. Mübârek ağzı hokka gibi. İnce dudaklı. Bıyıklar tam dudak çizgisinde ve taşmıyor. Çene yapısı gayet biçimli. Mübârek baş yapısına göre fevkalâde. Çok hafif açık muntazam kulaklar.

Hatırladığım kadar sağ tarafında, elmacık kemiğinin üstünde iri, yeşil bir ben. Dişlerinin inci gibi olduğu söylenir, dillere destandır. Ancak, âcizaneme konuşma yaptığı halde dikkat edemedim. Devamlı mütebessim olduğu halde dişleri çok nadir görülebiliyor.

Mübârek sesi gayet latif olduğu gibi ses tonunun ise kadife gibi fevkalâde mülayim olduğunu ifade edebiliriz. Bakışları eşsiz safiyet üzere emniyet, mülâyemet, şevkat, merhamet ve muhabbet doluydu.

Bin kere öpülesi: (Sakal-ı Şerif)

Mübârek çehreleri gayet mütebessim ve insana son derece huzur ve güven veriyor. Yere sağlam basan bir duruş şekline sahip. Canım sana feda olsun hafif badem biçimli ve sürmeli gözlü Muhammed.

Gerçek eşkâl-i şerifleri böyledir.

Bu bilgi göz hizası ileldir.

İhlâsın ve hakikat ilminin anası ve babası.

HAZRET-İ ALİ EFENDİMİZ

1.67 - 1.70 arası boy. Fevkalâde sıhhatli.

Aynen Hazret-i Peygamberimiz gibi dimdik, geniş omuzlu. Göğüslü, kalın kemikli. Adaleli, pazulu...Beli biraz genişçe.

Üzerinde kilim örgüsü gibi, iki parmak kalınlığında çubuklu, sarı ile turuncu karışımı renginde bir Haydariye vardı.

Başında haydariye kumaşı renginde kefiye.

Güçlü hafif kemerli bacaklar, etlice bünyeye uygun ayaklar. Yere çok sağlam basan bir duruş şekline sahip.

Ellerinin ayası geniş, parmakları küt. Bilekleri kalın, oldukça kıllı. Tırnakları muntazam kesilmiş.

Cildi kumralı andıran sarışın; pürüzsüz, lekesiz, düzgün ve güzel. Saçları sık ve sarıyı andıran kumral. Geniş alınlı. Mübârek cilt rengi budur. Bunun dışında hakkında esmer veya başka bir şey söyleniyorsa hayalidir.

Yüzü yuvarlakımsı.

Kaşları arasında hafif açıklık var.

Gözleri elâ ve iri olmayıp kirpikleri sık fakat uzun değil!

Burnunun ucu kalkık fakat sivri değil. Kulakları tam ölçüde, mükemmel!

Bıyıkları dudak üstüne taşmıyor, muntazam kesilmiş. Mübârek ağzı mükemmel, dudakları ince.

Mübârek boynu kısa, kalınca ve bünyeye çok uygun.

Tok ve gür sesli. Sertçe.

Bin kere öpülesi sakal-ı şerif.

Nazar-ı muhabbetlerinde insan tam emniyet duyuyor.

Derinden bakan, ciddiyet içinde sevgi, muhabbet, emniyet ve merhamet aşıkârâne görülüyor.

Her hali - tavrı mertliği ifade ediyor.

Gerçek eşkâl-ı şerifleri böyledir.

Bu bilgi göz hizası iledir.

İhlâsın ve hakikat ilminin anası ve babası.

ÜVEYS EL' KARANİ EFENDİMİZ

Cenâb-ı Allah, Üveys el' Karani Efendimizin gençlik, ve yaşlılık halini âcizaneme göstermiştir.

1.90- 1.95 boylarında.

Kemikli, yapılı, cüsseli bir zât-ı şerif. Omuzlar geniş olmasına rağmen, mübârek bünyesi bir deri, bir kemik, damarları görülüyor. Gençlik halinde dimdik iken yaşlılık hâlinde sırtı kefkirlice idi. Ayakları sanki uzunca gibi ve kemerli.

Elinde asası, başında keçe külâhı sanki filizi gibi. Deve tüyü (veya kum renkli) hırkası.

Diz kapakları hafifçe çıkık.

Elleri kemikli, ayası genişçe, ortasında derin bir çizgi var. Parmakları iri fakat uzunumsu. Tırnakları muntazam kesilmiş.

Cildi gülkurusu ve keklik bacağı karışımı renginde, pürüzsüz ve lâtif.

Alını geniş, kaşları kalınca. Gözleri küçük. Kirpikleri sarımtırak, kısa, sık ve düz.

Gözleri semavi olup pırl pırl müstesna parlaklıkta. Semânın en cazip renginde. Lekesiz, fevkalade cezbedici. Son derece emniyetli, merhametli ve muhabbetli. Sevgi dolu.

Burnu düzgün. Hokka gibi. Burun delikleri çok hafif açık.

İnce dudaklı.

Ağız yapısı mükemmel, fakat yaşlılık halindeki durumu ise ağız içeriye doğru çökük.

Külâh altından görünen kısımları itibariyle saçları beyaz ve traşlı. Kulakları tam ölçüde, mükemmel.

Bıyıkları kendi tabii hallerinde muntazam kesilmiş, Bin kere öpülesi Sakal-ı Şerif.

Sesi çok mülâyim ve tatlı. Çok az konuşuyor. Konuştukça son derece ikna kabiliyeti sahibi olduğu anlaşılıyor.

Katıyetle ifade ediyorum ki bunun dışında mübâreğe ait verilen eşkâl doğru olmaz ve hayâli olur.

Bu bilgi göz hizası iledir.

İhlâsın ve hakikat ilminin anası ve babası.

Not: Âcizaneme atf-ı nazar edişlerinin bir sahnesinde iki bâtın ve iki zâhir gözle tebessüm ederek yüzüme devamlı suretle baktılar ve yüzümden mübârek gözlerini hiç ayırmadılar. Bâtın gözleri Ulu Zât'ın kendilerine ait idi. Semavî yani pırl pırl masmavi parlaklıkta ve tarif edemeyeceğim kadar çok tatlı idi. Calib-i dikkattir ki, Zâhir gözü olarak benim gözlerimle bana bakmış olmalarıdır.

Bilgi: Hakikat ilminden bihaber yolunu şaşırılmış sapıklar Ulu Sultan Üveys el Karani Efendimiz Hazretleri'ne mitoloji diyebiliyorlar. Yani, gerçekte böyle bir zât yok demekle ancak zihinde tasarlanmış hayali bir varlıkmış havasını vermeğe çalışıyorlar:

Bu Cenâb-ı Allah'ın hesabını en ağır göreceği günah-ı kebarin başında gelenlerdendir. Vah o münkir - münafıkların âhîret âleminde rezil - rüsva olacakları feci akıbetlerine!..

HAZRET-İ FATİMA-TÜZZEHRA ANAMIZ

1.75- 1.77 boylarında.

Zayıf, nahif ve narin vücutlu.

Kar gibi bembeyaz, pürüzsüz, lekesiz bir cilt. Yüzü nûr-u âlâ nûr ve çok parlak.

Mübârek vücutları fevkalade muntazam. Fidan gibi dimdik. Omuzları geniş değil.

Elleri, kolları, bilekleri ince ve narin. Ayakları da küçük. Ve kemerlice olup çok zarif.

Parmakları kalem gibi, ince ve uzun. Tırnakları muntazam kesilmiş ve asla uzun değil. Ellerinde hiç kırıksıklık yok.

Tam yuvarlak olmayan, zerre kadar kırışık bulunmayan bir yüz. Fevkalâde ölçülü, güzel kulaklar.

Adetâ cımbızla alınmış gibi düzgün mukavves kaşlar. Siyah kirpikler ve muntazam gözleri...ne iri, ne küçük. Zeytin gibi simsiyah.

Burnu hafifçe kefkirli. Dişler inci gibi. Bana oğlum diye başladığı konuşma esnasında mübârek dişlerinin inci gibi sütbeyaz olduğunu gördüm. Bilemiyorum, belki de bilhassa mübârek dişlerini göstermek istemişti. Mübârek dudakları çok muntazam ve kâğıt gibi ince.

Mütebessim, candan, içten, Sesi tatlı, zarif, gerçek manâda bir hanımefendiler hanımefendisi.

Üzerinde aşık kemiğine kadar uzanan gülkurusu renginde bir elbise vardı.

Arkasında tek örmeli beline kadar uzun simsiyah saçlar.

Gerçek eşkâl-ı şerifleri böyledir.

Bu bilgi göz hizası ile dir.

İhlâsın ve hakikat ilminin anası.

Bu vesile ile mübârek torunları vâlidelerimiz hakkındaki bilgidir: Süm-bül Efendi Türbesi'nde bulunan İmam Hüseyin Efendimizin mübârek ke-rimleri Seyyide Ümmü Gülsüm ve Seyyide Sekine Vâlidelerimiz Haze-râtı beyaz ve pürüzsüz cilt boy - bos, yüz - kaş - göz ve saç itibariyle mü-bârek nineleri cihânşumul Validemiz Fatma Anamıza tıpatıp benzemek-tedirler. Her iki Vâlidemiz de mübarek nineleri Fatıma Anamız gibi uzun boylu olup üzerlerinde enseden topuğa kadar lekesiz bembeyaz elbiseleri vardı.

Bu açık tecelli 1957 senesi Muharrem ayının onunda Aziz Şeyhimle be-raber ziyaretimiz esnasında zuhura gelmiştir. Canlı Şahidi Allah'ın Zât nû-runu hâmil şeyhim Ârif-i Billâh Mustafa Aziz Hazretleridir. Bu mevzu yukarıda ayrıca kaydedilmiştir.

İMAM HASAN EFENDİMİZ

Bir hayli Uzun boylu, tatlı bakışlı. Üzerinde yeşil elbise vardı.

Hazret-i Peygamber Efendimize çok benzemekte. Erkek güzeli, yakı-şıklı. (Sakal-ı şerif.)

İhlâsın ve hakikat ilminin sultanı.

İmam Hasan Efendimiz hakkında Hadis-i Şerif:

"Ya Allah'ım, Hasan'ı Ruh'ül Kudüs ile tebşir et."

Bir diğer Hadis-i Şerif ise: "Allahım sen bu çocuğu sev, ve bunu seve-ni de sev."

İMAM HÜSEYİN EFENDİMİZ

Ağabeyinden daha kısa boylu. Üzerinde al renk elbise vardı. Hazret-i Ali Efendimize çok benziyordu.

(Başka bir ifade ile, Resullullah Efendimizi gözünüzün önüne getirin, İmam Hasan Efendimiz; Hazret-i Ali Efendimizi gözünüzün önüne getirin, İmam Hüseyin Efendimiz.)

İhlâsın ve hakikat ilminin sultanı.

HAZRET-İ ABBAS EFENDİMİZ

Seyyid-ül Şühedâ-i Kerbelâ Hazret-i Abbas Efendimiz 2 metre 30 cm. Civarında çok uzun boylu, beyaz tenli, yakışıklı bir ulu zât olup kendilerinin bir hayli iltifat, muhabbet ve teveccühlerine mazhar oldum.

Üzerinde Kum rengini andıran bir libâs vardı.

ZEYNEB-İ KÜBRÂ VÂLİDEMİZ

1.60 - 1.63 boylarında.

Çok nurlu, beyaz, kırışksız tenli.

Yeşil başörtüsü vardı. Siyah kaşlı, (arası açık) siyah gözlü, siyah saçlı, ve merdane bakışlı, zarif, iffet ve ismet sahibi vâlidemiz.. Çok nûrlu. O esnada yanında Hazret-i Ömer vardı ve sağlıklı, sıhhatli iri yapılı, nurlu ve mert tavırlı bir zât. Her ikisi birden fakire teveccüh ettiler. Aralarında âcizanemle ilgili bir konuşma geçti. (. . .)

İhlâs küpü.

İMAM HASAN ASKERİ

2.30 - 2.35 boy.

Üzerinde askeri libası andıran haki elbise. Başında kefiye. Koyu kah-verengi saçlar. Geniş alın. Cildi koyu kiremit rengi, bir nevi toprak ren-ginde. Genişçe bir yüz, çeneye doğru hafifçe inceliyor. Gözleri koyu kah-verengi. Kaşları kavislice. Güzel kulaklı. Hafif kefkirli, uca doğru incelen burun. İnce dudaklı, bıyıkları muntazam kesilmiş, traşlı. (Sakal-ı Şerif)

Süleyman Peygamber gibi göğsü hafifçe içeri doğru. Sırtı hafifçe kefkirli. Uzun fakat kalın bacaklar. Bacak kısmı bel kısmından biraz daha uzun. Eller uzun, parmaklar da öyle. Tırnakları muntazam kesilmiş

Tam itimat veren derin, muhabbetli, şefkatli bakışlar.

Bilgi: Mübârek imam Efendimiz ile aziz oğlu dillere destan Mehem-med Mehdi Aleyhisselâm baba - oğul bendenizi aralarına aldılar. Bende-nizin boyum çıplak ayakla 1.67 - 1.68'dir. Mehdi Aleyhisselâm mübârek elleri ile başımdan tuttu ve beni göğsüne yasladı. Bu esnada mübârek ba-bası ile birlikte başımı, sırtımı ve göğsümü kadife gibi yumuşak bir şekil-de sıvazladılar. Başım ulu zât'ın tam kalbi şeriflerine denk geldi. Müthiş bir korku ve tâzim ile yukarıya doğru baktım. En azından bir metre veya en fazlasıyla 1.10 kadar benden daha uzunluğu vardı. O esnada mübârek babasının başı ise Mehdi Aleyhisselâm'in tam omzu seviyesinde idi. Ga-yet açık olarak ölçüyü böyle almamın sebebi İmam Hasan Asker Efendi-miz tahminen benim boyumdan 65 cm. kadar daha uzundu. Sanıyorum oğlu Mehdi Aleyhisselâm da mübârek babasından 40 veya 50 cm. arasın-da daha uzundu. Allah'ın selâm ve sevgisi onların üzerlerine ve onların-da yüce himmetleri ve şefaât-i şerifleri hepimizin üzerlerimize olsun.

İhlâsın ve hakikat ilminin sultanı.

İMAM MEHEMMED MEHDİ EFENDİMİZ

Elle tutulur, gözle görülür bir ifade ile bizim müşâhedemiz şöyledir:

İki yetmiş ile iki yetmiş yedi metre arasında boy. Belden aşağısı çok uzun.

Geniş omuzlu. Boynu mübârek vücuduna göre ne kısa, ne kalın. Baş vücutuyla uygunca ve mükemmel.

Diz kapakları çıkıkça.

Ayakları kemerli ve muntazam. Uzunca.

Gördüğüm kadarıyla kolları diz kapağından bir karış kadar daha aşağıda. Elleri geniş ayali ve parmakları kalınca, uzun. Hareket haline geçince aslan pençesini andırır tarzda. Güçlü bir pençeye sahip. Tırnakları muntazam kesilmiş.

Mübârek yüzünde sayabildiğim kadarıyla sanıyorum ya on, ya oniki yeşil ben var.

Ciltleri çok koyu esmer, parlak ve pürüzsüz. İnce tenli.

Saçları gür ve siyah. Bıyıkları muntazam. Dudakları ince.

Burnu gayet düzgün. Aşırı heyecandan kalkık mıydı değil miydi farke demedim. Bünyeye fevkalade uygun mükemmel resim gibi bir kulak yapısı. Arası hafif açık.

Gayet yakışıklı.

Dişleri inci gibi, çok düzgün. Ön dişlerinin arası açık gibi sanırım. O anda heyecandan iki büklüm olduğum için tam görememiş olabilirim.

Hafif mukavves kaşları. Arası açık.

Gözleri koyu kahverengi ve sanki bal rengi karışımı, emsâlsiz bir güzellikte. Kirpikleri uzun.

Bakışları derinden, musaffa, safiyet yüklü. Emniyet verici nazarlar. Çok ciddi, mert ve müşfik tavırlı. Merhametli. Dâimi mütebessim ve aynı anda o kadar da ciddi. Fevkalâde heybetli.

(Sakal-ı Şerif)

İhlâsın ve hakikat ilminin sultanı olan 12 İmam Efendilerimiz Hazerâtı'nın sonuncusu.

İBRAHİM ALEYHİSSELÂM

Uzun boylu. İki metre civarında.

Buğday renginde. Peygamber Aleyhisselâm'ın cilt rengine çok benziyor. Hazret-i Peygamber Efendimizle hususiyet taşıyacak kadar yüz benzerliği de var.

Yapılı bir zat, geniş omuzlu ve biraz karınlı. Bacakları biraz kalınca ve ayakları kemerli.

Elleri güçlü. Parmakları uzunca, bilekleri kalınca. Tırnakları muntazam kesilmiş.

Saçı traşlı, kısa fakat sık.

Çok tatlı koyu kahverengi gözlü, derinden bakışlı. Sade, merhametli, muhabbetli. Şefkâtli ve son derece huzur veren mülâyim - tesirli bir bakış. Kirpikleri siyah, uzunca. Kaşlar hafif mukavves.

Burnu hafif kefkirli. Dudakları ince. Ağız yapısı düzgün. Güzel kulaklar.

İtina ile kesilmiş bıyık.

Hafif sivrimsi bir çene. Şu anda hatırlayamıyorum, fakat sol veya sağ elmacık kemiği üzerinde siyahı andıran irice bir yeşil ben var.

Üzerinde kalın kumaştan nefli cübbe. Başında aynı renkten külâh.

(Sakal-ı Şerif)

Gerçek eşkâl-i şerifleri böyledir.

Bu bilgi göz hizası ilemdir.

İhlâsın ve hakikat ilminin sultanı.

Bilgi:

Seyyid Nizam Efendimiz, ulu dedesi İbrahim Aleyhisselâm'a boy, bos, sima bakımından ve gözleri dahil olmak üzere çok benziyordu. Cenâb-ı Pîr'in alnının sol tarafında ve saçlarının başladığı yerde cildin altında yaradışın kendiliğinden oluşturduğu, gayet açık olarak görülen bir ay var.

İSA ALEYHİSSELÂM

1.77 - 1.80 boylarında. Yaşı, gayet açık olarak ifade ederim ki 33 civarındaydı. Sırım gibi dimdik bir zat.

Cildine uygun ince çuhayı andıran açık bal renkli bir elbise giyiyordu. Bacakları ince ve ayakları incemsi ve kemerli.

Verilen uyduruk eşkâlin aksine ense uzun saçlı değil. Sarışın, kıvrırcık saçlı.

Karınsız balık etinde. Boyu ile mütenasip kiloda, düzgün.

Bilekleri incemsi. Tırnakları muntazam kesilmiş.

Kırıksız bir cilt. Göğsü açıktı ve kıl yoktu. Çileli, mütebessim bir yüz, çizgi yok, yuvarlağa yakın.

Yüz hatları mükemmel. Çok merhametli, tatlı bakışlı, Gözleri çok tatlı mavi ve güzel, iri değil.

Hokka burunlu. Düzgün ağızlı. Kirpikleri kısa, Mütenasip kulaklar.

Bilek kalın değil, Elleri küçükümsü. Ayası geniş değil. Parmakları kalem gibi ince, uzun, zarif.

Yumuşak, ince bir ses. Makamını gösterip, "İşte benim makamım burasıdır" dedi.

Gerçek eşkâl-i şerifleri böyledir. Bu eşkâlin dışındaki tarif hayali olur ve yanlıştır.

(Sakal-ı Şerif)

Bu bilgi göz hizası iledir.

İhlâsın ve hakikat ilminin sultanı.

MERYEM ANAMIZ

1.55 - 1.57 arası boy.

Kısa boylu, sarışın, şişmanca, geniş omuzlu, kemikli. Kalınca belli. Hafif kemerli ve etlice ayaklar.

Sık, sarı saçlar, kınalı gibi, beline kadar taranmış.

Yüzü yuvarlakımsı, geniş alınlı.

Saf, temiz, açık kahverengi gözler.

Candan bakışlı, muhabbetli, safiyet ve sevgi dolu merhametli olduğu apaşikar.

Burnunun ucu aşağıya doğru hafif ince.

Boynu kısa ve kalınca.

Üzerinde ayak topuğuna kadar kalın çubuklu yollu, sonbahar yaprakları gibi sarı kahverengi arası bir elbise vardı.

Gerçek eşkâli şerifleri böyledir. Bu eşkâlin dışındaki tarif hayali olur ve yanlıştır.

Bu bilgi göz hizası ilemdir.

İhlâsın ve hakikat ilminin sultanesi.

(Eşkal-i Şerifler çok uzayacağı için mübârek zâtların en belirli noktalarını ihtisaren vereceğiz.)

MUSA ALEYHİSSELÂM

Büyük bir ateş ve dağın yarılması halinde tecelli etti. Konu ilgili bahiste kaydedilmiştir.

DAVUT ALEYHİSSELÂM

Tahmin ettiğim kadarıyla 60 yaşlarında idi.

Bir yerde oturuyorlardı. Tahminen 1.80 - 85 boylarında.

Dik, sıhhatli bir vücut. İri yapılı. Yakışıklı, nurâni, adaleli. Geniş omuzlu ve göğüslü. Pençe elli, ayası geniş, kalın küt parmaklı. Tırnakları muntazam kesilmiş. Bacakları etli, baldırları kalın, diz kapakları geniş.

Beyaz ciltli. Başında miğfer ve üzerinde şeritli bir zırh var. Saf ve sert bakışlı. Hafif irice gözleri açıkça kahverengi ve câzip.

Çok nûrlu, yuvarlak yüzlü, ciddi, emniyet veren bir çehre. Geniş alınlı, saçları siyah kırçıl karışımı. Kalınca enseli.

(Sakal-ı şerif).

Gerçek eşkâl-i şerifleri böyledir.

Bu bilgi göz hizası iledir.

İhlâsın ve hakikat ilminin sultanı.

SÜLEYMAN ALEYHİSSELÂM

Tahminim; 75 - 80 civarında ilerice bir yaşta idi. Babası Davut Aleyhisselam'dan boylu.

Gri renkli elbise. Cildi koyu buğday renginde.

Uzun boylu. Beli hafifçe kefkirli. Zayıf, kemikli bir zat. Karnı düz ve içine doğru.

Ellerinin bilek üzerinde damarları bile sayılıyor.

Uzunca parmaklı.

El ayası mütenasip. Elinde bir asa vardı ve ona dayanıyordu. Tırnakları muntazam kesilmiş.

Saçları siyah ve sık. Arkaya taranmış, ensesi traşlı. İnce dudaklı. Güzel kulaklı.

İnce uzun yüzlü. Hafif kavisli kaşlı. Siyaha bakan kahverengi gözlü. Burnu hafifçe kefkirli. Bıyıkları düzgün kesilmiş.

(Sakal-ı Şerif)

Bizim müşâhedemiz böyledir.

Bu bilgi göz hizası iledir.

İhlâsın ve hakikat ilminin sultanı.

LOKMAN ALEYHİSSELÂM

1.72-75 m. boyunda.

Zayıf bir zât. İnce boyunlu. İnce bacaklı ve kemerli ince = küçük ayaklı.

Kızıl kestâne saçlı ve sanki saçlarının rengine yakın bir cilde sahip.

Küçük kafalı ve küçük yüzlü. Düzgün kirpikli. Kaşları saçlarının rengine ve gür değil, arası açık. Gözünün lokması biraz irice.

Rengi Kızıl - kahverengi karışımı. Sol gözünün, beyazında kuyruk tarafına doğru bir ben var.

Bıyık yapısı düzgün, traşlı. İnce sanki hafif kefkirli burunlu. Burun delikleri hafifçe açık. Vücut yapısına göre güzel kulaklı.

Bal renkli bir elbise giyiyordu.

Bizim müşâhedemiz böyledir.

(Sakal-ı Şerif)

Bu bilgi göz hizası iledir.

İhlâsın ve hakikat ilminin sultanı.

YUNUS ALEYHİSSELÂM

1.85 - 1.90 boylarında olduğunu tahmin ediyorum. Bel kısmından aşığı denizin içerisinde olduğundan bir tarifte bulunamam.

İri yapılı. Beyaz. Pürüzsüz cilt. Geniş omuzlu. Düzgün vücutlu, sıhhatli. Pazılı. Göğüslü.

Eller düzgün, bilekler kalınca, el parmakları ince-kalın arası. Tırnaklar kesilmiş.

Geniş alınlı, genişçe yüzlü. Boynu kalınca, düzgün. Başı biçimli.

İrice gözleri koyu çağla rengine. Beyazı bir hayli; ama ışıltılı nûrlu.

Kaşları kalınca.

Kalınca dudaklı, biçimli burunlu. Vücut yapısına göre güzel kulaklı.

Üzerinde göz alan açık mavi renkli bir libas vardı. Çok tatlı, mülâyim, merhametli insanî ve muhabbetli bakışlı.

(Sakal-ı Şerif)

Bize gösterilen budur ve eşkâl-i şerifi böyledir.

Bu bilgi göz hizası ileldir.

İhlâsın ve hakikat ilminin sultanı.

HAZRET-İ PÎR SEYYİD AHMED ABDÜLKÂDİR GEYLÂNİ

1.70 - 1.72 Boylarında, orta boylu. Üzerinde koyu yeşil çubuklu cübbe ve şalvar diyebileceğim bir libas vardı.

Koyu buğday renginde. Cüsseli, fakat zayıf. Kemikli. Sırtı hafif kefkirli. Uzun, zayıf kol ve bacaklar. Ayakları düzgün ve hafif kemerli. Parmakları kalınca ve uzun. Bilekleri kalın. Ellerinin üzerinde damarları seçiliyordu. Tırnakları muntazam kesilmiş. Kavisli kaşlarının arası açık. Güzel kulaklı. Hafif uzunca yüzlü. Geniş alınlı, siyaha çalan koyu kahverengi gözlü. Derinden bakan gözleri ciddiyet ifadesi taşıyor. Nazarı şerifleri çok merhametli ve muhabbetli. Burnu hafif kefkirli. Ucuna doğru inceliyor. Biyıklı, çene ile alt dudak arası çukurlaşıyor. İnce dudaklı.

(Sakal-ı Şerif)

Ses tonu gür ve çok tesirli.

Bu bilgi göz hizası ileldir.

İhlâsın ve hakikat ilminin sultanı.

HAZRET-İ PÎR ESSEYYİD AHMED EL RUFÂÎ

Çok zor olmasına rağmen iki zat-ı şerifi his gözüyle yazmış bulunuyoruz. Birisi Rufaî, bir diğeri Bedevî Hazerâtı Efendilerimiz.

Uzun boylu. Tahmini 180 - 185.

Sarışın. Cüsseli, dimdik, geniş omuzlu ve göğüslü.

Yollu kahverengi bir hırka giyiyorlardı. Tam ifade edemiyorum; ama Ulu Pîr'in üzerlerinde geniş kollu haydariyeyi andıran cübbe ve şalvar diyeceğim bir libas vardı.

Ayak bilekleri bünyesine göre. Hafif uzunca, etlice ayaklar.

Açık elâ gözlü. Kırlı, açık kumral saçlar. Saç renginde olan Kaşları kalınca. Kaş araları açık. Hokka burunlu. Burun delikleri hafifçe açık. Müdevver ifade edebileceğim bir yüz. Güzel kulaklar.

Mütebessim, tatlı bakışlı, son derece itimat telkin eden, safiyetli. Hilmiyet sahibi olduğu hemen anlaşılıyor.

(Sakal-ı Şerif)

Bu bilgi his gözü ilemdir.

İhlâsın ve hakikat ilminin sultanı.

HAZRET-İ PÎR ESSEYYİD AHMED EL BEDEVİ

Boyları: 1.90 ve üzerinde.

Sağlam vücut yapısı, sıhhatli bir bünye yapısına sahip iri bir zât-ı şerif..

Çok güzel, nurâni. Müdevver bir yüz. Güzel kulaklar.

Heybetli bakışlı, müşfik, merhametli. Bunlar çok zor olan his yoluyla alınan bilgilerdir ki, mübârek kolları uzunca ve elleri irice, pençeli olup, pazulu bu mübarek zat-ı şerifin bacak yapısı güçlü ve bacakları etlidir.

Tırnakları muntazam. Mübârek cildi kahverengi diyebileceğim toprak renginde. Sanıyorum, çok tatlı kahverengi bir göz ve biçimli burun. Dudak üzerinde muntazam kesilmiş bıyıklar ve dudaklar, ağız yapısı mükemmel. (Sakal-ı Şerif)

Not: Mübarek yüzü şem-i nurlu ve parlak olduğundan, yüzünde taşıdıkları nikâb sebebiyle güzel yüzü hiç bir zaman için görülemediği ifade edilir.

İhlâsın ve hakikat ilminin sultanı.

HAZRET-İ PÎR SEYYİD ABDÜSSELÂM EL ESMER

1.63 - 1.65 boylarında.

Üzerinde koyu yeşil libas vardı. Ayakları küçük ve ince. Kemerli.

Sırım gibi, dimdik. Karnı hiç yok. Sportmen bir vücut. İnce bacaklı.

Zayıf, koyu esmer, çikolata renginde, pürüzsüz ve parlak bir cilt. Fevkalade yakışıklı. Yapısı çok ahenkli ve düzgün.

Temiz bir alın, kırışıklık yok. Saçlar siyah, ense traşlı.

Siyaha bakan, koyu kahverengi gözler. Mübârek kaşları ne kalın, ne ince mukavves.

Ciddî, safiyet yüklü derin bakışlı, müşfik, merhametli, muhabbetli. Muhammed Aleyhisselâm'ın yüzüne çok benziyor. Bıyıkları traşlı. (Sakal-ı Şerif).

Burnu hafif kefkirli. Ucuna doğru inceliyor. İnce dudaklar. Düzgün ağız. Düzgün çene, inci gibi dişler. Düzgün kulaklar.

Yumuşak, mülâyim, tatlı bir ses. Fevkalade itimat veren bir hâl ve tavır.

Pîran-ı İzam Efendilerimiz Hazerâtı içerisinde bu kadar erkek güzeli ve yakışıklı bir Pîr mevcut olduğunu sanmıyorum.

Bu bilgi göz hizası iledir.

İhlâsın ve hakikat ilminin sultanı.

ŞEYH'ÜL EKBER MUHYİDDİN-İ ARABÎ

Boyu 1.90 iki metre arası.

Dimdik, kemikli bir vücut yapısı. Kalın baldırlı, ve etli bacaklı. Diz kapakları genişçe. Çok geniş omuzlu. Göğüslü. Adaleli, pazulu. İri eller. Kalın, bilek parmakları küte yakın. Ayası geniş. Tırnakları muntazam kesilmiş.

Kemerli ayaklı, kalın belli. Karınlı değil.

Üzerinde sütlü kahverengini andıran kalın çuha bir elbise. Bir bakıma asker elbisesi gibi.

Koyu buğday ciltli.

Yuvarlağa yakın geniş yüzlü.

Başı makineyle kazınmış gibi saçları kesilmiş. Alnı geniş, kalın enseli. Vucut yapısına göre güzel kulaklar.

İri gözleri siyaha kaçıyor. Kaşları kalın, arası açık.

İri burunlu, burun delikleri biraz açık, kalın dudaklı. Mübârek ağzı genişçe.

Tok sesli. Cezbeli, ciddi, sert ve derin bakışlı. Fevkalade tesirli. Çok merhametli saf ve muhabbetli bir bakışı var.

(Sakal-ı Şerif)

Gerçek eşkâl-i şerifleri böyledir.

Bu bilgi göz hizası iledir.

İhlâsın ve hakikat ilminin sultanı.

HAZRET-İ PÎR SEYYİD HASAN EL ŞAZELİ

Evvela üçü bir arada zuhur etti. Şöyle ki: Başta Hazret-i Pîr Seyyid Hasan-ı Şazeli Efendimiz, ikinci olarak Cenâb-ı Pîr Seyyid Davud-ı Tai Efendimiz, üçüncü olarak Cenâb-ı Pîr Esseyyid Sadettin-i Cibavi Efendilerimiz idiler. Âcizanemle ziyadesiyle Hasan-ı Şazeli Efendimiz meşgul oldu.

Mübârek boyu 1.90 civarında. İri bir zât-ı şerif.

Mübârek cildi nasıl desem ki, hafif pütürlü ve cilt yapısı kalınca gibi gözüküyor. Ayakları etli ve bünyesine göre irice.

Koyu esmer.

Mübârek ağzı genişçe ve dudakları kalınca. Kulaklarının arası biraz açık.

Mübârek gözleri, hafifçe iri. Son derece saf ve çok içten.

Fevkalâde itimat telkin eden, muhabbetli, merhametli bir nazar. Mübârek burnu irice, fakat düz ve düzgün. Burun delikleri hafifçe açık. Yuvarlak diye ifade edilebilecek çehre-i şerif. Geniş alınlı. Siyah saçlar.

Ağız içerisine girmeyen muntazam kesilmiş bıyık. (Sakal-ı Şerif)
Saçlar arkaya taralı. Ense traşlı.
Geniş omuzlu ve göğüslü.

Pazuları ve bilekleri güçlü, pençevari bir el. El âyâsı geniş. Parmakları kalın ve uzunca. Tırnakları muntazam kesilmiş.

Düz karınlı.

Bu bilgi göz hizası iledir.

İhlâsın ve hakikât ilminin sultanı.

HAZRET-İ PÎR SEYYİD HACI BEKTAŞ-I VELÎ

Boyu: 1.68-1.70 m. civarında

Teni: Kiremit=Toprak rengine

Gözleri: Elâ=Kahverengi-yeşil arası ve küçük.

Kaşları kalınca ve arası açık. Derinden bakıyor ve mütebessim bir yüz Kirpikleri küçük. Karnı kasnak gibi ve sanki beline yapışık. Burnu hafifçe kefkirli ve burun delikleri biraz açık. Dudakları ne kalın, ne ince. Ağız yapısı güzel. Bıyıkları muntazam kesilmiş olup ağıza sarkan bir tek kıl yok.

(Sakal-ı Şerif)

Bıyık uçları hafif kalınca ve azıcık aşağıya doğru sarkık. Bilekleri kuvvetli ve kıllı. Ayakları yere sağlam basıyor ve biraz küçükçe olup kemerli. Elmacık kemikleri belirgin çıkık. Avurtları çökükçe. Boynu kısa ve hafif kalınca. Başında epeyce saç var. Göğsü biraz içeriye doğru. Çok candan bakışlı ve mert tavırlı olup çok merhametli.

Sıkıntılı halimde ellerimden tutup âcizanemi kaldırdı. Hürmetim çok büyük.

İhlâsın ve hakikat ilminin sultanı.

HAZRET-İ PÎR MEVLÂNA

Uzunboylu. 1.90 ve daha üzerinde.

İri yapılı, kemikli, fakat zayıf, göğsü içine çökük. Sırtı kefkirli.

Belden aşağısı ile yukarısı müsavi.

Turkuaz renkli libas.

Cildi buğday renkli. Kül renkli saçlar. Boynu ne kalın, ne ince, hafifçe uzunca. Geniş alınlı. Zayıf yüzlü. Elmacık kemikleri çıkık. Kısmen Türkistanlı simasını andırıyor. Vucut yapısına göre güzel kulaklı.

Gözleri biraz çekik, küçük ve siyahımsı. Normal kirpikli. Burnu kefkirli ucuna doğru inceliyor. Çene uca doğru inceliyor.

Ciddi, derin ve donuk bakışlı. Safiyane gözler. Sanki o mübârek bakışlarında hüznü, mahsun bir hal var ve bir bakıma da âlimane teveccühlü. Gözleri duru.

Kalın kollu, kalın bilekli, mübarek damarları görülüyordu. Pençeli eller, kesilmiş tırnaklar. Uzun bacaklı. Dirsekte belirli bir çıkıntı var.

(Sakal-ı Şerif)

Bu bilgi göz hizası ilemdir.

İhlâsın ve hakikat ilminin sultanı.

HAZRET-İ PÎR ESSEYYİD ŞAH-I NAKŞİBEND

Mübârek boyu 1.65-70 arası.

Kemiklice bir zat. Zayıf. Göğsü hafifçe içine doğru ve düz.

Koyu esmer.

Yüzü uzunumsu hava veriyor, ama değil.

Çehresi Türkistan - Anadolu karışımı.

Siyah saçlı, tek - tük kır var.

Alnında kırışıklıklar var.

Kalın, Siyah kaşlı; siyaha giden koyu kahverengi gözlü. Sık, kısa kirpikli.

Avurtları hafif içine çökük. Hafif, belirgin elmacık kemikleri.

Burnu hafif kefkirli. Vücuduna uygun güzel kulaklar.

Yanak üstlerinde çizgiler var.

İnce dudaklı. Bıyıkları muntazam kesilmiş.

Kısa sakallı. Tek - tük kır var.

El ayası normal, parmakları incemsi. Tırnakları muntazam kesilmiş.

İki parmak kalınlığında yollu kiremit renginde bir libas. Bacakları ve ayakları ince. Sanıyorum, hafif kemerli.

Derin bakışlı, ciddi.

Muhabetli, merhametli ve son derece itimat telkin eden nazarlan var.

Bu bilgi göz hizası iledir.

İhlâsın ve hakikat ilminin sultanı.

Bilgi: (Namaza durmuş gibi mübârek bacaklarını altına almış, oturuyorlardı. O sebeple boyunu tam çıkaramayacağım için 1.65 - 1.70 olarak tahmin ettim. Yanındaki mübârek zâtlar içinde sağ ön tarafta Hazret-i Pîr-i Sâni Esseyyid Mevlâna Halid Efendimiz, sol ön tarafta Ârif-i Zât-ı Billah Şeyh Küçük Hüseyin Efendi ve onların yanı başında arkaya doğru Arif-i Billah Esseyyid Şeyh Mehmed Kudsi Karamani, mübârek zât şeyh Hacı Feyzullah ile daha bazı zevât-ı şerif vardı. Hazret-i Pîr'in mübârek cildi ile Küçük Hüseyin Efendi Hazretleri'nin mübârek cildi birbirine çok benziyor.)

ÂRİF-İ BİLLÂH ŞEYH (ANKARALI) KÜÇÜK HÜSEYİN EFENDİ
HAZRETLERİ
(Hüseyn Hüsnü)

22 Ramazan 1244 - 12 Şevval 1348

1.20 - 1.25 boyunda. İnce boyunlu. Mübârek başı vücudundan biraz büyükçe gibi.

Zayıf cüsseli olup, mübârek vücudu boyuna göredir. Dar omuzlu.

Elleri küçük, yumur - yumur. Parmakları ince. Tırnakları yoktu. Muntazam kesilmiş.

Ayakları da küçük. Bilekleri ince. Nerede ise bir deri - kemik ifadesi kullanılabilecek mübârek bir zât.

Sol yanağında beni var.

Koyu esmer. Siyah ve koyu kahverengi arası gözler. Başında beyaz sarık vardı. Kenarlarından saçlarının siyah olduğu görülüyordu. Ensesi traşlı. Siyah kaşlı. Hafif kavisli. Siyah uzun kirpikli.

Kulakları başına göre uygundur. Genişçe burunlu.

İnce dudaklı.

Bıyıkları dikkatli kesilmiş. Ağız yapısı düzgün.

(Sakal-ı Şerif)

Derin ve ciddi tavırlı.

Muhabetli ve merhametli.

İhlâs yüklü ve rahmet dolu bir bakış.

Bu bilgi göz hizası ileler.

Muhlis ve ledünni ilim sultanı.

HAZRET-İ PÎR ESSEYYİD ÖMER FEVZİ MARDİN

1.83 - 1.85 boyunda. Cüsseli vücut. Düz karınlı. Geniş omuzlu. Sağlam bacaklı. Hafif kemerli, etlice ayaklar.

Mübârek başının 1 m. üzerinde 10-12 cm. uzunluğunda ve iki parmak kalınlığında nurdan bir yazı vardı. O yazı şöyleydi: "Ömer Fevzi Mardin". O esnada içiçe alnından çenesine kadar olmak üzere yüzünde âyetler yazılı, aynı boyda ve aynı cüssede Şeyhim Ârif-i Billah Mustafa Aziz hazretleri aynı yüzden zuhur ettiler.

Boynu yüzüne uygun.

Kumral. Müdevver yüz. Büyükçe kulaklı ve arası açık değil.

Pırıl, pırıl bir baş. Pürüzsüz açık renkli temiz bir cilt.

Burnunun ucu yuvarlakımsı. Keskin hatlı düz bir çene teşekkülâtı.

Hafif mukavves kaşları kalın. Arası açık. Gözleri kahverengi. Kulakları, mübârek başıyla mütenasip ve düzgün.

İnce dudaklı. Bıyıkları muntazam ve dudak hizasında kesilmiş.

Elleri büyükçe, parmakları uzun. Kolları kılıca. Tırnakları muntazam kesilmiş.

Konuşma tarzı: Kısa, kesin, merdâne.

Gür sesli. Asker tavrılı. Çok yakışıklı bir zât.

İhlâsın ve hakikat ilminin sultanı.

ÂRİF-İ BİLLÂH ŞEYH MUSTAFA AZİZ HAZRETLERİ

Boyu: 1.82 - 1.85.

İri yapılı. Geniş omuzlu. Karnı biraz genişçe. Boynu biraz kalınca.

Kalın bacaklı ve ayakları etlice hafif kemerli.

Kalın kollu. Kalın bilekli ve kılıca.

El ayası geniş; uzunca ve kalın parmaklar. Tırnaklar muntazam kesilmiş.

Bünyesine uygun olan başında saç yok. Pırl pırl.

Esmer. Kulakları büyükçe ve arası açık değil.

Geniş alınlı. Kaşları hafif kavisli.

Burnu irice ve Hafif kefkirli.

Dudak seviyesinde muntazam kesilmiş bıyık. İnce dudaklı.

Çene teşekkülâtı ve yüz hatları Ömer Fevzi Mardin Hazretleri'ne çok benziyor. Gözleri iri değildir. Kirpikleri uzun değildir.

Gözleri iki renkli görülür.

Göz rengi bazen kahverengi, bazen gri olur.

Merdâne tavırlı.

Gavsiyet makamında ihlâsın ve bâtın ilminin sultanı.

HAZRET-İ PÎR NURETTİN CERRAHİ

1.61 - 1.63 boylarında. Dimdik bir zât.

Koyu esmer. Kırıksız. Narin, zayıf, nahif bir zât. Vücut yapısına göre düzgün bir alın ve kulaklar. İnce ve güzel yüzlü. Siyah saçlı. Siyaha bakan koyu kahverengi gözlü.

Parmakları ince, elleri küçük. Boynu vücuduna göre incemsi. Enseden traşlı. İnce dudaklı. Biçimli ağızlı. Burnu hafif kefkirli, ucuna doğru ince-liyor.

Ayakları küçük, ince baldırlı. Elleri kırışsksız. Tırnaklar kesilmiş.
 İtimat telkin eden ciddi, sâfiyane bakışlar.
 Hafif mütebessim, mülâyim çehreli. Müşfik bir bakış.
 Siyaha bakan koyu lacivert veya fûme libas.
 (Sakal-ı şerif)
 Bu bilgi göz ucu iledir.
 İhlâsın ve hakikat ilminin sultanı.

HAZRET-İ PÎR DAVUD-I TAİ

Beyaz tenli.
 Omuzları ne geniş, ne dar. Bünyeye uygun.
 Uzun boylu, 1.80'den aşağı değil. Tatlı bakışlı.
 Kahverengi saçlı. Saçları yana doğru taralı. Alın kısmı biraz açık. Şakakları iyice kırlaşmış.
 Müdevver bir yüz. Mütebessim bir çehre. Çok cana yakın. Gözleri elâ ve kahverengi karışımı.
 Munis ve merhametli.
 Biçimli ve düzgün bir ağız. Mübârek burnu kefkirli ile kefkirsiz arası. Burun deliklerine doğru hafifçe yaygın. Bilekli bir zat. Ellerinin ayası genişçe, parmakları biçimli. Tırnaklar muntazam kesilmiş.
 Bacak kısmı bel kısmından biraz uzunca!
 Düzgün, kemerli bir ayak. Ayaklarında yemeni vardı.
 Kaşları saçının renginde, arası açık. Kulakları düzgün.
 Koyu kahverengi ceket, pantolon açık kiremit renginde.
 Bu bilgi göz hizası iledir.
 İhlâsın ve hakikât ilminin sultanı.

HAZRET-İ PİR ESSEYYİD SADETTİN CİBÂVİ

1.90'dan aşağı olmayan Uzun boylu. Düzgün bünyeli.

Beyaz tenli. Düzgün bir çehre.

Çok nûrlu bir yüz. Mütebessim bir çehre. Parlak, kırışksız bir cilt.

Biçimli güzel bir ağız. Mütenasip kulaklı.

Hafif kefkirli bir burun. Ucuna doğru inceliyor. Burun delikleri darca.

Latif bir tavır, neşeli bir hal.

Bacak kısmı biraz uzunca. Ayakları kuvvetli ve incemsi.

Sütun gibi dimdik bir zat.

Bünyeye göre elleri - kolları, parmakları çok mütenasip. Tırnakları muntazam kesilmiş. Bacakları dimdik.

Göz rengi yeşili andırıyor. Tam teşhis koyamadım.

Bıyıkları fevkalade düzgün kesilmiş. (Sakal-ı şerif).

Ense muntazam traşlı.

Semâvi gri tonda libas.

İhlâsın ve hakikat ilminin sultanı.

HAZRET-İ PİR ESSEYYİD HÜSAMETTİN UŞAKÎ

Secere-i şerifimizle alâkalı olan bir bahiste sanduka-ı şerifesinden iki kolunu çıkararak bizzat şehâdetinde bulunan (Hicri 880 - 1001-2 tarihleri arasında bu dünyada 120 veya 121 sene muammer olan) Hazret-i Pîr Esseyyid Hasan Hüsamettin Uşaki Efendimiz'e hürmetimiz çok büyüktür.

Uzun boylu ve boyu 1.90 - 1.95 arası.

Mübârek Zât-ı Şerif koyu esmer ve çok zayıf. Mübârek sırtında giydikleri süt beyaz bir entari. Tabiri caizse zayıflıktan bir deri, bir kemik görüntüsü veriyorlardı. O kadar zayıf ki damarları görülüyordu. Eşkâl-i Şerifleri hakkında verebileceğim bilgi bu kadardır.

Allah'ın selâmı üzerlerine olsun.

İhlâsın ve hakikat ilminin sultanı.

Rahmâni özel bilgi: Hazret-i Pîr Seyyid Abdüsselâm el Esmer ül Semerânî Feyturî ile muasır olup Hazret-i Pîr'in âlem-i cemâle yürümelerini müteakip hiç bir fasıla verilmeksizin Hazret-i Pîr'in hâmil buldukları misafir ruh dediğimiz Ruh-ül Kudüs bir anda ve hemen Kuzey Afrika'dan Türkiye, İstanbul'a gelerek Hazret-i Pîr Uşaki Efendimize geçmiştir. Böylece mübârek, Hazret-i Uşakî Gavsîyet makamında, doğrusunu Allah bilir, sanıyorum 20 seneyi aşkın uzunca bir süre kalmıştır.

Ey irfan ehli kişi: Bundan sonraki ilâhi alışverişte misafir ruh dediğimiz Ruh-ül Kudüs Cenâb-ı Pîr Aziz Mahmud Hüdai Efendimize geçmiştir ki hürmet eyle.

HAZRET-İ PÎR AZİZ MAHMUD HÜDÂÎ

Mübârek boyları 1.80 - 1.82 arasında.

İri, etli - butlu, karınlı, babacan tavırlı bir zat.

Cildi beyaza yakın açık buğday renginde.

Boynu kalınca ve kısa. Kafası da büyükçe.

Açık kahverengi, iri gözlü. Göz altları halkalı. Göz bebekleri biraz irice.

Burnu hafif kefkirli ve ince.

Düzgün ağızlı ve kulaklı.

İnce dudaklı. Bıyıkları muntazam traşlı. (Sakal-ı şerif)

Ense traşlı.

Elleri etli, parmakları normal ve yumru yumru. Tırnakları kesilmiş.

Kırışıklık yok, yuvarlak kalınca bilekli.

Baldırlı, dolgun ayaklı bir zat.

Saf, tatlı bakışlı. Dikkatimi çeken bir husus şu; Âlim bakışlı.

Sırtında filizi (çağla) yeşili bir libas var.

Bu bilgi göz hizası iledir.

İhlâsın ve hakikat ilminin sultanı.

PÎR SULTAN ABDAL

2.15 civarında boy. Çok sıhhatli. Boyun kalınca.

İri ve heybetli bir zat. Bazulu, bilekli, pençeli, parmakları uzun ve kalın. Tırnakları muntazam kesilmiş.

El ayası geniş. Göğüslü, geniş omuzlu. Dimdik.

Cilt rengi: Kızıl. Kırışik yok. Pürüzsüz bir cilt.

Başı sıfır makineye tutulmuş gibi ıslıl ıslıl yanıyordu.

Ensedede hiç saç yok. Asker traşı gibi.

Bacakları, ayakları etli, kalın, büyükçe. Düz karınlı.

Belden aşağısı belden yukarisından uzunca.

İri burunlu. Burnunun tam ortasında hafif bir incelik var. Burun delikleri açıkça. Kulakları muntazam ve büyükçe.

Gözleri kızıla çalıyor. Sanki kahverengi ile içiçe. Gözlerinin lokması biraz irice.

Sert bakışlı. Hafif kavisli kaşları arası açık.

Açık kahverengi çuha, haydariyemsi bir elbise.

Yüzü güzel, genişçe ve normal ölçülerde. Dudakları ince. Ağzı düzgün.

Elmacık kemikleri hafif belirli. Bıyıkları dudak üzerinden kesilmiş ve yan taraflarından aşağıya düşmüyor. Ağız içine tek tel girmeyecek şekilde itina ile kesilmiş.

(Sakal-ı Şerif)

Çok net tavırlı ve hafif mütebessim çehreli. İtimat telkin eden bir hal üzere. Çatık kaşlı değil.

Bu bilgi göz hizası ilemdir.

İhlâs ve hakikat ilminin sahibi.

RÂBİA ADVİYE VÂLİDEMİZ

Orta boylu.

Yuvarlak yüzlü. Ve aşîkâr nûrlu.

Siyah gözlü hiç el sürülmemiş bir halde kalınca kara kaşlı. Arası açık.

Teni açık buğday renginde.

Düzgün ve hokka burunlu.

Başında siyah saçlarının dibinden itibaren yeşil bir örtü bulunuyordu. Mübârek yüzü fevkâlade güzel ve düzgün. Hatırladığım kadarıyla 1964-5 seneleri arasında Galatasaray Kamer Hatun Camii'nde öğle namazını müteakip dua esnasında Hazret-i Pîr Mevlâna Efendimiz ile bir arada ve yan yana aynı anda zuhur etmişlerdir.

Himmet-i şerifleri üzerlerimize olsun.

İhlâs küpü.

FATİH SULTAN MEHMED HAN

Türbe-i Şeriflerinde oturuyorlardı.

Bellini'nin yaptığı resime pek az bir farkla çok benzemekte.

Uzun boylu, 2 metrenin üzerinde.

Geniş omuzlu, düz göğüslü, yapılı. Kemikli.

Kalın bilekli. El ayası geniş, parmakları kalınca ve uzunca.

Üzerinde Osmanlı kaftanı vardı. Göz alıcı, yapraklı desen, kalın ve ipekli.

Keskin hatlı ince bir yüz. Siyah saçlar. Siyah gözler.

Sert dirayetli bakışlar. Çekik siyah kaşlar. Elmacık kemikleri çıkık, avurtları hafifçe çökük. Kartal burunlu, kemikli, uca doğru inceliyor. Keskin hatlı bir çene. İnce dudaklar. Düzgün, yapışık, mütenâsip kulaklar.

Tok, tınısı olan bir ses.

Bu bilgi göz hizası ileldir.

Not: Mübârekle aramızda şöyle bir konuşma geçti. "Şehzade Mustafa, Sultan Mehmet, Ertuğrul Gazi ve Mimar Sinan, bunlar da mübârek zatlardır. Bunlara da oku." Dediklerinde kendilerine şu cevabı verdim: "Dünya hayatında iken Aziz Şeyhim âcizaneme buyurdular ki, Sultan Bayezid-i Veli, Sultan Ahmed, Sultan Selim ve Sultan Abdülhamid mübârek zâtlardır. Devamlı olarak oku." Ve ben de bu emri aldığım andan itibaren hergün okuyarak yerine getiriyorum. Bu zevât dışında mübârek Şeyhim âcizaneme başka isim söylemediler." Kendilerinden aldığım cevap şu oldu: "Evet, Şeyh Efendinin söyledikleri aynen doğrudur. Onlar mübârek zatlardır. Fakat, bu benim sana söylediğim zatlar da mübârekdir. Şeyh Efendi'nin kendilerine okumanı tavsiye ettiği zevâtta sonra, benim sana söylediğim zatlara da okumanı tavsiye ederim. Ve iyi de edersin." Bunun üzerine o günden itibaren Hazret-i Fatih'in tavsiye ettiği zatlara da ilâve ederek kendilerine hergün okumaktayım. Elhamdülillâh.

TURGUT REİS

Boy: 1.82- 1.85 arası.

Pürüzsüz yüz, kırışksız.

Göğüslü, geniş omuzlu. Bilekli, bazulu. Parmakları kalınca, küt, el ayası geniş. Tırnakları muntazam kesilmiş.

Cilt beyaza giden açık kumral, kaşları hafif mukavves, arası açık.

Çok yakışıklı ve sıhhatli. Badem gözlü, kahverengi.

Dudakları ince. Ağız yapısı çok düzgün. Bıyıkları çok düzgün kesilmiş. Dudak üzerine taşmıyor. (Sakal-ı Şerif).

Hafif kefkirli burun.

Mütebessim çehreli. Derinden bakan, ciddi, mert bir yüz ifadesi. Müdevver yüz.

Osmanlı amirali, jan jan tipli, sanki ipekli gibi deniz mavisi elbise. Sırmalı, şalvarın sonunda bacakları bağlı.

Ayağında çarık.

Bacak yapısı kalın. Diz kapakları güçlü. Adaleli.

Ayak teşekkülatı 41 - 42. Kemerli.

Düz karınlı.

Bu bilgi göz hizası iledir.

Bilgi: Namazlarını muntazaman kılarlardı ve sefere her çıkışlarında ayrıca iki rekât namaz kılarlardı. Fevkalâde güçlü inanç ve iman sahibi çok değerli ve Osmanlı'nın medâr-ı iftiharî bir amiralimizdir.

Turgut Reis Paşa der ki:

"Sırf adalet gaddardır. Eğer herkes sırf adalet ile muhakeme edilseydi, yeryüzünde diri namına kimse kalmazdı."

Çok doğru bir kelâm. Zirâ, merhameti olmayan adalet zulüm getirir.

İllâ ve lâkin güzel ahlâk ve

Allah rızası için halka hizmet.

BEDELLER

Ey güzel insan!

Dünyanın kuruluşundan bugüne ve Kıyamet Günü'ne kadar devam etmek üzere beşeriyetin nasıl korunduğunu ve "El-Rızk-ı A'lâllah" olan Allah'ın bilcümle kullarına dağıttığı rızkların dahi mübârek zatlar hürmetine yenilip, içildiğini aşağıdaki Peygamber Kelâmı gerçek Hadis-i Şerifler bizlere gayet güzel anlatmaktadır:

Hadis-i Şerif: "Her karinde ümmetimden sabikun (ileri geçenler) vardır ki, bunlara bedeller (budala) ve sıddıkun derler" (Haklarında inayet ve merhâmet-i ilâhiye o kadar mebzuldür ki, sizler de o yüzden yer ve içersiniz ve yeryüzündekiler için vukuu melhuz olan belâ ve musibetler o yüzden def ve ref olur)."

Bu mübârek Zâtîyûn zümresi ile alâkalı olarak bir ikinci Hadis-i Şerif şudur:

"Mahlûklardan hiç bir şeye lânet etmemek velâyet mertebesinde bulunan (bedeller) in alâmetidir."

Bu mübârek zevât hakkında Gavs'ı Âzam Seyyid Ahmed Abdülkadir Geylânî Efendimiz Hazretleri şöyle buyururlar: "Tamamı değil bir kısmı bu vazifeye ayrılmıştır."

Biiznillâh mübâreklerin himmetleri üzerimize olsun.

Bedelliğin çok yüce vasıfları yanında ulu bir makamı ifade ettiğini muhtasaren fiili olarak anlatmak istiyoruz. Bedellik babında insan tefekkürüne yardımcı olacak bir kaç misal takdim edelim: Siffin Savaşında Mu-

aviye'ye karşı İmam Ali Efendimiz safında Üveys el Karani Hazretleri ki bu bir. İkincisi Muhammed Aleyhisselâmın yatağına girmek ve suikastçileri beklemek suretiyle Hazret-i Ali Efendimiz. Üçüncüsü Kerbelâ'da İslâm için, bile bile feda-ı can eden İmam Hüseyin Efendimiz.

Yüce İslâm Dini'ne yalanı, fitneyi, hırsızlığı ve rüşveti ilk sokan, hakkı olmadığı halde hak peşinde koşmak suretiyle gasp kapısını ilk defa açıp; bununla beraber her türlü hile, hud'a ve desise yollarını gösteren ve adalet duygusunu yıkararak zulmü getiren Muaviye'dir.

Cenâb-ı Şah-ı Kerbelâ Efendimiz cümle beşeriyeti alâkadar eden İslâm'ın selâmeti ve insanlığın saadeti için Sahra-yı Kerbelâ'da bile bile 72 - 73 şühedâ-i kirâm ile mübârek serinden geçmişlerdir. Mevzu ile alâkalı olarak Kur'ân-ı Kerîm'in 6. En'âm Sûre-i Şerifesinin 152. Âyet-i Kerîmesi'nde "Ve Allah'ın ahbine vefa edin" diye buyurulmasına bundan daha güzel bir misal olur mu? Bir diğeri: 22. Hac Sûre-i Şerifesi'nin 78. Âyet-i Kerîmesi'nde "Ve Allah yolunda duruşun (uğraşın), O sizi insanlar arasından ihtiyar etti (seçip işe çağırdı)." diye bildirilmektedir.

Hak Kapısı, sadıklar kapısı - mürüvet kapısı...

Elhamdülillâh biz ahde vefâ sahibiyiz. Fiilen ispat ettiğimiz vefâmıza dair nice örnekten bir tanesini burada dercetmek istiyoruz. Şöyle ki: 1960 senesi Eylül ayında ilâhi bir mekre uygun davranarak Kur'ân-ı Kerîm'in 13. Raad Sûre-i Şerifesi'nin 42. Âyet-i Kerîmesi'nde "Mekirlerin cümlesi Allah'ındır" emr-i şerifince Şeyhim Arif-i Billâh Mustafa Aziz Hazretleri'nin üç gün, akşam namazını müteakip sabah namazına kadar mübârek hanelerini bekledim.

Mevzu ile alâkalı bahiste Seyyid'ül Kâinat Efendimiz bir Hadis-i Şeriflerinde şöyle buyururlar. "Allah yolunda Allah kullarını bir gece beklemek (emniyette bulundurmamak), gündüzü oruçlu, gecesi ibadetle ihya edilen bin günlük ibadetten daha hayırlıdır."

İllâ ve lâkin güzel ahlâk ve

Allah rızası için halka hizmet.

MARİFET

Cenab-ı Allah ilâhi ve yüce merhameti icabı kullarını kemâlata erdirmek ve saadetli kılmak için bizlere her türlü imkânı ikram etmiştir. Mese-lâ; ölmeden önce ölünüz manâsında "Mutu Kable En Temutu" sırrından Hak Tealâ Hazretleri bir Hadis-i Kudsisinde "Beni isteyen buldu, beni bulan sevdi, beni seveni (sevenin nefsinin) ben öldürürüm (fakat) öldürdüğümün diyeti ben olurum" diye buyurur. Yine bir diğer Hâdis-i Kudsi'de Cenâb-ı Allah der ki: "Kul, nevâfil-i ibadat ile bana yaklaşmakta devam üzere olur. Ta ben onu sevinceye kadar (o bende fani oluncaya kadar), ben onu sevince size artık onun şol kulağı olurum ki; O; benimle işitir ve onun ol gözü olurum ki, O; benimle görür. Onun lisanı olurum ki, O; benimle nutkeder (söyler), onun ol eli olurum ki, O; benimle tutar, onun ol ayağı ile olurum ki, benimle yürür. (Hülasâ öyle ki O benimle işitir, benimle görür ve benimle işler."

Bu mübârek Allah kelâmı Hadis-i Kudsilere işaret edilen (O bende fani oluncaya kadar) bölümü ise fenâfişşeyh, fenâfir Pîr, fenafir Ali, fenafir Resûl, Fenafillâh makamını ifade etmekte ve ondan sonrası doğrudan doğruya (Bakabillâh makamı) na girmektedir. Ol mutlu kula önce Ruh-ül Kudüs'ten kutbiyet gelir ve şayet nasibinde varsa Gavsîyet makamına yükseltilir. Vaktin Oğlu yâni İbnü'l Vakit dahi bu meyânda zikredilebilir. Nasîb-kismet işi.Bu hususta Cenâb-ı Allah'ın Kur'ân-ı Kerîm'de İsa Aleyhisselâm'a verildiğini buyurduğu 2. Bakara Sûre-i Şerifesi'nin 253. Âyet-i Celîlesindeki "Ve onu (Hazret-i İsa'yı) Ruh-ül Kudüs ile takviye ve teyid eyledik" cümleyi şerifesinin Gavs dahi aynen mazhar-ı kâmilidir. Zira, daha önceki bahiste de anlatıldığı gibi Zât nûrunu hâmil, makamların en yücesi

olan Gavsîyet öbür âlemden gelir. Bu bilgiye dahil olmak üzere ayrıca Ömer Fevzi Mardin Hazretleri de kutbiyetin dahi öbür âlemden geldiğini beyan buyurlar. Diğer makamlar ise burada kazanılır. Ol mübârek kulun taşıdığı Gavsîyet Makamı'na başta Evliyâallah Hazerâtı olmak üzere yeryüzündeki bilcümle yaratılmışlar farkında dahi olmadan, ister istemez biat etmekle mükelleftir ve bilsin - bilmesin ederler. Buna dair Kur'ân-ı Kerîm'in 35.Fatır Sûre-i Şerîfesi'nin 39.Âyet-i Kerîmesi'nde Hak Tealâ Hazretleri şöyle buyuruyor: "Sizi yeryüzünde halifeler yapan O'dur."

Hâlin hususiyeti sebebiyle Gavsîyet Makamı ile alâkalı aynı manâyâ gelen ifade şekilleri şöyledir.

- 1 - Gavs (Ebu'l Vakt, yani Vaktin Babası)
- 2 - İmam-ı Zaman (Zaman-ı İmam - Mürşid-i Kâmil ve İnsan-ı Kâmil)
- 3 - Kutb-u Zaman (Zamanın Efendisi)
- 4 - Bediüzzaman (Zamanın Güzeli)
- 5 - Asrın Güneşi (Asrın Yıldızı)
- 6 - Halife-i Resûl (Halife-i Resul-ü Sırr-ı Ali)
- 7 - Nasîbli ise, İbnü'l Vakıt (yani vaktin oğlu).

Mürşid-i Kâmil

Şeyh-i Ekber Muhyiddin-i Arabî Hazretleri "harflerin ilmi" bahsini ir-fân ehline anlatırken şöyle buyurur: Meâlen söylüyoruz ki; âlim, ilim ve malûma dair kainâtı ihata eden bilgisinde harflerin de yaşayan bir ümmet olduğunu ve Peygamberleri ve şeriatleri bulunduğunu ve kendi aralarında avam, havvas ve havvas'ül havvas olarak ayrıldığına işaret ile onların da insanlara benzediklerini bildirir. Kâinatın Kur'ân-ı Azim-üş-şân'da toplanmış bir büyük kitap olduğunu söyler.

Şimdi kelimelerin diliyle sizlere söyleyelim ki, ne irtica laikliği yiyebilir, ne de laik ilticayı yiyebilir. Ey nâs! Hâl böyleyken bu iki kelimeyi ziyade kullanmaktan yâni lüzumlu - lüzumsuz, yerli - yersiz dile dola-maktan sakınınız. Zirâ, nice kötülükler yâni söylenen yalanlar, yapılan hırsızlıklar, yenilen rüşvetler, Beyt'ül Mâli (= devlet hazinesini) soygunlar - vurgunlar, vatana ihanet - hıyanet, yıkıcılık - bölücülük, kin - nefret - ifti-ra, ihtikâr ve açgözlülük, hırs - tamah velhasıl envai çeşit ahlâksızlık bir sürü menfaat bağlantıları, fuhşiyat, vefasızlık, nankörlük, türlü türlü şerefsizlik, iffetsizlik, ardamarı çatlaması, yüzüzlükler maalesef ve hatta maatteessüf işte bu iki kelimenin arkasına sığınarak yapılabilmektedir. Çirkin aşî sebebiyle inançsızlık, itikatsızlık ve itimatsızlık doğuran bu iki kelime netice olarak sanki gizlice alınmış bir prensip kararı gibi yıkıcılıkta birleşmektedir. Dış güçlerce içeride adamlarını bularak bu iki kelime-nin aşırı ölçüde ve yersiz dile getirilmesinin meydana getirdiği uğursuz-luktan ve ihanetten milletimiz büyük ıstırap, geçim sıkıntısı (fakru zaruret) duymakta, devletimiz sayısız zararlar görmekte ve vatanımızın bütünlüğü tehlikeye düşürülmektedir.

Yazık hem de çok yazık!..

Halbuki, biz laikliği iki ayrı cephesiyle anlatmıştık. Ne güzeldi!

Ey insan! Konunun ehemmiyetini gözönünde tutarak, sana ikâzımız şöyledir:

Laiklik ilk defa 1789 Fransız İhtilâli'nin Kilise saltanatını yıkmak için kullandığı bir kelimedir. Demek ki, herşeyde olduğu gibi lâik de layığı bulmuş oluyor. Ne var ki, Batılılar zâhiren her ne kadar Kilise'ye karşı olduklarını göstermek istemişlerse de, aslında dün de bugün de Kilise'ye yine aynı şekilde bağlı oldukları halde kendilerinden gayrisine lâik kelimesini din ile dünya işlerinin ayrıldığı fitnesiyle aslında olmadığı halde adı geçen kelimeyi bilhassa Türk milletine karşı dine düşmanlık havasını vererek ve verdirek tarihi yüce bu asil milleti birbirine düşürüp, parçalayarak kendilerine, çeşitli yollardan zayıf düşürüp Makyavelist entrikalarla sömürü sahası açmak gayretinden başka nedir ki! Böylece, aslında yıkıcılığı, yapıcılık diye bize tavsiye ederek kurnazlık etmiş olmuyorlar mı? Zaten akıl sahibi bir insan bunu derhal anlar. O zaman biz laikliği onlara karşı güyâ din ile dünya işleri birbirinden ayırmış gibi göstererek aslında bütünlüğümüzün mükemmel bir birleştirici vasfı olarak düşünüp tatbik etmekle en güzel neticeye ulaşmış olmaz mıyız?!..

Bir kelimeyi bu kadar süflî olarak enjekte etmelerinden esas gayeleri zaten anlaşılmıyor mu?

Kelimenin ne kabahati var ki, menfi propoganda ile bu kadar çok üzerinde durmuşlar.

Türk milletini kamplara ayırarak tevhidi sarsan bu aymaz düşüncenin tuzağına düşmek, akl-ı selim sahibi bir Türk'e yakışır mı?

Devamen, Cenâb-ı Şeyh-i Ekber Muhyiddin Arabi Efendimiz mevcudâtın Allah'ın kelimeleri olduğunu ve bu kelimelerin de harflerden meydana geldiğini açıklar. İster iki kitap de ve istersen iki kâinat olarak ifade et, her ikisi arasında duran tek varlığın insan yahut "İnsan-ı Kâmil" olduğunu haber verirken buradaki esrarın iççeliğine dikkat çekiyorlar:

Bizim bu dediklerimiz, yani harflerin ilmi "Veliler İlmi" dir ve bunu da ancak irfan ehli anlayabilir. Buna en açık misâllerden biri "İnsan ve Kur'ân ikizdir" Hadis-i Şerifi'dir ki, burada insan ile, İnsan-ı Kâmil'in ba-

şı olan Hazret-i Peygamber Muhammed Aleyhisselâm anlatılmaktadır. Kur'ân ile ise doğrudan doğruya Cenâb-ı Allah'ın mukaddes Zâtı ifade edilmektedir. Öyle ise İnsan ve Kur'ân arasında birbirine takaddüm ettirilemeyecek derecede çok ince bir çizgi mevcuttur. Zira, Kur'ân-ı Kerîm hakkelyakin makamında Allah Kelâmıdır. Allah kelâmı Kur'ân-ı Kerîm Muhammed Aleyhisselâm'a geldiği gibi yine Muhammed Aleyhisselâm'dan konuşan da Allah olduğuna göre maddesi ve manâsı ile ayrılmaz ve bölünmez bir bütünlük meydana gelmiş olmuyor mu?

İmdi, ey irfân ehli ve akl-ı selim sahibi, güzel ahlâklı insan: Biz burada sana hitap ettik ki işin aslını anlayasın!

Nasıl ki, Kur'ân ile İnsan yani Muhammed Aleyyisselâm ile Kur'ân-ı Kerîm kıl kadar birbirine takaddüm ettirilemez ve birbirinden ayrılmaz ise yaradılış sırlarının tamamını hâmil Kur'ân-ı Kerîm'in bütünlüğünü taşıyan Fatiha Sûre-i Şerifesi ile Besmele-i Şerifeyi de aynı şekilde birbirinden ayırmak mümkün değildir. Yüce kemalât makamıyla alâkalı yukarıda bahsi geçen aynı manâdaki yedi makam-ı Şerifin ne olduğunu içlerinden birisini tarif etmek suretiyle ifadeye çalışacağız.

Mürşid-i Kâmil yani İnsan-ı Kâmil, Kur'ân-ı Kerîm'in 2.Bakara Sûre-i Şerifesi'nden itibaren bazı Sûre-i Şerifelerin başında yazılı (Elif-Lam-Mim) Âyet-i Kerîmesi ise şöyle ifade edilir: "Şu kitap var ya, onda Şüpheli yoktur." Bununla beraber Peygamber Aleyhisselâm bir Hadis-i Şeriflerinde şöyle buyururlar: "İnsan ve Kur'ân ikizdir." Burada insan diye anlatılan Mürşid-i Kâmil'dir. İkizdir denmesinden murad ise aynı bâtından doğan iki kardeş mânâsına gelmektedir. Asla unutmamalım ki, âlemlerin aynası olan Mürşid-i Kâmil, Hak Tealâ Hazretlerinin yeryüzündeki halifesidir. Mürşid-i Kâmil, Hakk'ın aynasıdır. Eğer mükevvenât Mürşidi Kâmil'in kalbini sarmış olsaydı, kendisi bunun asla varlığını yani ağırlığını dahi duymazdı. Ey Allah yolcusu burada anlatılmak istenen mânâyı iyi anla ki sen de kâmillerden olasın. Buna dair, Cenâb-ı Allah, bir Hadis-i Kudsisinde şöyle buyurmaktadır: "Yere - göğe sığmam. Lâkin mümin kulumun kalbine sığarım." Bundan anlayacağımız şudur: Yere göğe sığmayan Allah girdiği Mürşid-i Kâmil'in kalbini Kâbe eylemiştir, yani orada mekân tutmuştur. Burada kalp'ten murad, dört yüz - beş yüz gramlık bir et parçası değil, kainâtı saran gönüldür. Zira Mürşid-i Kâmil Hakk'ın sırrıdır. Hâl böyle olunca eşref-i mahlûk sırrı Kur'ân-ı Kerîm'de buyurulduğu

üzere Allah'ın kulunu kendi sureti üzere yaratması ile alâkalıdır. "Adem'e secde sırrı" da burada meknuzdur.

Veliler zümresine girebilmek için Allah meczubu olan ey mutlu kişi! Anlatılan bu bahsi çok iyi tefekkür eyle ve iyice fehmeyle ki sen de Veliler zümresine dahil olasın. Hazret-i Peygamber Efendimizin buyurduğu veçhile "Tefekkür gibi ibadet yoktur." Hadis-i Şerifine iyi kulak ver . Böylece gerçeğe ulaşır, nimetlerini yemek imkânına kavuşasın.

Allah'ın her velîsi aslına sadıktır. Böyle olması da esasen Allah'ın dileğidir. Eğer ifade etmek lazım gelirse bu kelâm dahi zaittir. İmdi her velî çocukken dahi velîdir. Ancak mâsum safiyeti içerisinde kemâlat halinde iken dahi kendilerinden çocukluk halleri zuhur eder. Zâhiri görünüşündeki bu davranış velînin taşıdığı hüviyet sebebiyle aslına sadakatin muhlisâne ifadesidir. Gerçek mânâda işte ihlâs budur.

Fakirhâne:

Cumartesi, 31 Ekim 1981

Saat: 21.35

"Her ne yana dönerseniz, Hakk'ın yüzü yani tecellisi o yandadır."

Ârif ona derler ki, sözün tarifinde kalmaz ve bizzat ârif olduğunu bilir. Hal böyle olunca esmâ ve sıfattaki tecellinin çeşidi ne olursa olsun ârifin özüne tesir etmez ve edemez. Zira, ârif olan Zât, bir veya bir çok mahdut itikada bağlı kalmaz. İmânda hudutsuz geniştir ve hangi şekli verilirse o şekli olduğu gibi kabullenir. Bilir ki, bu şekiller harici olup, bâtınına tesir etmediği gibi özüne de hiçbir değişiklik getiremez. Rûy-u zeminde adetleri pek az olan gerçek engin irfan sahibi ârif zevat herkesi kendi yaratılmış varlığı içinde taşıdığı isim tecellisine bakarak görür. Bu şu demektir: Görmek istediği kişiyi o gözle görür. Hüviyeti itibariyle de o kişinin inancını, itikadını ve edebini sarsmadan onu kendi hilkat (= yaratılış) rengi içerisinde bırakır.

İmdi, ya ey irfan sahibi iddiasında bulunan biçare! Şu hakikati hiç bir zaman unutmama ki, Cenâb-ı Allah Enel - Hak sırrına eriştiği gecenin gecesinde, gündüzün gündüzünde cezbe-i rahman üzere (Enel - Hak) dedir-

terek mahlûkat arasında dolaştırdığı ve kimseciklerin duymadığı gerçek irfan sahibi âriflere "Her ne yana dönerseniz, Hakk'ın yüzü - tecellisi o yandadır" Âyet-i Kerîmesi'nin mânasını açık kıldı.

Bu hususta "mü'min, mü'minin aynasıdır." Hadis-i Şerifine dikkat çekeriz. Burada Âyet-i Kerîme, Hadis-i Kudsi ve Hadis-i Şerifler Mürşid-i Kâmilî anlatmaktadır. Aslında mü'min diye vasıflandırılan Mürşid-i Kâmil'in ta kendisidir. Mezkûr Hadis-i Şerifin "mü'min" kelimesindeki mânâ şudur: Allah'a iman etmiş, imanda tekâmül ederek mükemmelliğe ulaşmış yani Ekmel-i Kâmil olmuş kimsedir ki Allah'ın kazandırdığı bu yüce vasıf sebebiyle has kuluna vehbi olarak ihsan eylediği Gavsîyet makamının karşılığı İnsan-ı Kâmil'dir. Anlattığımız bu bahis Cenâb-ı Allah'ın "Yere - göğe sığmam ifadesinin mazhar-ı kâmilî olmaktır ki bu da kalbi Hakk'ın mekânı dediğimiz Kâbe olmuş Ulu bir makamın sahibini işaret eder. "Mü'minin" kelime-i şerifindeki mânâ-i şerifi şöyle dillendirelim: Bilcümle mahlûkatı yaratarak istidatları kadar herbirine iman bahşeden Hak Tealâ Hazretleri'nin Zât-ı Akdesine bağlı bir takdir-i ilâhisidir. Hal böyle olunca "aynasıdır" kelime-i şerifiyle birleştiği zaman Hadis-i Şerifin bütünlüğü şunu ifade ediyor. İnsan-ı Kâmil diye tarif ettiğimiz ulu zât doğrudan doğruya Cenâb-ı Allah'ın bihakkın aynası oluyor, Bu da (Elif, Lam, Mim) Âyet-i Kerîmesiyle rabitalıdır.

Ey Allah'ı arayan güzel insan! Eğer imânda kemâlata ulaşırsan İnsan-ı Kâmil dediğimiz mübârek zâtın bir ismine de (Elif, Lam, Mim) diyebilirsin.

Bahsimizle alâkalı olarak Cenâb-ı Şeyh-i Ekber Muhyiddin-i Arabî ve Arif-i Zât-ı Billah Esseyyid İsmail Hakkı Bursevî Efendilerimiz Hazerâtına minnetlerimizi ifade ederiz. Bu vesile ile kendilerini tekraren ziyaret ettiğim Bursa'daki müftülük veya Kur'ân kursu avlusunda mekâbir-ı şerifesi bulunan İsmail Hakkı Bursevî hazretlerine hürmetlerimi arz ederim. Bu mübarek zâtın manevî mertebesi bize şöyle gösterildi ve buyuruldu ki: "Arif-i Zât-ı Billâh makamındadır."

(Bilgi: Bünyesiyle mütenasip bir baş. Beyaz tenli güzel müdevver yüz-lü, mütebessim bir zât-ı şeriftir ki, üzerinde kurşuni renkli çubuklu bir elbise vardı. Uzun boylu olmadığı gibi, orta boylu dahi değil. Mübâreğin elleri küçük. Parmakları ince. Bilekleri zayıf. Kısa saçlı. Düzgün burunlu. Beyazı ziyade yeşili andıran biraz iri gözlü. Kaş araları açık ve kaşları sey-

rekçe. Çenesi hafifce ucuna doğru inceliyor. Bacakları ince ve ayakları küçük. Geniş omuzlu değil. Zayıfça bir zât. Halim - selim görünüşlü, çok tatlı bakışlı, ulu bir zât olduğu anlaşılıyor. Derin irfan sahibi olduğu, nazar-ı şeriflerinden belli.)

Mürşid-i Kâmil tevhid mertebesinde olup birleştirici vasfıyla İsm-i Âzam makamındadır. Bilocümle isimleri câmi olan İsm-i Âzam gibi Mürşid-i Kâmil'de Mülk, Melâkût, Ceberrut ve Lâhut âlemlerini dahi sinesinde cem etmekle zâhir ve bâtin olarak kuşatıp sarmadığı hiç bir makam ve mertebe yoktur. Zâtîyyûn noktaı nazarından ise ekmel kere ekmeden cümlesine hükmettiği cihetle ne olursa olsun, o olan herşeyde aynıyla zuhur eder. Bu hususta Hazret-i Ali Efendimiz şöyle buyururlar. "Sen kendini sandın bir parça küçük, halbuki sende âlem var, en büyük."

Kaydedilen bunca hususat, Mürşid-i Kâmil'in Allah katındaki mertebesine işaretler. Allah'ın kendisini böylesi bir makama getirdiği ol mübârek Zât-ı Şerif maddesiyle - mânâsıyla eşi ve benzeri olmayan Ulu Tanrı'nın tecelli kabıdır. Hal böyle olunca hiçbir şarta tâbi olmaksızın tecelli her noksandan ve her ayıptan münezzeh olan Hak Tealâ'nın kendisinden kendisindedir. Gavs-ı Âzam Esseyyid Ahmed Abdülkadir Geylânî Efendimiz Hazretleri terbiye sistemi bahsinde çok mühim noktayı işaret ederek "...Sen ancak yok olduğun zaman O'sun" diye buyurmaları yanısıra Şeyh-i Ekber Muhyiddin Arabî Hazretleri de "...Sen, yok olsan da olmasan da osun" ifade-i şerifini kullanarak gerçeği madde ve mânâ kalıbı içerisinde tevhid ederek hal ehline gayet güzel izah etmektedirler. Bu mübârek kelâm-ı şerifler aynı mânâyı ifade etmiş olmakla beraber üzerinde hassasiyetle tefekkürü gerektirir. Zira, bu mevzuda nice şeyhin ayağı kaydığı gibi nice evliyâlık iddiasında bulunanların ayaklarının kaydığını ve nice âlim geçinen kendini bilmez tepesi taklak gümlüyüp gittiğini iyi düşünmek lazım. Her iki kelâmı şerif Vahdet-i Vücut ifadesi ile tefekküre varıldığında, zuhurun mânâdan maddeye olduğunu ve etle tırnak misali mânevi sermaye olmadan, aklî olarak maddede birleştirmenin düşünce sakatlığına işaretlerle, ayırmanın da aynı nisbette zorluğu görülecektir. Asıl olan mânâdır.

Cenâb-ı Hakk'ın dünyaya İnsan-ı Kâmil suretinde nazar kıldığı, öyle ise yaratılmış bulunan bütün varlıkların Allah'ın ezel hükmüne uygun olarak kendi varlığı'nda cemmolduğu, Veç-i Baki'de suretlerin devamı ilminin hesabıyla bilocümle mevcudatın Hakk'ın Sıfat-ı Zâtîye tecellisinde fenâ

bulduğu; bu suretle eşref-i mahlûk dediğimiz insan varlığının Allah'tan ayrı - gayrı olmadığı gibi hâşâ Allahlık iddiasında da bulunamayacağı, her suretin Bekâ sahibi Cenâb-ı Hakk'ta son bulunduğu, tek varlığın Allah olduğu Kur'ân-ı Kerîm'in 55. Rahman Sûre-i Şerifesi'nin 26 - 27. Âyet-i Celîlelerinde şöyle buyurulmaktadır: "Yeryüzünde her ne varsa fânidir. Celâl ve azamet ve lutûf ve kerem sahibi olan Rabbi'nin veçhi (yüzü) baki-dir." Biz burada yegâne mülk sahibi Allah'ın saltanat-ı ilâhisi içerisinde Seyyid ül Kainat Efendimizin "Hülâsa-ı Mevcudât" olduğunu tefekkür etmeliyiz ki Allah birdir, başka ilâh yoktur diyebilelim. Bu noktada madde ve mânânın tevhid edildiğini görüyoruz. Demek ki ceset ruha bağlıdır ve ruh cesedi terkettiği ana kadar beraberdir. Ancak, ruh cesedi terkedince cesedin bir hüküm taşımadığı görülüyor. Öyleyse asıl olan ruhtur. Bunun böyle bilinmesi yaradılışın esasının bu olduğunu bize açıkça ispat eder.

Ey Hakk'ı arayan sâlik! Eğer muradın şeksiz ve şüphesiz, gerçeği bulmak ise yani ölümsüzlük libasını dünya hayatında iken giymek istiyorsan "ölüm gelmeden önce ölüme hazırlanın" Hadis-i Şerifine hassasiyetle dikkat etmeni, bu satırları mümkünse tekrar ve tekrar okumanı tavsiye ederiz. Zira, hususatın ifade ettiği mânâ "... En temutu" sırrıdır.

Yine bu mevzu ile alâkalı olarak Kur'ân-ı Kerîm'in 85. Buruc Sûre-i Şerifesi'nin 9. Âyet-i Kerîmesi'nde şöyle buyurulmaktadır: "Allah her şeye hazır ve nazırdır." Ey oğul, çok iyi bilesin ki; söylediğimiz gibi ve daha önceki bahiste geçtiği veçhile Ruh-ül Kudüs'ü hâmil Mürşid-i Kâmil, Cenâb-ı Allah'ın yeryüzündeki adresidir. Onun içindir ki Gavs başta olmak üzere Velîlik Makamı Hakk Tealâ tarafından gizli tutulmuştur. Halbuki, Peygamberlik alenidir. Zira, Enbiyâallah Hazerâtı açık olarak, yani alenen risâletle gelmiştir. Bu sebeple Peygamberi inkâr küfürdür ve hattâ küfrü azimdir. Kur'ân-ı Kerîm'in 14. İbrahim Sûre-i Şerifesi'nin 4. Âyet-i Kerîmesi'nde "Biz gönderdiğimiz Resulleri kendi kavimlerinin lisanı ile gönderdik ki, onlara hakkı beyan ve izhar ederler" diye bildirilmektedir.

Cenâb-ı Hakk, bu hususta 7. Âraf Sûre-i Şerifesi'nin 128. Âyet-i Kerîmesi'nde "Arz (yeryüzü) Allahın mülkü olup kullarından dilediğine onu miras eder, akıbet muttakilerindir" diye haber verilmektedir. Demek ki, Mürşid-i Kâmil ulular ulusu ve yüceler yücesi Hakk Tealâ'nın gören kudret gözü, söyleyen kudret dili, işiten kudret kulağı, tutan kudret eli, yürüten kudret ayağıdır. Buraya dikkat et ki, Ârif-i Billâh'ın kaidesi İhlâs,

kubbesi Fatiha, kıblesi Kâbe, itikadı bin cihet tecellisi üzere olup, aslı Zât-ı Mutlak dediğimiz Zât-ı Hakk'tır. Zira, Ulu Yaradan'ın o makama getirdiği ol mübârek Zât, aslı ne ise o hal üzere olduğundan bilcümle itikatlara açıktır. Kaldı ki, mecâzi mânada hiç bir itikatla mukayyet değildir. Bu sebeple o zât-ı şerif, her itikat sahibini rahatlatmak için kişiyi kendi halinde, kendi haliyle başbaşa bırakır. Şahsın hali ne ise, onu o hal üzere seyrederek taşıdığı ilm-i irfan ile eşhasın suretine değil, siretine bakarak işin aslına erer. Ârif-i Billâh'a bilgi gönül yolu ve irfan diliyle re'sen Hakk'tan gelir. Ayrıca, kimseden bir şey öğrenmesine, bilgi almasına da hiç mi hiç ihtiyacı yoktur. Zira, Ârif-i Billâh dü cihânda dahi değeri yüce olan irfan-ı âliye bihakkın sahiptir. Cihânşümûl mânâ ifade eden bu hususta deriz ki, envai çeşit hal ve hareket müspet menfi ve türlü türlü inançlarda yarattığı kullarının kaderleri üzere rızklarını dağıtan El Rızk-ı Â'lâllah olan Allahdır. Ey sülûkta olan akıllı kişi, bu dediğimizi iyi tefekkür eyle. Zira, bu bahis senin kemâlatına ne güzel bir düşünce tarlasıdır. Eğer tarlaya tohum atılmışsa, meyvesini yemek kolaylaşır. Maksat, o tohumu çürütmemek, çürütmeden mahsûlü elde etmektir.

Mürşid-i Kâmil dediğimiz yani İnsan-ı Kâmil bilcümle âlemleri Hakk'ın gözüyle görür. Herhangi bir âleme o âlemin icab ettirdiği has göz ile bakar ve görür. Meselâ duygu âlemini his gözüyle, fani âlemi akıl gözüyle, mânâ âlemini ise kalp gözüyle seyrederek. Var git diğerlerini buna kıyas eyle. Buna bir delil göstermek lazım gelirse (tam ifade etmemekle beraber) 18 bin âlemden bahsedebilirsin. Allah'ın yarattığı mahlûkatın adedince Allah'a giden yol vardır. Âlemlerin adedi ise nâ-mütenahidir. Bu sebeple deriz ki; Allah Ben birim yani Tek'im Eşsizim, Benzersizim diye buyurmakla şirki önlemiş oluyor. Allah'ın lâneti müşriklerin üzerine olsun.

Mürşid-i Kâmil'e gelen bilgi ne hasbi, ne de kesbidir. Bir lütf-i Rab-bani olarak re'sen gelir ki bu da vehbidir. İş böyle olunca Hazine-i Hakk'tan kalbe irfan-ı âli nûru ve yoluyla sunulur. Bu hususta dile getireceğimiz Allah Kelâm-ı Hadis-i Kudsi şudur: "(Ben) bir gizli hazine idim. Bilinmemi istedim. Bilinmem için de kullarımı yarattım." Veya "Bir gizli hazine idim. Bilinmem için kendimi açığa vurdum." Bunun mânâsı ise Hakk'ın kulunda tecelli eylediğini ifade etmektir. Konuyla alâkalı olan bir Hadis-i Şerifinde de Hazret-i Peygamber şöyle buyuruyor. "Allah, Adem'i kendi sureti üzerine halketti." "Cebrail'den sordum. Rabbımı görür müsün? Şu cevabı verdi. Benimle Rabbım arasında yetmiş bin nû-

rani hicab perdesi vardır. Bunlar aradan kalkacak olsa ben yanar mahvolurum."

Cenâb-ı Allah'ın İnsan-ı Kâmil hüviyetiyle gördüğü, insanlık âlemi ile alâkalı ve hayati önem taşıyan icraatlerinden birisini burada kaydetmeden geçemeyeceğiz. O da şudur: Kur'ân-ı Kerîm'in 55. Rahman Sûre-i Şerifesi'nin 19. ve 20. Âyet-i Celîlelerinde şöyle bildirilmektedir: "İki deniz yürür, karşılaşır; hatta mahçuplara göre birleşir, fakat aralarında perde yani İnsan-ı Kâmil vardır, onun için şaşmazlar." Durumu daha iyi ifade edebilmek için Allah Kelâmı bir Hadis-i Kudsiyi burada dercediyoruz: "Velîlerim kubbelerim altındadır. Benden gayrı onları tanıyan olmaz."

Arif-i Billâh tevhid edici vasfıyla Allah'ın rahmet, merhamet ve muhabbet kapısı, yani Hakk kapısıdır. Ol mübârek Zât-ı Şerifin özü İhlâs, sözü İhlâs, nazı İhlâs ve niyazı İhlâs'tır. Hem dünya ve hem de ukbâda asliyetinden hiç bir şey kaybetmeden saltanatı berdevam olan bu ulu bilgiye ait noksanlarımızı bizatihi tamamlaması için Cenâb-ı Allah'tan niyaz ederiz. Hakk Tealâ Hazretleri asrının = devrinin Gavsîyet Makamı'nı işgal eden ol mübârek Zat-ı Şerifin himmetlerine muhabbetlerine ve teveccühlerine biz âciz kullarını mazhar kılsın. Âmin!

Ey oğul! Şu hususu iyi anlayasın ki; Bakabillah Makamı'nı yensiz yakasız bir gömleğin giyilmesi gibi tarif etmekle beraber Ekmel-i Mir'ac eyleyen Gavs beşeriyete fisebilillah hizmet ile mükellef olup artık o dünya nimetlerine sırtını tamamen dönmüş olduğu halde Cenâb-ı Hakk'ın kürr-i arzda sır'ül-esrar adresidir. Onun için Evliyâlık gizlidir. Hazret-i Peygamber Efendimiz, fakirliğimle iftihar ederim mânasındaki bir Hadis-i Şeriflerinde "El fahri fakirullah" diye buyurmuşlardır. Bu nâsın anladığını sandığı gibi bir fakirlik değildir. Mânâ-i mefhumu itibariyle âlemleri ihata eder. Zira, Muhammed Aleyhisselâm Hakk'tan fakir, halktan ganidir.

Asırlardan beri dillere destan bir lokma, bir hırkanın mebdeindeki gerçek sahipleri Ulu Üçler Hazerâtı, Muhammed Aleyhisselâm, İmam Ali Keremallah-ı Veçhe ve Üveys'el Karani Efendilerimizdir. Bundan sonraki varisler ise büyük Enbiyâ ve büyük Evliyâdır. Devâmen hakiki Meşâ-yih-i Kirâm'dır.

Cenâb-ı Allah 10.Yunus Sûre-i Şerifesi'nin 62. Âyet-i Kerîmesi'nde şöyle buyurmaktadır: "Âgâh olun ki, Allah'ın Evliyâsı için korku yoktur:

Ve bir şeye de kendileri hesaplarına mahzun olmazlar." Yine Ulu ve Eşsiz Tanrı Evliyâsı hakkında aynı Sûre-i Şerife'nin 64. Âyet-i Kerîmesi'nde "Onlar için dünyâ hayatında ve âhirette her türlü beşaret ve müjde vardır. Allah'ın kelâmında (emrinde ve vaadinde) değişme yoktur. Bu büyük fevz-ü necattır. (kurtuluşa ve selâmete çıkıştır)" diye buyurulmaktadır. Şeksiz - şüphesiz ve gümansız, Eşi, Benzeri olmayan Allah'ın bilelim ki Enbiyâsı ile Evliyâsı iffet ve fazilet sahibi salih kullarıdır. Bu husus 42. Şûra Sûre-i Şerifesi'nin 40. Âyet-i Kerîmesi'nde şöyle ifade ediliyor: "Af ve islâh eyleyen kimsenin ecr-ü mükâfatı Allah üzerinedir." Bir diğer 3. Âl-i İmrân Sûre-i Şerifesinin 134. Âyet-i Kerîmesi'nde "Onlar ki; varlıkta ve yoksullukta, genişlikte ve darlıkta, sevinç ve keder zamanlarında (hiç farksız) Allah rızası için mallarından infak ederler. Hiddet ve gayzlerini hazm ve sabır ile kendilerini intikamdan alıkoyarlar, ve insanların kusurlarını af eylerler. Allah (öylelerini) iyilik edenleri sever." Allah'ın fazilet sahibi salih kulları hakkında beyan eylediği bu mübârek kelâmâtın güzel ahlâklı kullarıyla alâkalı olarak teyidini 21. Enbiyâ Sûre-i Şerifesi'nin 105. Âyet-i Kerîmesi'nde "Biz Zebur'da; zikirten sonra yer yüzüne salih kullarım varis olacaklar diye yazdık" emrinde apaçık görülmektedir. Hazret-i Peygamber bir Hadis-i Şeriflerinde şöyle haber verir: "Cenâb-ı Hakk'ın velîleri onlar ki görüldükde Allah hatıra gelir, illâ meğer ki gören kimsenin dünyadan başka bir arzusu olmasın." Bu hususatı mânâsı itibariyle kısaca anlatmak lazım gelirse bir lokma ve bir hırkanın sahibi olan bu mübârek zatların nazar-ı şeriflerinde çöplükten ibaret olan bu dünya hayatına tamamen sırt dönmeleri ve muamelelerinin daima Hak ile yâni, Allah ile olduğu için dünya metayı servetin gelmesi ile gitmesi nazarlarında biridir, zerre kadar üzerinde durmazlar ve aslında Allah'a ait olan bu serveti Allah adına dağıtmaktan başka alacakları herhangi bir dünya zevki yoktur.

Cenâb-ı Allah'ın Celâl ve Cemâl olmak üzere iki yüce sıfatı vardır. Celâli ürkütücü, korkutucu ve dehşet saçıcı, zelzele, afetler, tufanlar, lav fişkırmaları vesair volkanlar, uçsuz, bucaksız, susuz gölgesiz çöller ile buzullar âlemi; kara, deniz ve hava afetleri gibi cehennemî bir zuhur halidir. Buna bir misal vermek lazım gelirse, Celâl tecellisinin mazhar-ı kâmilî Musa Aleyhisselâm'dır.

Bu hususa mütedair Âyet-i Kerîmeler:

7. Â'raf Sûre-i Şerifesi'nin 143. Âyet-i Kerîmesi: "Musa mikatımıza gelip ona Rabbi tekellüm buyurdukta; Ya Rabbi bana kendini göster, sana nazar edeyim, dedi. Allah-ü Tealâ: Beni görmezsin, lâkin şu dağa bak, eğer o dağ yerinde kalırsa sen de beni görebilirsin, buyurdu. Vakta ki Rabbi dağa tecelli eyledi, parça parça etti ve Musa da korkusundan düşüp bayıldı. Ayıldığı zaman: "Ya Rabbi seni tesbih ve tenzih ederim. Sana tövbe eyledim ve ben iman edenlerin evvelkisiyim" dedi.

Yine 7. Âraf Sûre-i Şerifesi'nin 155. Âyet-i Kerîmesidir: "Mikatımız için Musa kavminden yetmiş kişi ayırdı. Onları recfe (titreme) aldı. O zaman Musa: Ya Rabbi eğer dileye idin, onları ve beni bundan evvel helâk ederdin. Bizden bir takım câhillerin günahları ile bizi helâk mı edersin? Bütün bunlar senin fitnendir (imtihanındır). Dilediğini bununla dalâlete düşürür, ve dilediğini de hidayet edersin, sen bizim dostumuz ve velîmizsin. Bize merhamet et, suçumuzu bağışla, sen mağfîret edicilerin hayırlısı" dedi.

Cemâli ise yapıcı yani yücelik, iyilik, güzellik, paklık ve emsali güzel tecellilerin meydana gelmesidir. Bunlara bir misal olarak, diyelim ki, bir kulubeyi yıkar, fakat yerine göz kamaştırıcı büyük, çok büyük bir bina inşa eder. Öyle ise Allah yaptığını yıkmaz. Kur'ân-ı Kerîm'in 18. Kehf Sûre-i Şerifesi'nin 110. Âyet-i Kerîmesi'nde Cenâb-ı Allah bu hususta şöyle buyurmaktadır: "Rabbinin likasını isteyen (yani cemâline ve cemâl tecellisine kavuşmak isteyen) iyilik işleri işlesin. Ve Rabbinin ibadetine kimseyi teşrik kılmasın. (Yani ortak kılmasın.)" Bu hususata dair Cemâl tecellisinin mazhar-ı Kâmili de İsa Aleyhisselâm'dır. İsa Aleyhisselâm'ın münacaatı olarak Kur'ân-ı Kerîm'in 5. Mâide Sûre-i Şerifesi'nin 118. Âyet-i Kerîmesi'nde Hakk Tealâ Hazretleri buyuruyor ki: "Eğer onları azaba duçar edersen onlar senin kullarıdır. Eğer af edersen sen kaadir-i mutlak ve hakimsin."

Bu mevzuda Pîr-i Sâni Esseyyid Ömer Fevzi Mardin Hazretleri Kur'ân-ı Kerîm'inde Şeyh-i Ekber Muhyiddin-i Arabi Hazretleri'nin Füsûs-u Hikem adlı mübârek eserinden bahisle buna dair verdikleri izahat-ı şeriflerinin mealen hülâsası aşağıdadır:

"Peygamber Efendimiz gece ibadetlerinde yeni nazil olan Kur'ân-ı Kerîm âyetlerini okurmuş ve bu âyetleri; Cenâb-ı Hak tarafından kendisine

kifayeti hakkında ilham, işaret vaki oluncaya kadar tekrar tekrar okurmuş. İşte, yukarıdaki Âyet-i Kerîmeyi okumaya başladığı gece ise kifayeti hakkında Cenâb-ı Hak'tan hiç bir işaret gelmemiş. Peygamber Efendimiz dahi bu Âyet-i Kerîmeyi sabaha kadar okumakta devam etmiş.

Hazret-i Muhyiddin-i Arabî; Cenâb-ı Hak bu Âyet-i Kerîme'nin özünü teşkil eden münacaatın ruhundan o kadar çok hoşlanmış ki, sabaha kadar tekrarlanmasını istedi, buyuruyor.

Alınacak hissenin özü şu olsa gerektir;

Cenâb-ı Hak kendinden merhamet istenmesinden hoşlanıyor. Kur'ân-ı Kerîm'in başında ve her sıfatının önünde gelen Rahman ismi ona bu gayreti ve bu zevki veriyor.

İllâ ve lâkin güzel ahlâk ve

Allah rızası için halka hizmet.

Üç Şey

Cenâb-ı Allah üç şey'i geri almaz.

- 1 - "Peygamberim" dediği kulundan peygamberliği geri almaz.
- 2 - "Evliyâm" dediği kulundan evliyâlığı geri almaz.
- 3 - Âhiret hayatında azaba düşmesini istemediği için mü'min kulundan hafızasını geri almaz...

Cenâb-ı Allah üç şeyi de bildirmez.

- 1 - Zelzelenin olacağı vakti bildirmez.
- 2 - Kıyamet Günü'nü bildirmez.
- 3 - Kuluna ölümünü bildirmez.

Zirâ, icraatında kendine karşı tedbir aldırılmaz.

1 - Cenâb-ı Allah'ın zelzeleyi önceden bildirmemesinin sebebi: kendine karşı tedbir aldırılmaz. Bu hususta dünyevi ilmin hiç bir zaman netice elde etmesi mümkün değildir. Geçmiş kavimlerde de görüldüğü gibi dereceli olarak zelzeleyi meydana getiren ana sebepler şunlardır. Hak Tealâ Hazretleri'ne şirkin artması ile birlikte İslâm Peygamberine Kur'ân-ı Kerîm'e ve İslâm Dini'ne ve Ehl-i Beyt-i Resulullah'a karşı küfrün ve inkârcılığın soysuzlaşır derecede çoğalması, çok çirkin fiillerin yâni fuhuş ve li-vata = lûtîliğin yaygınlaşması ile beyt-ül mâlin talan edilmesi yanısıra yalan, iftira-ihânet ve hırsızlığın had safhaya ulaşması...

Zelzele içerisinde bir zelzele vardır ki bu aslında şiddetli bir gazab-ı

ilâhi dir... Bundan Allah kullarının ve her milletin şiddetle sakınması lâzım gelir. Tahribatı telâfi edilemeyecek derecede büyüktür.

Mevzu ile alâkalı Âyet-i Kerîmeler: "Gökte bulunan Zât'ın sizi hemen sallanacak yerle beraber yere geçirmeyeceğinden mi emin oldunuz? Yoksa gökte bulunan Zât'ın üzerinize taş yağdırıp rüzgar göndermeyeceğinden mi emin oldunuz? Tehdidimin nasıl vaki olacağını yakında görüp anlayacaksınız?" Mülk: 67 - 16-17.

2 - Kıyamet Günü'nün nasıl olacağına verdiği işâret şudur: Bütün namazların sünnetleri önce kılındığı halde yalnız akşam namazının farzını öne almıştır. Demek ki, hamile kadınlar düşük yapmasın, çocuklar ve yaşlılar korkup ölmesin diye akşam namazını müteakip 2 rekat sünnetine dahi belki zaman kalmayacak bir dem'de kıyametin kopması vaki olacaktır.

3 - Cenâb-ı Hak ezeli ilminden istisnaî olarak yalnız Enbiyâ ve Evliyâsına bu âlemden göç edeceklerini ve kendine vasıl olacaklarını önceden hatta çok önceden haber verir.

Doğumdan ölüme kadar insanın fiili hayatının ifadesini kendinde bulduğu yukarıdaki Âyet-i Celîleleri kayda aldıktan sonra rabitalı olarak derin derin düşünmemizi gerektiren 17. Esrâ Sûre-i Şerifesi'nin 16. Âyet-i Kerîmesini ibretle ve dehşetle okuyup, düşünelim. Zirâ kişinin ukbâda hesaba çekilmesi ile çok yakından alâkalıdır. Allah buyuruyor ki: "Biz bir kariyyeyi helâk etmek murad eylediğimizde ileri gelenlerine emrederiz. Orada fîsk ederler (fitne fesat çıkarırlar) üzerlerine azap vacip olur. O vakit şiddetle tedmîr ederiz (vücutlarını kaldırırız)."

Alâkalı bir diğer Allah kelâmını önemle dikkatlerinize sunarız: "De ki Allah; sizin üzerinize üstünüzden ve ayaklarınızın altından azap göndermeğe yahut aranızda fırkalar ihtilâfi hâsıl etmeğe ve birbirinizin eliyle katli tattırmağa kaadirdir. (Yani bunları yapmıyorsa merhametindedir.)" En'âm: 6 - 65.

"Ayaklarınızın altından" mânâsı başta zelzele olmak üzere seller - heyelânlar vs. olup, "üstünüzden" ... mânâsında ise semâdan yağın musibetler olarak düşünürseniz duaya daha yakın olursunuz. Zirâ, dua pek çok musibeti önler. Meselâ yangınlarda oraya bakarak söyleyebildiğin kadar "Allah-u Ekber" diye tekbir getir. Yangının sönmesini kolaylaştırır.

"Ey nâs! Rabbinizden sakının, çünkü kıyamet sarsıntısı müthiş bir şeydir. Onu gördüğünüz gün süt veren analar emzirdikleri çocuklarını bırakıp unutacaklar, gebe kadınlar da vakitsiz doğuracaklardır. Sen de insanları sarhoş göreceksin. Halbuki hakikatte onlar sarhoş değillerdir. Fakat Tanrı'nın azabı şiddetlidir. Nâs arasında hiç bir bilgileri olmaksızın Tanrı hakkında cidalde bulunanlar vardır. Onlar bu hususta her azılı şeytana tâbi olurlar." Hac: 22 - 1-3.

"Kıyamet hadisesi vâki olunca ki vukuunda hiç bir yalancı bulunmayacak O kimini alçaltacak, kimini yükseltecek. Yani yer, şiddetli bir halde sarsıldığı Dağlar parça parça olup Toz gibi dağıldığı zaman. (İşte o gün siz) üç sınıfa ayrılacaksınız, Biri uğurlulardır. Uğurlular ne iyi hâldedir! Diğerleri uğursuzlardır. Uğursuzlar ne kötü hâldedir! İleri gelenler de ileri gelenlerdir. İşte bunlar mukarreplerdir. Ki nimeti hâlis Cennetlerde bulacaklardır." Vaki'a: 56 - 1-12.

İllâ ve lâkin güzel ahlâk ve
Allah rızası için halka hizmet.

HAZRET-İ MUHAMMED

(Ferdî)

Yukarıda zikrettiğimiz veçhile Kaadir-i Mutlak olan ulu Allah'ın Celâl ve Cemâl olmak üzere iki yüce sıfatlarının mazhar-ı kâmilî Muhammed Aleyhisselâm'dır. Ferdî = Ferdiyyet Makamı'nın sahibi ve aynı zamanda ledün yani Hakikat ilminin sultanı olan Ahmed Muhammed Mustafa Aleyhisselâm akl-ı kül ve ilm-i küldür. Bunu cümle insanlara bildiren Allah kelâmı şöyledir: "O, Kâmil akıl sahibi ve müstakimdir." (Necim: 53-2) Böylece, Muhammed Mustafa Aleyhisselâm eksiksiz olarak günün her vakti tabiriyle akşamın sabahın, gecenin gündüzün ve her anı kendi değeri içerisinde tam olarak vermiştir. İşte, bu hususta Kur'ân-ı Ker'îm'in 73. Müzzemmil Sûre-i Şerifesi'nin 1 ila 4. Âyet-i Kerîmeleri'nde bildirilmektedir ki: "Ey örtüsüne bürünmüş olan Nebi, geceyi ancak azı müstesna olarak ibadetle kaim ol (ibadetle geçir), gecenin nısfı ve ondan az bir noksan veyahut ona ziyâde eyle (yâni gecenin yarısını veya daha azını veya çoğunu ibadetle geçir.) Ve Kur'ân'ı dane dane, açık açık tilâvet et (oku)." Ve mütemmim olarak 94. İnşirâh Sûre-i Şerifesi'nin 8. Âyet-i Kerîmesi'nde "İbadetle meşgul ol ve Rabbına rağbet ve teveccüh et" diye buyrulmaktadır.

İşte, bu Allah'ın müstesna takdir-i ilâhisidir. Buna delil ise mükevvenatın içerisine aldığı âlemlerdeki yaratılmış bilcümle mahlûkatın ve cümle canlıların hayatlarına nizam veren ve bir tek ne noktasının ne de harfinin değiştirilmesi mümkün olmayan Allah Kelâm-ı Kur'ân-ı Ker'îm'dir. Okuyoruz: Kur'ân-ı Ker'îm'in 7. Â'raf Sûre-i Şerifesi'nin 158. Âyet-i Kerî-

mesi'nde "Ya Muhammed de ki, ey insanlar, ben sizin cümlenize Allahın Resuliyim" diye bildirilmektedir. Yine 68. Kalem Sûre-i Şerifesi'nin 4. Âyet-i Kerîmesi'nde "Ve sen en büyük ve güzel ahlâk üzerindesin" diye ademoğullarına haber verilmektedir. Zaten, 21. Enbiyâ Sûre-i Şerifesi'nin 107. Âyet-i Kerîmesi'nde de "Biz seni ancak âlemlere rahmet için gönderdik" diye buyurulmasını müteakip Cenâb-ı Allah, tercümesi "Eğer sen olmasaydın, âlemleri yaratmazdım." (Manâsı: (Ya Habibim, eğer sen olmasaydın, ben bu âlemleri yaratmazdım.) olan "Levlâke levlâk; le'mâ halaktül-eflâk" Hadis-i Kudsisi'nde eşsiz ve benzersiz dil kullanarak yaratılmışların en mükemmeli olan Muhammed Aleyhisselâm'ı mükevvenata takdim etmektedir.

Gör ki, Kur'ân-ı Kerîm'in 53. Necim Sûre-i Şerifesi'nin 13 ila 18. Âyet-i Kerîmeleri'nde buyrulur: "Muhammed onu (Cebrail'i) ikinci defa olarak sidret-ül-münteha'da gördü. Cennet-ül-me'va o; Sidretül-münteha'dadır. ("o-sidre; (Cennet-ül Me'va'nın bulunduğu o nihai saha) Allah'ın nûru veya hesapsız meleklerle kaplanmıştır. Onun (Hazret-i Muhammed Efendimizin) gözü bir tarafa kaymadı. Sağa ve sola meyletmedi. Yani gözünü bir şey oyalamadı.) Orada Rabbinin âyetlerinden en büyüğünü gördü."

Sidret-ül müntehadan bahsederken, yâni aklın son hududu ifadesiyle madde - mahlûkat alemini dile getirmiş olacağız ki, Cebrâil Aleyhisselâm'ın Ya Resulallah ben buradan bir adım öteye geçemem dediği hudut nokta budur.

Akl-ı kül olan Cebrail Aleyhisselâm'ın mealen "Ya Resulallah bir karınca boyu öteye geçecek olsam derhal yanarım." diye ifade ettiği husus işte bunu bildirir. Ruhaniyet-i İlâhi bundan sonra başlar.

Ruhaniyetin nâ-mütenâhi derinliğine yürüyen Hazret-i Peygamber Efendimiz Mi'rac Makamı'nda iki yay arası kadar mesafede "Büyük Âyet" huzurunda besmele-i şerife ile Elhamdülillahi Rabbülâlemin diyerek ta'zîm ve tekrîm'de bulunmuş olmaz mı?

Artık orada Cebrail yok. O surette görünen Hak Tealâ Hazretleri'dir. Konuyu teyid için Hazret-i Peygamber Efendimizin "Rabbımı güzel bir delikanlı şeklinde gördüm" Hadis-i Şerifini bu vesile ile hemen hatırlatmak gerekir.

Zira, Cebrail itibari bir isimdir. Kur'ân-ı Kerîm'in 53. Necim Sûre-i Şerifesi'nin 5 ilâ 10. Âyet-i Kerîmeleri'nde "O ufk-i a'lâ'da idi. Sonra inip göründü. Onunla (Cebrail ile) Resûlün arası iki yay kadar veya daha yakın idi. O; Allah'ın kulu Muhammed'e, Allah'ın vahyini bildirdi."

Ey insan!

Bu mübârek Âyet-i Celîle'nin yüce inceliğini anlamak için ancak derin irfan sahibi olmak gerektiği burada apaçık kendisini ortaya koymaktadır. Aynı zamanda irfân bu halde ilham-ı Rabbani ile bizatihi tam bağdaşma hâlinindedir. Burada Âyet-i Celîle'de (O ufk-i a'lâ'da idi. Sonra inip göründü) diye buyurulan ve (arası iki yay kadar veya daha yakın idi) ifadesinin mânâ-ı şerifi şudur: İşte Tenezzülât makamında görülen O'dur. İşte O Hâk Tealâ Hazretleri 'nin tâ Kendisi 'dir.

Bu âli bilgi âcizanemin kalbine süzülerek ilham edilmiş ve tevhid edilerek aklıma menba-ı irfân'dan ikrâm buyrulmuştur.

Burada mükevvenâtın bilcümle sırlarını hâmil Ümmül Kur'ân Fâtiha Sûre-i Şerifesi'ne ve mübarek sûrenin birinci Âyet-i Celîlesi'ne hususi ile dikkat çekeriz.

Sene 1963 Nisan ayının içerisinde bir gün Cuma namazı kılmak üzere Laleli semtinde İstanbul fethi için gelen ve bugün avlusunda yatan 18 sekbanın ismi şerifleri adına 1540 yılında inşa edilen Sekbanlar Camiine 40-45 dk. kadar önce gittim. İsmi bilmediğim orta yaşlı, gözlüklü 1.57 - 1.61 boylarında olduğunu tahmin ettiğim Camii hocası camie erken gelmiş cemaate vaaz veriyordu. Kulak verdim ki konu Kur'ân-ı Kerîm'in Allah tarafından âyetler halinde Muhammed Aleyhisselâm'a Cebrail vasıtasıyla indirilmesi idi. Hoca bir ara şöyle dedi: "Hazret-i Peygamber ömründe Cebrail Aleyhisselâm'ı iki defa gördü ve havf etti = ürktü yani korktu."

Bilgi: (Ya ey hocaefendi sen nereden bileceksin Hazret-i Peygamber'in Cebrail Aleyhisselâm'ı mübârek kerimesi Fatmatüzzehra Validemize refik = arkadaş kıldığını! Bilesin ki, Fatma Anamızın dostu olan Cebrail Aleyhisselâm kendileri ile nice görüşmüşlerdir. Kur'ân-ı Kerîm: "Bilmediğin şeyi biliyorum deme" Esrâ: 17- 36.)

Bu ifade üzerine bendeniz hafifçe tebessüm ettim ve söylediğiniz doğru değil mânasında başımı salladım. Bilemiyorum her nasılsa vakit

bulup beni takip eden hocanın dikkatini çekmiş olacağım ki hoca efendi İmam-ı Âzam Ebu Hanife Numan İbn-i Sâbit ile alâkalı kitabı kapatarak âcizaneme döndü ve el işaretini ile bendenize hitaben hiddetli bir halde dedi ki: "Ey muhterem cemaat işte kendini bilmez böyle cahiller yüzünden sizler de feyizden mahrum olursunuz." Ve bu sözünü 2-3 defa tekrar etti. O anda gördüm ki nefis terbiyesinden mahrum hoca Cemaati üzerime saldırtmak için tahrikte bulunuyordu. Bunun üzerine bendeniz, edep ölçüleri dahilinde Hoca efendi daha Cuma namazına yarım saat var. Farkında olmadan galiba davranışım sizde ters tepki yapmış bulunuyor. Müsaade ederseniz bendeniz bir başka camiye gideyim. Namazımı orada edâ edeyim, dedim. Bunun üzerine sert ifade ile âcizaneme hitaben "Behey, kendini bilmez câhil, madem ki buraya geldin. Namazını burada kıl, ondan sonra git" dedi ve ilâve etti: "Senin gibi kendini bilmez câhiller yüzünden hazirûn da nûrdan ve feyizden mahrum kaldı." Bu esnada cemaat içerisinde gençlerden ziyade yaşlılar âcizâneme sert sert bakarak ve dişlerini gıcırdatıp, burunlarını kıvrıyorlardı. Bu hâl üzerine Allah'ın sabır esmâsına sığınp hoca efendiye müsaadesini alarak bir sual sordum ve dedim ki: "Hoca efendi, 114 Süreli Kur'ân-ı Kerîm'de kaç bin Âyet-i Kerîme vardır? Şimdi hemen diyeceksiniz ki, 6666 adet". "Evet öyledir" dedi. Ben de, öyle veya belki öyle değil doğrusunu Allah bilir dedim. Pekii bu Âyet-i Kerîmeleri Hazret-i Peygamber'e getiren Cebrâil Aleyhisselâm değil mi? diye sorduğumda, evet Cebrail getirdi, dedi. Karşılık olarak Hoca efendi mevzulara göre birer âyet getirse 6666 defa görüşmüş olmaları lâzım gelmez miydi? Dedikten sonra bir an için kabul edelim ki, on tanesini bir arada getirdi. O halde 666 defa görüşmüş olmazlar mıydı? Mümkün değil ama hadi diyelim ki, 100 âyeti birarada getirdi, 66 defa görüşmüş olmaları gerekmez miydi? Dedikten sonra Hocam ayağa gidilen mi büyüktür, giden mi büyüktür diye sorduğumda bana "Ayağına gidilen büyüktür" cevabını verdi. Ben de bunun üzerine öyle ise Cenâb-ı Allah'ın maddesi ve mânâsı ile mukaddes sırlarını taşıyan ve en büyük örnek insan olarak yaratılan, Muhammed Aleyhisselâm'ın büyük olduğunu ifade ettim. Devamla şimdi size soruyorum: Âyet-i Kerîmeleri Hazret-i Peygamber'e getiren Cebrail Aleyhisselâm olduğuna göre daha ne konuşulacak? Bunun üzerine hani az önce Hazret-i Peygamber Cebrail'i hayatında iki defa gördü ve korktu demiştiniz. Dedikten sonra şu suali sordum: "Hocam siz bu ilmi nereden aldınız?" Cevaben Hocamdan aldım dedi. Pekii,

hocanız kimden almış. Karşılık olarak, Hocasından dedi. Pekii onun hocası kimden almış diye sual ettiğimde, herhalde o da hocasından almıştır, cevabında bulundu.

Hocam görülüyor ki, sizin ilminiz "mış mışla, dış dışla" gidiyor. Dediğim zaman zıngazınk dolu mescit cemaati Hoca efendi az önce bizi bu Allah kuluna karşı tahrik ediyordunuz şimdi bu suallere cevap verin bakalım diye söylendiler. Bunun üzerine anladığım kadariyle zevâhiri kırtarmak için hoca efendi bendenizle görüşmek istediğini ifade ile kart istedi. Sizinle muhakkak görüşmek istiyorum dedikte cevabım şu oldu: "Hocam ben kart taşımam. Gökkubbenin altında dolaşan Allah'ın bir fakir kulumum." Bu hususta tertemiz bir niyet ile Hoca efendinin samimiyetini ölçmek istedim. Bir tertib-i ilâhi olarak bir kaç gün sonra aynı camie namaz kılmak üzere gidiyordum ki, karşı taraftan aynı hocaefendinin gelmekte olduğunu gördüm. Hocaefendi on-onbeş adımlık yakın mesafeye gelince o kişinin ben olduğumu farkettiler ve Allah hakkı için söylüyorum yolunu değiştirdi. Ve zaten bir daha da görüşmedik. Hani ısrarla benimle görüşmek istediğini söylemişti!

Bu mevzuda tefekkür edilmesi için dercediyoruz: Zaten Cebrail Aleyhisselâm sidret'ül münteha'da kalmıştı: Rabbi ile vuslat eden Hazret-i Peygamber olduğuna göre mevzuda geçen "Rabbının en büyük âyeti" ile anlatılan Hazret-i Peygamber'in Cenâb-ı Allah'ı gayet açık olarak görmesi ve beraber olması hâlidir. İşte, bu büyük âyetteki mânâ budur. Burada Hazret-i Peygamber Efendimiz'in bir Hadis-i Şeriflerini kaydetmek isteriz: "Rabbımı güzel bir delikanlı şeklinde gördüm." Allah gâni gâni rahmet eylesin şimdi âhiret hayatında olan bir zâttan naklen ifade ediyorum ki Cenâb-ı Allah korkup ürkmelerini bertaraf etmek için fevkalâde munis bir şekilde Peygamber Aleyhisselâm'a 17 yaşında çok yakışıklı ve çok güzel bir delikanlı suretinde görünmüştür.

Burada en çok dikkat edilmesi lâzım gelen husus şudur: Yaradılışın aslını insan teşkil eder. Hâl bu iken Cenâb-ı Allah'ın insanı kendi sureti üzere yarattığını yukarıda bahsi geçen Âyet-i Kerîmedeki "büyük âyet" ve iki yay arası mesafesi bize Yaradılış'ın aslına dair çok mühim bir gerçeği anlatmaktadır. Gör ki; mi'rac bir noktada bir olmaktır. Zaten bu da tahakkuk etmiştir. Mi'ractan maksat Allah'ı görmek ve Allah'la buluşmak ve onun

emirlerini tebellüğ etmek ve de halk arasına dönüp yüce emirlerini tatbik etmek olduğuna göre, dünyâda ve ukbâda Rabbından hiç ayrılmayan Hazret-i Muhammed Aleyhisselâm'ın mi'racının adedini kayda almak mümkün müdür? Hâşâ değildir. Bu husus evvel ile âhirin, zâhir ile bâtının birleştiği ve madde ile mânanın kaynaştığı, hemhâl olduğu sen ancak yok olduğunda O'sun veya sen yok olsan da olmasan da O'sun diye yukarıda ilgili bahiste ifade ettiğimiz gibi bizi müstesna bir tefekküre sevkeden irfan kaynağıdır. Ey oğul! Eğer irfan vadisinde koşturacak atın yoksa, mevzua hiç girme. Uyandırmak ifadesiyle deriz ki, aksi halde burada ayak hemen kayar ve kişiyi perişan eder. Bu hususta nice şeyhim diyenlerin ve kendinde faikiyet yani manevi varlık görenlerin ayakları kaymıştır.

Eğer Peygamber Aleyhisselâm'ın gölgesi yoksa bundandır. Eğer Peygamber Aleyhisselâm'ın hangi Allah'ın kulunun yanına vardığında o an için boyu ondan uzun görünüyorsa, bundandır. Eğer Peygamber Aleyhisselâm mekr hariç savaş kaybetmemişse bundandır. Eğer Peygamber Aleyhisselâm yaratılmışların en mükemmeli ise yine bundandır. O'nun zâtına Resûl Aleyhisselâm'ın ayna olması da yine bundandır. Ey evlât, tek bir kelime ile ifade edelim ki, Resul'e ve Kur'ân'a bir bak ve Allah'tan ayrı görme. Allah'ın selâmı irfan hazinelerinden nasiplenmiş ehl-i irfan'ın üzerine olsun.

Velî suretinde halk etti. Nebi suretinde hükmetti.

Velâyeti ile gizlilik gösterdi.

Nübüvveti ile âleniyet ifade etti.

Şu halde kendisinden başka gibi görünen zâhirde sıfat, bâtında Hak oldu.

Ey akıllı olduğunu söyleyen Allah'ın güzel kulu! Tekrarlayalım: Cebraîl Aleyhisselâm vardır, mevcuttur ve meleklerin en büyüğüdür. Kayda aldığımız Sûre-i Şerife'ye bağlı bu mübarek Âyet-i Kerîmeleri hususiyeti itibariyle iyi düşün ve anlamağa çalış. Bu vesileyle Mi'rac-ı Nebi Aleyhisselâm hakkında şu bilgiyi vermek yerinde olur: Mir'ac bir noktada bir olmaktır. Yani Allah ile Resulullah'ın buluştuğu andır. Kezâ, Varis'ül Enbiyâ için de vâkidir. Meselâ, Sırr-ı Muhammed Ali Keremallah-ı Veçhe ve Veysel Karani Efendilerimiz Hazerâtı gibi. Pîran-ı İzam Efendilerimiz gibi. Gavslar Hezerâtı gibi. Bu yüce neticelerin hazırlanışı şöyle haber ve-

ilmektedir: "O; münezzeh Allah ki; ona: âyetlerimizden (mucizelerden) bazını göstermek için kulunu gece vakti Mescid-i Haram'dan (Mekke'den Kabe'den) etrafını mübârek kıldığımız Mescid-i Aksa'ya götürdü."

Esrâ: 17 - 1

Şu hususa çok iyi dikkat et ki, biz, eğer Cebrail için itibari kelimesini kullandıysak o surette görünenin Âşık ile Mâşuk sırrından olduğunu iyi tefekkür et. Âşık Muhammed Aleyhisselâm, Mâşuk Allah'tır. Zaten, Habib-i Kibriyâ Muhammed Aleyhisselâm'a Hak Tealâ Hazretleri'nin istisnai teveccühü 33. Ahzab Sûre-i Şerifesi'nin 45 ve 46. Âyet-i Kerîmeleri'nde aleni olarak beyan buyurulmaktadır: "Ey Nebi, Biz seni ümmetlerin tasdik ve tezkibinde şahit, ve mü'minlere cennet ve sevap ile müjdeci ve kâfirleri azab ile korkutucu olarak gönderdik, ve Allah'ın izni ile Allaha davetçi ve doğru yolu aydınlatan parlak meşâle olarak gönderdik."

İmdi, hangi mezhepten veya hangi inançtan olursan ol, insan olarak yaratılmış ey kişi, bu emirlerdeki hikmeti, yüceliği, doğruluğu ve inceliği iyi düşündüğün gibi kavramaya çalış. Zira, fevz-ü felâhın yolunu açık olarak biz sana göstermiş bulunuyoruz. Gerisi sana aittir.

Ey sâlik! Bu sözümü iyi anla! Rahman ve Rahim olan Allah'ın ayrıca mertlik ve cömertlik olmak üzere iki vasf-ı mümeyyizi vardır. Bu vasf-ı mümeyyizlerinin ikisini bir arada nadir, hatta çok nadir olarak seçtiği ve mühim hizmetlere memur edeceği kullarına verir. Çünkü, Cenâb-ı Hak, Kur'ân-ı Ker'im'in 4. Nisa Sûre-i Şerifesinin 128. Âyet-i Celîlesi'nde "Ve beşerin cibiliyetinde nekeslik ve kıskançlık temel tutmuştur" diye buyurmuşlardır. Yeri gelmişken ifade ederiz ki, mertlerin ve cömertlerin dedesi Resul-i Kibriya Efendimiz, babası ise İmam Aliyyül Murtaza Efendimiz -dir. Her ikisinin ulu dostu bin deveyi bir akçeye güden ve nısfını da zekat diye ödeyen Veys'el Karani Hazretlerini bu meyanda hürmetle zikret. Birgün Hazret-i Ali Efendimize sormuşlar: "Ya Allah'ın Arslanı Allah'a kimlerle gideceksin?" "Mertlerle ve cömertlerle gideceğim" diye cevap vermişlerdir. Tefekkürden yoksun, irfandan mahrum Ebu Cehil varisi bir takım hamakat ehli câhilin dediği gibi Allah ne iki ne üç ve ne de şu veya bu adette değildir. Eğer öyle olsaydı, o zaman Celâl Allah'ı ayrı, Cemâl Allah'ı ayrı olması lazım gelirdi ki, aralarında savaş çıkar, birinin yaktığını öbürü yapar, bir diğerinin yaptığını öbürü yıkardı. Bu durumda insan nu-

fusu nasıl artacak ve yeryüzü nasıl imar olacak ve dünya kendi muvazenesini nasıl bulup da koruyacaktı? Harplardan, darplardan envai çeşit kötülüklerden başkaldırmak mümkün olur muydu? Ancak, yokluğu hazırlayan helâk vaki olurdu. Bu hususta gayet açık olarak 21. Enbiyâ Sûre-i Şerifesi'nin 22. Âyet-i Kerîmesi'nde şöyle bildirilmektedir: "Eğer göklerde ve yerde Allah'tan gayrı ilâh olsa idi gök ve yer umuru fesada uğrardı." 99 Esmâ-i Hüsnâ'dan El-Vahid (Ehad) ism-i şerifi Cenâb-ı Allah'ın bir olduğunu, yâni tek olduğunu beyan eder.

Zebur, Tevrat ve İncil Kur'ân-ı Azimüşşan'ın başlangıç devresini teşkil eder. Bir nevi ilk, orta, lise mesabesinde vazife görmüşlerdir. Zira, Kur'ân-ı Kerîm bütün zamanları da içerisine alarak rüşd yani kemâlat devrinde gelmiştir. Şu halde Kur'ân'dan faydalanabileceklerin ancak akıl sahiplerinin olduğu gayet aşikâr bir şekilde anlaşılıyor. Bunu teyiden; 3. Âl-i İmran Sûre-i Şerifesinin 191. Âyet-i Kerîmesi'nde şöyle buyurulmaktadır: "Öyle kâmil akıl sahipleri ki Allahı ayakta, oturarak yattıkları halde anarlar (yâd ederler) göklerin ve yerin yaradılışını tefekkür edip düşünürler." Bahsin mütemmim bilgisi olarak 17. Esrâ Sûre-i Şerifesinin 45. Âyet-i Kerîmesi'nde, Hak Tealâ bildiriyor ki: "Yedi gök ve yer ve onlardan olanlarla onu tesbih ederler. Hiç bir şey yoktur ki, Allah'ın hamdı ile tesbih eder olmasın, ve lâkin onların tesbihlerini fehmetmezsiniz (anlamazsınız)."

Bu vesile ile teferruatına girmeden bir hususu aşikâr olarak bahsi geçtiği gibi belirtmiş olalım: Allah tekdir ve din de tekdir. O da İslâm Dini'dir. Diğer bütün dinler Kur'ân-ı Azimüşşan'ın nüzülü ve İslâm Dini'nin kuruluşu ile hükümden kaldırılmıştır. Bu hususta ihtilaf olmadığı Kur'ân-ı Kerîm'in 3. Âl-i İmran Sûre-i Şerifesi'nin 19. Âyet-i Celîlesi'nde "Şüphe yok ki, Allah yanında, bir Din vardır. O da İslâm Dinidir. Kitaba nail olanlar bunda ihtilaf etmediler. Yalnız hakikati bildikten sonra aralarında hasetten nâşi ihtilaf eden oldu." Diye haber verilmektedir. Ancak, tahrif edilmemiş Zebur, Tevrat ve (Matta, Luka, Markos ve Yuhanna adı ile dört nüshadan oluşan) İncil, Kur'ân-ı Kerîm'le beraber dört hak kitap olarak bâkidir. Öyle ki, Kur'ân-ı Kerîm'in 60. Mümtahine Sûre-i Şerifesi'nin 4. Âyet-i Celîlesi'nde bu maksatla "İbrahimde ve onunla beraber olanlarda sizin için iktidaya (uymağa) lâyük güzel adetler vardır." Diye buyurulmaktadır. Tabii biz bunu asli mânâsında söylüyoruz.

Kur'ân-ı Kerîm'in 2. Bakara Sûre-i Şerifesi'nin 113. Âyet-i Celîlesi'nde şöyle buyrulur: "Yahudiler (derler ki) Hıristiyanlar esaslı bir din üzerine değillerdir. Ve Hıristiyanlar da (derler ki) Yahudiler; Din hususunda esaslı bir şey üzerine değillerdir, dediler, halbuki onlar kitabı okurlar." Mevzu ile alâkalı bir diğer Âyet-i Kerîme de şöyledir: "De ki, ey ehli kitap, Tevratı, İncili, Rabbiniz tarafından size inzâl olunanı yerine getirmediğiniz (dince) bir şey üzerine değilsiniz." Mâide: 5 - 68.

Ayrıca yine Kur'ân-ı Kerîm'in 9. Tevbe Sûre-i Şerifesi'nin 34. Âyet-i Celîlesi'nde hükm-ü ilâhi şöyledir: "Ey müminler, Yahudi âlimlerinden ve Hıristiyan rahiblerinden ekserisi insanların malını haksız ve bâtil olarak yerler ve halkı Allah yolundan çevirirler. Şunlar ki altunu ve gümüşü hazinelerinde biriktirip Allah yolunda infak etmezler (muhtaçlara vermezler) onları elemli azab ile tebşir et."

Kilise saltanatının idamesi için binyediyüz sene önce ekânim-i selâsiye diye Hıristiyan papazlarının uydurdukları (Mukaddes Ruh yani Ruh-ül Kudüs ile Baba ve Oğul) masalı ki, haşâ ve sümme hâşâ Allah-ü Tealâ Hazretleri'ni sun'i olarak üç unsurdan meydana gelmiş gibi göstermeleri haddizatında Allah'a ve İsa Aleyhisselâm'a, Meryem Ana'mıza affi mümkün olmayan çok zalimâne bir iftiradan başka bir şey olmadığı kaziye-yi muhkeme ifadesiyle Kur'ân-ı Kerîm'in 5. Mâide Sûre-i Şerifesinin 73. Âyet-i Kerîmesi'nde gayet sarîh bir şekilde bildirilmektedir: "Allah; üç Allahtan biridir, diyenlerde muhakkak kâfir oldular. Bir tek Allahtan başka ilâh yoktur, bu sözlerinden dönüp rücu etmezlerse kâfir olurlar ve kâfirlere ise muhakkak elemli azap erişecektir." Ve yine bunu teyiden aynı Sûre-i Şerifenin 75. Âyet-i Kerîmesi'nde ise şöyle buyruluyor: "Mesih İbn-i Meryem; ancak bir Resuldür. Ondan evvel Resuller gelip geçti. Vâlidisi de sıddıkadır. Her ikisi de yemek yerlerdi." Buna mütedair envai çeşit Kilise dessaşlarına mütemmim bilgi olarak şu Âyet-i Kerîmeyi bağlayıcı bir hüküm getirmek üzere bilcümle Âdemoğlunun ibret olsun diye bilgilerine takdim ediyoruz ki; Cenâb-ı Allah 2. Bakara Sûre-i Şerifesi'nin 116. Âyet-i Celîlesi'nde "Allah-ü Tealâ bir evlat ittihaz eyledi dediler. O bundan münezzehtir" diye buyurmuştur.

Cenâb-ı Allah'ın vaz ettiği şeri hüküm Peygamberlere gelmiş, asrının şartları içerisinde bu hükmü ilk önce Enbiyâ ve Evliyâ ekmelen yerine

getirmişlerdir. Bu ise Hakk'a karşı kulluk vazifesidir. Bunu en mükemmel bir şekilde, başta Hazret-i Muhammed Aleyhisselâm olmak üzere cümle Peygamberler ve bu meyanda İsa ve Musa Aleyhisselâm ifa etmişlerdir.

İsa Aleyhisselâm ve Musa Aleyhisselâm Hazerâtı dahil zaman bütünlüğü içerisinde her Peygamber kendi devirlerine ait gelmişlerdir. Bu devreler insanların çok câhil ve echel oldukları devirlerdir. Onun için "Baba" dedi, "Baba" söyledi ifadelerini aslında Allah mânâsına da kullanmışlardır. Halbuki, İki Cihan Serveri Hazret-i Muhammed Aleyhisselâm zaman ve mekân bütünlüğüne sahip olarak İslâmiyet'in rüşd devri dediğimiz yani kemâlat devrinde gelmiş olup, doğrudan doğruya Allah ifadesini kullanmıştır. Kur'ân-ı Kerîm'in 2. Bakara Sûre-i Şerifesi'nin 256. Âyet-i Celîlesi'nde bu husus şöyle delillendirilir: "Dinde zorlama yoktur. Artık rüşd ile dalâlet (sapıklık, rüşdsüzlüğün eğrilikleri) belli oldu. (Zirâ beşeriyetin rüşdü idrak çağında gelen İslâm Dini; rüşdün iktizasına uyan insanlara hak ile bâtili anlatıp ayırttı.)" İşte, bu Cenâb-ı Hakk'ın Allah Kelâmı Kur'ân-ı Kerîm emri üzere kurulan İslâm Dini'nin emsalsiz bir şekilde Allah'ın eşsiz Habibi Seyyid-ül Kâinat Efendimiz ile mükevvenatı saran bir tanıtmaya tarzıdır ki hamdimiz ve şükürümüz nâ-mütenâhidir.

19. Meryem Sûre-i Şerifesi'nin 30 ila 33. Âyet-i Celîleleri'nde "İsa (beşikte çocuk iken böyle söyledi:) Ben Allahın kuluyum, bana kitap ve Nübüvvet verdi. Nerede olursam olayım mübârek kıldı ve hayatta oldukça bana namaz ve zekat ile emretti" diye haber verilmektedir.

İsa Aleyhisselâm'ın mübârek vücudunu çarمیha germek üzere para mukabili ihbar eden şakirdlerinden (= talebelerinden) yani havarilerinden biri olan Yehuda isimli bir yahudi melundur. Düşünmediler ki, Cenâb-ı Allah Ulu Peygamberi İsa İbn-i Meryem Hazretleri'ni nefsi emmâre sahibi zelil kullarının eline teslim eyleyip ve onu çarمیha gerdirerek melunmünâfıklar zümresine mi seyrettirecekti? Bu mümkün mü? İşin aslı şudur: İsa Aleyhisselâm diye benzer birini yakalayıp çarمیha gerdiler. Cenâb-ı Allah'ın korumasında olan İsa Peygamber'in çarمیha gerilerek asılmasını düşünmek bile cehâletin ve hıyanetin ta kendisidir. Aksi düşünce zaten muhaldir. Tekrar ediyoruz. Çarمیha gerilen Hazret-i İsa değil, benzeri bir haindir. İşte, bu sözümüzü Kur'ân-ı Kerîm'in 5. Mâide Sûre-i Şerifesi'nin 110. Âyet-i Celîlesi'nde Cenâb-ı Allah teyid buyurmaktadır: "(Haz-

reti İsa'ya hitap) onlara mucizelerle geldiğin zaman seni öldürmeye kasdeden İsrail oğullarının aleyhine uzanan elinden seni kurtardım."

Mevzuun alâkasını teşkil etmesi bakımından dercetmekte yarar vardır ki Cenâb-ı Allah 43. Zuhraf Sûre-i Şerifesi'nin 59. Âyet-i Kerîmesi'nde "İsa; ancak kendisine Nübüvvet in'âm ettiğimiz bir kulumuzdur, ve onu İsrail oğullarına ibret ve kudretimize delil bir mesel kıldık" diye buyurmuştur. Allah kendisinden ziyadesiyle razı ve hoşnut olsun ki bu hususta ulu zât Esseyyid Ömer Fevzi Mardin Hazretlerinin de geniş açıklamaları mevcuttur. Bunları aşağıda dercediyoruz:

3. Âl-i İmrân Sûre-i Şerifesi'nin 45. Âyet-i Kerîmesi'nde: "Vakta ki melâike: Ya Meryem Allah-ü Tealâ seni bir kelime-i ilâhhiyyesi ile tebşir eder. Onun ismi; Mesih İsa İbn-i Meryem'dir. O; dünya ve âhirette şerif ve vecih ve Allah-ü Tealâ'ya yakınlarıdır."

Dikkat:

Bu Âyet-i Kerîme:

1 - Kelime-i ilâhhiyye

2 - Mesih

3 - Allah-ü Tealâ'ya yakınlarıdır.

Bu sözleri ihtiva ediyor.

1 - Kelime-i İlâhiyye; Hazret-i İsa'nın bir (ol!) kelimesi ile ve babasız olarak bir mucize mahiyetinde yaratıldığına işarettir (buna dair Âyet-i Kerîme vardır: "3-59: Allah'ın indinde İsa'nın babasız yaratılması toprak-tan yarattığı Adem gibidir. Ona (ol!) dedi ve o da oldu."

2 - Mesih kurtarıcı demektir. Nitekim İncil-i Şerif'de de Hazret-i İsa; İsrail evinin kaybolan koyunlarını aramağa ve kurtarmağa geldiğini ilan buyurmuştur.

İsrail evinden maksat; Hazret-i Yakub'dur.

Koyunlardan maksat; Hazret-i Yakub'un on iki evladından dünyaya gelen ve çoğalıp bir millet olan Musevilerdir.

Kaybolmaktan maksat; Allah, Musevileri misyoner bir kavim olarak kendine seçtiği halde onlar misyonlarını yani ilâhi vazifelerini - Putperest dünyaya Allah'ın varlığını, birliğini bildirmek vazifelerini - terkedip vakit-

lerini şahsî kazançlara maddi menfaatlere hasretmeleridir. Yani vazife başından vazife olunandan kaybolmalarıdır.

Kurtarmaktan maksat; Onları esas misyonlarına vazifelerine - çağırıp toplamak ve mukaddes vazifelerine devam ettirmektir.

3 - Allah'a yakınlığın buradaki mânâsı; Hazret-i İsa'nın Ruh-ül- Kudüs'ü hâmil olacağını gösterir.

* * *

Yukarıdaki izahatta ve Âyet-i Celîlelerde de görüldüğü gibi İsa Aley-hisselâm dahil bilcümle peygamberler ilk kavim olan Ben-i İsrail'e, yâni tek kavme gelmişlerdir. Halbuki, Hazret-i Peygamber Efendimiz'in bilcümle beşeriyete vâsi rahmet sebebi olarak Cenâb-ı Allah tarafından gönderildiği şimdi kaydedeceğimiz emr-i mutlakda sarîh olarak görülecektir. Kur'ân-ı Kerîm'in 28. Kasas Sûre-i Şerifesi'nin 46. Âyet-i Kerîmesi'nde "Senden evvel kendilerine Resul gelmemiş olan bir kavmi Allah'ın azabından korkutmak için seni Rabbinden rahmet olarak irsal eyledik. Ta ki onlar tezekkür edip düşüneler." Ayrıca 61. Saf Sûre-i Şerifesi'nin 6. Âyet-i Kerîmesi'nde "Vakta ki, İsa İbn-i Meryem ey İsrail oğulları, ben size; benden evvel olan Tevrat'ı tasdik eder ve benden sonra gelecek Resul ile (ki, ismi Ahmed'dir) müjdeci olarak gelmiş Allah'ın Resulüyüm, dedi. Ve onlara mucizelerle geldi. Onlar; bu aşîkar sihirdir dediler." diye buyurulmaktadır. Kur'ân-ı Kerîm'in 5. Mâide Sûre-i Şerifesinin 15. Âyet-i Celîlesinde de bu husus Ehl-i Kitabı teyiden şöyle ifade edilmektedir: "Ey ehli kitap (Museviler ve Hristiyanlar) size kitaptan (ellerinizdeki kitaptan), gizlediğiniz şeylerin birçoğunu beyan eden ve bir çoğunu da beyandan sarfınazar eden Resulümüz ve Allah tarafından nûr ve hakkı aşîkâr surette gösterici kitap (Kur'ân-ı Kerîm) geldi."

Aslında tahriften önce Tevrat, Zebur, İncil-i Şerifte de Hazret-i Peygamber müjdelenmektedir.

(Bilgi: Asıl İncil'i yok eden Bölüs (Paulas) adında bir Yahudidir. Böylece uyduruk 4 İncil meydana gelmiş olur.)

1 - Tahrif edilmemiş hakiki Tevrad-ı Şerifte: Peygamber Efendimizin

Tevrat'ta zikri geçen âlametleri hakkında Abdullah İbn-i Ömer hazretleri'nden malûmat soruldu:

Müşarünileyh şöyle cevap verdi: Evet, vallahi Resulullah Kur'ân'daki bazı vasıflarıyla Tevrat'da tavsif buyurulmuştur ki bu muhakkaktır) (ve şöyledir:)

"Ey aziz Peygamber şüphesiz biz seni (Hakka) şahid, (müminlere) beşir (müjdeci), (münkirlere) nezir (korkutucu), âcizlere mahmi (himaye edici) gönderdik. Sen elbette benim kulum ve Peygamberimsin, sana ben (mütevekkil) adını verdim. Bu Peygamber; kötü huylu, katı kalpli, çarşılarda haykıran değildir. O; kötülüğe kötülükle mukabele etmez, belki onu af ile bağışlamakla karşılar. Allah (şirke) sapan (Arap) kavmini bu peygamberin (irşadiyle), (lâ ilâhe illâllah - Allahtan başka ilâh yoktur) diyerek tevhid kiblesine doğrultmadıkça onun ruhunu kabzetyecektir. Allah kör gözleri, sağır kulakları, kapalı kalpleri bu (kelime) ile açacaktır."

Arz-ı Mev'ud Hikâyesi:

Fırat Nehri'nden Nil Nehri'ne kadar va'dedildiği bildirilen topraklar yalanı ki, Yahudiler tarafından Tevrat-ı Şerifin nasıl tahrif edildiğini gösterir. Bu tahrifi yapanlar ve yaptırnanlar hakikat âleminde şimdi süründürülüyorlar. Halbuki, o bölge Kenan Diyarı (Diyar-ı Kenan) olan Filistin'dir. Yani Filistin deyince aklımıza Şeria Nehri'nin iki yakası olan Ürdün ve bugünkü İsrail toprakları gelmelidir.

(Bab: 13 - âyet: 3-13)

Hazret-i İbrahim, Mısır'ı iskâna yarar bulmadı, tekrar oradan geldiği tarafa hareket etti. Beyt-i İl ve Ây arasında evvelce çadırının bulunduğu yere kondu ve Rabbinin ismine dua etti.

Hazret-i İbrahim ile beraber bulunan Hazret-i Lût'un hayvanları çoğalmıştı, Hazret-i İbrahiminkilerle bir sahada otlamaları güçleşmişti. İki tarafın çobanları arasında münazaa da vukubulmuştu. Hazret-i Lût kendisi için (Ürdün)ün sahralarını seçip o tarafa naklederek Hazret-i İbrahim'den ayrıldı ve sahranın şehirlerinde kona kona Sedum'a geldi. Sedum ahalişi Allahın indinde gayet fâsık ve günâhkârdı.

(Bab: 15 - âyet: 18-20 (hülasa))

Allah İbrahim ile ahid akd eyledi: Mısır nehrinden Fırat nehrine kadar olan yeri senin nesline verdim buyurdu.

(Bab: 16 - âyet 1-16 (hülâsa))

Hazret-i İbrahim'in zevcesi Hazret-i Sara'nın kısır olması sebebiyle çocuğu olmuyordu.

Hazret-i İbrahim Ken'an diyarında on sene ikâmetten sonra Hazret-i Sara, Mısırlı cariyesi Hacer'i belki evlâdı olur diye zevce olarak almayı Hazret-i İbrahim'e teklif etti. Hazret-i İbrahim, Hazret-i Hacer'i zevceliğe kabul etti, müteakiben Hazret-i Hacer hâmile oldu. Fakat dolayısıyla hanımı Hazret-i Sara'ya gurur ile bakmağa başladı. Bunun üzerine Hazret-i Sara da Hazret-i Hacer'e cefâ etmeye başladı. Hazret-i Hacer dayanamadı kaçtı.

Allah'ın meleği, Hazret-i Haceri bir su pınarı başında buldu. Ona: (Ey Saranın cariyesi Hacer, nereden gelip nereye gidiyorsun?) dedi.

O dahi ona: (Hanım Sara'nın yüzünden kaçıyorum) dedi.

Rabbin meleği ona: (Hanımının yanına dön. Onun eli altında mütevâzı ol) dedi ve şu tebşirâtta bulundu: (Senin neslini Allah sayılmaz derecede çoğaltacak, işte hâmilesin, bir oğul doğuracaksın, ona İsmail diye ad koyasın) dedi.

Hazret-i Hacer, Allaha dua etti ve Hazret-i Hacer'den İsmail doğduğu vakit Hazret-i İbrahim seksen altı yaşındaydı. (Ömer Fevzi Mardin, Hadis-i Şerifler, s. 265-6.)

* * *

İsrâiloğulları Peygamberleri'nden Eş'ya Aleyhisselâm (M.Ö. 759 - 700) nice mucizeler göstermiş ve İsâ Aleyhisselâm'ın geleceğini de müjdelemiş olup zamanın kıralı tarafından gizlendiği ağaç oyuğunda bıçkı ile ağaçla beraber kesilerek şehid edilmiştir.

Kavm-i Yehûd yâni Yahudi Kavmi o kadar zâlimdir ki, şerefsizce sayısız peygamber şehid etmiştir. Peygamberlerine dahi hürmet etmeyen bir milletten insanlık âlemine saygılı davranması ve iyilik etmesi elbette beklenemez.

Bu siyonist, yobaz ve ırkçı kavme Hak Tealâ Hazretleri gazab etmiş ve oniki parçaya bölerek yeryüzüne dağıtmıştır. Bu milleti haymatlos olmaksın ve dünyâda sürünmekten kurtaran, cihânın en asîl, en mert, en cömert, en merhametli ve en şerefli Müslüman Türk Osmanlı milletidir.

Yahudilerin velî ni'metlerine yaptıkları ortadadır?!

Müsevi Kavmine son olarak gelen Peygamber İsâ Rûhullah ibn-i Meryem Hazretleri'dir. Cenâb-ı Allah ezel hükmünde vaz'ettiği tekâmül kanunlarına göre İsrâiloğullarının yükünü tahfif etmek istediği için onlara İsâ Aleyhisselâm'ı göndermiştir. Ne yazık ki, haram yemeleri = gayr-i meşru' kazanç peşinde koşmaları sebebiyle Yahudiler bunu anlamak ve kabullenmek istemeyip bundan nâşi de İsâ Peygamber'e düşman olmuşlardır.

Onların bu adâvetleri Âdem Babamız misâli dünyâya babasız bir halde mu'cize olarak gelmiş olmasıdır ki, hikmetin aslını bilmeden ve bunu hiç mi hiç tefekkür dahi etmeden hainâne bir şekilde mübârek doğum halini dile düşürüp İsâ Aleyhisselâm'a ve pâk vâlidesi Meryem Anamız'a şerersizce olduğu kadar vicdânsızca da iftira ve hakaret etmeye başlamışlardır. Bu mel'ânetleri yetmezmiş gibi Hazret-i İsâ'nın şakirdlerinden (talebelelerinden) Yehûda isimli bir Yahudi hain de katledilmek = şehid edilmek üzere para mukabili İsâ Peygamber'in yerini düşmanlarına ihbar etmez mi. Ne var ki, Cenâb-ı Allah kâfiri ve suç ortaklarını şaşkırtıp muhbiri ihbar ettiği İsâ Aleyhisselâm şekline soktu ve işte İsâ Peygamber budur diye o hainin kendisini yakalayıp öldürdüler.

Bak ki, bu olup bitenlerden çok acı çeken İsâ Rûhullah İbn-i Meryem Hazretleri İsrâiloğullarına = Musevilere beddua etti. İşte bu bedduadır ki, Hak Tealâ Hazretleri'nin Yahudiler üzerine gazabını dâvet etmiş oldu ve böylece Kavm-i Yehûd zillete düşürülerek ikibin sene yâni 1947 - 1948'e kadar yeryüzünde süründürülmüş oldu.

Şayet, dünyâyı ateşe vermek isteyen siyonizm ve ırkçılık halleri devam ederse o hal tekerrür edebilir. Hâdisatın akışı öyle gösteriyor.

Öyle ise, Hazret-i İsâ'nın çarmlıca gerilmesi diye birşey yoktur ve bu bir safsatadan ibarettir. İşin doğrusu kendi bölümünde Kur'ân-ı Kerîm'de anlatılmıştır.

Gelelim şimdi sadede: Mukaddes kitapların sonuncusu ve tamamlayıcı-

cısı olup Tevrat, Zebur ve İncil'deki nice uydurma âyet ve hükümleri ortadan kaldıran ve gerçekleri açıklayan Kur'ân-ı Kerîm merhamet, muhabbet, doğruluk, dürüstlük, ciddiyet ve kanaat ile insanlık hak ve hürriyetlerini sulh nizamı içerisinde tevhid ederek adaletle hükmetmeği emreder. Bir harfî kelimesi ve noktası dahi Rabbülâlemin'in korumasında olan bu mukaddes kitabın her türlü safсата iddiayı ortadan kaldıracak kati Allah kelâmı 5. Mâide Sûre-i Şerifesi'nin 26. Âyet-i Kerîmesini büyük bir ibret vesikası olarak burada kaydediyoruz: "(İsrâil oğullarının, arz-ı mukaddese harben girmeleri emrine itaatte kusur ettiklerinden dolayı Cenâb-ı Hak da arz-ı mukaddesi) (Filistin diyarını) onlara kırk sene haram kılmıştır."

Şimdi soruyoruz: Hak sahibi olmadığı halde hak sahibiyim diye ortaya çıkıp çeşitli entrika çevirerek hak iddiasında bulunabilmek için icat ettikleri arz-ı Mev'ud düşüncesi mi makbul yoksa gerçeği olduğu gibi insanlık âleminin gözleri önüne seren ve işte hakikat budur diyen Kur'ân-ı Kerîm'in (Filistin diyârı) olarak bildirdiği arz-ı mukaddes mi mühim? Zaten bu yerler bir tertib-i ilâhi olarak taksim edilmiştir. Öyle ya bir tanzim-i ilâhi olarak Türkiye Cumhuriyeti Devleti hudutları içerisinde olan bize, bunun dışında kalan da Araplar ile kardeş çocuğu oldukları Museviler arasında bölüştürülmüştür. Behey kalbi aç gözü aç ve midesi aç namert! Daha neyin davası peşindesin?

Mevzuun bütünlüğünü noktlayan bir Allah kelâmını İslâmiyet'in azaametini göstermesi bakımından insanların iyice düşünmeleri için burada kayda almış bulunuyoruz. "Mahlukâtımızdan insanlara hak yolunu gösterir ve hak ile adalet eder, bir ümmet vardır." Â'râf: 7 - 181.

Cenâb-ı Allah'ın bu Âyet-i Celîle ile işaret ettiği yalnız ve sadece Müslüman Türk milletidir. Zirâ Hazret-i Peygamber ile başlayıp, Hazret-i Ali ile son bulan adaletli, hakkaniyetli ve müsavatlî İslâm idaresinden sonra yeryüzünde asırlarca adâletle hükmeden tek devlet Müslüman Osmanlı İmparatorluğu'dur. Açık olarak yukarıda kaydettiğimiz Âyet-i Kerîme, tekrar ediyoruz, Türk milletini işaret etmektedir. Demek ki aklını iyi kullanan ve adaletle hükmeden Müslüman Türk milletine Cenâb-ı Allahın rağbeti büyüktür. Buna göre asla yolumuzu şaşırmayalım ve bu yüce lütfu muhafaza etmesini bilelim, inşallah.

Ey Türk milleti! Şahıs şahıs, fert be fert devletin ve kendilerinizin olarak Türkiye Cumhuriyeti Devleti'nin hudutları içerisinde mülkiyet hakla-

rınıza sahip çıkınız. Asla unutmayınız ki, bu hakka zarar vermek isteyen içi kâfir, dışı Müslüman görüntüsündeki namertlerle dışarıdan işbirliği yapan ve yapmak isteyen Ehl-i Salîp = pek çok kâfir mevcuttur. Bunu bugün anlayamazsanız, yarın anlamakta çok geç kalabilirsiniz. Gafletle nedamete düşüp, çırpınmak sonra fayda vermez. Geri almak ise çok pahalıya mâl olur. Onun için bu hususta, hassas, hem de çok hassas davranmak elzemedir.

Devletini satan, herşeyini satar. Suni olup da muzır olan kimseden kaba - saba olup da doğru olan insan daha hayırlıdır. Öz olarak deriz ki; ki-bar yıkıcıdan kaba yapıcı hayırlıdır.

Tekrar edelim: Nil nehri ile Fırat nehri arasındaki coğrafi yapının duruş şekli dikkat edilirse bir koridoru andırır. Burada bahis mevzuu arazi hususuyla GAP bölgesidir. Türkiye Cumhuriyeti Devleti'nin kendi mülkiyet hakkına devlet mülkiyet kanunu yoluyla sahip çıkması şart kere şarttır.

Mevzubahis olan yukarıdaki bu âyetlerin hükümleri içerisinde hakikatin izâhı şöyledir: Baba bir, ana ayrı olduğu halde Araplar ve Museviler özkardeştirler. Daha sonra Müslüman Türklerin dahil olması ile bugün 1997 senesi tarihi itibariyle yeryüzündeki Müslüman nüfus 1 milyar 250 - 300 milyondur. Buna mukabil aynı tarihteki Musevi nüfusu ise sadece 23-25 milyon civarındadır. Bu müslüman nüfusu İbrahim Halil Rahman Aleyhisselâm'ın ve refikası Mısırlı bir Müslüman olan Hacer Vâldemizin mübârek oğlu İsmail Aleyhisselâm'dan meydana gelmiştir. Yahudi nüfusu ise yine İbrahim Halil Rahman Aleyhisselâm ve refikası Musevi Sara Vâldemizin mübârek oğlu İshak Aleyhisselâmdan meydana gelmiştir. Gerçek budur.

Musevilerin arz-ı Mev'ud iddiasını değerlendirelim: Şimdi iki öz kardeşin malını taksim ediyoruz: Müslüman nüfusu 1 milyar 250 - 300, Musevi nüfusu sadece 23-25 milyon. Müslüman nüfusu Musevi nüfusunun yuvarlak bir hesapla tam 50-52 katıdır. Gör ki, 23-25 milyon arasındaki Musevi nüfusuna nazaran, özkardeş oldukları 21 Arap devletinin bugünkü nüfusu 230-250 milyon civarındadır. Doğrudan doğruya her ikisi arasında yukarıda kaydettiğimiz Kurân-ı Kerîm'de de bildirildiği gibi arz-ı Mev'ud dediğimiz Filistin diyârını iki özkardeş arasında taksim ettiğimiz zaman ancak mezkûr yerin onda biri Musevilerin ve onda dokuzu da Müslüman Arapların olduğu aşikâr olarak meydandadır. Buna rağmen Museviler hayal hânelerinde icat ettikleri uydurma arz-ı Mev'ud davasının-

da bulunabilmeleri mümkün müdür? Bahis konusu bu topraklar yani Filistin üzerinde şiddet yoluyla devletini kurduğu Musevilere bu taksimatta görülecektir ki şu elinde tuttuğu toprak parçası dahi miras yoluyla fazladır desek sözümüz adalet ölçüleri içinde dosdoğrudur.)

2 - Peygamber Efendimiz'in tahrif edilmemiş hakiki Zebûr-u Şerifte geleceği ve vasıfları şöyle haber veriliyor: Öyle eli açık ve cömert bir aziz Zât-ı Şeriftir ki, çok yumuşak huylu, tatlı dilli, asla kızmayan, güzel ve nûrani yüzlüdür. Beşerin hekimi olup, çok az uyur. Çok düşünür, az güler ve çok ağlar. Halkiyatı çok güzel ve hoş olduğu gibi kelâm-ı şerifleri gönül alıcı ve ruhları cezbedicidir.

Ey Habibim! Himmet Seyfini çekerek cümle kuvvetinle er meydanında küffârdan şiddetli intikam al. Güzel lisan ile benim hamd ve senamı her yere tebliğ et ki cümle kâfirlerin başları senin önünde eğilmiş olacaktır.

3 - Tahrif edilmemiş hakiki İncil-i Şerif:

Rab tarafından gönderilecek o Muhamenna gelecek ve bana şahadet edecek. Şimdi ben gelmeden önce size söylüyorum ki şüpheye düşmeyiniz ve şaşırmasınız.

Not: Muhamenna kelimesinin manâsı Süryanice'de Muhammed'dir.

Ömer Fevzi Mardin Hazretleri İncil-i Şeriften ilgili âyetleri, şerhleri ile aynen şöyle dercetmektedir. (Varidat-ı Süleyman Şerhi, C.III., s.553-6)

(Yuhanna-14-16): "Ben de Babaya yalvaracağım ve o size başka bir (tesellici) hakikat ruhu verecektir.

(Yani Hazret-i İsa buyuruyor ki ben gidiyorum fakat tesellisiz kalacak değilsiniz. Cenâb-ı Hak yine Ruh-ül- Kudüs'ünü taşıyacak diğer bir Nebi'yi -Hazret-i Muhammed-i gönderecek)

Diğeri:

(Yuhanna-14-16): "Fakat benim isimle (yani Nebilikle ve kurtarıcılıkla) Babanın (Allahın) göndereceği tesellici ruh (yani Ruh-ül-Kudüsü hâmil Nebi Muhammed) O size herşeyi öğretecek ve size söylediğim herşeyi hatırıma getirecektir. (Yani getireceği mübârek kitap) İncil-i teyid edecek ve ondan bahsedecektir.

Diğeri:

(Yuhanna-15-26): "Aman Babadan (Allahdan) size göndereceğim tesellici (Nebi Muhammed) Babadan çıkan hakikat ruhu (yani Ruh-ül-Kudüs) geldiği zaman benim hakkımda o şahâdet edecektir. Siz de şahâdet edersiniz, çünkü iptidadan benimle berabersiniz."

Diğeri:

(Yuhanna-16-7:10) Bununla beraber ben size hakikati söylüyorum. Benim gitmekliğim size faydalıdır, çünkü gitmezsem tesellici (Nebi Muhammed) size gelmeyecektir. Fakat gidersem onu size göndereceğim ve o geldiği zaman günah hakkında salâh hakkında ve hüküm hakkında dünyayı ilzam edecektir. (Yani Nebi Muhammed dünya şümûl bir vazife ile bütün insanlığa hitab edecek bir salahiyetle gelecek ve günah hakkında, salâh hakkında ve hüküm hakkında dünyayı ilzam edecek, şeriatı yani Kur'ân-ı Ker'im'i getirecektir.)

Diğeri:

(Yuhanna-16-12 ve 13): "Size söyleyecek daha çok şeylerim var. Fakat şimdi dayanamazsınız. (Yani beşeri tekamül seviyeniz bunu kavramaya ve iktizasını icraya müsait değildir.) Lâkin o hakikat ruhu geldiği zaman size her hakikate yol gösterecek zira kendiliğinden söylemeyecektir. Ancak (Allah'tan) her ne işitirse (kendisine vahiy buyurulursa onu) söyleyecek ve gelecek şeyleri size beyan edecektir. (Yani Allah'ın iradesi ile Nebi Muhammed; beşeriyyete kurtuluş yollarını açıp gösterecek ve o devrede insanlar; kurtuluş gayretini yüreklerde bulacaklar ve onun söylediklerine uyacaklar. Çünkü, o zamana kadar insanlar beşeri seviyede yükselmiş olacaklar.)

Diğeri:

(Yuhanna-14-29) "Şimdi size olmadan evvel söyledim. (Yani Nebi Muhammed'in geleceğini gelmeden evvel söyledim) ta ki olduğu zaman iman edersiniz. (Yani Hazret-i Muhammed geldiği zaman onun peygamberliğine ve size Allah'tan getirip bildirdiklerine inanasınız) Artık sizinle çokşeyler konuşmayacağım zira bu dünyanın reisi geliyor. (Bütün beşeriyyete kurtuluş devrini açacak olan Allah kulu Nebi Muhammed geliyor) ve benden onun hiçbir şeyi yoktur. (Yani benim salahiyetim dahilinde olmayan icraatı o fiilen icra edecek ve dünyaya kurtuluş mücadelesini fiilen açacaktır.)

Diğeri:

(Matta-3-11) "Gerçi ben sizi tövbe için su ile vaftiz ediyorum. Fakat benden sonra gelen: benden daha kudretlidir. Ben onun papuçlarını taşımağa layık değilim, o sizi Ruh-ül-Kudüs ile ve ateş ile vaftiz edecektir."

(12): "Onun yabası elindedir. Ve harman yerini tamamen temizleyecektir. Buğdayımı ambara toplayacak fakat samanı sönmez ateşle yakacaktır."

Yukarıdaki bu bilgiyi verdikten sonra deriz ki: Bu mukaddes vesikalar, Hazret-i Muhammed Efendimizin Peygamber olarak geleceğinin Hazret-i İsa tarafından haber verildiğini göstermeğe kâfi hatta fazlasıyla kâfi birer senedir. Ayrıca, Hazret-i-İsa Havarilere: "Ben gideceğim ve yakında size Faraklit (Ahmed) gelecektir ki Hak Peygamber'dir. Kendiliğinden birşeyler söylemesi mümkün değildir. Belki kendisine söyleneni tebliğ edecektir" demiştir. Faraklit'ten kastedilen Hazret-i Muhammed'dir. Aslı Aramice olan Faraklit kelimesinin Arapça karşılığı Ahmet'tir. Mânası ise çok hameden olup Hak ile Bâtılı birbirinden ayıran yani fâruk demektir. Ayrıca, Resul-ü Kibriya Efendimiz bu bahisle ilgili olarak şöyle buyurmuşlardır: "Benimle peygamberlerin benzeri; şu bir kimsenin misli ve benzeri gibidir ki o kimse bir ev yaptırmış ve binayı tamamlayıp süslemiş de bir tuğlası eksik kalmış. (Bu Hadis-i Şerifin nihayeti şu cümle ile tamamlanıyor) (İşte) ben; o (yeri boş kalan) kerpiçim, ben Nebilerin sonuncusuyum."

Yine İncil-i Şerifte, Mekke dağlarına fârân denilmekte ve Hazret-i Peygamber Efendimiz'in (Fârân = Mekke Dağları)'nda zuhur edeceği teyiden bildirilmektedir.

Tevrat-ı Şerif de Hazret-i Peygamber Efendimiz'in mübârek kere mübârek ismi Hâtem-ül Hâtem diye geçmektedir. Hatem-ül Hâtem, Hâtem-ül Enbiyâ'nın karşılığıdır ki, mânası: Son Peygamber demektir.

Tevrat-ı Şerif de, Hazret-i Peygamber Efendimiz'in ism-i şerifi İbranîce (Müşeffah) olarak geçmektedir.

Ayrıca, İslâmiyet'in zuhurundan kısa bir zaman önce Yemen Kralı Tüb-

ba yazdığı bir şiirinde Peygamber Efendimiz'in geleceğini haber vererek kendisinin Hazret-i Peygamber Efendimiz'e hemen iman ettiğini açıklamıştır.

Hikmetini bilemedikleri Halkiyat'ın zâhiri yönüne bakarak Yahudilerin kendi peygamberleri İsa Aleyhisselâm'a yaptıkları çok çirkin bühthan yani iftiranın meydana getirdiği boşluk Romalı putperestler tarafından değerlendirilmiş ve kısa müddet yani bir sene gibi belirli bir zaman içerisinde birer-ikişer Romalı putperestlerin İsa Peygamber etrafında 120 kişi kadar toplanmalarıyla İseviyet yani aslında din olmayan Hıristiyanlık meydana getirilmiştir. Bu kötü niyetli kimseler ile câhillere tarafından büyük bir fırsat-ı ganaim sayılarak Hıristiyanlık bir din gibi insanlığa takdim edilmek istenmiştir. (Musevi Şeriatine tâbi olarak bu din hudutları içerisinde tekâmül etmesi gereken Hıristiyanlığın çeşitli siyasi düşünce sonucu hilelerle bağlı buldukları Yahudi Dini'ne kötü gözle bakarak Museviliği gazap Allah'ın dini ve hakikatte olmadığı halde Hıristiyanlık Dini diye uydurdıklarına da Muhabbet Allah'ın Dini demek gibi bir tutarsız tavrın içerisinde girerek "İseviliği" icat etmişlerdir.) Halbuki Gavs-ı Âzam Esseyyid Ahmed Abdülkadir Geylani Efendimiz Hazretleri'nin Kadiri Tarikat-i Şerifi'nin bir kolu dahi İsevi yani Hıristiyanlıktır. Öyle ise, ayrıca bir Hıristiyanlık dinine lüzum olmadığı akıl sahibi düşünen insan için kâfi bilgidir. Hal böyle iken İsrailoğulları İsa Aleyhisselâm'a yapmış oldukları çok gaddarca muamele ve bühthan neticesi aldıkları beddua ile Cenâb-ı Allah'ın gazabına uğrayarak 1947-48'e kadar olmak üzere yeryüzünde 2000 sene darmadağın edilmişlerdir. Kur'ân-ı Kerîm'in 5. Mâide Sûre-i Şerifesi'nin 78. Âyet-i Kerîmesi'nde buyurulduğu gibi "Ben-i İsrail'den kâfir olanlara Davud ve Meryemoğlu İsa lisaniyle lânet olundu: Bu lânet onların isyan ve hadlerini tecavüz sebebiyle idi." Bu hususta Ömer Fevzi Mardin hazretleri kitabında şu ihtirâzî kaydı düşer: "Fakat iyi dikkat edelim ki; bu lânet, Hazret-i Davud veya Hazret-i İsa tarafından değil, Allah tarafından edilmiştir. Allah, ettiği lânet için Hazret-i Davud ve Hazret-i İsa'yı ifade vasıtası olarak kullanmıştır." (Kur'ân-ı Kerîm'in ..., s. 225)

Kaypak düşünce ve pratik karakterleri icabı Museviler sinesine çöreklendikleri bir milletin ticaretini sömürebilmek için hemen uyum sağlayarak dilini, ilmini örf ve adetlerini süratle benimser gibi görünürler. Fakat, dinini suret-i katiyede kabul etmezler. İsrailoğulları'nın ne kadar bencil ve

menfaatine düşkün olup, zülüm ve katliamdan hoşlandıkları, Makyavelist düşünce ile dünyaya hakim olmak sevdası ile savaşlar çıkartarak ve yeryüzünü fitne ateşine verip hilkatın tabii akışına aykırı bir tarzda insanların ve milletlerin saadetini felaketine dönüştürebilmek gayretlerini Kur'ân-ı Kerîm'in 5.Mâide Sûre-i Şerifesi'nin 64.Âyet-i Celîlesi'nde "Biz onların (İsrailoğullarının) arasına kıyamete kadar devam edecek buğ'zu ve adaveti (hıncı ve düşmanlığı) koyduk. Her zamanki nâire-i harbi yakmak isterler (harp ateşini çıkarmak isterler) Allah onu söndürür. Yeryüzünde fesat çıkarmağa çalışırlar. Allah-ü Tealâ müfsitleri sevmez" diye buyurulmaktadır. Devamen bir ibret vesikası olarak 7. Âraf Sûre-i Şerifesi'nin 168. Âyet-i Kerîmesi'nde "Ve onları (Yahudileri) parça parça ümmetlere ayırdık; onlardan salihler olduğu gibi, bunun gayrı olanlar da vardır." Hak Tealâ'nın buna dair tamamlayıcı emri aynı Sûre-i Şerife'nin 138-139. Âyet-i Kerîmeleri'nde "Musa, siz câhil bir kavimsiniz (dedi.) Bunlar; bir kavimdir ki halleri, onları helâk eder." Diye haber verilmektedir. Bu hususâtı gayet açık olarak şöyle ifade ederiz: Yahudi kavmi eliyle yaptığı beytini yine kendi eliyle yıkar. Bunun mânası şudur: Cenâb-ı Allah emirlerine asilik ettiklerinden ve hırlı durmadıkları için Yahudilere kendi elleriyle kurdukları devleti yıktırır.

Esasen dört kitabın mânâsı Lâilâheillâllah dediğimiz Tevhiddir. Mevzu ile alâkalı olarak Fahr-i Âlem Efendimiz bir Hadis-i Şeriflerinde şöyle buyuruyorlar. "Bilcümle semâvi kitapların anahtarı .Besmele-i Şerife'dir." Cenâb-ı Allah 26. Şuara Sûre-i Şerifesi'nin 196. Âyet-i Kerîmesi'nde buyurur ki; "Ve muhakkak o; (Kur'ân-ı Kerîm), bundan evvelki kitaplarda vardır." Ayrıca, aynı minvaldeki bir diğer Âyet-i Kerîme de şudur: Kur'ân-ı Kerîm'in 6. Enâm Sûre-i Şerifesi'nin 92. Âyet-i Celîlesidir: "(Bu kitap) mübârek ve kendinden evvelki kitapları tasdik edici olarak indirdiğimiz kitaptır." Ve yine, 29. Ankebût Sûre-i Şerifesi'nin 51. Âyet-i Kerîmesinde gayet açık bir şekilde şöyle buyurulmaktadır: "Bizim onlara indirdiğimiz ve kendilerine tilâvet olunan kitab; mucize olarak kâfi değil midir?"

Bütün bu yukarıdaki delillere rağmen inkarda ısrar edenler için Cenâb-ı Hak, Kur'ân-ı Kerîm'in 5. Mâide Sûre-i Şerifesi'nin 65. Âyet-i Celîlesi'nde şöyle bildirmektedir: "Eğer Ehl-i Kitap, Muhammed ve Kur'âna iman etseler ve asilikten sakınsalardı, elbette onların günahlarını bağışlar ve

kendilerini cennet-i nâime koyardık." Peygamber Efendimizin de buyurduğu veçhile: "Cehennem ehli de kimdir haber vereyim mi? Onlar da düşmanlığı şiddetli, mütekebbir, galiz (kesafeti çok, kaba) olanlardır."

Kendinden bihaber ve haddini bilmez her sınıf gaflet ve dalâlet içerisindeki câhil zümreye hitap ediyoruz ve diyoruz ki; yüce İslâm Peygamberi Hadis-i Şerif dediğimiz sözlerin bir tek cümlesini hattâ cümleyi kuran tek kelimeyi dahi Cenâb-ı Allah'ın izni şerifi dışında söylememiştir.

Envai çeşit şamata ile böyle olmadığını söyleyenler muhakkak hesaba çekileceklerini ve cezasının da ona göre olacağını peşinen kabullenmek zorundadırlar.

Bu hususu gayet açık olarak belirten Allah Kelâmı şudur: "O, arzusuna göre söz söylemez. O'nun sözü kendine vahiy olunan bir vahiyden başka bir şey değildir." Necm: 53 -3 ve 4.

Bu vesile ile dercedelim:

(Cenâb-ı Peygamber Hakkında)

Hazret-i Pîr Mevlâna'nın mübârek kelâmı:

"Seni anlatmak ve seni övebilmek için yerle gök arası genişliğinde ağzı isterim."

Alman Devleti'nin kurucusu ve değerli hukukçu Prens Bismark'ın güzel sözü:

"İnsanlık senin gibi seçkin bir kudreti bir kere görmüş, bir daha görmeyecekti."

Kur'ân-ı Kerim âyetlerindeki lânetler Resûl Aleyhisselâm'a ait olmadığı gibi diğer Enbiyâ ve Evliyâ'nın lâneti de kendilerine ait değildir. Onlar Cenâb-ı Allahın tecelli kabıdırlar. Onların dilinden lânet eden bizzat Allah'ın kendisidir.

İllâ ve lâkin güzel ahlâk ve

Allah rızası için halka hizmet.

NOEL BABA UYDURMASI

Noel, Hıristiyanların uydurdıkları ve kendilerinin dahi inanmadıkları ticari maksatlı bir kutlama buluşudur. Milâdi tarihi sıfır olarak kabul ettiğimizde İsa Aleyhisselâm'ın bugünkü takvime göre dünyayı teşrifleri 1999 - 2000 sene demektir. Halbuki, Noel Baba dedikleri 1860 -61 ile 1864 - 65 yılları arasında Amerika'nın İç Savaşı'nda bir çizgi kahramanı olarak icat edilmiştir. Filmin bugünkü tarih itibarıyla 140 senelik bir geçmişi vardır. Yani, Hıristiyanlıktan 1860 sene sonradır. Öyle ise, hurafelerle uğraşmayalım. Bir Hıristiyanlık propagandası olarak önce Saint Nicolas, sonra Noel Baba derken istermisin bir müddet sonra da ismini Nail Baba yapsınlar. Vikingler diyarı dediğimiz İskandinavya Yarımadası'nın bir kahramanı rolündeki Noel Baba Antalya'ya bağlı Demre'de imiş. Kırmızı renkli acaip kıyafetlere bürünerek takma sakal, asma bıyık ile boy gösteren Noel Baba bilhassa bizim toplumumuz için çok zararlı olup, en küçüğünden en büyüğüne kadar bu hususta insanımızın dikkatli olması gerekir.

Ey insan! Vefasız dünya bütün cazibesi ile seni aldatıp zillete düşürmesin. Sen önce fena dediğimiz şu süfli dünyanın ahvaline bir bak ve kendini Hakka makbul ve halka faydalı kılmak istersen zinhar dünya cazibe kanunlarına kendini kaptırarak binbir rengin zilletine düşme.

Uzun lafın kısası, bu hususata mütedair ibretle okunup düşünülmesi için Kur'ân-ı Kerîm âyetleri ile Hadis-i Şerifleri aşağıda kaydediyoruz.

39. Zümer Sûre-i Şerifesi'nin 3. Âyet-i Kerîmesi:

"Agâh olun ki, şirk ve riyadan halis din; Allah-ü Tealâ'nın dinidir. Ondan gayrı ilâh ve velî ittihaz edenler; (biz onlara ancak bizi Allah'a yaklaştırsınlar diye ibadet ederiz) derler. Muhakkak Allah aralarında ihtilaf eyledikleri şeyi hüküm ve faslede. Allah nimete küfran eden yalancıyı hi dayet buyurmaz."

Devamen 8. Enfâl Sûre-i Şerifesi'nin 37 ve 38. Âyet-i Kerîmeleri:

"Allah-ü Tealâ fenayı iyiden ayırır ve fenaları birbiri üzerine toplayıp hep birden cehenneme atar. İşte o fenalar; gerek malları ve gerek nefisleri cihetinden ziyan ederler."

Ve 6. En'âm Sûre-i Şerifesi'nin 116. Âyet-i Kerîmesi:

"Eğer sen yeryüzünde olanlardan ekserisine itaat edersen; seni Allah'ın yolundan şaşırtırlar."

Ayrıca 4. Nisa Sûre-i Şerifesi'nin 30. Âyet-i Kerîmesi:

"Allah'ın (şer'i) hududunu tecavüz, ve gerek kendi nefisine ve gerek başkalarına zulm suretiyle bu nehyolunan şeyleri işleyen kimseyi yakında cehennem ateşine erıştıririz."

Hadis-i Şerifler:

1 - "Herhangi vucut ki haram mal ile beslenmiştir, cehennemliktir."

2 - "Dünya muhabbeti her fenalığın başlangıcıdır."

3 - "İhtikâr yapan melundur."

Ey kişi!

Sen küçük beyinle yeşilliğin - kuraklığın ve çoraklığın ne olduğunu biliyorsun da, işin aslını = künhünü bilen koskoca bir ulu peygamber olan İsâ Âleyhisselâm'ı hiç Allah'tan korkmadan ve ondan utanmadan yeşillik katliamına nasıl vasıta edebiliyorsun?!. Ölenlerden bunun hesabının sorulmadığını mı sanıyorsun ve terk-i dünya edeceklerin de bu hususta hesaba çekilmeyeceğini mi düşünüyorsun? Eğer zihniyetin bu ise: Yazık çok yazık!..

Bilgi: Hazret-i İsâ'nın 25 Aralık doğum günüdür diyerek Hıristiyanların yemyeşil çam fidanlarını kesmeleri ve Noel ağacı uydurması ile kutladıkları bayram - yortu ve böylece icat ettikleri Noel Baba efsânesi. Yazık ve günah değil mi o katledilen çamlara?!..

İsâ Aleyhisselâm kabul eder mi bu katliâmı. Asla.

İllâ ve lâkin güzel ahlâk ve

Allah rızası için halka hizmet.

MİLENYUM

Milenyum, Hıristiyanlığın Katolik koluna mensup bir tarikat adıdır. Vatikan Papalığı'nın bir hurafesi olarak İsa Aleyhisselâm'ın ikibininci doğum yılında güya gökten bir grup Katolik yere inecek ve bin sene daha cihana hâkim olacak. Bu hususta zalim Roma imparatorluğunun gladyatörlerinin kesici aletlerle çok zalimce yaptıkları zulüm ve katliamlar dünyaca malûmdur. Görülüyor ki, değişen hiçbir şey yoktur. Aynı zulüm bugün dahi bütün şiddetiyle dünyanın çeşitli yörelerinde ve hassaten İslâm ülkelerinde ve Müslüman Türk coğrafyasında tatbik edilmektedir. Bu zulmü yapanlar kadar buna çanak tutanlar da suç ortağı olarak hakikat hayatında katbekat misli ile cezalarını göreceklidir. Hıristiyan ve Müsevi âlimlerinin ahlakî durumlarına dair 3. Âl-i İmrân Sûre-i Şerifesi'nin 75. Ayet-i Kerîmesi'nde Cenâb-ı Allah şöyle buyurmaktadır: "(Ehl-i Kitaptan) ve öyleleri vardır ki, bir dinâr emanet etsen onu iade etmez. Bunu ancak onu tazyik ile almak mümkündür. Onların bu hâli: (bize ümmîlerin (yani Muhammedîlerin) - ehli kitaptan başkalarının - malını almakta günah olmaz. Onların bizim üzerimizde hakları yoktur) demelerindedir. Bunun yalan olduğunu bildikleri halde Allah-ü Tealâ'ya karşı yalan söylerler."

Aynı mevzuda bir diğer 5. Mâide Sûre-i Şerifesi'nin 66. Âyet-i Celîlesi'nde de bildiriliyor ki: "Onların (Musevilerin ve İsevilerin) zâhid ve âbidleri, âlimleri ne için günah sözü söylemekten, haram yemekten insanları nehî ve men etmezler. Onların yaptıkları ne fenâ şeylerdir."

Bir üçüncüsü: 9. Tevbe Sûre-i Şerifesi'nin 34. Âyet-i Kerîmesinde ise mevzu ile alakâlı olarak Hak Tealâ Hazretleri kullarına şu bilgiyi vermek-

tedir: "Ey müminler, Yahudi âlimlerinden ve Hıristiyan rahiblerinden ekserisi insanların malını haksız ve bâtil olarak yerler, ve halkı Allah yolundan çevirirler. Şunlar ki altunu ve gümüşü hazinelerinde biriktirip Allah yolunda infâk etmezler (muhtaçlara vermezler) onları elim bir azab ile tebşir et."

Buna dair, Kur'ân-ı Kerîm'in 38. Saât Sûre-i Şerifesi'nin 60. Âyet-i Kerîmesi'nde "(Cehennemde avam; rüesâyâ) Bizi aldatıp küfre sevk ettiniz. (O yüzden böyle) Cehennem ehli olduk (derler)."

Diye buyurulduğu gibi aynı Sûre-i Şerife'nin 61. Âyet-i Celîlesi'nde ise "Yine küffâr cemaati: (Ya Rabbî bizi aldatıp cehenneme girmemize sebep olanlara cehennemde azâbı iki kat ziyâde et) derler" emri bizlere kati olarak bildirilmektedir.

Mevzuun bütünlüğü içerisinde kayda aldığımız Allah kelâmını dikkatle okumanızı ve düşünmenizi ehemmiyetle tavsiye ederiz:

"Onlara de ki: Eğer Allahın azabı birdenbire bastırsa veyahut açıktan açığa gelse ondan; zâlim olan kavimden mâdâsı helâk olur mu söyleyiniz." En'am: 6 - 47.

Önemli not: Müslümanlar bütün peygamberlerin isimlerini evlâtlarına ad olarak verirler. Tabîî, Meryem ve Âsiye vâlidelerimiz de dahil olmak üzere. Bu ne yüce bir fazilet duygusu ve samimiyet hâlidir?

Gelelim Hıristiyanlara ve Musevilere? Onlar böyle mi davranıyorlar? İşte, fark!?..

Ey zulüm taifesi! Hüsrânı azim olan bu ilâhi emr-i ikâzı çok iyi dinle ve anlamaya çalış.

Onun içindir ki, Hazret-i Peygamber'in üç Hadis-i Şerifini okuyup düşünülmesi ve iyi ders alınması için burada kayda almış bulunuyoruz.

1 - Din, güzel ahlâktır. (Din nasihattir).

2 - Ahmak'ı bırak.

3 - Fitne hadd-ı zâtında uykudadır. Cenâb-ı Hak onu uyandıranlara lânet etsin.

20 Nisan 1999 Salı günü maddesi ve mânâsıyla Cenâb-ı Allah'ın Sıfât-ı Zâtiye dilinde ikramını sunmuş bulunuyoruz:

Küresel ve lokal sömürü düzenini kuranlar, yani müstemlekeci zihniyet güdenler esas maksatlarını gizlerler. Bu yıkım düzeninin belirtilerinden bir tanesi de dünya çapında faaliyet gösteren Dünya Bankası, IMF yanısıra, diğer bazı çokuluslu şirketlerdir ve yerli - yabancı kötü niyetli vakıflardır ki, bunların güyâ yardım fasıllarına dikkat edilirse kendilerine mahsus belirledikleri zaman ve mekân deyimiyile tarih ölçüleri içerisinde yıkmak istedikleri devleti fazla miktarda borç belâsına uğratarlar. İstihbaratları gereği borcu o devlet ödiyemez hale düşünce, borsa yoluyla o devletin temel müesseselerini, yani devleti canlı ayakta tutan müesseselerin satış hiselerini alarak bir an önce yıkılıp parçalanmasına zemin hazırlarlar. Çünkü, onların taktikleri "Böl / parçala / hükmet"tir ... Her ne kadar 2001 senesinden itibaren demiş olsak da onlar kendi hesapları gereğince yıkımı daha önce dahi başlatabilirler. Onun için borsa ile akıllı insanlar kendi devletlerinin menfaatlerini düşünerek fazla oynamazlar.

(Not: Eğer merak erbâbı çıkarsa, onlara cevabımız şudur: Bu satırları 1997'de daktilo edenler bu mevzuların canlı şahididirler. Bu vesile ile kitabın hazırlanmasında emeği geçen sayın Aykan K.'ye teşekkür ederiz.)

Ahlâk değerleri terk edilir de sırf dünya için serbest piyasa ekonomisi tam bir materyalist yapı içerisinde faaliyet gösterirse, bu gidişat korkarım ki, lokal düşünce ile adetâ bir mezhep ve global seyrinde bir din tutkusu gibi hüviyete bürünmekle zamanın değer hükümlerine göre kıymet kazandırılmaya çalışılırsa ahlâki çöküntü bilcümle insanlık âlemini sarar ve bu da zülfiyâre dokunur ki, Cenâb-ı Hakk'ın gazaba gelmesini temin eder. Bu hal ise cihânşümûl olarak beşeriyetin çöküşü demektir. Bunu düşünmek dahi bir cinnet hali olur!?..

Bu vesileyle şu hususu açıkça beyan ederiz ki; zâlim, hain ve gayr-ı meşru yollardan servet sahibi olmuş zenginler ile çeşitli entrikaya başvurarak haketmediği mevkiilere gelmiş imân ve inanç zaafı içerisindeki desaslar ölüm, açlık ve hastalıktan çok korkarlar. Buna dair, Kur'ân-ı Kerîm'in 16. Nâhil Sûre-i Şerifesi'nin 112. Âyet-i Celîlesi'nde Cenâb-ı Hak ibret-i âmiz olarak buyurur ki: "Allah-ü Tealâ, emniyette ve rahatta olup her taraftan bol bol rızık geldiği halde Allah'ın nimetlerine küfür eylediklerinden dolayı Allah'ın açlık ve korku libasını giydirdiği kariyye ile mesel darbeder. (Yani Allah'tan nail oldukları emniyet içinde ve rahat yaşa-

mak ve bol rızık gibi nimetlere karşı nankörlük ve küfredenler; açlık ve korku dolu bir hayata duçar olurlar.)" Devamen, 22. Hac Sûre-i Şerife-si'nin 53. Âyet-i Kerîmesi'nde de konu ile bağlantılı olarak beşerin ibret ve ders alması gereken bir ikinci emr-i ilâhiyi de kaydediyoruz: "Allah-ü Tealâ şeytanın vesvese ve ilkaatını; kalblerinde (manevi) hastalık olanlar ile kalbleri kaskatı (yani alâkasız, merhametsiz) olanlara fitne ve imtihan kıldı. Zâlimler haktan uzak olan şikaktadırlar. (Yani imânsız ve amelsiz kimseler vesvese hastalığına uğrarlar. Rahat yüzü görmezler. Zâlimlerin içi haktan gayrı şeylerle meşgul, daima ihtilâflı, huzursuz ve muazzep-tir.)"

Konu ile ilgili ve günümüzle içiçe bir Hadis-i Şerif de şöyledir: "Sizden evvel gelen ümmetlerin mahvolmalarının sebebi şu idi ki onlar, kibar olanlar bir şey çalarsa (serbest) bırakırlar, bir zavallı çalarsa cezalandırır-lardı."

Ey Allah'ın kulu, unutma ki, haramı kazanmak çok kolay, fakat yeme-si çok acı. Helâli kazanmak çok zor, fakat yemesi çok tatlı.

"İrtikâp eylediği bu zulmünden (hırsızlığından) sonra tövbe edip hâlini islâh eden kimsenin tövbesini Cenâb-ı Hak kabul eder. Allah; günahları af ve mağfiret ve kullarına merhamet edicidir." Mâide: 5-39.

İllâ ve lâkin güzel ahlâk ve
Allah rızası için halka hizmet.

VAHDET HALKASINDAN BİR MİSÂL

Hak Yolu tevhid yoludur. Birlik ve beraberliği emreder. Bu râh-ı kema-lâtta tekâmül etmeyi murad eden sâlik'e dü cihânda en çok lazım olan ir-fandır. Bu zümreye dahil olabilmesi için edep ve haya, iffet ve ismet duy-gularına sahip bulunması yanında vehme düşmemesi, eğer düşmüşse kur-tulması cihetinde gayret sarfederek, huzuru evvelâ kendisinde arayıp bul-ması elzemdir. Cenâb-ı Allah, kendinden kendine giden yolda sulûkta olan kullarını her türlü şaşkırtıcı sebeplerden korusun. Zirâ, yol uzun ve çetindir. Gerçek mânâda İkmâl-i seyr-i sulûk eyleyen bir cân Allaha tam teslimiyet üzere saf gönül ile nezaket, nezahet, nezafet sahibidir ki, bu kulunu Hak Tealâ Hazretleri şirkten ve günahdan korur. Ancak, hata ve kusuru olur ki, günlük çektiği...İstiğfar tesbih-i şerifi onu izâle ve ifnâ eder. Mânen bu hale yükselmiş bir irfan sahibini ziyaret etmek mahz-ı hayırdır.

Hakk'a kurb yani karib olmuş dervîşânı ziyaret için şart aranmaz. İster cehren, ister hafi olsun, onun hayır duasını alan veya alanlar Ulu Tan-rı'nın muhabbetine mazhar olurlar.

Bu vasfi taşıyanın haricindekiler için şartlar ne olursa olsun kadının ko-cası veya aileden bir erkek evde olmadıkça, ev sahibesi buyur etse dahi fit-neye yol vermemek bakımından erkek ziyaretçinin veya ziyaretçilerin ev-den içeri girmesi, oturması doğru değildir. Bu hususata mütedair emr-i şe-rifleri burada dercediyoruz:

28. Kasas Sûre-i Şerifesi'nin 25. Âyet-i Celîlesi: "Kadınlardan biri kâ-mil bir haya içinde yürüyerek Musa'nın yanına geldi (haya hakkında tak-dirler.)"

33. Ahzab Sûre-i Şerifesi'nin 58. Âyet-i Celîlesi: "Mümin ve mümine-leri, işlemedikleri bir şeyle eza edenler (haklarında isnad ve iftirada bulunanlar) muhakkak âşikâr bir iftirayı ve büyük bir günahı yüklendiler."

2. Bakara Sûre-i Şerifesi'nin 195. Âyet-i Celîlesi: "Ve ellerinizle kendinizi tehlikeye atmayınız."

Yine aynı Sûre-i Şerife'nin 189. Âyet-i Celîlesi: "Evlere arkalarından girmek hayır ve salah değildir. Hayır ve salâh sahibi maharin ve şehvetten sakınandır. Evlere kapılarından giriniz. "

Hadis-i Şerifler:

"Salihlerden bir çok ihvan (arkadaş) edininiz. Zira salihlerden her fert şefaât için kıyamette mezundur."

"Allah için sevişenler arş'ın gölgesi altındadırlar."

"Ziyaretinize gelenlere ikram ediniz."

"Cenâb-ı Hak bir kimsenin hayrını murad ettiği vakit onu insanların ihtiyaçlarının mercii kılar."

"Zinadan hazer ediniz (sakınınız). Zira zinada dört hal vardır. Yüzde olan cemâli nuru, rızıkda olan hayır ve bereketi giderir. Allah'ın gazabını ve uzun müddet cehennem ateşinde azabı intaç eder."

TİBB-I NEBEVÎ

Tıbb-ı Nebevîye yâni Hazret-i Peygamber'in sağlık tavsiyelerine uyulmadıkça insan nesli inkırazdan kurtulamaz.

Bu mübârek tıp tavsiyeleri çerçevesinde açıklamasını anlayacağımız dilde yaparak insan sağlığı ile alâkalı birkaç örnek verelim:

1 - İhlâs ile kılınan namaz, tutulan oruç ve Allah zikri ile ihtiyaç sahiplerine gizli - aşikâr yapılan dua ve hizmet cümlesinden iyilikler insanın psikolojik = ruhî yapısında huzur ve rahatlık temin eder. Bu da kişinin kendisinden emin olarak işini gücünü sağlam bir şekilde yapmasını ve mutlu bir aile hayatı sürmesini sağlar.

2 - Obur olma. Tam acıkmadan sofraya oturma ve tam doymadan kalk. Sabah kahvaltı yap. Öğle yemeğini ye. Akşam yemeğine aldırış etme. Zira akşam yemeğinden sonra vücut gündüz olduğu gibi yediğini yakamaz. Onun için çok hafif yemek yiyerek iktifa et.

3 - Akşam erken yat ve sabah erken kalk. Sabah erken kalkanın günü bereketli ve kendisi zinde olur.

Akşam erken yatmanın mânâsı şudur: Çirkin gece hayatından, meyhaneye ve kumarhanelerden uzak durarak hem ahlâki yönden güzel hâl üzere olmak, hem de sağlık ve sıhhat cihetinden korunmuş olmak. Boş durmayınız. Çalışınız ve helâlinden kazanınız ki, hayatınız huzurlu ve selametli olsun.

4 - Bol bol su iç. Mümkünse en azından her gün 1 saat yürüyüş yap. Aldığın gıdaların başında süt iç. Bal ve hurma ye. Çorba olarak daha ziya-

de un bulmasını tercih et. Arpa ekmeğini severek ye. Zeytin ve beyaz peyniri ihmal etme. Eğer miden sağlamsa her sabah kahvaltıdan sonra bir su bardağı çay içer gibi hakiki kekik kaynatıp iç. Eğer midende rahatsızlık varsa, kekiği balla karıştırıp iç. Zira hem kalp için, hem de beyin için son derece faydalıdır. Seni ruhi kabza sokacak şamata dan ve yersiz konuşmalardan, münakaşalardan uzak dur, bilmediğin mevzuda biliyorum deme; lüzumsuz yere münakaşaya girme.

5 - Temiz hava teneffüs etmeye dikkat et. Eğer durumun ve vaktin müsaitse senede 1 ay iyot veya yayla havası teneffüs et.

6 - Yamalı da olsa temiz çamaşır ve elbise giy; çoraplarında temiz olsun. Elini yüzünü daima beyaz sabun ile yıka.

7 - Bir diğeri de şudur: Dişlere misvâk sürülmesinin faydalarına bakınız.

1 - Dişleri pırl pırl yapar. Diş çürümesini önler. Ve ağza hoş koku = râyiha verir.

2 - Diş etlerini güçlendirir ve ağza serinlik verir.

3 - Daha mühimi, damak erimesini önler.

Misvâk erak ağacındandır. Hadis-i Şerif:

"Dişlerinizi temizleyiniz. Zirâ, temizliğin esasıdır. Temizlik ise imânı artırır. İmân da sahibini cennete götürür."

8 - Zeytinyağı hakkında:

Kur'ân-ı Kerîm: "Ve sizin için Tûr-u Sinâ'dan çıkan bir ağacı da yaptık ki o; yağ hasıl eder. Meyvesi ve yağı insanlara katık olur."

Mü'minûn: 23 - 20.

Hadis-i Şerif: "Zeytinyağı yeyiniz ve hastalarımıza sürünüz, muhakkak o mübârekdir."

Hastalık hâlinde bir hayli masrafı gerektiren bu tababet bahsine görü-lüyor ki, riayet edilirse sana hiç bir maddi külfeti olmadan sıhhat kazanmış ve onu muhafaza etmiş oluyorsun.

İşbu bilgi herkesin ihtiyaç duyacağı şekilde ihtisar edilerek verilmiş olup, aynı zamanda insan yapısı ile alâkalı olarak tıp ilmi çerçevesinde mütalaa edilmelidir.

İlâve olarak acizanem uzun zaman bizzat kendi bünyemde denedim; hiç bir menfi tesiri yoktur. Tıbben de yan tesiri yoktur.

1 - Kutb-u Zaman Şeyh Muharrem Küçük Hazretleri (1 Ağustos 1905 - 24 Mart 1983) keşif yoluyla şeker hastaları için aldıkları ve hiç bir yan tesiri olmayan yapışkan otu: Yapışkan otu, insanın elbisesine, hırkasına, kısacası sentetik olmayan giydiklerine yapışır. Bu otu böylece tanımak kolaylaşır. Câmi avlularının duvar diplerinde ve yol kenarlarında bulunur ve küçük, yeşil renkli, damarlı yaprakları hâizdir. Bir demet yapışkan otu iki litre su bir litre kalıncaya kadar kaynatılır. Sabahları aç karnına bir su bardağı ve akşamları da yemekten sonra herhangi bir saatte aynı şekilde bir su bardağı içilirse şeker derhâl düşürür. Eğer şeker çok düşerse, hasta kendisine göre pratik bir usûl ile şekerini ölçecek ve şeker normal seviyesine gelinceye kadar içmeyecek. Bu ilaca ömrünce devam edecek. Görecek ki, çok faydalıdır ve onu rahatlatacağı gibi gözlerinin kör olmasına mümkün mertebe engel olacaktır. Ve ayak parmağının da kesilmesine mümkün mertebe mâni olur.

2 - Acizanemin tavsiyesidir: Bir demet maydanoz beş dakika kaynatılır. Suyu yemekten önce her gün bir çay bardağı dolusunca içilir. Böylece, kanı temizler, böbreği takviye eder ve karaciğeri besler. İdrâr yollarını açar. Böbrek üzerindeki ince zarı da tahribattan korur. Eğer tansiyon düşüklüğü yaparsa, bir bardak tuzlu ayran içilmesi kâfidir. Devamlı içilince bünye alışır ve tuzlu ayrına lüzum kalmaz.

3 - Bir adet karnıbahar, üç - beş tane karanfil ile tuzlu suda haşlanır. Ardından soğuyunca bir tutam kadarı yenilir. Karnıbahar bitinceye kadar tarif edildiği gibi günde bir öğün yenilir. Bünyeye göre haftada, 15 günde veya 21 günde bir tane yemek kifayetlidir. Bu gıda karaciğeri besler ve kanı temizler. Aynı zamanda ciltte yüzde bulunan küçük yağ tomurcuklarını ve göz kapakları üzerinde bulunan yağ zerreciklerini izâle eder. Bünyeye göre vucuttaki bazı kaşıntıları da yok eder. Hülâsaten, cildi temizler ve parlatır. Böylece o Allah kulu o sıkıntıdan kurtulur. Başka ilaca gerek duyulacağını sanmıyorum.

4 - Günde üç-beş adet hurma yeyiniz. Hurma sinir sistemini düzeltir. Zirâ hurma nimeti üzerinde Hazret-i Peygamber Efendimizin nazarı vardır.

5 - Çocuklarınıza kemik suyu içiriniz. Zirâ çok yararlıdır. Çocuğun gelişmesi bakımından kemik teşekkülâtını güçlendirir ve büyüdüğü zaman ona pek çok hastalığa karşı bağışıklık kazandırır.

İllâ ve lâkin güzel ahlâk ve
Allah rızası için halka hizmet.

HELÂL VE HARAM (Mübah ve Memnû Fiiller)

Bu bölümde ehemmiyetine binaen dercedilmesinde fayda görülen bazı bahislere mütedair Ayet-i Kerîmelere dikkat çekmek istiyoruz.

Sağlığa Muzır Gıdalar ve Haram:

"Ey insanlar, yeryüzünde helâl ve iyi olarak mevcut şeylerden yeyiniz. Şeytanın eserine tâbî' olmayınız (haram ve muzır şeyler yemeyiniz) çünkü o size âşikâr ve malûm düşmandır." Bakara: 2 - 168.

"Size ölmüş hayvan, akmış kan, domuz eti, Allahdan gayri için (putlar için) kesilen (Kurban eti), münhanıka (ya'ni boğazı sıkılarak boğulmuş hayvan eti) ve mevkuza (ya'ni başına veya bir tarafına vurularak öldürülmüş hayvanın eti) ve mütereddiye (yüksekten düşerek ölmüş hayvanın eti) ve ennaflha (yâni diğer bir hayvanın boynuzu ile vurularak telef olmuş hayvanın eti) ve canavar tarafından kısmen yenilerek telef edilmiş hayvanların yenmesi haram kılındı. Ancak bunlardan daha ölmeden yetişilerek zebh olunan (kesilen hayvanların eti) haram değildir. (Nasb) (putperestlik devrinde kurban kesmek için Kâbenin etrafına dikilen üçyüz kadar taş) üzerinde kesilen, ve (ezlâm) (putperestlik devrinde fal için kullanılan üç küçük ok) ile tefe'ül haram olundu. Bunlar fisk'dır. Bu gün kâfirler, sizin dininizden ye'se düştüler; onlardan korkmayıp benden korkunuz. Bu gün dininizi sizin için ikmâl ettim ve üzerinize ni'metimi tamamladım. Ve size Din olarak İslâmı razı olup ihtiyar eyledim. Günaha meyl ve kasdı olmayarak bu haram kılınan şeylerden yemeğe muztar olan kimseye (günah yoktur.) Muhakkak Allah mağfîret ve merhamet edicidir." Mâide: 5-3

"De ki: Bana (Kur'ânda) vahyolunan yiyecek şeylerden, haram edilmiş (şunlardan gayri) bir şey bulmadım: Ölü (eti), akıdılmış kan, domuz eti; ki bunlar murdar şeylerdir." En'âm: 6-145

"Ancak size ölü eti, kan ve domuz eti, Allahtan gayri için kesilen kurban eti haram kılındı. İsyân ve hudûdu tecavüz kasdı olmayarak bunlardan yemeğe muztar olana Allah mağfiret ve merhamet edicidir" Nahil: 16-115

"Muhakkak şeytan; şarap ve kumar ile aranıza buğz ve adâvet koymağı, ve sizi Allahı zikirten ve namaz kılmaktan men'i murad eder, artık bunları sona erdirmez misiniz? (Bunlara bir nihayet vermez misiniz?)"

Mâide: 5-91

"Size ölü (eti), kan, domuz eti ve Allah'tan gayrиси için kesilen şeyler haram kılındı. An-kasdin ve Allahın emrine tecavüz maksadiyle olmıyarak bunlardan yemeğe muztar ve mecbur kalan kimse için günah yoktur."

Bakara: 2-173

Hadis-i Şerifler:

"Kim ki boş, kuru ve çorak bir yeri ıslah ve ıska ve ekip biçerek ihya ederse ecre nail olur. İnsan ve hayvan oradan faydalandıkça ihyâ edene sadaka yazılır."

"Sadakanın en üstünü su içirmek ve sulamaktır."

"Sahrada halkın gölgelendiği ağacı keseni Allah baş aşağı cehenneme kor."

"Kıyamet kopsa ve o zaman elinizde bir hurma fidanı bulunsa ve gücünüz de yetiyorsa onu dikmekten vazgeçmeyin."

"Deccâln zuhurunu işittiğinizde bile elinizde bir hurma fidanı bulunsa derhal onu dikiniz. Zirâ, insanlar deccâldan sonra da yeryüzünde yaşayacaklardır."

"Yola doğru uzamış bir diken dalını izale edenin geçmiş ve gelecek günahlarını Cenâb-ı Hak af buyursun."

"Umumi yollar için (asgari) yedi arşın genişlik ayrılması hakkında." Yolların genişliği hakkında 1400 sene önce buyurulan bu mübârek kelâmı biz üç mânâda ifade ediyoruz:

- 1 - Asgari olarak, yedi arşın yani 5 m. 60 cm.
- 2 - Vasat olarak, ondört arşın yani 11 m. 20 cm.
- 3 - Azami olarak, 21 arşın yani 16 m. 80 cm.'dir.

Ey insan! 1400 sene önceye nazaran senin ilminin şimdi nerede olduğu, bu hesaba göre yolların dar ve daracık olmasından belli. Hazret-i Peygamberi abdestsiz ağzına alma.

Belediyelere ve şehir planlayıcısı mimar ve mühendislere ithaf olunur.

"Bir müslim yoktur ki envai hububat eksin ve sebze yetiştiresin veya ağaç diksin de, onun hasılatından kurtlar, kuşlar, hayvanlar ve insanlar yedikçe (iyi) amelleri defterine sadaka yazılmasın."

"Çoban, ziraat, av köpeğinden mâda yanında lüzumsuz köpek tutmanın memnuiyeti hakkında..."

Binicilik ve yüzücülük hakkında:

"At yarıştırmak helâldir."

"Çocuklarınıza hüsn-ü hat (yazıyı güzel yazmayı), yüzücülüğü ve maniler atlamayı (geliştiren) talimleri öğretiniz."

"Evlâdınıza suda yüzmeyi ve atış maharetini talim ediniz."

Hanımlar hakkında:

"Kadınları dövmeyiniz."

"Cenâb-ı Hakk'ın en ziyade gazab ettiği helâl şey; talaktır (boşanmadır)"

Ey insan! Bu Hadis-i Şerife dikkat kesil ve asla boşanmayı düşünme. Çünkü, devletin temelini sağlam tutan aile birliğidir. Eğer çaresiz kalır boşanmak hasıl olursa, adaletli davranılmalı, fakat, boşanmak için asla suni sebepler icat edilmemelidir.

Dilenmek hakkında:

"Eğer bilseniz dilenmekte neler vardır, hiç kimse birinden bir şey istemek için bir adım atmazdı."

"Yoksul ve ihtiyacı olmaksızın dilenen kimsenin alıp yediği şey ateştir."

"Dilenciler; dilenmekteki zillet ve hakirliği bilselerdi bunu katiyen yapmazlardı."

İntihar hakkında:

"Ölümü dilemeyiniz."

Zâlim hakkında:

"Bir insan bilirse ki bir kimse zâlimdir ve o kimseye yardım için birlikte yürürse İslâmiyetten çıkar."

"Eğri gördüğün bir şeyi elinle doğrult. Buna gücün yetmezse dilinle doğrult. Buna da gücün yetmezse kalbinle doğrult. Fakat kalbinle doğrulttuğun, elin ve dilinle doğrulttuğun kadar makbul değildir. Zirâ kalpten geçen bilinmez ki..."

Ayrıca şu Hadis-i Şerifleri dercedelim:

"İsmim zikredilirken salavât getirilsin. Bana bir salavât getirene Cenâb-ı Hak on salavât getirir."

Bir diğer Hadis-i Şerif:

"Bana bir kere salavât gönderenlere Cenâb-ı Allah on defa rahmet eder."

Salavât:

"Allahümme sâlli alâ Nebiyyinâ Muhammed ve alâ âl-i Nebiyyinâ Muhammed."

Mevzu ile ilgili olarak Kur'ân-ı Kerîm'in 33. Ahzâb Sûre-i Şerifesi'nin 56. Âyet-i Kerîmesi şöyle buyurmaktadır:

"Allah-ü-Tealâ ve melekleri Nebî üzerine salât getirirler. (Yâni Allah; Hazret-i Muhammed'i rahmetle anar ve melekler; onun hakkında Allah -tan rahmet dilerler.) Ey îmân edenler, onun üzerine (Hazret-i Muhammed Efendimiz hakkında) salât-ü selâm getiriniz. (Yâni, Ya Rabbi, Hazret-i Muhammedi rahmetinle ve selâmetinle yâd et - Yâni Hazret-i Muhammede rahmet ve selâmet ihsan buyur, deyiniz.)"

Bilgi: İsteyen herhangi bir Allah kulu durumuna göre günde 70 adet veya 40 adet, ya da 21 adet yahut 12 adet salavat-ı şerife getirerek Hazret-i Peygamber Efendimize hediye edebilir.

Hediyeyi şöyle yapabilir: "Ya Allah'ım, getirdiğim (...) bu selât-ı selâmlardan hasıl olabilecek sevabı Peygamber Efendimiz Hazret-i Muhammed Mustafa (SAV)'in Ravza-i Mutahharralarına hediye etmek niyetindeyim. Kabul ve vaslını lütuf ve kereminden dilerim."

Not: İstersen kendi bildiğin gibi hediye edebilirsin.

İllâ ve lâkin güzel ahlâk ve
Allah rızası için halka hizmet.

HAKİKÂT: İSTIFÂ**İlâhi**

Allah Allah Hu Allah
 Muhammed Resulûllah
 Allah Allah Hu Allah
 Ali Velîyullah

* *

Allah Allah Hu Allah
 Veysel Karani Sırrullah
 Allah Allah Hu Allah
 Ehl-i Beyt Mahbûbullah

* *

Allah Allah Hu Allah
 Hak Dîvan'da eyvallah
 Dedi Derviş Faik'im
 Lâ ilâhe illâllah

Ey sâlik, tekrarlıyoruz: Dâll Esmâsı'nın fevkâlade faal olduğu nadir asırlardan birini yaşıyoruz. Ahlâken tefessüh etmiş ve cehennemini sırtında taşıyan kalbi fosseptik çukuru bir diğer tabirle lağım deryası olmuş, şol mermer yürekli müstehzi tavırlı merhametsiz kimselerden uzak dur. Hak Tealâ 17. Esrâ Sûre-i Şerifesinin 84. Âyet-i Kerîmesi'nde "De ki, herkes yaradılışına göre hareket eder. O halde kimin daha doğru yolda bulunduğunu Rabbin daha iyi bilir" diye buyurmaktadır.

Bilelim ki, Yaradılıştta her varlık kendi istidadını taşır. Buna dair ifademiz şudur:

Muradı Allah olanın dilinden Allah düşmez.

Dileği Firavn olanın da dilinden dünya düşmez.

Kâmil insan zâtı'na sıfatının secde ettiğini müşâhede edendir.

Yeri gelmişken kaydetmekte fayda vardır ki, ne din elden gidiyor, ne de Kur'ân kayboluyor. Zirâ, Kur'ân-ı Kerîm mukaddes Allah kelâmı olup, İslâm Dini de yine Allah'ın biricik Dini olarak zaten kendi himayesindedir. Asırlardan beri söylenegelen "Din elden gidiyor" sözü safsata bir ifade ve lüzumsuz bir heyecândır. Din bir cevher-i ilâhidir. Hiç bir yere de gittiği yoktur ve aynı ile yerinde durmaktadır. Kısmetlisi bu ilâhi cevherden istidadı kadar nasibini alır ve kazanır. Evet giden var - gidenler var. Aslında ise sıraya dizilmiş yavaş yavaş mecburî istikâmette "ircâ" emrine tâbi olarak sırtlarındaki cürümlerine göre çeşitli günah dereceleriyle nice gidenler var. Bu hususta 7. Âraf Sûre-i Şerifesi'nin 182. ve 183. Âyet-i Celîlelerinde bildirildiği üzere, "Âyetlerimizi yalan sayanları, bilmeyecekleri bir surette yavaş yavaş helâke yaklaştıracacağız. Ben onlara mühlet veririm, şüphe yok ki benim onların hakkındaki gizli muamelem takat getirilmeyecek kadar ağırdır." Aynı şekilde, 68. Kalem Sûre-i Şerifesi'nin 44. Âyet-i Celîlesi'nde şöyle buyrulur: "Bu sözü yalan sayanları, sen bana bırak. Biz, onları anlamayacakları bir yolda azar azar azaba yaklaştıracacağız."

Öyleyse, yazık değil mi, dünya hayatında geçirdiğiniz bunca boş dolanmalara ve ömür tükettiğin zamana. İslâm Diniyle ve Kur'ân-ı Azimüşşân'la uğraşa uğraşa ömrünü bitirdin. Şiddetli azaptan başka bu sana ne kazandırdı. Oysa ki din yerli yerinde durmaktadır ve ezelden ebede de yerli yerinde aynen duracaktır. Bilesin ki bu din ve bu mukaddes

kitap nice Firavun'u, Nemrud'u ve Yezid'i helâk etmiştir! Kur'ân-ı Kerîm'in 69. Haka Sûre-i Şerifesi'nin 27. Âyet-i Celîlesi'ndeki hüküm açıktır: "Keşke ölüm hayatıma nihayet verseydi." Vaziyet budur. Akıllı ol ve ömrünü çürütme!..

İşte, hayatın bitti. Hiç bilmediğin meçhul bir âlemin yolcusu oluyorsun. Zararın, ziyanın şimdi sana gösterilecek. Bu mevzuda Kur'ân-ı Kerîm'in 103. Asır Sûre-i Şerifesi'nin 1 ilâ 2. Âyet-i Celîlelerine iyi kulak ver: "Asır, dehr veya zaman ile kalem ederim ki insan (tabii temayülleri cihetiyle) hüsrân ve ziyandadır."

Vesile teşkil etmişken, gerçek mânâda asır nedir bunu ihtisaren tarif etmiş olacağız: Asır; takvim yılına göre hesap edilmiş olup halkın bildiği gibi dalya yani 100 sene değildir. Bu galattır, yani yanlıştır. Asrın, ciddi lugatlerde meselâ büyük lugâtlerin başında gelenlerinden Şemseddin-i Sami Bey'in Kamûs-ı Türkî'sinde mânası şöyledir: Müddeti belli bir zaman değildir diye ifade ediliyor. Tarihin her 100 senesine asır demek doğru değildir. 100 sene denilmesinin sebebi gerçek mânâda değil, dünyevi muamelât bakımındandır. Bu ise gerçeği ifade etmez. Asıl asır ise 2 Gavs arasında geçen devredir. Bu devre 1 saat, 1 gün, 1 ay, 1 yıl, on sene ve 12 sene olduğu gibi daha ziyâde de olur. Bunun tamamlayıcı bilgisi Hazret-i Pîr Seyyid Abdüsselâm kitabınının 309. Sayfasında mevcuttur.

Bu vesile ile Gavs-ı Âzam Hazret-i Pîr Seyyid Abdüsselâm kitabımızın 8. ve 9. sayfalarında sehven çıkan ifadeler şu şekilde düzeltilmelidir:

"Ömer Fevzi Mardin Hazretleri, kızgın çölde ve harareti güneşin altında, Hazret-i Pîr'e edeben ve hürmeten ziyaretlerini beşyüz metre uzaktan yaparlarken, Cenâb-ı Pîr'in buyurunuz demesi üzerine Türbe-i Şerife yürümüşler ve elli metrelik mesafeyi ise dizleri ve elleri üzerinde katederek Türbe-i Şerifin eşiğine başını koymuşlar, vaki davet üzerine de huzur-u şerife dahil olmuşlardır."

(Not: Aynı kitabın 5. sayfasında Hazret-i Pîr Seyyid İbrahim Dessukî Efendimizin bir dizgi hatası neticesi çıkmamış olan Gavs-ı Âzamlığı mübârek adının başına mutlaka eklenmelidir. Vesile teşkil etmişken arzederiz ki; Pîran-ı İzam Efendilerimiz Hazerâtı zaten kendi asırlarının, bir diğer deyimle kendi devirlerinin Gavs-ı Âzamı'dır. Çünkü, Pîran-ı İzam Hazerâtı Kurucu Pîrlerdir.)

Yâ ey evlât! Allah'a makbul kul olmanın yolu ıstıfadan geçer. Bunun bir başka anahtarı mevcut değildir. Dilini küfrün her türlüşünden, has-saten yalan ve inkârdan, gözlerini ve kulaklarını fitneden, elini rüşvet ile hırsızlık ve darptan; belini zinadan; kalbini hasetten; aklını fikrini kötü duygu ve düşüncelerden zinhar koruyasın. Bu meyanda tefecilik gibi in-sanoğlunu perişan edecek haram kazançtan ve aile yapısını yıkacağı gibi, işgücünden mahrum etmekle kalmayıp, şeref, itibar ve haysiyeti de yok ederek, cemiyet içerisinde kişiyi zillete düşürecek işret ve uyuşturucu belasından uzak dur. Bu hususta Seyyid-ül Kainat Efendimiz, Hadis-i Şeriflerinde sırasıyla, şöyle buyuruyorlar. "Müminde her huy olabilir, yalnız hiyanet ve yalancılık olamaz." Bir diğer Hadis-i Şeriflerinde ise "Üm-metimden yalancılar, deccâllar vücuda gelir. (Zâhirde insanları irşad ve ıslah edici görünüp hakikatte doğru yoldan ayartanlar meydana gelir)." Ve devamen diğer bir mübârek kelâmlarında da "Yalan söyleyenler ekiden mel'undur."

Haset hakkındaki Hadis-i şerif ise "Ateş, odunları nasıl yiyip kül ederse, gıl ve hased dahi insanın hasenatını (iyiliklerini) öylece izale eder. (yok eder)." Bir diğer kelâm-ı şeriflerinde "İmân ile hased bir kalpte asla birleşmez." (El hasud lâ yesud) Yani, hased edene dünya ve âhirette sevinç olmadığı gibi, hasut her iki dünyada da hüsrandır.

Yalan tarlasına tohum atma!

Fesat tarlasında ekin biçme!

Fitne tarlasında harman savurma!

Kin tarlasında eğlenme!

Zâlim ve kâtil ile dost olma!

Zani ile alâka kurma!

Mürai ile yola çıkma!

Müfteri ile hemhâl olmâ!

Ola ki sonra telafisi güç zarar görmüş olmayasın! Bu hâlde olanlar şey-tanın dostudur ve iblis de bunlarla beraberdir.

Fitne ve tefrika ile alâkalı Hadis-i Şerif ise şöyledir: "Tefrika sokan bizden değildir." Ve öbürü: "Bana ne oldu ki, sizi fırka fırka tefrikaya düşmüş görüyorum."

Gıybet bahsindeki Hadis-i Şerif şudur: "Gıybeti edenle dinleyen günaha ortaklırlar."

Kur'ân-ı Kerîm'in 104. Hümeze Sûre-i Şerifesi'nin 1 ila 3. Âyet-i Celîleleri: "İnsanları arkalarından çekiştirenlerin, yüzlerinden istihza ve zem edenlerin vay başına. O (ki) malı toplayıp idhar (istif) eder. Ve malının kendini dünyada ebedileştireceğini hesap eder."

Ey sâlik! Peygamber Efendimiz "Fenalık eden cezasını dünyada çeker" diye buyurmuştur. Seni bu dünyada da ukbâda da kurtaracak olan illâ ve lâkin güzel ahlâktır. Güzel ahlâk; ulviyet - kudsiyet; edep - haya; ilim - irfan ile adâlet, hakkaniyet, müsavat, merhamet, af ve muhabbettir. Güzel ahlâkın tek kelime ile tarifi "ihlastır." Diğer tarifi de: "teslimiyettir." Tek kelime ile bir diğer tarifi de: "adâlettir". Çoğul tarifi: "hak ölçüler çerçevesinde gerçek tevazû ile Allah rızası için Allah kullarına hizmettir." Meyvası şudur: "Ahde vefâ göstermek. İlâhi rıza ancak bu surette tahsil edilebilir." El-Hak.

Güzel ahlâk ile ilgili Hadis-i Şerifler:

"İmânın kemâli güzel ahlâktır."

"Sizlerden cennette bana arkadaş olacak olan kimse, dünyada güzel ahlâka mâlik olanlarıdır."

"Allah'a en sevgili olan kul, ahlâkı en iyi olandır."

"Müminlerin en faziletlisi ahlâkı en güzel olanıdır."

Büyük Evliyâ'dan Pîr makamında Bayezîd-ı Bestâmi Hazretleri evlere çerçeve içerisinde asılacak kadar değerli yüce insan vasfının tarîkât-ı şeriflerin üzerine doğan bir hakikât güneşi gibi olduğunu şöyle ifâde buyurmaktadır:

- 1 - Herkese ve canlı mahlukata şefkât ve merhametde güneş gibi ol.
- 2 - Kimsenin ayıbını görmemekte gece gibi ol.
- 3 - Kendini herkesten aşağı görmekte yer gibi ol.
- 4 - Hiçbir şeye hiddetlenmemekte ölü gibi ol.
- 5 - Cömertlikte, sehâvette akarsu gibi ol.

Ey Allah'ın kulu! Eğer Hakk'a makbul olmak ve halka hizmet etmek

istiyorsan Allah kullarının hata, kusur, ayıp ve mahcubiyetiyle uğraşacağına boy aynasının karşısına geç ve o aynada kendi noksanlarını görüp, bir ömür boyu onları temizlemeye çalışırsan acaba vakit bulabilip de başkalarının noksanlarını görebilecek misin? Elbette göremezsin. Bilesin ki, kendine hizmet aynı zamanda başkalarına hizmettir. İbâdetlerin en mükemmellerinden birisinin hizmet olduğunu asla unutma.

Kur'ân-ı Kerîm'in 91. Şems Sûre-i Şerifesi'nin 9. Âyet-i Kerîmesi'nde buyurulmaktadır ki, "Nefsini pâk ve temiz eden muhakkak felâh buldu." Devamen, 27. Nemil Sûre-i Şerifesi'nin 59. Âyet-i Kerîmesi'nde ise "De ki: Allah'a hamd olsun ve ıstifâ eden kullarına selâm (selâmet olsun.)" diye bildirilmektedir. Bunun yanı sıra Cenâb-ı Hak, bir Hadis-i Kudüsünde "Beni ne yer ne gök kendine sığdıramadı, ancak beni muttaki ve naki (pâk) ve vera' ehli (fena şeylere perhizli) kulumun gönlü sığdırdı." diye haber veriyor. Mevzuun Ruh-ül Kudüs'le alâkası bakımından Hazret-i Ömer'in oğlu Resulullah Efendimize "Yâ Resûllallah, Allah nerede? Yerde değil, gökte değil" diye sual ettiklerinde Peygamber Efendimiz cevaben buyurmuşlardır ki: "Mü'min kullarının kalbinde." Ayrıca Kur'ân-ı Kerîm'in, 8. Enfâl Sûre-i Şerifesi'nin 2 ilâ 3. Âyet-i Kerîmeleri'nde mü'minin vasıfları şöyle anlatılır: "Mü'minler şunlardır ki; Allah-ü Tealâ zikir olundukta kalpleri titrer ve âyetleri okunursa imânları artar ve Rablarına tevekkül ederler. Namazlarını kırlarlar, kendilerine rızık eylediğimiz şeylerden infak ederler. (Muhtaçlara yedirirler)" Mevzuun mütemmim cüzü olarak, Cenâb-ı Hak, müminlere tebşiratını 17. Esrâ Sûre-i Şerifesi'nin 7. Âyet-i Kerîmesi'nde "Eğer iyilik ederseniz kendi nefsinize iyilik edersiniz; fenalık ederseniz yine nefsinizedir" diye buyurduktan sonra 5. Mâide Sûre-i Şerifesi'nin 32. Âyet-i Kerîmesi'nde "Bir nefsi katleden sanki bütün insanları katletmiştir (kısas veya yer yeryüzünde fesad çıkaranları tenkil sebepleri müstesnâ). Bir insanı ihyâ eden (kurtaran) da sanki bütün insanları ihyâ etmiştir" emri mevcuttur. Bu meyanda Kur'ân-ı Kerîm'in 2. Bakara Sûre-i Şerifesi'nin 277. Âyet-i Kerîmesi'ne hususiyle dikkat edelim: "İmân eden ve salih ameller işleyip namazını kılan ve zekâtını veren kimselerin ecr-ü mükafatı Rabları indinde olup, onlar için ne yarının endişesi ile korku ve ne de geçmiştekine teessüfle hüznü vardır."

Yukarıda da belirttiğimiz gibi, Rahman ve Rahim olan Allah, kullarının günahkâr olmamaları için bir rahmet vesilesi olarak Velâyeti gizli tutmuş

ve âşikâr etmemiştir. Eğer âleniyete vursaydı yeryüzünde günahsız insan kalmazdı. Onun içindir ki, Cenâb-ı Hakk başta Fahr-i Âlem Efendimiz olmak üzere Nebi-i Mürsel'i Risalede, âleni olarak göndermiştir. Dikkat edile ki, Peygamberleri tasdik etmemek küfr-ü azimdir ve hesabı da çok ağırdır.

"Lâ hükmü illâ Lillâh" yani Hükmü ezelden ebede bâki olan O Allah'dır ki, hiçbir mahlûkunu birbirinden ayırmaksızın güneşi gündüz, ay'ı gece, bilcümle yarattığı varlıkların üzerine doğdurur.

Baştaki Birinci "Huwallahüllezî lâ ilâhe illâ Hüve" Esmâ-i Hüsnâ'sına işaretle Kur'ân-ı Kerîm'in 43. Zuhraf Sûre-i Şerifesi'nin 84. Âyet-i Celilesi'nde şöyle buyuruluyor: "O Allah'tır ki, semâ'da ilâh, arz'da Allah'dır." Şimdi ya ey kendini ilâh ilan eden veya Tanrılık davasına kalkışarak câhiller câhilliği, gafiller gafilliği ile menfide noksanlığını ikmâle çalışan müşrik = sapık! Sen bu isteğini yanlış zeminde arıyorsun. Kur'ân-ı Kerîm'in 25. Furkan Sûre-i Şerifesi'nin 43. Âyet-i Kerîmesi'ndeki "Hevâsını ma'bud edinen kimseyi gördün mü?" ihtarı şerifine dikkat edelim. Zirâ, arş'ta yapacağını arz'da yaptır. Çünkü, arş-ı âlâ rûhanidir ve orada ceset yani madde yoktur ki toprağın bol olsun. Arz fenâ dediğimiz çöplüktür. Cenâb-ı Hak kullarının ne hal üzere olduğunu bihakkın bildiği için 42. Şûra Sûre-i Şerifesi'nin 11. Âyet-i Kerîmesi'nde de "Onun misli gibi bir şey yoktur." diye beyân etmektedir.

Halbuki varlığı kendiliğinden mevcut evvelsiz ve âhirsiz olan ilâh ölmez, yaşlanmaz, cildi pörsümez, hastalanmaz ve her dediğini yaptırır. Çünkü, zevâlsizdir ve yegâne irâde-i külli sahibidir. Kur'ân-ı Kerîm'in 19. Meryem Sûre-i Şerifesi'nin 93 ve 94. Âyet-i Celileleri'nde buyurulduğu üzere, "Çünkü, göklerde ve yerde olanların cümlesi; ancak Allahın kulu olmakla iftihar ederler. Onların sayısını ve miktarını birer birer (Allah) bilir." Bütün bu delillere rağmen ey Tanrılık iddiası gülünçlüğüne düşmüş biçâre! Gör ki, sen ölüyorsun, yaşlanıyorsun, pörsüyorsun, hastalanıyorsun, her istediğini de yaptıramadığın gibi ne çocuğa, ne deliye söz geçiremiyorsun. Halkiyatta bulunarak bir karınca dahi yaratıp, onun rızkını veremediğin gibi yaşatamıyorsun da. Demek ki, sen yaratılmış zevâli olan herhangi mahlûktan birisin. Kur'ân-ı Kerîm'in 52. Tûr Sûre-i Şerifesinin 35 ilâ 36. Âyet-i Kerîmeleri'nde şöyle buyurulmaktadır: "Onlar yaradan-sız, kendi kendine mi halk olundular. Yoksa kendi kendilerini mi halk et-

tiler. Göklere ve yeri onlar mı yarattılar. Evet onlar tefekkür edip düşünmezler mi ki anlayalar."

Sen, hesabı badehu görülmek üzere gideceğin o meçhul âleme kesilecek biletini bekleyen nefs-i emmâre dediğimiz azgın nefis atına binmiş boşuna dolaşan ve bizzat kendine karşı zavallı ve acımasız bir zâlimsin. Ayrıca, Kur'ân-ı Kerîm'in 4. Nisâ Sûre-i Şerifininin 143. Âyet-i Celîlesi'nde de "Allahın yolunu şaşırttığı kimse için hak ve sevaba götürür yol bulamazsın" diye buyurulmaktadır. Öyle ise sen derde devadan gayri kendisinde ne ararsan bulunur bir yalancısın. Milletler Mitolojisi'nde seni ayak altında ezip geçecek ne Firavunlar, Nemrutlar, Neron'lar, yalancı cenneti kuran Şeddatlar ve müstebit câniler ile Yezitler geldi geçti. Yine, Kur'ân-ı Kerîm'in 28. Kasas Sûre-i Şerifininin 38. Âyet-i Kerîmesi'nde "Fira'avn; ey cemaatim, ben sizin için benden başka bir ilâh bilmem (dedi)" diye buyuruluyor. Onlara nazaran sen pek cılızsın. O Kafirler zümresi dahi yaşadıkları devirlerin şartlarına göre cevher-i aslisi ortada duran mukaddesata zerre kadar zarar verememişlerdir. Hal böyle olunca, sana bir soru sorayım. Neticesinin ne olduğunu vakıf olmadığın gideceğin o meçhul âlemin dehşet veren manzarasını eğer bir bilseydin acaba ne yapardın?

Senin ilâhlığın doğarken bir nefes almak, ölümlük bir nefes vermek kadar kısa ve basittir. Bunu tefekkür eylemen doğruyu bulman için sana yeterli bir yardımdır. Boş dâvanın semeresi onun ancak Azrail'i olur. Unutma ki, Kur'ân-ı Kerîm'in 3. Âl-i İmrân Sûre-i Şerifininin 145. Âyet-i Celîlesi'nde "Bir nefis'e Allahın izni olmadıkça ölmek yoktur" diye buyrulur.

Ey evlât! Doğum ölümün garantisidir. Ölüm ise saadet veya felâketin senedir. Bir başka ifade ile ölüm; ölümsüzlük hayatının başlangıç noktasıdır. Ey insan, bu gerçeği iyi düşün. Zira bahsettiğimiz mitoloji hayatı değildir. Bir rahmetli Rûfâî dervişinin sözünü nakledeyim: "Ana rahminden çıktım pazara, aldım kefeni, döndüm mezara." Şimdi sen uygunluğu cihetiyle bunu düşünerek çalış ve yaşa.

İnsan ömrünün kısalığını şöyle tarif edelim: Doğarken nefes alır, ölümlük nefes verir. İşte, insan ömrü dediğin Allah'ın iki avucu arasındadır ve hatta iki şahadet parmağı arasındadır. Kur'ân-ı Kerîm'in 21. Enbiyâ Sûre-i Şerifesi'nin 35. Âyet-i Kerîmesi'nde buyurulduğu veçhile "Her

nefis ölümü tadicıdır." İnsan ölünce üç hal üzere bulunur. Ya azaptadır, ya uykudadır, ya sefadadır. Hesap günü insanın hangi hal üzere bulunacağı anlaşılır. İşte, Kur'ân-ı Kerîm'in 2.Bakara Sûre-i Şerifesi'nin 123. Âyet-i Celîlesi'nde bu hususta şöyle haber veriliyor: "Ve bir nefsin diğer bir nefis için hiç bir şey ödemeyeceği, ondan bedel ve fidye kabul olunmayacağı ve ona bir şefaatin faidesi olmayacağı ve onlara yardım edilmeyeceği günden korkup sakınınız." Bu mevzu ile alâkalı olarak Hazret-i Peygamber Efendimiz iki Hadis-i Şeriflerinde; "Özürcü olma" ve "sonunda özür dilemeye mecbur olacağın her işten sakın" diye uyandırıyorlar. Çünkü, Cenâb-ı Hak 78. Neba Sûre-i Şerifesi'nin 17 ilâ 20. Âyet-i Celîleleri'nde ihtar-ı ilâhisini şöyle yapmaktadır. "Fasıl günü (kıyamet günü) mahlûkatın haşr-ü cem'ine miaddır. (Yani buluşma günüdür.) Sûra üflendiği günde takım takım gelirsiniz. Ve semâ o gün açılıp kapılar olur. Dağlar havada yürütülüp nihayet serab gibi hiç namevcud haline gelir."

Hüseyin Hallac-ı Mansur Hazretleri "Enel Hak" dediği için şehid edildi. Yoksa, "Ene Bâtıl'mı deseydi de Hak'tan mı uzaklaşsardı! Devrinde yaşayanlar bu mübârek kelâmın ifade ettiği mânâyı idrâkten âciz idiler. Ancak, ekmel-i ıstıfâ eylemiş Tanrı dostları "Enel Hak" diyebilir. Bugün dahi Enel Hak diyen var. Ama; yerde gökte ve arasında envai çeşit vasıta gürültüleri ve sair şamata sebebiyle duyan yok!..

Ey Allah'ın güzel kulu! İnsan bir âyettir. Kendinden kendine tâbidir. Dersek, bundan ne anlaşılır? Eğer "Ben Hakk'ım" dersen yaratılmış bir mahlûk olarak Hakk'ın emrinde olduğunu unutan azgın nefisine tâbi kendine ve başkasına zararlı birisin. Eğer "Özüm Hakk'a bağlıdır. Ben halkı teşkil eden bir kulum" dersen halkta Hakk'ı arayan saadetli bir kimsesin demektir. Çünkü, aslına sadık dünyâ hayatında iken halk arasında Hakk'ı arayan bizâtihi nefis terbiyesine girmiş oluyorsun. Öyle ise, sen ahde vefâ eden sadıklardansın. Cennette nice sayısız nimetlerden dünya hayatında iken nasib almış müjdeli kimselersin. Bu hususta Kur'ân-ı Kerîm'in 2.Bakara Sûre-i Şerifesi'nin 223. Âyet-i Kerîmesi'nde "Ve Allah'a ittika edip Cenâb-ı Hakka mülâki olacağınızı biliniz. Ya Muhammed mü'minleri tebşir et." Diye buyurulmaktadır ve yine Kitab-ı Mukaddesimizin 6. En'am Sûre-i Şerifesi'nin 38 ve 39. Âyet-i Celîleleri'nde şöyle bildirilmektedir: "Yerde yürüyen hiç bir hayvan veya iki kanadı ile uçan hiç bir kuş yoktur ki sizin gibi ümmetler olmasınlar. Kitabda hiç bir şeyi noksan

bırakmadık, cümlesi Rablarına haşrolunurlar. Âyetlerimizi tekzib (inkâr) edenler; karanlıklarda sağırılar ve dilsizlerdir. Allah dilediğini yolundan şaşırtır. Ve dilediğini de doğru yol üzerine kılar."

Hakikat İlmi İrfan adlı mübârek kitabın 133. ve 134. sahifelerindeki Tasavvufi Taâlmî'nin (ilim) bahsinde (Allah sırrını takdis buyursun) Hazret-i Pîr Seyyid Abdüsselâm El - Esmer dört maddelik mühim bir konuya temas buyuruyorlar.

Şöyle ki:

Yüksek nasihatlerin en müessirlerinden biri de eslâf büyüklerinden yâni Eslâf-ı İzâm dediğimiz İslâm'ın ilk asırlarında yaşamış büyük âlimlerinden bir zâtın şu kelâmlarıdır. Okuyoruz:

1- Lâ ilâhe illâ ente.

Gam ve hüznülere giriftar olan mü'min niçin (lâ ilâhe illâ ente) demeğe başlamaz?

Bu duaya devam eden Hazret-i Yûnus Aleyhisselâm maksadına ermiştir. Cenâb-ı Hak duasını kabul ve kendisini gamdan halâs ettiğini tebşir buyurmuştur.

2 - Hasbinallah ve nîmel vekîl.

Bir korkuya giriftar olan mütevekkil kul niçin (Hasbinallah ve nîmel vekîl) diye arzı münacat etmiyor?

Halbuki bu suretle dergâhına tazarru' eyleyen ashab-ı güzîn haklarında Allah kendilerinin kurtarıldıklarını beyan buyurmaktadır.

3 - Efvaz emri ilâllah.

Düşmanlarının hiylesinden korkan kimse, niçin: (Efvaz emri ilâllah) (işimi Allaha havale ettim) demiyor?

Halbuki Cenâb-ı Hak bu suretle Allahına işini tevfiz (havale) eden bir mü'mini vikâye buyurduğunu Kur'ân-ı Kerîm'de ilân buyurmaktadır.

4 - Maşaallah lâ kuvvete illâ billâh.

Cenneti ve ebedî hayatın nimetlerini isteyen uyanık bir insan; nasıl olur da bu nimetlere nail olmak için dünyâ nimetlerine şükür sadedinde: (Maşaallah lâ kuvvete illâ billâh) demeği diline dolamaz?

Halbuki bu kelâmı şerifin akabinde Allah tebşiratını ilâve buyurmaktadır.

Cenâb-ı Hak yüce himmetlerini daima üzerimize kıldığı mübârek zat-ı Şerif Esseyid Ömer Fevzi Mardin Hazretleri'nden razı ve hoşnut olsun.

Kur'ân-ı Kerîm'in 4. Nisâ Sûre-i Şerifesi'nin 148. Âyet-i Kerîmesi'nde: "Cenâb-ı Hak mazlumun duâsını işitir." Diye buyrulmaktadır. El Hak.

Veysel Karani Hazretleri'nin Duâyı Şerifi:

"Allah'ım! Yalnız senden yardım dilerim. Bana yardım eyle! Yalnız sana sığındım ve sana dayandım.

Ey! Benim dünyevi ve uhrevi bütün işlerimde herşeye bedel olan Allahım!

Ey dünyâ ve âhiretin Rahman ve Rahimi! Ben senin kapında zelil, esir, miskin, misafir bir kulunum. Beni merhametinle bağışla!

Ey âlemlerin Rabbi olan Allahım! Türlü günah ve hatalarımı itiraf ederek kapına geldim. Senden başka hüznün ve kederleri giderecek ve imdat dileyenlerin imdadına yetişecek ilâh da yoktur. Senin aff-ı mağfiretini diliyorum. Çünkü sen Erhamürrahimsin.

İlâhi! Sen benim Rabbim, ben ise senin kulunum. Senden başka kim bana merhamet edebilir?

İlâhi! Sen sonsuz güç ve kudret sahibi olan halıkımsın; ben ise âciz ve zaif mahlûkunum. Sen mutlak kudret sahibinden başka, ben zaif kula kim merhamet edebilir?

İlâhi! Sen Aziz, Kerîm, Rezzak, Münezzeh, Âli bir Rab: ben ise Zelil, leim, rızka muhtaç, fakir,perişan bir kölenim.Beni bu zillet ve meskenetten fakru zarurettten kurtaracak ve hayatımı rızıkla devam ettirecek olan sensin. Çünkü sen Rablerin Rabbi ezel ebed sultanı gerçek mabudsun.

El'aman el'aman, ya Hannan, ya Mennan, ya Rahman! Münkir ve Nekirin korku veren heybetlerinden, kabrin şiddet ve vahşet verici darlığından, Sûra üfürülürken meydana gelecek sarsıntı ve zelzeleden sana sığıyorum ve sana iltica ediyorum. Beni mağfiretinle bağışla!

El'aman, el'aman, ya Hannan, ya Mennan, ya Rahman! Kıyametin dehşet salan bütün ahvalinden ve arş cihetinden;

"Asiler, günahkârlar hüsrana duchar olanlar nerede? Onlar buyursunlar, hesap versinler" diye çağrılacak günün ürperti veren manzarasından beni hâlâs eyle! Çirkin günahlarımın arkadaşlıklarından kurtar!

Eyvah! İrtikab etmiş olduğum isyan, günah, zulüm ve cefanın çokluğuna!

Eyvah! Türlü türlü illetlere mübtela olmuş ve rahmetten kovulmuş perişan nefsim...

Ya Rabbi!! Sen gizli, açık herşeyimi bilirsin. Rahmetine sığındım, mazeretimi kabul eyle!

Ey! İmdat dileyenlerin imdadına kavuşan Allah, bana imdat ver. Hüzün ve kederlerimi gider ve rahmetine yetişmek için Habib-i Ekrem (A.S)ı bana vesile kıl. Âmin, âmin, Allahümme âmin..."

Ey Allah'ın düşünen kulu! Yaratılmışların başta gelen en ulularından birisi olan Üveys el Karani Efendimiz Hazretleri yarattığı bilcümle mahlukâtın hususiyle insanın yaradanı Hak Teala Hazretlerine karşı nasıl bir hâl üzere olmamızı bu mübârek dua-ı şerifleriyle nesilden nesile bizlere salık vermiş bulunmaktadır. Tekrar ediyoruz: Bilelim ki, bu dua-ı şerif Cenâb-ı Hakk'ın affını, merhametini ve muhabbetini biz âciz kullarına bağışlaması ve bizleri selâmete çıkarması için ikrâm edilmiş bir kurtuluş, selâmet ve saadet niyaz-ı şerifidir.

Cenâb-ı Allah âli sırrını takdis buyursun, mübârek nazarlarına bizleri lâayık kılsın. Âmin.

Bu noktada Hazret-i Peygamber Efendimiz'in iki Hadis-i Şerifini kaydediyoruz:

- 1 - "Tabiun 'un en hayırlısı kendisine Üveys denilen bir zâttır."
- 2 - "Bu ümmetim içinde benim bir dostum vardır ki, o Üveys el Karani'dir."

Vesile teşkil etmişken Hazret-i Veysel Karani Efendimizin şu mübârek kelâmını buraya dercediyoruz:

"1 - Birinci maddemiz, Ulu Sultan Üveys-el Karani Efendimiz Hazretlerinin erişilmez Allah sevgisi ile Hazret-i Peygamber ve Hazret-i Ali dostluğudur.

2 - Büyüklük tevâzudadır.

3 - Önderlik nasihattadır.

4 - Neseb takvâdadır.

5 - Şeref kanaattedir.

6 - Huzur zühddedir.

7 - Zenginlik tevekküldedir."

Demek oluyor ki, güzel ahlâk herşeyin temelidir. İlim, şöhret ve zenginlik daha sonra gelir.

Ey güzel insan!

Duanı yüzünü tek elinle sıvazlayarak yapma.

Dua esnasında bilir bilmez olur olmaz gözlerini ve yüzünü kapama.

Bir de ellerini çeneni tutar gibi birleştirip tuhaf bir şekilde dua yapmağa kalkışma. Çünkü, bu dua şekli makbul değildir.

Dua ederken niçin iki elinin avucunu birbirine birleştirirsin? Yoksa Allah'ın vâsi rahmetinden şüphen mi var? Şöyle kollarını uzat ve ellerini iki yana açarak içinden geldiği ve dilediğin gibi duanı yap. Korkma, ihsân sahibi yüce Allah'ın rahmeti boşa akmaz.

Duaların kabulü hakkında Kur'ân-ı Kerîm'in 40. Mü'min Sûre-i Şerifesi'nin 60. Âyet-i Kerîmesi'nde şöyle buyurulmaktadır: "Rabbınız benden isteyin size icâbet edeyim dedi."

Diğer Âyet-i Kerîmeler:

"Bana dua edenlerin duasını kabul ve icâbet ederim."

Bakara: 2 - 186

"Biz ne güzel dua kabul ediciyiz." Sâffât: 37 - 80,

"Ona dua etmek haktır. Ondan başkasına dua edenlere hiç bir şeyde icâbet olunmaz." Raad: 13-14

Ayrıca, dercedelim ki, Allah'ın velîleri bu dünyadan göçetseler dahi bu dünyadan göçmeden önce Allah kullarına yaptıkları dualar, göçtüklerinden sonra da devam eder. Bu Cenab-ı Allah'ın velî kullarına lütfettiği bir imtiyazdır.

İllâ ve lâkin güzel ahlâk ve
Allah rızası için halka hizmet.

DUÂ-MÜNÂCAT

Türbe-i Şerif: Huzur-u Pîr-i
 Sâni Esseyyid Ömer Fevzi Hazretleri.
 Veren: Şeyhim Ârif-i Billâh
 Es Seyyid Mustafa Aziz Hazretleri.
 Tarih: 10 Haziran 1986 Çarşamba
 Saat: 03.50'de gerçekleşti.
 Bir gerçek rüya'da.

Salâvat-ı Şerife ile.
 Allah bes ve der hemâ ân zül Cemâl bes.
 Eûzu Billâhiymineseşeytanîrrâcim
 Bismillâhirrahmanîrrahim.
 Ya Allahım,

(Înâyetin, lütfun ve kereminle) rızâ-ı ilâhîni tahsil etmek için burada toplanmış bulunuyoruz. Hâlimiz sana malûm; niyetlerimiz pâk olsun, amellerimiz hayırlı olsun. Zirâ sen hayırlı âmel sahibi kullarını seversin. Hatâlarımızı, kusurlarımızı bağışla; ayıplarımızı, mahcûbiyetlerimizi setret, noksanlanmızı ikmal buyur, Seyyiâtimizi ifnâ et; hayır ve hasenâta tahvil eyle. Bizleri utandırma, mahcup ve mükedder eyleme. Mes'ut ve bahtiyâr kıldığın kulların arasına ithalen meserretine gark eyle.

Cümlemiz sana koşmak, yaklaşmak, varmak istiyoruz. Sana varan yollarımızı aç; bizleri yarı yolda bırakma. Gücünden, kuvvetinden, kudretinden bizlere maddi ve mânevi güç, kuvvet, kudret ve takat ver; hepimiz sana koşalım, yaklaşalım, varalım; şânına lââyık kul olalım, adam olalım. Sana olan ubudiyetimizi, kulluğumuzu, senâ ve minnetlerimizi arzederiz. Bizleri kulluğuna kabul buyur ve "iyyâkel nâbüdü ve iyyâ ke nâstâin" Âyet-i Kerîmelerinin mâzhar-ı kâmilî kılarak kulluğunda tahakkuk ettir, kulluk zevkinin ve şânının tamamına erdir.

Bizleri hayâllere kaptırma, hakikat yolundan ayırma, şaşırtma, yanıltma, sapıttırma; sırat-ı müstakîm üzere kıl. Bizler beşeriz, şaşarız, zavallı mahlûklarız; et ve kemikten, âciz, nâciz, câhil birer kullarız. Bizlere acı ve merhâmet buyur. Senin bir ismin de Afvü'dür. Af senin en büyük şânındır. Bizleri affetmedikçe son nefesimizi kesme.

Yâ Rabbilâlemin,

Yalnız sana kulluk ederiz. Bizleri kendinden ve kulluğundan ayırma. Senin ipine sıkı - sıkıya sarıldık, bizleri bırakma. Her nefesimizi seninle alalım, seninle verelim. Her işimizi seninle görelim. En büyük emelimiz ilâhî rızânı tahsil etmektir. Bunun yollarını bizlere göster ve imkânlarını lütfet, ihsân buyur. Bizlere müveddet ve muhaselât ver. Karşılıklı olarak kalplerimize sevgi ve muhabbet ilkâ eyle. Birbirimizi sevelim, kırmayalım ve kırılmayalım.

Niyetimiz sana malûm; içimizi her türlü kötülükten, pislikten, fenâlıktan; kinden, gayzdan - garezden, marazdan, nifâk-ı şikâktan, fitne, fesat ve hasetten; dilimizi, kalbimizi küfürden, gizli - aşikâr şirkten arıt - arındır halâs eyle ve pâk kıl. Bizleri alâyık-ı dnyanın ihtirâsatından nefsimizin şerrinden kuru ve muhafaza buyur. Cümlemizi kanaat ehli kullarından eyleyip, bizlere hayırlı ve helâl rızıklar lütfet, ihsân buyur.

Yâ Rab!

Evvelimizi sağlam, âkıbetimizi hayırlı eyle. Hâlimizi makbul ve yarınımızı selâmetli kıl. İki günümüzü bir seviyede geçirtme. Her geçen günümüzü bir gün evvelimizden efdâl kıl. Nefsimizi terbiye et ve bizleri iblisini = nefsinî terbiye eylediğın kullarından eyle. Bizleri nefsi emmâreye hüsn-ü zân ettirme. Nefsi emmâre'nin bizlere verebileceğı bilcümle kötülüklerine ve zararlarına karşı set ol ve set çek. Kendimiz için

lâyık gördüğümüzü değil, senin biz âciz kulların için münâsîp gördüğün nimetlerini isteriz. Zirâ, bizim hayır gördüğümüz yerde şer, şer gördüğümüz yerde ise hayır vardır. Her kötülük nefsimizdendir ve bize aittir. Her iyilik, güzellik ve yücelik Sen'dendir ve yine Sana aittir. Bizleri başı - boş, kendi hâlimize bırakma; daimî murakabe altında tutarak her ân gözet - koru ve himâye buyur.

Yâ Allahım!

Sen'den Sana sığınırız ki; bizleri şeytanın mekrinden, türlü türlü hile, hud'a ve desisesinden, muzırların mazarratından, şerirlerin şirretinden, hâinlerin hıyânetinden, mel'unların melânetinden, hasutların hasedinden, fasıklann fiskından, müfsitlerin ifsadından, müfterilerin iftirasından - kuru iftiralardan, ahbesatın habesatından, zâlimlerin zulmünden, şenilerin şenâatinden, denilerin denâatinden; bet nazarlardan, kem gözlerden, hasut nazarlardan, cin - şeytan çarpmasından ve ervâh-ı süfli tasallutundan siyânet kanatlarının altında hıfz-ı muhafaza buyur. Bizleri korkularımızdan ve korktuklarımızdan emin eyle, umduklarımıza nâil eyle, endişe ve gâmlarımızdan sıyr, arıt - arındır ve halâs eyle. Bizleri içte huzur, dışta itibar sahibi eyle.

Yâ Rabbilâlemin!

Hâldeki ve gelecekteki arzî ve semâvi bilcümle kaza vü belâlardan ve beliyeden cümlemizi siyânet kanatlarının altında hıfz-ı muhafaza buyur. Bizlerin her birerlerimize; çoluk - çocuğumuza, fakirhânelerimize ve sevdiklerimize teveccüh etmiş ve edebilecek olan yerin - göğün ve arasındakilerin, görünür - görünmez her türlü kötülüklerinden, fenâlıklarından ve zararlarından biz âciz kullarını taht-ı emniyetine alarak koru ve selâmetli kıl.

Maddi ve mânevi ihsânlarına rağmen bizleri kendinden ve fakirliğinden ayırma. En büyük ihtirâsımız Sen'sin. Bizler yalnız sana tâlibiz ve Seni isteriz. Sen'siz ne ilim olur, ne de irfan. Melceimiz ve merciimiz sensin. Yalnız Sana ilticâ eder ve herşeyi Sen'den ister, Sen'den bekleriz. Biz âciz kullarına karşı daima merhametli, müşfik ve şefkâtlı olmanı dileriz.

Namurad olanlarımızı bermurad eyle. Na'şâd olanlarımızı şâd-ı handân eyle. Dar'da olanlarımıza imdât et, ferâha çıkar ve ferâhnâk eyle. Muzâyaka içerisinde olanlarımıza vüs'atı rızk lütfeyle. Borçlu olanlarımıza borçlarımızı edâ edecek imkânları lütfedip ihsân buyur ve ikrâm eyle.

Yâ Rab!

Hastalarımıza şifâ-ı âcil, dertlerimize devâ-yı dermân-ı âciller lütfeyle. Duçâr olduğumuz ve bizlere isabet eyleyip, üzerlerimize erişen belâlardan ve musibetlerden bizleri kurtar, arıt - arındır, halâs eyle ve üzerlerimizden kaldırıp ref-i def eyle. Bizleri sağlık - sıhhat ve kemal-i âfiyet sahibi kıl. Cümlemizi rahmet deryâna daldırıp yıka ve pîr-i pâk eyle. Biz âciz kullarını güçlü, kuvvetli, sağlam ve berrâk hafızaya sahip kıl. Cümlemizi akl-ı selim ve kalb-i selim sahibi kullarından eyle. Kalplerimize nazâr kıl ve teveccüh eyle. Kalplerimizi aç ve inkişâf ettir. Gözlerimizin nûrunu kuvvetlendir ve rüyelerimizi artır.

Yâ Allahım!

Mezmûm sıfatlıları, mânevi kirliliği olan habis ruhları bizlerden uzak tut. Arzdan ve arş-ı âlâ gücünden bizlere güç, kuvvet ve kudret ver. Bizleri düşmanlarımız üzerine şiddetle mansûr, muzaffer ve galip kıl.

Bizleri takvâ ehli muttaki kullarından eyle. İrfan-ı âli ve feyz-i mukaddes sahibi kıl. Sıtk-ı vefâ sahibi sadıklardan eyleyip, sâlih amelli sâlihler zümresine dahil kıldığın kullarından eyle. Biz âciz kullarını yâr yolunda yâr et.. bâr etme. Yaptığımız bilcümle ibâdetlerin semeresini almayı bizlere nasip ve müyesser eyle. Allah rızası için bizleri hayır hizmet gören kullarından eyle.

Bizleri güzel ahlâkın ile mütehallik eyle, güzel sıfatlarıyla muttasıf eyle, güzel hâl ve güzel huy sahibi kıl. Böylece bizleri edep ve hayâ sahibi, namus ve şeref sahibi, iffet ve fazilet sahibi, tevazû ve mahfiyet sahibi eşref-i mahlûk kıldığın kullarından eyle.

Yâ ey başı rahmet, ortası merhamet, sonu yine rahmet olan Allahım!. Dergâh-ı izzetinde boynumuzu sana büküyoruz, yüreğimizi sana döküyoruz, ellerimizi sana uzatıp ve avuçlarımızı sana açıyoruz. Sen sana açılan avuçlarımızı boş çevirmezsin. Âmin.

Aşkullah, Şevkullah, Muhabbetullah, Muhabbet-i Resûlullah Muhabbet-i Âl-i Beyti Ehl-i Beyt-i Resûlullah, Muhabbet-i Pençe-i Âl-i Âba sevgisi ve 12 İmam ile 14 Masum Pâk Efendilerimiz Hazerâtının sevgi ve muhabbetleri Kalplerimizde daim ola, bâki kala. Bu meyanda Veysel Karani Efendimiz Hazretlerinin sevgi ve muhabbetleri de Kalplerimizde daim ola ve bâki kala. Badehû ve sair bil cümle Enbiyâallah, Evliyâallah,

Meşâyih-i Kirâm ve Şühedâ-i Kirâm Hazerâtı Efendilerimizin sevgi ve muhabbetleri de Kalplerimizde daim ola, bâki kala. Bu meyanda bilcümle Pîran-ı İzâm ve Gavslar Hazerâtı Efendilerimiz ile Ehlullah ve Urafa Hazerâtı Efendilerimizin sevgi ve muhabbetleri Kalplerimizde daim ola, baâki kala.

Vakt-i şerifler hayrola, hayırlar beri ola, tarafımızca fethola, şerler, belâlar, musibetler ref-i def ola, kalplerimiz nûr-u âşk-ı iymânınla dolup taşa, gönüllerimiz mutlu, mes'ud ve bahtiyâr ola.

Süphâna'rabbi kerabbi-l-izzeti emmâ yasifun ve selamün alel mürselin velhamdülillâhi Rabbilâlemin kabulü iltica aşk-ı niyaz ve münâcat - dua Allah rızası için bî - hürmeti sırrı sûret-il mübâreket-il El - Fâtiha!

Not:

1 -(Yâ Allahım!

İnâyetin, lütfun ve kereminle...) diye başlayan parantez içerisindeki duâ'nın böylece başlangıç kısmını huzur-u Pîr-i Sâni'de bizzat Şeyhim Ârif-i Billâh Mustafa Aziz Hazretleri yazdırmış ve âcizaneme şöyle buyurmuşlardır: "Gerisine sen devam et." Ve böylece Cenâb-ı Allah'ın izni ile Duâ-ı Şerif kolaylıkla yazılmıştır.

2 - Bu Duâ gaspedilen Pîr-i Sâni Esseyyid Ömer Fevzi Mardin Hazretleri'nin duâ-ı şerifleri yerine alınmıştır. Bu vesile ile çok mühim bir zuhurâtı hakikat âleminde saltanat sahibi bir Velî-i Kâmil'den naklediyorum. Âcizaneme dediler ki: Cenâb-ı Pîr-i Sâni Ömer Fevzi Mardin 15 dakika ara ile Türbe-i Şeriflerinden zuhur ederek bizzat kendilerine hitaben iki hâl üzere şöyle buyurmuşlardır:

1. Zuhur: "Hesabını Allah'a ve Resulullah'a versinler." (On beş dakika sonra...)

2. Zuhur: "Allah ve Resulullah Efendimiz lânet etsin."

Burada bize söz kalmıyor. Elbetteki, hesabı ağır görülecek suçlardan=günâhlardandır. Hazreti Ali Efendimiz'den bir kibâr-ı kelâm: "Eğri cetvelden doğru çizgi çıkmaz"

İnsanların ekserisi Dünya'nın peşinden koşar. Bu hususta İsâ Aleyhis-selam buyurur ki: "Siz dünya için çok çalışıyorsunuz. Halbuki bu kadar çok çalışmasanız da, Cenab-ı Hak rızkınızı verir. Âhiret hususunda tembel

davranıyorsunuz. Halbuki âhirette imânsız, amelsiz rızık yoktur." Aynı mevzuda Kur'an-ı Kerim'in 4. Nisâ Sûre-i Şerifesi'nin 77. Âyet-i Celîlesi'nde şöyle buyurulmaktadır: "Onlara söyle ki dünyanın metayı azdır, ehemmiyetsizdir. İttika edenler için âhret hayırlıdır. Size kıl kadar zulüm olunmaz."

Görülüyor ki, dünya bu uluların ve varislerinin peşinden seğırtip "Al beni" diye gider de sırtını dünyaya dönmüş o mübârek zâtlar bir an dahi olsa geriye dönüp bakmazlar bile! Sadece tebessüm edip geçerler. Ve yine buna dair 93. Dûha Sûre-i Şerifesi'nin 4. Âyet-i Celîlesi'nde şöyle bildirilmektedir: "Yâ Muhammed sana âhret dünyadan hayırlıdır." Devamen 13. Raad Sûre-i Şerifesi'nin 24. Âyet-i Celîlesi'nde de şöyle haber verilir: "Dar-i âhret ne güzel bir yerdir."

Evet, dünya tatlı gibi görülüyor velâkin hesap ukbâya kaldıysa hiç de öyle değil, çok acı... Bu mevzuu "şiirle" sürdürelim:

ŞİİR

Öldüğümü sanmayın
Kulağım ezan'dadır
Bizi öldü bilmeyin
Ölüler mezârdadır
Zât Mülkü'nden gelmişiz
Mekânımız sadır'dır
Sadrı pâk kılınanın
Sadır'ında Allah vardır.

M.F.E.

Diyelim ki:

Biz, Allah'a zillet yolundan gittik; izzet kapısı açıldı ve ikrâm gördük. İzzet bulduk...

Allah'a izzet yolundan gidenler yolları tıklım tıklım doldurmuş ve fakat Âdem'den beri izzet kapısı nefs-i emmâreye kapalıdır.

Bizlere bunu anlatan Kur'ân-ı Kerîm hükümleri gayet açıktır: "İzzetin tamamı Allahın elindedir." Yûnus: 10 - 65

Diğeri: "Bütün izzet (yani büyüklük) ve itibar Allah'a mahsustur. Bütün azamet ve kibriyâ ve bütün kıymet ve şeref Allah'ındır. Mahlûkta izzet ve itibar; Allah'dan cüz'en tecelli eden ilâhi bir lûtuftur."

Fatır: 35 - 10

Bilgi: Hazret-i Peygamber Efendimiz'in, Hazret-i Fatımat-üz-Zehrâ Vâlidemiz'in ve Hazret-i Ali Efendimiz'in=devamen İmam Hüseyin Efendimiz, İmam Zeynel Abidin Efendimiz, İmam Mehmed Bakır ve İmam Cafer-i Sadık Efendilerimiz Hazerâtı'nın 18. göbekten torunu Esseyyid Muhittin Şemsettin Şirin Dede Hazretleri 16. asır ricâlinden bir büyük Evliyâ'dır. Mürşid-i Kâmil'dir. Kadîrî olduğu yazılmıştır.

Şirin Dede 13. göbekten Esseyyid Ömer Fevzi Mardin Hazretleri'nin büyük dedesidir.

22. Gece Duâ'sı, Şirin Dede'nin Âlem-i Cemâl'e yürümelere vesilesiyle Pîr Ömer Fevzi Mardin Hazretleri'nce ihdâs edilmiştir. Bereketli olsun. Âmin.

Tarihten 35 sene kadar önce vefât eden bir tasavvuf ehli zâttan nakle diyorum:

O sırada Mardin halkının ahlâkı bir hayli bozukmuş. Bu bozuk ahlâkın düzeltilmesi için mübârek zât Şirin Dede Hazretleri irşâd vazifesiyle Mardin'e gönderilmiş ve müessir olmuştur.

Dikkat mühim düzeltme!.. (Gerçek Tanrı Erleri kitabının 7. sayfasından 8. sayfaya aktarılan düzeltme.)

Ya Allahım!

İnâyetin, lütfün ve kereminle bu okuduklarımdan hasıl olabilecek ecr-i mesûbatı evvelâ Âlemler Fahri Peygamberimiz Muhammed Mustafa Salâllahu Aleyhi Vesellem Efendimiz Hazretleri'nin Râvza-i Mutahhâra-yı Mübâreke-yi Seniyyelerine, bâdehu Veysel Karani Hazretleri'nin ruhâniyyet-i şerifelerine ve Pîrimiz Seyyid Abdüsselâm Hazretleri'nin ruhâniyyet-i şerifelerine ve Pîr-i Sâni Seyyid Ömer Fevzi Hazretleri'nin ruhâniyyet-i şerifelerine ve Şeyh Ârif-i Billâh Seyyid Mustafa Aziz Hazerâtı'nın ruhâniyyet-i şerifelerine âcizane, fakîrâne hediye etmek niyâzındayım, kabul ve vasılını lütûf ve kereminden dilerim.

Hazret-i Pîr

Esseyyid Ömer Fevzi Mardin'in

Mübârek Soyunun Şecere-i Şerifesi:

- 1- Hazret-i Peygamber Efendimiz Muhammed Mustafa Aleyhisselâm.
- 2- Mübârek Kerimleri Hazret-i Fatıma-tüz-Zehrâ Vâlidemiz.
- 3- Hazret-i İmam Ali Efendimiz.
- 4- El İmam Hüseyin Efendimiz.
- 5- El İmam Zeynel Abidin.
- 6- El İmam Mehmed Ali Baki. (Muhammed Bakır)
- 7- El İmam Cafer-i Sadık.
- 8- İsmail El Ekber.
- 9- Esseyyid Yahya Eftah.
- 10- Esseyyid El Kutbuli.
- 11- Esseyyid Tahir.
- 12- Esseyyid Ali.
- 13- Esseyyid Kasım.
- 14- Esseyyid Ahmed.
- 15- Esseyyid Abdurrahman.
- 16- Esseyyid Hasan.
- 17- Esseyyid El Eskul Medeni.
- 18- Esseyyid Muhittin Şemsettin Şirin Dede=Tatlı Dede.
- 19- Esseyyid Piri Çelebi Mustafa.
- 20- Esseyyid Mustafa Çelebi.
- 21- Esseyyid Piri Çelebi.
- 22- Esseyyid Ağa Çelebi.
- 23- Esseyyid Mehmed Çelebi.
- 24- Esseyyid Hüseyin Çelebi.
- 25- Esseyyid Ebubekir Çelebi.
- 26- Esseyyid Abid Çelebi.

27- EsseyyidAbdülkadir.

28- Abid Çelebi.

29- Ömer Şevki.

30- Yusuf Sıtkı (Mardin Kazaskeri.)

31- Mehmed Arif Mardin (Şam Valisi.)

32- Ömer Fevzi Mardin.

(Ömer Fevzi Mardin Hazretlerinin muhterem validelerinin ismi şerifi Zarife'dir. Hanımının ismi de Hurşide'dir.)

Not:

İnsan vardır konuşurken ağzından Nûr çıkar.. izzet bulur.

Öylesi vardır konuşunca ağzından ateş çıkar.. zillete düşer.

Unutmayalım ki, dünyâ dar, ukbâ ise çok geniştir. Ukbâ dünyâ'ya benzemez. Orada yâni hakikat hayatında bedel=fidyeye de hiç mi hiç kabul görmez. Burada ne ekersen orada onu biçersin. Ya saâdet ya falâket!..

Cenâb-ı Allah Kur'ân-ı Kerim'inde buyuruyor:

"Yâ Muhammed, kavmine de ki: (Size risâletimi tebliğ ve Mevlânın mağfiretini tebşîr için ücret istemem, istediğim şey; ancak karabete riayet ve muhabbettir.) Buna riayetle bir sevap kazanana biz sevaplarını arttırırız." Şurâ: 42-23

Ey kişi veya kişiler!...

Yalan, fitne, haset, iftira, kin, cehâlet ve ihânet ile hiyânet insanoğlunun amansız düşmanıdır. Bu ağa düşme! Eğer düşer de kurtulamazsan bizzat kendinin en büyük düşmanı yine kendin olursun ki, bu senin helâkindir. Heyhat!...

Şeyh Mustafa Aziz Çınar Hazretleri'nin büyük dedelerinden biri Sahabe'nin en seçkinlerinden ve aynı zamanda Hazret-i Peygamber Efendimiz'in baş kumandanı Halid İbn-i Velid Hazretleridir. Bir büyük dedesi de Diyarbakır'da Türbe-i Şerifeleri bulunan yirmiyedi sahabe efendilerimiz hazerâtının başı olan Hz. Süleyman'dır. Bir diğer mübârek dedesi de Konya'da büyük Evliyâ'dan Sadreddin-i Konevi Hazretleri'dir. Diğer iki dedesi ise Yavuz Sultan Selim devri mutasavvıf ve müverrihlerinden muhterem zât Şeyh İdris Bitlisi Hazretleri ile İstanbul Çemberli Taş'da türbesi olan Kara Baba Hazretleri'dir.

Şeyh Mustafa Aziz Çınar Hazretleri'nin soyu diğer bir koldan da Hz. Peygamber Efendimiz'e dayanır. Allah sevgilisi Esseyyid Ömer Fevzi Mardin Hazretleri kendilerinin dayısı oluyorlar. Annesinin ismi mübârek hatun Halime Nuriye'dir. Babası halkın sevdiği için kendisine "barışçı savcı" dediği Kütahya Başmüdde-i Umumisi Murat Remzi Bey'dir. Dedesi ve dört amcası Osmanlı paşasıdır. Bir diğer amcası da İzmir'de bir caddeye adı verilen Cumhuriyet'in en değerli Milli Eğitim Bakanlarından rahmetli Vasıf Çınar beydir. Değerli âlimlerimizden rahmetli Ord. Prf. Dr. Ebu'l-ülâ Mardin de bu ailedendir.

Şeyh Mustafa Aziz Çınar Hazretleri'nin kendi öz evlâdı yoktur. Bir manevi kız evlatlığı vardır, Asuman Hanım. Damadı Atalay Bey ise yıllarca önce vefat etmiştir.

Bu yüce soylu mübârek zât'ın hiç bir menfi teşkilatla yakından-uzaktan alâkası mevcut değildir. Allah dostu bu Mübârek Yiğit Zât hiç bir şekilde devlet adamını ziyaret edip görüşmemiştir. Şerefli hayatı boyunca her seçim devresinde çeşitli partilerden milletvekili olması için gelen müracaatların hepsini edep ölçüleri dahilinde geri çevirmişlerdir. Hayatında hiç yalan söylemeyen ve herkese sevgi ve muhabbetle kucak açan bu şerefli zât son derece mert, cömert ve merhametli olup Allah'a çok yakın=karîb idi ve dünyâyâ tamamen sırt dönmüştü.

Cenâb-ı Allah'ın izniyle himmet ve muhabbetleri her daim üzerimize olsun. Âmin.

Allah dostu ulu zâtlar'ın en ziyâde nefret ettikleri ise yalan, fitne, haset, iftira, kin=nefret, ihânet-hiyânet ve vefâsızlık ile kibir=gurur ve gaddarlık yâni zulümdür...

Onların "Gül Bahçesi" güzel ahlâktır.

Zarûî bir mülâhâza:

İmanlı ve akıllı bir zât olan cennetmekân Kurmay Albay Alpaslan Türkeş hiç bir tarikate intisap etmemiştir. Her tarikate hürmetkârdır. En çok meylettiği tarikatlerin başında Kadirî, Arûsi-i Selâmi, Rufâi ve Bektaşî tarikat-i şerifleri gelir. Pîrân hazeratının hepsine hürmetkârdır. Hususi olarak Ârif-i Zât-ı Billâh meşhur Küçük Hüseyin Efendi Hazretleri'ne hürmetkârdı. Bunun dışında yazılıp-çizilenler, söylenenler tahminden ibarettir. Hakikât değildir. Hayal ile hakikât bir arada olmaz.

Bir Süflî ve İki Ulvî Tecellî-Zuhûrât!...

Birincisi: Süflî.

Nîmet-i küfrân taifesinden ihânet-hiyânet ehli bir-iki kişinin iğfalâtı ile olsa gerek fakirhâneye hırsızlık teşebbüsü ya da bir başka niyetle 17 Ağustos 2006 Perşembe günü gece sabaha karşı saat: 04.30'da ön pencereden bir şahıs girdi. Âcizanem onbeş dakika önce ayakta idim. Sandalye üzerinde uyuyakalmışım. Zirâ yorgundum. Ailemin "hırsız var!" diye seslenmesi üzerine bir anda yerimden fırlayıp hırsızın bileğinden yakaladım fakat hırsız can havliyle pencereye sıçradı ve ikinci kattan dışarıya sokağa atlayıp kaçmağa başladı.

Evimizin karşısındaki büyük ilâç firmasını gece-gündüz devamlı olarak koruyan özel güvenlik elemanları vardır. Ayrıca, sabaha kadar oralarda polis ekibi de gezinir. Haber alır-almaz hırsızın peşinden koşmuşlar ama yetişememişler. Müessesenin yâni ilâç sanayii firmasının cadde ve sokağı kontrol eden gizli kameraları mevcuttur. Sanıyorum vaziyeti tespit etmişler.

Evimiz fakir evi. Çalınabilecek değerde birşey yok.

İki sene kadar öncesindenberi ekseriya saat: 20.30 ve 23.15 arasında sarı renkli bir taksi ile değişikliğe uğramış biraz daha büyüğü ve aynı renkte bir başka taksi mümkün olduğu kadar dikkat çekmiyecek şekilde münâvebeli olarak karşımızdaki Barbaros Bulvarı'nın kenarından ve bulvarın karşı tarafından devamlı bir şekilde fakirhâne gözetlenmekteydi.

Hırsız azmettirenler belki bendenizin çok iyiliğini görmüş olanlardır. Yaşım: 82. Ayrıca bunun hesabını da verecekler. Ömürlerini çürütüyorlar. Ölüm!...

Ömürlerini çürütenler toprağa gübre olur. Heyhât!...

Hünkâr Efendimiz birçok hususta haber veriyor, verdi. Mühim. Mevlâ görelim neyeler?!...

Kat'iyetle bilinmelidir ki: "Dünyâ'da ne ekersen, ölünce onu biçersin."

Mütevekkiliz. Öyle ise, gamımız-kederimiz yok.

İkincisi: Ulvî.

Tecellî-Zuhûrât

25 Ağustos 2006 Cuma gecesi sabaha karşı saat: 04.30

Rûh-ül Kudüs'ü hâmil Gavs-ı Âzam Hazret-i Pîr Esseyid Hünkâr Mehmed Hacı Bektaş-ı Velî bir hal üzere, temiz kalpli=saf gönüllü, merhametli, dürüst ve mert tabîatlı Emin Ergün Sazak bey'e bir "Rahmâni Rüyâ'da=Rüyâ'yı Sâdıka"da şöyle hitâb ediyorlar. Devletimizin bugünü ve geleceğinin bekâsı bakımından birkaç mühim hususu içerisine alan bu müjdeli hitâbı olduğu gibi naklediyorum: (Allah'ın izniyle Türk Birliği'nin manevî kurucusu olan Hünkâr Hazretleri'nin bu hitâbındaki Evliyâullah Hazerâtı'nın Anadolu'da toplandığı işareti çok mühimdir. Hâdisatın akışını takip etmek lâzımdır.)

Bu Rahman-i Rüyayı gören: Emin Ergün Sazak.

Saat sabaha karşı 4:30 Cuma, 25 Ağustos 2006

Hünkâr Efendimiz buyurdular:

Tepelerde kuş arama,

Denizlerde duş arama!..

Haddini bil;

Kimselerde suç arama

Faik bizim evlâdımız;

Reziller ona dokunamaz...

Biz isterük sulh olsun,

Sen istersün düz olsun!

Gel kardeşim sen bu işi bırak;

Gelmez aradığın,

Kaçar köşe bucak
 Hey Hak...
 Lâfi uzatma, bir bana bak!
 Sana ne diyorum;
 Olmaz birşeycikler
 Rahatına bak.

.....
 Vatan vatan dediğin,
 İki pula satıldı!
 Satan da hain alan da;
 Herkez buna şaşırıldı.

Mülk Allah'ın
 Satan da alan da O'nun
 Katar ikisini birbirine;
 Oldu mu sana güzel bir oyun!...

.....
 Nedim Bey için:
 Nedim nurdur!...

Ali Bey için:
 Ali sağlamdır!...

.....
 Kardeş kardeşi vurdu;
 İt itin yanında durdu!
 Mehmetçik, evlâtlar...
 Hepsini temizler haklar!

Geldi yeni komutan;
 Gitti o somurtan...

Evliyalar toplandı,
Hepsi Anadolu'ya vardı!

Başımızda Ali Velîyyullah
Fetih tamamdır inşaallah
Efendimiz izin saldı,
Allah'tan rıza aldı.

Merak etme Türk oğlu!
Güneş doğdu!
Aydınlandı vatan,
Muzaffer oldu Faik Baban."

Anlaşıyor ki; ister içine girerek, ister sır halinde dışarıdanmış gibi söylenmiş olsun hitâb Rûh-ül Kudüs'e aittir. Mevzû'=konu fevkalâde mühim. Hususat zuhûra gelir-tecellî eder emri Hak ile. İnşâallah.

*

Hususi bilgi: Sayın Emin Ergün Sazak ilk ve orta tahsilini Türkiye'de=öz vatanı'nda yapmıştır. Lise tahsilini Londra'da yapmıştır. Üniversite (iktisat) tahsilini Amerika'da yapmıştır. Mastır'ını ise İstanbul Boğaziçi Üniversitesi'nde yapmıştır. En mühimi mukaddesatına hürmeti ve vatan sevgisi bâkî kalmış. Kazandıran-ıttibarlı kılan da bu.

Üçüncüsü: Ulvî. Yüksek-yüce

4 Eylül 2006 Pazartesi günü sabah saat: 10.00

Ailem Fatma Şemsa Erbil ile emekli öğretmen Nakiye Ertuğrul hanım'ın vesile-i rahmet oldukları (EBÂBİL KUŞU)'nun fakirhânemizi ziyâreti üç gün sonra 7 Eylül 2006 Perşembe günü (mübârek Berat Kandili) sabaha karşı vefâtı ile tamam olmuştur. Fatihâ-i Şerifesini beraberinde götürmüştür. Mühim. Zirâ Fil Sûresi ile alâkalıdır.

Not: Üç konu zincirleme birbiriyle ilgilidir. Dikkat!...

GERÇEK RÜYA

Fakirhane

25. Haziran. 1995

Pazar Günü, saat: 20.55

1957 senesi Aralık ayının 14. günü idi ki; Devlet'in İstanbul halkına ucuz balık yedirme politikası gereği olarak tam yetki ile âcizanemi mübaya heyeti başkanı seçmişler. Bu sıfatla ilk defa bindiğim uçakla İzmir'e indik. Akdeniz ve Ege sahillerinde balık mübaya taraması yaparak geldiğimiz Bodrum - Tire - Milas arası Güllük Limanı'nda bir otele yerleştik. Hem istirahat, hem ibadet derken, nısf-ı leyilde cereyan eden bir saadetli hadise içerisinde "Gerçek Rüyâ" ya vardım. Âlem-i Semâ'da Ârif-i Zât-ı Billâh Küçük Hüseyin Efendi hazretleri'ni gördüm. Birisi başta olmak üzere diğer ikisi de baştakine bir hayli uzaklıkta ve birbirlerine belirli mesafede bulunan kabirleri göstererek âcizaneme hitaben şöyle buyurdular: "Burada üç kabir kazdırdım. Baştaki birinci olan senindir. Gir içine! "İşbu emr-i şerif üzerine kabre girdim ve boylu boyunca uzandım. Bu arada mübârek'e teeddüben sordum ki, diğer iki kabir kimlerindir? El cevap: "...Onların sahipleri daha sonra gelecek."

Bu tecellinin cenaze namazını kıldırın Şeyhim Ârif-i Billâh Mustafa Aziz Çınar Hazretleri'dir. Şöyle oldu: Çiledeydim. Tabutu aldılar ve getirip musalla taşına koydular. Takip ettiğim tabutumun içerisinde çukolata renginde idim. Ve cemaat arasında ise, gördüğümüz gibi bu kumral hâlimle yine bendeniz. Aziz şeyhim tabutun önünde ve imâmet makamın-

da oldukları hâlde arkalarında el bağlamış üç zât bulunuyordu. Bu zâtlardan başka ayrıca sağ tarafta ve uzak mesafede duranın Allah sırlarını hâmil ulu bir Zât-ı Şerif olduğunu anladım. Diğer ikisini ise tanıdım. Bu merasimde Hazret-i Şeyh'in tam arkasında saf tutan bir de kendim idim. Cenaze namazına başlamak üzere kamet getiren Aziz Şeyhim şöyle buyurdular: Er kişi niyetine!.. Allahu ekber!... Bir sağa dönerek "Esselamunâleyküm ve rahmetullah", bir sola dönerek "Esselamunaleyküm ve Rahmetullah" dediler. Bu suretle dünya - ukbâ muamelesi de beraberce ikmâl edilerek cenaze namazımız kılınmış oldu.

Âlem-i Semâvat'da madde yoktur ki gölge olsun. Orası ruhani âlemdir. Öyle ise; "...kabir kazdırdım" daki mânâyı iyi fehmetmek gerek. Ey Tanrı eri! Bizim sözümüz sanadır. Bunu sen bildin.

Hakk'ın mekânı kalp'tir = gönül'dür. Kalp ise Kâbe'dir. Hakikat ehli bir defa ölür, fakat iki doğum hâli vardır. Ulu Tanrı Hadis-i Kudsisi'nde şöyle buyuruyor: "...Sevdiğimi katlederim. Diyeti ben olurum..." Esasen Allah'ı dost edinen bu dünyada yalnızdır. Biz Allah'ı dost edindik, bu dünyada yalnızız. Zira Allah'tan daha iyi Velî mi olur?!.. Yâni dost mu olur?!..

Hazret-i Pîr Efendimizi ilk defa gördüğümde yaşım yedi idi. Mevzu ile alâkalı olarak, hayatın zaman dilimleri içerisinde mübârek Şeyhim Mustafa Aziz Çınar hazretleri ile aramızda şöyle bir konuşma geçti: Âcizane mi teyiden ben de ilk defa Hazret-i Pîr Efendimizi aynen senin gördüğün gibi gördüm. İlk zuhuratı ifade ettikten sonra şöyle buyurdular. "Mübârek olsun ki, Cenâb-ı Pîr Efendimiz ezel âleminde seni kendine seçmiş, ayırmış ve sarmış. Bu çok mühim. Şimdi biz sana bakıyoruz. Sonra sen bize bakacaksın." (Bahis mühim olduğu için daha geniş bilgi bu kitapta mevcuttur.)

Bâlâda zikrolunan gerçek rüyâyı aynı sene içerisinde nasıl gördüysem olduğu gibi mübârek şeyhime arzettim. Bunun üzerine murakabeye vardılar ve şöyle söylediler: "Küçük Hüseyin Efendi Hazretleri çok büyük bir Zât-ı Şeriftir. Mübârek seni seviyor. Sen de kendilerini çok seviyorsun. İnâyet-i Hak ile kendilerine seni bizzat ben takdim edeceğim."

Efendi Sultan bir müddet öyle durdular ve sonra dikkatle yüzüme bakarak iki kaşım arası ve kalbime teveccüh ile şöyle söylediler: "Bu iş üçlendi. Pîr-i Sâni Hazretleri çile çekti, ben çile çektim, sen çile çektin.

Bu bir. Yine, Pîr-i Sâni Hazretleri aç kaldı, ben aç kaldım, sen aç kaldın. Bu da iki. Üçüncüsü ise, Pîr-i Sâni Hazretleri her ayın son haftasının veya giren ayın ilk haftasının Cumartesi veya Pazar günü Küçük Hüseyin Efendi Hazretleri'ne giderlerdi. Ve aynı usûl üzere beni de Hazreti Şeyh Hacı Feyzullah'a gönderirlerdi. Şimdi ben de seni aynı şekilde Küçük Hüseyin Efendi Hazretleri'ne göndereceğim. Pîr-i Sâni Hazretleri'nin yaptıkları gibi usûlen arka kapıdan girip, Mihmandar-ı Resûlullah Halid-ul Ensari Hazretleri'ni ziyaretten sonra yürüyerek Türbe-i Şerife çıkacaksın ve ziyaret-i duayı içeriye girmeden kapıdan yapacaksın. Kendileri böyle yaparlardı. Sen de buna uyacaksın. Sonra bu mübârek kapıdan bana ne veriliyor, ne alıyorum diye de hiç düşünmeyeceksin. Ne verildiğini de sonra göreceksin. Mübârek olsun, oğlum."

Elhâmdülillah sadıklardanız. Ahde vefâ sahipleri Allah Velisi'nin sözünden çıkmaz ve izinden ayrılmaz.

Takdim ise onbir sene sonra, 21 Temmuz 1968'de tahakkuk etmiştir. Ancak, ferdi olarak Üveysi Sır'dan zuhura geldiği cihetle konuşulamaz. Ketum olmak mecburiyeti vardır.

(Not: Takdim bahsinin canlı şâhidi olarak imza ederim: İmza:.. Gül Baba - Suzan Arar, (1915 - 1999).

İmdi, bahsimiz çerçevesinde 25 Haziran 1995 Pazar günü yukarıda zikredildiği veçhile Küçük Hüseyin Efendi Hazretleri'ni ziyaretten sonra fakirhâneye avdet ettim. Saat 21.55'te Allah zikri şerifi ile meşgul idim ki... âcizaneme şöyle buyruldu: "Şimdi değil, zamanı gelecek. Çokları seni arıyacak."

Bu ilk işarettir. Ölüm; Âşık'ın Maşûk'a kavuşmasının aziz bir vesilesidir. Yani, vesile-i rahmettir. Her nefis muhakkak surette ölümü tadacaktır. Kur'ân-ı Kerîm'in 96. A'lak Sûre-i Şerifesi'nin 8. Âyet-i Celîlesi'nde buyrulduğu gibi "Rüc'û Rabbınadır."

Yeter ki, sen Celâlini Cemâle kalbet ve Azrail'ini de Cebrail yap.

Evvelce ölüm bize çok uzak idi. Sonra bize karşı durdu. Ve şimdi bize doğru yürüyor.

Daha vaktimiz var. Hakikati ise Allah'a mahsustur.

Allah'sız hiç bir şey olmaz. Gayrisini söyleyen kâziptir. Kâfirdir.

Ulu Tanrı sevdiklerimizi Cehennem'in dehşet veren manzarasından korusun. Amin!

Kur'ân-ı Kerîm'in 3. Âl-i İmran Sûre-i Şerifesi'nin 185. Âyet-i Kerîmesi'ndeki emr-i şerif şudur: "Her nefis (herkes) ölümü tadacaktır." Yine Kur'ân-ı Kerîm'in 2. Bakara Sûre-i Şerifesi'nin 156. Âyet-i Celîlesi'nde de şöyle buyurulmaktadır: İnnâ l'illâh ve innâ ileyh-i raciûn"

(Allah içiniz ve O'na dönüp gidenlerdeniz.)

"(Üç şey) yalan ve iftiranın en büyüklerindedir. Kişinin kendi babasından başkasına nisbet iddiası; görmediği bir şeyin kendisine rüyâda gösterildiğini iddia etmesi, Resullullah'ın söylemediği bir şeyi söyledi demesi" (Hadis-i Şerif)

Kerbela-i Şah-ı Şehidan Hazret-i İmam Hüseyin Efendimiz ahfâdı olup devamı Kaptan-ı Deryâ Şehit Turgut Reis Paşa soyundan 41. Göbek Sâdâd-ı Kiram'dan Arûsi-yi Selâmi Tarîkat-i Şerifi hizmetkârı Allah Fakiri:

Esseyyid Mehmed Faik Erbil.

SON

Bu kitabın;

Yazılış Tarihi: 17 Haziran 1996 Pazartesi

Bitiş Tarihi: 7 Aralık 2000 Perşembe

Not: Bu kitabın basımı için gönül rahatlığı ile maddî olarak hiç bir yardımı esirgemeyen vatan şehidi cennetmekân Gün Sazak beyin refikası İhsan Nilgün Sazak hanımefendiye ve karakter sahibi mahdumu sayın Emin Ergün Sazak'a hassaten teşekkür etmeyi bir borç biliriz.

Nakiye Ertuğrul Hanım'a, Y. Hüseyin Bey'e ve Dr. Yusuf Ziya Bey'e kitabın dizgi ve düzeltmelerindeki yardımlarından ötürü teşekkürü bir borç biliriz.

ZEYL:**2001 - 2002 - 2003**

1 Ocak - 31 Aralık 2001 senesinin tamamına dair:

Küresel ve global sömürü düzeninin temini için hak = Kuvvettir prensibi ile fertlerin, ailelerin, zümrelerin ve milletlerin haklarının gaspedilip yeryüzünde açlığın ve sefâletin daha da artmasına sebebiyet verecek gay-rımeşru çirkin oyunların sergilenmek istendiği soğuk yıl. Yani açlık yılı. Tefeci gözüyle bakılan Dünya Bankası fakir ülkelere tek kuruş yardımda bulunmamıştır. Bu düşündürücüdür.

Ey zalim! Ey vicdansız! Ey yalancı! Ey hırsız!...

Senin basit hesabının karşısında seni yaradan ulu Rabbının da vallahü'l âzim öyle hesabı vardır ki, koyduğu vâde sonunda senin hesabını alaşağı eder ve netice olarak kümbetini başına yıkar.

İşte bu sene böyle bir senedir.

Bu yılı insanlığa en güzel anlatan İmam Gazali Hazretleri'nin Allah Kelâmı Kur'ân-ı Kerîm'in 7. A'râf Sûre-i Şerifesi'nin 179. Âyet-i Kerîmesini "Arifler Yolu" kitabındaki tefsir-i şerifleri şöyledir:

"... Onların kalpleri vardır, bunlarla idrâk etmezler. Gözleri vardır, bunlarla görmezler. Kulakları vardır, bunlarla işitmezler. Onlar dört ayaklı hayvanlar gibidir. Hattâ daha da sapıktırlar. Onlar gaflete düşenlerin tâ kendileridir."

1 Ocak - 31 Aralık 2002:

Gayrimeşru savaşlarla hakkı olmadığı halde hak peşinde koşarak hak sahibi bir milleti veya milletleri güya terbiye veya ıslah edici cümleler kullanarak Makyavelist oyunlarla perişan edip, fitne belâsına uğratmak suretiyle zillate düşürülüp vücuda getirilmek istenen çirkin yıl. Hani hürriyet, nerede demokrasi?!...

Hiç şüphe yok ki, insanlığın başına böylesi belâyı sarmak isteyen bedbahtı veya bedbahtları koyduğu vâde bitince "âzizün müntakim" olan Allah yani intikam alıcıların en kuvvetli intikam alıcısı olan Allah çok şiddetli bir şekilde cezalandırır. Bu yıl böylesi bir nefret yılıdır. İşte bu yılı bize anlatan Allah Kelâmını aşağıda kaydetmiş bulunuyoruz:

"Demek ki sen yeryüzünde ıslah edicilerden değil, cebbar'lardan (mütehakkim ve müstebitlerden) olmayı murad edersin." Kasas: 28 - 19.

1 Ocak - 31 Aralık 2003:

Cenâb-ı Allah'tan dileyelim ki, bu yıl cinayet-tecâvüz yılı olmasın. Eğer bu yıl zulüm yılı olursa insanlık âlemi için bunun tahribatı büyük olacağı gibi faturası da çok ağır çıkar. Müsebbip olan veya olanları koyduğu müddet bitince Kahhâr olan Allah en acı bir şekilde cezalandıracağı gibi mensubu oldukları devleti veya devletleri de zamanı gelince perişan ederek çökertir. Onun içindir ki, gazab-ı ilâhiyi dâvet ancak ahmakların, sadistler ile hakkı olmayan hak peşinde koşan eşirrâ zümresi gaddarların işidir. Allahın, Peygamber'in ve Evliyânın lâneti ile meleklerin ilenci ve mazlumların bedduası bu melûn ve habis ervâh-ı süflînin üzerinedir. Bunlar dünyalarında iken cehennemleri sırtına yüklenmiş olanlardır.

Kur'ân-ı Kerîm:

"Yeryüzünde fesad isteme. Muhakkak Allah müfsitleri sevmez."

Kasas: 28 - 77.

"Onlardan korkmayıp benden korkunuz." Âl-i İmran: 3 - 175.

"Göklerde ve yerde olanlar onun halkı ve mülküdür. Ve Din daima ona mahsustur. Allahtan gayrisinden mi korkarsınız. (Korkmayınız.)"

Nahil: 16 - 52.

"Biz bir kariyyeyi helâk etmek murad eylediğimizde ileri gelenlerine emrederiz. Orada fisk ederler (Fitne çıkarırlar.) Üzerlerine azap vacip olur. O vakit şiddetle tedmîr ederiz (vücutlarını kaldırırız.)" Esrâ: 17 - 16.

Nitekim biz bunları yazdıktan sonra savaş olmayan cinayet saldırısı başladı. Her ne kadar bitmiş gibi görünüyorsa da bitmiş değil. Belki de esas belâ bundan sonra başlamış olacaktır. Zaten, bu bir savaş da değildir. Cinayet saldırısıdır. Er ve geç bunu tanzim edenle; nice mazlumu ve masumu katledenler ve bu ülkeyi Kıbrıs gibi ambargolarla mağdur edenler Allah'ın şiddetle azabına uğrayıp, bu yerleri terketmek zorunda kalacaklardır. Zirâ, bu coğrafyada büyük ruhâni zevât bulunmaktadır. Onları rencide eden Allah'ı ve Resulullah'ı rencide etmiş olur ki, müstebitlerin okları kendilerine çevrilip onları hesapları dışında ummadıkları hüsrana uğratacaktır.

Irak: Savaşsız Savaş?!...

Savaşın şartları meşrû olursa işte ancak o savaş olur. Emperyalizmi ve kapitalizmi kendilerine mesnet kılıp çeşitli fitne-fesat yolu ile terörizm bahanesini öne sürerek yapılan savaş denmez, o yalnızca cinâyet saldırısıdır. Zirâ, burada aranan hak-hukuk değil, sadece menfaattir. Dahası; mali-iktisadi durumunu kurtarabilmek için çıkarılan petrol devlerinin savaşdır.

Adedini Allah bilir ya ölen öldürülen bunca küçük-büyük, yaşlı-genç, kadın-erkek insanlar... Ayrıca yıllardır uygulanan ambargo...

Peygamber Efendimiz bir Hadis-i Şerifinde: "Mücerred mülk zaptı için açılan harbde maktül düşmek; ölümlerin en fenası" olduğuna işaretle bundan müslümanları tahzîr buyurur.

Tahzîr: (sakındırma) demektir.

Unutmayalım ki; Allah bir zâlime bir diğer zâlimi musallat eder. Zâlimin kumandanı=ordusu da milletine=devletine ihânet edince bir tek kurşun dahi sıkılmadan koskoca bir ülke teslim alınmışsa bunun neresi savaş oluyor?! Bu insanoğlunun büyük ibret dersi alması lâzımgelen bir menfaat petrol saldırısıdır.

Bilelim ki, bu bir sömürü düzenidir=müstemlekeciliktir. Burası A.B.D.'ne yâr olmaz. Ancak bâr olur.

Bu nedir? Yakından-uzaktan cihâd ile hiçbir alâkası bulunmayan nefsi-
emmârenin cinâyet saldırısı. Heyhat!...

Dikkat edin burada Allahın mekri vardır: Bu mekr A.B.D.'nin ve
İngiltere ile İsrail'in çöküşünü hazırlar. Amerikalıların rahmetli Ruzvelt
gibi bir zâta şiddetle ihtiyacı vardır.

Eğer bu örtülü din ve medeniyetler çatışması veya savaşı hüviyetini ta-
şıyorsa bundan en ziyâde zararlı çıkacaklar da Cebbâr-ı Alâ'yı unutup ve
Gayretullah'a dokunacak olan A.B.D.ile İsrail stratejik ortaklığıdır.

Din tekdir ve o da Cenâb-ı Allahın biricik dini olan İslâm Dini'dir.

Cihâd:

Hak Tealâ Hazretleri'nin adını âli kılmak gayesi ile mübârek İslâm Di-
nini yaymak ve yüceltmek uğrunda çalışarak adâlet, müsâvat ve hak-
kâniyet ölçüleri içerisinde beşeriyetin huzur, refah, selâmet ve saâdeti için
Cenâb-ı Allahın kullarına bahşettiği insanlık hak ve hürriyetlerinin yeryü-
zünde yaygınlaştırılarak muhafazasıdır.

Öyle ise, dünyâda Allahın dilediğini hâkim kılmak gayesi güdülerək
yapılan harpler İ'lâ-yı Kelimetullah cümlesindedir ki mukaddestir. Bu-
nun dışında herhangi bir mü'min ve azınlık halindeki bir millete yapılan
taarruz ve haksızlığa karşı Allah rızası için o millete yalnızca yardım mak-
sadı ile savaş yapılır.

Müslümanlar için sadece meşrû müdafaa savaşı vardır. Bunun anlamı
da şudur: Din hürriyetinden ve insanlık haklarından mahrum bırakmak
için müslümanlara saldıranlara karşı sabretmek vardır.

Tezkere Konusu

Cenab-ı Allah, doğrudan doğruya külli iradesi ile tasarruf ederek, bir
tek oy ile Türkiye Cumhuriyeti Devleti'nin bütünlüğünü korumuş oldu.
Burada suret-i kat'iyede mazeret aranmaz. Bu manevî bir müdahaledir.

Nasıl ki, yine Cenâb-ı Hak Çanakkale-İstiklâl Savaşlarını ve
Kıbrıs çıkartmasını Arûsî-yi Selâmî Tarikati Pîri Seyyid Abdüsselâm el
Esmer Sultan'ın himmetleriyle kazandırmışsa, bu mübârek tarikatın Tür-

kiye'deki Ömerî Kolu Pîri Esseyid Ömer Fevzi Mardin Hazretleri'nin himmetleriyle bir tek oyla bu tezkereyi geçirtmeyerek Türkiye Cumhuriyeti Devleti'nin bütünlüğünü muhafaza buyurduğu için Hak Tealâ Hazretleri'ne minnet ve şükranlarımızı arz ederiz.

Irak'ın kuzeyine çok önceden girmeliydik. İyi olurdu... Böylece nâ-merd ve nankör Barzani-Talabani şarlatanlığı da kökünden kesilirdi. Bu hareket devletimiz'in ve Türkmen kardeşlerimizin âfisi için lüzûmluydu. Türk Milleti'nin hiçbir devletin bir karış toprağında ve servetinde gözü olmadığı bütün dünyaca bilinen bir gerçektir.

Eğer tezkere geçmiş olsaydı, Güneydoğu'da şiddetli anarşinin zemini hazırlanmış olacağı gibi elimizden çıkma tehlikesiyle karşı karşıya kalabilecektik. Böylece Ermenistan'a, peşmergelere ve İsrail'e gün doğmuş olacaktı.

Görelim ve bilelim ki, Allah bizi Ulu Evliyâ'nın yüzü suyu hürmetine korumuş oldu.

Böylece, ABD'nin ve İsrail ile İngiltere'nin kafasındaki gizli plan da akim kaldı. Zirâ, işin içinde iş vardı. O da şuydu : Ermenistan'ı genişletmek, yarın ezme üzere bugün kürt kardeşlerimizi aldatmak ve Museviler için arz-ı mevud uydurmasına zemin hazırlamaktı. Bir düşünün bakalım, devlet bütünlüğümüz ne hâle gelirdi?!... ABD, İngiltere ve İsrail ile işbirlikçilerinin bugün böyle bir imkanı ellerinden kaçırdıkları için yürekleri yanıyor.

Buradaki hassasiyetimizin büyüklüğünü asla unutmayalım.

Bu mübarek tarikat-ı şerif her zaman Türkiye'nin yanında yer almıştır.

Derviş Baba yürür Hak'ka

Hak padişah Allah'a

Gönlü Kâbe olanın

Kalbi ölmez Derviş Baba

Bitiş Tarihi: 30 Mayıs 2003 Cuma

(Bir Zâta Yazdığım Mektuptan)

Kerîh Karikatür Krizi

Cenâb-ı Allah'ın izni şerifi ile Kur'an-ı Kerim'in ve yüce İslâm Di-ni'nin edep-hayâ ve ilm-i irfânının bahşettiği "Hak Ölçüler" çerçevesinde Ulu Tanrı'nın kerîh gördüğü şu menfûr karikatür hakkında hakikati icmâ-len zât-ı âlîlerine takdimen "Dâll" esmâsının çok fa'âl olduğu nâdir asır-lardan birinde yaşadığımızı ifâde etmek istiyoruz.

Şöyle ki: Allah Kelâmı Hadis-i Kudsi: "Levlâke levlâk; le'mâ halak-tü'l-eflâk..."

Mânâyı şerifi: "Ey Habibim, eğer sen olmasaydın ben bu âlemleri ya-ratmazdım."

Yedi kat yer-gök ve arasındakiler ile birlikte bilinmiyen daha nice âlemler hülâsa-i mevcudat olan işte o azîzler azîzi Hazret-i Peygamber Ahmed Muhammed Mustafa Aleyhisselâm şânına=hürmetine yaratılmış-tır.

Bak-gör ki; o cibilletsizin ebeveyni'nin, ecdâdının, milletinin-devleti-nin.. devâmen arkasındaki azmettiren haysiyetsizlerin dahi cedlerinin, millet-devlet varlıklarının da yaratılış=hayatiyet vesile-i rahmeti ve aynı zamanda velî nimetleri olan şânı yüce Resûl Aleyhisselâm'a karşı bu nî-met-i küfran halleri şiddetli bir gazab-ı ilâhi'ye uğrayacaklarının âşikâr işâreti olsa gerek. Hâdisatın akışına bakılmalıdır. Eşyâ konuşur!..

Cenâb-ı Hak, kendilerinden gizlediği için ele geçirip tahrif etmeğe-or-tadan kaldırmaya nâil olamadıkları o ellerindeki Yuhanna İncili'nin 16-12

ve 13. sünü ibretle okuyoruz: "Size söyleyecek daha çok şeylerim var. Fakat şimdi dayanamazsınız. (Yani beşeri tekâmül seviyeniz bunu kavramağa ve iktizasını icraya müsait değildir.) Lâkin o hakikat ruhu geldiği zaman size her hakikate yol gösterecek zira kendiliğinden söylemeyecektir. Ancak (Allah'tan) her ne işitirse (kendisine vahiy buyurulursa onu) söyleyecek ve gelecek şeyleri size beyan edecektir. (Yani Allah'ın iradesi ile Nebi Muhammed; beşeriyyete kurtuluş yollarını açıp gösterecek ve o devrede insanlar; kurtuluş gayretini yüreklerde bulacaklar ve onun söylediklerine uyacaklar. Çünkü, o zamana kadar insanlar beşeri seviyede yükselmiş olacaklar.)

(Yuhanna İncili: 16-7:10) İbretle okuyalım:

Bununla beraber ben size hakikati söylüyorum. Benim gitmekliğim size faydalıdır, çünkü gitmezsem tesellici (Nebi Muhammed) size gelmeyecektir. Fakat gidersem onu size göndereceğim ve o geldiği zaman günah hakkında, salâh hakkında ve hüküm hakkında dünyâyı ilzam edecektir. (Nebi Muhammed dünya şümûl bir vazife ile bütün insanlığa hitab edecek bir selâhiyatla gelecek ve günah hakkında, salâh hakkında ve hüküm hakkında dünyâyı ilzam edecek, şeriatı yani Kur'ân-ı Kerim'i getirecektir.)

(Yuhanna İncili: 14-16): İbretle okuyup düşünüyoruz.

"Fakat benim isimle (yani Nebilikle ve kurtarıcılıkla) Babanın (Allahın) göndereceği tesellici ruh (Yani Ruh-ül-Kudüs'ü hâmil Nebi Muhammed) O size herşeyi öğretecek ve size söylediğim herşeyi hatırıma getirecektir. (Yani getireceği mübârek kitap) İncil'i teyid edecek ve ondan bahsedecektir."

(Yuhanna İncili: 14-29) Okuyalım-düşünelim.

"Şimdi size olmadan evvel söyledim. (Yani Peygamber Muhammed'in geleceğini gelmeden evvel söyledim) ta ki olduğu zaman imân edersiniz. (Yani Hazret-i Muhammed geldiği zaman onun Peygamberliğine ve size Allah'tan getirip bildirdiklerine inanasınız.) Artık sizinle çok şeyler konuşmayacağım zira bu dünyanın reisi geliyor. (Bütün beşeriyyete kurtuluş devrini açacak olan Allah kulu Nebi Muhammed geliyor) ve benden onun hiçbir şeyi yoktur. (Yani benim salahiyetimin dahilinde olmayan icraatı o fiilen icra edecek ve dünyaya kurtuluş mücadelesini fiilen açacaktır.)

Ellerindeki (Matta İncili: 3-11) "Gerçi ben sizi tövbe için su ile vaftiz ediyorum. Fakat benden sonra gelen: benden daha kudretlidir. Ben onun pabuçlarını taşımağa layık değilim, o sizi Rul-ül-Kudüs ile ve ateş ile vaftiz edecektir."

(12): "Onun yabası elindedir. Ve harman yerini tamamen temizleyecektir. Buğdayını ambara toplayacak fakat samanı sönmez ateşle yakacaktır."

Hazret-i İsa Havarilere: "Ben gideceğim ve yakında size Faraklit (Ahmed) gelecektir ki Hak Peygamberdir. Kendiliğinden birşeyler söylemesi mümkün değildir. Kendisine söyleneni tebliğ edecektir." demiştir. Aslı Aramice olan Faraklit kelimesinin Arapça karşılığı Ahmed'tir. Mânâsı ise: Çok hamdeden, övülmeğe ve medhedilmeğe çok lâyık, sevilen-beğenilen. Hak ile Bâtılı birbirinden ayıran yani fâruk demektir.

Yine İncil'de Mekke dağlarına fârân denilmekte ve Hazret-i Peygamber Efendimiz'in (Fârân=Mekke dağları)'nda zuhur edeceği teyiden bildirilmektedir.

Ayrıca, Tevrat'ta Peygamber Efendimiz'in mübârek ismi şerifi Hâtem-ül Hâtem diye geçmektedir. Hâtem-ül Hâtem, Hâtem-ül Enbi-yâ'nın karşılığıdır ki, mânâsı: Son Peygamber'dir.

Yine Tevrat: Peygamber Efendimiz'in isminin İbranîce (Müşeffah) olduğunu bildirmektedir.

Bunlar inkârı mümkün olmayan mukaddes vesikalardır.

Musa Aleyhisselâm gibi İsa Aleyhisselâm da Musevi=Yahudi Peygamberi'dir. Bu mübârek Ulu Peygamber Hazerâtı Efendilerimiz'e hürmetimiz büyüktür. Muhabbetleri üzerimize olsun.

Tahrif edilmemiş-edilememiş hakiki İncil-i Şerif: "Rab tarafından gönderilecek olan o Muhamenna gelecek ve bana şahâdet edecek. Şimdi ben gelmeden önce size söylüyorum ki şüpheye düşmeyeziniz ve şaşırmayasınız."

Not: Muhamenna kelimesinin mânâsı Süryanice'de Muhammed'tir. "Yuhanna, Matta, Luka, Markos İncili."

Tahrif edilmemiş hakiki Zebûr-u Şerifte Cenâb-ı Peygamber Efendimiz'in geleceği ve vasıfları şöyle haber veriliyor: "Öyle eli açık cömert bir aziz Zât-ı Şeriftir ki, çok yumuşak huylu, tatlı dilli, asla kızmayan, güzel

ve nûrani yüzlüdür. Beşerin hekimi olup, çok az uyur. Çok düşünür, az güler ve çok ağlar. Halkîyatı çok güzel ve hoş olduğu gibi kelâm-ı şerifleri gönül alıcı ve ruhları cezbedicidir."

Hürmet sanadır ya Hazret-i Davud Aleyhisselâm.

Kur'ân-ı Kerim: Allah Buyuruyor:

Ekânim-i Selâse: Hıristiyanların kabul ettikleri üç tanrılı inanç. Tam bir sapıklık olan bu teslis inancına göre, "Baba, oğul ve Rûh-ül-Kudüs" (Yani Mukaddes Ruh) üçlü tanrı'dır. Hâşâ.

2. Bakara Sûre-i Şerifesi: "Allah-ü tealâ bir evlâd ittihaz eyledi dediler. O, bundan münezzehtir." 2 - 116

19. Meryem Sûre-i Şerifesi 90-92. Âyet-i Kerimeleri: "Allah-ü Tealâ evlâd edindi dediler, ne fena şey getirdiniz söyle, Allah-ü tealâ'ya evlâd isnad ettikleri sebebiyle az kaldı ki gökler parçalana, yerler yarıla, dağlar yıkıla. Allah-ü tealâ'ya evlâd ittihazı lâyık olmaz."

9. Tevbe Sûre-i Şerifesi 30. Âyet-i Kerimesi: "Yahûdiler: "Üzeyr, Allah'ın oğludur" dediler. Hıristiyanlar da: "Mesih (İsâ), Allah'ın oğludur" dediler. "Bu onların ağızlarıyla geveledikleri sözlerdir ki, bununla daha evvel küfredenlerin sözlerini taklit ediyorlar. Allah onları kahretsin! Nasıl da (haktan) bâtila çevriliyorlar."

5. Mâide Sûre-i Şerifesi 73. Âyet-i Kerimesi: "Allah; üç Allahtan biridir, diyenler de muhakkak kâfir oldular. Bir tek Allahtan başka ilâh yoktur, bu sözlerinden dönüp rücû etmezlerse kâfir olurlar ve kâfirlere ise muhakkak elemli azap erişecektir."

Aynı Sûre-i Şerifenin 75. Âyet-i Kerimesi: "Mesih ibn-i Meryem; ancak bir Resûldür. Ondan evvel Resûller gelip geçti. Vâlidesi de sıddıkdır. Her ikisi de yemek yerlerdi."

Bakara Sûresi: 2-145 "Kendilerine kitap verilenlere kâffe-i âyât ve mucizâtı getirsen; senin kıblene tâbi' olmazlar. Ve sen de onların kıblesine tâbi' olurlardan değilsin. Onların bazıları (bile) bazılarının kıblesine tâbi' de-

ğillerdir. (Allah'ın istediğinden başka bir şey olmaz.)"

Enfâl Sûresi: 8-73 "Kâfirler birbirinin velîsi oldukları halde siz, birbirinize dost ve müzahir olmazsanız, yeryüzünde fitne ve büyük fesad olur."

Mâide Sûresi: 5-65 "Eğer ehl-i kitap, Muhammed'e ve Kur'ân-a imân etseler ve asiliklerden sakınsalardı, elbette onların günahlarını bağışlar ve kendilerini cennet-i naîme koyardık."

Bakara Sûresi: 2-120 "Yâ Muhammed, Yahûdiler ve Hıristiyanlar onların Dinine ve milletine tâbi' olmadıkça senden razı olmazlar."

Furkan Sûresi: 25-44 "Yâ zanneder misin ki, o müşriklerin ekserisi senin kelâmını işitir veya onu anlar. Ne işitir, ne fehmederler (anlarlar). Onlar hayvanlar gibidir. Hattâ, onlardan ziyâde yollarını şaşırmışlardır."

Enfâl Sûresi: 8-42 "Helâk mı olacak; beyyine ile helâk olsun; hayat mı bulacak; beyyine ile hayat bulsun. (Beyyine; aklî delil, aklî bürhan, aklî hüccet mânâsınadır.)"

Âl-i İmrân Sûre-i Şerifesi: 3-28 "Müminler, müminlere bedel kâfirleri (putperestleri) dost edinmesinler (onlara emniyet etmesinler). Bunu yapanların Allah'ın dostluğundan nasipleri yoktur. Ancak onlardan takvâ (şartlarına uymak) için (yâni iyi bir insan olmanın iktidasına uymak için) müvâlat (ahbaplık, iyi geçinmek hâli) böyle değildir, (o müstesnâdır, o herkese karşı lâzımdır.)"

Mü'min Sûre-i Şerifesi: 40-67 "Lâzımdır ki (Allah'ın) kudret ve birliğini taakkul edesiniz (akıl) edesiniz, akıl erdiresiniz, fikirde iyice kavrayasınız."

Bakara Sûre-i Şerifesi: 2-195 "Ve elinizle kendinizi tehlikeye atmayınız."

Saf Sûresi: 61-8 "Onlar ağızlarıyla Allah'ın nûrunu söndürmek isterler. Müşrikler ikrah etseler bile Allah; nûrunu tamamlayıcıdır."

Enfâl Sûre-i Şerifesi: 8-8 "Mücrimler bundan ikrah eder ve istemezlerse de (Allah) hakkı yerine getirecek ve bâtılı izâle ve iptâl edecektir."

Resûl-ü Sakaleyn:

(İns ü cân)

"İnsanların ve Şeytanların Peygamberi Muhammed Aleyhisselâm."

- 0 -

Aklı başında herkesi düşünmeye dâvet eder:

"Onlar için istiğfar etsen ve istiğfar etmesen birdir. Eğer onlar için yetmiş kere istiğfar etsen Allah onlara mağfiret etmez. Sebebi de Allah'a ve Resûlüne küfr ettikleridir. Allah fâsık olan kavmi hidâyet etmez."

Tevbe: 9-80

"Onlardan ölen biri üzerine ebeden namaz kılma. Ve kabrinin üzerinde durma. Çünkü onlar Allah ve Resûlüne küfr ettiler ve fâsık oldukları halde öldüler." Tevbe: 9-84

"Ey müminler, Yahûdi âlimlerinden ve Hıristiyan rahiblerinden ekserisi insanların malını haksız ve bâtil olarak yerler, ve halkı Allah yolundan çevirirler. Şunlar ki altunu ve gümüşü hazinelerinde biriktirip Allah yolunda infâk etmezler (muhtaçlara vermezler) onları elim bir azab ile tebşir et." Tevbe: 9-34

"(Ehl-i Kitaptan) ve öyleleri vardır ki, bir dinâr emanet etsen onu iade etmez. Bunu ancak onu tazyik ile almak mümkündür. Onların bu hâli: (bize ümmîlerin yani Muhammedîlerin) -ehli kitaptan başkalarının- malını almakta günah olmaz. Onların bizim üzerimizde hakları yoktur) demelerindedir. Bunun yalan olduğunu bildikleri halde Allah-ü Tealâ'ya karşı yalan söylerler." Âl-i İmrân: 3-75

"Ey ehli kitap (Müseviler ve Hıristiyanlar) size kitaptan (ellerinizdeki kitaptan), gizlediğiniz şeylerin birçoğunu beyan eden ve birçoğunu da beyandan sarfınazar eden Resûlümüz ve Allah tarafından nûr ve hakkı âşikâr surette gösterici kitap (Kurân-ı Kerim) geldi." Mâide: 5-15

"Biz şeytanları, imân etmeyenlere dost kıldık." A'râf: 7-27

Mevzuun mührü şerifidir:

"Şüphesiz yok ki, Allah yanında, bir Din vardır. O da İslâm Dini'dir. Kitaba nail olanlar bunda ihtilaf etmediler. Yalnız hakikati bildikten sonra aralarında hasetten nâşi ihtilaf eden oldu." Âl-i İmrân: 3-19

Hadis-i Şerifler:

- 0 -

- 1- "Şeytana sövmeyiniz, yalnız şerrinden Allah'a sığınınız."
- 2- "Herhangi vucud ki haram mal ile beslenmiştir, cehennemliktir."
- 3- "Fitne uykudadır. Cenâb-ı Hak onu uyandıranlara lânet etsin."
- 4- "Rüşveti; alana, verene ve tavassut edene Allah lânet etsin."
- 5- "Dünyâ âhiretin tarlasıdır. Ne ekersen, onu biçersin."
- 6- "Bir adam hangi kavmi severse Cenâb-ı Hak onu sevdiği kavmin zümresinde haşreder."
- 7- "Vay şu kimseye ki libas-ı sofıyyeyi giyer de sözü ve fiili birbirine muhalif (uymaz) olur."
- 8- "İnsanların eşirrası, ulemasının şerir olanlarıdır."
- 9- "Ümmetim için asıl deccalden ziyâde, ümmeti idlâl eden (dalâlete saptıran) deccal imamlardan (önder âlimlerden) korkarım."
- 10- "Ne fena kuldur o kul ki, Dini dünyâ ihtiraslarında kullanır."
- 11 - "Cenâb-ı Hak âhiret umuruna câhil kalan dünyâ âlimlerine gazab eder."
- 12- "Sizden evvel gelen ümmetlerin mahvolmalarının sebebi şu idi ki onlar, kibar olanlar birşey çalarsa (serbest) bırakırlar, bir zavallı çalarsa cezalandırılırdı."
- 13- "Bir memleketin temeli adâlettir."
- 14- "Ümmetimin ulemâsı, Benî İsrâil Enbiyâsı gibidir."
- 15- "Ne fena kuldur şu kimse ki, nefsinin ihtiraslarına uyar da kabre gireceğini ve sonra neler olacağını düşünmez."

20 Şubat 2006

Pazartesi

Allah Fakiri

Mehmed Faik Erbil

B.O.P.

Şeyh Mustafa Aziz Hazretleri'nden Kibar-ı Kelâm: "Başı sakat olanın sonu sağlam olmaz."

Küresel sömürü düzeninin temeli yalan, fitne, gasp, zulüm, katliam ve soyguna dayanmaktadır. Bu düzenin insanlık hak ve hürriyetleri ile yakından uzaktan hiç bir alakası yoktur. Bu fiili işleyenler hakkında Cenab-ı Allah mukaddes kitabı Kur'an-ı Kerîm'de şöyle buyuruyor:

4. Nisâ Sure-i Şerifesi'nin 93. Âyet-i Kerimesi: "Bir mümini amden ve kasden katledenin cezası dâim kalmak üzere cehennemdir. Allah o katile gazap ve lânet eder ve büyük azap hazır ve amâdedir."

5. Mâide Sure-i Şerifesi'nin 18. Âyet-i Kerimesi: "Yahudiler ve Hıristiyanlar; biz Allah'ın evlatları ve dostlarıyız dediler. Yâ Muhammed, onlara söyle ki, eğer dediğiniz gibi ise, size ne için günâhlarınız sebebiyle (Allah) azâb eder. Siz de ancak onun halk ettiklerinden ve beşersiniz."

9. Tevbe Sure-i Şerifesi'nin 34. Âyet-i Kerimesi: "Ey müminler, Yahudi âlimlerinden ve Hıristiyan râhiblerinden ekserisi insanların malını haksız ve bâtil olarak yerler, ve halkı Allah yolundan çevirirler. Şunlar ki altunu ve gümüşü hazinelerinde biriktirip Allah yolunda infak etmezler (muhtaçlara vermezler) onları elemli azâp ile tebşir et."

3. Âl-i İmran Sure-i Şerifesi'nin 75. Âyet-i Kerimesi: "(Ehl-i Kitaptan) ve öyleleri vardır ki bir dinâr emânet etsen onu iade etmez. Bunu ancak onu tazyik ile almak mümkündür. Onların bu hâli: (Bize ümmîlerin (yani Muhammedîlerin) -ehli kitaptan başkalarının-malını almakta günah olmaz. Onların bizim üzerimizde hakları yoktur) demelerindedir. Bunun yalan olduğunu bildikleri halde Allah-ü-tealâya karşı yalan söylerler."

47. Muhammed Sure-i Şerifesi'nin 12. Âyet-i Kerimesi: "Kâfirler de hayat-ı dünya'dan temettü' edip hayvanların yedikleri gibi yerler."

Ey insanoğlu!

Cenab-ı Allah'ın hitabı olarak ifade ediyorum; ey Türkoğulları!

Bu ilahi emri iyi taakkul ve tefekkür eyle, burdan ibret almaya çalış ve istikametini ona göre al!

İçindekiler

MUKADDİME / 5
İSLÂM DİNİ / 8
Kadercilik Safsatası / 9
Takvâ / 12
İnan - Kazan / 16
Âhîret'in Tarlası / 19
Dâlâlet Ehli / 24
Necat Yolu / 27
Allah'ın Ailesi / 31
İrfan Sahipleri / 36
İslâm Olanlar / 40
Kendini Tanımak / 45
İstikâmet Almak / 49
İki Nokta / 54
Adam Olmak / 60
Nefsin İblisindir / 64
Esmâ-i Hüsnâ / 68
Cincilik ... Satanizm / 74
Allah'ın İstihzâsı / 81
Ulu Davet / 86
Rabbimize İlticâ / 92
Dinler Arası Diyalog / 98
İBÂDET / 103

Namaz / 105
Zekât ve Kul Hakkı / 123
Adalet / 134
Zikir / 137
Kâbe ve Hac / 146
Kurban / 151
Oruç / 153
İbâdete Saygı / 158
ALLAH MEFHUMU / 161
KUR'ÂN-I KERÎM / 173
YARADILIŞ / 194
İlâhi Tekâmül / 196
Gölge / 202
"Ekâlîm" - İklimler / 204
Unsurlar / 209
Hayâli - Gerçek Hikâye / 213
İnsan ve Hayvan Kopyası / 216
Kadın - Erkek Eşitliği / 220
ŞERİAT / 224
Din Devleti / 228
İslâmiyet'in Kuruluş Yapısı ve Harp / 234
Cihad / 238
Fitne / 245
Üç Suâl / 251
Edep / 260
TARİKAT / 266
Ledünni İlim / 270
12 Rakamının Ehemmiyeti / 277

12 Ana Tarîkat-i Şerif / 278

Arûsi-yi Selâmî Tarîkat-i Şerifi / 282

Evliyâallah / 292

Ölümsüzlük Sırrı / 296

İnsan Mükerrerem Kılındı / 299

Atom / 309

İçtihad / 312

ULU ZÂT VEYSEL KARANİ HAZRETLERİ / 317

ASHÂB-I KEHF / 325

CENÂB-I PEYGÂMBER EFENDİMİZ / 332

NEFİS MERTEBELERİ / 340

BURÇLAR / 354

HAZRET-İ ALİ EFENDİMİZ / 357

HAZRET-İ EBUBEKİR / 378

HAZRET-İ ÖMER / 380

HAZRET-İ OSMAN / 381

AİLEM / 382

Bizim Vakıf Kanunumuz / 394

Emekliliğim / 400

Gelir Tevziindeki Adâletsizlik / 401

Yemin / 402

Alpaslan Türkeş / 404

Borç / 415

CUMHURİYET / 416

Tarihi İyi Okumak / 424

DEMOKRASİ / 426

LAİKLİK / 435

İRTİCÂ / 441

SAHTE ŞEYHLER / 448

ALENÎ ZUHÛRAT (AÇIK TECELLİLER) / 457

Şahmerân / 466

Çile / 468

RAHMANI (KUĐSÎ) RÛYÂLAR / 473

EŞKÂL-İ ŞERİFLER / 483

BEDELLER / 514

MÂRİFET / 516

Mürşid-i Kâmil / 518

Üç Şey / 530

HAZRET-İ MUHAMMED / 533

NOEL BABA UYDURMASI / 556

MİLENYUM / 558

VAHDET HALKASINDAN BİR MİSÂL / 562

TİBB-I NEBEVÎ / 564

HELÂL VE HARAM (MÛBAH VE MEMNÛ' FİİLLER) / 568

HAKİKÂT: İSTİFÂ / 573

DUÂ - MÛNÂCAT / 587

Bir Süflî ve İki Ulvî Tecellî-Zuhûrât!.. / 597

GERÇEK RÛYA / 601

ZEYL (2001-2002-2003) / 605

Kerîh Karikatür Kırızı / 610

B.O.P. / 617

ISBN: 975-371-107-7

Kapak Fotoğrafi
Hazret-i Pîr Seyyid Abdüsselâm
El-Esmer Hazretleri'nin Türbe-i Şerifi